

Tanya's Beauty Salon

- THREADING / WAXING
- FACIAL (MEN & WOMEN)
- ANTI-AGING FACIAL - BLEACH
- HAIR CUT - COLOR AND STYLE

WE SPECIALIZE IN **BRIDAL & HENNA**

85-03 ROOSEVELT AVE. JACKSON HEIGHTS, NY 11373
Tel: 718-205-7832

Ad Space Available
Call: 847-359-0746
e-mail: punjabtimes1@gmail.com

ਬੋਬੀ ਸਿੰਘ
ਪੰਜਾਬੀ ਭਰਾਵਾਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਵਿਚ ਹਰ ਪਲ ਹਾਜ਼ਰ

ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਗੱਡੀਆਂ, ਕਮਰਸ਼ੀਅਲ ਟਰੱਕ, ਲਾਈਫ ਅਤੇ ਘਰਾਂ ਦੀ ਇੰਸ਼ੂਰੈਂਸ ਦੀ ਸੇਵਾ ਵਿਚ ਤਜਰਬੇਕਾਰ ਬੋਬੀ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਚੰਗੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਲਈ ਅੱਜ ਹੀ ਕਾਲ ਕਰੋ

(ਸੈਲ): 718-757-7809
ਫੋਨ (ਦਫਤਰ): 718-262-9700
(ਫੈਕਸ): 516-439-5418

ਗੱਡੀਆਂ ਅਤੇ ਘਰਾਂ ਦੀ ਇੰਸ਼ੂਰੈਂਸ ਸਬੰਧੀ ਸਲਾਹ-ਮਸ਼ਵਰਾ ਕਰਕੇ ਪੈਸੇ ਦੀ ਬੱਚਤ ਕਰੋ।

120-20 101 Avenue S. Richmond Hill, NY 11419

Eighteenth Year of Publication ਨਿਊ ਯਾਰਕ ਐਡੀਸ਼ਨ Price 50¢
ਸ਼ਿਕਾਗੋ, ਸੈਨ ਫਰਾਂਸਿਸਕੋ ਅਤੇ ਨਿਊ ਯਾਰਕ ਤੋਂ ਇਕੋ ਸਮੇਂ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਹਫ਼ਤਾਵਾਰ

ਪੰਜਾਬ ਟਾਈਮਜ਼

Punjab Times, Vol 18, Issue 02, January 14, 2017 20451 N Plum Grove Rd., Palatine, IL 60074 Ph:847-359-0746, Fax:847-705-9388

Email: punjabtimes1@gmail.com
www.punjabtimesusa.com

‘ਆਪ’ ਨੂੰ ਪਿਆਰ ਤੇ ਅਕਾਲੀਆਂ ਨੂੰ ਮਾਰ ਨੇ ਬਦਲਿਆ ਚੋਣ ਦ੍ਰਿਸ਼

ਤਿੰਨ ਧਿਰੀ ਮੁਕਾਬਲੇ ਨੇ ਚਾੜ੍ਹਿਆ ਪੰਜਾਬ ਦਾ ਸਿਆਸੀ ਪਾਰਾ

ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ (ਗੁਰਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਵਿਰਕ): ਪੰਜਾਬ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਚੋਣਾਂ ਲਈ 4 ਫਰਵਰੀ ਨੂੰ ਵੋਟਾਂ ਦੇ ਐਲਾਨ ਦੇ ਨਾਲ ਹੀ ਸੂਬੇ ਦਾ ਸਿਆਸੀ ਪਾਰਾ ਚੜ੍ਹ ਗਿਆ ਹੈ। ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਚੋਣਾਂ ਵਿਚ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਰਵਾਇਤੀ ਧਿਰਾਂ-ਬਾਦਲਾਂ ਵਾਲਾ ਅਕਾਲੀ ਦਲ ਤੇ ਕਾਂਗਰਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਆਮ ਆਦਮੀ ਪਾਰਟੀ (ਆਪ) ਨਵੀਂ ਧਿਰ ਵਜੋਂ ਚੋਣ ਮੈਦਾਨ ਵਿਚ ਹੈ। ਪੰਜਾਬ ਵਿਚ ਹਰ ਪੰਜ ਸਾਲਾਂ ਬਾਅਦ ਚੋਣਾਂ ਵੇਲੇ ਭਾਵੇਂ ਖੁੱਬਾਂ ਵਾਂਗ ਸਿਆਸੀ ਪਾਰਟੀਆਂ ਖੜ੍ਹੀਆਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ, ਪਰ ਇਸ ਨਵੀਂ ਧਿਰ (ਆਪ) ਨੂੰ ਸੂਬੇ ਵਿਚ ਮਿਲ ਰਹੇ ਹੁੰਗਾਰੇ ਨੇ ਇਸ ਵਾਰ ਪੰਜਾਬ ਦਾ ਚੋਣ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਕੁਝ ਵੱਖਰਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ।

ਸੰਗਤ ਦਰਸ਼ਨ ਦੌਰਾਨ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ‘ਤੇ ਸਵਾਲਾਂ ਦੀ ਵਾਛੜ।

ਸਿੰਘ ਮਲੂਕਾ, ਜਗਦੀਪ ਸਿੰਘ ਨਕਈ ਅਤੇ ਕਈ ਹੋਰ ਲੀਡਰਾਂ ਦਾ ਪਿੱਛਾਂ ਵਿਚ ਵਿਰੋਧ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਖੁਫੀਆ ਏਜੰਸੀਆਂ ਨੇ ਚੋਣ ਅਫਸਰਾਂ ਨੂੰ ਚੌਕਸ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਲੋਕਾਂ ਵਿਚ ਰੋਹ ਕਾਰਨ ਬਾਦਲਾਂ ਦੀਆਂ ਰੈਲੀਆਂ ਦੌਰਾਨ ਗਤਬਤ ਹੋਣ ਦੇ ਆਸਾਰ ਹਨ।

ਇਹ ਵੀ ਸਾਹਮਣੇ ਆਇਆ ਹੈ ਕਿ ਚੋਣ ਜ਼ਾਬਤੇ ਪਿੱਛੋਂ ਅਕਾਲੀਆਂ ਦੀ ਗੁਲਾਮ ਬਣੀ ਪੰਜਾਬ ਪੁਲਿਸ ਵੀ ‘ਸ਼ੇਰ’ ਬਣ ਗਈ ਹੈ। ਇਸ ਦੀ ਮਿਸਾਲ ਚੋਣ ਜ਼ਾਬਤੇ ਦੇ ਅਗਲੇ ਹੀ ਦਿਨ ਮਿਲੀ ਜਦੋਂ

ਫਾਜ਼ਿਲਕਾ ਜੇਲ੍ਹ ਵਿਚ ਅਕਾਲੀ ਆਗੂ ਸ਼ਿਵ ਲਾਲ ਡੋਡਾ ਨਾਲ ਚੋਣ ਮੀਟਿੰਗ ਕਰ ਰਹੇ 25 ਅਕਾਲੀ ਆਗੂਆਂ ਨੂੰ ਪੁਲਿਸ ਨੇ ਚੁੱਕ ਲਿਆ।

ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਫਰੀਦਕੋਟ ਵਿਚ ਸ਼੍ਰੋਮਣੀ ਅਕਾਲੀ ਦਲ ਦੇ ਉਮੀਦਵਾਰ ਪਰਮਬੰਸ ਸਿੰਘ ਬੰਟੀ ਰੋਮਾਣਾ ਦੇ ਚੋਣ ਦਫਤਰ ਦੇ ਉਦਘਾਟਨ ਵੇਲੇ ਸਤਕ ਉਥੇ ਲਾਈਆਂ ਤਿੰਨ ਹਜ਼ਾਰ ਕੁਰਸੀਆਂ ਪੁਲਿਸ ਚੁੱਕ ਕੇ ਚਲਦੀ ਬਣੀ ਤੇ ਅਕਾਲੀਆਂ ਨੇ ਖੜ੍ਹੇ-ਖੜ੍ਹੇ ਹੀ ਰੈਲੀ ਭੁਗਤਾਈ। ਇਹ ਪਹਿਲੀ

(ਬਾਕੀ ਸਫਾ 6 'ਤੇ)

ਉਮੀਦਵਾਰ ਵਜੋਂ ਗੈਰਸਿਆਸੀ ਹਸਤੀਆਂ ਨੂੰ ਮਿਲੀ ਪਹਿਲ...

ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ: ਪੰਜਾਬ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਚੋਣਾਂ ਵਿਚ ਇਸ ਵਾਰ ਸਿਆਸੀ ਹਸਤੀਆਂ ਦੀ ਥਾਂ ਐਨ.ਆਰ.ਆਈ., ਪੱਤਰਕਾਰ, ਗਾਇਕ, ਖਿਡਾਰੀ, ਕਲਾਕਾਰ ਤੇ ਅਫਸਰ ਚੋਣ ਮੈਦਾਨ ਵਿਚ ਹਨ। ਸਿਆਸਤ ਤੋਂ ਦੂਰੀ ਬਣਾਈ ਰੱਖਣ ਵਾਲਾ ਗੁਰਪ੍ਰੀਤ ਸਿੰਘ ਘੁੱਗੀ ਹੁਣ ਵਤੈਚ ਬਣ ਕੇ ਨਾ ਸਿਰਫ ‘ਆਪ’ ਦਾ ਪੰਜਾਬ ਦਾ ਕਨਵੀਨਰ ਹੈ, ਬਲਕਿ ਬਟਾਲਾ ਤੋਂ ਚੋਣ ਮੈਦਾਨ ਵਿਚ ਵੀ ਹੈ। ਇਸ ਚੋਣ ਵਿਚ ਇਕ ਦਰਜਨ ਦੇ ਕਰੀਬ ਅਫਸਰ ਚੋਣ ਮੈਦਾਨ ਵਿਚ ਹਨ। ਅਕਾਲੀ ਦਲ ਵੱਲੋਂ ਮੁਹਾਲੀ ਦੇ ਡੀ.ਸੀ. ਰਹੇ ਮੌਜੂਦਾ ਮੰਡੀ ਬੋਰਡ ਦੇ ਸਕੱਤਰ ਰਹੇ ਤੇਜਿੰਦਰ ਪਾਲ ਸਿੰਘ ਸਿੱਧੂ ਅਤੇ ਕਾਂਗਰਸ ਵੱਲੋਂ ਮੋਗਾ ਦੇ ਡਿਪਟੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਕੁਲਦੀਪ ਵੈਦ ਅਸਤੀਫੇ ਦੇ ਕੇ ਚੋਣ ਮੈਦਾਨ ਵਿਚ ਉਤਾਰੇ ਗਏ ਹਨ। ਆਈ.ਪੀ.ਐਸ. ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘ, ਪੀ.ਪੀ.ਐਸ. ਸੱਜਣ ਸਿੰਘ ਚੀਮਾ ਆਪ ਦੇ ਉਮੀਦਵਾਰ ਹਨ।

ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਦੇ ਉਮੀਦਵਾਰ ਬਾਰੇ ਮਘੀ ਸਿਆਸਤ

ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ: ਪੰਜਾਬ ਦੌਰੇ ਉਤੇ ਆਏ ਦਿੱਲੀ ਦੇ ਉਪ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਮਨੀਸ਼ ਸਿਸੋਦੀਆ ਨੇ ਆਮ ਆਦਮੀ ਪਾਰਟੀ ਦੀ ਸਰਕਾਰ ਆਉਣ ਉਤੇ ਅਰਵਿੰਦ ਕੇਜਰੀਵਾਲ ਦੇ ਸੂਬੇ ਦਾ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਬਣਨ ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕਰ ਕੇ ਪੰਜਾਬ ਦੀ

ਸਿਆਸਤ ਵਿਚ ਨਵਾਂ ਉਬਾਲ ਲੈ ਆਂਦਾ। ਸਿਸੋਦੀਆ ਦੇ ਮੂੰਹੋਂ ਇਹ ਸ਼ਬਦ ਨਿਕਲਣ ਦੀ ਦੇਰ ਸੀ ਕਿ ਵਿਰੋਧੀ ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਆਪ ਦੇ

ਸੰਸਦ ਮੈਂਬਰ ਭਗਵੰਤ ਮਾਣ ਵੀ ਇਸ ਦੇ ਵਿਰੋਧ ਵਿਚ ਆ ਖੜ੍ਹੇ ਹੋਏ। ਦੱਸਣਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਵਿਰੋਧ ਧਿਰਾਂ ਹੁਣ ਤੱਕ ਆਪ ਨੂੰ ਬਾਹਰੀ ਆਗੂਆਂ ਦੇ ਦਬਦਬੇ ਵਾਲੀ ਪਾਰਟੀ ਆਖ ਕੇ ਭੰਡਦੀਆਂ ਰਹੀਆਂ ਹਨ, ਪਰ ਸਿਸੋਦੀਆ ਦੇ ਇਸ ਬਿਆਨ ਨੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ ਖੁਲ੍ਹੇ ਕੇ ਵਿਰੋਧ ਕਰਨ ਦਾ ਮੌਕਾ ਦੇ ਦਿੱਤਾ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਉਮੀਦਵਾਰ ਵਜੋਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕਰ ਰਹੇ ਭਗਵੰਤ ਮਾਣ ਨੇ ਨਾਲ ਦੀ ਨਾਲ ਸਫਾਈ ਦੇ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਪੰਜਾਬ ਤੋਂ ਹੀ ਹੋਵੇਗਾ।

ਸ੍ਰੀ ਸਿਸੋਦੀਆ ਦੇ ਇਸ ਮੁੱਦੇ ਉਪਰ ਭੰਬਲਭੁਸੇ ਵਾਲੇ ਬਿਆਨ ਨੇ ਪਲਾਂ ਵਿਚ ਹੀ ਪੰਜਾਬੀ ਬਨਾਮ ਗੈਰ-ਪੰਜਾਬੀ ਦਾ ਮੁੱਦਾ ਬਣਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਪਿਛਲੇ ਸਮੇਂ ਜਦੋਂ ਆਮ ਆਦਮੀ ਪਾਰਟੀ ਨੇ ਸੁੱਚਾ ਸਿੱਧ ਛੋਟੇਪੁਰ ਨੂੰ ਬੁਰਖਾਸਤ

(ਬਾਕੀ ਸਫਾ 6 'ਤੇ)

World Wide Travel

www.fly2world.com

Chicago \$760* Delhi

24/7 Emergency Service

Detroit \$1050* Delhi

Lowest Fare Guaranteed

734-838-9998

*Fares shown above are subject to availability and may change without notice. Call us for more information.

Income Tax Preparation
By Certified Public Accountant

ਰਿਚਮੰਡ ਹਿੱਲ ਵਿਖੇ ਪੰਜਾਬੀ ਭਰਾਵਾਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਲਈ ਇੱਕਮ ਟੈਕਸ ਤੇ ਇੰਸ਼ੂਰੈਂਸ ਦਾ ਦਫਤਰ ਖੁੱਲ੍ਹ ਗਿਆ ਹੈ। ਅੱਜ ਹੀ ਰਾਹੁਲ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਕਾਲ ਕਰੋ।

Rahul Singh, CPA

Free Consultancy ♦ Best Services ♦ Best Prices

Experience and Specialty		Insurance
Corporate Tax	Accounting	Auto
Personal Income Tax	Bookkeeping	Home
Financial Statement Audit	Payroll Services	Life
New Business Setup	Immigration Forms	Business
Year Round Service		Worker Comp.

ਪਰਸਨਲ ਟੈਕਸ, ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਟੈਕਸ, ਆਡਿਟ, ਬੁੱਕ ਕੀਪਿੰਗ ਤੇ ਟੈਕਸ ਦੀਆਂ ਹੋਰ ਸੇਵਾਵਾਂ ਲਈ ਸੰਪਰਕ ਕਰੋ

718-850-0040 Cell: 917-622-1354 (Rahul) Cell: 917-650-7989 (Rehan)
11805 Atlantic Ave, Richmond Hill NY 11418 Email: sendtocpa@gmail.com

350ਵਾਂ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਪੁਰਬ: ਬਿਹਾਰ ਦੀ ਧਰਤੀ ਉਤੇ ਸ਼ਰਧਾ ਦਾ ਸੈਲਾਬ

ਪਟਨਾ ਸਾਹਿਬ: ਗੁਰੂ ਦੀਆਂ ਲਾਡਲੀਆਂ ਫੌਜਾਂ ਵਜੋਂ ਜਾਣੇ ਜਾਂਦੇ ਨਿਹੰਗ ਸਿੰਘਾਂ ਵੱਲੋਂ ਕੱਢੇ ਮਹੱਲੇ ਨਾਲ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਦੇ 350ਵੇਂ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਪੁਰਬ ਦੇ ਸਮਾਗਮ ਸਮਾਪਤ ਹੋ ਗਏ ਹਨ। ਸਮਾਗਮ ਵਿਚ ਦੇਸ਼ਾਂ ਵਿਦੇਸ਼ਾਂ ਤੋਂ ਵੱਡੀ ਗਿਣਤੀ ਸੰਗਤਾਂ ਨੇ ਹਾਜ਼ਰੀ ਭਰੀ। ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਪੁਰਬ ਨੂੰ ਸਮਰਪਤ ਵਿਸ਼ਾਲ ਨਗਰ ਕੀਰਤਨ ਗਾਂਧੀ ਮੈਦਾਨ ਤੋਂ ਸ਼੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦੀ ਛਤਰ-ਛਾਇਆ ਤੇ ਪੰਜ ਪਿਆਰਿਆਂ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਵਿਚ ਸਜਾਇਆ ਗਿਆ, ਜਿਸ ਵਿਚ ਲੱਖਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ 'ਚ ਸੰਗਤਾਂ ਨੇ ਸਮੁੱਚਾ ਪਟਨਾ ਸਾਹਿਬ ਖਾਲਸਈ ਜੈਕਾਰਿਆਂ ਨਾਲ ਗੂੰਜਾ ਦਿੱਤਾ।

ਨਿਹੰਗ ਸਿੰਘਾਂ ਨੇ ਰਵਾਇਤੀ ਸ਼ਸਤਰ ਨੇਜੇ, ਬਰਛੀਆਂ, ਤੀਰ ਕਮਾਨ, ਕਿਰਪਾਨ ਆਦਿ ਨਾਲ ਸਜੇ ਹਾਥੀਆਂ ਦੀ ਸਵਾਰੀ, ਉਠਾਂ, ਘੋੜਿਆਂ ਅਤੇ ਖੁੱਲ੍ਹੀਆਂ ਗੱਡੀਆਂ ਵਿਚ ਸਵਾਰ ਹੋ ਕੇ ਨਗਾਰੇ ਦੀ ਚੋਟ 'ਤੇ ਜੈਕਾਰਾ ਗੂੰਜਾਉਂਦੇ ਤਾਂ ਨਜ਼ਾਰਾ ਹੋਰ ਵੀ ਦਿਲਕਸ਼ ਬਣ ਗਿਆ। ਸੜਕਾਂ ਦੇ ਦੋਵੇਂ ਕਿਨਾਰਿਆਂ ਉਤੇ ਖੜ੍ਹੇ ਸ਼ਰਧਾਲੂਆਂ ਵੱਲੋਂ ਮਹਿਕਦੇ ਫੁੱਲਾਂ ਦੀ ਵਰਖਾ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਸੀ। ਕਈ ਕਿਲੋਮੀਟਰ ਤੱਕ ਸਜੇ ਨਗਰ ਕੀਰਤਨ ਦੇ ਦਰਸ਼ਨ ਕਰਨ ਲਈ ਜਿਥੇ ਪਟਨਾ ਸਾਹਿਬ ਦਾ ਬਾਜ਼ਾਰ ਮੁਕੰਮਲ ਬੰਦ ਸੀ, ਉਥੇ ਹੀ ਸੜਕ ਦੇ ਦੋਵੇਂ ਪਾਸੇ ਉਚੀਆਂ-ਉਚੀਆਂ ਇਮਾਰਤਾਂ ਉਤੇ ਖੜ੍ਹੇ ਦੋਵੇਂ ਹੱਥ ਜੋੜ ਅਲੌਕਿਕ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਦਾ ਬੜੀ ਸ਼ਰਧਾ-ਭਾਵਨਾ ਨਾਲ ਆਨੰਦ ਮਾਣ ਰਹੇ ਸਨ।

ਇਸ ਮੌਕੇ ਪਾਲਕੀ ਸਾਹਿਬ 'ਚ ਸੁਸ਼ੋਭਿਤ ਸ਼੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦੀ ਤਾਬਿਆ 'ਚ ਤਖਤ ਸ਼੍ਰੀ ਹਰਿਮੰਦਰ ਪਟਨਾ ਸਾਹਿਬ ਦੇ ਜਥੇਦਾਰ ਸਿੰਘ ਸਾਹਿਬ ਗਿਆਨੀ ਇਕਬਾਲ ਸਿੰਘ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਸ਼੍ਰੀ ਅਕਾਲ ਤਖਤ ਸਾਹਿਬ ਦੇ ਜਥੇਦਾਰ ਸਿੰਘ ਸਾਹਿਬ ਗਿਆਨੀ ਗੁਰਬਚਨ ਸਿੰਘ, ਸੱਚਖੰਡ ਸ਼੍ਰੀ ਹਰਿਮੰਦਰ ਸਾਹਿਬ ਦੇ ਮੁੱਖ ਗ੍ਰੰਥੀ ਸਿੰਘ ਸਾਹਿਬ ਗਿਆਨੀ ਜਗਤਾਰ ਸਿੰਘ ਬੈਠੇ ਸਨ। ਬਿਹਾਰ ਸਰਕਾਰ ਵੱਲੋਂ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦੇ ਪੁਖਤਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕੀਤੇ

ਦੇਸ਼-ਵਿਦੇਸ਼ ਵਿਚੋਂ ਸੰਗਤਾਂ ਨੇ ਭਰੀ ਹਾਜ਼ਰੀ

ਦਸਮ ਪਿਤਾ ਦੀ ਕੁਰਬਾਨੀ ਪ੍ਰੇਰਨਾਦਾਇਕ: ਮੋਦੀ

ਪਟਨਾ ਸਾਹਿਬ: ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਪੁਰਬ ਸਬੰਧੀ ਸਮਾਗਮ ਮੌਕੇ ਇਥੋਂ ਦੇ ਗਾਂਧੀ ਮੈਦਾਨ ਵਿਚ ਪਹੁੰਚੇ ਪ੍ਰਧਾਨ ਮੰਤਰੀ ਨਰੇਂਦਰ ਮੋਦੀ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬ ਦਾ ਜੀਵਨ ਪੂਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਲਈ ਪ੍ਰੇਰਨਾਦਾਇਕ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਦੁਨੀਆਂ ਭਰ ਵਿਚ ਭਾਰਤੀ ਸਫਾਰਤਖਾਨਿਆਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਪੁਰਬ ਭਾਰਤੀਆਂ ਖਾਸ ਕਰ ਕੇ ਸਿੱਖ ਭਾਈਚਾਰੇ ਨੂੰ ਨਾਲ ਲੈ ਕੇ ਮਨਾਉਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਆਪਣਾ ਭਾਸ਼ਣ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਜੀ ਦੇ ਤਿਆਗ, ਯੁੱਧਨੀਤੀ, ਸਾਹਿਤਕ ਰਚੀਆਂ ਅਤੇ ਜਾਤ-ਪਾਤ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਸਮਾਜ ਸਿਰਜਣ ਦੀ ਦੂਰ-ਅੰਦੇਸ਼ੀ ਦੁਆਲੇ ਕੇਂਦਰਿਤ ਰੱਖਿਆ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਪੁਰਬ ਲਈ ਕੀਤੇ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਲਈ ਬਿਹਾਰ ਦੇ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਨਿਤੀਸ਼ ਕੁਮਾਰ ਦੀ ਸ਼ਲਾਘਾ ਕੀਤੀ। ਸ਼੍ਰੀ ਮੋਦੀ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬ ਦਾ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਤੇ ਪੁੱਤਰਾਂ ਦਾ ਬਲੀਦਾਨ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿਚ ਬਹੁਤ ਵੱਡੀ ਕੁਰਬਾਨੀ ਹੈ।

ਗਏ ਸਨ। ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਪੁਰਬ ਮਨਾਉਣ ਲਈ ਦੁਨੀਆਂ ਭਰ ਵਿਚੋਂ ਲੱਖਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਵਿਚ ਪਹੁੰਚੇ ਸਿੱਖ ਸ਼ਰਧਾਲੂਆਂ ਲਈ ਬੀਬੀ ਇੰਦਰਜੀਤ ਕੌਰ ਯੋਗੀ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਵਿਚ ਆਇਆ ਤਕਰੀਬਨ ਸਵਾ ਸੌ ਅਮਰੀਕਨ ਸਿੰਘ ਸਿੰਘਣੀਆਂ ਦਾ ਜਥਾ ਵਿਸ਼ੇਸ਼

ਖਿੱਚ ਦਾ ਕੇਂਦਰ ਬਣਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਿੱਖੀ ਬਾਣੇ ਵਿਚ ਸਜੇ ਪੰਜ ਕਕਾਰੀ ਗੋਰੇ ਸਿੰਘ, ਸਿੰਘਣੀਆਂ ਅਤੇ ਬੱਚਿਆਂ ਦਾ ਇਹ ਜਥਾ ਜਿੱਧਰ ਵੀ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਸਿੱਖ ਸ਼ਰਧਾਲੂਆਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਸਥਾਨਕ ਲੋਕ ਵੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਖੜ੍ਹੇ-ਖੜ੍ਹੇ ਕੇ ਵੇਖਦੇ

ਗਿਆਨੀ ਗੁਰਬਚਨ ਸਿੰਘ ਵੱਲੋਂ ਕੌਮ ਦੇ ਨਾਂ ਸੰਦੇਸ਼

ਪਟਨਾ ਸਾਹਿਬ: ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਪੁਰਬ ਮੌਕੇ ਦੇਸ਼-ਵਿਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਆਈਆਂ ਲੱਖਾਂ ਸੰਗਤਾਂ ਵੱਲੋਂ ਜਿਥੇ ਤਖਤ ਸ਼੍ਰੀ ਹਰਿਮੰਦਰ ਪਟਨਾ ਸਾਹਿਬ ਵਿਖੇ ਬੜੀ ਸ਼ਰਧਾ ਤੇ ਭਾਵਨਾ ਨਾਲ ਮੱਥਾ ਟੇਕਿਆ ਗਿਆ, ਉਥੇ ਹੀ ਸ਼੍ਰੀ ਅਕਾਲ ਤਖਤ ਸਾਹਿਬ ਦੇ ਜਥੇਦਾਰ ਸਿੰਘ ਸਾਹਿਬ ਗਿਆਨੀ ਗੁਰਬਚਨ ਸਿੰਘ ਵੱਲੋਂ ਸਿੱਖ ਕੌਮ ਦੇ ਨਾਂ ਸੰਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਤਖਤ ਸ਼੍ਰੀ ਹਰਿਮੰਦਰ ਪਟਨਾ ਸਾਹਿਬ ਦੇ ਸੱਜੇ ਪਾਸੇ ਕਰਵਾਏ ਗਏ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਗੁਰਮਤਿ ਸਮਾਗਮ ਦੀ ਆਰੰਭਤਾ ਭਾਈ ਹਰਜੀਤ ਸਿੰਘ ਹਜ਼ੂਰੀ ਰਾਹੀਂ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਬੰਗਲਾ ਸਾਹਿਬ ਵੱਲੋਂ ਆਸਾ ਦੀ ਵਾਰ ਦੇ ਰਸਭਿਨੇ ਕੀਰਤਨ ਨਾਲ ਹੋਈ, ਉਪਰੰਤ ਜਥੇਦਾਰ ਗਿਆਨੀ ਇਕਬਾਲ ਸਿੰਘ ਵੱਲੋਂ ਅਰਦਾਸ ਕੀਤੀ ਗਈ ਜਦ ਕਿ ਸ਼੍ਰੀ ਅਕਾਲ ਤਖਤ ਸਾਹਿਬ ਦੇ ਜਥੇਦਾਰ ਗਿਆਨੀ ਗੁਰਬਚਨ ਸਿੰਘ ਵੱਲੋਂ ਹੁਕਮਨਾਮਾ ਲਿਆ ਗਿਆ।

ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਦੀ ਪਤਨੀ ਦੇ ਕੀਰਤਨ ਨੇ ਕੀਤਾ ਨਿਹਾਲ

ਮੁੰਬਈ: ਸ਼੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਜੀ ਦੇ 350 ਸਾਲਾ ਸ਼ਤਾਬਦੀ ਸਮਾਗਮ ਦੁਨੀਆਂ ਭਰ ਵਿਚ ਸ਼ਾਨ ਸ਼ੌਕਤ ਨਾਲ ਮਨਾਏ ਗਏ। ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਵਾਲੀ ਧਰਤੀ ਪਟਨਾ ਸਾਹਿਬ ਦੇ ਨਾਲ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਹਰ ਗੁਰੂ ਘਰ ਵਿਚ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਪੁਰਬ ਦੀਆਂ ਚੋਣਕਾਂ ਹਨ। ਮੁੰਬਈ ਦੇ ਗੁਰਦੁਆਰੇ ਧਨ ਪੋਠੋਹਾਰ, ਸੈਂਟਾ ਕਰੂਜ਼ ਵਿਖੇ ਗੁਰਪੁਰਬ ਸਮਾਗਮਾਂ ਵਿਚ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਦੇਵੇਂਦਰ ਫਤਨਵੀਸ ਦੀ ਪਤਨੀ ਅਮਰੁਤਾ ਫਤਨਵੀਸ ਨੇ ਵੀ ਸ਼ਰਧਾ ਨਾਲ ਹਾਜ਼ਰੀ ਲਵਾਈ। ਅਮਰੁਤਾ ਨੇ ਸਿਰਫ ਹਾਜ਼ਰੀ ਹੀ ਨਹੀਂ ਲਗਵਾਈ, ਸਗੋਂ ਗੁਰੂ ਦੀ ਹਾਜ਼ਰੀ ਵਿਚ ਸ਼ਬਦ ਕੀਰਤਨ ਵੀ ਗਾਇਨ ਕੀਤਾ। ਅਮਰੁਤਾ ਫਤਨਵੀਸ ਨੇ ਰਾਗੀ ਸਿੰਘਾਂ ਨਾਲ ਮਿਲ ਕੇ ਦਸਮ ਗ੍ਰੰਥ ਦੀ ਰਚਨਾ 'ਦੇਹਿ ਸ਼ਿਵਾ ਬਰ ਮੋਹਿ ਇਹੈ' ਦਾ ਰਸਭਿਨਾ ਗਾਇਨ ਕੀਤਾ। ਇਸ ਮੌਕੇ ਵੱਡੀ ਗਿਣਤੀ ਵਿਚ ਗੁਰੂ ਘਰ ਪਹੁੰਚੀ ਸੰਗਤ ਨੇ ਕੀਰਤਨ ਦਾ ਆਨੰਦ ਮਾਣਿਆ। ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਬੰਧਕਾਂ ਵੱਲੋਂ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਦੀ ਪਤਨੀ ਦਾ ਸਨਮਾਨ ਵੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਗੁਰੂ ਘਰ ਕੀਰਤਨ ਦੀ ਹਾਜ਼ਰੀ ਲਵਾਉਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਮਰੁਤਾ ਨੇ ਸੋਸ਼ਲ ਮੀਡੀਆ ਰਾਹੀਂ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦਿੰਦਿਆਂ ਲਿਖਿਆ ਕਿ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਜੀ ਦੇ 350 ਸਾਲਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਪੁਰਬ ਸਮਾਗਮਾਂ ਮੌਕੇ ਕੀਰਤਨ ਕਰਨ ਦਾ ਸੁਭਾਗ ਹਾਸਲ ਹੋਣਾ ਮੇਰੇ ਲਈ ਬਹੁਤ ਹੀ ਵੱਖਰਾ ਅਨੁਭਵ ਸੀ। ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਦੀ ਪਤਨੀ ਨੂੰ ਗਾਉਣ ਦਾ ਸ਼ੌਕ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਹਿੰਦੀ ਫਿਲਮ ਜੈ ਗੰਗਾਜਲ ਲਈ 'ਸਭ ਧਨ ਮਾਟੀ' (ਪਲੇਅਬੈਕ) ਗਾਣਾ ਗਾ ਚੁੱਕੀ ਹੈ।

ਹਨ। ਗੋਰੇ ਸਿੰਘ ਸਿੰਘਣੀਆਂ ਦਾ ਇਹ ਜਥਾ ਦਹਾਕਿਆਂ ਤੋਂ ਸਰਗਰਮ ਅਮਰੀਕਾ ਦੀ 'ਸਿੱਖ ਵਿਦੇਸ਼ਾਂ ਵਿਚ ਸਿੱਖੀ ਦੇ ਪ੍ਰਚਾਰ-ਪਸਾਰ ਲਈ ਕਈ ਧਰਮ ਇੰਟਰਨੈਸ਼ਨਲ' ਸੰਸਥਾ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ।

ਬਿਹਾਰੀਆਂ ਦੀ ਸ਼ਰਧਾ ਨੇ ਜਿੱਤ ਲਿਆ ਸਿੱਖ ਸੰਗਤ ਦਾ ਦਿਲ

ਪਟਨਾ ਸਾਹਿਬ: ਬਿਹਾਰ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਪਟਨਾ ਸਾਹਿਬ ਦੇ ਸਕੂਲਾਂ ਤੇ ਕਾਲਜਾਂ ਦੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਵੀ ਸੰਗਤ ਲਈ ਖੋਲ ਦਿੱਤੇ ਹਨ। ਬਿਹਾਰ ਵਿਚ 3-5 ਜਨਵਰੀ ਤੱਕ ਸਕੂਲਾਂ-ਕਾਲਜਾਂ ਵਿਚ ਛੁੱਟੀ ਦਾ ਐਲਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਸੰਗਤ ਦੇ ਠਹਿਰਨ ਲਈ ਪਟਨਾ ਸ਼ਹਿਰ ਦੇ ਨਿਵਾਸੀਆਂ ਨੇ ਵੀ ਆਪਣੇ ਦਿਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਘਰਾਂ ਦੇ ਬੂਹੇ ਵੀ ਖੋਲ ਦਿੱਤੇ। ਸੰਗਤ ਦਾ ਇੰਨਾ ਵਿਸ਼ਾਲ ਹੜ੍ਹ ਸੀ ਕਿ ਪਟਨਾ ਸਾਹਿਬ ਦੇ ਸਾਰੇ ਨਿਵਾਸ, ਕਿਰਾਏ ਦੇ ਹੋਟਲ, ਟੈਂਟ ਸਿਟੀ ਅਤੇ ਹੋਰ ਜ਼ਿੰਨੀਆਂ ਵੀ ਰਿਹਾਇਸ਼ਗਾਹਾਂ ਸਭ ਸੰਗਤ ਨਾਲ ਭਰ ਗਈਆਂ, ਪਰ ਇਸ ਦੌਰਾਨ ਬਿਹਾਰ ਸਰਕਾਰ ਤੇ ਸਥਾਨਕ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਸ਼ਰਧਾ ਦਿਖਾਉਂਦਿਆਂ ਜਿਹੜੇ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕੀਤੇ ਹਨ, ਉਹ ਕਾਬਲੇ ਤਾਰੀਫ ਹਨ। ਹਰ ਕਿਸੇ ਦੀ ਜ਼ੁਬਾਨ 'ਤੇ ਬਿਹਾਰੀਆਂ ਲਈ ਸਨੇਹ ਦੇ ਬੋਲ ਨਿਕਲ ਰਹੇ ਹਨ।

ਬਿਹਾਰ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਪਟਨਾ ਸਾਹਿਬ ਦੇ ਸਕੂਲਾਂ ਤੇ ਕਾਲਜਾਂ ਦੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਵੀ ਸੰਗਤ ਲਈ ਖੋਲ ਦਿੱਤੇ ਹਨ। ਸੰਗਤ ਇੰਨੇ ਪਿਆਰ ਸਤਿਕਾਰ ਨਾਲ ਕੀਤੇ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਲਈ ਬਿਹਾਰ ਸਰਕਾਰ ਤੇ ਪਟਨਾ ਵਾਸੀਆਂ ਦਾ ਵਾਰ-ਵਾਰ ਧੰਨਵਾਦ ਕਰ

ਰਹੀ ਹੈ। ਬਿਹਾਰ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਸੰਗਤਾਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਲਈ 250 ਬੱਸਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕੀਤਾ ਸੀ ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਇਕ ਥਾਂ ਤੋਂ ਦੂਜੀ ਥਾਂ ਤੇ ਪੈਂਦੇ ਇਤਿਹਾਸਕ ਗੁਰਧਾਮਾਂ ਦੇ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਦਰਸ਼ਨ ਕਰ ਸਕਣ, ਪਰ ਸੰਗਤ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਦੇ

ਹਿਸਾਬ ਨਾਲ ਬੱਸਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਵੀ ਥੋੜੀ ਜਾਪਦੀ ਹੈ। ਸੰਗਤ ਦੀ ਆਮਦ ਇੰਨੀ ਵਧ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਹਵਾਈ ਅੱਡਾ, ਪਟਨਾ ਦੇ ਰੇਲਵੇ ਸਟੇਸ਼ਨ, ਬੱਸ ਅੱਡੇ, ਬਾਜ਼ਾਰ, ਸਾਰੇ ਗੁਰਦੁਆਰੇ ਅਤੇ ਗਾਂਧੀ ਮੈਦਾਨ ਸੰਗਤਾਂ ਨਾਲ ਨੱਕੋ-ਨੱਕ ਭਰ ਗਏ ਹਨ।

ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਪੁਰਬ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਨੇ ਨਿਤੀਸ਼ ਦਾ ਕੱਦ ਵਧਾਇਆ

ਪਟਨਾ ਸਾਹਿਬ: ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਪੁਰਬ ਲਈ ਕੀਤੇ ਬਿਹਤਰੀਨ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਨੇ ਬਿਹਾਰ ਦੇ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਨਿਤੀਸ਼ ਕੁਮਾਰ ਦਾ ਅਕਸ ਉਚਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਇਥੇ ਪਹੁੰਚੀਆਂ ਸੰਗਤਾਂ ਦੀ ਜ਼ੁਬਾਨ ਉਤੇ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਬਾਰੇ ਇਕੋ ਹੀ ਨਾਂ ਨਿਤੀਸ਼ ਕੁਮਾਰ ਦਾ ਹੈ। ਸੰਗਤਾਂ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਦੀ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਕਰਦੀਆਂ ਖੁਸ਼ੀ ਵਿਚ ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਨਮ ਕਰ ਲੈਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਪੰਜਾਬ ਤੋਂ ਆਈਆਂ ਸਿੱਖ ਸੰਗਤਾਂ ਸੁਭਾਵਿਕ ਹੀ ਇਨ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਦੀ ਤੁਲਨਾ ਸੂਬੇ ਵਿਚ ਅਕਾਲੀ ਸਰਕਾਰਾਂ ਵੱਲੋਂ ਮਨਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਸ਼ਤਾਬਦੀਆਂ ਨਾਲ ਕਰ ਰਹੀਆਂ ਹਨ। ਕਈ ਵਾਰ ਤਾਂ ਇਸ ਚਰਚਾ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਪੰਜਾਬੀ ਆਪਸ ਵਿਚ ਬਹਿਸਦੇ ਤੇ ਉਲਝਦੇ ਵੀ ਦੇਖੇ ਗਏ। ਪੰਜਾਬੀ ਆਪਣੇ ਘਰਾਂ ਨੂੰ ਫੋਨ ਕਰ ਕੇ ਬਿਹਤਰੀਨ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਦੀ ਚਰਚਾ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਪੰਜਾਬ ਕਾਂਗਰਸ ਦੇ ਪ੍ਰਧਾਨ ਕੈਪਟਨ ਅਮਰਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਦਿੱਲੀ ਦੇ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਅਰਵਿੰਦ ਕੇਜਰੀਵਾਲ ਵੀ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਪੁਰਬ ਲਈ ਕੀਤੇ ਗਏ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਦੀ ਸਿਫਤ ਸਲਾਹ ਕਰ ਚੁੱਕੇ ਹਨ। ਸ਼੍ਰੋਮਣੀ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਬੰਧਕ ਕਮੇਟੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਦੇ ਪ੍ਰਧਾਨ ਕਿਰਪਾਲ ਸਿੰਘ ਬਡੌਹਰ ਨੇ ਵੀ ਸਥਾਨਕ ਅਫਸਰਾਂ ਨੂੰ ਬੇਮਿਸਾਲ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਲਈ ਵਧਾਈ ਦਿੱਤੀ।

ਬਿਹਾਰ ਸਰਕਾਰ ਵੱਲੋਂ ਸਿੱਖਾਂ ਲਈ ਵੱਡਾ ਐਲਾਨ

ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ: ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਨਿਤੀਸ਼ ਕੁਮਾਰ ਨੇ ਬਿਹਾਰ ਵਿਚ ਸਿੱਖ ਸਰਕਟ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਐਲਾਨ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਤਹਿਤ ਬਿਹਾਰ ਵਿਚ ਸੁਭਾਇਮਾਨ ਸਾਰੇ ਗੁਰਧਾਮਾਂ ਦੀ ਦਿੱਖ ਨੂੰ ਸੰਵਾਰਨ ਦਾ ਕਾਰਜ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਬਿਹਾਰ ਦੀ ਧਰਤੀ ਸਿੱਖ ਸੰਗਤ ਲਈ ਬਹੁਤ ਮਹੱਤਵ ਰੱਖਦੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਥੇ 3 ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬਾਨਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਚਰਨ ਪਾਏ ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਬਿਹਾਰ ਅੰਦਰ ਸਥਿਤ ਸਾਰੀਆਂ ਇਤਿਹਾਸਕ ਥਾਵਾਂ ਨੂੰ ਹੋਰ ਵਿਕਸਿਤ ਕਰਾਂਗੇ ਅਤੇ ਸਿੱਖ ਗੁਰੂਆਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸਥਾਨਾਂ ਉਤੇ ਬਿਹਤਰ ਨੈੱਟਵਰਕ ਕਾਇਮ ਕਰਕੇ ਬੋਧੀ ਸਰਕਟ ਦੀ ਤਰਜ਼ ਉਤੇ ਸਿੱਖ

ਮਲੇਸ਼ੀਆ 'ਚ ਹੜ੍ਹਾਂ ਨੇ ਬੇਘਰ ਕੀਤੇ ਲੋਕ

ਰਨਤਾਊ ਪਨਜਾਂਗ: ਮਲੇਸ਼ੀਆ ਦੇ ਉਤਰ-ਪੂਰਬੀ ਇਲਾਕੇ ਵਿਚ ਹੜ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕਹਿਰ ਕਾਰਨ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਲੋਕ ਰਾਹਤ ਕੈਂਪਾਂ ਵਿਚ ਰਹਿਣ ਨੂੰ ਮਜ਼ਬੂਰ ਹਨ। ਘਰ-ਬਾਰ ਖੁਲ੍ਹੇ ਛੱਡ ਕੇ ਆਉਣ ਕਰ ਕੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਲੁੱਟਮਾਰ ਦਾ ਡਰ ਵੀ ਸਤਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਕੋਲੈਟਨ ਅਤੇ ਤੇਰੇਲਗਾਨੂ ਸੂਬਿਆਂ 'ਚ ਹਿਜਰਤ ਕਰ ਕੇ ਆਏ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਹੌਲੀ-ਹੌਲੀ ਘਟਦੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ। ਥਾਈਲੈਂਡ ਦੇ ਸਰਹੱਦ ਨਾਲ ਲੱਗਦੇ ਕਸਬੇ ਰਨਤਾਊ ਪਨਜਾਂਗ ਵਿਚ 300 ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਾਗਰਿਕਾਂ ਨੇ ਰਾਹਤ ਕੇਂਦਰ 'ਚ ਪਨਾਹ ਲਈ ਹੋਈ ਹੈ। ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਕਹਿਣਾ ਹੈ ਕਿ ਕੇਂਦਰ ਵਿਚ ਖਾਣ-ਪੀਣ ਦੀ ਸਮੱਸਿਆ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਪਰ ਸਾਫ ਸਫਾਈ ਦੀ ਘਾਟ ਹੈ।

ਪਰਿਵਾਰਾਂ ਅਤੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਛੋਟੇ ਕਮਰਿਆਂ 'ਚ ਤੁੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਡੱਬਿਆਂ 'ਚੋਂ ਕੂੜਾ ਬਾਹਰ ਸੁੱਟਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਲੋਕਾਂ ਮੁਤਾਬਕ

ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਾਫ ਪੀਣ ਵਾਲੇ ਪਾਣੀ ਦੀ ਸਪਲਾਈ ਵੀ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੀ ਜਾਪਦੀ ਹੈ। ਇਕ ਵਿਅਕਤੀ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਹੜ੍ਹ ਦੇ ਪਾਣੀ 'ਚੋਂ ਰੋਜ਼ ਲੰਘ ਕੇ ਘਰ ਜਾ ਕੇ ਦੇਖਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਕੋਈ ਚੋਰੀ ਚਕਾਰੀ ਨਾ ਹੋ ਜਾਵੇ। ਕਈ ਲੋਕ ਹੜ੍ਹਾਂ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਅਜੇ ਵੀ ਆਪਣੇ ਘਰਾਂ ਵਿਚ ਠਹਿਰੇ ਹੋਏ ਹਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਕੋਈ ਰਾਹਤ ਸਮੱਗਰੀ ਨਹੀਂ ਪੁੱਜੀ ਹੈ।

ਅਮਰੀਕੀ ਫੌਜ 'ਚ ਦਸਤਾਰ ਤੇ ਦਾੜ੍ਹੀ ਰੱਖਣ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ

ਵਾਸ਼ਿੰਗਟਨ: ਅਮਰੀਕੀ ਫੌਜ ਨੇ ਸਿੱਖਾਂ ਸਮੇਤ ਸਾਰੇ ਘੱਟ ਗਿਣਤੀ ਧਰਮਾਂ ਨੂੰ ਫੌਜ ਵਿਚ ਸੁਤੰਤਰ ਢੰਗ ਨਾਲ ਆਪਣੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਦੇ ਸਕਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੰਦਿਆਂ ਧਾਰਮਿਕ ਆਜ਼ਾਦੀ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਹੋਏ ਨਿਯਮ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਹਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੇਮਾਂ ਤਹਿਤ ਦਸਤਾਰ ਸਜਾਉਣ, ਹਿਜਾਬ ਪਹਿਨਣ ਜਾਂ ਦਾੜ੍ਹੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਫੌਜ 'ਚ ਭਰਤੀ ਹੋ ਸਕਣਗੇ। ਫੌਜ ਦੇ ਸਕੱਤਰ ਐਰਿਕ ਫੈਨਿੰਗ ਵੱਲੋਂ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਨਵੇਂ ਨੇਮਾਂ ਤਹਿਤ ਬ੍ਰਿਗੇਡ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਧਾਰਮਿਕ ਪਛਾਣ ਨੂੰ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ।

ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸਕੱਤਰ ਪੱਧਰ ਤੱਕ ਲਈ ਇਹ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਬਦਲਾਅ ਇਹ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣਗੇ ਕਿ ਧਾਰਮਿਕ ਪਛਾਣ ਸਬੰਧੀ ਨੇਮਾਂ ਨੂੰ ਪੱਕੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕਰ ਲਿਆ ਜਾਵੇ ਅਤੇ

ਅਮਰੀਕੀ ਫੌਜ ਦੇ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਅਹੁਦਿਆਂ ਉਤੇ ਵੀ ਇਹ ਲਾਗੂ ਹੋਣਾ। ਨਵੇਂ ਨੇਮ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਿੱਖ ਫੌਜੀਆਂ ਦੀਆਂ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਉਤੇ ਆਏ ਹਨ ਜੋ

ਧਰਮ ਕਰ ਕੇ ਦਾੜ੍ਹੀ ਰੱਖਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਦਸਤਾਰ ਸਜਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਨੇਮਾਂ 'ਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਵਿਰਲੇ ਮੌਕਿਆਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਸਿੱਖਾਂ ਨੂੰ ਦੇਸ਼ ਦੀ ਸੇਵਾ ਦੌਰਾਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕੱਕਾਰਾਂ 'ਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੇਸਾਂ ਜਾਂ ਦਾੜ੍ਹੀ ਅਤੇ ਦਸਤਾਰ ਨੂੰ ਹਟਾਉਣ ਲਈ ਮਜ਼ਬੂਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।

ਕਾਂਗਰਸ ਮੈਂਬਰ ਜੋਇ ਕ੍ਰਾਉਲੇ ਨੇ ਅਮਰੀਕੀ ਫੌਜੀ ਸਕੱਤਰ ਵੱਲੋਂ ਜਾਰੀ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ

ਦਾ ਸਵਾਗਤ ਕਰਦਿਆਂ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਨਾਲ ਨਾ ਸਿਰਫ ਸਿੱਖਾਂ ਸਗੋਂ ਮੁਲਕ ਦੀ ਫੌਜ ਲਈ ਇਹ ਵੱਡੀ ਤਰੱਕੀ ਹੈ।

ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਅਮਰੀਕੀ ਸਿੱਖ ਇਸ ਮੁਲਕ ਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਦੇਸ਼ ਦੀ ਸੇਵਾ ਲਈ ਮੌਕਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਅਮਰੀਕਨ ਸਿੱਖ ਕੋਲੀਸ਼ਨ ਨੇ ਇਸ ਕਦਮ ਦਾ ਸਵਾਗਤ ਕਰਦਿਆਂ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮੰਗ ਅਜੇ ਅਧੂਰੀ ਹੈ। ਕੋਲੀਸ਼ਨ ਦੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨਿਰਦੇਸ਼ਕ ਹਰਸਿਮਰਨ ਕੌਰ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਅਸੀਂ ਨੀਤੀ ਵਿਚ ਪੱਕੇ ਤੌਰ ਉਤੇ ਬਦਲਾਅ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਾਂ ਜੋ ਸਾਰੇ ਘੱਟ ਗਿਣਤੀ ਧਰਮਾਂ ਨੂੰ ਆਜ਼ਾਦ ਢੰਗ ਨਾਲ ਸੇਵਾ ਕਰਨ ਦੀ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਦੇਵੇ। ਕਈ ਸਿੱਖ ਫੌਜੀਆਂ ਦੇ ਕੇਸ ਲੜ ਰਹੀ ਬੈਕਟ ਲਾਅ ਦੇ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਐਰਿਕ ਬੈਕਸਟਰ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਸਿੱਖ ਸੈਨਿਕਾਂ ਨਾਲ ਲੈਸ ਫੌਜ ਕਿਤੇ ਵੱਧ ਮਜ਼ਬੂਤ ਹੋਵੇਗੀ।

ਸ਼੍ਰੋਮਣੀ ਕਮੇਟੀ ਕਰੇਗੀ ਨਿਤੀਸ਼ ਕੁਮਾਰ ਦਾ ਸਨਮਾਨ

ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ: ਸ਼੍ਰੋਮਣੀ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਬੰਧਕ ਕਮੇਟੀ ਪਟਨਾ ਸਾਹਿਬ ਵਿਖੇ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਦੇ 350ਵੇਂ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਪੁਰਬ ਮੌਕੇ ਕੀਤੇ ਲਾਮਿਸਾਲ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਲਈ ਬਿਹਾਰ ਦੇ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਨਿਤੀਸ਼ ਕੁਮਾਰ ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕੈਬਨਿਟ ਮੰਤਰੀਆਂ ਦਾ ਸਨਮਾਨ ਕਰੇਗੀ।

ਸ਼੍ਰੋਮਣੀ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਪ੍ਰਧਾਨ ਕਿਰਪਾਲ ਸਿੰਘ ਬਡੂਗਰ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਹ ਜਲਦੀ ਹੀ ਕਮੇਟੀ ਦੀ ਮੀਟਿੰਗ ਸੱਦ ਕੇ ਸਨਮਾਨ ਸਮਾਗਮ ਦੀ ਰੂਪ-ਰੇਖਾ ਤਿਆਰ ਕਰਨਗੇ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਪਿਛਲੇ ਹਫ਼ਤੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਪੁਰਬ ਸਮਾਗਮਾਂ ਵਿਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਲਈ ਪਟਨਾ ਸਾਹਿਬ ਗਏ ਹਰ ਸਿੱਖ ਨੇ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਨਿਤੀਸ਼ ਕੁਮਾਰ ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਰਕਾਰ ਵੱਲੋਂ ਸਮਾਗਮਾਂ ਨੂੰ ਸਫ਼ਲ ਤੇ ਯਾਦਗਾਰੀ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਕੀਤੇ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਤਾਰੀਫ਼ ਕੀਤੀ ਹੈ।

ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਮਾਗਮਾਂ ਦੇ ਆਖਰੀ ਦਿਨ ਨਿਤੀਸ਼ ਕੁਮਾਰ ਨੂੰ ਨਿੱਜੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮਿਲ ਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਧੰਨਵਾਦ ਕੀਤਾ, ਪਰ ਅਜੇ ਇਸ ਪਾਸੇ ਹੋਰ ਬਹੁਤ ਕੁਝ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਸ. ਬਡੂਗਰ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਸ਼੍ਰੋਮਣੀ ਕਮੇਟੀ ਨਿਤੀਸ਼ ਕੁਮਾਰ ਦੇ ਸਨਮਾਨ ਲਈ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਵਿਚ ਵੱਡਾ ਸਮਾਗਮ ਕਰਵਾਏਗੀ।

ਆਮ ਆਦਮੀ ਪਾਰਟੀ ਦੀ ਨਿਊ ਯਾਰਕ ਇਕਾਈ ਪਾਰਟੀ ਲਈ ਫੰਡ ਰੇਜ਼ਰ ਡਿਨਰ ਕਰੇਗੀ

ਨਿਊ ਯਾਰਕ (ਬਿਊਰੋ): ਆਮ ਆਦਮੀ ਪਾਰਟੀ ਦੀ ਨਿਊ ਯਾਰਕ ਇਕਾਈ ਪਾਰਟੀ ਦੀ ਮਾਲੀ ਮਦਦ ਲਈ ਜਲਦ ਹੀ ਇਕ ਫੰਡ ਰੇਜ਼ਿੰਗ ਡਿਨਰ ਕਰੇਗੀ। ਇਸ ਸਬੰਧੀ ਫੈਸਲਾ ਇਕਾਈ ਦੀ ਇਥੇ ਹੋਈ ਇਕ ਮੀਟਿੰਗ ਵਿਚ ਲਿਆ ਗਿਆ।

ਇਸ ਮੀਟਿੰਗ ਵਿਚ ਪਾਰਟੀ ਵਰਕਰਾਂ ਨੇ ਖੁੱਲ੍ਹ ਕੇ ਵਿਚਾਰ-ਵਟਾਂਦਰਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਵਿਚ ਆ ਰਹੀਆਂ ਚੋਣਾਂ ਵਿਚ ਪਾਰਟੀ ਦੀ ਜਿੱਤ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਕੀ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਜੋ ਅਕਾਲੀ ਦਲ (ਬਾਦਲ) ਅਤੇ ਕਾਂਗਰਸ ਤੋਂ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਛੁਟਕਾਰਾ ਦਿਵਾਇਆ ਜਾ ਸਕੇ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਦੋਵੇਂ ਪਾਰਟੀਆਂ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਉੱਤੇ ਕਾਬਜ਼ ਰਹਿਣ ਲਈ ਰਲ ਕੇ ਸਿਆਸੀ ਖੇਡ ਖੇਡਦੀਆਂ ਆ ਰਹੀਆਂ ਹਨ। ਇਹ ਵੀ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕਿ ਅਮਰੀਕਾ ਵਿਚ ਵਸਦੇ ਪੰਜਾਬੀਆਂ ਨੂੰ ਆਮ ਆਦਮੀ ਪਾਰਟੀ ਨਾਲ ਜੋੜਨ ਲਈ ਕੀ ਉਪਰਾਲੇ ਕੀਤੇ ਜਾਣ। ਇਸ ਵਿਚਾਰ-ਵਟਾਂਦਰੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪਾਰਟੀ ਲਈ ਫੰਡ ਰੇਜ਼ਿੰਗ ਡਿਨਰ ਕਰਨ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਲਿਆ ਗਿਆ।

ਇਸ ਮੌਕੇ ਪਾਰਟੀ ਇਕਾਈ ਦੇ ਨਿਊ ਯਾਰਕ ਚੈਪਟਰ ਦਾ ਗਠਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਜਿਸ ਮੁਤਾਬਕ

ਦਲਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ (ਬਿੱਟੂ ਸਿੱਧੂ) ਕਨਵੀਨਰ, ਜਸਵੰਤ ਸਿੰਘ ਜੱਸਾ ਕੋ-ਕਨਵੀਨਰ/ਸੈਕਟਰੀ, ਗੁਰਮੇਜ ਸਿੰਘ ਜਾਇੰਟ ਸੈਕਟਰੀ, ਪਰਮਜੀਤ

ਸਿੰਘ ਜੋਸ਼ਨ ਆਊਟ ਰੀਚ ਕਨਵੀਨਰ ਅਤੇ ਬੂਟਾ ਸਿੰਘ ਚੀਮਾ ਖਜ਼ਾਨਚੀ ਬਣਾਏ ਗਏ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਫੰਡ ਰੇਜ਼ਿੰਗ ਕਮੇਟੀ ਵਿਚ ਬਲਵੰਤ ਸਿੰਘ, ਮਹਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਉਪਲ, ਕੁਲਦੀਪ ਢਿੱਲੋਂ, ਲਖਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ, ਮਨਜੀਤ ਸੈਣੀ, ਮਨਦੀਪ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਰਾਜਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਲਾਲੀ ਲਏ ਗਏ।

ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਮੀਡੀਆ ਕਮੇਟੀ ਵਿਚ

ਗੁਰਦੀਪ ਸਿੰਘ ਜੌਹਲ, ਲਖਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ, ਇੰਦਰ ਸਿੰਘ ਗਿੱਲ, ਭਰਪੂਰ ਮਾਨ ਤੇ ਸੁਖਪ੍ਰੀਤ ਸਿੰਘ; ਆਊਟ ਰੀਚ ਟੀਮ ਵਿਚ ਗੁਰਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਬੰਟੀ, ਅਸ਼ੋਕ ਸ਼ਰਮਾ, ਜਗੀਰ ਸਿੰਘ, ਰਣਜੀਤ ਸਿੰਘ ਗਿੱਲ, ਮਾਨ ਸਿੰਘ ਢਿੱਲੋਂ, ਗੁਰਮੇਲ ਸਿੰਘ ਤੇ ਅਜਮੇਰ ਸਿੰਘ ਸਿੱਧੂ; ਸਲਾਹਕਾਰ ਕਮੇਟੀ ਵਿਚ ਬਾਬੂ ਜੋਗਿੰਦਰ ਸਿੰਘ, ਪ੍ਰਿਤਪਾਲ ਸਿੰਘ ਵਾਲੀਆ, ਕਸ਼ਮੀਰ ਸਿੰਘ, ਸਤਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਸੱਤਾ, ਗੁਰਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਚੀਮਾ, ਨਿਸ਼ਾਨ ਸਿੰਘ, ਪਰਮਿੰਦਰ ਸਿੰਘ, ਬਲਜਿੰਦਰ ਸੋਨੀ, ਗੁਰਚਰਨ ਸਿੰਘ ਡੀ ਸੀ, ਮੰਗਤ ਰਾਜ, ਦਲੇਰ ਸਿੰਘ, ਮਨਮੋਹਨ ਸਿੰਘ, ਪ੍ਰਿਤਪਾਲ ਸਿੰਘ, ਲਖਵੀਰ ਸਿੰਘ ਗਿੱਲ ਅਤੇ ਅਮਰੀਕ ਸਿੰਘ ਪਿਹੋਵਾ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੇ ਗਏ।

ਹੋਰ ਜਾਣਕਾਰੀ ਲਈ ਜਸਵੰਤ ਸਿੰਘ ਜੱਸਾ ਫੋਨ: 347-249-2473, ਬਿੱਟੂ ਸਿੱਧੂ ਫੋਨ: 917-502-1414, ਗੁਰਮੇਜ ਸਿੰਘ ਫੋਨ: 917-513-9830, ਬੂਟਾ ਸਿੰਘ ਚੀਮਾ ਫੋਨ: 917-518-1574 ਜਾਂ ਪਰਮਜੀਤ ਜੋਸ਼ਨ ਫੋਨ: 917-576-5313 ਨਾਲ ਸੰਪਰਕ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

Matrimonial

ਵਰ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ

Gursikh family seeks clean shaven Doctor match for their Doctor Dentist, US Citizen daughter, 33 years, 5'-4". Raised in USA. Caste no bar. Contact: 916-544-0251 or email: matrimon711@gmail.com

52-2

ਕੰਨਿਆ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ

Wanted suitable match for Ramgarhia Sikh boy 25yrs, 5'-10". Holding Civil Engineering & Architecture Degree, currently pursuing Post Graduate studies in Canada. Have 10yrs multiple visa for USA. US Citizen preferred. Contact: 734-377-5135 (USA) or 91-85287-00081 (India).

1-4

www.punjabtimesusa.com

ਬਾਦਲਾਂ ਦੇ ਹਵਾਈ ਝੂਟੇ 157 ਕਰੋੜ ਵਿਚ ਪਏ

ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ: ਕਾਂਗਰਸ ਵੱਲੋਂ ਆਪਣੇ ਚੋਣ ਮੈਨੀਫੈਸਟੋ ਵਿਚ ਇਸ ਦੇ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਵੱਲੋਂ ਸਰਕਾਰੀ ਹੈਲੀਕਾਪਟਰ ਦਾ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਾ ਕਰਨ ਦਾ ਵਾਅਦਾ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਨਾਲ ਸਰਕਾਰੀ ਹੈਲੀਕਾਪਟਰ ਦੀ ਗ਼ਲਤ ਵਰਤੋਂ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਇਕ ਵਾਰੀ ਫਿਰ ਸਾਹਮਣੇ ਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਸਰਕਾਰੀ ਰਿਕਾਰਡ ਤੋਂ ਖੁਲਾਸਾ ਹੋਇਆ ਹੈ ਕਿ ਅਕਾਲੀ-ਭਾਜਪਾ ਗੱਠਜੋੜ ਦੀ ਸਰਕਾਰ ਦੇ 10 ਸਾਲਾ ਕਾਰਜਕਾਲ ਦੌਰਾਨ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਸਿਖਰਲੇ ਸਹਾਇਕਾਂ ਨੂੰ ਵਾਸਤੇ ਹੈਲੀਕਾਪਟਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨਾਲ ਸਰਕਾਰੀ ਖ਼ਜ਼ਾਨੇ ਉੱਤੇ 157 ਕਰੋੜ ਰੁਪਏ ਦਾ ਭਾਰ ਪਿਆ ਹੈ।

ਇਸ ਰਕਮ ਵਿਚ ਸਰਕਾਰ ਵੱਲੋਂ ਆਪਣੇ ਦੂਜੇ ਕਾਰਜਕਾਲ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਵਰ੍ਹੇ ਬੈੱਲ-427 ਹਵਾਈ ਜਹਾਜ਼ ਦੀ ਖ਼ਰੀਦ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ। ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਸ਼ਹਿਰੀ ਹਵਾਬਾਜ਼ੀ ਡਾਇਰੈਕਟੋਰੇਟ ਕੋਲ ਉਪਲਬਧ ਰਿਕਾਰਡ ਮੁਤਾਬਕ ਜਨਵਰੀ 2007 ਤੋਂ ਅਗਸਤ 2016 ਦੌਰਾਨ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਨਿੱਜੀ ਕੰਪਨੀਆਂ ਨੂੰ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਮੌਕਿਆਂ ਉੱਤੇ ਹੈਲੀਕਾਪਟਰ ਭਾਤੇ 'ਤੇ ਲੈਣ ਲਈ 112 ਕਰੋੜ ਰੁਪਏ ਅਦਾ ਕੀਤੇ।

ਇਸ ਦੌਰਾਨ 2012 ਵਿਚ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਕਰੀਬ 38 ਕਰੋੜ ਰੁਪਏ ਵਿਚ ਬੈੱਲ-429 ਜਹਾਜ਼ ਖ਼ਰੀਦਿਆ।

ਦੱਸਣਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਸਿੰਘ ਬਾਦਲ ਅਤੇ ਉਪ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਸੁਖਬੀਰ ਸਿੰਘ ਬਾਦਲ ਵੱਲੋਂ ਖ਼ਾਸ ਕਰ ਛੋਟੇ ਫ਼ਾਸਲਿਆਂ ਲਈ ਵੀ ਸਰਕਾਰੀ ਹਵਾਈ ਜਹਾਜ਼ ਦਾ ਇਸਤੇਮਾਲ

ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਕਾਂਗਰਸ ਅਤੇ 'ਆਪ' ਵੱਲੋਂ ਲਗਾਤਾਰ ਉਠਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਸਰਕਾਰੀ ਹੈਲੀਕਾਪਟਰਾਂ ਨੇ ਮਈ 2013 ਤੋਂ ਅਗਸਤ 2016 ਦੌਰਾਨ 2.14 ਕਰੋੜ ਰੁਪਏ ਦਾ ਈਧਣ ਸਾੜਿਆ ਅਤੇ 5.08 ਕਰੋੜ ਰੁਪਏ ਸਾਂਭ-ਸੰਭਾਲ ਉੱਤੇ ਖ਼ਰਚੇ ਗਏ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਲਈ 2013-14 ਦੌਰਾਨ ਬੀਮਾ ਪ੍ਰੀਮੀਅਮ ਵਜੋਂ 24.15 ਲੱਖ ਰੁਪਏ, 2014-15 ਦੌਰਾਨ 19.96 ਲੱਖ ਅਤੇ 2015-16 ਦੌਰਾਨ 17.46 ਲੱਖ ਰੁਪਏ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਕੀਤੀ ਗਈ।

ਹੁਣ ਸੀ.ਬੀ.ਆਈ. ਕਰੇਗੀ ਮਾਤਾ ਚੰਦ ਕੌਰ ਤੇ ਦੋ ਹੋਰ ਕਤਲਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ

ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ: ਸੀ.ਬੀ.ਆਈ. ਨਾਮਧਾਰੀ ਸੰਪਰਦਾ ਦੇ ਮੁਖੀ ਸਤਗੁਰੂ ਜਗਜੀਤ ਸਿੰਘ ਦੀ 84 ਸਾਲਾ ਪਤਨੀ ਮਾਤਾ ਚੰਦ ਕੌਰ ਦੇ ਕਤਲ ਸਮੇਤ ਲੁਧਿਆਣਾ ਤੇ ਜਲੰਧਰ ਵਿਚ ਹੋਏ ਤਿੰਨ ਕਤਲਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰੇਗੀ। ਸ਼ੱਕ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਤਿੰਨੋਂ ਕਤਲ ਆਪਸ ਵਿਚ ਜੁੜੇ ਹੋਏ ਹਨ। ਮਾਤਾ ਚੰਦ ਕੌਰ ਦੀ ਪਿਛਲੇ ਸਾਲ ਅਪਰੈਲ ਵਿਚ ਲੁਧਿਆਣਾ ਨੇੜੇ ਭੈਣੀ ਸਾਹਿਬ ਵਿਖੇ ਅਣਪਛਾਤੇ ਹਮਲਾਵਰਾਂ ਨੇ ਗੋਲੀਆਂ ਮਾਰ ਕੇ ਹੱਤਿਆ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਸੀ।

ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਸੀ.ਬੀ.ਆਈ. ਨੇ ਦਸੰਬਰ 2015 ਵਿਚ ਕਾਰ ਬੰਬ ਧਮਾਕੇ ਨਾਲ

ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ: ਚੋਣ ਜ਼ਾਬਤਾ ਲੱਗਣ ਤੋਂ ਮਹਿਜ਼ ਇਕ ਦਿਨ ਪਹਿਲਾਂ ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੇ 200 ਫੁੱਟ ਚੌੜੀ ਸੜਕ ਲਈ 100 ਏਕੜ ਤੋਂ ਵੱਧ ਜ਼ਮੀਨ ਐਕੁਆਇਰ ਕਰ ਬਾਰੇ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ। ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਵੱਲੋਂ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਸੜਕ ਨਾਲ ਨਿਊ ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਨਾਲ ਸੰਪਰਕ ਸੁਧਰੇਗਾ ਪਰ ਅਸਲ 'ਚ ਇਹ ਸੜਕ ਉਪ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਸੁਖਬੀਰ ਸਿੰਘ ਬਾਦਲ ਦੇ ਲਗਜ਼ਰੀ ਰੇਸਤਰਾਂ ਸੁੱਖਵਿਲਾਸ ਦਾ ਮੁਹਾਲੀ ਦੇ ਕੌਮਾਂਤਰੀ ਹਵਾਈ ਅੱਡੇ ਨਾਲ ਸੰਪਰਕ ਸੁਧਾਰੇਗੀ।

ਸੂਤਰਾਂ ਮੁਤਾਬਕ ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਹਾਊਸਿੰਗ ਤੇ ਸ਼ਹਿਰੀ ਵਿਕਾਸ ਵਿਭਾਗ ਨੇ 3

ਜਨਵਰੀ ਨੂੰ 'ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਖਰਚੇ ਉੱਤੇ ਜਨਤਕ ਕਾਰਜ ਲਈ' ਅੱਠ ਪਿੰਡਾਂ ਦੀ 112.61 ਏਕੜ ਜ਼ਮੀਨ ਗ੍ਰਹਿਣ ਕਰਨ ਬਾਰੇ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ। ਇਸ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ 200 ਫੁੱਟ ਚੌੜੀ ਸੜਕ ਬਣਾਈ ਜਾਣੀ ਹੈ। ਇਹ ਸੜਕ ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ-ਖਰੜ ਹਾਈਵੇਅ ਉੱਤੇ ਏਅਰਪੋਰਟ ਰੋਡ ਨੇੜੇ ਸਥਿਤ ਪਿੰਡ ਦੇਸੂ ਮਾਜਰਾ ਤੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਵੇਗੀ। ਇਹ ਸੜਕ ਅੱਠ ਪਿੰਡਾਂ ਨਾਲ ਦੀ ਲੰਘੇਗੀ ਅਤੇ ਪਿੰਡ ਰਾਣੀ ਮਾਜਰਾ ਵਿਚ ਖ਼ਤਮ ਹੋਵੇਗੀ ਜੋ ਨਵੀਂ ਬਣੀ 100 ਫੁੱਟ ਚੌੜੀ ਬੁਥਗੜ੍ਹ-ਨਿਊ ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਰੋਡ ਉੱਤੇ ਹੈ। ਇਹ

ਅਵਿਨਾਸ਼ ਖੰਨਾ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਨੂੰ ਬਰੇਕਾਂ

ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ: ਭਾਜਪਾ ਦੇ ਮੀਤ ਪ੍ਰਧਾਨ ਅਵਿਨਾਸ਼ ਰਾਏ ਖੰਨਾ ਨੇ 'ਘਰੇਲੂ ਰੁਝੇਵਿਆਂ' ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇ ਕੇ ਕੌਮੀ ਮਨੁੱਖੀ ਅਧਿਕਾਰ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦਾ ਮੈਂਬਰ ਬਣਨ ਲਈ ਦਿੱਤੀ ਆਪਣੀ ਰਜ਼ਾਮੰਦੀ ਵਾਪਸ ਲੈ ਲਈ ਹੈ। ਇਹ ਜਾਣਕਾਰੀ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਦੋ ਬੈਂਚ ਨੂੰ ਐਡੀਸ਼ਨਲ ਸਾਲਿਸਟਰ ਜਨਰਲ ਆਤਮਾ ਰਾਮ ਨਾਦਕਰਨੀ ਨੇ ਦਿੱਤੀ।

ਇਸ ਪਿੱਛੋਂ ਬੈਂਚ ਨੇ ਇਸ ਨਿਯੁਕਤੀ ਖ਼ਿਲਾਫ਼ ਇਕ ਵਿਦਿਆਰਥਣ ਅਨੁਪ੍ਰਿਆ ਨਾਗੌਰੀ ਵੱਲੋਂ ਦਾਇਰ ਲੋਕ ਹਿੰਤ ਪਟੀਸ਼ਨ ਖ਼ਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤੀ। ਉਸ ਨੇ ਸਰਗਰਮ ਸਿਆਸਤਦਾਨ ਦੀ ਇਸ ਅਹੁਦੇ ਲਈ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕੀਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਸ ਸਬੰਧੀ ਸਰਕਾਰ ਤੋਂ ਜਵਾਬ ਤਲਬ ਕਰ ਲਿਆ ਸੀ। ਅਜਿਹਾ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਹੋ ਰਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਕਿਸੇ ਸਿਆਸੀ ਆਗੂ ਨੂੰ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦਾ ਮੈਂਬਰ ਬਣਾਇਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ।

ਸੜਕ ਕੁਰਾਲੀ-ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਨਾਲ ਜੁੜਦੀ ਹੈ ਜੋ ਪਿੰਡ ਪੱਲੂਣਪੁਰ ਸਥਿਤ ਸੁਖਬੀਰ ਬਾਦਲ ਦੇ ਸੁੱਖਵਿਲਾਸ ਨੂੰ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਗਮਾਡਾ ਵਿਚਲੇ ਸੂਤਰਾਂ ਮੁਤਾਬਕ ਨਿਊ ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਨੂੰ ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਜਾਂ ਪੰਜਾਬ ਨਾਲ ਜੋੜਨ ਲਈ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਤਿੰਨ ਸੜਕਾਂ ਹਨ ਅਤੇ ਇਹ ਸੜਕ ਸੁਖਬੀਰ ਬਾਦਲ ਦੇ ਸੁੱਖਵਿਲਾਸ ਰੇਸਤਰਾਂ ਤੇ ਹਵਾਈ ਅੱਡੇ ਵਿਚਾਲੇ ਬਿਹਤਰ ਸੰਪਰਕ ਲਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਡਿਜ਼ਾਈਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਇਸ ਪ੍ਰਾਜੈਕਟ ਦੇ ਅਸਰ ਮੁਲਾਂਕਣ ਬਾਰੇ ਰਿਪੋਰਟ ਮੁਤਾਬਕ ਇਸ ਸੜਕ ਦੇ ਨਿਰਮਾਣ ਲਈ ਕੁੱਲ 197 ਪਰਿਵਾਰਾਂ ਨੂੰ ਹੋਰ ਜਗ੍ਹਾ ਜਾਣਾ ਪਵੇਗਾ।

ਗੌਰਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਬਾਦਲ-ਓਬਰਾਏ ਦੇ ਦੁਦਮ 'ਦਿ ਓਬਰਾਏ ਸੁੱਖਵਿਲਾਸ ਰਿਜ਼ੋਰਟਜ਼ ਐਂਡ ਸਪਾ' ਖ਼ਿਲਾਫ਼ ਵਾਤਾਵਰਨ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਦੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਉੱਤੇ ਕੇਂਦਰੀ ਵਾਤਾਵਰਨ, ਜੰਗਲਾਤ ਤੇ ਜਲਵਾਯੂ ਤਬਦੀਲੀ ਬਾਰੇ ਮੰਤਰਾਲੇ ਦੇ ਖੇਤਰੀ ਦਫ਼ਤਰ ਨੇ ਸੂਬਾ ਸਰਕਾਰ ਤੋਂ ਰਿਪੋਰਟ ਮੰਗੀ ਹੈ।

ਅਫ਼ਗਾਨ ਧਮਾਕਿਆਂ ਵਿਚ 50 ਹਲਾਕ

ਕਾਬੁਲ: ਅਫ਼ਗਾਨਿਸਤਾਨ ਦੇ ਤਿੰਨ ਵੱਖ ਵੱਖ ਸ਼ਹਿਰਾਂ ਵਿਚ ਹੋਏ ਬੰਬ ਧਮਾਕਿਆਂ ਵਿਚ 50 ਲੋਕ ਮਾਰੇ ਗਏ। ਕਾਬੁਲ ਵਿਚ 34, ਕੰਧਾਰ ਵਿਚ 9 ਅਤੇ ਲਸ਼ਕਰ ਗਾਹ ਵਿਚ 7 ਜਣੇ ਮਰਨ ਦੀਆਂ ਖ਼ਬਰਾਂ ਹਨ।

ਕਾਬੁਲ ਵਾਲੇ ਧਮਾਕੇ ਵਿਚ 80 ਜਣੇ ਫੱਟਣ ਹੋਏ ਹਨ। ਕਾਬੁਲ ਵਿਚ ਪਾਰਲੀਮੈਂਟ ਅਨੈਕਸੀ ਜਿਥੇ ਕਾਨੂੰਨ ਘਾਤਿਆਂ ਦੇ ਦਫਤਰ ਹਨ, ਵਾਲਾ ਧਮਾਕਾ ਸਭ ਤੋਂ ਘਾਤਕ ਸੀ।

ਕਿਸੇ ਵੀ ਉਮਰ ਵਿਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਬਿਮਾਰੀ ਦਾ ਇਲਾਜ ਕਰਵਾਉਂਦੇ ਜੇ ਥੱਕ ਗਏ ਹੋ ਤਾਂ ਕਾਲ ਕਰੋ

ਫੋਨ (408) 687-1899

Gurdip Singh Sandhu

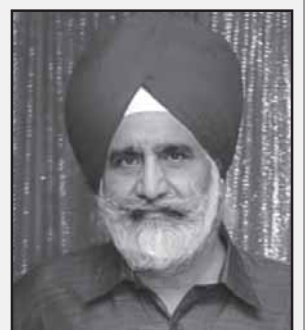
Homeopathic Practitioner/Consultant Since 1973
DHMS-Gold Medalist, BAMS, MDEh.- India

Well Experienced as:

Director, Principal, Professor and Chief Medical Officer in Medical Colleges and Hospitals of Punjab (India)
Practice Under State of California Act SB 577

EX Member: The California Homeopathic Society
National Center For Homeopathy- USA

7021 Village Park Way, Dublin, CA 94568

Gurdip Singh Sandhu

Email:

Homeomedicine@yahoo.com

BJ Digital Video & Photos
BROADCAST HD FILM QUALITY
Ph.718-441-6516 Cell No.646-403-7334
Blu-ray DVD

All Work In Digitsl
Wedding, Birthday, Ring Ceremony,
Sweet Sixteen & All Others Function
Experience 25 Year
Ph. 718-441-6516 Cell No. 646-403-7334

ਸਿਆਸੀ ਪਾਰਟੀਆਂ ਦੇ ਭੇੜ ਦਾ ਗੜ੍ਹ ਬਣਿਆ ਮਾਲਵਾ ਖੇਤਰ

ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ: ਪੰਜਾਬ ਵਿਚ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਦੀ ਕੁਰਸੀ ਉੱਤੇ ਲੰਮਾ ਸਮਾਂ ਕਬਜ਼ਾ ਜਮਾਈ ਰੱਖਣ ਵਾਲਾ ਮਾਲਵਾ ਖੇਤਰ ਸਿਆਸੀ ਪਾਰਟੀਆਂ ਦੇ ਭੇੜ ਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਅਹਿਮ ਮੈਦਾਨ ਹੈ। ਸ਼੍ਰੋਮਣੀ ਅਕਾਲੀ ਦਲ ਦੇ ਮੂਲ ਆਧਾਰ ਵਾਲੇ ਇਸ ਖੇਤਰ ਵਿਚ ਪੰਥਕ ਅਤੇ ਕਿਸਾਨੀ ਵੋਟ ਨੂੰ ਮੁੜ ਇਕਜੁੱਟ ਕਰਨ ਲਈ ਅਕਾਲੀ ਦਲ ਦੀ ਦਸ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਹਾਲੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਾਮਯਾਬ ਹੁੰਦੀ ਦਿਖਾਈ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੀ। ਕੈਪਟਨ ਅਮਰਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਵੱਲੋਂ ਲਗਾਈ ਸੰਨ੍ਹ ਦਾ ਅਸਰ ਅਜੇ ਤੱਕ ਬਰਕਰਾਰ ਹੈ ਅਤੇ ਆਮ ਆਦਮੀ ਪਾਰਟੀ ਦਾ ਮੁੱਖ ਫੋਕਸ ਵੀ ਮਾਲਵਾ ਦਾ ਵੋਟ ਬੈਂਕ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ।

ਹਲਕਿਆਂ ਦੀ ਮੁੜ ਹੱਦਬੰਦੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮਾਲਵਾ ਖੇਤਰ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਹੋਰ ਵੀ ਵਧ ਗਿਆ ਹੈ। ਪੰਜਾਬ ਦੀਆਂ ਕੁੱਲ 117 ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਸੀਟਾਂ ਵਿਚੋਂ ਮਾਝਾ-ਦੋਆਬਾ ਦੀਆਂ ਸੀਟਾਂ 52 ਤੋਂ ਘਟ ਕੇ 48 ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਹੋ ਗਈਆਂ ਅਤੇ ਮਾਲਵਾ ਦੀਆਂ ਸੀਟਾਂ 65 ਤੋਂ ਵਧ ਕੇ 69 ਤੱਕ ਚਲੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ। 2002 ਤੋਂ 2007 ਤੱਕ ਕੈਪਟਨ ਅਮਰਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਵਾਲੀ ਕਾਂਗਰਸ ਸਰਕਾਰ ਮੌਕੇ ਕੈਪਟਨ ਅਮਰਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਨੇ ਸਤਾਬਦੀਆਂ ਮਨਾਉਣ, ਫਤਹਿਗੜ੍ਹ ਸਾਹਿਬ ਦੇ ਦੁਆਲੇ ਬਣਾਏ ਗੇਟ, ਬੀਟੀ ਕਾਟਨ ਸਬੰਧੀ ਕੀਤੇ ਉਪਰਾਲੇ, ਪੰਜਾਬ ਸਮਝੌਤੇ ਰੱਦ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਕਾਨੂੰਨ ਅਤੇ ਪੰਜਾ ਸਾਲਾਂ ਦੌਰਾਨ ਫਸਲਾਂ ਦੀ ਠੀਕ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਖਰੀਦ ਹੋਣ ਸਦਕਾ ਅਕਾਲੀ ਦਲ

ਦੇ ਰਵਾਇਤੀ ਵੋਟ ਬੈਂਕ ਵਿਚ ਵੱਡੀ ਸੰਨ੍ਹ ਲਗਾ ਲਈ ਸੀ। ਅਮਰਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਦਾ ਆਪਣਾ ਜੱਦੀ ਪਿੰਡ ਮਹਿਰਾਜ ਬਠਿੰਡਾ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਦੇ ਰਾਮਪੁਰਾ ਫੂਲ ਖੇਤਰ ਵਿਚ ਪੈਂਦਾ ਹੈ।

2007 ਦੀਆਂ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਚੋਣਾਂ ਵਿਚ ਕੁੱਲ 65 ਵਿਚੋਂ ਕਾਂਗਰਸ ਨੇ 37 ਸੀਟਾਂ ਜਿੱਤ ਕੇ ਅਕਾਲੀ ਦਲ ਨੂੰ ਵੱਡਾ ਝਟਕਾ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਕਾਂਗਰਸ ਦੇ ਹੀ ਚਾਰ ਬਾਗੀ ਵੀ ਜਿੱਤਣ ਵਿਚ ਸਫਲ ਰਹੇ ਸਨ। ਬੇਸ਼ੱਕ ਕਾਂਗਰਸ ਕੁੱਲ 44 ਸੀਟਾਂ ਹੀ ਜਿੱਤ ਸਕੀ ਅਤੇ ਸਰਕਾਰ ਅਕਾਲੀ-ਭਾਜਪਾ ਦੀ ਬਣ ਗਈ ਸੀ, ਪਰ ਅਕਾਲੀ ਦਲ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਇਸ ਗੜ੍ਹ ਵਿਚੋਂ 19 ਸੀਟਾਂ ਨਾਲ ਹੀ ਸਬਰ ਕਰਨਾ

ਪਿਆ ਸੀ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਚੋਣਾਂ ਵਿਚ ਅਕਾਲੀ ਦਲ 49 ਸੀਟਾਂ ਲੈ ਕੇ ਬਹੁਮਤ ਤੋਂ ਕਾਫੀ ਪਿੱਛੇ ਸੀ ਅਤੇ ਭਾਜਪਾ 23 ਵਿਚੋਂ 19 ਸੀਟਾਂ ਜਿੱਤ ਕੇ ਗੱਠਜੋੜ ਵਿਚ ਵੱਡੇ ਦਾਅਵੇਦਾਰ ਵਜੋਂ ਉਭਰੀ ਸੀ। ਮਾਲਵਾ ਖੇਤਰ 'ਚੋਂ ਭਾਜਪਾ ਦੀਆਂ ਵੀ ਪੰਜ ਹੀ ਸੀਟਾਂ ਆਈਆਂ ਸਨ।

ਹਲਕਿਆਂ ਦੀ ਮੁੜ ਹੱਦਬੰਦੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ 2012 ਵਿਚ ਹੋਈਆਂ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਚੋਣਾਂ ਵਿਚ ਵੀ ਅਕਾਲੀ-ਭਾਜਪਾ ਗੱਠਜੋੜ ਲਗਾਤਾਰ ਦੂਸਰੀ ਵਾਰ ਜਿੱਤ ਕੇ ਨਵਾਂ ਇਤਿਹਾਸ ਸਿਰਜਣ ਵਿਚ ਕਾਮਯਾਬ ਰਿਹਾ, ਪਰ ਮਾਲਵੇ ਵਿਚ ਇਸ ਦੇ ਰਵਾਇਤੀ ਵੋਟ ਬੈਂਕ ਦੀ ਬੇਗਾਨਗੀ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ

ਬਾਦਲ ਰਵਾਇਤੀ ਹਲਕਿਆਂ ਤੋਂ ਹੀ ਲੜਨਗੇ ਚੋਣ

ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ: ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਸਿੰਘ ਬਾਦਲ ਮੁਕਤਸਰ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਵਿਚਲੇ ਆਪਣੇ ਰਵਾਇਤੀ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਹਲਕੇ ਲੰਬੀ ਅਤੇ ਉਪ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਸੁਖਬੀਰ ਸਿੰਘ ਬਾਦਲ ਜਲਾਲਾਬਾਦ (ਫਾਜ਼ਿਲਕਾ) ਤੋਂ ਹੀ ਚੋਣ ਲੜਨਗੇ। ਸ਼੍ਰੋਮਣੀ ਅਕਾਲੀ ਦਲ ਵੱਲੋਂ ਦੋਹਾਂ ਬਾਦਲਾਂ ਦੀਆਂ ਟਿਕਟਾਂ ਦਾ ਐਲਾਨ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਅਕਾਲੀ ਦਲ ਨੇ ਖਰੜ, ਪਟਿਆਲਾ (ਸ਼ਹਿਰ) ਅਤੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ (ਦੱਖਣੀ) ਤਿੰਨ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਹਲਕਿਆਂ ਤੋਂ ਅਜੇ ਤੱਕ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਦਾ ਐਲਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਪਾਰਟੀ ਵੱਲੋਂ ਬਾਦਲਾਂ ਦੀਆਂ ਟਿਕਟਾਂ ਦਾ ਐਲਾਨ ਚੋਣ ਜਾਬਤਾ ਲੱਗਣ ਦੇ ਇਕ ਦਿਨ ਬਾਅਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਨੂੰ ਆਮ ਆਦਮੀ ਪਾਰਟੀ (ਆਪ) ਦੇ ਆਗੂ ਜਰਨੈਲ ਸਿੰਘ ਟੱਕਰ ਦੇਣਗੇ ਅਤੇ ਉਪ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਦੇ ਮੁਕਾਬਲੇ 'ਆਪ' ਵੱਲੋਂ ਕਾਮੇਡੀਅਨ ਤੋਂ ਨੇਤਾ ਬਣੇ ਤੇ ਸੰਗਰੂਰ ਤੋਂ ਸੰਸਦ ਮੈਂਬਰ ਭਗਵੰਤ ਮਾਨ ਨੂੰ ਮੈਦਾਨ ਵਿਚ ਉਤਾਰਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਜਰਨੈਲ ਸਿੰਘ ਦਿੱਲੀ ਦੇ ਸਿੱਖ ਆਗੂ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਅਜੇ ਆਪਣੀ ਵੋਟ ਵੀ ਬਣਾਉਣੀ ਹੈ।

‘ਆਪ’ ਦੀ ਮਾਲਵਾ ਖੇਤਰ ਵਿਚ ਬਣੀ ਪਕੜ

ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ: ਲੋਕ ਸਭਾ ਦੀਆਂ 2014 ਦੀਆਂ ਚੋਣਾਂ ਦੌਰਾਨ 'ਆਪ' ਦੇ ਚਾਰ ਸੰਸਦ ਮੈਂਬਰ ਵੀ ਮਾਲਵੇ ਨੇ ਹੀ ਦਿੱਤੇ। ਡਾ. ਧਰਮਵੀਰ ਗਾਂਧੀ ਨੇ ਪਟਿਆਲਾ ਤੋਂ ਪ੍ਰਤੀਤ ਕੌਰ ਨੂੰ ਹਰਾ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਭਗਵੰਤ ਮਾਨ ਨੇ ਸੁਖਦੇਵ ਸਿੰਘ ਢੀਂਡਸਾ ਨੂੰ ਹਰਾਇਆ ਸੀ। ਇਕ ਲੋਕ ਸਭਾ ਹਲਕੇ ਵਿਚ ਨੌਂ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਹਲਕੇ ਪੈਂਦੇ ਹਨ। 'ਆਪ' ਨੂੰ ਮਿਲਣ ਵਾਲੇ ਹੁੰਗਾਰੇ ਦਾ ਜ਼ਿਆਦਾ ਦਾਰੋਮਦਾਰ ਵੀ ਮਾਲਵਾ ਖੇਤਰ ਉੱਤੇ ਹੈ।

ਦੂਰ ਨਹੀਂ ਹੋਈ। ਮਾਲਵੇ ਵਿਚ ਕਾਂਗਰਸ ਦੀ ਕਾਰਗੁਜ਼ਾਰੀ 30 ਸੀਟਾਂ ਨਾਲ ਬੇੜੀ ਹੋਠਾਂ ਆਈ। ਅਕਾਲੀ-ਭਾਜਪਾ ਨੇ 39 ਸੀਟਾਂ ਜਿੱਤਣ ਵਿਚ ਕਾਮਯਾਬੀ ਹਾਸਲ ਕਰ ਲਈ ਸੀ ਅਤੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮਾਝਾ-ਦੋਆਬਾ ਵਿਚ ਪਹਿਲਾਂ ਵਾਲੀ ਕਾਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਜਾਰੀ ਰੱਖੀ। ਇਸੇ ਲਈ ਅਕਾਲੀ ਦਲ ਸੱਤਾ

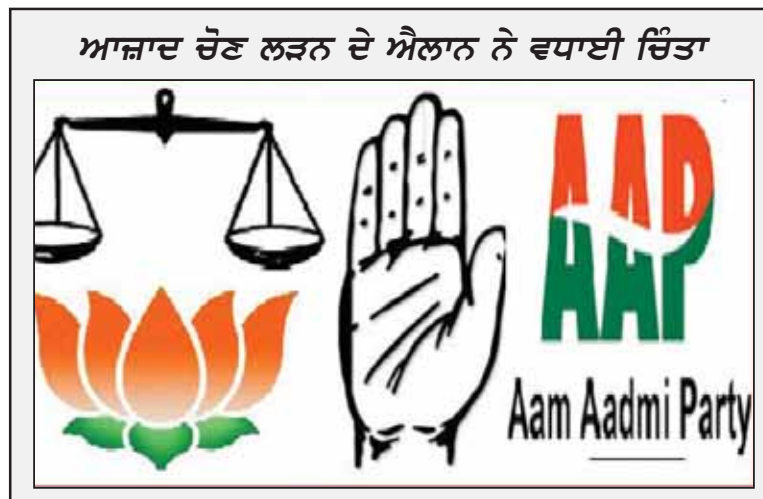
ਵਿਰੋਧੀ ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ 2007 ਦੀਆਂ 49 ਦੇ ਮੁਕਾਬਲੇ 56 ਸੀਟਾਂ ਜਿੱਤਣ ਵਿਚ ਕਾਮਯਾਬ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ। ਭਾਰਤੀ ਜਨਤਾ ਪਾਰਟੀ 19 ਤੋਂ ਹੋਠਾਂ ਆ ਕੇ 12 ਉੱਤੇ ਅਟਕ ਗਈ, ਪਰ ਦੋਵਾਂ ਦੇ ਗੱਠਜੋੜ ਨੂੰ ਸਰਕਾਰ ਬਣਾਉਣ ਵਿਚ ਕੋਈ ਮੁਸ਼ਕਲ ਨਹੀਂ ਆਈ।

ਚੋਣਾਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਬਾਗੀਆਂ ਨੇ ਸਾਹੋ-ਸਾਹ ਕੀਤੀਆਂ ਸਿਆਸੀ ਧਿਰਾਂ

ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ: ਪੰਜਾਬ ਵਿਚ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਚੋਣਾਂ ਦੀਆਂ ਸਿਆਸੀ ਸਰਗਰਮੀਆਂ ਬੇਸ਼ੱਕ ਹੌਲੀ-ਹੌਲੀ ਸਿਖਰ ਵੱਲ ਵਧ ਰਹੀਆਂ ਹਨ, ਪਰ ਹਰ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਪਾਰਟੀ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਬਾਗੀਆਂ ਦਾ ਡਰ ਹਰ ਪਲ ਸਤਾ ਰਿਹਾ ਹੈ।

ਕਾਂਗਰਸ ਦੇ ਕਈ ਬਾਗੀ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਨੇ ਤਾਂ ਚੋਣ ਮੈਦਾਨ ਵਿਚ ਆਜ਼ਾਦ ਤੌਰ ਉੱਤੇ ਲੜਨ ਦਾ ਐਲਾਨ ਵੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਲਹਿਰਾਗਾਹਾ ਹਲਕੇ ਤੋਂ ਕਾਂਗਰਸ ਦੀ ਟਿਕਟ ਉੱਤੇ ਲੰਮੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਜਿੱਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦੀ ਆ ਰਹੀ ਬੀਬੀ ਰਾਜਿੰਦਰ ਕੌਰ ਭੱਠਲ ਨੂੰ ਹੀ ਇਸ ਵਾਰ ਕੈਪਟਨ ਅਮਰਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਦੇ ਨੇੜਲੇ ਰਹੇ ਸਾਥੀ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਪ੍ਰੀਸ਼ਦ ਦੇ ਸਾਬਕਾ ਚੇਅਰਮੈਨ ਸ਼ਾਮ ਸਿੰਘ ਮਕੋਰਤ ਨੇ ਬਾਗੀ ਸੁਰ ਦਿਖਾ ਦਿੱਤੇ ਹਨ।

ਡੇਰਾ ਬਾਬਾ ਨਾਨਕ ਤੋਂ ਟਿਕਟ ਨਾ ਮਿਲਣ ਕਾਰਨ ਸਵ: ਸੰਤੋਖ ਸਿੰਘ ਰੰਧਾਵਾ ਸਾਬਕਾ ਪ੍ਰਧਾਨ ਪੰਜਾਬ ਕਾਂਗਰਸ ਦੇ ਪੋਤਰੇ ਪੰਜਾਬ ਯੂਥ ਕਾਂਗਰਸ ਦੇ ਸਕੱਤਰ ਦੀਪਇੰਦਰ ਸਿੰਘ ਰੰਧਾਵਾ ਕਾਂਗਰਸ ਨੂੰ ਅਲਵਿਦਾ ਕਹਿ ਚੁੱਕੇ ਹਨ। ਰਾਹੁਲ ਗਾਂਧੀ ਦੇ ਨੇੜਲੇ ਸਾਥੀ ਵਿਜੈਇੰਦਰ ਸਿੰਗਲਾ ਨੂੰ ਸੰਗਰੂਰ ਦੀ ਟਿਕਟ ਮਿਲਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਾਂਗਰਸ ਦੇ ਸੀਨੀਅਰ ਆਗੂ ਸੁਰਿੰਦਰਪਾਲ ਸਿੰਘ ਸਿਬੀਆ ਕਾਂਗਰਸ ਨੂੰ ਅਲਵਿਦਾ ਕਹਿ ਕੇ ਅਕਾਲੀ ਦਲ ਦੀ ਕਿਸ਼ਤੀ 'ਚ ਸਵਾਰ ਹੋ ਕੇ ਬਰਨਾਲਾ ਤੋਂ ਕਾਂਗਰਸ ਦੇ ਉਮੀਦਵਾਰ ਨੂੰ ਟੱਕਰ ਦੇਣਗੇ।

ਐਨ.ਐਸ.ਯੂ. ਦੀ ਸਾਬਕਾ ਪ੍ਰਧਾਨ ਦਾਮਨ ਬਾਜਵਾ ਜੋ ਸੁਨਾਮ ਤੋਂ ਕਾਂਗਰਸ ਦੀ ਟਿਕਟ ਉੱਤੇ ਚੋਣ ਲੜ ਰਹੇ ਹਨ, ਖਿਲਾਫ਼ ਬਾਗੀ ਸੁਰਾਂ ਤਿੱਖੀਆਂ ਹੋ ਰਹੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਰਾਜਿੰਦਰ ਦੀਪਾ ਵੱਲੋਂ ਕਾਂਗਰਸ ਤੋਂ ਬਾਗੀ ਹੋ ਕੇ ਲੜਨ ਦੇ ਚਰਚੇ ਵੀ ਜ਼ੋਰ ਫੜ ਰਹੇ ਹਨ। ਧੂਰੀ ਤੇ ਅਮਰਗੜ੍ਹ ਤੋਂ ਕਈ ਕਾਂਗਰਸੀ ਆਗੂ ਬਾਗੀ ਸੁਰਾਂ ਕੱਢ ਰਹੇ ਹਨ।

ਹਲਕਾ ਭਦੌਂਤ ਵਿਖੇ ਵੀ ਕਾਂਗਰਸੀ ਸੀਨੀਅਰ ਆਗੂ ਰਾਜਿੰਦਰ ਕੌਰ ਮੀਮਸਾ ਦੀ

ਨਾਰਾਜ਼ਗੀ ਪਾਰਟੀ ਦੇ ਉਮੀਦਵਾਰ ਦੀ ਨੀਂਦ ਹਰਾਮ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਹਲਕਾ ਅਮਰਗੜ੍ਹ ਜਿਥੋਂ ਅਕਾਲੀ ਦਲ (ਬ) ਦੇ ਮੌਜੂਦਾ ਵਿਧਾਇਕ ਇਕਬਾਲ ਸਿੰਘ ਝੁੰਦਾ ਫਿਰ ਚੋਣ ਲੜ ਰਹੇ ਹਨ, ਨੂੰ ਕੱਦਵਾਰ ਨੌਜਵਾਨ ਆਗੂ ਜੱਸੀ ਮੰਨਵੀ ਦੇ ਵਿਰੋਧ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨਾ ਪੈ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਪੰਜਾਬ ਵਿਚ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਚੋਣ ਲੜ ਰਹੀ ਆਮ ਆਦਮੀ ਪਾਰਟੀ ਜਿਸ ਦੇ ਹਰ ਹਲਕੇ ਤੋਂ 25-30 ਆਗੂ ਟਿਕਟ ਲੈਣ ਦੇ ਚਾਹਵਾਨ ਸਨ। ਸ਼ੁਰੂ

ਆਪ ਤੋਂ ਬਾਗੀ ਜੱਸੀ ਜਸਰਾਜ ਨੇ ਮੁੜ ਫੜਿਆ ‘ਝਾੜੂ’

ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ: ਆਮ ਆਦਮੀ ਪਾਰਟੀ ਤੋਂ ਬਾਗੀ ਚੱਲ ਰਹੇ ਪੰਜਾਬੀ ਗਾਇਕ ਜੱਸੀ ਜਸਰਾਜ ਦੀ ਪਾਰਟੀ ਵਿਚ ਮੁੜ ਵਾਪਸੀ ਹੋ ਗਈ ਹੈ। ਜੱਸੀ ਜਸਰਾਜ ਨੇ ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਵਿਖੇ ਆਪ ਦੇ ਕੌਮੀ ਕਨਵੀਨਰ ਅਤੇ ਦਿੱਲੀ ਦੇ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਅਰਵਿੰਦ ਕੇਜਰੀਵਾਲ ਨੂੰ ਮਿਲ ਕੇ ਸੂਬੇ ਵਿਚ ਪਾਰਟੀ ਲਈ ਫਿਰ ਕੰਮ ਕਰਨ ਦੀ ਇੱਛਾ ਜਤਾਈ ਸੀ ਅਤੇ ਕੇਜਰੀਵਾਲ ਵੱਲੋਂ ਜੱਸੀ ਜਸਰਾਜ ਨੂੰ ਪੰਜਾਬ ਇਕਾਈ ਦਾ ਉਪ-ਪ੍ਰਧਾਨ ਅਤੇ ਚੋਣ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕਮੇਟੀ ਦੀ ਜਨਰਲ ਸਕੱਤਰ ਨਿਯੁਕਤ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ ਹੀ ਇਸ ਆਗੂ ਨੂੰ ਪਾਰਟੀ ਦੇ ਬੁਲਾਰੇ ਵਜੋਂ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਦੱਸਣਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਜੱਸੀ ਜਸਰਾਜ ਨੇ ਸਾਲ 2014 ਵਿਚ ਬਠਿੰਡਾ ਤੋਂ ਲੋਕ ਸਭਾ ਚੋਣ ਲੜੀ ਸੀ ਅਤੇ ਕੁਝ ਮਤਭੇਦਾਂ ਕਾਰਨ ਆਪ ਤੋਂ ਬਾਗੀ ਚੱਲ ਰਹੇ ਸਨ, ਪਰ ਪਿਛਲੇ ਕੁਝ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਉਹ ਪਾਰਟੀ ਦੀਆਂ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਵਿਚ ਮੁੜ ਤੋਂ ਸਰਗਰਮ ਹੋ ਗਏ ਹਨ।

ਵਿਚ ਤਾਂ ਐਲਾਨੇ ਹਰ ਉਮੀਦਵਾਰ ਨੂੰ ਭਾਰੀ ਵਿਰੋਧ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨਾ, ਪਰ ਕਈ ਥਾਵਾਂ ਉੱਤੇ ਸਥਿਤੀ ਜਾਂ ਤਾਂ ਹੌਲੀ ਹੌਲੀ ਸੁਖਾਵੀਂ ਹੋ ਗਈ ਜਾਂ ਫਿਰ ਕੁਝ ਕੁ ਥਾਵਾਂ ਉੱਤੇ ਸਰਗਰਮ ਆਗੂਆਂ ਨੇ ਚੋਣ ਮੁਹਿੰਮ ਤੋਂ ਪਾਸਾ ਵੱਟ ਲਿਆ। ਪੰਜਾਬ ਵਿਚ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕਾਟੇ ਕਲੇਸ਼ ਲੋਕ ਸਭਾ ਮੈਂਬਰ ਭਗਵੰਤ ਮਾਨ ਦੇ ਲੋਕ ਸਭਾ ਹਲਕਾ ਸੰਗਰੂਰ ਵਿਚ ਹੈ ਜਿਥੋਂ ਭਗਵੰਤ ਮਾਨ ਭਾਰੀ ਵੋਟਾਂ ਦੇ ਫਰਕ ਨਾਲ ਜਿੱਤ ਕੇ ਲੋਕ ਸਭਾ ਵਿਚ ਪਹੁੰਚੇ ਸਨ। ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਹਲਕਾ ਸੰਗਰੂਰ ਜਿਥੇ ਹਿੰਦੂ ਚਿਹਰੇ ਨੂੰ ਟਿਕਟ ਦੇਣ ਲਈ ਬਜ਼ਿਦ ਪਾਰਟੀ ਨੇ ਜਦੋਂ ਤੋਂ ਦਿਨੇਸ਼ ਬਾਂਸਲ ਨੂੰ ਚੋਣ ਮੈਦਾਨ ਵਿਚ ਉਤਾਰਿਆ ਹੈ, ਉਦੋਂ ਤੋਂ ਹਲਕੇ ਦੇ ਕਈ ਸੀਨੀਅਰ ਆਗੂ

ਚੋਣ ਪ੍ਰਚਾਰ ਵਿਚ ਜੁਟਣ ਦੀ ਬਜਾਏ ਟਿਕਟ ਬਦਲਾਉਣ ਲਈ ਹਰ ਹੀਲਾ ਵਰਤ ਰਹੇ ਹਨ, ਪਰ ਹਾਈਕਮਾਂਡ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਦੋ ਟੁਕ ਜਵਾਬ ਦੇ ਚੁੱਕੀ ਹੈ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਲਹਿਰਾ ਹਲਕੇ ਵਿਚ ਬਾਗੀ ਇਕਜੁੱਟ ਹੋ ਰਹੇ ਹਨ। ਮਲੇਰਕੋਟਲੇ ਦਾ ਪਾਰਟੀ ਵੱਲੋਂ ਐਲਾਨਿਆ ਉਮੀਦਵਾਰ ਅਜੇ ਵੀ ਵਲੈਟੀਅਰਾਂ ਦੇ ਹਜ਼ਮ ਨਹੀਂ ਹੋ ਰਿਹਾ। ਰਾਜਪੁਰਾ ਹਲਕੇ ਵਿਚ ਸਥਿਤੀ ਕਾਬੂ ਵਿਚ ਹੋ ਗਈ ਹੈ। ਭਾਜਪਾ ਨੇ ਬੇਸ਼ੱਕ ਅਜੇ ਆਪਣੇ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਦੀ ਸੂਚੀ ਜਾਰੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ, ਪਰ ਪਾਰਟੀ ਕਮਲ ਸ਼ਰਮਾ, ਅਵਿਨਾਸ਼ ਰਾਏ ਖੰਨਾ ਅਤੇ ਅਸ਼ਵਨੀ ਸ਼ਰਮਾ ਨਾਂ ਦੇ ਤਿੰਨ ਗੁੱਟਾਂ ਵਿਚ ਵੰਡੀ ਹੋਣ ਕਰ ਕੇ ਉਥੇ ਵੀ ਸਭ ਅੱਛਾ ਨਹੀਂ।

ਧਰਮ ਦੇ ਨਾਂ ‘ਤੇ ਸਿਆਸਤ ਰੋਕਣ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੇ ਮਚਾਈ ਉਥਲ-ਪੁਥਲ

ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ: ਧਰਮ ਅਤੇ ਜਾਤ ਦੇ ਆਧਾਰ ਉੱਤੇ ਵੋਟ ਮੰਗਣ 'ਤੇ ਰੋਕ ਸਬੰਧੀ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਦੇਸ਼ ਭਰ ਦੀ ਸਿਆਸਤ ਵਿਚ ਉਥਲ-ਪੁਥਲ ਮਚਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਭਾਸ਼ਾ ਦੇ ਆਧਾਰ ਉੱਤੇ ਹੋਂਦ ਵਿਚ ਆਏ ਪੰਜਾਬ ਤੇ ਹੋਰਨਾਂ ਸੂਬਿਆਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ, ਪੱਛਮੀ ਬੰਗਾਲ ਅਤੇ ਤਾਮਿਲਨਾਡੂ ਵਰਗੇ ਸੂਬਿਆਂ 'ਚ ਜਿਥੇ ਭਾਸ਼ਾ ਨੂੰ ਵਧੇਰੇ ਮਹੱਤਵ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਵਿਚ ਸਿਆਸੀ ਪਾਰਟੀਆਂ ਲਈ ਮੁਸ਼ਕਲ ਖੜ੍ਹੀ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਲੋਕ ਸਭਾ ਤੇ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਲੋਕਤੰਤਰ ਦੇ ਹੇਠਲੇ ਥੰਮ੍ਹ ਪੰਚਾਇਤਾਂ ਤੱਕ ਜਾਤੀ ਦੇ ਆਧਾਰ ਉੱਤੇ ਰਾਖਵਾਂਕਰਨ ਹੋਣ ਕਾਰਨ ਜਾਤ-ਪਾਤ ਨੂੰ ਸਿਆਸਤ ਤੋਂ ਦੂਰ ਰੱਖਣਾ ਵੀ ਸਿਆਸੀ ਪਾਰਟੀਆਂ ਲਈ ਚੁਣੌਤੀ ਬਣ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੇ ਚੱਲਦਿਆਂ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦਾ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਸੂਬੇ ਦੀ ਸਿਆਸਤ ਨੂੰ ਵੀ ਕਾਫੀ ਹੱਦ ਤੱਕ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਇਸ ਸਮੇਂ ਦੇਸ਼ ਦੀ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡੀ ਪਾਰਟੀ ਭਾਰਤੀ ਜਨਤਾ ਪਾਰਟੀ ਦੀ ਬੁਨਿਆਦ ਹੀ ਇਕ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਇਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਵਰਗ ਉਪਰ ਹੀ ਟਿਕੀ

ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਪਿਛੋਂ ਸਿਆਸੀ ਧਿਰਾਂ ‘ਚ ਨਿਰਾਸ਼ਾ

ਹੋਈ ਹੈ। ਪਾਰਟੀ ਉਪਰ ਜਾਤੀਵਾਦ ਨੂੰ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਕਰਨ ਦੇ ਦੋਸ਼ ਵੀ ਅਕਸਰ ਸੁਰਖੀਆਂ ਬਣਦੇ ਰਹੇ ਹਨ। ਖਾਸ ਕਰ ਬਾਬਰੀ ਮਸਜਿਦ ਨੂੰ ਢਾਉਣ ਦੇ ਮਾਮਲੇ 'ਚ ਪਾਰਟੀ ਦਾ ਕਟਹਿਰੇ ਵਿਚ ਖੜ੍ਹਨਾ, ਜਾਤੀਵਾਦ ਤੇ ਧਰਮ ਦੀ ਰਾਜਨੀਤੀ ਦਾ ਆਪਸ 'ਚ ਰਲਗੱਡ ਹੋਣ ਦਾ ਸਬੂਤ ਸਮਝਿਆ ਜਾਂਦਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਅੱਜ ਵੀ ਪਾਰਟੀ ਉਪਰ ਕਿਸੇ ਨਾ ਕਿਸੇ ਰੂਪ 'ਚ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਵਰਗ ਉੱਤੇ ਮਿਹਰਬਾਨ ਹੋਣ ਅਤੇ ਧਰਮ ਤੇ ਜਾਤੀਵਾਦ ਦੀ ਰਾਜਨੀਤੀ ਨੂੰ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਕਰਨ ਦੇ ਦੋਸ਼ ਲੱਗਦੇ ਆ ਰਹੇ ਹਨ। ਉਧਰ, ਸੂਬੇ ਵਿਚ ਸੱਤਾ ਉੱਤੇ ਕਾਬਜ਼ ਭਾਜਪਾ ਦੀ ਭਾਈਵਾਲ ਪਾਰਟੀ ਸ਼੍ਰੋਮਣੀ ਅਕਾਲੀ ਦਲ ਲਈ ਵੀ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦਾ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਪ੍ਰੇਸ਼ਾਨੀਆਂ ਪੈਦਾ ਕਰਨ ਦੱਸਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਅਕਾਲੀ ਦਲ ਦੀ ਸਿਆਸਤ ਵੀ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਧਰਮ ਦੇ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਹੀ ਕੇਂਦਰਿਤ ਰਹੀ ਹੈ ਤੇ ਖੁਦ ਪਾਰਟੀ ਦੇ ਬਹੁਤੇ

ਆਗੂਆਂ ਦਾ ਵੀ ਇਹ ਮੰਨਣਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਧਰਮ ਅਤੇ ਸਿਆਸਤ ਨੂੰ ਵੱਖ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਅਕਾਲੀ ਦਲ ਵੱਲੋਂ ਅਕਸਰ ਪੰਥ ਖਤਰੇ ਵਿਚ ਅਤੇ ਸਾਕਾ ਨੀਲਾ ਤਾਰਾ ਆਦਿ ਘਟਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਚੋਣਾਂ ਦੌਰਾਨ ਜ਼ੋਰ ਸ਼ੋਰ ਨਾਲ ਉਭਾਰ ਕੇ ਸਿਆਸੀ ਲਾਹਾ ਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਰਿਹਾ ਹੈ।

ਅਕਾਲੀ ਦਲ ਵੱਲੋਂ ਪਿਛਲੇ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ ਸੱਤਾ 'ਤੇ ਕਾਬਜ਼ ਹੋਣ ਲਈ ਭਾਸ਼ਾ ਦੇ ਆਧਾਰ ਉੱਤੇ ਪੰਜਾਬੀ ਸੂਬੇ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰ ਕੇ ਆਪਣੇ ਲਈ ਸਿਆਸੀ ਰਾਹ ਪੱਧਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਥੇ ਹੀ ਬੱਸ ਨਹੀਂ ਅਕਾਲੀ ਦਲ ਦਾ ਧਾਰਮਿਕ ਵਿੰਗ ਕਹੀ ਜਾਂਦੀ ਸ਼੍ਰੋਮਣੀ ਕਮੇਟੀ, ਜਿਸ ਦੇ ਅਧੀਨ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਧਾਰਮਿਕ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਕੰਮ ਕਰਦੀਆਂ

ਹਨ, ਵੱਲੋਂ ਵੀ ਚੋਣਾਂ 'ਚ ਪਾਰਟੀ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿਚ ਕੰਮ ਕਰਨਾ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ ਹੀ ਪਾਰਟੀ ਵੱਲੋਂ ਸ੍ਰੀ ਅਨੰਦਪੁਰ ਸਾਹਿਬ ਦਾ ਮਤਾ, ਜਿਹੜਾ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਚੋਣਾਂ ਦੌਰਾਨ ਹੀ ਪ੍ਰਗਟ ਹੁੰਦਾ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਵੀ ਉਭਾਰਨਾ ਪਾਰਟੀ

ਬੇਸ਼ੱਕ ਪਾਰਟੀ ਨੇ ਸਮੇਂ ਦੇ ਸਾਂਚੇ 'ਚ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਢਾਲਦੇ ਹੋਏ ਉਤਰ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਵਿਚ ਸਰਬ ਸਮਾਜ ਦਾ ਨਾਅਰਾ ਦੇ ਕੇ ਉਥੇ ਸੱਤਾ ਸੁੱਖ ਵੀ ਭੋਗਿਆ, ਪਰ ਪਾਰਟੀ ਵੱਲੋਂ ਪੰਜਾਬ 'ਚ ਕਦੇ ਵੀ ਅਜਿਹੀ ਸੋਚ ਨਹੀਂ ਰੱਖੀ ਗਈ ਤੇ ਉਸ ਦਾ

ਸਮੁੱਚਾ ਦਾਰੋਮਦਾਰ ਸਿਰਫ਼ ਇਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਵਰਗ ਉਪਰ ਹੀ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿਚ ਕਾਂਗਰਸ ਵੀ ਅਛੂਤੀ ਨਹੀਂ ਰਹੀ। ਕਾਂਗਰਸ ਦਾ ਰਵਾਇਤੀ ਵੋਟ ਬੈਂਕ ਵੀ ਦਲਿਤ ਤੇ ਪੱਛੜਾ ਵਰਗ ਹੀ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਬੇਸ਼ੱਕ ਲੁਕਵੇਂ ਹੀ ਸਹੀ, ਪਰ ਪਾਰਟੀ ਵੱਲੋਂ ਇਸੇ ਏਜੰਡੇ ਤਹਿਤ ਵੋਟਾਂ ਦੀ ਰਾਜਨੀਤੀ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਰਹੀ ਹੈ। ਸਭ ਤੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਪ੍ਰੇਸ਼ਾਨੀ ਆਮ ਆਦਮੀ ਪਾਰਟੀ ਲਈ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਪਾਰਟੀ ਵੱਲੋਂ

ਲਈ ਔਖਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬਹੁਜਨ ਸਮਾਜ ਪਾਰਟੀ ਦੀ ਨੀਂਹ ਵੀ ਇਕ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਜਾਤੀਵਾਦ ਉਪਰ ਹੀ ਰੱਖੀ ਗਈ ਸੀ।

ਸੂਬੇ ਵਿਚ ਕਿਸੇ ਦਲਿਤ ਨੂੰ ਉਪ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਦਾ ਅਹੁਦਾ ਦੇਣ ਦਾ ਐਲਾਨ ਵੀ ਵਿਵਾਦਾਂ ਵਿਚ ਘਿਰ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਕਾਂਗਰਸ ਵੱਲੋਂ ਚੋਣ ਮੈਨੀਫੈਸਟੋ ਵਿਚ ਵਾਅਦਿਆਂ ਦੀ ਝੜੀ

ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ: ਪੰਜਾਬ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਚੋਣਾਂ ਲਈ ਕਾਂਗਰਸ ਨੇ ਚੋਣ ਮਨੋਰਥ ਪੱਤਰ ਜਾਰੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਿਸ ਵਿਚ ਪਾਰਟੀ ਦੀ ਸਰਕਾਰ ਬਣਨ ਉੱਤੇ ਚਾਰ ਹਫ਼ਤਿਆਂ ਅੰਦਰ ਨਸ਼ੇ ਖਤਮ ਕਰਨ, ਖੇਤੀ ਕਰਜ਼ੇ ਮੁਆਫ਼ ਕਰਨ, ਮੁਫ਼ਤ ਬਿਜਲੀ ਦੇਣ, ਦਰਿਆਈ ਪਾਣੀ ਹੋਰ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਨਾ ਦੇਣ, ਨੌਜਵਾਨਾਂ ਨੂੰ 2500 ਰੁਪਏ ਬੇਰੁਜ਼ਗਾਰੀ ਭੱਤਾ, ਮਹਿਲਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸਰਕਾਰੀ ਨੌਕਰੀਆਂ ਵਿਚ 33 ਫੀਸਦੀ ਰਾਖਵਾਂਕਰਨ ਦੇਣ, ਲੜਕੀਆਂ ਲਈ ਪਹਿਲੀ ਤੋਂ ਪੀ.ਐਚ.ਡੀ. ਤੱਕ ਮੁਫ਼ਤ ਸਿੱਖਿਆ ਆਦਿ ਜਿਹੇ ਅਹਿਮ ਵਾਅਦੇ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਚੋਣ ਮਨੋਰਥ ਪੱਤਰ ਜਾਰੀ ਕਰਦਿਆਂ ਸਾਬਕਾ ਪ੍ਰਧਾਨ ਮੰਤਰੀ ਮਨਮੋਹਨ ਸਿੰਘ ਨੇ ਦੋਸ਼ ਲਾਇਆ ਕਿ ਪਿਛਲੇ 10 ਸਾਲਾਂ ਵਿਚ ਅਕਾਲੀ-ਭਾਜਪਾ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਸੂਬੇ ਨੂੰ ਤਬਾਹ ਕਰ ਕੇ ਰੱਖ ਦਿੱਤਾ ਜਿਸ ਨੂੰ ਲੀਹ ਉੱਤੇ ਲਿਆਉਣ ਲਈ ਕੈਪਟਨ ਅਮਰਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ।

ਇਸ ਮੌਕੇ ਕੈਪਟਨ ਅਮਰਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਨੇ ਐਲਾਨ ਕੀਤਾ ਕਿ ਸੂਬੇ 'ਚ ਸਰਕਾਰ ਬਣਨ ਉੱਤੇ ਪੰਜ ਸਾਲਾਂ ਅੰਦਰ 25 ਲੱਖ ਨੌਜਵਾਨਾਂ ਨੂੰ ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਸ਼ੇ ਅਤੇ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟਾਚਾਰ 'ਤੇ ਸਖ਼ਤ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਵਾਅਦੇ ਨਾਲ ਹੀ 90 ਦਿਨਾਂ ਅੰਦਰ ਨਵੀਂ ਸਨਅਤੀ ਨੀਤੀ ਲਿਆਉਣ, ਵੀ.ਆਈ.ਪੀ. ਸਭਿਆਚਾਰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਅਤੇ ਆਰਥਿਕ ਸੁਧਾਰਾਂ ਦਾ ਵੀ ਵਾਅਦਾ ਕੀਤਾ। ਸਤਲੁਜ ਯਮੁਨਾ ਲਿੰਕ ਨਹਿਰ ਮੁੱਦੇ ਬਾਰੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਕੋਲ ਹੋਰਾਂ ਨੂੰ ਦੇਣ ਲਈ ਵਾਧੂ ਪਾਣੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਸਰਕਾਰ ਬਣਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ 'ਚ ਸੂਬੇ ਦਾ ਪਾਣੀ ਕਿਸੇ

ਹੋਰ ਨੂੰ ਨਾ ਦੇਣ ਲਈ ਕਾਨੂੰਨ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਕੈਪਟਨ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਰਾਜਿੰਦਰ ਕੌਰ ਭੱਠਲ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਹੇਠ ਟੀਮ ਨੇ ਛੇ ਮਹੀਨੇ ਲਾ ਕੇ ਮੈਨੀਫੈਸਟੋ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿਚ ਮਨਮੋਹਨ ਸਿੰਘ ਕੋਲੋਂ ਵੀ ਰਾਇ ਲਈ ਗਈ ਹੈ।

ਮੈਨੀਫੈਸਟੋ ਵਿਚ ਨਸ਼ਿਆਂ ਦੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਤਸਕਰਾਂ, ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਅਤੇ ਸਿਆਸਤਦਾਨਾਂ ਨੂੰ ਨਾ ਬਖਸ਼ਣ ਤੇ 30 ਦਿਨਾਂ ਅੰਦਰ ਹੀ ਨਸ਼ੇ ਦੇ ਵਪਾਰੀਆਂ ਦੀਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਕੁਰਕ ਕਰਨ ਅਤੇ ਹਰ ਸਾਲ 5 ਫੀਸਦੀ ਸ਼ਰਾਬ ਦੇ ਠੇਕੇ ਘਟਾਉਣ ਸਮੇਤ ਨੌਜਵਾਨਾਂ ਨਾਲ ਵਾਅਦੇ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਨੌਜਵਾਨਾਂ ਲਈ ਹੁਨਰਮੰਦੀ, ਸ਼ਹੀਦ ਭਗਤ ਸਿੰਘ ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਯੋਜਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ, ਰਿਆਇਤੀ ਦਰ ਉੱਤੇ 1 ਲੱਖ ਟੈਕਸੀਆਂ, ਵਪਾਰਕ ਵਾਹਨ

ਮੁਹੱਈਆ ਕਰਵਾਉਣਾ, 25000 ਟਰੈਕਟਰ, ਰਜਿਸਟਰਡ ਬੇਰੁਜ਼ਗਾਰਾਂ ਨੂੰ 2500 ਰੁਪਏ ਭੱਤਾ ਦੇਣਾ, ਸਨਅਤੀ ਇਕਾਈਆਂ ਨੂੰ 5 ਰੁਪਏ ਤਕ ਬਿਜਲੀ ਦੇਣਾ, ਜਲੰਧਰ ਵਿਚ ਨਵੇਂ ਫੋਕਲ ਪ੍ਰਆਇੰਟ ਰਾਹੀਂ ਖੇਡਾਂ ਦਾ ਸਮਾਨ ਤੇ ਖੋਜ ਕੇਂਦਰ ਸਥਾਪਤ ਕਰਨਾ, ਕਪਾਹ ਸਨਅਤ ਤੇ ਸ਼ੈਲਰ ਸਨਅਤ ਨੂੰ ਉਤਸ਼ਾਹਤ ਕਰਨ, ਸਨਅਤੀ ਫੰਡ 1000 ਕਰੋੜ ਕਰਨ, ਐਡਵਾਂਸ ਕਰ ਹਟਾਉਣ ਅਤੇ ਵਪਾਰ ਸੈੱਲ ਸਥਾਪਤ ਕਰਨ ਦੇ ਵਾਅਦੇ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ।

ਕਿਸਾਨਾਂ ਨਾਲ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵਾਅਦਿਆਂ ਵਿਚ ਕਿਸਾਨਾਂ ਨੂੰ ਮੁਫ਼ਤ ਬਿਜਲੀ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ, ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਦੀ ਕੁਰਕੀ ਰੋਕਣ ਲਈ ਨਵਾਂ ਕਾਨੂੰਨ, ਖੁਦਕੁਸ਼ੀਆਂ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਕਿਸਾਨਾਂ ਦੇ ਪਰਿਵਾਰਾਂ ਲਈ 10 ਲੱਖ ਰੁਪਏ, ਕਿਸਾਨਾਂ ਲਈ

ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਰਾਹੀਂ ਸਰਕਾਰ ਦੀਆਂ ਅਸਫਲਤਾਵਾਂ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ

ਮੈਨੀਫੈਸਟੋ ਵਿਚ ਬਾਦਲ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਖਿਲਾਫ 10 ਪੰਨਿਆਂ ਦੀ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਰਾਹੀਂ ਬੀਤੇ 10 ਸਾਲਾਂ ਦੌਰਾਨ ਅਕਾਲੀ-ਭਾਜਪਾ ਸਰਕਾਰ ਦੀਆਂ ਅਸਫਲਤਾਵਾਂ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕਰਦਿਆਂ ਲੁੱਟਣ, ਕੁੱਟਣ ਅਤੇ ਮਾਰਨ ਦੀ ਨੀਤੀ ਦਾ ਪਰਦਾਫਾਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਵਿਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਅਕਾਲੀ-ਭਾਜਪਾ ਕ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਕਰਵਾਉਣਾ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ। ਬਾਦਲ ਸਰਕਾਰ ਉਪਰ ਸੂਬੇ ਅਤੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਵਿੱਤੀ ਘੁਟਾਲੇ, ਆਰਥਿਕ ਘੁਟਾਲੇ, ਅਰਾਜਕਤਾ, ਨੀਤੀਗਤ ਨਹਿਰਾਅ ਅਤੇ ਤਰੱਕੀ 'ਚ ਸ਼ਰਮਨਾਕ ਗਿਰਾਵਟ ਰਾਹੀਂ ਡੂੰਘੇ ਹਨੇਰੇ ਵਿਚ ਧੱਕਣ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ।

ਕਾਂਗਰਸੀ ਮੈਨੀਫੈਸਟੋ 'ਤੇ ਬਾਦਲ ਦੇ ਸਵਾਲ

ਸ਼੍ਰੀ ਮੁਕਤਸਰ ਸਾਹਿਬ: ਕਾਂਗਰਸ ਪਾਰਟੀ ਦੇਸ਼ ਆਜ਼ਾਦ ਹੋਣ ਮਗਰੋਂ ਹੁਣ ਤੱਕ ਲਗਾਤਾਰ ਚੋਣ ਮਨੋਰਥ ਪੱਤਰ ਜਾਰੀ ਕਰਦੀ ਆ ਰਹੀ ਹੈ, ਪਰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਾਅਦਿਆਂ ਉੱਤੇ ਹੋਇਆ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ। ਕਾਂਗਰਸ ਵੱਲੋਂ ਪੰਜਾਬ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਚੋਣਾਂ ਲਈ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਚੋਣ ਮਨੋਰਥ ਪੱਤਰ 'ਤੇ ਸਵਾਲ ਖੜ੍ਹੇ ਕਰਦਿਆਂ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਬਾਦਲ ਨੇ ਕੁਝ ਇਸੇ ਅੰਦਾਜ਼ ਵਿਚ ਹਮਲਾ ਬੋਲਿਆ ਹੈ।

ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਬਾਦਲ ਨੇ ਕਾਂਗਰਸ ਦੇ ਚੋਣ ਮਨੋਰਥ ਪੱਤਰ ਨੂੰ ਝੂਠ ਦਾ ਪੁਲੰਦਾ ਕਰਾਰ ਦਿੰਦਿਆਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਵਾਅਦਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸਾਨਾਂ ਦੇ ਕਰਜ਼ੇ ਮੁਆਫ਼ ਕੀਤੇ ਜਾਣਗੇ, ਪਰ ਕਾਂਗਰਸ ਆਪਣਾ ਵਾਅਦਾ ਕਦੇ ਪੂਰਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ। ਪੰਜਾਬ ਵਿਚੋਂ ਨਸ਼ਾ ਚਾਰ ਹਫ਼ਤਿਆਂ ਅੰਦਰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਦੇ ਵਾਅਦੇ 'ਤੇ ਟਿੱਪਣੀ ਕਰਦਿਆਂ ਬਾਦਲ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਚਾਰ ਹਫ਼ਤਿਆਂ ਵਿਚ ਤਾਂ ਬੁਖਾਰ ਨਹੀਂ ਉਤਰਦਾ ਤੇ ਇਹ ਨਸ਼ਾ ਕਿਵੇਂ ਖਤਮ ਕਰਨਗੇ।

ਪੈਨਸ਼ਨ ਯੋਜਨਾ, ਫਸਲ ਬੀਮਾ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ ਆਦਿ ਵਾਅਦੇ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ।

ਕਾਂਗਰਸ ਨੇ ਦਲਿਤਾਂ ਅਤੇ ਓ.ਬੀ.ਸੀ. ਵਰਗ ਨੂੰ ਰਿਝਾਉਣ ਲਈ ਰਾਖਵਾਂਕਰਨ ਵਧਾ ਕੇ 12 ਤੋਂ 15 ਫੀਸਦੀ ਕਰਨ, 5 ਲੱਖ ਤੋਂ ਘੱਟ ਦੀ ਆਮਦਨ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਮੁਫ਼ਤ ਘਰ ਜਾਂ 5 ਮਰਲਾ ਜ਼ਮੀਨ, ਰਾਖਵਾਂਕਰਨ ਤਹਿਤ ਐਸੀ.ਸੀ. ਵਰਗ ਦੇ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਇਕ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਨੌਕਰੀ ਦੇਣੀ, ਸਿੱਖਿਆ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਵਿਚ ਓ.ਬੀ.ਸੀ.

ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਦਾ ਕੋਟਾ 5 ਤੋਂ ਵਧਾ ਕੇ 10 ਫੀਸਦੀ ਕਰਨਾ, ਜੀ.ਡੀ.ਪੀ. ਦਾ 6 ਫੀਸਦੀ ਸਿੱਖਿਆ ਉਪਰ ਖਰਚਣਾ, ਘੱਟ ਗਿਣਤੀਆਂ ਨੂੰ ਸਵੈ ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਲਈ ਕਰਜ਼ਾ ਮੁਆਫ਼ੀ, ਠੇਕੇ ਉੱਤੇ ਰੱਖੇ ਅਧਿਆਪਕ ਪੱਕੇ ਕਰਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਮੁਸ਼ਕਲਾਂ ਦਾ ਹੱਲ, ਸਰਕਾਰੀ ਕਾਲਜਾਂ ਅੰਦਰ ਗ਼ਰੀਬਾਂ, ਐਸ.ਸੀ., ਓ.ਬੀ.ਸੀ., ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਲਈ 33 ਫੀਸਦੀ ਸੀਟਾਂ ਰਾਖਵੀਆਂ ਕਰਨ ਦੇ ਵਾਅਦੇ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ।

ਖੁਸ਼ਿਆ ਵੋਟ ਬੈਂਕ ਮੁੜ ਹਾਸਲ ਕਰਨਾ ਕਾਂਗਰਸ ਲਈ ਬਣੀ ਚੁਣੌਤੀ

ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ: ਪੰਜਾਬ ਦੀ ਸਿਆਸਤ ਵਿਚ ਸ਼ਹਿਰੀ ਹਿੰਦੂ ਅਤੇ ਦਲਿਤ ਦੇ ਮਿਲੇ ਜੁਲੇ ਵੋਟ ਬੈਂਕ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਣ ਦੀ ਰਣਨੀਤੀ ਉੱਤੇ ਚੱਲਦੀ ਰਹੀ ਕਾਂਗਰਸ ਪਾਰਟੀ ਨੂੰ ਪੰਜਾਬ ਵਿਚ ਆਪਣਾ ਖੁਸ਼ਿਆ ਵੋਟ ਬੈਂਕ ਮੁੜ ਹਾਸਲ ਕਰਨ ਦੀ ਗੰਭੀਰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਰਪੇਸ਼ ਹੈ। ਕੈਪਟਨ ਅਮਰਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਵਿਚ ਪਾਰਟੀ ਨੇ ਸ਼੍ਰੋਮਣੀ ਅਕਾਲੀ ਦਲ ਦੇ ਰਵਾਇਤੀ ਵੋਟ ਬੈਂਕ ਵਿਚ ਸੰਨ੍ਹ ਲਗਾਉਣ ਵਿਚ ਤਾਂ ਸਫਲਤਾ ਹਾਸਲ ਕੀਤੀ, ਪਰ ਇਸ ਦਾ ਆਪਣਾ ਵੋਟ ਬੈਂਕ ਗੁਆਚ ਗਿਆ ਲੱਗਦਾ ਹੈ।

ਕੈਪਟਨ ਅਮਰਿੰਦਰ ਸਿੰਘ 2002 ਤੋਂ 2007 ਤੱਕ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਰਹੇ। ਅਮਰਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਵੱਲੋਂ ਕਿਸੇ ਸਮੇਂ ਖਾੜਕੂਵਾਦ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਰਹੇ ਆਗੂਆਂ ਨੂੰ ਕਾਂਗਰਸ ਵਿਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਸ਼ਮਸ਼ੇਰ ਸਿੰਘ ਦੁਲੌਂ, ਰਾਜਿੰਦਰ ਕੌਰ ਭੱਠਲ ਸਮੇਤ ਪਾਰਟੀ ਦੇ ਕਈ ਆਗੂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਮੰਚਾਂ ਤੋਂ ਕਰਦੇ ਰਹੇ ਹਨ। ਅਕਾਲੀ ਦਲ ਵੱਲੋਂ 2007 ਦੀ ਚੋਣ ਵਿਚ ਲਿਆਂਦੀ ਚਾਰ ਰੁਪਏ ਕਿਲੋ ਆਟਾ ਤੇ 20 ਰੁਪਏ ਕਿਲੋ ਦਾਲ ਦੇ ਐਲਾਨ ਨੂੰ 420 ਕਹਿ ਕੇ ਕਾਉਂਟਰ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ, ਪਰ ਅਕਾਲੀ ਦਲ ਤੋਂ ਦੂਰੀ ਬਣਾਈ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਦਲਿਤ ਵਰਗ ਦਾ ਇੱਕ ਹਿੱਸਾ ਚੋਣਾਂ ਦੌਰਾਨ ਇਸ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਦਾ ਦਿਖਾਈ ਦਿੱਤਾ।

ਚੋਣ ਨਤੀਜਿਆਂ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਕਾਂਗਰਸ ਨੇ ਮਾਲਵੇ ਵਿਚ 2007 ਅਤੇ 2012 ਵਿਚ ਚੰਗਾ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਅਕਾਲੀ-ਭਾਜਪਾ ਨੂੰ ਸੋਚਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਪਰ ਦੋਆਬਾ

‘ਆਪ’ ਦੀ ਰਣਨੀਤੀ ਨੇ ਰਾਹ ਕੀਤਾ ਔਖਾ

ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ: ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੀਆਂ 4 ਫਰਵਰੀ ਨੂੰ ਪੈਣ ਵਾਲੀਆਂ ਵੋਟਾਂ ਵਿਚ ਇਕ ਨਵਾਂ ਖਿਡਾਰੀ ਆਮ ਆਦਮੀ ਪਾਰਟੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿਚ ਸਾਹਮਣੇ ਹੈ। ਅਰਵਿੰਦ ਕੇਜਰੀਵਾਲ ਨੇ ਦਲਿਤ ਨੂੰ ਉਪ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਐਲਾਨ ਕਰ ਕੇ ਨਵੀਂ ਚਰਚਾ ਛੇੜ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਗਰੀਬਾਂ ਦੀ ਤੰਗੀਆਂ ਤੁਰਸ਼ੀਆਂ ਵੱਲ ਝਾਤ ਮਾਰਨ ਵਾਲੀ ਖੱਬੇ ਪੱਖੀ ਧਿਰ ਦੀ ਕਮਜ਼ੋਰੀ ਕਾਰਨ ਮਜ਼ਦੂਰ ਵਰਗ ਵੋਟ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਲਈ ਨਵੇਂ ਆਗੂਆਂ ਦੀ ਭਾਲ ਵਿਚ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ ਮੌਕੇ ਕਾਂਗਰਸ ਆਪਣੇ ਰਵਾਇਤੀ ਵੋਟ ਬੈਂਕ ਨੂੰ ਨਾਲ ਜੋੜਨ ਲਈ ਕੀ ਹੀਲਾ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਨਤੀਜੇ ਇਸ ਗੱਲ ਉੱਤੇ ਵੀ ਨਿਰਭਰ ਹਨ।

ਅਤੇ ਮਾਝਾ ਵਿਚ ਪਾਰਟੀ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਪਹਿਲਾਂ ਵਰਗੀ ਨਹੀਂ ਰਹੀ। ਦੋਆਬੇ ਅਤੇ ਮਾਝੇ ਨੇ 2002 ਵਿਚ 52 ਵਿਚੋਂ 33 ਸੀਟਾਂ ਦੇ ਕੇ ਕਾਂਗਰਸ ਦੀ ਸਰਕਾਰ ਬਣਾਉਣ ਵਿਚ ਵੱਡੀ ਮਦਦ ਕੀਤੀ ਸੀ। 2007 ਦੀਆਂ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਚੋਣਾਂ ਵਿਚ ਮਾਝਾ

ਅਤੇ ਦੋਆਬਾ ਤੋਂ ਮਾਤ ਖਾ ਜਾਣ ਕਾਰਨ ਕੈਪਟਨ ਅਮਰਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਇਤਿਹਾਸ ਸਿਰਜਣ ਤੋਂ ਰਹਿ ਗਏ। ਮਾਲਵੇ ਤੋਂ 37 ਸੀਟਾਂ ਲੈ ਜਾਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਮਾਝੇ ਅਤੇ ਦੋਆਬੇ ਦੀਆਂ ਕੁੱਲ 52 ਸੀਟਾਂ ਵਿਚੋਂ ਮਹਿਜ਼ 7 ਉੱਤੇ ਹੀ ਸਬਰ ਕਰਨਾ ਪਿਆ। ਪਾਰਟੀ ਨੂੰ ਮਾਝੇ ਵਿਚੋਂ ਸਿਰਫ 3 ਅਤੇ ਦੋਆਬੇ 'ਚੋਂ 4 ਸੀਟਾਂ ਹੀ ਮਿਲੀਆਂ।

ਕਾਂਗਰਸ ਦਾ ਗੜ੍ਹ ਮੰਨੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਜਲੰਧਰ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਦੀਆਂ ਨੌਂ ਦੀਆਂ ਨੌਂ ਸੀਟਾਂ ਤੋਂ ਕਾਂਗਰਸ ਖਾਲੀ ਹੱਥ ਰਹੀ। ਅਕਾਲੀ-ਭਾਜਪਾ ਗੱਠਜੋੜ ਦੇ ਤੌਰ ਉੱਤੇ ਭਾਜਪਾ ਨੂੰ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸ਼ਹਿਰੀ ਪ੍ਰਭਾਵ ਵਾਲੀਆਂ 23 ਸੀਟਾਂ ਮਿਲਦੀਆਂ ਹਨ। ਭਾਜਪਾ 23 ਵਿਚੋਂ ਦੋਆਬੇ ਵਿਚੋਂ 14 ਅਤੇ ਮਾਲਵੇ 'ਚੋਂ 5 ਸੀਟਾਂ ਸਮੇਤ ਕੁੱਲ 19 ਸੀਟਾਂ ਜਿੱਤੇ ਕੇ ਇਹ ਪ੍ਰਭਾਵ ਬਣਾਉਣ ਵਿਚ ਸਫਲ ਰਹੀ ਕਿ ਸ਼ਹਿਰੀ ਵਰਗ ਉਸ ਵੱਲ ਪਰਤ ਰਿਹਾ ਹੈ।

ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਚੋਣਾਂ 2012 ਦੌਰਾਨ ਸੀਟਾਂ ਦੀ ਮੁੜ ਹੱਦਬੰਦੀ ਹੋਣ ਕਾਰਨ ਮਾਝੇ ਅਤੇ ਦੋਆਬੇ ਦੀਆਂ ਸੀਟਾਂ 52 ਤੋਂ ਘੱਟ ਕੇ 48 ਰਹਿ ਗਈਆਂ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਚੋਣਾਂ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਕਾਂਗਰਸ ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਨਾਲੋਂ ਸੁਧਾਰ ਤਾਂ ਕੀਤਾ,

ਕਾਂਗਰਸ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿਚ ਡਟੇ ਸਾਬਕਾ ਫੌਜੀ

ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ: 'ਇਕ ਚੈਂਕ ਇਕ ਪੈਨਸ਼ਨ' ਦੇ ਮੁੱਦੇ ਉਪਰ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਦੌਰਾਨ ਚਰਚਾ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਬਣੀ 'ਇੰਡੀਅਨ ਐਕਸ ਸਰਵਿਸਮੈਨ ਮੂਵਮੈਂਟ' (ਆਈ.ਈ.ਐਸ.ਐਮ.) ਨੇ ਚੋਣਾਂ ਵਿਚ ਪੰਜਾਬ ਸਮੇਤ ਹੋਰ ਸੂਬਿਆਂ ਵਿਚ ਕਾਂਗਰਸ ਨੂੰ ਸਮਰਥਨ ਦੇਣ ਦਾ ਐਲਾਨ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਕਾਂਗਰਸ ਨੇ ਪੰਜਾਬ ਵਿਚ ਆਪਣੇ ਮੈਨੀਫੈਸਟੋ ਵਿਚ 21 ਸੂਤਰੀ ਏਜੰਡਾ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਪੰਜਾਬ ਕਾਂਗਰਸ ਪ੍ਰਧਾਨ ਕੈਪਟਨ ਅਮਰਿੰਦਰ ਸਿੰਘ, ਹਿਮਾਚਲ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਦੇ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਵੀਰਭੱਦਰ ਸਿੰਘ ਤੇ ਉਤਰਾਖੰਡ ਦੇ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਹਰੀਸ਼ ਰਾਵਤ ਨੇ ਚੇਅਰਮੈਨ ਮੇਜਰ ਜਨਰਲ (ਸੇਵਾ ਮੁਕਤ) ਸਤਬੀਰ ਸਿੰਘ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਵਾਲੇ ਆਈ.ਈ.ਐਸ.ਐਮ. ਮੈਂਬਰਾਂ ਦਾ ਸਵਾਗਤ ਕੀਤਾ।

ਪਰ ਪੁਰਾਣੇ ਟੀਚੇ ਦੇ ਪੰਜਾਬ ਫੀਸਦੀ ਹਿੱਸੇ ਤੱਕ ਵੀ ਨਹੀਂ ਪਹੁੰਚ ਸਕੀ। ਪਾਰਟੀ ਨੂੰ ਮਾਝੇ ਦੀਆਂ 25 ਵਿਚੋਂ 9 ਅਤੇ ਦੋਆਬੇ ਦੀਆਂ 23 ਵਿਚੋਂ 7 ਸੀਟਾਂ ਹੀ ਮਿਲ ਸਕੀਆਂ। ਭਾਵ 48 ਵਿਚੋਂ 16 ਦੇ ਮੁਕਾਬਲੇ ਅਕਾਲੀ ਭਾਜਪਾ ਗੱਠਜੋੜ ਇਸ ਤੋਂ ਦੁੱਗਣੀਆਂ ਸੀਟਾਂ ਲੈ ਜਾਣ ਵਿਚ ਕਾਮਯਾਬ ਰਿਹਾ। ਜਲੰਧਰ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਦੀਆਂ 9 ਸੀਟਾਂ ਵਿਚੋਂ ਕਾਂਗਰਸ ਦੇ ਪੱਲੇ ਇਕ ਵੀ ਨਹੀਂ ਪਈ। ਕਾਂਗਰਸ ਦੇ ਇਕ

ਸਾਬਕਾ ਪ੍ਰਧਾਨ ਮੁਤਾਬਕ ਪਾਰਟੀ ਆਪਣੇ ਮੂਲ ਵੋਟ ਬੈਂਕ ਤੋਂ ਭਟਕ ਗਈ ਹੈ ਤੇ ਹਾਲੇ ਤੱਕ ਵੀ ਦਰੁਸਤੀ ਵੱਲ ਕਦਮ ਨਹੀਂ ਉਠਾਏ ਜਾ ਰਹੇ। ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੀ ਧਰਮ, ਜਾਤ ਅਤੇ ਭਾਸ਼ਾ ਆਦਿ ਨੂੰ ਚੋਣ ਮੁਹਿੰਮ ਜਾਂ ਚੋਣ ਮਨੋਰਥ ਪੱਤਰ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਨਾ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਹਦਾਇਤ ਨੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਭਾਈਚਾਰਿਆਂ ਦੀਆਂ ਮੰਗਾਂ ਉਠਾਉਣ ਉੱਤੇ ਵੀ ਇਕ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਸਵਾਲ ਖੜ੍ਹਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ।

ਹੁਣ ਡਾ. ਅੰਬੇਦਕਰ ਦਾ ਪੋਤਰਾ ਤੇ ਛੋਟੇਪੁਰ ਮਿਲ ਕੇ ਲੜਨਗੇ ਚੋਣਾਂ

ਜਲੰਧਰ: ਡਾ. ਬੀ.ਆਰ. ਅੰਬੇਦਕਰ ਦੇ ਪੋਤਰੇ ਦੀ 'ਰਿਪਬਲਿਕ ਪਾਰਟੀ ਆਫ ਪੰਜਾਬ' ਅਤੇ ਸ਼ੁੱਚਾ ਸਿੰਘ ਛੋਟੇਪੁਰ ਦੀ 'ਆਪਣਾ ਪੰਜਾਬ ਪਾਰਟੀ' ਨੇ ਮਿਲ ਕੇ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਚੋਣਾਂ ਲੜਨ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਇਸ ਮੌਕੇ ਡਾ. ਅੰਬੇਦਕਰ

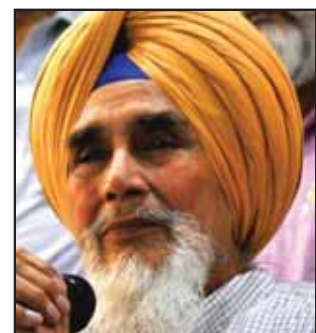
ਦੇ ਪੋਤਰੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਅੰਬੇਦਕਰ

ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਕੌਮੀ ਪਾਰਟੀਆਂ ਦਾ ਖਾਤਮਾ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਸਮੇਂ 'ਚ ਖੇਤਰੀ ਪਾਰਟੀਆਂ ਦੇਸ਼ ਦੀ ਸਿਆਸਤ ਵਿਚ ਜ਼ਿਆਦਾ ਯੋਗਦਾਨ ਪਾਉਣਗੀਆਂ। ਸ਼੍ਰੀ ਅੰਬੇਦਕਰ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਭਾਜਪਾ ਅਤੇ ਆਰ.ਐਸ.ਐਸ. ਨੇ ਦੇਸ਼

ਦਾ ਕਾਨੂੰਨ ਬਦਲਣ ਦੀ ਤਿਆਰੀ ਕਰ ਲਈ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸੇ ਦੀ ਤਿਆਰੀ ਕਰਦਿਆਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਗਰੀਬਾਂ ਦੇ ਫਾਇਦੇ ਵਾਲੀਆਂ ਸਕੀਮਾਂ ਹੌਲੀ-ਹੌਲੀ ਘਟਾ ਦਿੱਤੀਆਂ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਹ ਪਿਛਲੇ ਕਾਫੀ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਪੰਜਾਬ 'ਚ ਵਿਚਰ

ਰਹੇ ਹਨ ਅਤੇ ਸੂਬੇ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਸਮੱਸਿਆਵਾਂ ਤੋਂ ਜਾਣੂ ਹਨ। ਇਸ ਮੌਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਪਾਰਟੀ ਦੇ ਸੂਬਾ ਪ੍ਰਧਾਨ ਸੁਰਜੀਤ ਸਿੰਘ ਮੰਡ ਅਤੇ ਹੋਰ ਅਹੁਦੇਦਾਰ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਸਨ।

ਆਪਣਾ ਪੰਜਾਬ ਪਾਰਟੀ ਦੇ ਮੁਖੀ ਸੱਚਾ

ਸਿੰਘ ਛੋਟੇਪੁਰ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਦੋਹੇ ਪਾਰਟੀਆਂ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਦਿਨਾਂ 'ਚ ਬੈਠ ਕੇ ਸੀਟਾਂ ਦੀ ਵੰਡ ਕਰਨਗੀਆਂ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪ ਉੱਤੇ ਹੱਲਾ ਕਰਦਿਆਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਆਮ ਆਦਮੀ ਪਾਰਟੀ ਨੇ 90 ਫੀਸਦੀ ਟਿਕਟਾਂ ਪੈਸੇ ਲੈ ਕੇ ਦਿੱਤੀਆਂ ਹਨ। ਸ਼੍ਰੀ ਛੋਟੇਪੁਰ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਜਦੋਂ ਉਹ ਪਾਰਟੀ ਦੇ ਕਨਵੀਨਰ ਸਨ ਤਾਂ ਸ਼੍ਰੀ ਕੇਜਰੀਵਾਲ ਨੇ ਬੈਂਸ ਭਰਾਵਾਂ 'ਤੇ ਕੇਸ ਚੱਲਦੇ ਹੋਣ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇ ਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਾਰਟੀ 'ਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਪਰ ਹੁਣ ਪਾਰਟੀ ਦੇ ਡਿੱਗਦੇ ਗਰਾਫ ਨੂੰ ਦੇਖਦਿਆਂ ਉਹ ਸਭ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ।

ਬਰਨਾਲਾ ਤੋਂ ਚੋਣ ਲੜਨਗੇ ਸਿਮਰਨਜੀਤ ਸਿੰਘ ਮਾਨ

ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ: ਸ਼੍ਰੋਮਣੀ ਅਕਾਲੀ ਦਲ (ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ) ਦੇ ਪ੍ਰਧਾਨ ਸਿਮਰਨਜੀਤ ਸਿੰਘ ਮਾਨ ਨੇ 15 ਹੋਰ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਦੀ ਦੂਜੀ ਸੂਚੀ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਦੀ ਜਾਰੀ ਸੂਚੀ ਅਨੁਸਾਰ ਸਿਮਰਨਜੀਤ ਸਿੰਘ ਮਾਨ ਬਰਨਾਲਾ (ਜਨਰਲ) ਤੋਂ ਚੋਣ ਲੜਨਗੇ। ਦਲਿਤ ਕਮੇਟੀ ਦਲ ਦੇ ਪ੍ਰਧਾਨ ਲਾਲ ਸਿੰਘ ਸੁਲਹਾਨੀ (ਫਿਰੋਜ਼ਪੁਰ ਰਾਖਵਾਂ), ਰਣਜੀਤ ਸਿੰਘ ਸੰਤੋਖਗੜ੍ਹ (ਰੋਪੜ), ਪਰਮਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਚੀਮਾ (ਜਲੰਧਰ) ਮਾਸਟਰ ਨਿਰਮਲ ਸਿੰਘ ਬਲੀਨਾ (ਆਦਮਪੁਰ ਰਾਖਵਾਂ), ਜਗੀਰ ਸਿੰਘ ਫਤਿਹਪੁਰ (ਸਨੌਰ), ਲਖਵੀਰ ਸਿੰਘ ਸ਼ੌਂਟੀ (ਅਮਲੋਹ), ਹਰਭਜਨ ਸਿੰਘ (ਆਨੰਦਪੁਰ ਸਾਹਿਬ), ਬੂਟਾ ਸਿੰਘ ਰਣਸਹੋਕੇ (ਬਾਘਾ ਪੁਰਾਣਾ), ਸਹਿਬਜ਼ ਸਿੰਘ ਡਸਕਾ (ਸੁਨਾਮ), ਪਰਮਜੀਤ ਸਿੰਘ ਸੇਖੋਂ (ਭਦੌੜ), ਕੁਲਦੀਪ ਸਿੰਘ (ਨਿਹਾਲ ਸਿੰਘ ਵਾਲਾ, ਮੋਗਾ ਰਾਖਵਾਂ), ਅਮਰੀਕ ਸਿੰਘ ਨੰਗਲ (ਅਜਨਾਲਾ, ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ) ਅਤੇ ਮੱਖਣ ਸਿੰਘ ਸਾਵਣਾ (ਫ਼ਾਜ਼ਿਲਕਾ) ਤੋਂ ਉਮੀਦਵਾਰ ਹੋਣਗੇ। ਸ. ਮਾਨ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਹੁਣ ਤੱਕ 55 ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਦਾ ਐਲਾਨ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਜਲਦੀ ਹੀ ਬਾਕੀ ਰਹਿੰਦੇ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਦਾ ਐਲਾਨ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।

Punjab Times**Established in 2000
18th Year in Publication**

Published every Saturday
by **A B Publication Inc.**
20451 N Plum Grove Rd.
Palatine, IL 60074-2018
Ph:847-359-0746
Fax:847-705-9388
Email:punjabtimes1@gmail.com
www.punjabtimesusa.com

Editor:

Amolak Singh Jammu

Astt. Editors:Jaspreet Kaur
Kuljeet Singh**Our Columnists**Ashok Bhaura
Tarlochan Singh DupalpurBaljit Basi
Major Kular
CaliforniaShiara Dhindsa
661-703-6664**New York**

Iqbal S. Jabowalia

917-375-6395

Circulation

Harbhajan Singh

917-856-5229

Photographer

Kamaljit Singh Viridi

Ph. 847-502-2703**Distributed in:**

California, Illinois, Indiana, Ohio,
Michigan, Wisconsin, Mississippi,
Iowa, Arkansas, Massachusetts,
Texas, Virginia, Nevada, Washington,
Oregon, Arizona, Georgia, Florida,
New York, New Jersey, Connecticut,
Oklahoma, Pennsylvania, Missouri,
Kentucky

ਡਾਕ ਰਾਹੀਂ ਪਰਚਾ ਮੰਗਵਾਉਣ ਲਈ**ਸਾਲਾਨਾ ਚੰਦਾ: 100 ਡਾਲਰ****ਪੰਜ ਸਾਲ ਲਈ: 450 ਡਾਲਰ**

ਨੋਟ: ਪੰਜਾਬ ਟਾਈਮਜ਼ ਵਿਚ ਛਪੇ
ਲੇਖਾਂ ਵਿਚਲੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਨਾਲ ਅਦਾਰਾ ਪੰਜਾਬ
ਟਾਈਮਜ਼ ਦਾ ਸਹਿਮਤ ਹੋਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ
ਹੈ। ਇਹ ਪਾਠਕਾਂ ਦੀ ਮਹਿਜ਼ ਜਾਣਕਾਰੀ ਹਿੱਤ
ਛਾਪੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਹੀ ਜਾਂ ਗਲਤ
ਹੋਣ ਬਾਰੇ ਫੈਸਲਾ ਪਾਠਕਾਂ ਦੇ ਹੱਥ ਵਿਚ ਹੈ।

ਪੰਜਾਬ ਟਾਈਮਜ਼ ਵਿਚ ਛਪੇ
ਇਸ਼ਤਿਹਾਰਾਂ ਵਿਚ ਕੀਤੇ ਗਏ ਦਾਅਵਿਆਂ ਦੀ
ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਕਿ ਅਦਾਰਾ ਪੰਜਾਬ ਟਾਈਮਜ਼
ਤਾਈਦ ਕਰਦਾ ਹੋਵੇ। ਪਾਠਕ ਕਿਸੇ ਵੀ
ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਦੇ ਦਾਅਵਿਆਂ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਆਪ
ਕਰ ਲੈਣ।

Disclaimer

The views expressed in the
articles published in the columns
of Punjab Times are that of
their writers, and it is not
implied that Punjab Times
endorses them.

Sameway Punjab Times
does not necessarily endorses
the claims made in the
advertisements published in
Punjab Times.

**All disputes subject to
Chicago jurisdiction.**

ਫਿਲਮ ਪੋਸਟਰ ਰਿਲੀਜ਼ ਕਰ ਕੇ ਘਿਰੇ ਜਥੇਦਾਰ

ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ: ਸ੍ਰੀ ਅਕਾਲ ਤਖਤ ਸਾਹਿਬ ਦੇ
ਜਥੇਦਾਰ ਗਿਆਨੀ ਗੁਰਬਚਨ ਸਿੰਘ ਵੱਲੋਂ ਇਥੇ
ਫਿਲਮ 'ਭਾਈ ਜੈਤਾ' ਦਾ ਪੋਸਟਰ ਰਿਲੀਜ਼ ਕੀਤਾ
ਗਿਆ। ਪੋਸਟਰ ਰਿਲੀਜ਼ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮੀਡੀਆ
ਵਿਚ ਤਸਵੀਰਾਂ ਆਉਂਦਿਆਂ ਹੀ ਇਸ ਦਾ ਵਿਰੋਧ
ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਗਿਆ। ਇਹ ਫਿਲਮ ਰਸੀਦ ਰੰਗਰੇਜ਼ ਤੇ
ਸਿਮਰਜੀਤ ਸਿੰਘ ਦੀ ਲਿਖੀ ਹੋਈ ਹੈ। ਅਦਾਕਾਰ
ਗਿੱਪੀ ਗਰੇਵਾਲ ਮੁੱਖ ਕਿਰਦਾਰ ਵਿਚ ਨਜ਼ਰ
ਆਉਣਗੇ।

ਫਿਲਮ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਸਿੱਖ ਭਾਈਚਾਰੇ ਵੱਲੋਂ
ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਵਿਰੋਧ ਦਾ ਮੁੱਖ ਕਾਰਨ
ਗਿੱਪੀ ਗਰੇਵਾਲ ਵੱਲੋਂ ਪਤਿਤ ਹੋਣ 'ਤੇ ਸਿੱਖ
ਇਤਿਹਾਸ ਦੇ ਮਹਾਨ ਗੁਰਸਿੱਖ ਭਾਈ ਜੈਤਾ ਦਾ
ਕਿਰਦਾਰ ਨਿਭਾਉਣਾ ਹੈ। ਇਸੇ ਦੇ ਵਿਰੋਧ ਵਿਚ
ਵੱਖ-ਵੱਖ ਵਰਗਾਂ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਸਿੱਖ ਭਾਈਚਾਰੇ
ਦੇ ਲੋਕ ਇਸ ਫਿਲਮ ਦੇ ਵਿਰੋਧ ਵਿਚ ਆਪੋ-
ਆਪਣੇ ਤਰਕ ਦੇ ਰਹੇ ਹਨ। ਇਕ ਸਿੱਖ ਫਿਲਮ
ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਨੇ ਲਿਖਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸਿੱਖ
ਇਤਿਹਾਸ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪਾਤਰ ਦੇ ਕਿਰਦਾਰ
ਦਾ ਰੋਲ ਨਿਭਾਉਣ ਲਈ ਪਤਿਤ ਦੀ ਬਜਾਏ
ਗੁਰਸਿੱਖ ਕਲਾਕਾਰ ਨੂੰ ਲੈਣ ਸਬੰਧੀ ਸਖਤ

ਬੱਚਿਆਂ ਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਦਾ ਪਾਣੀ ਸੁਕਾ ਸਕਦੇ ਸਮਾਰਟਫੋਨ

ਸਿਓਲ: ਜਿਹੜੇ ਬੱਚੇ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸਮਾਂ
ਆਪਣੇ ਸਮਾਰਟਫੋਨਾਂ ਅਤੇ ਕੰਪਿਊਟਰ
ਉਪਕਰਨਾਂ ਉਤੇ ਬਿਤਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅੱਖਾਂ
ਦਾ ਪਾਣੀ ਸੁੱਕਣ ਦੀ ਬਿਮਾਰੀ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ।
ਦੱਖਣੀ ਕੋਰੀਆ ਦੀ ਚੁੰਗ ਆਂਗ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ
ਹਸਪਤਾਲ ਦੇ ਖੋਜਾਰਥੀਆਂ ਨੇ ਦਿਖਾਇਆ ਕਿ
ਸਮਾਰਟਫੋਨਾਂ ਜਾਂ ਕੰਪਿਊਟਰਾਂ ਵਿਚ ਵਰਤੀ
ਜਾਂਦੀ ਵੀਡੀਓ ਡਿਸਪਲੇਅ ਟਰਮੀਨਲ
(ਵੀ.ਡੀ.ਟੀ.) ਨਾਲ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਅੱਖਾਂ ਦੀਆਂ
ਬਿਮਾਰੀਆਂ ਹੋ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ।

ਇਸ ਸਬੰਧੀ 916 ਬੱਚਿਆਂ ਉਤੇ ਪਰਖ
ਕੀਤੀ ਗਈ। ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਮਾਪਿਆਂ ਤੇ
ਪਰਿਵਾਰਾਂ ਨੂੰ ਵੀ.ਡੀ.ਟੀ. ਦੀ ਵਰਤੋਂ, ਬਾਹਰ
ਜਾ ਕੇ ਖੇਡਣ, ਸਿੱਖਣ ਅਤੇ ਅੱਖਾਂ ਦੀ ਬਿਮਾਰੀ
ਸਬੰਧੀ ਪ੍ਰਸ਼ਨਾਵਲੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ। ਇਨ੍ਹਾਂ
ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਦੋ ਗਰੁੱਪਾਂ ਵਿਚ ਵੰਡਿਆ ਗਿਆ
ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚੋਂ 630 ਬੱਚੇ ਸ਼ਹਿਰੀ ਇਲਾਕਿਆਂ
ਦੇ ਇਕ ਗਰੁੱਪ ਅਤੇ 286 ਪੇਂਡੂ ਇਲਾਕਿਆਂ
ਦੇ ਦੂਜੇ ਗਰੁੱਪ ਵਿਚ ਰੱਖੇ ਗਏ। ਸ਼ਹਿਰੀ
ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਗਰੁੱਪ ਦੇ 8.3 ਫੀਸਦੀ ਬੱਚਿਆਂ
ਦਾ ਅੱਖਾਂ ਦਾ ਪਾਣੀ ਸੁੱਕਣ ਦੀ ਬਿਮਾਰੀ ਦਾ
ਇਲਾਜ ਹੋ ਚੁੱਕਿਆ ਸੀ ਜਦੋਂਕਿ ਪੇਂਡੂ ਗਰੁੱਪ ਦੇ
ਬੱਚਿਆਂ ਵਿਚ ਇਹ ਫੀਸਦ 2.8 ਸੀ।

ਕੌਮੀ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਕਾਲੇ ਧਨ ਬਾਰੇ ਰਿਪੋਰਟਾਂ ਦੇਣੋਂ ਇਨਕਾਰੀ

ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ: ਵਿੱਤ ਮੰਤਰਾਲੇ ਦੇ ਹੁਕਮ
ਉਤੇ ਕਾਲੇ ਧਨ ਨਾਲ ਬਣਾਈ ਜਾਇਦਾਦ ਬਾਰੇ
ਸਰਵੇਖਣ ਕਰਨ ਵਾਲੀਆਂ ਦੇਸ਼ ਦੀਆਂ ਦੋ
ਉੱਘੀਆਂ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਨੇ ਭਾਰਤੀਆਂ ਵੱਲੋਂ ਦੇਸ਼ ਤੇ
ਵਿਦੇਸ਼ ਵਿਚ ਰੱਖੇ ਕਾਲੇ ਧਨ ਦੀ ਰਾਸ਼ੀ ਬਾਰੇ
ਰਿਪੋਰਟਾਂ ਜਨਤਕ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ
ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚ ਦਿੱਲੀ ਅਧਾਰਤ 'ਨੈਸ਼ਨਲ
ਇੰਸਟੀਚਿਊਟ ਆਫ ਪਬਲਿਕ ਫਾਇਨਾਂਸ ਤੇ
ਪਾਲਿਸੀ', 'ਨੈਸ਼ਨਲ ਕੌਂਸਲ ਆਫ ਅਪਲਾਈਡ
ਇਕਨੌਮਿਕ ਰਿਸਰਚ' ਅਤੇ 'ਨੈਸ਼ਨਲ
ਇੰਸਟੀਚਿਊਟ ਆਫ ਫਾਇਨਾਂਸੀਅਲ ਮੈਨੇਜਮੈਂਟ'
ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ।

ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਅਗਲੀਆਂ
ਪੀੜ੍ਹੀਆਂ ਲਈ ਸਿੱਖਾਂ ਦਾ ਇਤਿਹਾਸ ਕੁਝ ਹੋਰ
ਹੋਵੇਗਾ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਫਿਲਮ ਦੀ ਸਟਾਰਕਾਸਟ
ਨੇ ਆਪਣੀ ਗਰੁੱਪ ਫੋਟੋ ਫੇਸਬੁੱਕ 'ਤੇ ਸ਼ੇਅਰ

ਕਰਦਿਆਂ ਇਸ ਫਿਲਮ ਬਾਰੇ ਐਲਾਨ ਕਰਦਿਆਂ
ਮਾਣ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਇਸ ਦਰਮਿਆਨ
ਵਿਰੋਧ ਗਿਆਨੀ ਗੁਰਬਚਨ ਸਿੰਘ ਦਾ ਵੀ ਹੋ
ਰਿਹਾ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸ਼ਿਰਕਤ

ਮਿਸ਼ੇਲ ਵੱਲੋਂ ਸਿੱਖਿਆ ਮੁਹਿੰਮ ਲਈ ਭਾਰਤੀ-ਅਮਰੀਕੀ ਕੁੜੀ ਦੀ ਚੋਣ

ਵਾਸ਼ਿੰਗਟਨ: ਅਮਰੀਕਾ ਦੀ ਪ੍ਰਥਮ
ਮਹਿਲਾ ਮਿਸ਼ੇਲ ਓਬਾਮਾ ਨੇ ਅਮਰੀਕਾ ਵਿਚ
ਅੱਲ੍ਹੜਾਂ ਨੂੰ ਸਿੱਖਿਆ ਦੇ ਮੌਕੇ ਮੁਹੱਈਆ ਕਰਾਉਣ
ਸਬੰਧੀ ਇਕ ਸਿੱਖਿਆ ਮੁਹਿੰਮ ਦੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀ
ਸਲਾਹਕਾਰ ਬੋਰਡ ਲਈ ਭਾਰਤੀ ਮੂਲ ਦੀ 16
ਸਾਲਾ ਅਮਰੀਕੀ ਕੁੜੀ ਸ਼ਵੇਤਾ ਪ੍ਰਭਾਕਰਨ ਦੀ
ਚੋਣ ਕੀਤੀ ਹੈ।

ਕੰਪਿਊਟਰ ਵਿਗਿਆਨ ਦੇ ਖੇਤਰ ਵਿਚ
ਸਿੱਖਿਅਤ ਕਰਨ ਲਈ ਸ਼ਵੇਤਾ ਦੇ ਯਤਨਾਂ ਨੂੰ
ਦੇਖਦਿਆਂ ਉਸ ਨੂੰ 'ਬੈਟਰ ਮੇਕ ਰੂਮ' ਮੁਹਿੰਮ
ਵਿਚ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਸਲਾਹਕਾਰ ਬੋਰਡ ਲਈ
ਚੁਣਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਸ਼ਵੇਤਾ ਦੇ ਮਾਪੇ ਸਾਲ 1988
ਵਿਚ ਤਾਮਿਲ ਨਾਡੂ ਦੇ ਤਿਰੂਨੇਲਵੇਲੀ ਤੋਂ ਇਥੇ
ਆ ਕੇ ਵਸੇ ਸਨ। ਇੰਡੀਆਨਾਪੋਲਿਸ ਵਿਚ ਜੰਮੀ
ਸ਼ਵੇਤਾ ਉਨ੍ਹਾਂ 17 ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਵਿਚ ਸ਼ਾਮਲ

ਹੈ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ 'ਬੈਟਰ ਮੇਕ ਰੂਮ' ਮੁਹਿੰਮ ਦੇ
ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਸਲਾਹਕਾਰ ਬੋਰਡ ਲਈ ਚੁਣਿਆ
ਗਿਆ ਹੈ। ਬੋਰਡ ਵਿਚ ਹਾਈ ਸਕੂਲ ਦੇ 12
ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਅਤੇ ਕਾਲਜ ਦੇ ਪੰਜ ਵਿਦਿਆਰਥੀ
ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ।

ਸ਼ਵੇਤਾ ਨੌਜਵਾਨਾਂ ਦੀ ਅਗਲੀ ਪੀੜ੍ਹੀ ਨੂੰ
ਇੰਜੀਨੀਅਰ, ਸਾਇੰਸਦਾਨ ਅਤੇ ਉਦਮੀ
ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਸ਼ਕਤੀਕਰਨ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਇਕ
ਗੈਰਸਰਕਾਰੀ ਸੰਸਥਾ 'ਐਵਰੀਬਾਡੀ ਕੇਡ ਨਾਓ'
ਦੀ ਸੀ.ਈ.ਓ. ਤੇ ਬਾਨੀ ਹੈ। ਉਹ ਇਸ ਸੂਚੀ
ਵਿਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਭਾਰਤੀ ਮੂਲ ਦੀ
ਇਕਲੌਤੀ ਕੁੜੀ ਹੈ। ਸ਼ਵੇਤਾ ਸਿੱਖਿਅਤ
ਭਰਤਨਾਟਿਅਮ ਨ੍ਰਤਕੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ 2015
ਵ੍ਹਾਈਟ ਹਾਊਸ ਚੈਂਪੀਅਨ ਆਫ ਚੇਂਜ ਐਵਾਰਡ
ਨਾਲ ਸਨਮਾਨ ਮਿਲਿਆ ਸੀ।

‘ਆਪ’ ਨੂੰ ਪਿਆਰ ਤੇ ਅਕਾਲੀਆਂ ਨੂੰ ਮਾਰ ਨੇ ਬਦਲਿਆ ਚੋਣ ਦ੍ਰਿਸ਼

(ਸਫਾ ਇਕ ਦੀ ਬਾਕੀ)

ਵਾਰ ਹੈ ਜਦੋਂ ਪੁਲਿਸ ਨੇ ਕਿਸੇ ਅਕਾਲੀ ਆਗੂ ਦੇ
ਸਮਾਗਮ ਵਿਚ ਇੰਨੀ ਦਲੇਰੀ ਵਿਖਾਈ ਹੋਵੇ।
ਅਕਾਲੀ ਦਲ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਸੂਬੇ ਦੀ ਦੂਜੀ ਮੁੱਖ
ਧਿਰ ਕਾਂਗਰਸ ਨੂੰ ਅੰਦਰੂਨੀ ਬਗ਼ਾਵਤ ਦੀ ਮਾਰ
ਪੈ ਰਹੀ ਹੈ। ਦੇਸ਼ ਦੀ ਸਭ ਤੋਂ ਪੁਰਾਣੀ ਪਾਰਟੀ
ਬਗ਼ਾਵਤ ਦੇ ਡਰੋਂ ਆਪਣੇ ਉਮੀਦਵਾਰ ਐਲਾਨਣ
ਵਿਚ ਪੱਛੜੀ ਰਹੀ।

ਸਿਆਸੀ ਮਾਹਰਾਂ ਦਾ ਮੰਨਣਾ ਹੈ ਕਿ
'ਆਪ' ਦੀ ਆਮਦ ਨਾਲ 15ਵੀਂ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ
ਲਈ ਚੋਣ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਕੁਝ ਹਟ ਕੇ ਹੋਵੇਗਾ। 2012
ਦੌਰਾਨ ਪੀਪਲਜ਼ ਪਾਰਟੀ ਆਫ ਪੰਜਾਬ
(ਪੀ.ਪੀ.ਪੀ.), ਦੇ ਖੱਬੇ ਪੱਖੀ ਪਾਰਟੀਆਂ ਤੇ
ਸ਼੍ਰੋਮਣੀ ਅਕਾਲੀ ਦਲ (ਲੋਂਗੋਵਾਲ) ਉਤੇ
ਆਧਾਰਤ ਸਾਂਝੇ ਮੋਰਚੇ ਨੇ ਰਵਾਇਤੀ ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ
ਟੱਕਰ ਦੇਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਪਰ ਉਹ
ਰਣਨੀਤੀ ਪੱਖੋਂ ਮਾਰ ਖਾ ਗਏ ਸਨ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ
ਆਪ ਦੀ ਰਣਨੀਤੀ ਨੇ ਕਾਂਗਰਸ ਤੇ ਅਕਾਲੀ
ਦਲ ਨੂੰ ਚੱਕਰਾਂ ਵਿਚ ਪਾਇਆ ਹੋਇਆ ਹੈ।
ਇਸ ਨਵੀਂ ਪਾਰਟੀ ਨੇ ਜਿਥੇ ਉਮੀਦਵਾਰ
ਅਲਾਨਣ ਵਿਚ ਪਹਿਲ ਕਰ ਕੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ
ਮਾਤ ਦਿੱਤੀ, ਉਥੇ ਚੋਣ ਰਣਨੀਤੀ ਤੇ ਲੋਕਾਂ

ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਕਰ ਕੇ ਵੱਖਰੇ ਸਿਆਸੀ ਸਮੀਕਰਨਾਂ
ਦੇ ਸੰਕੇਤ ਦਿੱਤੇ ਹਨ।

ਸਾਲ 2014 ਵਿਚ ਹੋਈਆਂ ਲੋਕ ਸਭਾ
ਚੋਣਾਂ ਵਿਚ ਆਮ ਆਦਮੀ ਪਾਰਟੀ ਨੂੰ ਪੰਜਾਬ
ਵਿਚ ਵੱਡਾ ਹੁੰਗਾਰਾ ਮਿਲਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਧਿਰ
ਨੇ ਸੂਬੇ ਦੀਆਂ 13 ਲੋਕ ਸਭਾ ਸੀਟਾਂ ਵਿਚੋਂ 4
'ਤੇ ਜਿੱਤ ਹਾਸਲ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਸ਼੍ਰੋਮਣੀ
ਅਕਾਲੀ ਦਲ 4 ਸੀਟਾਂ ਹੀ ਜਿੱਤ ਸਕਿਆ ਸੀ।
ਕਾਂਗਰਸ 3 ਸੀਟਾਂ ਲੈ ਕੇ ਤੀਜੇ ਨੰਬਰ ਉਤੇ
ਰਹੀ ਸੀ ਅਤੇ ਭਾਰਤੀ ਜਨਤਾ ਪਾਰਟੀ ਨੂੰ 2
ਸੀਟਾਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਈਆਂ ਸਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਚੋਣਾਂ ਵਿਚ
117 ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਹਲਕਿਆਂ ਵਿਚੋਂ 33 ਵਿਧਾਨ
ਸਭਾ ਹਲਕਿਆਂ ਵਿਚ ਆਮ ਆਦਮੀ ਪਾਰਟੀ
ਅੱਗੇ ਰਹੀ ਸੀ।

ਇਸੇ ਲਈ ਦਿੱਲੀ ਦੇ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ
ਅਰਵਿੰਦ ਕੇਜਰੀਵਾਲ ਪੰਜਾਬ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਚੋਣਾਂ
ਨੂੰ ਤਰਜੀਹੀ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਲੈ ਰਹੇ ਹਨ, ਜਦੋਂ ਕਿ
ਅਕਾਲੀ ਦਲ ਵਿਕਾਸ ਦੇ ਮੁੱਦੇ ਉਤੇ ਚੋਣਾਂ ਲੜਨ
ਦਾ ਮਨ ਬਣਾਈ ਬੈਠਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕਾਂਗਰਸ ਅਕਾਲੀ
ਦਲ ਦੀਆਂ ਪਿਛਲੇ 10 ਸਾਲਾਂ ਵਿਚ ਰਹਿ ਗਈਆਂ
ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨਿਕ ਘਾਟਾਂ ਨੂੰ ਉਜਾਗਰ ਕਰਨ ਦਾ ਯਤਨ
ਕਰਦੀ ਦਿਖਾਈ ਦੇ ਰਹੀ ਹੈ।

ਕਰਕੇ ਪੋਸਟਰ ਰਿਲੀਜ਼ ਕੀਤਾ। ਡੇਰਾ ਸਿਰਸਾ
ਮੁਖੀ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਮੁਆਫੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵਿਸ਼ਵ
ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਸਿੱਖ ਕੌਮ ਵੱਲੋਂ ਤਖ਼ਤਾਂ ਦੇ ਜਥੇਦਾਰਾਂ
ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਲਗਾਤਾਰ ਜਾਰੀ ਹੈ।

ਯਾਦ ਰਹੇ ਕਿ ਭਾਈ ਜੈਤਾ ਉਹ ਮਹਾਨ
ਸਿੱਖ ਹਨ ਜੋ ਸਿੱਖਾਂ ਦੇ ਨੌਵੇਂ ਗੁਰੂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਤੇਗ
ਬਹਾਦਰ ਦੀ ਹਿੰਦੂ ਧਰਮ ਖਾਤਰ ਦਿੱਲੀ ਵਿਖੇ
ਦਿੱਤੀ ਕੁਰਬਾਨੀ ਵੇਲੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਸਨ। ਸ਼ਹੀਦੀ
ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਭਾਈ ਜੈਤਾ ਦਿੱਲੀ ਤੋਂ ਸ਼ਹੀਦ ਗੁਰੂ
ਤੇਗ ਬਹਾਦਰ ਦਾ ਸੀਸ ਲੈ ਕੇ ਆਨੰਦਪੁਰ ਸਾਹਿਬ
ਪਹੁੰਚੇ ਸਨ। ਇਸ 'ਤੇ ਦਸਮ ਪਿਤਾ ਨੇ ਭਾਈ
ਜੈਤਾ ਨੂੰ ਛਾਤੀ ਨਾਲ ਲਾਉਂਦਿਆਂ 'ਰੰਗਰੇਟਾ ਗੁਰੂ
ਕਾ ਬੇਟਾ' ਕਹਿ ਕੇ ਮਾਣ ਬਖਸ਼ਿਆ ਸੀ। ਉਸ ਤੋਂ
ਬਾਅਦ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਦੀ ਦਾਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਕੇ ਭਾਈ
ਜੈਤਾ ਭਾਈ ਜੀਵਨ ਸਿੰਘ ਬਣ ਗਏ ਸਨ।

ਮਾਓ ਦਾ ਨਿਰਾਦਰ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਪ੍ਰੋਫੈਸਰ ਬਰਤਰਫ

ਪੇਈਚਿੰਗ: ਪੀਪਲ'ਜ਼ ਰਿਪਬਲਿਕ ਆਫ
ਚਾਈਨਾ ਦੇ ਬਾਨੀ ਚੇਅਰਮੈਨ ਮਾਓ ਜੇ ਤੁੰਗ ਦੇ
ਅਨਾਦਰ ਦੇ ਦੋਸ਼ ਵਿਚ ਪੂਰਬੀ ਚੀਨ ਦੇ ਸ਼ੈਨਡੌਂਗ
ਸੂਬੇ ਵਿਚ ਇਕ ਪ੍ਰੋਫੈਸਰ ਨੂੰ ਪੁਲਿਟੀਕਲ
ਐਡਵਾਈਜ਼ਰ ਦੇ ਅਹੁਦੇ ਤੋਂ ਬਰਖਾਸਤ ਕਰ ਦਿੱਤਾ
ਗਿਆ ਹੈ। ਸ਼ੈਨਡੌਂਗ ਜਿਆਂਜ਼ੂ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੇ
ਪ੍ਰੋਫੈਸਰ ਡੇਂਗ ਸ਼ਿਆਂਗਚਾਓ ਨੂੰ ਚਾਈਨੀਜ਼
ਪੀਪਲ'ਜ਼ ਪੁਲਿਟੀਕਲ ਕੰਸਲਟੇਟਿਵ ਕਾਨਫਰੰਸ
ਦੀ ਸ਼ੈਨਡੌਂਗ ਸੂਬਾਈ ਕਮੇਟੀ ਦੀ ਸਥਾਈ ਕਮੇਟੀ
ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਵਜੋਂ ਬਰਖਾਸਤ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਦੇ ਉਮੀਦਵਾਰ ਬਾਰੇ ਮਘੀ ਸਿਆਸਤ

(ਸਫਾ ਇਕ ਦੀ ਬਾਕੀ)

ਕੀਤਾ ਸੀ ਤਾਂ ਉਦੋਂ ਵੀ ਇਹ ਵੱਡਾ ਮੁੱਦਾ ਬਣ
ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਪਾਰਟੀ ਨੂੰ ਵੱਡਾ ਖਮਿਆਜ਼ਾ
ਭੁਗਤਣਾ ਪਿਆ ਸੀ। ਪਾਰਟੀ ਨੂੰ ਚੁੱਪ ਚੁਪੀਤੇ
ਪੰਜਾਬ ਵਿਚ ਤਾਇਨਾਤ ਦਿੱਲੀ ਦੇ 52 ਅਬਜ਼ਰਵਰਾਂ
ਦਾ ਬਿਸਤਰਾ ਗੋਲ ਕਰਨਾ ਪੈ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਪਰੰਤ
ਪਾਰਟੀ ਨੇ ਪੰਜਾਬੀਆਂ ਦੇ ਗੁੱਸੇ ਨੂੰ ਭਾਪਦਿਆਂ
ਸੂਬਾ ਪੱਧਰ ਤੋਂ ਵੀ ਦਿੱਲੀ ਦੀ ਟੀਮ ਨੂੰ ਪਿੱਛੇ
ਖਿਸਕਾ ਕੇ ਪੰਜਾਬੀ ਚਿਹਰੇ ਮੁਹਰੇ ਲਿਆਂਦੇ ਸਨ।
ਹੁਣ ਮਸਾਂ ਇਹ ਮੁੱਦਾ ਖਤਮ ਹੋਇਆ ਸੀ ਕਿ
ਸ੍ਰੀ ਸਿਸੋਦੀਆ ਨੇ ਚੋਣ ਸਭਾ ਦੌਰਾਨ ਇਹ ਕਹਿ
ਕੇ ਮੁੜ ਇਹ ਦੱਬਿਆ ਮੁੱਦਾ ਉਛਾਲ ਦਿੱਤਾ ਕਿ
ਪੰਜਾਬੀ ਇਹ ਸਮਝ ਕੇ ਵੋਟਾਂ ਪਾਉਣ ਕਿ ਸ੍ਰੀ
ਕੇਜਰੀਵਾਲ ਨੇ ਹੀ ਪੰਜਾਬ ਦਾ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਬਣਨਾ
ਹੈ। ਉਂਜ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਕਿ ਮੁੱਖ
ਮੰਤਰੀ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਚੁਣੇ ਵਿਧਾਇਕ ਹੀ ਕਰਨਗੇ।
ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਦੇ ਉਮੀਦਵਾਰ ਦੇ
ਸਾਰੇ ਚਿਹਰੇ ਕੇਜਰੀਵਾਲ ਹੀ ਮੰਨੇ ਜਾਣ। ਭਾਵੇਂ
ਇਨ੍ਹਾਂ ਬਿਆਨਾਂ ਵਿਚ ਸ੍ਰੀ ਸਿਸੋਦੀਆ ਨੇ ਸਿੱਧੇ
ਤੌਰ ਉਤੇ ਸ੍ਰੀ ਕੇਜਰੀਵਾਲ ਨੂੰ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਮੁੱਖ
ਮੰਤਰੀ ਦੇ ਉਮੀਦਵਾਰ ਵਜੋਂ ਨਹੀਂ ਐਲਾਨਿਆ,
ਪਰ ਇਹ ਵੱਡਾ ਸਿਆਸੀ ਮੁੱਦਾ ਜ਼ਰੂਰ ਬਣ ਗਿਆ
ਹੈ। ਉਧਰ ਵਿਰੋਧੀ ਧਿਰਾਂ ਨੇ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਇਸ ਮੁੱਦੇ
ਦੀ ਨੁਕਤਾਚੀਨੀ ਕਰਦਿਆਂ ਸਿਆਸੀ ਭੂਚਾਲ
ਲਿਆ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਦੂਸਰੇ ਪਾਸੇ ਪਾਰਟੀ ਦਾ ਕਹਿਣਾ
ਹੈ ਕਿ ਸ੍ਰੀ ਸਿਸੋਦੀਆ ਨੇ ਕਿਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵੀ ਸ੍ਰੀ
ਕੇਜਰੀਵਾਲ ਨੂੰ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਦਾ ਉਮੀਦਵਾਰ
ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਕਹੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਤਾਂ ਪਾਰਟੀ
ਸੁਪਰੀਮੇ ਦੀ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਵੋਟਰਾਂ ਨਾਲ ਸਮਰਪਣ
ਭਾਵਨਾ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕਰਦਿਆਂ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਸ੍ਰੀ
ਕੇਜਰੀਵਾਲ ਪਾਰਟੀ ਦੇ ਮੁਖੀ ਵਜੋਂ ਇਕ-ਇਕ
ਵੋਟ ਦਾ ਕਰਜ਼ ਉਤਾਰਨ ਲਈ ਵਚਨਬੱਧ ਹਨ।

ਪੰਜਾਬ ਟਾਈਮਜ਼ ਦਾ ਆਨਰੇਰੀ ਸਲਾਹਕਾਰ ਬੋਰਡ

(ਡਾ.) ਨਵਦੀਪ ਕੌਰ
ਬਲਵਿੰਦਰ (ਨਿੱਕੀ) ਕੌਰ ਸੇਖੋਂ
ਵਰਿੰਦਰ ਕੌਰ ਗਿੱਲ
ਪ੍ਰੋ. ਜੋਗਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਰਮਦੇਵ
ਸਵਰਨਜੀਤ ਸਿੰਘ ਢਿਲੋਂ
ਅਮੋਲਕ ਸਿੰਘ ਗਾਖਲ
ਦਰਸ਼ਨ ਸਿੰਘ ਗਰੇਵਾਲ
ਹਰਦਿਆਲ ਸਿੰਘ ਦਿਓਲ

ਡਾ. ਗੁਰਦਿਆਲ ਸਿੰਘ ਬਸਰਾਨ
ਬਲਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਸੰਧੂ
ਹਰਜੀਤ ਸਿੰਘ ਸਾਹੀ
ਸਰਵਣ ਸਿੰਘ ਟਿਵਾਣਾ
ਜੈਦੇਵ ਸਿੰਘ ਭੱਠਲ

ਜਸਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ (ਜੱਸੀ) ਗਿੱਲ
ਡਾ. ਹਰਗੁਰਮੁਖਪਾਲ ਸਿੰਘ
ਅਯੁਧਿਆ ਸਲਵਾਨ
ਡਾ. ਤੇਜਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਮੰਡੇਰ
ਜਗਦੀਸ਼ਰ ਸਿੰਘ ਕਲੇਰ

ਰਘਬੀਰ ਸਿੰਘ ਘੁੰਨ
ਦਰਸ਼ਨ ਸਿੰਘ ਦਰਤ
ਰਾਜਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਬੈਂਸ
ਮਨਦੀਪ ਸਿੰਘ ਭੂਰਾ

ਕੇਜਰੀਵਾਲ ਵੱਲੋਂ ਪੰਜਾਬੀਆਂ ਦਾ ਸੁਪਨਾ ਦੇ ਮਹੀਨਿਆਂ ਵਿਚ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਦਾ ਵਾਅਦਾ

ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ: ਆਮ ਆਦਮੀ ਪਾਰਟੀ (ਆਪ) ਦੇ ਕੌਮੀ ਕਨਵੀਨਰ ਅਤੇ ਦਿੱਲੀ ਦੇ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਅਰਵਿੰਦ ਕੇਜਰੀਵਾਲ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਚੋਣ ਕਮਿਸ਼ਨ ਵੱਲੋਂ ਜ਼ਾਬਤਾ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੇ ਨਾਲ ਹੀ ਪੰਜਾਬੀਆਂ ਦਾ 'ਆਪ' ਦੀ ਸਰਕਾਰ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਸੁਪਨਾ ਦੇ ਮਹੀਨਿਆਂ ਵਿਚ ਸਾਕਾਰ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ।

ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਿਹਾ ਕਿ 'ਆਪ' ਪੰਜਾਬ ਵਿਚ ਦਿੱਲੀ ਦਾ ਇਤਿਹਾਸ ਦੁਹਰਾਏਗੀ ਅਤੇ 100 ਤੋਂ ਵੱਧ ਸੀਟਾਂ ਜਿੱਤੇਗੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਚੋਣ ਕਮਿਸ਼ਨ ਕੋਲੋਂ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਵਿਚ ਨਿਰਪੱਖ ਅਤੇ ਭੈਅ-ਮੁਕਤ ਚੋਣ ਨੂੰ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਇਆ ਜਾਵੇ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਲੋਕ ਸੂਬੇ ਵਿਚ ਆਦਰਸ਼ ਚੋਣ ਜ਼ਾਬਤਾ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਆਮ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਸਰਕਾਰ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਆਜ਼ਾਦ ਹਨ। 'ਆਪ' ਨੂੰ ਗੋਆ ਅਤੇ ਪੰਜਾਬ ਵਿਚ ਸਮਰਥਨ ਦੇਣ ਲਈ ਵੱਡੀ ਗਿਣਤੀ ਲੋਕ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲਨਗੇ ਅਤੇ ਗੋਆ ਵਿਚ ਵੀ ਭਾਜਪਾ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਪੁੱਠੀ ਗਿਣਤੀ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਗਈ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਸੂਬਿਆਂ ਵਿਚ ਭੈਅ ਮੁਕਤ ਅਤੇ ਨਿਰਪੱਖ ਚੋਣਾਂ ਕਰਵਾਉਣ ਲਈ ਹੋਰ ਜ਼ਿਆਦਾ ਅਰਧ ਸੈਨਿਕ ਬਲਾਂ ਦੀਆਂ ਟੁਕੜੀਆਂ ਤਾਇਨਾਤ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਣ।

ਇਸੇ ਦੌਰਾਨ ਆਪ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਇੰਚਾਰਜ ਸੰਜੇ ਸਿੰਘ ਨੇ ਆਪਣੇ ਭਾਈਵਾਲ ਲੋਕ ਇਨਸਾਫ ਪਾਰਟੀ ਦੇ ਆਗੂ ਬਲਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਬੈਂਸ ਸਮੇਤ ਗਠਜੋੜ ਦੇ ਹੋਰ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਦਾ ਐਲਾਨ

ਕਰਦਿਆਂ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਪਾਰਟੀ ਦੀ ਚਤੁਰਤ ਨੂੰ ਦੇਖਦਿਆਂ ਕਾਂਗਰਸ, ਅਕਾਲੀ ਦਲ ਤੇ ਭਾਜਪਾ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਮਹਾਗਠਬੰਧਨ ਬਣਾ ਲਿਆ ਹੈ।

‘ਆਪ’ ਦੇ ਸਿੱਖ ਵਿਧਾਇਕ ਪੰਜਾਬ ’ਚ ਕਰਨਗੇ ਚੋਣ ਪ੍ਰਚਾਰ

ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ: ਦਿੱਲੀ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਸਾਰੇ ਮੰਤਰੀ ਤੇ ਸਿੱਖ ਵਿਧਾਇਕ ਪੰਜਾਬ ਵਿਚ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕਰਨਗੇ। ਦਿੱਲੀ ਦਾ ਕੰਮਕਾਜ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਨਾ ਹੋਵੇ, ਇਸ ਲਈ ਟਰਾਂਸਪੋਰਟ ਮੰਤਰੀ ਗੋਪਾਲ ਰਾਏ ਤੇ ਇਮਰਾਨ ਹੁਸੈਨ ਦਿੱਲੀ ਵਿਚ ਰਹਿ ਕੇ ਸਰਕਾਰੀ

ਕੰਮ ਦੇਖਣਗੇ ਜਦੋਂ ਕਿ ਬਾਕੀ ਮੰਤਰੀ ਪੰਜਾਬ ਵਿਚ ਛੋਟੇ ਛੋਟੇ ਦੌਰੇ ਕਰਦੇ ਰਹਿਣਗੇ। ਸੂਤਰਾਂ ਮੁਤਾਬਕ ਦਿੱਲੀ ਦੇ ਉਪ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਮਨੀਸ਼ ਸਿਸੋਦੀਆ, ਦਿੱਲੀ ਦੇ ਸਿੱਖਿਆ ਸੁਧਾਰਾਂ ਬਾਰੇ ਪੰਜਾਬ ਵਾਸੀਆਂ ਨੂੰ ਦੱਸਣਗੇ। ਸਿਹਤ ਮੰਤਰੀ ਸਤਿੰਦਰ ਜੈਨ ਪੰਜਾਬ ਵਿਚ ਦਿੱਲੀ ਦੀਆਂ ਸਿਹਤ ਸੇਵਾਵਾਂ ਅਤੇ ਭਾਸ਼ਾ ਮੰਤਰੀ ਕਪਿਲ ਮਿਸ਼ਰਾ ਦਿੱਲੀ ਦੀ ਪੰਜਾਬੀ ਅਕਾਦਮੀ ਦੇ ਕੰਮਾਂ ਬਾਰੇ ਪੰਜਾਬੀਆਂ ਨੂੰ ਦੱਸਣਗੇ।

ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਵੱਲੋਂ ਲੰਗਾਹ ਨੂੰ ਚੋਣ ਲੜਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ

ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ: ਦੇਸ਼ ਦੀ ਸਰਬ-ਉਚ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਅਕਾਲੀ ਦਲ ਦੇ ਜ਼ਿਲੂ ਪ੍ਰਧਾਨ ਅਤੇ ਹਲਕਾ ਡੇਰਾ ਬਾਬਾ ਨਾਨਕ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਜਥੇਦਾਰ ਸੁੱਚਾ ਸਿੰਘ ਲੰਗਾਹ ਨੂੰ ਵੱਡੀ ਰਾਹਤ ਦਿੰਦਿਆਂ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਚੋਣਾਂ ਲੜਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇ ਦਿੱਤੀ ਹੈ।

ਜ਼ਿਕਰਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਮੁਹਾਲੀ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵੱਲੋਂ ਜਥੇਦਾਰ ਲੰਗਾਹ ਨੂੰ 3 ਸਾਲ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਅਤੇ ਜੁਰਮਾਨਾ ਸੁਣਾਇਆ ਸੀ। ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਵਿਰੁੱਧ ਜਥੇਦਾਰ ਲੰਗਾਹ ਨੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿਚ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਸੀ ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਚੋਣ ਲੜ ਸਕਣ, ਪਰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵੱਲੋਂ ਇਹ ਅਰਜ਼ੀ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ ਕਾਰਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਕੋਲ ਪਹੁੰਚ ਕੀਤੀ। ਜ਼ਿਕਰਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਅਕਾਲ ਆਗੂ ਲੰਗਾਹ ਨੂੰ ਅਕਾਲੀ ਦਲ ਵੱਲੋਂ ਆਪਣੀ ਪਹਿਲੀ ਸੂਚੀ ਵਿਚ ਹੀ ਇਸ ਹਲਕੇ ਤੋਂ ਉਮੀਦਵਾਰ ਐਲਾਨਿਆ ਜਾ ਚੁੱਕਾ ਹੈ ਅਤੇ ਪਿਛਲੀ ਵਾਰ ਵੀ ਉਹ ਇਸ ਹਲਕੇ ਤੋਂ ਚੋਣ ਲੜੇ ਸਨ। ਜਥੇਦਾਰ ਲੰਗਾਹ ਨੇ ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਅਤੇ ਸੱਚਾਈ ਦੀ ਜਿੱਤ ਦੱਸਦਿਆਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ 'ਤੇ ਪੂਰਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਹਰ ਮਾਮਲੇ ਵਿਚ ਨਿਰਦੋਸ਼ ਸਿੱਧ ਹੋਣਗੇ।

ਚੋਣਾਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦਾਗੀ ਨੇਤਾਵਾਂ ਬਾਰੇ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਸਖਤ

ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ: ਪੰਜ ਰਾਜਾਂ ਦੀਆਂ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਚੋਣਾਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਹ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਵਾਲਾਂ ਬਾਰੇ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਪੰਜ ਜੱਜਾਂ ਦਾ ਬੈਂਚ ਗਠਿਤ ਕਰੇਗਾ ਕਿ ਗੰਭੀਰ ਅਪਰਾਧਿਕ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰ ਰਹੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਚੋਣ ਲੜਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇ ਜਾਂ ਨਾ ਅਤੇ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਕਿਸ ਸਥਿਤੀ ਉੱਤੇ ਇਕ ਕਾਨੂੰਨਘਾਤ ਨੂੰ ਅਯੋਗ ਕਰਾਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ।

ਚੀਫ ਜਸਟਿਸ ਜਗਦੀਸ਼ ਸਿੰਘ ਖੇਹਰ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਵਾਲੇ ਬੈਂਚ ਨੇ ਇਕ ਜਨਹਿਤ ਪਟੀਸ਼ਨ ਉੱਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਦਿਆਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਸਾਡੇ ਲਈ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਸਪਸ਼ਟ ਕਰਨਾ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਅਗਲੀ ਚੋਣ ਤਕ ਕਾਨੂੰਨ ਬਾਰੇ

ਪਤਾ ਲੱਗੇ। ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਮੁੱਦਿਆਂ ਉੱਤੇ ਤੁਰਤ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਕਈ ਖੁੱਖਾਰ ਅਪਰਾਧੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਖਿਲਾਫ ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੇ ਗੰਭੀਰ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿਚ ਦੋਸ਼ ਆਇਦ ਕੀਤੇ ਹਨ, ਵਿਧਾਨ ਸਭਾਵਾਂ ਦੀਆਂ ਚੋਣਾਂ ਲੜਨ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਬਣਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਵਕੀਲ ਅਤੇ ਦਿੱਲੀ ਭਾਜਪਾ ਦੇ ਬੁਲਾਰੇ ਅਸ਼ਵਨੀ ਕੁਮਾਰ ਉਪਾਧਿਆਏ ਵੱਲੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਵਿਕਾਸ ਸਿੰਘ ਨੇ ਉਕਤ ਮੁੱਦਿਆਂ ਨੂੰ ਜਨਹਿਤ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿਚ ਉਠਾਇਆ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨ 'ਤੇ ਸੁਣਵਾਈ ਦੌਰਾਨ ਬੈਂਚ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਕਿ ਅਸੀਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਵਾਲਾਂ ਦਾ ਤੁਰਤ ਜਵਾਬ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕਦੇ ਕਿਉਂਕਿ ਚੋਣਾਂ ਵਿਚ ਝੂਠੇ ਕੇਸ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦਾ ਖਦਸ਼ਾ ਹੈ।

ਮੁਫਤ ਬਿਜਲੀ ਰੋਕਣ ਲਈ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਨੋਟਿਸ

ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ: ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਵੱਲੋਂ ਕਿਸਾਨਾਂ ਨੂੰ ਟਿਊਬਵੈੱਲਾਂ ਲਈ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਮੁਫਤ ਬਿਜਲੀ ਦੀ ਨੀਤੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਦਾਇਰ ਇਕ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਆਧਾਰ ਉੱਤੇ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਇਹ ਪਟੀਸ਼ਨ ਹੁਸ਼ਿਆਰਪੁਰ ਅਧਾਰਤ ਐਨ.ਜੀ.ਓ. 'ਸਫਲ ਭਾਰਤ ਗੁਰੂ ਪਰੰਪਰਾ' ਨੇ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੇ ਨਾਲ ਹੀ ਟਿਊਬਵੈੱਲਾਂ ਦੇ ਕੁਨੈਕਸ਼ਨ ਸੀਮਤ ਕਰਨ ਲਈ ਇਕ ਨੈਮਬੰਦੀ ਢਾਂਚਾ ਕਾਇਮ ਕਰਨ ਅਤੇ ਸਫੈਦੇ ਦੇ ਰੁੱਖ ਲਾਉਣ ਉੱਤੇ ਮੁਕੰਮਲ ਪਾਬੰਦੀ ਦੀ ਮੰਗ ਵੀ ਕੀਤੀ ਹੈ ਤਾਂ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਵਿਚ ਜ਼ਮੀਨਦੋਜ ਪਾਣੀ ਦੇ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਡਿੱਗ ਰਹੇ ਪੱਧਰ ਨੂੰ ਬਚਾਇਆ ਜਾ ਸਕੇ।

ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਕਿ ਉਹ ਐਨ.ਜੀ.ਓ. ਦੇ ਇਸ ਇਤਰਾਜ਼ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦੇਵੇ ਕਿ ਸੂਬੇ ਵਿਚ ਧਰਤੀ ਹੇਠਲੇ

ਪਾਣੀ ਦੀ ਵੱਧ ਵਰਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ 80 ਫੀਸਦੀ ਤੱਕ ਪੁੱਜ ਚੁੱਕੀ ਹੈ, ਪਰ ਇਸ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਲਗਾਤਾਰ ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ ਟਿਊਬਵੈੱਲ ਕੁਨੈਕਸ਼ਨ ਦਿੱਤੇ ਜਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਐਨ.ਜੀ.ਓ. ਨੇ ਇਸ ਸਬੰਧੀ ਆਪਣੀ ਅਪੀਲ ਨੈਸ਼ਨਲ ਗ੍ਰੀਨ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ (ਐਨ.ਜੀ.ਟੀ.) ਵੱਲੋਂ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ ਪਿੱਛੋਂ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦਾ ਬੁਹਾ ਖੜਕਾਇਆ ਹੈ।

ਪਹਿਲਾਂ ਐਨ.ਜੀ.ਟੀ. ਕੋਲ ਪਹੁੰਚ ਕਰ ਕੇ ਮੁਫਤ ਬਿਜਲੀ ਸਕੀਮ ਉੱਤੇ ਰੋਕ ਲਾਏ ਜਾਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਐਨ.ਜੀ.ਟੀ. ਨੇ ਇਸ ਆਧਾਰ ਉੱਤੇ ਅਪੀਲ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਨੀਤੀ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿਚ ਦਖਲ ਦਾ ਅਖਤਿਆਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਕੌਮੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਹਾਲੀਆ ਅਧਿਐਨਾਂ ਤੋਂ ਇਹ ਗੱਲ ਸਾਹਮਣੇ ਆਈ ਹੈ ਕਿ ਸਫੈਦੇ ਦੇ ਰੁੱਖ ਵਾਤਾਵਰਨ ਨੂੰ ਨੁਕਸਾਨ ਨਹੀਂ ਪਹੁੰਚਾਉਂਦੇ।

ਥਾਣੇ ਅੱਗੇ ਧਰਨੇ ਦੌਰਾਨ ਕਵੀਸ਼ਰੀ ਪੇਸ਼ ਕਰਦੇ ਕਿਸਾਨ ਦੀ ਮੌਤ

ਲਹਿਰਾਗਾਗਾ: ਜਲੂਰ ਜਬਰ ਵਿਰੋਧੀ ਸੰਘਰਸ਼ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਸੱਦੇ ਉੱਤੇ ਥਾਣੇ ਦਾ ਘਿਰਾਉ ਕਰ ਕੇ ਧਰਨਾ ਦੇ ਰਹੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਵਿਚੋਂ ਇਕ ਕਿਸਾਨ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ। ਪਿੰਡ ਛਾਜਲੀ ਦਾ ਛੋਟਾ ਕਿਸਾਨ ਪ੍ਰੀਤਮ ਸਿੰਘ (66) ਪੁੱਤਰ ਮੋਦਨ ਸਿੰਘ ਭਾਰਤੀ ਕਿਸਾਨ ਯੂਨੀਅਨ ਏਕਤਾ (ਉਗਰਾਹਾਂ) ਦੇ ਵਰਕਰਾਂ ਨਾਲ ਲਹਿਰਾਗਾਗਾ ਧਰਨੇ ਵਿਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਉਹ ਧਰਨੇ ਦੌਰਾਨ ਜਦੋਂ ਇਨਕਲਾਬੀ ਕਵੀਸ਼ਰੀ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਲੱਗਿਆ ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਦੌਰਾ ਪੈ ਗਿਆ। ਉਸ ਨੂੰ

ਤੁਰਤ ਸਿਵਲ ਹਸਪਤਾਲ ਲਿਜਾਇਆ ਗਿਆ, ਜਿਥੇ ਉਸ ਨੂੰ ਮ੍ਰਿਤਕ ਕਰਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਪ੍ਰੀਤਮ ਸਿੰਘ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਕਰਮ ਸਿੰਘ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਪਿਤਾ ਅਨਪੜ੍ਹ ਸੀ ਪਰ ਆਪ ਹੀ ਕਵੀਸ਼ਰੀ ਤਿਆਰ ਕਰ ਕੇ ਕਿਸਾਨੀ ਸੰਘਰਸ਼ਾਂ ਵਿਚ ਗਾਉਂਦਾ ਸੀ। ਪ੍ਰੀਤਮ ਸਿੰਘ ਨੇ ਆਪਣੀ ਕਰੀਬ ਵਾਈ ਏਕਤਾ ਜਮੀਨ ਕੁਝ ਸਮਾਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਵੇਚੀ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਸਿਰ ਪੰਜ ਲੱਖ ਦਾ ਕਰਜ਼ਾ ਸੀ। ਕਰਮ ਸਿੰਘ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਹ ਦਿਹਾਤੀ ਕਰ ਕੇ ਘਰ ਦਾ ਗੁਜ਼ਾਰਾ ਕਰਦੇ ਹਨ।

ਫਾਜ਼ਿਲਕਾ ਜੇਲ੍ਹ ਵਿਚ ਘੁਸਪੈਠ ਕਰਦੇ ਅਕਾਲੀ ਆਗੂ ਆਏ ਅੜਿੱਕੇ

ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ: ਹਾਕਮ ਧਿਰ ਸ਼੍ਰੋਮਣੀ ਅਕਾਲੀ ਦਲ ਵਿਰੁੱਧ ਵੱਡੀ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਦਿਆਂ ਪੁਲਿਸ ਨੇ ਫਾਜ਼ਿਲਕਾ ਜੇਲ੍ਹ ਵਿਚ ਗੈਰਕਾਨੂੰਨੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਦਾਖਲ ਹੋਏ 25 ਅਕਾਲੀ ਆਗੂਆਂ ਨੂੰ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰ ਕਰ ਲਿਆ। ਸ਼੍ਰੋਮਣੀ ਅਕਾਲੀ ਦਲ ਸ਼ਹਿਰੀ ਜਥਾ ਅਬੋਹਰ ਦੇ ਪ੍ਰਧਾਨ ਅਸ਼ੋਕ ਅਹੁਜਾ, ਅਕਾਲੀ ਦਲ ਦੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜਨਰਲ ਸਕੱਤਰ ਹਰਚਰਨ ਸਿੰਘ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ 24 ਡੋਡਾ ਸਮਰਥਕਾਂ ਤੇ ਡਿਪਟੀ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਸਬ ਜੇਲ੍ਹ ਸਮੇਤ 25 ਜਣਿਆ ਮਾਮਲਾ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਚੋਣ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੀਆਂ ਹਦਾਇਤਾਂ ਉੱਤੇ ਸਹਾਇਕ ਜੇਲ੍ਹ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਜਸ਼ਨਦੀਪ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਮੁਅੱਤਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਸੂਤਰਾਂ ਮੁਤਾਬਕ ਇਨ੍ਹਾਂ ਅਕਾਲੀ ਆਗੂਆਂ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਜਲਾਲਾਬਾਦ ਦਾ ਇਕ ਸੀਨੀਅਰ ਅਕਾਲੀ ਆਗੂ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ।

ਫਾਜ਼ਿਲਕਾ ਦੀ ਡੀ.ਸੀ. ਨੂੰ ਸੂਚਨਾ ਮਿਲੀ ਸੀ ਕਿ ਅਕਾਲੀ ਆਗੂਆਂ ਦਾ ਵੱਡਾ ਗਰੁੱਪ ਫਾਜ਼ਿਲਕਾ ਜੇਲ੍ਹ 'ਚ ਬੰਦ ਸ਼੍ਰੋਮਣੀ ਅਕਾਲੀ ਦਲ ਦੇ ਅਬੋਹਰ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਹਲਕੇ ਦੇ ਇੰਚਾਰਜ ਸ਼ਿਵ ਲਾਲ ਡੋਡਾ ਨਾਲ ਮੁਲਾਕਾਤ ਕਰਨ ਗਿਆ ਹੈ। ਡੀ.ਸੀ. ਨੇ ਜੇਲ੍ਹ 'ਤੇ ਛਾਪਾ ਮਾਰ ਕੇ ਸਾਰੇ

ਅਕਾਲੀ ਆਗੂਆਂ ਨੂੰ ਸ਼ਿਵ ਲਾਲ ਡੋਡਾ ਨਾਲ ਮੁਲਾਕਾਤ ਕਰਦਿਆਂ ਮੌਕੇ 'ਤੇ ਫੜ ਲਿਆ। ਸ਼ਿਵ ਲਾਲ ਡੋਡਾ ਅਬੋਹਰ ਦੇ ਦਲਿਤ ਨੌਜਵਾਨ ਭੀਮ ਟਾਂਕ ਦੇ ਕਤਲ ਦੀ ਸਾਜ਼ਿਸ਼ ਦੇ ਦੋਸ਼ਾਂ ਅਧੀਨ ਜੇਲ੍ਹ 'ਚ ਬੰਦ ਹੈ। ਰਾਜਸੀ ਹਲਕਿਆਂ ਵਿਚ ਚਰਚਾ ਹੈ ਕਿ ਸ਼੍ਰੋਮਣੀ ਅਕਾਲੀ ਦਲ ਵੱਲੋਂ ਸ਼ਿਵ ਲਾਲ ਡੋਡਾ ਦੀ ਜ਼ਮਾਨਤ ਕਰਾ ਕੇ ਅਬੋਹਰ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਹਲਕੇ ਤੋਂ ਆਜ਼ਾਦ ਜਾਂ ਭਾਜਪਾ ਨਾਲ ਹਲਕੇ ਦੀ

ਤਬਦੀਲੀ ਕਰ ਕੇ ਚੋਣ ਲੜਾਏ ਜਾਣ ਬਾਰੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਫਾਜ਼ਿਲਕਾ ਦੀ ਡੀ.ਸੀ. ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੇ ਅਕਾਲੀ ਦਲ ਦੀਆਂ ਯੋਜਨਾਵਾਂ 'ਤੇ ਪਾਣੀ ਫੇਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਚੋਣ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਜੇਲ੍ਹ 'ਚ ਗੈਰਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਾਖਲ ਹੋਣ ਸਬੰਧੀ ਕੇਸ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਦੱਸਣਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਨਾਭਾ ਦੀ ਅਤਿ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਜੇਲ੍ਹ ਵਿਚੋਂ 5 ਗੈਰਸਟਰਾਂ ਦੇ ਫਰਾਰ ਹੋਣ ਅਤੇ

‘ਆਪ’ ਨੇ ਅਕਾਲੀਆਂ ਨੂੰ ਘੇਰਿਆ

ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ: ਆਮ ਆਦਮੀ ਪਾਰਟੀ ਦੇ ਆਗੂ ਸੰਜੇ ਸਿੰਘ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਜੇਲ੍ਹਾਂ ਵਿਚ ਅਪਰਾਧੀਆਂ ਨਾਲ ਮੀਟਿੰਗ ਦਾ ਚੋਣ ਕਮਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਸਖਤ ਨੋਟਿਸ ਲੈਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਚੋਣਾਂ ਦੌਰਾਨ ਵੋਟਰਾਂ ਨੂੰ ਡਰਾਉਣ ਲਈ ਅਪਰਾਧੀਆਂ ਦਾ ਇਸਤੇਮਾਲ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਅਬੋਹਰ ਦੇ ਅਕਾਲੀ ਆਗੂਆਂ ਦੀ ਫਾਜ਼ਿਲਕਾ ਜੇਲ੍ਹ ਵਿਚ ਸ਼ਿਵ ਲਾਲ ਡੋਡਾ ਨਾਲ ਮੀਟਿੰਗ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੀ ਅੱਖਾਂ ਖੋਲ੍ਹਣ ਵਾਲੀ ਹੈ। ਆਪ ਆਗੂ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਡੋਡਾ ਵੱਲੋਂ ਜੇਲ੍ਹ ਵਿਚ ਖੁਲ੍ਹੇ ਤੌਰ ਉੱਤੇ ਸੰਗਤ ਦਰਸ਼ਨ ਲਗਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ, ਪਰ ਅਫਸਰਾਂ ਵੱਲੋਂ ਬਾਦਲਾਂ ਦੇ ਦਬਾਅ ਕਾਰਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਖਿਲਾਫ ਕੋਈ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਾਸਾ ਵੱਟਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ।

ਕਾਂਗਰਸ ਨੇ ਮੰਗੀ ਜੇਲ੍ਹ ਕਾਂਡ ਦੀ ਜਾਂਚ

ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ: ਪੰਜਾਬ ਕਾਂਗਰਸ ਪ੍ਰਧਾਨ ਕੈਪਟਨ ਅਮਰਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਨੇ ਬਾਦਲ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਤੁਰਤ ਬਰਖਾਸਤ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦਿਆਂ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਸਰਕਾਰ ਦਾ ਫਾਜ਼ਿਲਕਾ ਜੇਲ੍ਹ ਦੀ ਘਟਨਾ ਨਾਲ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਭਾਂਡਾਫੇੜ ਹੋ ਚੁੱਕਾ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਗ੍ਰਹਿ ਮੰਤਰੀ ਸੁਖਬੀਰ ਸਿੰਘ ਬਾਦਲ ਦੇ ਨਜ਼ਦੀਕੀ ਨੂੰ ਜੇਲ੍ਹ ਵਿਚ ਅਪਰਾਧੀਆਂ ਨਾਲ ਮੀਟਿੰਗ ਕਰਦਿਆਂ ਪਾਇਆ ਗਿਆ। ਕੈਪਟਨ ਅਮਰਿੰਦਰ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਕੇਸ 'ਚ ਮੁੱਖ ਦੋਸ਼ੀ ਡੋਡਾ ਸਾਫ ਤੌਰ ਉੱਤੇ ਡਿਪਟੀ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਦੇ ਵਫਾਦਾਰ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰਦਿਆਂ ਦੇ ਦਰਜਨ ਲੋਕਾਂ ਨਾਲ ਮੀਟਿੰਗ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅਕਾਲੀਆਂ ਨਾਲ ਨਜ਼ਦੀਕੀ ਸਬੰਧ ਮੰਨੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸ ਦੌਰਾਨ ਉਹ ਫਤਿਆ ਗਿਆ।

ਉਸ ਬਾਅਦ ਪੁਲਿਸ ਵੱਲੋਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਅਪਰਾਧੀਆਂ ਨੂੰ ਫੜੇ ਨਾ ਜਾਣ ਕਾਰਨ ਸ਼੍ਰੋਮਣੀ ਅਕਾਲੀ ਦਲ

‘ਤੇ ਵਿਰੋਧੀ ਪਾਰਟੀਆਂ ਵੱਲੋਂ ਨਿਸ਼ਾਨਾ ਸੇਧਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ।

ਜਜ਼ਬੇ ਨੂੰ ਸਲਾਮ: 15 ਸਾਲਾ ਐਲਿਸਾ ਮੰਗਲ ‘ਤੇ ਵਸਾਏਗੀ ਬਸਤੀ

ਨਿਊ ਯਾਰਕ: ਚੰਦਾ ਮਾਮਾ ਨੂੰ ਮੁੱਠੀ ਵਿਚ ਕੈਦ ਕਰਨ ਲਈ ਮਚਲਣ ਦੀ ਉਮਰੇ ਅਮਰੀਕਾ ਦੀ ਐਲਿਸਾ ਕਾਸਰਨ ਨੇ ਪੁਲਾੜ ਯਾਤਰੀਆਂ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸਿਖਲਾਈ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਮੰਗਲ ਗ੍ਰਹਿ ਦੀ ਆਬੋ-ਹਵਾ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਚੁਣੌਤੀਪੂਰਨ ਸਿਖਲਾਈ ਹਾਸਲ ਕਰ ਲਈ ਹੈ। ਲੁਸੀਆਨਾ ਦੇ ਬੈਟਨ ਰੂਜ਼ ਦੀ 15 ਸਾਲਾ ਐਲਿਸਾ ਨੇ ਤਿੰਨ ਸਾਲ ਦੀ ਉਮਰ ਵਿਚ ਪਾਪਾ ਬਰਟ ਕਾਸਰਨ ਨੂੰ ਸਵਾਲ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਪਾਪਾ, ਮੰਗਲ ਗ੍ਰਹਿ ਉੱਤੇ ਕੋਈ ਗਿਆ ਹੈ ਕੀ? ਉਸ ਦੇ ਪਾਪਾ ਨੇ ਵੀ ਉਸ ਨੂੰ ਗੰਭੀਰ ਅੰਦਾਜ਼ ਵਿਚ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ- ਨਹੀਂ ਬੇਟਾ, ਮੰਗਲ ਤਾਂ ਨਹੀਂ, ਇਨਸਾਨ ਚੰਦ ਉੱਤੇ ਜ਼ਰੂਰ ਪਹੁੰਚ ਗਿਆ ਹੈ। ਫਿਰ ਕੀ ਸੀ, ਇਸ ਮਗਰੋਂ ਐਲਿਸਾ ਦਾ ਮੰਗਲ ਉੱਤੇ ਬਸਤੀ ਵਸਾਉਣ ਦਾ ਜਨਨ ਪ੍ਰਵਾਨ ਚੜ੍ਹਨ ਲੱਗਾ।

ਉਹ ਮੰਗਲ ਉੱਤੇ ਕਦਮ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਪਹਿਲੇ ਲੋਕਾਂ ਵਿਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਤੇ ਇਸ ਗ੍ਰਹਿ ਉੱਤੇ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਦੀ ਨੀਂਹ ਰੱਖੇ ਜਾਣ ਵਿਚ ਅਹਿਮ ਭੂਮਿਕਾ ਨਿਭਾਉਣ ਲਈ ਕਠਿਨ ਸਿਖਲਾਈਆਂ ਵਿਚੋਂ ਗੁਜਰ ਰਹੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਇਸ ਦੇ ਹਮ-ਉਮਰਾਂ ਨੇ ਸੁਣਿਆ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਉਹ ਸੁਪਨੇ ਨਹੀਂ ਬਣ ਰਹੀ, ਬਲਕਿ ਮੰਗਲ ਦੀ ਹਕੀਕਤ ਜੀਉਣ ਲੱਗੀ ਹੈ। ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ, ਫਰੈਂਚ, ਸਪੈਨਿਸ਼ ਤੇ ਚਾਈਨੇਜ਼ ਭਾਸ਼ਾਵਾਂ ਫਰਾਟੇਦਾਰ ਬੋਲਣ ਤੇ ਲਿਖਣ ਵਾਲੀ ਐਲਿਸਾ ਦਾ ਕਹਿਣਾ ਹੈ ਕਿ ਮੰਗਲ ਉੱਤੇ ਭਾਰਤ ਦੀ ਇਤਿਹਾਸਕ ਪਹਿਲ

ਤੇ ਪੁਲਾੜ ਵਿਚ ਇਸ ਦੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਦਖਲ ਨੂੰ ਦੇਖਦੇ ਹੋਏ ਉਹ ਛੇਤੀ ਹੀ ਹਿੰਦੀ ਦੀਆਂ ਕਲਾਸਾਂ ਲੈਣ ਵਾਲੀ ਹੈ।

ਮੈਨੂੰ ਉਸ ਦਿਨ ਦਾ ਇੰਤਜ਼ਾਰ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਆਪਣੇ ਮੰਗਲ ਮਿਸ਼ਨ ਬਾਰੇ ਦੱਸਣ ਲਈ ਮੈਨੂੰ ਭਾਰਤ ਬੁਲਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਹ ਮੇਰੇ ਲਈ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ੀ ਵਾਲੀ ਗੱਲ ਹੋਵੇਗੀ। ਫਿਲਹਾਲ ਉਹ ਰੂਸੀ ਭਾਸ਼ਾ ਦੀ ਸਿੱਖਿਆ ਲੈ ਰਹੀ ਹੈ। ਐਲਿਸਾ ਇਹ ਬਹੁਤ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਣਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇਕ ਵਾਰ ਮੰਗਲ ‘ਤੇ ਜਾਣ ਬਾਅਦ ਉਸ ਦਾ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਵਾਪਸ ਆਉਣ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ, ਫਿਰ ਵੀ

ਧਰਤੀ ਤੋਂ ਤਕਰੀਬਨ 40 ਕਰੋੜ ਕਿਲੋਮੀਟਰ ਦੂਰ ਮੰਗਲ ਉੱਤੇ ਪਹੁੰਚਣ ਦੀ ਉਸ ਦੀ ਜਿੰਦ ਪੱਕੀ ਹੈ। ਉਸ ਦੇ ਹੀ ਸੁਪਨੇ ਜੀਉਣ ਵਾਲੇ ਬਰਟ ਕਾਸਰਨ ਨੇ ਆਪਣੇ ਜਜ਼ਬਾਤਾਂ ਨੂੰ ਡੂੰਘੇ ਸਮੁੰਦਰ ਵਿਚ ਦਫਨ ਕਰ ਕੇ ਪੁਲਾੜ ਬੇਟੀ ਦੇ ਸੁਪਨੇ ਨੂੰ ਸਾਕਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਆਕਾਸ਼ ਪਤਾਲ ਇਕ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਉਸੇ ਮੰਗਲ ਗ੍ਰਹਿ ਦੀ ਗੱਲ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ, ਜਿਥੇ 24 ਸਤੰਬਰ 2014 ਨੂੰ ਮੰਗਲਯਾਨ ਦੇ ਪਹੁੰਚਣ ਦੇ ਨਾਲ ਹੀ ਪੁਲਾੜ ਖੋਜ ਸੰਗਠਨ (ਇਸਰੋ) ਨੇ ਨਵਾਂ ਇਤਿਹਾਸ ਰਚ ਦਿੱਤਾ ਤੇ ਭਾਰਤ ਪਹਿਲੇ ਹੀ ਯਤਨ ਵਿਚ ਸਫਲ ਹੋਣ

ਅਤਿਵਾਦ ਵਿਰੁਧ ਜੰਗ ਲਈ ਨਿੱਤਰੀਆਂ ਅਫਗਾਨ ਔਰਤਾਂ

ਕਾਬੁਲ: ਅਫਗਾਨਿਸਤਾਨ ਦੇ ਉਤਰੀ ਜਾਵਾਜਨ ਸੂਬੇ ਵਿਚ ਕਈ ਔਰਤਾਂ ਨੇ ਤਾਲਿਬਾਨ ਅਤੇ ਇਸਲਾਮਿਕ ਸਟੇਟ (ਆਈ.ਐਸ.) ਤੋਂ ਡਰਨ ਦੀ ਜਗ੍ਹਾ ਹੌਸਲਾ ਵਿਖਾਇਆ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਅਤਿਵਾਦੀ ਸੰਗਠਨਾਂ ਖਿਲਾਫ ਹਥਿਆਰ ਚੁੱਕ ਲਏ ਹਨ। ਸਥਾਨਕ ਮੀਡੀਆ ਮੁਤਾਬਕ ਰਾਈਫਲ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਕਈ ਹਥਿਆਰਾਂ ਨਾਲ ਇਨ੍ਹਾਂ ਔਰਤਾਂ ਦੀਆਂ ਤਸਵੀਰਾਂ ਸੋਸ਼ਲ ਮੀਡੀਏ ਉੱਤੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆਈਆਂ ਹਨ। ਦੇਸ਼ ਦੇ ਉਤਰੀ ਹਿੱਸੇ ‘ਚ ਆਪਣਾ ਵਿਸਥਾਰ ਕਰਨ ‘ਚ ਰੁੱਝੇ ਅਤਿਵਾਦੀਆਂ ਖਿਲਾਫ ਖੜ੍ਹੇ ਹੋਣ ਵਾਲੀਆਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਔਰਤਾਂ ਦੇ ਹੌਸਲੇ ਦੀ ਕਾਫੀ ਤਰੀਫ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ। ਔਰਤਾਂ ਦਾ ਇਹ ਗਰੁੱਪ ਪਿਛਲੇ ਸਾਲ ਨਵੰਬਰ ‘ਚ ਸੂਬੇ ਦੇ ਦਰਜਬ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ‘ਚ ਵਧਣ-ਫੁੱਲਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਸੂਬੇ ਦੇ ਰਣਨੀਤਕ ਮਹੱਤਵ ਵਾਲੇ ਖੇਤਰ ‘ਚ ਤਾਲਿਬਾਨ ਅਤਿਵਾਦੀਆਂ ਨੂੰ ਕਬਜ਼ੇ ਤੋਂ ਰੋਕਣ ਲਈ ਇਸ ਗਰੁੱਪ ਨੇ ਇਕ ਔਰਤ ਮਿਲੀਸ਼ੀਆ ਕਮਾਂਡਰ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ‘ਚ ਮੁਹਿੰਮ ਛੇਤੀ ਹੈ। ਇਸ ਗਰੁੱਪ ਦੀ ਅਗਵਾਈ 53 ਸਾਲਾ ਜਰਮੀਨਾ ਕਰ ਰਹੀ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਔਰਤਾਂ ਜੰਗਜੂਆਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਵਧ ਕੇ 45 ਹੋ ਗਈ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਫਰਾਹ ਸੂਬੇ ‘ਚ 2014 ਵਿਚ ਇਕ ਅਫਗਾਨ ਔਰਤਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਪੁੱਤਰ ਦੀ ਹੱਤਿਆ ਦਾ ਬਦਲਾ ਲੈਣ ਲਈ 25 ਤਾਲਿਬਾਨ ਅਤਿਵਾਦੀਆਂ ਨੂੰ ਮਾਰ ਮੁਕਾਇਆ ਸੀ।

ਵਾਲਾ ਪਹਿਲਾ ਤੇ ਸੋਵੀਅਤ ਰੂਸ, ਨਾਸਾ ਤੇ ਯੂਰਪੀ ਪੁਲਾੜ ਏਜੰਸੀ ਦੇ ਬਾਅਦ ਦੁਨੀਆਂ ਦਾ ਚੌਥਾ ਦੇਸ਼ ਬਣ ਗਿਆ। ਸਭ ਤੋਂ ਘੱਟ ਬਜਟ ਨਾਲ ਭਾਰਤ ਦੀ ‘ਮੰਗਲ ਫਤਿਹ’ ਨੇ ਵਿਸ਼ਵ ਨੂੰ ਹੈਰਾਨ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਇਸ ‘ਤੇ ਕੁੱਲ ਖਰਚ 450 ਕਰੋੜ ਰੁਪਏ

ਆਇਆ। ਇਹ ਨਾਸਾ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਮੰਗਲ ਮਿਸ਼ਨ ਦਾ ਦਸਵਾਂ ਤੇ ਚੀਨ-ਜਪਾਨ ਦੇ ਨਾਕਾਮ ਮੰਗਲ ਮੁਹਿੰਮਾਂ ਦਾ ਇਕ ਚੌਥਾਈ ਹੈ ਤੇ ਇਹ ਅਕਾਦਮੀ ਪੁਰਸਕਾਰ ਵਿਜੇਤਾ ਫਿਲਮ ‘ਗਰੈਵਿਟੀ’ ਉੱਤੇ ਆਏ ਖਰਚ ਤੋਂ ਵੀ ਘੱਟ ਹੈ।

ਆਪਣੇ ਹੀ ਰੱਖਿਅਕਾਂ ਦਾ ਨਿਸ਼ਾਨਾ ਬਣ ਚੱਲੀ ਸੀ ਮਹਾਰਾਣੀ!

ਲੰਡਨ: ਬਰਤਾਨੀਆ ਦੀ ਮਹਾਰਾਣੀ ਐਲਿਜ਼ਾਬੈੱਥ ਦੂਜੀ (90) ਆਪਣੇ ਸੁਰੱਖਿਆ ਕਰਮੀਆਂ ਹੱਥੋਂ ਮਰਨ ਤੋਂ ਵਾਲ-ਵਾਲ ਬਚ ਗਈ। ਮੀਡੀਆ ਰਿਪੋਰਟ ‘ਚ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਮਹਾਰਾਣੀ ਦੇ ਰਾਤ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਮਹਿਲ ਦੇ ਬਾਗ ਵਿਚ ਸੈਰ ਕਰ ਰਹੀ ਸੀ ਤਾਂ ਉਸ ਦੇ ਰੱਖਿਅਕਾਂ ਨੇ ਸੋਚਿਆ ਕਿ ਕੋਈ ਘੁਸਪੈਠੀਆ ਦਾਖਲ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਬੰਦੂਕਾਂ ਕੱਢ ਕੇ ਨਿਸ਼ਾਨਾ ਸੋਧ ਲਿਆ, ਪਰ ਭੁਲੱਖਾ ਦੂਰ ਹੁੰਦਿਆਂ ਸਾਰ ਹੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਗਲਤੀ ਦਾ ਅਹਿਸਾਸ ਹੋਇਆ।

ਜ਼ਿਕਰਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਐਲਿਜ਼ਾਬੈੱਥ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਬਕਿੰਘਮ ਪੈਲਸ ਦੇ ਬਾਗ ‘ਚ ਲੰਮੀ ਸੈਰ ਕਰਨ ਦਾ ਸ਼ੌਕ ਹੈ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਉਸ ਨੂੰ ਨੀਂਦ ਨਹੀਂ ਪੈਂਦੀ ਤਾਂ ਉਹ ਟਹਿਲਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਇਕ ਸਾਬਕਾ ਰੱਖਿਆ ਕਰਮੀ ਨੇ ਖੁਲਾਸਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਤਤਕੇ 3 ਵਜੇ ਉਹ ਮਹਾਰਾਣੀ ਨੂੰ ਸੈਰ ਕਰਦਿਆਂ ਦੇਖ ਕੇ ਹੈਰਾਨ ਰਹਿ ਗਿਆ ਸੀ।

‘ਦਿ ਟਾਈਮਜ਼’ ਮੁਤਾਬਕ ਮਹਾਰਾਣੀ ਨੇ ਆਪਣੇ ਅੰਦਾਜ਼ ਵਿਚ ਇਸ ਘਟਨਾ ਨੂੰ ਸਹੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਅਗਲੀ ਵਾਰ ਉਹ

ਬਾਹਰ ਨਿਕਲਣ ਵੇਲੇ ਫੌਨ ਕਰ ਦੇਵੇਗੀ ਤਾਂ ਜੋ ਗੋਲੀ ਮਾਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਨਾ ਪਏ। 2013 ਵਿਚ ਬਕਿੰਘਮ ਪੈਲਸ ਦੇ ਬਾਗ ਵਿਚ ਘੁੰਮਦੇ ਮਹਾਰਾਣੀ ਦੇ ਛੋਟੇ ਪੁੱਤਰ ਪ੍ਰਿੰਸ ਐਂਡਰਿਊ ਨੂੰ ਗਲਤੀ ਨਾਲ ਘੁਸਪੈਠੀਆ ਸਮਝ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਹਥਿਆਰਬੰਦ ਪੁਲਿਸ ਦੀ ਉਸ ਨਾਲ ਨੌਕ-ਝੋਕ ਵੀ ਹੋਈ ਸੀ।

ਪਾਕਿ ਵੱਲੋਂ ਭਾਰਤ ਦੀ ਯੂ.ਐਨ. ਕੋਲ ਸ਼ਿਕਾਇਤ

ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਸ਼ਟਰ: ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਨੇ ਆਪਣੇ ਮੁਲਕ ਵਿਚ ਭਾਰਤ ਦੀ ‘ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ’ ਨਾਲ ਜੁੜਿਆ ਇਕ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਸ਼ਟਰ ਦੇ ਨਵੇਂ ਬਣੇ ਸਕੱਤਰ ਜਨਰਲ ਐਂਟੋਨੀਓ ਗੁਟੇਰੇਜ਼ ਨੂੰ ਸੌਂਪਦਿਆਂ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਭਾਰਤੀ ਸਰਗਰਮੀਆਂ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ‘ਚ ਆਪਣੀ ਭੂਮਿਕਾ ਨਿਭਾਏ। ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਦੀ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਸ਼ਟਰ ਵਿਚ ਸਥਾਈ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧ ਮਲੀਹਾ ਲੌਧੀ ਨੇ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਸ਼ਟਰ ਮੁਖੀ ਨਾਲ ਮੁਲਾਕਾਤ ਦੌਰਾਨ ਇਹ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸੌਂਪੇ।

ਇਸ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਨਾਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਪਾਕਿਸਤਾਨੀ ਪ੍ਰਧਾਨ ਮੰਤਰੀ ਦੇ ਵਿਦੇਸ਼ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੇ ਸਲਾਹਕਾਰ ਸਰਤਾਜ਼ ਅਜ਼ੀਜ਼ ਵੱਲੋਂ ਲਿਖਿਆ ਗਿਆ ਪੱਤਰ ਵੀ ਸੌਂਪਿਆ। ਸ੍ਰੀ ਗੁਟੇਰੇਜ਼ ਦੇ ਤਰਜਮਾਨ ਸਟੀਫਨ ਡੂਜ਼ਾਰਿਕ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਬੈਠਕ ਪਾਕਿਸਤਾਨੀ ਸਫ਼ੀਰ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਉੱਤੇ ਹੋਈ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਬੈਠਕ ਵਿਚ ਹੋਏ ਵਿਚਾਰ ਵਟਾਂਦਰੇ ਸਬੰਧੀ ਕੋਈ ਜਾਣਕਾਰੀ ਹੋਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ। ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਨਾਲ ਸਰਹੱਦ ‘ਤੇ ਤਣਾਅ ਸਬੰਧੀ ਨਵੇਂ ਸਕੱਤਰ ਜਨਰਲ ਵੱਲੋਂ ਭਾਰਤ ਨਾਲ ਗੱਲਬਾਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਸਬੰਧੀ ਪੁੱਛੇ ਗਏ ਸਵਾਲ ਦੇ ਜਵਾਬ ਵਿਚ ਤਰਜਮਾਨ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀ ਨੀਤੀ ‘ਚ ਕੋਈ ਬਦਲਾਅ ਨਹੀਂ ਆਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਅਜਿਹਾ ਕੁਝ ਹੋਇਆ ਤਾਂ ਜ਼ਰੂਰ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦਿੱਤੀ

ਜਾਵੇਗੀ। ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਦੇ ਵਿਦੇਸ਼ ਵਿਭਾਗ ਨੇ ਇਸਲਾਮਾਬਾਦ ਵਿਚ ਕਿਹਾ ਕਿ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ‘ਚ ਭਾਰਤੀ/ਰਾਅ ਦੀ ਪਾਕਿਸਤਾਨ ‘ਚ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਅਤੇ ਅਤਿਵਾਦ, ਖਾਸ ਤੌਰ ਉੱਤੇ ਬਲੋਚਿਸਤਾਨ, ਫਾਟਾ ਅਤੇ ਕਰਾਚੀ ‘ਚ ਸ਼ਮੂਲੀਅਤ ਦੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਅਤੇ ਸਬੂਤ ਸਾਂਝੇ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਅਕਤੂਬਰ 2015 ਵਿਚ ਵੀ ਤਿੰਨ ਮਿਸਲਾਂ ਸੌਂਪੀਆਂ ਜਾ ਚੁੱਕੀਆਂ ਹਨ। ਮਿਸਲ ਨਾਲ

ਭੇਜੇ ਪੱਤਰ ਵਿਚ ਅਜ਼ੀਜ਼ ਨੇ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਬਲੋਚਿਸਤਾਨ ‘ਚ ਭਾਰਤੀ ਰਾਅ ਏਜੰਟ ਕੁਲਭੁਸ਼ਣ ਯਾਦਵ ਦੀ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰੀ ਅਤੇ ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਨੂੰ ਅਸਥਿਰ ਕਰਨ ਤੇ ਦਹਿਸ਼ਤੀ ਅਨਸਰਾਂ ਨੂੰ ਹਮਾਇਤ ਦੇਣ ਦੀਆਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ‘ਚ ਸ਼ਮੂਲੀਅਤ ਦੀ ਗੱਲ ਮੰਨੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਉਸ ਦੇ ਬਿਆਨ ਨੇ ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਦੇ ਦਾਅਵਿਆਂ ਦੀ ਤਸਦੀਕ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਹੈ।

ਜਸਟਿਸ ਖੇਹਰ ਨੇ ਭਾਰਤ ਦੇ ਚੀਫ ਜਸਟਿਸ ਵਜੋਂ ਹਲਫ ਲਿਆ

ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ: ਜੱਜਾਂ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਸਬੰਧੀ ਵਿਵਾਦਗ੍ਰਸਤ ਐਨ.ਜੇ.ਏ.ਸੀ. ਐਕਟ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਪੰਜ ਮੈਂਬਰੀ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਬੈਂਚ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਕਰ ਚੁੱਕੇ ਜਸਟਿਸ ਜਗਦੀਸ਼ ਸਿੰਘ ਖੇਹਰ ਨੇ ਭਾਰਤ ਦੇ 44ਵੇਂ ਚੀਫ ਜਸਟਿਸ ਵਜੋਂ ਹਲਫ ਲਿਆ।

ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਭਵਨ ਦੇ ਦਰਬਾਰ ਹਾਲ ਵਿਚ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਪ੍ਰਣਭ ਮੁਖਰਜੀ ਨੇ ਜਸਟਿਸ ਖੇਹਰ ਨੂੰ ਅਹੁਦੇ ਅਤੇ ਭੇਤ ਗੁਪਤ ਰੱਖਣ ਦੀ ਸਹੁੰ ਚੁਕਾਈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਵਿਚ ਰੱਬ ਦੇ ਨਾਂ ਉੱਤੇ

ਹਲਫ ਲਿਆ। ਇਸ ਸਮਾਰੋਹ ਵਿਚ ਵਿਰੋਧੀ ਪਾਰਟੀ ਦੀ ਗੈਰਹਾਜ਼ਰੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ ‘ਤੇ ਰੜਕੀ। ਤਤਕਾਲੀ ਚੀਫ ਜਸਟਿਸ ਟੀ.ਐਸ. ਠਾਕੁਰ ਨੇ ਆਪਣੇ ਜਾਨਸ਼ੀਨ ਵਜੋਂ ਪਿਛਲੇ ਮਹੀਨੇ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਸੀਨੀਅਰ ਜੱਜ ਜਸਟਿਸ ਖੇਹਰ ਦੇ ਨਾਂ ਦੀ ਸਿਫਾਰਸ਼ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਜਸਟਿਸ ਖੇਹਰ (64) ਚੀਫ ਜਸਟਿਸ ਦੇ ਅਹੁਦੇ ਉੱਤੇ ਪੁੱਜੇ ਪਹਿਲੇ ਸਿੱਖ ਹਨ। ਉਹ 27 ਅਗਸਤ ਤੱਕ ਸੱਤ ਮਹੀਨਿਆਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਮੇਂ ਲਈ ਇਸ ਅਹੁਦੇ ਉੱਤੇ ਰਹਿਣਗੇ।

ਹੁਣ ਔਰਤਾਂ ਮੈਟਰੋ ਵਿਚ ਲਿਜਾ ਸਕਣਗੀਆਂ ਚਾਕੂ

ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ: ਦਿੱਲੀ ਮੈਟਰੋ ਵਿਚ ਮਾਚਸ ਅਤੇ ਲਾਈਟਰ ਲੈ ਜਾਣ ਉੱਤੇ ਲੱਗੀ ਰੋਕ ਹਟਾ ਲਈ ਗਈ ਹੈ। ਸੀ.ਆਈ.ਐਸ.ਐਫ ਨੇ ਫੈਸਲਾ ਲਿਆ ਹੈ ਕਿ ਆਪਣੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਲਈ ਔਰਤਾਂ ਹੁਣ ਛੋਟਾ ਚਾਕੂ ਲੈ ਕੇ ਮੈਟਰੋ ਵਿਚ ਸਫਰ ਕਰ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ। ਸੀ.ਆਈ.ਐਸ.ਐਫ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਰੋਕ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ

ਸ਼ਾਸਤਰੀ ਪਾਰਕ ਮੈਟਰੋ ਸਟੇਸ਼ਨ ਉੱਤੇ ਲਾਈਟਰ, ਮਾਚਸ ਆਦਿ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦਾ ਅੰਬਾਰ ਲੱਗ ਚੁੱਕਾ ਹੈ। ਜਾਣਕਾਰੀ ਅਨੁਸਾਰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦੀ ਕਦੇ ਗਿਣਤੀ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਮੁਤਾਬਕ ਹਰ ਦਿਨ ਇਕ ਸਟੇਸ਼ਨ ਉੱਤੇ ਘੱਟ ਤੋਂ ਘੱਟ 100 ਲਾਈਟਰ ਅਤੇ ਮਾਚਸਾਂ ਜ਼ਬਤ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ।

ਦੋ ਸਾਲ ਬਾਅਦ ਪਾਕਿਸਤਾਨੀ ਫੌਜੀ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦਾ ਖਾਤਮਾ

ਇਸਲਾਮਾਬਾਦ: ਹੁਣ ਤੱਕ 161 ਅਤਿਵਾਦੀਆਂ ਨੂੰ ਮੌਤ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾ ਚੁੱਕੀਆਂ ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਦੀਆਂ ਵਿਵਾਦਤ ਫੌਜੀ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੇ ਸਾਲ ਬਾਅਦ ਖਤਮ ਕਰ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ। ਫੌਜ ਦੇ ਇਕ ਸਕੂਲ ਉੱਤੇ ਤਾਲਿਬਾਨ ਦੇ ਮਾਰੂ ਹਮਲੇ, ਜਿਸ ਵਿਚ ਤਕਰੀਬਨ 150 ਬੱਚੇ ਮਾਰੇ ਗਏ ਸਨ, ਬਾਅਦ ਕੱਟੜ ਅਤਿਵਾਦੀਆਂ ਖਿਲਾਫ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਸੁਣਵਾਈ ਲਈ ਇਹ ਅਦਾਲਤਾਂ ਕਾਇਮ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ।

ਇਨ੍ਹਾਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦਾ ਗਠਨ ਸੰਵਿਧਾਨ ਵਿਚ ਸੋਧ ਰਾਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਸੋਧ 16 ਦਸੰਬਰ, 2014 ਨੂੰ ਪਿਸ਼ਾਵਰ ਦੇ ਸਕੂਲ ‘ਤੇ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਮਲੇ ਬਾਅਦ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਮਸਲੇ ਉੱਤੇ ਵੱਡੀ ਬਹਿਸ ਛਿੜ ਗਈ ਸੀ। ਅਦਾਲਤਾਂ ਵਿਚ ਵਖਰੇਵੇਂ ਨੂੰ ਮਨੁੱਖੀ ਅਧਿਕਾਰ ਕਾਰਕੁਨਾਂ ਨੇ ਦੇਸ਼ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਅਤੇ ਕੌਮਾਂਤਰੀ ਚਾਰਟਰ ਵਿਚ ਦਰਜ ਮੌਲਿਕ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਾਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੂੰ ਕੰਮ ਕਰਨ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਕਿਉਂਕਿ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਸੰਸਦ ਵੱਲੋਂ ਸਾਲ 2015 ਵਿਚ ਲਾਗੂ ਕੀਤੀ ਗਈ 21ਵੀਂ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਸੋਧ ਅਤੇ ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਆਰਮੀ

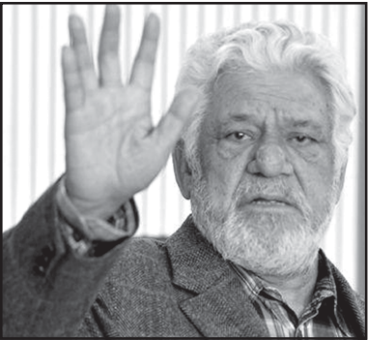
(ਸੋਧ) ਬਿੱਲ, 2015 ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਕਰਾਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਸੋਧ ਵਿਚ ਇਹ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੇ ਸਾਲ ਬਾਅਦ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਣਗੀਆਂ।

ਨਾਗਰਿਕਾਂ ਉੱਤੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਸਬੰਧੀ ਫੌਜ ਦੀਆਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤਾਕਤਾਂ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਬਾਰੇ ਸਰਕਾਰ ਜਾਂ ਸੈਨਾ ਵੱਲੋਂ ਕੋਈ ਰਸਮੀ ਬਿਆਨ ਨਹੀਂ ਆਇਆ ਕਿਉਂਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਦੋ ਸਾਲ ਬਾਅਦ ਖਤਮ ਹੋ ਹੀ ਜਾਣਾ ਸੀ। ਮਿਲਟਰੀ

ਅਦਾਲਤ ਵਿਚ ਪਹਿਲੀ ਸਜ਼ਾ ਅਪਰੈਲ 2015 ਅਤੇ ਆਖਰੀ 28 ਦਸੰਬਰ, 2016 ਨੂੰ ਸੁਣਾਈ ਗਈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੂੰ ਦੋ ਸਾਲਾਂ ਵਿਚ 275 ਕੇਸ ਸੌਂਪੇ ਗਏ ਸਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚ ਉਸ ਨੇ 161 ਅਤਿਵਾਦੀਆਂ ਨੂੰ ਮੌਤ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਅਤੇ ਬਾਕੀ 116 ਨੂੰ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸਜ਼ਾਵਾਂ, ਜੋ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਉਮਰ ਕੈਦ ਸੀ, ਸੁਣਾਈਆਂ ਗਈਆਂ। ਆਰਮੀ ਮੁਤਾਬਕ ਹਾਲੇ ਤੱਕ ਸਿਰਫ 12 ਦੇਸ਼ੀਆਂ ਨੂੰ ਹੀ ਮੌਤ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ।

ਅਦਾਕਾਰ ਓਮ ਪੁਰੀ ਦਾ ਦੇਹਾਂਤ

ਮੁੰਬਈ: ਫਿਲਮਾਂ ਵਿਚ ਯਾਦਗਾਰ ਭੂਮਿਕਾਵਾਂ ਨਿਭਾਉਣ ਵਾਲੇ ਉਘੇ ਅਦਾਕਾਰ ਓਮ ਪੁਰੀ ਦਾ ਦਿਲ ਦਾ ਦੌਰਾ ਪੈਣ ਨਾਲ ਦੇਹਾਂਤ ਹੋ ਗਿਆ। 66 ਸਾਲਾ ਅਦਾਕਾਰ ਦੇ ਪਰਿਵਾਰ ਵਿਚ ਵੱਖ ਰਹਿੰਦੀ ਪਤਨੀ ਨੰਦਿਤਾ ਪੁਰੀ ਅਤੇ ਪੁੱਤਰ ਇਸ਼ਾਨ ਹੈ। ਪ੍ਰਧਾਨ ਮੰਤਰੀ ਨਰੇਂਦਰ ਮੋਦੀ ਨੇ ਓਮ ਪੁਰੀ ਦੇ ਬੀਏਟਰ ਤੇ ਫਿਲਮਾਂ ਦੇ ਉਚ ਲੰਬੇ ਕਰੀਅਰ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦਿਆਂ ਮੌਤ ਉੱਤੇ ਦੁੱਖ ਪ੍ਰਗਟਾਇਆ ਹੈ।

ਜ਼ਿਕਰਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਓਮ ਪੁਰੀ ਨੂੰ ਫਿਲਮ 'ਅਰੋਹਨ' ਅਤੇ 'ਅਰਧ ਸੱਤਯ' ਲਈ ਦੋ ਵਾਰ ਨੈਸ਼ਨਲ ਐਵਾਰਡ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੋਰ ਵੀ ਕਈ ਵੱਡੇ ਸਨਮਾਨ ਮਿਲੇ ਸਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ 1980 ਵਿਚ ਪਦਮਸ਼੍ਰੀ ਪੁਰਸਕਾਰ ਨਾਲ ਨਵਾਜਿਆ ਗਿਆ। ਅੰਬਾਲਾ (ਹਰਿਆਣਾ) ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਓਪ ਪੁਰੀ ਨੇ ਫਿਲਮ ਤੇ ਟੈਲੀਵਿਜ਼ਨ ਇੰਸਟੀਚਿਊਟ ਆਫ ਇੰਡੀਆ (ਐਫ. ਟੀ. ਆਈ. ਆਈ.), ਪੁਣੇ ਤੋਂ ਸਿੱਖਿਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ। ਉਹ 1973 ਵਿਚ ਨੈਸ਼ਨਲ ਸਕੂਲ ਆਫ ਡਰਾਮਾ ਦੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਵੀ ਰਹੇ, ਜਿਥੇ ਨਸੀਰੂਦੀਨ ਸ਼ਾਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਜਮਾਤੀ ਸੀ। ਓਮ ਪੁਰੀ ਨੇ 1976 ਵਿਚ ਮਰਾਠੀ ਫਿਲਮ 'ਘਾਸੀਰਾਮ ਕੋਤਵਾਲ' ਨਾਲ ਫਿਲਮ ਖੇਤਰ ਵਿਚ ਆਇਆ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਿਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਭਾਰਤੀ, ਪਾਕਿਸਤਾਨੀ, ਬ੍ਰਿਟਿਸ਼ ਤੇ ਹਾਲੀਵੁੱਡ ਦੀਆਂ ਕਈ ਫਿਲਮਾਂ ਵਿਚ ਯਾਦਗਾਰ ਭੂਮਿਕਾਵਾਂ ਨਿਭਾਈਆਂ।

ਪਾਕਿ ਅਤਿਵਾਦੀ ਖਿਲਾਫ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਦਾਖਲ

ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ: ਕੌਮੀ ਜਾਂਚ ਏਜੰਸੀ (ਐਨ.ਆਈ.ਏ.) ਨੇ ਕਸ਼ਮੀਰ 'ਚ ਪਿਛਲੇ ਸਾਲ ਜੁਲਾਈ ਵਿਚ ਫੜੇ ਗਏ ਪਾਕਿਸਤਾਨੀ ਅਤਿਵਾਦੀ ਬਹਾਦਰ ਅਲੀ ਖਿਲਾਫ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਦਾਖਲ ਕਰਦਿਆਂ ਦੋਸ਼ ਲਾਏ ਹਨ ਕਿ ਉਹ ਦਹਿਸ਼ਤੀ ਜਥੇਬੰਦੀ ਲਸ਼ਕਰ-ਏ-ਤੋਇਬਾ ਲਈ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਸੀ। ਏਜੰਸੀ ਮੁਤਾਬਕ ਉਹ ਦਿੱਲੀ ਸਮੇਤ ਕਈ ਥਾਵਾਂ ਉੱਤੇ ਹਮਲੇ ਕਰਨ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਉਲੀਕ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਬਹਾਦਰ ਅਲੀ ਅਗਸਤ ਤੋਂ ਜੁਡੀਸ਼ੀਲ ਹਿਰਾਸਤ 'ਚ ਹੈ ਅਤੇ ਐਨ.ਆਈ.ਏ. ਨੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਧਾਰਾਵਾਂ ਤਹਿਤ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਦਾਖਲ ਕੀਤੀ ਹੈ।

ਰੈਸਟੋਰੈਂਟ ਲਈ ਲੋੜ ਹੈ

ਵਿਸਕਾਨਸਿਨ ਵਿਚ ਇਕ ਇੰਡੀਅਨ ਰੈਸਟੋਰੈਂਟ ਲਈ ਤੰਦੂਰੀਏ, ਕਿਚਨ ਹੈਲਪਰ, ਵੇਟਰ ਅਤੇ ਡਿਸ਼ਵਾਸ਼ਰ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ।

ਸੰਪਰਕ ਕਰੋ

ਫੋਨ: 262-391-7666

Michigan Truck Driving School

6405 Middlebelt Road, Romulus, MI 48174

ਸਭ ਸਹੂਲਤਾਂ ਨਾਲ ਲੈਸ ਨਵਾਂ ਟਰੱਕ ਡਰਾਈਵਿੰਗ ਸਕੂਲ

*ਸਕੂਲ ਸਰਕਾਰ ਤੋਂ ਮਾਨਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੈ

*3-4 ਹਫਤਿਆਂ ਵਿਚ ਪ੍ਰੋਫੈਸ਼ਨਲ ਟਰੱਕ ਡਰਾਈਵਰ ਬਣੋ

Raj Jamarai

Cell: 734-644-1010

Office: 734-747-4298

ਲੁਧਿਆਣਾ ਬੈਂਕ ਡਕੈਤੀ ਕੇਸ ਵਿਚ 10 ਜਣੇ ਬਰੀ

ਲੁਧਿਆਣਾ: ਪੰਜਾਬ ਵਿਚ ਖਾਤਕੂਵਾਦ ਦੌਰਾਨ 1987 ਵਿਚ ਮਿਲਰਗੰਜ ਸਥਿਤ ਪੰਜਾਬ ਨੈਸ਼ਨਲ ਬੈਂਕ ਵਿਚ ਹੋਈ 5 ਕਰੋੜ 70 ਲੱਖ ਦੀ ਬੈਂਕ ਡਕੈਤੀ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿਚ 30 ਸਾਲ ਬਾਅਦ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਵੱਲੋਂ 10 ਕਥਿਤ ਦੋਸ਼ੀਆਂ ਨੂੰ ਬਰੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਅਦਾਲਤ ਵੱਲੋਂ 30 ਸਾਲ ਬਾਅਦ ਦਿੱਤੇ ਫੈਸਲੇ ਨਾਲ ਜਿਥੇ ਨਿਆਇਕ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਦੀ ਸ਼ੁਸਤ ਰਫਤਾਰ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਉਥੇ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿਚ ਬਰੀ ਹੋਏ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਤਿੰਨ ਦਹਾਕਿਆਂ ਬਾਅਦ ਇਨਸਾਫ ਮਿਲਿਆ ਹੈ।

ਜਾਣਕਾਰੀ ਅਨੁਸਾਰ 12 ਫਰਵਰੀ 1987 ਨੂੰ ਦੇਸ਼ ਦੀ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡੀ ਹੋਈ ਡਕੈਤੀ ਵਿਚ 5 ਕਰੋੜ 70 ਲੱਖ ਰੁਪਏ ਲੁੱਟ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਪੁਲਿਸ ਵੱਲੋਂ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿਚ 45 ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਖਿਲਾਫ ਕੇਸ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚ

ਸਾਕਸ਼ੀ ਮਹਾਰਾਜ ਵਿਰੁਧ ਕੇਸ ਦਰਜ

ਮੋਰਠ: ਅਬਾਦੀ ਉੱਤੇ ਕਾਬੂ ਪਾਉਣ ਸਬੰਧੀ ਕੀਤੀ ਵਿਵਾਦਤ ਟਿੱਪਣੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਭਾਜਪਾ ਦੇ ਸੰਸਦ ਮੈਂਬਰ ਸਾਕਸ਼ੀ ਮਹਾਰਾਜ ਖਿਲਾਫ ਪੁਲਿਸ ਨੇ ਐਫ.ਆਈ.ਆਰ. ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਪੁਲਿਸ ਨੇ ਉਸ ਸਮੇਂ ਇਹ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਹੈ ਜਦੋਂ 'ਸੰਤ ਸੰਮੇਲਨ' ਦੌਰਾਨ ਸਾਕਸ਼ੀ ਮਹਾਰਾਜ ਨੇ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਦੇਸ਼ 'ਚ ਅਬਾਦੀ ਵਧਣ ਲਈ ਹਿੰਦੂ ਨਹੀਂ ਸਗੋਂ 'ਉਹ' ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਚਾਰ-ਚਾਰ ਪਤਨੀਆਂ ਅਤੇ 40 ਬੱਚੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਇਸ ਬਿਆਨ ਨੂੰ ਮੁਸਲਮਾਨਾਂ ਨਾਲ ਜੋੜ ਕੇ ਦੇਖਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ।

ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਵੱਲੋਂ ਧਰਮ ਜਾਂ ਜਾਤ ਦੇ ਨਾਮ 'ਤੇ ਵੋਟਾਂ ਮੰਗਣ ਨੂੰ ਗੈਰਕਾਨੂੰਨੀ ਕਰਾਰ ਦੇਣ ਮਗਰੋਂ ਇਹ ਬਿਆਨ ਆਉਣ ਨਾਲ ਵਿਵਾਦ ਖੜ੍ਹਾ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ। ਭਾਜਪਾ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇਸ ਬਿਆਨ ਤੋਂ ਵੱਖ ਕਰ ਲਿਆ ਹੈ।

ਹਰਜਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਕਾਲੀ, ਦਲਜੀਤ ਸਿੰਘ ਬਿੱਟੂ, ਗੁਰਸ਼ਰਨ ਸਿੰਘ ਗਾਮਾ, ਹਰਜਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਜਿੰਦਾ, ਬਾਬਾ ਦਲੀਪ ਸਿੰਘ, ਸੁਖਦੇਵ ਸਿੰਘ ਉਰਫ ਲਾਭ ਸਿੰਘ, ਬਲਵੀਰ ਸਿੰਘ ਖਮਾਣੇ, ਰਣਧੀਰ ਸਿੰਘ ਉਰਫ ਧੀਰੂ, ਜਗਜੀਤ ਸਿੰਘ, ਹਰਦੇਵ ਸਿੰਘ ਉਰਫ ਪੰਜਵਤ ਆਦਿ ਸ਼ਾਮਲ ਸਨ। ਇਸ ਬੈਂਕ ਡਕੈਤੀ ਵਿਚ 5 ਕਰੋੜ 68 ਲੱਖ 91 ਹਜ਼ਾਰ 416 ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਲੁੱਟੀ ਗਈ ਸੀ। ਪੁਲਿਸ ਵੱਲੋਂ ਬਾਅਦ ਵਿਚ ਇਸ ਰਕਮ ਵਿਚੋਂ 67 ਲੱਖ 8 ਹਜ਼ਾਰ 876 ਰੁਪਏ ਬਰਾਮਦ ਕਰ ਲਏ ਗਏ ਸਨ। ਉਸ ਵੇਲੇ ਜਾਂਚ ਦਾ ਕੰਮ ਸੀ.ਬੀ.ਆਈ. ਨੂੰ ਸੌਂਪ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਸੀ.ਬੀ.ਆਈ. ਵੱਲੋਂ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿਚ 14 ਜੁਲਾਈ 1988, 22 ਅਕਤੂਬਰ 1991 ਤੇ 24 ਸਤੰਬਰ 1996 ਨੂੰ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਸੀ।

ਕੇਸ ਦੇ ਅਖੀਰ ਵਿਚ 12 ਨਾਮਜ਼ਦ ਦੋਸ਼ੀਆਂ ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਵੱਲੋਂ 10-10 ਸਾਲ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾਈ ਗਈ ਸੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚ ਭਾਈ ਦਲਜੀਤ ਸਿੰਘ ਬਿੱਟੂ ਤੇ ਭਾਈ ਗੁਰਸ਼ਰਨ ਸਿੰਘ ਗਾਮਾ ਨੇ ਸੁਣਵਾਈ ਦੌਰਾਨ ਹੀ ਆਪਣੀ ਸਜ਼ਾ ਪੂਰੀ ਕਰ ਲਈ ਸੀ, ਜਦਕਿ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿਚ ਨਾਮਜ਼ਦ ਡਾ. ਆਸਾ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਸਾਲ 2014 ਵਿਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਵੱਲੋਂ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦੇ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿਚ ਗੁਰਜੰਟ ਸਿੰਘ, ਹਰਜਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਕਾਲੀ, ਮਾਨ ਸਿੰਘ ਢੋਲੇਵਾਲ, ਹਰਭਜਨ ਸਿੰਘ, ਸਰੂਪ

ਸਿੰਘ, ਬਲਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ, ਸੇਵਾ ਸਿੰਘ, ਅਵਤਾਰ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਮੋਹਣ ਸਿੰਘ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਜੇਲ੍ਹਾਂ ਵਿਚ ਬੰਦ ਹਨ। ਪੁਲਿਸ ਵੱਲੋਂ ਬੈਂਕ ਡਕੈਤੀ ਤੋਂ ਕਾਫੀ ਸਮੇਂ ਬਾਅਦ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਪਰ ਅਦਾਲਤ ਵੱਲੋਂ ਕੁੱਝ ਮਹੀਨਿਆਂ ਬਾਅਦ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਜ਼ਮਾਨਤਾਂ ਦੇ ਦਿੱਤੀਆਂ ਸਨ। ਸਬਾਨਕ ਅਦਾਲਤ ਵੱਲੋਂ ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾਏ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪੁਲਿਸ ਨੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿਚ ਲੈ ਕੇ ਜੇਲ੍ਹ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਤੇ ਅੱਜ ਕੱਲ੍ਹ ਇਹ ਸਾਰੇ ਪੰਜਾਬ ਦੀਆਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਜੇਲ੍ਹਾਂ ਵਿਚ ਬੰਦ ਸਨ।

ਜਬਰੀ ਧਰਮ ਪਰਿਵਰਤਨ ਖਿਲਾਫ ਬਿੱਲ ਲਟਕਿਆ

ਕਰਾਚੀ: ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਵਿਚ ਹਿੰਦੂਆਂ ਤੇ ਹੋਰ ਘੱਟ ਗਿਣਤੀਆਂ ਨੂੰ ਉਦੋਂ ਝਟਕਾ ਲੱਗਾ ਜਦੋਂ ਸੂਬਾ ਸਿੰਧ ਦੇ ਗਵਰਨਰ ਨੇ ਹਾਲ ਹੀ ਵਿਚ ਪਾਸ ਹੋਏ ਘੱਟ ਗਿਣਤੀਆਂ ਬਾਰੇ ਬਿੱਲ ਨੂੰ ਸੂਬਾਈ ਅਸੈਂਬਲੀ ਨੂੰ ਮੁੜ ਵਿਚਾਰ ਲਈ ਮੌਤ ਦਿੱਤਾ। ਬਿਮਾਰ ਗਵਰਨਰ ਜਸਟਿਸ (ਰਿਟਾ.) ਸਈਦੁਜ਼ਜਮਾਨ ਸਦੀਕੀ ਨੇ ਅਪਰਾਧਿਕ ਕਾਨੂੰਨ (ਘੱਟ ਗਿਣਤੀਆਂ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ) ਬਿੱਲ ਮੌਤ ਦਿੱਤਾ। ਇਹ ਬਿੱਲ ਜਬਰੀ ਧਰਮ ਬਦਲੀ ਨੂੰ ਜੁਰਮ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਸਿੰਧ ਅਸੈਂਬਲੀ ਦੇ ਸਕੱਤਰ ਜੀ.ਐਮ. ਉਮੇਰ ਫਾਰੂਕ ਨੇ ਗਵਰਨਰ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਵਾਲਾ ਬਿੱਲ ਮਿਲਣ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਹੈ।

WEBSITE - DHOLRADIO.CO

DHOL RADIO

ਪਿੰਡ ਤੋਂ ਚੱਲਣ ਵਾਲਾ ਦੁਨੀਆਂ ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਪੰਜਾਬੀ ਰੇਡੀਓ

REQUEST SONG MUSIC 24/7

LISTEN ON PHONE

Application For Android and iPhone - Dhol Radio

LIVE CALLS → USA 951-824-6365

skype - DHOLRADIO.ORG

LISTEN BY CALL → USA 702-489-0211

Sukhpal Gill
10 pm to 12 am (IST)

Puran singh waraich
2:30 pm to 4 pm (IST)

ਪੰਜਾਬ ਵਿਚ ਵਿਕਾਊ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ

ਐਨ ਆਰ ਆਈ ਪਾਰਟੀ ਨੂੰ ਪੰਜਾਬ ਵਿਚ ਵਿਕਾਊ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ, ਜੋ ਸਭ ਝਗੜਿਆਂ ਤੇ ਮੁਕਤ ਹੋਵੇ

*ਮਾਲਕ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਖੁਦ ਕਾਬਜ਼ ਹੋਵੇ

*ਮੁਸ਼ਤਰਕਾ ਖਾਤੇ ਦੀ ਸੂਰਤ 'ਚ ਸਾਰੇ ਭਾਈਵਾਲ ਵੇਚਣ ਲਈ ਰਾਜ਼ੀ ਹੋਣ

*ਲੁਧਿਆਣਾ ਤੇ ਜਲੰਧਰ ਖੇਤਰ 'ਚ ਸੜਕ ਨਾਲ ਲਗਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਪਹਿਲ

ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਸੌਦਾ ਪੰਜਾਬ ਵਿਚ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਸਾਰਾ ਭੁਗਤਾਨ ਬੈਂਕ ਡਰਾਫਟ ਰਾਹੀਂ ਇਕ ਨੰਬਰ ਵਿਚ ਹੋਵੇਗਾ।

ਸੰਪਰਕ ਕਰੋ: 01191-98884-80673

ਅਰਦਾਸ ਦੀ ਨਕਲ ਮਾਮਲੇ ਵਿਚ ਮਲੂਕਾ ਤਨਖਾਹੀਆ ਕਰਾਰ

ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ: ਸਿੱਖ ਅਰਦਾਸ ਨਕਲ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਅਕਾਲ ਤਖਤ ਸਾਹਿਬ ਵਿਖੇ ਪੰਜ ਸਿੰਘ ਸਾਹਿਬਾਨ ਵੱਲੋਂ ਵਿਚਾਰਨ ਮਗਰੋਂ ਅਕਾਲੀ ਮੰਤਰੀ ਸਿਕੰਦਰ ਸਿੰਘ ਮਲੂਕਾ ਨੂੰ ਤਨਖਾਹੀਆ ਕਰਾਰ ਦੇ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਖਿਮਾ ਯਾਚਨਾ ਵਾਸਤੇ ਸ੍ਰੀ ਹਰਿਮੰਦਰ ਸਾਹਿਬ ਤੇ ਤਖਤ ਸ੍ਰੀ ਦਮਦਮਾ ਸਾਹਿਬ ਵਿਖੇ ਚਾਰ ਦਿਨ ਸੰਗਤ ਦੇ ਜੋੜੇ ਅਤੇ ਜੂਠੇ ਭਾਂਡੇ ਸਾਫ਼ ਕਰਨ ਦੀ ਤਨਖਾਹ ਲਾਈ ਗਈ। ਅਕਾਲ ਤਖਤ ਸਾਹਿਬ ਦੇ ਸਕੱਤਰੇਤ ਵਿਚ ਹੋਈ ਪੰਜ ਸਿੰਘ ਸਾਹਿਬਾਨ ਦੀ ਇਕੱਤਰਤਾ 'ਚ ਅਕਾਲ ਤਖਤ ਦੇ ਜਥੇਦਾਰ ਗਿਆਨੀ ਗੁਰਬਚਨ ਸਿੰਘ, ਤਖਤ ਸ੍ਰੀ ਕੇਸਗੜ੍ਹ ਸਾਹਿਬ ਦੇ ਜਥੇਦਾਰ ਗਿਆਨੀ ਮੱਲ ਸਿੰਘ, ਤਖਤ ਸ੍ਰੀ ਦਮਦਮਾ ਸਾਹਿਬ ਦੇ ਜਥੇਦਾਰ ਗਿਆਨੀ ਗੁਰਮੁਖ ਸਿੰਘ, ਸ੍ਰੀ ਹਰਿਮੰਦਰ ਸਾਹਿਬ ਦੇ ਗ੍ਰੰਥੀ ਗਿਆਨੀ ਰਘਬੀਰ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਸ੍ਰੀ ਅਕਾਲ ਤਖਤ ਦੇ ਗ੍ਰੰਥੀ ਗਿਆਨੀ ਗੁਰਬਖਸ਼ੀਸ਼ ਸਿੰਘ ਸ਼ਾਮਲ ਸਨ।

ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰਨ ਮਗਰੋਂ ਅਕਾਲ ਤਖਤ ਸਾਹਿਬ ਦੀ ਫਸੀਲ ਤੋਂ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਉਂਦਿਆਂ ਜਥੇਦਾਰ ਗੁਰਬਚਨ ਸਿੰਘ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਕੁਝ ਦਿਨ ਪਹਿਲਾਂ ਰਾਮਪੁਰਾ ਫੂਲ ਵਿਚ ਚੋਣ ਦਫਤਰ ਦੇ ਉਦਘਾਟਨ ਸਮੇਂ ਅਕਾਲੀ ਮੰਤਰੀ ਮਲੂਕਾ ਵੱਲੋਂ ਗੁਰਮਤਿ ਨੂੰ ਅੱਖੋਂ ਪਰੋਖੇ ਕਰ ਕੇ ਹੋਰ ਧਰਮ ਦੇ ਗ੍ਰੰਥ ਦਾ ਪਾਠ ਕਰਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਤਹਿਤ ਸਿੱਖ ਰਹਿਤ ਮਰਿਆਦਾ ਅਨੁਸਾਰ ਤਿਆਰ ਖਾਲਸਈ ਰਵਾਇਤ ਦੀ ਰੀਸ ਕਰਦਿਆਂ ਹੋਰ ਢੰਗ ਤਰੀਕੇ ਦੀ ਅਰਦਾਸ ਕੀਤੀ

ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਨਾਲ ਸਿੱਖ ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਵੱਡੀ ਠੇਸ ਪੁੱਜੀ ਹੈ। ਇਸ ਮਾਮਲੇ 'ਚ ਸ਼੍ਰੋਮਣੀ ਕਮੇਟੀ ਵੱਲੋਂ ਕਾਇਮ ਕੀਤੀ ਤਿੰਨ ਮੈਂਬਰੀ ਜਾਂਚ ਕਮੇਟੀ ਨੇ ਆਪਣੀ ਰਿਪੋਰਟ ਵਿਚ ਅਕਾਲੀ ਮੰਤਰੀ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਕਰਾਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ।

ਇਸ ਰਿਪੋਰਟ ਦੇ ਆਧਾਰ ਉੱਤੇ ਅਕਾਲੀ ਮੰਤਰੀ ਨੂੰ ਤਨਖਾਹੀਆ ਕਰਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਉਸ ਨੂੰ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਖਿਮਾ ਯਾਚਨਾ ਵਾਸਤੇ ਸ੍ਰੀ ਹਰਿਮੰਦਰ ਸਾਹਿਬ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਵਿਖੇ ਇਕ ਅਖੰਡ ਪਾਠ ਕਰਾਵੇ, ਤਿੰਨ ਦਿਨਾਂ ਦੌਰਾਨ ਰੋਜ਼ਾਨਾ ਇਕ ਘੰਟਾ ਸੰਗਤ ਦੇ ਜੋੜੇ ਸਾਫ਼ ਕਰੇ, ਇਕ ਘੰਟਾ ਸੰਗਤ ਦੇ ਜੂਠੇ ਬਰਤਨ ਸਾਫ਼ ਕਰੇ ਅਤੇ ਚੱਲ ਰਹੇ ਅਖੰਡ ਪਾਠ

ਦੀ ਗੁਰਬਾਣੀ ਸਰਵਣ ਕਰੇ। ਇਸ ਦੌਰਾਨ ਸ੍ਰੀ ਅਕਾਲ ਤਖਤ ਵਿਖੇ 51 ਹਜ਼ਾਰ ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਸੀਦ ਕਟਾਵੇ। ਤਖਤ ਸ੍ਰੀ ਦਮਦਮਾ ਸਾਹਿਬ ਵਿਖੇ ਇਕ ਦਿਨ ਲੰਗਰ ਅਤੇ ਜੂਠੇ ਬਰਤਨ ਸਾਫ਼ ਕਰਨ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰੇ। ਉਥੇ 31 ਹਜ਼ਾਰ ਰੁਪਏ ਗੋਲਕ 'ਚ ਪਾ ਕੇ ਉਸ ਦੀ ਰਸੀਦ ਕਟਾਵੇ। ਇਸ ਬਾਅਦ ਅਕਾਲ ਤਖਤ ਸਾਹਿਬ ਵਿਖੇ 500 ਰੁਪਏ ਦੀ ਕਤਾਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਦੀ ਦੇਗ ਕਰਾ ਕੇ ਖਿਮਾ ਯਾਚਨਾ ਦੀ ਅਰਦਾਸ ਕਰਾਵੇ।

ਇਸ ਮੌਕੇ ਅਕਾਲ ਤਖਤ ਸਾਹਮਣੇ ਦਾੜ੍ਹੀ ਖੋਲ੍ਹ ਕੇ ਖੜ੍ਹੇ ਸਿਕੰਦਰ ਸਿੰਘ ਮਲੂਕਾ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਅਕਾਲ ਤਖਤ ਸਾਹਿਬ ਤੋਂ ਸੁਣਾਏ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਉਹ ਪ੍ਰਵਾਨ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਜਦੋਂ

ਸਿਕੰਦਰ ਮਲੂਕਾ ਦੀਆਂ ਮੁਸ਼ਕਿਲਾਂ ਵਧੀਆਂ

ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ: ਸਿੱਖ ਅਰਦਾਸ ਦੀ ਤੋੜ-ਮਰੋੜ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿਚ ਅਕਾਲੀ ਆਗੂ ਸਿਕੰਦਰ ਸਿੰਘ ਮਲੂਕਾ ਸਰਬੱਤ ਖਾਲਸਾ ਵੱਲੋਂ ਥਾਪੇ ਜਥੇਦਾਰਾਂ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੋਏ। ਜਥੇਦਾਰਾਂ ਨੇ ਇਹ ਤਰੀਕ ਅੱਗੇ ਪਾਉਂਦਿਆਂ ਮਲੂਕਾ ਨੂੰ ਹੁਣ 24 ਜਨਵਰੀ ਨੂੰ ਤਲਬ ਕੀਤਾ ਹੈ। 26 ਦਸੰਬਰ ਨੂੰ ਰਾਮਪੁਰਾ ਫੂਲ ਵਿਚ ਅਕਾਲੀ ਆਗੂ ਮਲੂਕਾ ਦੀ ਹਾਜ਼ਰੀ ਵਿਚ ਅਖੌਤੀ ਅਰਦਾਸ ਹੋਈ ਸੀ। ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿਚ ਸਰਬੱਤ ਖਾਲਸਾ ਵੱਲੋਂ ਥਾਪੇ ਜਥੇਦਾਰਾਂ ਨੇ ਮਲੂਕਾ ਨੂੰ 9 ਜਨਵਰੀ ਨੂੰ ਅਕਾਲ ਤਖਤ ਸਾਹਿਬ ਵਿਖੇ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਲਈ ਸੱਦਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਮਲੂਕਾ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੋਏ। ਜਥੇਦਾਰਾਂ ਨੇ ਇਹ ਤਰੀਕ 24 ਜਨਵਰੀ ਉੱਤੇ ਪਾ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਸ੍ਰੀ ਅਕਾਲ ਤਖਤ ਸਾਹਿਬ ਦੇ ਥਾਪੇ ਗਏ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਜਥੇਦਾਰ ਭਾਈ ਧਿਆਨ ਸਿੰਘ ਮੰਡ ਨੇ ਕੌਮ ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਹੈ ਕਿ ਸਮੂਹ ਸੰਗਤ 24 ਜਨਵਰੀ ਤੱਕ ਸਿਕੰਦਰ ਸਿੰਘ ਮਲੂਕਾ ਦਾ ਬਾਈਕਾਟ ਕਰੇ।

ਕੋਰਮ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕਰਨੀ ਪਈ ਭੱਜ-ਨੱਠ

ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ: ਅਕਾਲ ਤਖਤ ਵਿਖੇ ਪੰਜ ਸਿੰਘ ਸਾਹਿਬਾਨ ਦੀ ਇਕੱਤਰਤਾ ਤਕਰੀਬਨ ਦੋ ਘੰਟੇ ਦੇਰ ਨਾਲ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਕੱਤਰਤਾ ਲਈ ਪੰਜ ਸਿੰਘ ਸਾਹਿਬਾਨ ਦਾ ਕੋਰਮ ਪੂਰਾ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਿਆ ਸੀ। ਪੰਜਾਬ ਤੋਂ ਬਾਹਰਲੇ ਤਖਤਾਂ (ਤਖਤ ਪਟਨਾ ਸਾਹਿਬ ਅਤੇ ਤਖਤ ਹਜ਼ੂਰ ਸਾਹਿਬ) ਦੇ ਨੁਮਾਇੰਦੇ ਨਹੀਂ ਪੁੱਜੇ ਸਨ। ਸ੍ਰੀ ਹਰਿਮੰਦਰ ਸਾਹਿਬ ਦੇ ਗ੍ਰੰਥੀ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਲਈ ਨਹੀਂ ਆਏ ਸਨ। ਇਹ ਚਰਚਾ ਸੀ ਕਿ ਸ੍ਰੀ ਹਰਿਮੰਦਰ ਸਾਹਿਬ ਦੇ ਸਮੂਹ ਗ੍ਰੰਥੀਆਂ ਵੱਲੋਂ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਅਕਾਲੀ ਮੰਤਰੀ ਨੂੰ ਅਰਦਾਸ ਨਕਲ ਮਾਮਲੇ 'ਚ ਮੁਆਫ਼ੀ ਦੇਣ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿਚ ਉਹ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਹੋਣਗੇ। ਇਸ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਸਮਾਂ ਜੋੜ ਤੋੜ ਦਾ ਸਿਲਸਿਲਾ ਜਾਰੀ ਰਿਹਾ। ਕਰੀਬ ਢਾਈ ਵਜੇ ਸ੍ਰੀ ਹਰਿਮੰਦਰ ਸਾਹਿਬ ਦੇ ਗ੍ਰੰਥੀ ਵਜੋਂ ਗਿਆਨੀ ਰਘਬੀਰ ਸਿੰਘ ਪੁੱਜੇ ਜਿਸ ਬਾਅਦ ਮੀਟਿੰਗ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਈ, ਜੋ ਕੁਝ ਹੀ ਮਿੰਟਾਂ ਵਿਚ ਸਮਾਪਤ ਹੋ ਗਈ।

ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪੁੱਛਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਕੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਦੋਸ਼ ਪ੍ਰਵਾਨ ਕੀਤੇ ਹਨ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਟਿੱਪਣੀ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਦਿਆਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਅਕਾਲ ਤਖਤ ਦਾ ਹੁਕਮ ਪ੍ਰਵਾਨ ਹੈ। ਮੀਡੀਆ ਸਾਹਮਣੇ ਉਨ੍ਹਾਂ

ਨੇ ਆਪਣੇ ਦੋਸ਼ ਮੰਨਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜਦੋਂ ਕਿ ਅਕਾਲ ਤਖਤ ਦੇ ਜਥੇਦਾਰ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਮਲੂਕਾ ਨੇ ਲਿਖਤੀ ਰੂਪ 'ਚ ਆਪਣੇ ਦੋਸ਼ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੇ ਹਨ।

ਭਾਰਤੀ-ਅਮਰੀਕੀਆਂ ਵੱਲੋਂ ਕਾਂਗਰਸ ਮੈਂਬਰਾਂ ਵਜੋਂ ਹਲਫ

ਵਾਸ਼ਿੰਗਟਨ: ਅਮਰੀਕੀ ਵਸੋਂ ਦਾ ਮਹਿਜ਼ ਇਕ ਫੀਸਦੀ ਘੱਟ ਗਿਣਤੀ ਭਾਰਤੀ-ਅਮਰੀਕੀ ਭਾਈਚਾਰੇ ਦੇ ਪੰਜ ਆਗੂਆਂ ਨੇ ਅਮਰੀਕੀ ਕਾਂਗਰਸ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਵਜੋਂ ਹਲਫ ਲੈ

ਲਈ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਵਡਭਾਗਾ ਅਤੇ ਸਨਮਾਨਤ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰ ਰਹੀ ਹਾਂ। ਆਓ ਕੰਮ ਵਿਚ ਜੁਟੀਏ। ਆਪਣੀ ਚੋਣ ਬਾਅਦ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡੀ ਤਰਜੀਹ ਰਿਪਬਲੀਕਨ

ਕੇ ਇਤਿਹਾਸ ਸਿਰਜ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਕਮਲਾ ਹੈਰਿਸ (52) ਨੇ ਕੈਲੀਫੋਰਨੀਆ ਦੀ ਸੈਨੇਟਰ ਵਜੋਂ ਹਲਫ ਲਿਆ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਮਰੀਕਾ ਦੇ ਉਪ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਜੋਏ ਬਿਡੇਨ ਨੇ ਸਹੁੰ ਚੁਕਾਈ। ਕਮਲਾ ਦੀ ਮਾਂ ਭਾਰਤ ਤੋਂ ਪਿਤਾ ਜਮਾਇਕਾ ਤੋਂ ਸੀ। ਉਹ ਅਜਿਹੀ ਪਹਿਲੀ ਭਾਰਤੀ ਅਮਰੀਕੀ ਹੈ, ਜੋ ਸੈਨੇਟ ਵਿਚ ਆਪਣੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਦੇਵੇਗੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਉਹ ਕੈਲੀਫੋਰਨੀਆ ਦੀ ਅਟਾਰਨੀ ਜਨਰਲ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸੈਨੇਟਰ ਬਾਰਬਰਾ ਬਾਕਸਰ ਦੀ ਜਗ੍ਹਾ ਲਈ ਹੈ।

ਇਸ ਮੌਕੇ ਕਮਲਾ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਅੱਜ ਮੈਂ ਅਮਰੀਕੀ ਸੈਨੇਟ ਵਜੋਂ ਹਲਫ ਲਈ ਹੈ। ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੀ ਅਤੇ ਕੈਲੀਫੋਰਨੀਆ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਸੇਵਾ

ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੀ ਵੰਡੀਆਂ ਪਾਉਣ ਵਾਲੀਆਂ ਨੀਤੀਆਂ ਨਾਲ ਲੜਨਾ ਹੋਵੇਗਾ।

ਕੁਝ ਹੀ ਘੰਟਿਆਂ ਬਾਅਦ ਚਾਰ ਭਾਰਤੀ ਅਮਰੀਕੀਆਂ ਨੇ ਹਾਊਸ ਚੈਂਬਰਜ਼ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਵਜੋਂ ਹਲਫ ਲਿਆ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚ ਕਾਂਗਰਸ ਮੈਂਬਰ ਐਮੀ ਬੇਰਾ ਵੀ ਸਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਲਗਾਤਾਰ ਤੀਜੇ ਕਾਰਜਕਾਲ ਲਈ ਚੁਣਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਐਮੀ ਬੇਰਾ (51) ਨੇ ਦਲੀਪ ਸਿੰਘ ਸੰਧੂ ਦੇ ਰਿਕਾਰਡ ਦੀ ਬਰਾਬਰੀ ਕਰ ਲਈ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਭਾਰਤੀਆਂ ਵਿਚ ਸਿਲੀਕਾਨ ਵੈਲੀ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਰੋ ਖੰਨਾ (40) ਵੀ ਹਨ। ਕਾਂਗਰਸ ਮੈਂਬਰ ਰਾਜਾ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਮੂਰਤੀ (42) ਨੇ ਇਲਿਨੋਇ ਤੋਂ ਚੋਣ ਜਿੱਤਣ ਬਾਅਦ

ਗੀਤਾ ਉੱਤੇ ਹੱਥ ਰੱਖ ਕੇ ਸਹੁੰ ਖਾਧੀ। ਤੁਲਸੀ ਗਬਾਰਡ ਬਾਅਦ ਉਹ ਦੂਜੇ ਅਮਰੀਕੀ ਸੰਸਦ ਮੈਂਬਰ ਹਨ, ਜਿਸ ਨੇ ਗੀਤਾ ਉੱਤੇ ਹੱਥ ਰੱਖ ਕੇ ਹਲਫ ਲਿਆ। ਅਮਰੀਕੀ ਕਾਂਗਰਸ ਲਈ ਚੁਣੀ ਗਈ ਪਹਿਲੀ ਹਿੰਦੂ ਤੁਲਸੀ ਗਬਾਰਡ ਨੇ ਲਗਾਤਾਰ ਤੀਜੇ ਕਾਰਜਕਾਲ ਲਈ ਹਲਫ ਲਿਆ।

ਕੌਮੀ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਆਪਣੀ ਵੱਖਰੀ ਜਗ੍ਹਾ ਬਣਾ ਚੁੱਕੀ ਪ੍ਰਮਿਲਾ ਜੈਪਾਲ (51) ਹਲਫ ਲੈਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਅਮਰੀਕੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧ ਸਭਾ ਵਿਚ ਪਹਿਲੀ ਭਾਰਤੀ ਅਮਰੀਕੀ ਮਹਿਲਾ ਬਣ ਚੁੱਕੀ ਹੈ। ਇਸ ਮੌਕੇ ਖਾਸ ਤੌਰ ਉੱਤੇ ਭਾਰਤ ਤੋਂ ਪਹੁੰਚੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ 78 ਸਾਲਾ ਮਾਂ ਗੈਲਰੀ ਵਿਚ ਬੈਠ ਕੇ ਹਲਫਦਾਰੀ ਸਮਾਗਮ ਦੇਖ ਰਹੀ ਸੀ।

ਅਪਾਹਜਾਂ ਨਾਲ ਵਿਤਕਰਾ ਕਰਨ 'ਤੇ ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਖਿਚਾਈ

ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ: ਪੰਜਾਬ ਤੇ ਹਰਿਆਣਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਅਪਾਹਜਾਂ ਨਾਲ ਵਿਤਕਰਾ ਕਰਨ ਉੱਤੇ ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਝਾੜ-ਝੰਬ ਕੀਤੀ। ਉਚ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਸੂਬਾ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਗੁੰਗੇ ਤੇ ਬੋਲੇ ਮੁਲਾਜ਼ਮਾਂ ਨੂੰ ਸਵਾਰੀ ਭੱਤਾ ਦੇਣ ਲਈ ਨੀਤੀ ਬਣਾਉਣ ਵਾਸਤੇ ਕਿਹਾ।

ਇਹ ਹਦਾਇਤ ਜਸਟਿਸ ਦਯਾ ਚੌਧਰੀ ਨੇ ਮਦਨ ਲਾਲ ਵੱਲੋਂ ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਤੋਂ ਹੋਰਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਦਾਇਰ ਪਟੀਸ਼ਨ ਉੱਤੇ ਕੀਤੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਸੀ ਕਿ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਹੀਣ ਤੇ ਅਪਾਹਜ ਮੁਲਾਜ਼ਮਾਂ

ਵਾਂਗ ਉਸ ਨੂੰ ਵੀ ਸਵਾਰੀ ਭੱਤਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ। ਜਸਟਿਸ ਚੌਧਰੀ ਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਫਾਜ਼ਿਲਕਾ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਦੇ ਇਕ ਸਕੂਲ ਵਿਚ ਮੁੱਖ ਅਧਿਆਪਕ ਮਦਨ ਲਾਲ 86 ਫੀਸਦੀ ਅਪਾਹਜ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਗੁੰਗੇ ਤੇ ਬੋਲੇ ਦੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਵਿਚ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਜਵਾਬ ਵਿਚ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਗੁੰਗੇ ਤੇ ਬੋਲੇ ਦੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਵਿਚ ਆਉਂਦਾ ਬਿਨੈਕਾਰ ਸਵਾਰੀ ਭੱਤਾ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ 15 ਜੂਨ 1982 ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਹਦਾਇਤਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ।

ਜਲਾਲਾਬਾਦ ਹਲਕੇ ਵਿਚ ਸੁਖਬੀਰ ਦੇ ਕਾਫਲੇ ਉੱਤੇ ਪਥਰਾਅ

ਜਲਾਲਾਬਾਦ: ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਉਪ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਸੁਖਬੀਰ ਸਿੰਘ ਦੇ ਕਾਫਲੇ ਉੱਤੇ ਜਲਾਲਾਬਾਦ ਹਲਕੇ ਦੇ ਪਿੰਡ ਕੰਧਵਾਲਾ ਹਾਜ਼ਰ ਖਾਨ ਨੇੜੇ ਪਥਰਾਅ ਹੋਇਆ ਜਿਸ 'ਚ ਅਕਾਲੀਆਂ ਦੇ ਚਾਰ ਹਮਾਇਤੀ ਜ਼ਖ਼ਮੀ ਹੋ ਗਏ ਅਤੇ ਪੁਲਿਸ ਜ਼ਖ਼ਮੀ ਨੁਕਸਾਨੀ ਗਈ। ਸੁਖਬੀਰ ਬਾਦਲ ਵਾਲ ਵਾਲ ਬਚ ਗਏ।

ਗ੍ਰਹਿ ਸਕੱਤਰ ਕੇ.ਬੀ.ਐਸ ਸਿੰਘ ਨੇ ਘਟਨਾ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਮੰਗ ਲਈ ਹੈ। ਇਸ ਘਟਨਾ ਨੇ ਪੰਜਾਬ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੀਆਂ ਚਾਰ ਫਰਵਰੀ ਨੂੰ ਪੈਣ ਵਾਲੀਆਂ ਵੋਟਾਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸੁਰੱਖਿਆ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਉੱਤੇ ਸਵਾਲ ਖੜ੍ਹੇ ਕਰ ਦਿੱਤੇ ਹਨ। ਸ੍ਰੀ ਸਿੰਘ ਨੇ ਚਿਤਾਵਨੀ ਦਿੰਦਿਆਂ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਚੋਣ ਅਮਲ ਦੌਰਾਨ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਅਮਨ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿਗਾੜਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਫਾਜ਼ਿਲਕਾ ਦੇ

ਐਸ.ਐਸ.ਪੀ. ਕੇਤਨ ਬਲੀਰਾਮ ਪਾਟਿਲ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਸੁਖਬੀਰ ਨੇ ਆਪਣਾ ਭਾਸ਼ਣ ਮੁਕੰਮਲ ਕੀਤਾ ਤਾਂ ਕੁਝ ਵਿਅਕਤੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮਿਲਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਸਨ, ਪਰ ਸਮਾਂ ਨਾ ਹੋਣ ਕਰ

ਕੇ ਉਹ ਮਿਲ ਨਹੀਂ ਸਕੇ।

ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਕੁਝ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੇ ਕਾਫਲੇ ਉੱਤੇ ਪਥਰਾਅ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਪਰ ਪੁਲਿਸ ਨੇ ਹਾਲਾਤ ਕਾਬੂ ਹੇਠ ਕਰ ਲਏ। ਪਥਰਾਅ ਕਰਨ

ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਸ਼ਨਾਖਤ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ। ਪਥਰਾਅ ਵਿਚ ਮਾਮੂਖੇੜਾ ਪਿੰਡ ਦੇ ਸਾਬਕਾ ਅਕਾਲੀ ਸਰਪੰਚ ਪਰਮਿੰਦਰ ਸਿੰਘ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕੁਝ ਦੰਦ ਟੁੱਟੇ ਹਨ, ਮਨਪ੍ਰੀਤ ਸਿੰਘ, ਗੁਰਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਬਲਜਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਜ਼ਖ਼ਮੀ ਹੋਏ ਹਨ। ਸਥਾਨਕ ਮਾਰਕਿਟ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਚੇਅਰਮੈਨ ਚਰਨ ਸਿੰਘ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਕੁਝ ਨਰਾਜ਼ ਨੌਜਵਾਨ ਸੁਖਬੀਰ ਬਾਦਲ ਨਾਲ ਮਿਲਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਸਨ, ਪਰ ਜਦੋਂ ਉਹ ਮੌਕੇ ਤੋਂ ਚਲੇ ਗਏ ਤਾਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੌਜਵਾਨਾਂ ਨੇ ਪੱਥਰ ਚੁੱਕ ਕੇ ਕਾਫਲੇ ਉੱਤੇ ਸੁੱਟੇ। ਅਰਨੀਆਵਾਲਾ ਬਲਾਕ ਸੰਮਤੀ ਦੇ ਚੇਅਰਮੈਨ ਸੁਖਜਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਨੇ ਹਮਲੇ ਪਿੱਛੇ 'ਆਪ' ਵਰਕਰਾਂ ਦਾ ਹੱਥ ਦੱਸਿਆ ਹੈ। ਉਸ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ 'ਆਪ' ਵਰਕਰਾਂ ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਪਥਰਾਅ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਬਣਾਈ ਹੋਈ ਸੀ।

ਐਚ-1 ਬੀ ਵੀਜ਼ੇ ਦੇ ਨਿਯਮ ਸਖਤ ਕਰਨ ਦੀ ਤਿਆਰੀ

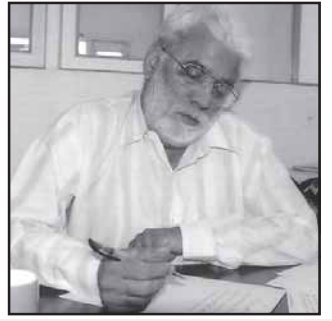
ਵਾਸ਼ਿੰਗਟਨ: ਭਾਰਤੀ ਆਈ.ਟੀ. ਕੰਪਨੀਆਂ ਦੀਆਂ ਮੁਸ਼ਕਲਾਂ ਵਧ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ। ਅਮਰੀਕਾ ਐਚ-1.ਬੀ ਵੀਜ਼ਾ ਨਿਯਮ ਹੋਰ ਸਖਤ ਕਰਨ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਇਸ ਨਿਯਮ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਮਰੀਕੀ ਆਈ.ਟੀ. ਕੰਪਨੀਆਂ ਨੂੰ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਕਾਮੇ ਮੰਗਵਾਉਣੇ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੋ ਜਾਣਗੇ।

ਐਚ-1.ਬੀ ਵੀਜ਼ਾ ਦੇ ਨਵੇਂ ਨਿਯਮ ਵਾਲਾ ਬਿੱਲ ਯੂ.ਐਸ. ਕਾਂਗਰਸ ਵਿਚ ਪੇਸ਼ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਇਸ ਬਿੱਲ ਵਿਚ ਕਈ ਬਦਲਾਅ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਨਵੇਂ ਪ੍ਰਸਤਾਵਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਐਚ-1.ਬੀ ਵੀਜ਼ਾ ਲਈ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਸੈਲਰੀ ਇਕ ਲੱਖ ਡਾਲਰ ਪ੍ਰਤੀ ਸਾਲ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਬਿੱਲ ਵਿਚ ਮਾਸਟਰ ਡਿਗਰੀ ਦੀ ਛੋਟ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਰਿਪਬਲੀਕਨ ਸੰਸਦ ਮੈਂਬਰ ਡਰੈਲ ਈਸਾ ਤੇ ਸਕੋਟ ਪੀਟਰ ਨੇ ਇਹ ਨਵਾਂ ਬਿੱਲ ਕਾਂਗਰਸ ਵਿਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ।

ਯਾਦ ਰਹੇ ਕਿ ਅਮਰੀਕਾ ਦੇ ਨਵੇਂ ਚੁਣੇ ਗਏ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਡੋਨਲਡ ਟਰੰਪ ਐਚ-1.ਬੀ ਵੀਜ਼ਾ ਦੇ ਕੱਟੜ ਵਿਰੋਧੀ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਕਹਿਣਾ ਹੈ ਕਿ ਆਈ.ਟੀ. ਕੰਪਨੀਆਂ ਵਿਚ ਪਹਿਲ ਅਮਰੀਕੀ ਕਾਮਿਆਂ ਨੂੰ ਮਿਲਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਨਵੇਂ ਨਿਯਮਾਂ ਨਾਲ ਸਭ ਤੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਨੁਕਸਾਨ ਅਮਰੀਕਾ ਵਿਚ ਕਾਰੋਬਾਰ ਕਰ ਰਹੀਆਂ ਭਾਰਤੀਆਂ ਕੰਪਨੀਆਂ ਨੂੰ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਅਪਰਾਧੀ ਪਿਛੋਕੜ ਅਤੇ ਭਾਰਤੀ ਸਿਆਸਤਦਾਨ

ਸਿਆਸਤ ਦਾ ਪਿੰਡ

ਜਤਿੰਦਰ ਪਨੂੰ
ਫੋਨ: 91-98140-68455

ਇਸ ਹਫ਼ਤੇ ਪੰਜਾਬ ਅਤੇ ਚਾਰ ਹੋਰ ਰਾਜਾਂ ਲਈ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਚੋਣਾਂ ਦੇ ਐਲਾਨ ਦੀ ਉਡੀਕ ਵਿਚ ਅਤੇ ਫਿਰ ਇਸ ਦੇ ਐਲਾਨ ਪਿੱਛੋਂ ਚੋਣ ਜਾਬਤ ਕਾਰਨ ਚੋਣ ਕਮਿਸ਼ਨ ਜਦੋਂ ਮੀਡੀਏ ਦੀ ਖਿੱਚ ਦਾ ਕੇਂਦਰ ਬਣਿਆ ਰਿਹਾ, ਉਦੋਂ ਭਾਰਤ ਦੀ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਦੋ ਕਦਮ ਲੋੜ ਜੋਗੀ ਬਹਿਸ ਦਾ ਮੁੱਦਾ ਬਣਨ ਤੋਂ ਰਹਿ ਗਏ। ਪਹਿਲਾ ਮੁੱਦਾ ਚੋਣਾਂ ਦੇ ਲਾਭ ਲਈ ਧਰਮ ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਦਾ ਸੀ ਤੇ ਦੂਸਰਾ ਚੁਣੇ ਹੋਏ ਅਦਾਰਿਆਂ ਵਿਚ ਜ਼ਰਾਇਮ ਪੈਸਾ ਚਿਹਰੇ ਵਾਲੇ ਲੀਡਰਾਂ ਦੇ ਦਾਖਲੇ ਉੱਤੇ ਰੋਕਾਂ ਲਾਉਣ ਦਾ। ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੀ ਭਾਵਨਾ ਨੇਕ ਹੋਵੇਗੀ, ਪਰ ਫੈਸਲੇ ਲਾਹੇਵੰਦ ਨਹੀਂ ਹੋਏ। ਇੱਕ ਵਾਰ ਫਿਰ ਉਸ ਨੇ ਇਸ ਮਕਸਦ ਲਈ ਕੁਝ ਹੀਲਾ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਹੀਲਾ ਸਵਾਗਤਯੋਗ ਵੀ ਹੈ, ਪਰ...

ਚੁੱਕਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਦੇ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਚੰਦਰਾਸਵਾਮੀ ਵਰਗੇ ਸੰਤ ਭੇਸ ਵਿਚ ਲੁਕੇ ਹੋਏ ਅਪਰਾਧੀਆਂ ਤੇ ਲੈ ਕੇ ਇੱਕ ਤੋਂ ਇੱਕ ਭੈੜਾ ਅਪਰਾਧ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਲੋਕ ਰਾਤ-ਦਿਨ ਤੁਰੇ ਫਿਰਦੇ ਸਨ। ਬਾਅਦ ਵਿਚ ਉਹ ਹੀ ਲੋਕ ਉਸ ਦੇ ਜੇਲ੍ਹ ਜਾਣ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣੇ ਸਨ ਤੇ ਚੰਦਰਾ ਸਵਾਮੀ ਨੂੰ ਵੀ ਇੱਕ ਵੱਡੇ ਠੱਗੀ ਕੇਸ ਵਿਚ ਉਦੋਂ ਜੇਲ੍ਹ ਜਾਣਾ ਪੈ ਗਿਆ ਸੀ।

ਉਸੇ ਪ੍ਰਧਾਨ ਮੰਤਰੀ ਨਰਸਿਮਹਾ ਰਾਓ ਦੇ ਰਾਜ ਦੌਰਾਨ ਸਿਆਸਤ ਵਿਚ ਅਪਰਾਧੀਆਂ ਦਾ ਦਾਖਲਾ ਰੋਕਣ ਦੇ ਯਤਨ ਵਜੋਂ ਵੋਹਰਾ ਕਮੇਟੀ ਬਣਾ ਕੇ ਉਸ ਨੂੰ ਰਸਤਾ ਸੁਝਾਉਣ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਵਾਈ ਦਹਾਕੇ ਗੁਜ਼ਰ ਗਏ, ਪਰ ਅਪਰਾਧੀ ਤੱਤਾਂ ਵਿਰੁਧ ਕੋਈ ਕਦਮ ਸਿਰੇ ਨਹੀਂ ਚੜ੍ਹਿਆ। ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਚੁਣੇ ਹੋਏ

ਦਾਖਲੇ ਬਾਰੇ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਕਹੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀ ਚਰਚਾ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕੀ। ਨਰਿੰਦਰ ਮੋਦੀ ਦਾ ਇਸ ਚਰਚਾ ਵਿਚ ਜ਼ਿਕਰ ਇਸ ਲਈ ਕਰਨਾ ਪਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜਿਵੇਂ ਉਸ ਨੇ ਵਿਦੇਸ਼ਾਂ ਤੋਂ ਕਾਲਾ ਧਨ ਲਿਆਉਣ ਤੇ ਗਰੀਬ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਖਾਤੇ ਵਿਚ ਪੰਦਰਾਂ-ਪੰਦਰਾਂ ਲੱਖ ਰੁਪਏ ਪਾਉਣ ਦੀ ਗੱਲ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਚੋਣ ਦੌਰਾਨ ਉਸ ਨੇ ਦਾਗੀ ਲੀਡਰਾਂ ਦੇ ਮੁੱਦੇ ਬਾਰੇ ਵੀ ਇੱਕ ਵਾਅਦਾ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਉਸ ਨੇ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਦੇਸ਼ ਦੀ ਸੱਤਾ ਸਾਂਭ ਲੈਣ ਦਿਓ, ਜਾਂਦੇ ਸਾਰ ਇਸ ਕੰਮ ਲਈ ਇੱਕ ਕਮੇਟੀ ਬਣਾ ਕੇ ਇੱਕ ਸਾਲ ਦੇ ਅੰਦਰ ਚੁਣੇ ਹੋਏ ਆਗੂਆਂ ਦੇ ਦਾਗੀ ਹੋਣ ਜਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਉੱਤੇ ਝੂਠੇ ਕੇਸ ਬਣਨ ਦਾ ਰੋਲਾ ਮੁਕਾ ਦਿਆਂਗਾ। ਬੰਤੀ ਮਹੀਨੇ ਹੋ ਚੱਲੇ ਹਨ, ਅਜੇ ਤੱਕ ਕਮੇਟੀ ਨਹੀਂ ਬਣੀ। ਦੇਸ਼ ਦੀ ਕਮਾਨ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿਚ ਹੈ, ਜਿਹੜਾ ਇੱਕ

ਨਾਲ ਚੁਣੇ ਗਏ ਹਨ, ਮੈਂ ਇਸ ਦਾ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਨਹੀਂ, ਪਰ ਆਪਣੇ ਮੰਤਰੀਆਂ ਦੀ ਚੋਣ ਲਈ ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਕੋਈ ਮਜ਼ਬੂਰੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਲੋਕਾਂ ਲਈ ਹੈਰਾਨੀ ਦੀ ਗੱਲ ਸੀ ਕਿ ਪ੍ਰਧਾਨ ਮੰਤਰੀ ਮੋਦੀ ਨੇ ਪਹਿਲੇ ਪਰਾਗੇ ਦੇ 78 ਮੰਤਰੀਆਂ ਵਿਚ 24 ਜਣੇ ਉਹ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰ ਲਏ, ਜਿਹੜੇ ਹਿਸਟਰੀ ਸੀਟਰ ਸਨ। ਇੱਕ ਜਣੇ ਉੱਤੇ ਕਈ ਕਤਲਾਂ ਦੇ ਦੋਸ਼ ਸਨ ਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਉੱਤੇ ਇਹ ਦੋਸ਼ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਇੱਕ ਬੈਂਕ, ਸੈਂਟਰਲ ਬੈਂਕ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਦੇ ਨਾਲ 317 ਕਰੋੜ ਰੁਪਏ ਦੀ ਠੱਗੀ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿਚ ਅਪਰਾਧੀਆਂ ਦੀ ਸੂਚੀ ਵਿਚ ਸ਼ਾਮਲ ਸੀ। ਉਦੋਂ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝ ਆ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਸੀ ਕਿ ਮੋਦੀ ਦੇ ਰਾਜ ਵਿਚ ਵੀ ਅਪਰਾਧੀ ਤੱਤਾਂ ਦਾ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਵਿਗੜੇਗਾ। ਜਦੋਂ ਮੋਦੀ ਗੁਜਰਾਤ ਦਾ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਸੀ, ਬਾਕੀ ਭਾਰਤ ਵਿਚ ਪ੍ਰਭਾਵ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਦਾ ਰਾਜ ਚੰਗਾ ਹੈ, ਪਰ ਲੋਕ ਇਹ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਾਣਦੇ ਕਿ ਪ੍ਰਸ਼ੋਤਮ ਸੇਲੰਕੀ ਨਾਂ ਦੇ ਮੱਛੀ ਪਾਲਣ ਮੰਤਰੀ ਨੂੰ 900 ਕਰੋੜ ਰੁਪਏ ਦੇ ਘਪਲੇ ਕਾਰਨ ਸਜ਼ਾ ਹੋ ਜਾਣ ਪਿੱਛੋਂ ਵੀ ਮੋਦੀ ਨੇ ਮੰਤਰੀ ਮੰਡਲ ਵਿਚੋਂ ਉਸ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕੱਢਿਆ। ਉਦੋਂ ਗੁਜਰਾਤ ਵਿਚ 182 ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੀ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਵਿਚ 57 ਜਣੇ ਅਪਰਾਧਕ ਕੇਸਾਂ ਵਿਚ ਉਲਝੇ ਹੋਏ ਸਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚ ਕਾਂਗਰਸੀ ਵੀ ਸਨ ਤੇ ਭਾਜਪਾਈ ਵੀ।

ਅਸੀਂ ਇਸ ਵਕਤ ਪੰਜਾਬ ਅਤੇ ਚਾਰ ਹੋਰ ਰਾਜਾਂ ਵਿਚ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਚੋਣਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਆ ਚੱਲਦੀ ਵੇਖਣ ਨੂੰ ਕਾਹਲੇ ਹਾਂ। ਇਸ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਆ ਨੂੰ ਉਧਾਲੇ ਜਾਣ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਹੋ ਚੁੱਕੀ ਹੈ। ਇਸ ਹਫ਼ਤੇ ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਮੂਡ ਦੱਸਣ ਲਈ ਦੋ ਮੀਡੀਆ ਚੈਨਲਾਂ ਨੇ ਸਰਵੇਖਣ ਰਿਪੋਰਟਾਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀਆਂ। ਪਹਿਲੀ ਰਿਪੋਰਟ ਕਹਿ ਰਹੀ ਹੈ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਵਿਚ ਅਕਾਲੀ-ਭਾਜਪਾ ਗੱਠਜੋੜ ਨੇ ਪੰਜਾਹ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸੀਟਾਂ ਜਿੱਤਣੀਆਂ ਤੇ ਲਗਾਤਾਰ ਤੀਸਰੀ ਵਾਰ ਸਰਕਾਰ ਬਣਾਉਣੀ ਹੈ, ਕਾਂਗਰਸ ਅੱਗੇ ਵਾਲੇ ਥਾਂ ਹੀ ਰਹੇਗੀ ਤੇ ਨਵੀਂ ਉਨੀ ਆਮ ਆਦਮੀ ਪਾਰਟੀ ਵੀਹ ਸੀਟਾਂ ਪਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗੀ। ਦੂਸਰੇ ਚੈਨਲ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਸਰਕਾਰ ਕਾਂਗਰਸ ਦੀ ਬਣੇਗੀ ਤੇ ਆਮ ਆਦਮੀ ਪਾਰਟੀ ਦੀ ਝੋਲੀ ਵਿਚ ਚਾਲੀ ਸੀਟਾਂ ਪੈਣ ਪਿੱਛੋਂ ਅਕਾਲੀ-ਭਾਜਪਾ ਗੱਠਜੋੜ ਵੀਹ ਕੁ ਸੀਟਾਂ ਨੇੜੇ ਰਹੇਗਾ। ਸਰਕਾਰ ਕਾਂਗਰਸ ਦੀ ਬਣੇ ਜਾਂ ਬਾਦਲਾਂ ਦੀ, ਆਮ ਆਦਮੀ ਪਾਰਟੀ ਅੱਗੇ ਵਧੇ ਜਾਂ ਮਨਪ੍ਰੀਤ ਸਿੰਘ ਬਾਦਲ ਦੀ ਪਾਰਟੀ ਦਾ ਤਜਰਬਾ ਦੁਹਰਾ ਜਾਵੇ, ਇਸ ਨੂੰ ਵੇਖਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ, ਵੇਖਣ ਦੀ ਲੋੜ ਅਕਾਲੀ-ਭਾਜਪਾ ਗੱਠਜੋੜ ਵੱਲ ਹੈ। ਇੱਕ ਸਰਵੇਖਣ ਉਸ ਨੂੰ ਤੀਸਰੀ ਵਾਰ ਸਹੁੰ ਚੁੱਕਣ ਦੀ ਤਿਆਰੀ ਕਰਨ ਦਾ ਸੱਦਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਦੂਸਰਾ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਦੇ ਲੀਡਰਾਂ ਨੂੰ ਗੋਡਿਆਂ ਵਿਚ ਸਿਰ ਦੇ ਕੇ ਰੋਣਾ ਪਵੇਗਾ। ਪੰਜ ਰਾਜਾਂ ਦੀਆਂ ਚੋਣਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਆ ਦੌਰਾਨ ਸਮਝਣ ਵਾਲੀ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡੀ ਚਾਲ ਹੀ ਇਹੋ ਹੈ।

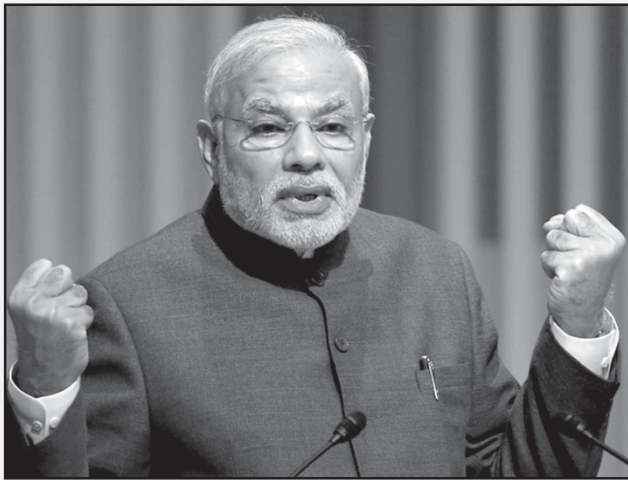
ਸਾਡੇ ਲੋਕ ਸੜਕ-ਛਾਪ ਜਾਦੂਗਰਾਂ ਦੀ ਖੇਡ ਵੇਖਣ ਲਈ ਸੌ ਜ਼ਰੂਰੀ ਕੰਮ ਛੱਡ ਕੇ ਖੜ ਜਾਣ ਦੀ ਆਦਤ ਦੇ ਸ਼ਿਕਾਰ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਇਸ ਆਦਤ ਨੂੰ ਵਰਤਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸਰਵੇਖਣਾਂ ਦੇ ਬਹਾਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਫਲਾਣੀ ਪਾਰਟੀ ਜਿੱਤ ਰਹੀ ਹੈ, ਅਗਲੇ ਪੰਜ ਸਾਲ ਫਾਇਦਾ ਲੈਣਾ

ਹੈ ਤਾਂ ਇਸ ਦੇ ਪੱਖ ਵਿਚ ਤੁਰ ਪਵੇ। ਇਹ ਸਰਵੇਖਣ ਚੋਣ ਪ੍ਰਚਾਰ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਹਨ। ਚੁਣੇ ਹੋਏ ਅਦਾਰਿਆਂ ਵਿਚ ਜਿਹੜੇ ਅਪਰਾਧੀ ਤੱਤ ਪਹੁੰਚਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਕਿਸੇ ਸਟੇਸ਼ਨ ਉੱਤੇ ਖੜੀ ਰੇਲ ਗੱਡੀ ਦੀ ਤਤਕਾਲ ਕੋਟੇ ਦੀ ਟਿਕਟ ਲੈ ਕੇ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦੇ, ਇਹਦੀ ਦੀਆਂ ਤਿਕਤਮਾਂ ਨਾਲ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਆਪਣੇ ਚੁਫੇਰੇ ਅਪਰਾਧੀ ਤੱਤ ਫਿਰਦੇ ਹੋਣ, ਉਹ ਵੀ ਜਦੋਂ ਇਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਦੇਸ਼ ਦੇ ਲੋਕਤੰਤਰ ਵਿਚ ਅਪਰਾਧੀ ਤੱਤਾਂ ਦਾ ਦਾਖਲਾ ਰੋਕਣਾ ਹੈ ਤਾਂ ਹੱਸ ਲੈਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਹਫ਼ਤੇ ਹਿੰਦੀ ਦੇ ਇੱਕ ਵਿਅੰਗਕਾਰ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਾਰੀ ਵਟਸ ਐਪ ਉੱਤੇ ਘੁੰਮਦੀ ਰਹੀ ਹੈ। ਉਹ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਭਾਰਤ ਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡਾ ਵਿਅੰਗ 'ਸਵੱਛ ਭਾਰਤ' ਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਲੋਗੋ ਵਿਚ ਹੈ। ਇਸ ਦਾ ਲੋਗੋ ਮਹਾਤਮਾ ਗਾਂਧੀ ਦੀ ਐਨਕ ਦੇ ਦੋ ਸ਼ੀਸ਼ਿਆਂ ਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੇ ਇੱਕ ਸ਼ੀਸ਼ੇ ਵਿਚ 'ਸਵੱਛ' ਲਿਖਿਆ ਤੇ ਦੂਸਰੇ ਵਿਚ 'ਭਾਰਤ' ਲਿਖਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਦੋਵੇਂ ਸ਼ੀਸ਼ੇ ਵੇਖ ਕੇ ਪਤਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਸਵੱਛ ਹੈ, ਉਥੇ ਭਾਰਤ ਨਹੀਂ ਤੇ ਜਿੱਥੇ ਭਾਰਤ ਹੈ, ਉਹ ਸਵੱਛ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਗਲੀਆਂ-ਬਾਜ਼ਾਰਾਂ ਵਿਚ ਫੈਲੇ ਹੋਏ ਕੂੜੇ ਨੂੰ ਸਾਫ਼ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰਾਜਨੀਤੀ ਵਿਚ ਪਿਆ ਗੰਦ ਸਾਫ਼ ਕਰਨ ਤੱਕ ਬਾਰੇ ਵੀ ਇੱਕੋ ਗੱਲ ਹੀ ਕਹਿਣੀ ਕਾਫੀ ਜਾਪਦੀ ਹੈ, ਜਿਹੜੀ ਕਿਸੇ ਸਮੇਂ ਮਿਰਜ਼ਾ ਗ਼ਾਲਿਬ ਨੇ ਕਹਿ ਦਿੱਤੀ ਸੀ:

ਹਮ ਕੋ ਮਾਲੂਮ ਹੈ
ਜੰਨਤ ਕੀ ਹਕੀਕਤ ਲੇਕਿਨ,
ਦਿਲ ਕੋ ਖੁਸ਼ ਰਖਨੇ ਕੋ
ਗ਼ਾਲਿਬ ਯੇ ਖਯਾਲ ਅੱਛਾ ਹੈ।

ਟਰੰਪ ਨੇ ਜਵਾਈ ਨੂੰ ਬਣਾਇਆ ਸਲਾਹਕਾਰ

ਵਾਸ਼ਿੰਗਟਨ: ਡੋਨਲਡ ਟਰੰਪ ਨੇ ਆਪਣੇ ਜਵਾਈ ਜੇਅਰਡ ਕਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਵਾਈਟ ਹਾਊਸ ਦਾ ਸਲਾਹਕਾਰ ਚੁਣ ਲਿਆ ਹੈ। ਕਸ਼ਨਰ ਇੱਕ ਪ੍ਰਾਪਰਟੀ ਡਿਵੈਲਪਰ ਤੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਕ ਹਨ। 35 ਸਾਲ ਦੇ ਜੇਅਰਡ ਕਸ਼ਨਰ ਨੇ ਟਰੰਪ ਦੇ ਚੋਣ ਪ੍ਰਚਾਰ ਵਿਚ ਅਹਿਮ ਭੂਮਿਕਾ ਨਿਭਾਈ ਸੀ। ਸਲਾਹਕਾਰ ਵਜੋਂ ਕਸ਼ਨਰ ਘਰੇਲੂ ਅਤੇ ਵਿਦੇਸ਼ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿਚ ਟਰੰਪ ਨੂੰ ਸਲਾਹ ਦੇਣਗੇ। ਕਸ਼ਨਰ ਟਰੰਪ ਦੀ ਬੇਟੀ ਲਵੀਨਕਾ ਨਾਲ ਵਿਆਹਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ।

ਨਰੇਂਦਰ ਮੋਦੀ

ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ

ਇਹ 'ਪਰ' ਵੀ ਬੜੀ ਚੰਦਰੀ ਚੀਜ਼ ਹੈ, ਹਾਂ-ਪੱਖੀ ਗੱਲ ਨੂੰ ਅੰਤ ਵਿਚ ਨਾਂਹ-ਪੱਖੀ ਬਣਾ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਭਾਰਤ ਦਾ ਲੋਕਤੰਤਰ ਵੀ ਇਸ 'ਪਰ' ਦੇ ਫਾਟਕ ਉੱਤੇ ਪਿਛਲੇ ਕਈ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਅਟਕਿਆ ਖੜਤਾ ਹੈ।

ਇੱਕ ਪ੍ਰਧਾਨ ਮੰਤਰੀ ਹੁੰਦਾ ਸੀ, ਪ੍ਰੋਫੈਸਰ ਪ੍ਰਮੂਲਾਪਾਰਤੀ ਵੈਂਕਟ ਨਰਸਿਮਹਾ ਰਾਓ। ਉਸ ਦੇ ਵਕਤ ਇੱਕ ਵਾਰ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਬਹੁਤ ਰੌਲਾ ਪਿਆ ਕਿ ਰਾਜਨੀਤੀ ਵਿਚ ਅਪਰਾਧੀ ਤੱਤਾਂ ਦਾ ਬੋਲਬਾਲਾ ਵਧ ਗਿਆ ਹੈ ਤੇ ਉਸੇ ਦੇ ਰਾਜ ਦੌਰਾਨ ਰਾਜਨੀਤੀ ਵਿਚ ਧਰਮ ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਦਾ ਰੌਲਾ ਵੀ ਪਿਆ ਸੀ। ਗੱਲੀ-ਬਾਤੀ ਬੁੱਤਾ ਸਾਰਨ ਵਾਲੇ ਨਰਸਿਮਹਾ ਰਾਓ ਨੇ ਦੋਵਾਂ ਗੱਲਾਂ ਵਿਚ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਅੱਖੀਂ ਘੱਟਾ ਪਾ ਛੱਡਿਆ। ਸਿਆਸੀ ਲਾਭਾਂ ਲਈ ਧਰਮ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਉਸ ਨੇ ਕੀ ਰੋਕਣੀ ਸੀ, ਉਸ ਨੇ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਇਹ ਕੰਮ ਕਰ ਰਹੀ ਭਾਰਤੀ ਜਨਤਾ ਪਾਰਟੀ ਦੇ ਆਗੂਆਂ ਨੂੰ ਖੁਦ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕੀਤਾ ਸੀ ਕਿ ਮੈਂ ਮੀਟਿੰਗਾਂ ਦੇ ਦੌਰ ਚਲਾਈ ਜਾਵਾਂਗਾ, ਤੁਸੀਂ ਅਯੁੱਧਿਆ ਵਿਚ ਬਾਬਰੀ ਮਸਜਿਦ ਦੇ ਏਜੰਡੇ ਦਾ ਕੰਮ ਨਿਬੇੜ ਲਵੋ।

ਸਿਆਸਤ ਵਿਚ ਅਪਰਾਧੀ ਤੱਤਾਂ ਦਾ ਦਾਖਲਾ ਰੋਕਣ ਦਾ ਝੰਡਾ ਵੀ ਨਰਸਿਮਹਾ ਰਾਓ ਨੇ

ਅਦਾਰਿਆਂ ਵਿਚ ਅਪਰਾਧੀ ਕਿਰਦਾਰ ਵਾਲੇ ਆਗੂਆਂ ਦਾ ਦਾਖਲਾ ਰੋਕਣ ਲਈ ਇੱਕ ਵਾਰ ਸਿੱਧਾ ਦਾਖਲ ਦਿੱਤਾ ਤਾਂ ਸਭ ਪਾਰਟੀਆਂ ਦੇ ਵੱਡੇ ਆਗੂ ਇਸ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹੋਣ ਦੀ ਥਾਂ ਇਹ ਪੁਆਤਾ ਪਾ ਬੈਠੇ ਕਿ ਇਥੇ ਸਿਆਸੀ ਕਿਤਾਂ ਕੱਢਣ ਲਈ ਕੇਸ ਦਰਜ ਕਰਨ ਦਾ ਰਿਵਾਜ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਝੂਠੇ ਕੇਸ ਨਾਲ ਕਿਸੇ ਦਾ ਰਾਹ ਰੁਕ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਗੱਲ ਵੀ ਸੱਚੀ ਹੈ। ਇੱਕ ਵਾਰੀ ਆਸਾਮ ਵਿਚ ਸਾਬਕਾ ਪ੍ਰਧਾਨ ਮੰਤਰੀ ਇੰਦਰਾ ਗਾਂਧੀ ਦੀ ਰੈਲੀ ਮਗਰੋਂ ਕੇਸ ਦਰਜ ਹੋਇਆ ਸੀ ਕਿ ਕੁਝ ਕਾਂਗਰਸੀ ਵਰਕਰਾਂ ਨੇ ਇੱਕ ਛੋਲੇ-ਕੁਲਚਿਆਂ ਦੀ ਰੇਤ੍ਰੀ ਲੁੱਟੀ ਹੈ ਅਤੇ ਰੈਲੀ ਇੰਦਰਾ ਗਾਂਧੀ ਦੇ ਸੱਦੇ ਉੱਤੇ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਸਿੱਧਾ ਕੇਸ ਇੰਦਰਾ ਗਾਂਧੀ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਨਾ ਬਣਾ ਕੇ ਵੀ ਉਸ ਨੂੰ ਕੇਸ ਵਿਚ ਪਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹੋ ਜਿਹੇ ਸੌ ਕੇਸਾਂ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਨਾਲ ਇਹ ਬਹਿਸ ਹੁੰਦੀ ਰਹੀ ਤੇ ਆਖਰ ਅਪਰਾਧੀ ਕਿਰਦਾਰਾਂ ਦੇ ਭਲੇ ਵਾਲੀ ਸਾਬਤ ਹੋਈ ਸੀ।

ਅੱਜ ਕੱਲ੍ਹ ਭਾਰਤ ਦੇ ਪ੍ਰਧਾਨ ਮੰਤਰੀ ਨਰਿੰਦਰ ਮੋਦੀ ਵੱਲੋਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਨੋਟਬੰਦੀ ਦਾ ਰੌਲਾ ਹੈ ਅਤੇ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿਚ ਇਸ ਦੇ ਲਾਭ-ਨੁਕਸਾਨ ਦੀ ਚਰਚਾ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ, ਪਰ ਲੋਕਾਂ ਵੱਲੋਂ ਚੁਣੇ ਹੋਏ ਅਦਾਰਿਆਂ ਵਿਚ ਅਪਰਾਧੀ ਤੱਤਾਂ ਦੇ

ਨਾਅਰਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਤੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਉਸ ਨਾਅਰੇ ਪਿੱਛੇ ਦੌੜਨ ਨੂੰ ਕਹਿ ਕੇ ਆਪ ਅਗਲੀ ਵਾਰੀ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਭਾਜਤ ਪਾਉਣ ਵਾਲਾ ਨਵਾਂ ਨਾਅਰਾ ਘੜਨ ਦੀ ਤਿਆਰੀ ਛੇਹ ਲੈਂਦਾ ਹੈ।

ਭਾਰਤੀ ਸਿਆਸਤ ਦਾ ਪਿਛਲਾ ਰਿਕਾਰਡ ਵੇਖਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਅਟਲ ਬਿਹਾਰੀ ਵਾਜਪਾਈ ਦੇ 'ਚਮਕਦਾ ਭਾਰਤ' ਦੇ ਨਾਅਰੇ ਨੂੰ ਪਛਾੜ ਕੇ ਡਾ. ਮਨਮੋਹਨ ਸਿੰਘ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਹੇਠ ਸੋਨੀਆ ਗਾਂਧੀ ਨੇ ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਬਣਾਈ ਤਾਂ ਲੋਕ ਸਭਾ ਦੇ 24 ਫੀਸਦੀ ਮੈਂਬਰ ਅਪਰਾਧੀ ਰਿਕਾਰਡ ਵਾਲੇ ਸਨ। ਸੁਥਰੇ ਅਕਸ ਵਾਲੇ ਪ੍ਰਧਾਨ ਮੰਤਰੀ ਦੇ ਰਾਜ ਦੀ ਬਰਕਤ ਨਾਲ ਅਗਲੀ ਵਾਰੀ ਲੋਕ ਸਭਾ ਵਿਚ 30 ਫੀਸਦੀ ਪਾਰਲੀਮੈਂਟ ਮੈਂਬਰ ਅਪਰਾਧੀ ਰਿਕਾਰਡ ਵਾਲੇ ਆ ਗਏ। ਨਰਿੰਦਰ ਮੋਦੀ ਨੇ ਸਿਆਸਤ ਨੂੰ ਸਵੱਛ ਕਰਨ ਦਾ ਨਾਅਰਾ ਦਿੱਤਾ ਤੇ ਇੱਕ ਸਾਲ ਵਿਚ ਇੱਕ ਕਮੇਟੀ ਬਣਾ ਕੇ ਦਾਗੀ ਆਗੂਆਂ ਬਾਰੇ ਨਿਬੇੜਾ ਕਰਨ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਕੀਤੀਆਂ ਸਨ। ਜਿਸ ਪਾਰਲੀਮੈਂਟ ਨੇ ਭਾਰਤ ਦੀ ਕਮਾਨ ਉਸ ਨੂੰ ਸੌਂਪੀ, ਉਹ ਪਿਛਲੀਆਂ ਦੋਵਾਂ ਨੂੰ ਪਛਾੜ ਗਈ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿਚ 34 ਫੀਸਦੀ ਅਪਰਾਧੀ ਹੋ ਗਏ। ਨਰਿੰਦਰ ਮੋਦੀ ਕਹਿ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮਾੜੇ ਹੋਣ ਜਾਂ ਚੰਗੇ, ਚੋਣਾਂ ਵਿਚ ਵੋਟਾਂ

ਨੈਸ਼ਨਲ ਟਰੱਕ ਡਰਾਈਵਿੰਗ ਸਕੂਲ

National Truck Driving School

ਸੈਕਰਾਮੈਂਟੋ ਅਤੇ ਯੂਬਾ ਸਿਟੀ
ਕੈਲੀਫੋਰਨੀਆ

ਓਨਰ ਅਪਰੇਟਰ ਅਤੇ
ਡਰਾਈਵਰ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ
ਕੰਪਨੀ ਡਰਾਈਵਰ ਨੂੰ 40 ਸੈਂਟ
ਪ੍ਰਤੀ ਮੀਲ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣਗੇ

ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਟਰੱਕ ਅਤੇ ਟਰੇਲਰ ਲੀਜ਼ ਜਾਂ ਕਿਰਾਏ 'ਤੇ ਲੈ ਸਕਦੇ ਹੋ

*ਟਰੱਕ ਡਰਾਈਵਿੰਗ ਸਕੂਲ ਸਰਕਾਰ ਤੋਂ ਮਾਨਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੈ
*ਲਾਇਸੈਂਸ ਲੈਣ ਉਪਰੰਤ ਕੰਮ/ਜੋਬ ਦੀ ਗਾਰੰਟੀ
*ਰਿਹਾਇਸ਼ ਅਤੇ ਏਅਰਪੋਰਟ ਤੋਂ ਚੁੱਕਣ ਤੇ ਛੱਡਣ ਦਾ ਖਾਸ ਪ੍ਰਬੰਧ
*2-3 ਹਫ਼ਤਿਆਂ ਵਿਚ ਪ੍ਰੋਫੈਸ਼ਨਲ ਟਰੱਕ ਡਰਾਈਵਰ ਬਣੋ

Call For Special Price

Kashmir S. Thandi

Office: (866) 933-3038

Balhar S. Ranu Cell:916-502-7733

Yuba City Ph:530-419-5058

1816 Main Ave., Sacramento CA, 95838

ਪੰਜਾਬ ਟਾਈਮਜ਼

ਸਨਿਚਰਵਾਰ, 14 ਜਨਵਰੀ 2017

ਪੰਜਾਬ ਦਾ ਚੋਣ ਦੰਗਲ

ਪੰਜਾਬ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੀਆਂ ਚੋਣਾਂ ਵਾਲਾ ਬਿਗਲ ਆਖਰਕਾਰ ਵਜਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਹੁਣ ਤਕਰੀਬਨ ਤਿੰਨ ਹਫ਼ਤੇ ਸਿਆਸੀ ਮੇਲਾ ਵਾਹਵਾ ਭਰਿਆ ਰਹਿਣਾ ਹੈ। ਭਾਰਤ ਦਾ ਇਤਿਹਾਸ ਦੱਸਦਾ ਹੈ ਕਿ ਚੋਣਾਂ ਨਾਲ ਕਿਤੇ ਬਹੁਤਾ ਕੁਝ ਖਾਸ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਬਦਲਦਾ, ਪਰ ਐਤਕੀਂ ਪੰਜਾਬ ਦੀ ਸਿਆਸਤ ਦੇ ਪ੍ਰਸੰਗ ਵਿਚ ਬਹੁਤੇ ਵਿਚਾਰਵਾਨ ਵਧੇਰੇ ਆਸਾਂ ਲਾਈ ਬੈਠੇ ਹਨ। ਇਸ ਦਾ ਮੁੱਖ ਕਾਰਨ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਵਾਰ ਸਿਆਸੀ ਪਿੜ ਵਿਚ ਇਕ ਅਜਿਹੀ ਪਾਰਟੀ ਆਣ ਨਿਕਲੀ ਹੈ ਜਿਸ ਨੇ ਕਈ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿਚ ਰਵਾਇਤੀ ਪਾਰਟੀਆਂ ਨੂੰ ਸਿੱਧੇ ਹੀ ਵੰਗਾਰਾਂ ਸੁੱਟੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਹਨ। ਇਹ ਪਾਰਟੀ ਆਮ ਆਦਮੀ ਪਾਰਟੀ ਹੈ ਜੋ ਅੱਜ ਕੱਲ੍ਹ ‘ਆਪ’ ਵਜੋਂ ਵਧੇਰੇ ਜਾਣੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਪਾਰਟੀ ਐਨ ਨਵੀਂ ਹੈ, ਇਸ ਕਰ ਕੇ ਇਸ ਕੋਲ ਸਿਆਸੀ ਪਿੜ ਵਿਚ ਆਪਣੀਆਂ ਪੈੜਾਂ ਪਾਉਣ ਲਈ ਬਥੇਰੇ ਤੱਥ ਅਤੇ ਨੁਕਤੇ ਹਨ। ਉੱਜ ਵੀ ਜੇ ਪਿਛਲੇ ਦੋ ਸਾਲਾਂ ਦੌਰਾਨ ਪੰਜਾਬ ਦੀ ਸਿਆਸਤ ਉੱਤੇ ਤਰਦੀ ਜਿਹੀ ਨਿਗੂ ਵੀ ਮਾਰੀ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਸਪਸ਼ਟ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸੂਬੇ ਦੀ ਸਮੁੱਚੀ ਸਿਆਸਤ ਇਸ ਪਾਰਟੀ ਦੁਆਲੇ ਹੀ ਘੁੰਮਦੀ ਆ ਰਹੀ ਹੈ। ਦਰਅਸਲ 2014 ਵਿਚ ਹੋਈਆਂ ਲੋਕ ਸਭਾ ਚੋਣਾਂ ਦੌਰਾਨ ਜੋ ਹੁੰਗਾਰਾ ਇਸ ਨਵੀਂ ਉਠੀ ਪਾਰਟੀ ਨੂੰ ਪੰਜਾਬੀਆਂ ਨੇ ਦਿੱਤਾ, ਉਸ ਨੇ ਰਵਾਇਤੀ ਸਿਆਸਤ ਵਿਚ ਇਕ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਤਰਥੱਲੀ ਮਚਾ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਸੂਬੇ ਦੀਆਂ ਦੋਵੇਂ ਰਵਾਇਤੀ ਪਾਰਟੀਆਂ-ਸੱਤਾਧਾਰੀ ਸ਼੍ਰੋਮਣੀ ਅਕਾਲੀ ਦਲ ਅਤੇ ਵਿਰੋਧੀ ਪਾਰਟੀ ਕਾਂਗਰਸ ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ-ਪਹਿਲ ਭਾਵੇਂ ਇਸ ਪਾਰਟੀ ਨੂੰ ਅਣਗੋਲਿਆਂ ਕਰਨ ਦੀ ਪੂਰੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ, ਪਰ ਪਿਛਲੇ ਦੋ ਸਾਲਾਂ ਦੌਰਾਨ ਇਸ ਪਾਰਟੀ ਨੇ ਪੰਜਾਬ ਦੀ ਸਿਆਸਤ ਵਿਚ ਆਪਣਾ ਰੰਗ ਬਾਕਾਇਦਾ ਛੱਡਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਪਾਰਟੀ ਦੇ ਅੰਦਰੂਨੀ ਕਲੇਸ਼ ਅਤੇ ਹੋਰ ਖਾਮੀਆਂ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਇਹ ਪਾਰਟੀ ਇਕ ਤਕੜੀ ਧਿਰ ਵਜੋਂ ਹੀ ਨਹੀਂ ਉਭਰੀ, ਸਗੋਂ ਕੁਝ ਸਿਆਸੀ ਮਾਹਿਰ ਤਾਂ ਅਗਲੀ ਸਰਕਾਰ ਇਸ ਪਾਰਟੀ ਦੀ ਬਣਨ ਦੀਆਂ ਕਿਆਸਆਰਾਈਆਂ ਲਗਾ ਰਹੇ ਹਨ।

ਪਿਛਲੇ ਕੁਝ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ ਸੱਤਾਧਾਰੀ ਸ਼੍ਰੋਮਣੀ ਅਕਾਲੀ ਦਲ ਨੇ ਭਾਵੇਂ ਸੂਬੇ ਦੀ ਸਿਆਸਤ ਨੂੰ ਸਤਲੁਜ-ਯਮੁਨਾ ਲਿੰਕ ਨਹਿਰ ਉੱਤੇ ਕੇਂਦਰਤ ਕਰ ਕੇ ਆਪਣਾ ਪਿੜ ਮੁੜ ਮੱਲਣ ਦੀ ਸੱਚੀ-ਸਮਝੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ, ਪਰ ਸੱਤਾਧਾਰੀਆਂ ਖਿਲਾਫ ਪਿੰਡਾਂ-ਸ਼ਹਿਰਾਂ-ਕਸਬਿਆਂ ਵਿਚ ਰੋਹ ਅਤੇ ਰੋਸ ਇੰਨਾ ਤਕੜਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਪਾਰਟੀ ਨੂੰ ਲੈਣੇ ਦੇ ਦੇਣੇ ਪਏ ਹੋਏ ਹਨ। ਜਲਾਲਾਬਾਦ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਹਲਕੇ, ਜਿਥੋਂ ਦਲ ਦੇ ਪ੍ਰਧਾਨ ਅਤੇ ਉਪ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਸੁਖਬੀਰ ਸਿੰਘ ਬਾਦਲ ਚੋਣ ਲੜ ਰਹੇ ਹਨ, ਦੇ ਇਕ ਪਿੰਡ ਵਿਚ ਜਲਸਾ ਕਰਨ ਗਏ ਸੁਖਬੀਰ ਸਿੰਘ ਬਾਦਲ ਦੇ ਕਾਫਲੇ ਉੱਤੇ ਚੱਲੇ ਇੱਟਾਂ-ਰੋੜਿਆਂ ਨੇ ਸਪਸ਼ਟ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਹੁਣ ਇਸ ਪਾਰਟੀ ਲਈ ਸੱਤਾ ਤੱਕ ਪੁੱਜਣਾ ਇਨਾ ਆਸਾਨ ਨਹੀਂ ਰਿਹਾ। ਸੱਤਾਧਿਰ ਨੇ ਭਾਵੇਂ ਇਸ ਹਮਲੇ ਲਈ ਸਾਰਾ ਦੋਸ਼ ਆਮ ਆਦਮੀ ਪਾਰਟੀ ਸਿਰ ਮੜ੍ਹਨ ਦਾ ਯਤਨ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਪਰ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਸਿੰਘ ਬਾਦਲ ਦੇ ਸੰਗਤ ਦਰਸ਼ਨਾਂ ਦੌਰਾਨ ਲੋਕ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਨੂੰ ਜਿਸ ਢੰਗ ਨਾਲ ਮੂੰਹ ਉੱਤੇ ਹੀ ਵੰਗਾਰਦੇ ਰਹੇ ਹਨ, ਉਸ ਤੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਸ਼ਖਸ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਲਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ‘ਨਾਅਹਿਲੀਅਤ’ ਤੋਂ ਸੂਬੇ ਦੇ ਲੋਕ ਕਿਸ ਕਦਰ ਔਖੇ ਹੋਏ ਪਏ ਹਨ। ਮੌਕਾ ਮਿਲਣ ‘ਤੇ ਹਰ ਤਬਕਾ ਸਰਕਾਰ ਖਿਲਾਫ ਭੜਾਸ ਕੱਢ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਬਾਦਲਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਇਸ ਅਕਸ ਨੂੰ ਸੁਧਾਰਨ ਲਈ ਟਿੱਲ ਤਾਂ ਪੂਰਾ ਲਾਇਆ ਹੈ, ਪਰ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹੁਣ ਪਾਣੀ ਸਿਰ ਉੱਤੇ ਦੀ ਲੰਘ ਚੁੱਕਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇ ਸਿਆਸੀ ਸਮੀਕਰਨਾਂ ‘ਚ ਕੋਈ ਵੱਡੀ ਤਬਦੀਲੀ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੀ ਤਾਂ ਸਪਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਫਿਲਹਾਲ ਬਾਦਲਾਂ ਦੀ ਸਫ ਲਪੇਟੇ ਜਾਣ ਦਾ ਵਕਤ ਆ ਗਿਆ ਜਾਪਦਾ ਹੈ।

ਜਿਥੋਂ ਤੱਕ ਕਾਂਗਰਸ ਦਾ ਸਵਾਲ ਹੈ, ਇਸ ਪਾਰਟੀ ਦੀ ਕਾਗੁਜ਼ਾਰੀ ਵੀ ਆਮ ਆਦਮੀ ਪਾਰਟੀ ਦੀ ਸਫਲਤਾ/ਅਸਫਲਤਾ ਨਾਲ ਜੁੜੀ ਹੋਈ ਹੈ। ਇਹ ਤੱਥ ਸੋਲਾਂ ਆਨੇ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਕਾਂਗਰਸ ਕੋਲ ਕੈਪਟਨ ਅਮਰਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਵਰਗਾ ਕੱਦਾਵਰ ਆਗੂ ਹੈ ਜਿਸ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਹੇਠ ਪਾਰਟੀ ਇਹ ਚੋਣਾਂ ਲੜ ਰਹੀ ਹੈ, ਪਰ ਕੈਪਟਨ ਲਈ ਇਹ ਚੋਣਾਂ ਹੁਣ ਤੱਕ ਕੰਡਿਆਲਾ ਰਾਹ ਹੀ ਜਾਪ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਪਾਰਟੀ ਦੀ ਆਖਰੀ ਸੂਚੀ ਐਨ ਆਖਰੀ ਵਕਤ ਹੀ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕੀ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਪੰਜਾਬ ਇਕਾਈ ਅੰਦਰ ਸਿਰੇ ਦੀ ਪੜੇਬੰਦੀ ਹੋਣ ਕਰ ਕੇ ਕੁਝ ਹਲਕਿਆਂ ਵਿਚ ਨਾਂ ਫਾਈਨਲ ਹੀ ਨਹੀਂ ਸਨ ਕੀਤੇ ਜਾ ਸਕੇ। ਜੇ ਇਹ ਪੜੇਬੰਦੀ ਵੋਟਾਂ ਪੈਣ ਤੱਕ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬਰਕਰਾਰ ਰਹੀ ਤਾਂ ਪਾਰਟੀ ਲਈ ਪਿਛਲੀ ਵਾਰ ਵਾਂਗ ਐਤਕੀਂ ਵਾਲੀਆਂ ਚੋਣਾਂ ਵੀ ਘਾਟੇ ਵਾਲਾ ਸੌਦਾ ਸਾਬਤ ਹੋ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ। ਦੱਸਣਾ ਬਣਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਿਛਲੀਆਂ ਚੋਣਾਂ, ਜੋ ਕੈਪਟਨ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਹੇਠ ਹੀ ਲੜੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ, ਸਿਆਸੀ ਸੂਝ-ਬੂਝ ਅਤੇ ਰਣਨੀਤਕ ਖਾਮੀਆਂ ਕਾਰਨ ਪਾਰਟੀ ਜਿੱਤਦੀ-ਜਿੱਤਦੀ ਹਾਰ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਦਾ ਸਿੱਧਾ ਲਾਹਾ ਸੱਤਾਧਾਰੀ ਅਕਾਲੀ ਦਲ ਨੂੰ ਮਿਲਿਆ ਸੀ। ਹੁਣ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਿਆਸੀ ਸਮੀਕਰਨਾਂ ਦੌਰਾਨ ਆਮ ਆਦਮੀ ਪਾਰਟੀ ਦੀ ਕਾਗੁਜ਼ਾਰੀ ਕੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ, ਇਹ ਇਸ ਪਾਰਟੀ ਦੀ ਰਣਨੀਤੀ ਉੱਤੇ ਹੀ ਨਿਰਭਰ ਕਰੇਗਾ। ਪਾਰਟੀ ਦੇ ਅੰਦਰ ਉਥਲ-ਪੁਥਲ ਕਾਰਨ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਇਸ ਪਾਰਟੀ ਨੂੰ ਨੁਕਸਾਨ ਜ਼ਰੂਰ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਪਰ ਅਜੇ ਵੀ ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਸਿਆਸੀ ਮਾਹੌਲ ਪੰਜਾਬ ਅੰਦਰ ਚੱਲ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਉਸ ਤੋਂ ਜ਼ਾਹਿਰ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਪਾਰਟੀ ਸੂਬੇ ਅੰਦਰ ਖਾਸ ਭੂਮਿਕਾ ਨਿਭਾਏਗੀ। ਇਹ ਸਾਰਾ ਕੁਝ ਇਸ ਪਾਰਟੀ ਦੀ ਮੌਕੇ ਦੀ ਕਾਗੁਜ਼ਾਰੀ ਉੱਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰੇਗਾ। ਇਹ ਖਦਸ਼ਾ ਇਸ ਕਰ ਕੇ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਪਾਰਟੀ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਜਥੇਬੰਦਕ ਤਾਣਾ-ਬਾਣਾ ਮਜ਼ਬੂਤ ਕਰਨ ਲਈ ਦੋ ਸਾਲ ਤੋਂ ਵੱਧ ਵਕਤ ਮਿਲਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਪਾਰਟੀ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮਿਲੇ ਵਕਤ ਤੋਂ ਵਧੇਰੇ ਫਾਇਦਾ ਨਹੀਂ ਉਠਾ ਸਕੀ। ਹੁਣ ਸਾਰਾ ਦਾਰੋਮਦਾਰ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਹੁੰਗਾਰੇ ਉੱਤੇ ਹੈ। ਜੇ ਇਸ ਪਾਰਟੀ ਨੂੰ ਦਿੱਲੀ ਚੋਣਾਂ ਵਰਗਾ ਹੁੰਗਾਰਾ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਇਹ ਪੰਜਾਬ ਦੀ ਸਿਆਸਤ ਵਿਚ ਇਕ ਨਵਾਂ ਅਧਿਆਏ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ, ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸੂਬੇ ਦੀ ਸਿਆਸਤ ਵਿਚ ਵੱਡੀ ਤਬਦੀਲੀ ਲਈ ਰਾਹ ਖੁੱਲ੍ਹ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਠਾਹ-ਸੋਟਾ

-ਚਾਚਾ ਬੇਲਿਹਾਜ਼

ਪਾਠਾਂ ਦੀ ‘ਕੋਤਰ’?

ਮਨ ਨੀਵਾਂ ਜੇ ਮੱਤ ਨਾ ਹੋਈ ਉਚੀ, ਮੱਥੇ ਹਊਮੈ ਹੰਕਾਰ ਦੀ ਤੜੀ ਰਹਿਣੀ। ਗੁਰਮਤਿ ਗਿਆਨ ਦੀ ਰੋਸ਼ਨੀ ਲੈਣ ਵਿਰਲੇ, ਗਿਣਤੀ ਅੰਧ-ਵਿਸ਼ਵਾਸਾਂ ਦੀ ਬੜੀ ਰਹਿਣੀ। ਵਿਰਲੇ ਬਣਨ ਸਿਖਿਆਰਥੀ ਫਲਸਫੇ ਦੇ, ਬਾਬੇ ਪੂਜਣ ਦੀ ਕਈਆਂ ਦੀ ਅੜੀ ਰਹਿਣੀ। ਕਥਾਕਾਰ ਤੇ ਕਮਲਾਂ ਬੇਵੱਸ ਹੋਈਆਂ, ਸਾਡੀ ਕੌਮ ਵਿਚ ਘੁਲਦੀ ਇਹ ਕੜੀ ਰਹਿਣੀ। ਜਦੋਂ ਤੀਕ ਨਾ ਸਮਝਿਆ ‘ਸ਼ਬਦ-ਗੁਰੂ’ ਨੂੰ, ਗੁਰੂ-ਡੰਮ ਦੀ ਗੁੱਡੀ ਹੀ ਚੜ੍ਹੀ ਰਹਿਣੀ। ਗਿਆਨ ਲੈਣ ਦੀ ਥਾਂ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਜੀ ਤੋਂ, ਚਲਦੀ ‘ਕੋਤਰ’ ਸੌ ਪਾਠਾਂ ਦੀ ਲੜੀ ਰਹਿਣੀ!

ਪੰਜਾਬ ਦੀ ਸਿਆਸਤ ਅਤੇ ਹਕੀਕਤਾਂ

ਪੰਜਾਬ ਵਿਚ ਚੋਣਾਂ ਦੇ ਨਗਾਰੇ ਉੱਤੇ ਡਗਾ ਵੱਜ ਚੁੱਕਾ ਹੈ। ਸਾਰੀਆਂ ਸਿਆਸੀ ਧਿਰਾਂ ਜਿਹੜੀਆਂ ਤਕਰੀਬਨ ਪਿਛਲੇ ਛੇ ਸਾਲ ਤੋਂ ਅਗੋਤੀਆਂ ਹੀ ਚੋਣ-ਮੋਡ ਵਿਚ ਚੱਲ ਰਹੀਆਂ ਸਨ, ਨੇ ਆਪਣੀਆਂ ਸਰਗਰਮੀਆਂ ਹੋਰ ਤਿੱਖੀਆਂ ਕਰ ਦਿੱਤੀਆਂ ਹਨ। ਇਹ ਧਿਰਾਂ ਹੁਣ ਵੋਟਰਾਂ ਲਈ ਚੋਣ ਵਾਅਦਿਆਂ ਅਤੇ ਦਾਅਵਿਆਂ ਦੀ ਝੜੀ ਲਾ ਰਹੀਆਂ ਹਨ। ਡਾ. ਅਨੂਪ ਸਿੰਘ ਨੇ ਆਪਣੇ ਇਸ ਲੇਖ ਵਿਚ ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਾਅਦਿਆਂ ਅਤੇ ਦਾਅਵਿਆਂ ਦੇ ਪ੍ਰਸੰਗ ਵਿਚ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਅੱਜ ਦੇ ਹਾਲਾਤ ਦੀ ਚਰਚਾ ਕੀਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਮਸਲਿਆਂ ਦੀ ਨਿਸ਼ਾਨਦੇਹੀ ਕੀਤੀ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵੱਲ ਇਨ੍ਹਾਂ ਧਿਰਾਂ ਨੇ ਸਿਰਫ ਰਸਮੀ ਜਿਹਾ ਧਿਆਨ ਹੀ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। -ਸੰਪਾਦਕ

ਪੰਜਾਬ, ਪੰਜਾਬੀ ਤੇ ਪੰਜਾਬੀਅਤ ਦੀ ਅਗਲੇ ਪੰਜ ਸਾਲਾਂ ਲਈ ਹੋਣੀ ਤੇਅ ਕਰਨ ਲਈ ਪੰਜਾਬ ਦੀ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੀ ਚੋਣ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ। ਸੰਸਦੀ ਲੋਕਤੰਤਰ ਵਿਚ ਉੱਜ ਤਾਂ ਹਰ ਚੋਣ ਹੀ ਬੜੀ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਪਰ ਪੰਜਾਬ, ਪੰਜਾਬੀ ਤੇ ਪੰਜਾਬੀਅਤ ਦੀ ਵਰਤਮਾਨ ਤਰਸਯੋਗ ਹੋਣੀ ਲਈ ਅਤੇ ਅਸਲੋਂ ਨਵੀਂ ਧਿਰ ਦੇ ਚੋਣ ਮੈਦਾਨ ਵਿਚ ਹੋਣ ਕਾਰਨ ਫਰਵਰੀ 2017 ਦੀ ਚੋਣ ਹੋਰ ਵੀ ਮਹੱਤਤਾ ਗ੍ਰਹਿਣ ਕਰ ਗਈ ਹੈ। ਇਸ ਹਾਲਤ ਵਿਚ ਇਥੇ ਕੇਵਲ ਪੰਜਾਬੀਆਂ ਦੀਆਂ ਮੁੱਖ ਮੰਗਾਂ,

ਡਾ. ਅਨੂਪ ਸਿੰਘ
ਫੋਨ: +91-98768-01268

ਮਸਲਿਆਂ ਤੇ ਸਮੱਸਿਆਵਾਂ ਵਾਲਾ ਪਾਸਾਰ ਗੋਲਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਇਸ ਪਾਸਾਰ ਦਾ ਪਿਛੋਕੜ ਤੇ ਪ੍ਰਸੰਗ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਸੱਤਾ ਦੀਆਂ ਦਾਅਵੇਦਾਰ ਮੁੱਖ ਧਿਰਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨਾਲ ਵੱਡੇ-ਵੱਡੇ ਵਾਅਦੇ ਕਰ ਰਹੀਆਂ ਹਨ; ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਲਾਭ ਲਾਏ ਜਾ ਰਹੇ ਹਨ ਅਤੇ ਹਕੀਕਤਾਂ ਤੋਂ ਕੋਰਾਂ ਦੂਰ ਦਾਅਵੇ ਕੀਤੇ ਜਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਰਿਆਇਤਾਂ, ਰਾਹਤਾਂ ਤੇ ਖ਼ੈਰ ਪਾਉਣ ਦੀ ਦੁਹਾਈ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ।

ਬਿਜਲੀ, ਆਟਾ, ਦਾਲ, ਸਮਾਰਟਫੋਨ, ਸਾਈਕਲ ਤੇ ਲੈਪਟਾਪ ਆਦਿ ਮੁਫ਼ਤ ਵੰਡਣ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਕੀਤੇ ਜਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਇਸ ਸਾਰੇ ਕੁਝ ਲਈ ਧਨ ਕਿੱਥੋਂ ਆਏਗਾ? ਸਾਧਨ ਕਿੱਥੋਂ ਜੁਟਾਏ ਜਾਣਗੇ? ਯਾਦ ਰਹੇ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਸਿਰ ਕਰਜ਼ਾ ਇੰਨਾ ਚੜ੍ਹ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕਰਜ਼ੇ ਦੀਆਂ ਕਿਸ਼ਤਾਂ ਤੇ ਵਿਆਜ ਅਦਾ ਕਰਨ ਲਈ ਵੀ ਨਵਾਂ ਕਰਜ਼ਾ ਚੁੱਕਣਾ ਪੈ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਵੱਡੇ ਪੱਧਰ ‘ਤੇ ਠੇਕੇ ਉੱਤੇ ਭਰਤੀ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਮੁਲਾਜ਼ਮਾਂ ਨੂੰ ਸਮੇਂ ਸਿਰ ਤਨਖ਼ਾਹਾਂ ਨਹੀਂ ਮਿਲ ਰਹੀਆਂ। ਪੇਂਡੂ ਸਿੱਖਿਆ ਤੇ ਸਿਹਤ ਤੰਤਰ ਆਪਣੇ ਆਖਰੀ ਸਾਹ ਗਿਣ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਬੇਰੁਜ਼ਗਾਰ ਨੌਜਵਾਨ ਸਮਾਜ ਵਿਰੋਧੀ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ, ਨਸ਼ਿਆਂ ਤੇ ਵਿਦੇਸ਼ਾਂ ਵੱਲ ਧੱਕੇ ਜਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਕਿਸਾਨ ਤੇ ਖੇਤ ਮਜ਼ਦੂਰ ਖੁਦਕੁਸ਼ੀਆਂ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਸਭ ਤੋਂ ਦੁਖਦਾਈ ਪੱਖ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਅਨੇਕਾਂ ਪੱਖਾਂ ਤੋਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਆਰਥਿਕ ਪ੍ਰੋਕੇਜ਼ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਇਤਿਹਾਸਕ ਤੇ ਰਾਜਨੀਤਕ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰ ਕੇ ਇਸ ਨਾਲ ਬੀਤੇ 70 ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਘੱਟ ਵਿਤਕਰਾ ਤੇ ਅਨਿਆਂ ਜਾਰੀ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ 70 ਸਾਲਾਂ ਵਿਚ ਕਈ ਵਾਰ ਕੇਂਦਰ ਤੇ ਪੰਜਾਬ ਵਿਚ ਇਕ ਹੀ ਪਾਰਟੀ ਦੀਆਂ ਸਰਕਾਰਾਂ ਰਹੀਆਂ ਜਾਂ ਭਾਈਵਾਲ ਰਹੀਆਂ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਹਾਲਾਤ ਵਿਚ ਪੰਜਾਬ ਦਾ ਚੋਣ ਏਜੰਡਾ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਤੇਅ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਪੰਜਾਬੀਆਂ ਨੂੰ ਰਿਆਇਤਾਂ, ਰਾਹਤਾਂ ਅਤੇ ਖ਼ੈਰਾਤਾਂ ਦੀ ਥਾਂ ਸਵੈ-ਨਿਰਭਰ ਹੋਣ ਤੇ ਸਵੈ-ਮਾਣ ਨਾਲ ਜਿਉਣ ਦੇ ਯੋਗ ਤੇ ਸਮਰੱਥ ਬਣਾਇਆ ਜਾਵੇ। ਇਸ ਲਈ ਨੌਜਵਾਨਾਂ ਨੂੰ ਲਾਹੇਵੰਦ ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਚ ਪੱਧਰ ਤਕ ਇਕਸਾਰ, ਸਸਤੀ ਅਤੇ ਮਿਆਰੀ ਸਿੱਖਿਆ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇ। ਇਸ ਵਿਚ ਕਿੱਤਾ ਮੁੱਖ ਸਿੱਖਿਆ ਤੇ ਹੁਨਰ ਸਿਖਲਾਈ ਵੀ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੋਵੇ। ਸਿੱਖਿਆ ਤੰਤਰ ਦਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਅੰਧਾਧੁੰਦ ਨਿੱਜੀਕਰਨ ਤੇ ਵਪਾਰੀਕਰਨ ਰੋਕਿਆ ਜਾਵੇ ਅਤੇ 18 ਅਗਸਤ 2015 ਨੂੰ ਅਲਾਹਾਬਾਦ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵੱਲੋਂ ਦਿੱਤੀ ਜੱਜਮੈਂਟ ਅਨੁਸਾਰ ਸਭ ਦੇ ਬੱਚੇ ਇੱਕੋ ਜਿਹੇ ਸਕੂਲਾਂ ਵਿਚ ਪੜ੍ਹਾਉਣੇ ਲਾਜ਼ਮੀ ਕੀਤੇ ਜਾਣ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਰਕਾਰ ਦਾ ਕੋਈ ਵੀ ਰੈਗੂਲੇਟਰੀ ਢਾਂਚਾ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਸਕੂਲਾਂ ਨੂੰ ਨੱਥ ਨਹੀਂ ਪਾ ਸਕਦਾ। ਧਨ ਕੁਬੇਰਾਂ, ਵਜ਼ੀਰਾਂ, ਸਾਬਕਾ ਵਜ਼ੀਰਾਂ ਤੇ ਵਿਧਾਇਕਾਂ ਦੇ ਸਕੂਲਾਂ ਨੂੰ ਕੌਣ ਚੈੱਕ ਕਰੇਗਾ? ਪੰਜਾਬ ਦੀ ਜਵਾਨੀ ਦੇ ਗਰਕਣ ਦਾ ਇਕ ਕਾਰਨ ਮਾਂ-ਬੋਲੀ/

ਭਾਸ਼ਾ, ਅਮੀਰ ਸਭਿਆਚਾਰ ਤੇ ਵਿਰਾਸਤ ਤੋਂ ਬੇਮੁੱਖ ਹੋਣਾ ਹੈ। ਪੰਜਾਬੀ ਕੁਝ ਵੀ ਮੁਫ਼ਤ ਨਹੀਂ ਚਾਹੁੰਦੇ। ਇਹ ਪੂਰੇ ਭਰੋਸੇ ਨਾਲ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪੰਜਾਬੀ ਕਿਸਾਨਾਂ ਨੇ ਕਦੇ ਵੀ ਮੁਫ਼ਤ ਬਿਜਲੀ ਦੀ ਮੰਗ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕੀਤੀ। ਉਹ ਸਸਤੀ ਤੇ 24 ਘੰਟੇ ਨਿਰਵਿਘਨ ਬਿਜਲੀ ਦੀ ਮੰਗ ਜ਼ਰੂਰ ਕਰਦੇ ਸਨ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਆਟਾ-ਦਾਲ ਦੀ ਮੰਗ ਵੀ ਕਿਸੇ ਵਰਗ ਨੇ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਧੀਆਂ ਦੇ ਵਿਆਹਾਂ ‘ਤੇ ਸ਼ਗਨ ਦੀ। ਹਰ ਕੋਈ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੇਵਲ ਆਟੇ ਅਤੇ ਦਾਲ ਨਾਲ ਘਰ-ਪਰਿਵਾਰ ਨਹੀਂ ਚਲਾਏ ਜਾ ਸਕਦੇ। ਅਜਿਹਾ ਕਰਦੇ ਪੰਜਾਬੀਆਂ ਦੇ ਸਵੈ-ਮਾਣ ਨੂੰ ਠੋਸ ਕਿਉਂ ਪਹੁੰਚਾਉਂਦੇ ਹੋ। ਕੀ ਸਰਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦਾ ਕਥਨ ‘ਜੇ ਜੀਵੇ ਪਤਿ ਲਬੀ ਜਾਇ ਸਭੁ ਹਰਾਮੁ ਜੇਤਾ ਕਿਛੁ ਖਾਇ’ ਭੁੱਲ ਗਿਆ ਹੈ? ਇਸ ਲਈ ਪੰਜਾਬੀਆਂ ਦੀਆਂ ਅੱਜ ਵੀ ਬੁਨਿਆਦੀ ਲੋੜਾਂ ਉਹੀ ਹਨ ਜੋ ਸਮੁੱਚੀ ਮਾਨਵਤਾ ਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਹ ਹਨ: ਰੋਟੀ, ਕੱਪੜਾ, ਮਕਾਨ, ਸਿਹਤ, ਸਿੱਖਿਆ, ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਤੇ ਜੀਣ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ। ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਹਾਕਮਾਂ ਨੂੰ ਦੁਨੀਆ ਭਰ ਦੇ ਸਿਆਣਿਆਂ ਦੀ ਇਹ ਗੱਲ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਸਮਝ ਆਉਂਦੀ ਕਿ ਪੜ੍ਹੇ-ਲਿਖੇ ਤੰਦਰੁਸਤ ਲੋਕ ਹੀ ਕਿਸੇ ਸਮਾਜ/ਕੌਮ ਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਕੀਮਤੀ ਅਸਾਸ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਚੀਨ ਵਿਚ ਕਹਾਵਤ ਹੈ ਕਿ ਭੁੱਖੇ ਨੂੰ ਮੱਛੀ ਨਾ ਦਿਉ, ਉਸ ਨੂੰ ਮੱਛੀ ਫੜਨ ਦੀ ਵਿਧੀ/ਢੰਗ-ਤਰੀਕਾ ਸਮਝਾਓ।

ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਅਨੇਕਾਂ ਪੇਂਡੂ ਪਰਿਵਾਰਾਂ ਵਿਚ ਇਕ ਵੀ ਮੈਂਬਰ ਮੈਟ੍ਰਿਕ ਪਾਸ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਹ ਇਲਾਜ ਲਈ ਜਾਦੂ-ਟੂਣਿਆਂ ‘ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਹਨ। ਉਲਟਾ ਨੁਕਸਾਨ ਇਹ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਬਾਰਸ਼ਾਂ ਘਟਣ, ਦਰਿਆਈ ਪਾਣੀਆਂ ਦੀ ਨਿਆਂਯੁਕਤ ਵੰਡ ਨਾ ਹੋਣ ਅਤੇ ਝੋਨੇ ਦੀ ਫ਼ਸਲ ਦੀ ਵੱਡੇ ਖੇਤਰ ‘ਤੇ ਖੇਤੀ ਕਾਰਨ ਪਾਣੀ ਦਾ ਪੱਧਰ ਖ਼ਤਰਨਾਕ ਹੱਦ ਤਕ ਹੇਠਾਂ ਚਲਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਬੰਜਰ ਧਰਤੀ ਵਿਚ ਤਬਦੀਲ ਹੋਣ ਵਿਚ ਹੁਣ ਬਹੁਤੇ ਸਾਲ ਨਹੀਂ ਬਚੇ। ਪੰਜ ਦਰਿਆਵਾਂ ਦੀ ਧਰਤੀ ‘ਤੇ ਪਾਣੀ ਬੋਤਲਾਂ ਵਿਚ ਵਿਕ ਰਿਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਲੱਸੀ ਡੱਬੀਆਂ ਵਿਚ। ਪੰਜਾਬ ਦੀਆਂ ਅਗਲੀਆਂ ਪੀੜ੍ਹੀਆਂ ਲਈ ਪਾਣੀ ਬਚਾਉਣ ਲਈ ਘੱਟ ਤੋਂ ਘੱਟ ਗਰਮੀ ਦੇ ਮੌਸਮ ਵਿਚ (ਜੋ ਹਰ ਸਾਲ ਲੰਮਾ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ) ਜਦੋਂ ਪਾਣੀ ਦੀ ਵਧੇਰੇ ਖਪਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਬਿਜਲੀ ਦਾ ਮੁੱਲ ਲਿਆ ਜਾਵੇ।

ਅਗਲਾ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਮੁੱਦਾ ਪੰਜਾਬ ਵਿਚ ਨਸ਼ਿਆਂ ਦਾ ਹੈ। ਅਕਾਲੀ-ਭਾਜਪਾ ਗੱਠਜੋੜ ਤਾਂ ਨਸ਼ਿਆਂ ਦੀ ਹੋਂਦ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰੀ ਹੈ। ਕਾਂਗਰਸ ਤੇ ਆਮ ਆਦਮੀ ਪਾਰਟੀ ਸੱਤਾ ਵਿਚ ਆਉਣ ਦੇ ਇਕ ਮਹੀਨੇ ਵਿਚ ਨਸ਼ਿਆਂ ਨੂੰ ਖ਼ਤਮ ਕਰਨ ਦੇ ਹਵਾਈ ਵਾਅਦੇ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ, ਜਦੋਂਕਿ ਪਾਰਟੀਆਂ ਨੂੰ ਜਿੱਤ ਦੇ ਜਸ਼ਨਾਂ ਵਿਚ ਹੀ ਦੋ ਮਹੀਨੇ ਲੱਗ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਦੂਜੇ, ਸ਼ਰਾਬ ਜੋ ਨਸ਼ਿਆਂ ਦਾ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਦੁਆਰ

ਹੈ ਅਤੇ ਜਿਸ ਦੀ ਸਿੱਖ ਧਰਮ ਸਮੇਤ ਸਾਰੇ ਮਨਾਹੀ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਨੂੰ ਬੰਦ ਕਰਨ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਵੀ ਰਾਜਨੀਤਕ ਧਿਰ ਗੱਲ ਤਕ ਕਰਨ ਨੂੰ ਤਿਆਰ ਨਹੀਂ। ਜੇ ਸ਼ਰਾਬ ਬੰਦ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਤਾਂ ਦੂਜੇ ਜ਼ਿਆਦਾ ਘਾਤਕ ਨਸ਼ੇ ਵੀ ਬੰਦ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੇ। ਪੰਜਾਬ ਦੀ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟ ਅਫ਼ਸਰਸ਼ਾਹੀ ਤੇ ਰੀੜ੍ਹ ਦੀ ਹੱਡੀ ਰਹਿਤ ਪੁਲਿਸ ਤੰਤਰ ਲਗਪਗ ਉਹੀ ਰਹਿਣਾ ਹੈ। ਨਸ਼ਿਆਂ ਦੇ ਤਸਕਰ ਤੇ ਕਾਰੋਬਾਰੀ ਚੋਣ ਮੈਦਾਨ ਵਿਚ ਹਨ।

ਪੰਜਾਬ ਵਿਚ ਸੜਕੀ ਦੁਰਘਟਨਾਵਾਂ ਵਿਚ ਰੋਜ਼ ਔਸਤਨ ਇਕ ਦਰਜਨ ਵਿਅਕਤੀ ਮੌਤ ਦਾ ਸ਼ਿਕਾਰ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਦਰਜਨਾਂ ਹੋਰ ਜ਼ਖ਼ਮੀ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਅੱਧੇ ਕੁ ਤਾਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਪੰਗ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਕੁਝ ਹਾਲਾਤ ਵਿਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਹਾਲਤ ਮਰਿਆਂ ਤੋਂ ਵੀ ਭੈੜੀ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਸਰਕਾਰਾਂ ਤੇ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਟ੍ਰੈਫਿਕ ਨਿਯਮਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਵਾਉਣ ਵਿਚ ਵੱਡੀ ਪੱਧਰ ‘ਤੇ ਅਸਫ਼ਲ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਵੇਲਾ ਵਿਹਾ ਚੁੱਕੇ ਵਾਹਨਾਂ, ਨੁਕਸਾਨਦਾਰ ਵਾਹਨਾਂ ਦੇ ਚੱਲਣ, ਡਰਾਈਵਿੰਗ ਲਾਇਸੈਂਸ ਜਾਰੀ ਕਰਨ, ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਰਫ਼ਤਾਰ ਲਾਗੂ ਨਾ ਕਰਵਾ ਸਕਣੀ, ਟੁੱਟੀਆਂ-ਭੱਜੀਆਂ ਸੜਕਾਂ, ਸ਼ਰਾਬੀ ਡਰਾਈਵਰਾਂ ਦੇ ਲਾਇਸੈਂਸ ਰੱਦ ਨਾ ਕਰਨਾ, ਓਵਰਲੋਡਿੰਗ, ਟ੍ਰੈਫਿਕ ਨੂੰ ਨਿਯਮਤ ਨਾ ਕਰ ਸਕਣਾ ਅਤੇ ਫੱਟਤਾਂ ਨੂੰ ਸਮੇਂ ਸਿਰ ਮੈਡੀਕਲ ਸਹਾਇਤਾ ਆਦਿ ਨਾ ਮਿਲਣੀ ਆਦਿ ਮੁੱਖ ਮਸਲੇ ਹਨ।

ਪੰਜਾਬ ਵਿਚ ਵਧਦੇ ਅਪਰਾਧ ਚਿੰਤਾ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਹਨ। ਅਗਿਆਨਤਾ, ਹਥਿਆਰ, ਨਸ਼ਿਆਂ ਦਾ ਮੱਕੜਜਾਲ ਅਤੇ ਬੇਰੁਜ਼ਗਾਰੀ ਨੇ ਪੰਜਾਬ ਦੀ ਜਵਾਨੀ ਨੂੰ ਅਪਰਾਧ ਦੀ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿਚ ਖੜ੍ਹਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਭਲੇਮਾਣਸ ਪੰਜਾਬੀ ਦਾ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਜੀਣਾ ਅਤੇ ਗੈਰਵਾਰਾਂ ਕਾਰਨ ਪੰਜਾਬ ਦੀ ਅਮਨ-ਸ਼ਾਂਤੀ ਚਿੰਤਾ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਹੈ। ਪੰਜਾਬ ਵਿਚ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰੀ ਭਗੋੜੇ ਹਨ ਅਤੇ ਜ਼ਮਾਨਤ ‘ਤੇ ਰਿਹਾਅ ਹੋਏ ਮੁਜਰਮ ਵੀ ਪੁਲਿਸ ਦੀ ਗ੍ਰਿਫ਼ਤ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਹਨ।

ਬਦਕਿਸਮਤੀ ਨੂੰ ਪੰਜਾਬ ਵਿਚ ਰਾਜਨੀਤੀਵਾਨਾਂ, ਉਚ ਅਫ਼ਸਰਾਂ, ਅਪਰਾਧੀਆਂ, ਪੂੰਜੀਪਤੀਆਂ, ਜਾਗੀਰਦਾਰਾਂ ਤੇ ਡੋਰੇਦਾਰਾਂ ਦਾ ਗੱਠਜੋੜ ਬਣ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਸਾਰੇ ਇਕ-ਦੂਜੇ ਦੇ ਪੂਰਕ ਤੇ ਮਦਦਗਾਰ ਹਨ। ਅਪਰਾਧੀਆਂ ਤੇ ਡੋਰੇਦਾਰਾਂ ਦਾ ਵਧਣਾ ਬੇਹੱਦ ਚਿੰਤਾਜਨਕ ਹੈ। ਅਪਰਾਧੀ ਆਮ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦਾ ਨਿਖੇਧ ਹਨ। ਅਪਰਾਧੀਆਂ ਹੱਥੋਂ ਛੋਟੇ ਪੁਲਿਸ ਮੁਲਾਜ਼ਮ ਵੀ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਨਹੀਂ ਹਨ ਅਤੇ ਜੇ ਅਜਿਹੇ ਅਪਰਾਧੀਆਂ ਨੂੰ ਸਿਆਸੀ ਪੁਸ਼ਤਪੁਨਾਹੀ ਹਾਸਲ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਐਸ.ਪੀ. ਤਕ ਵੀ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਆਮ ਲੋਕ ਕਿਸ ਬਾਗ਼ ਦੀ ਮੁਲੀ ਹਨ। ਸਾਰੇ ਡੋਰੇਦਾਰ ਯਥਾਸਥਿਤੀ ਬਣਾਈ ਰੱਖਣ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿਚ ਭੁਗਤਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਾਰਥਕ ਤਬਦੀਲੀ ਦੇ ਵਿਰੋਧੀ ਹਨ। ਡੋਰੇਦਾਰ ਅਗਲਾ ਜਨਮ ਸੁਆਰਨ ਦੇ ਛਲਾਵੇ ਤਹਿਤ ਆਮ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਵਰਤਮਾਨ ਤਰਸਯੋਗ ਹੋਣੀ ਭੁੱਲਣ ਲਈ ਪ੍ਰੇਰਦੇ ਹਨ। ਸਭ ਤੋਂ ਦੁਖਦਾਈ ਪੱਖ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੇ ਕਿਰਤ ਕਰਨ ਦੇ ਫ਼ਲਸਫ਼ੇ ਦਾ ਅਮਲ ਵਿਚ ਇਹ ਡੋਰੇਦਾਰ ਨਿਖੇਧ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਆਪ ਹੱਥੀ ਕੋਈ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ। ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ ਉਹ ਕਿਰਤ ਕਰਨ ਦਾ ਉਪਦੇਸ਼ ਵੀ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕਦੇ। ਲੋਕ ਅਮਲਾਂ/ਵਿਹਾਰ ਤੋਂ ਸਿਖਦੇ ਹਨ, ਲੱਛੇਦਾਰ ਭਾਸ਼ਣਾਂ ਤੋਂ ਨਹੀਂ। ਉਹ ਹਥਿਆਰਬੰਦ ਬਾਡੀਗਾਰਡਾਂ ਨਾਲ ਲਗਜ਼ਰੀ ਕਾਰਾਂ ਵਿਚ ਸਫ਼ਰ ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਨਿਰਭਓ ਤੇ ਸਾਦਾ ਰਹਿਣੀ ਦਾ ਉਪਦੇਸ਼ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਭੋਲੇ-ਭਾਲੇ ਪੰਜਾਬੀਆਂ ਨੂੰ ਗੁੰਮਰਾਹ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਹੈ। ਇਹ ਸਾਰਾ ਕੁਝ ਰੁਕਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਪੰਜਾਬ ਵਿਚ ਵਧਦੇ ਅਪਰਾਧ ਚਿੰਤਾ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਹਨ। ਅਗਿਆਨਤਾ, ਹਥਿਆਰ, ਨਸ਼ਿਆਂ ਦਾ ਮੱਕੜਜਾਲ ਅਤੇ ਬੇਰੁਜ਼ਗਾਰੀ ਨੇ ਪੰਜਾਬ ਦੀ ਜਵਾਨੀ ਨੂੰ ਅਪਰਾਧ ਦੀ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿਚ ਖੜ੍ਹਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਭਲੇਮਾਣਸ ਪੰਜਾਬੀ ਦਾ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਜੀਣਾ ਅਤੇ ਗੈਰਵਾਰਾਂ ਕਾਰਨ ਪੰਜਾਬ ਦੀ ਅਮਨ-ਸ਼ਾਂਤੀ ਚਿੰਤਾ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਹੈ। ਪੰਜਾਬ ਵਿਚ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰੀ ਭਗੋੜੇ ਹਨ ਅਤੇ ਜ਼ਮਾਨਤ ‘ਤੇ ਰਿਹਾਅ ਹੋਏ ਮੁਜਰਮ ਵੀ ਪੁਲਿਸ ਦੀ ਗ੍ਰਿਫ਼ਤ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਹਨ।

ਅਕਾਦਮਿਕ ਭਾਈਚਾਰੇ ਵਿਚੋਂ ਸਿੱਖ ਐਕਟੇਵਿਸਟ ਵਜੋਂ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਜਾਣਕਾਰਾਂ ਦੀ ਹਿਟ ਲਿਸਟ 'ਤੇ ਰਹਿੰਦਾ ਹਾਂ। ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੰਵਾਦ ਵਿਚ ਰਹਿਣਾ ਚੰਗਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ। ਮਸਲਾ ਉਦੋਂ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਚੁਫੇਰੇ ਫੈਲੇ ਸਿਆਸੀ ਭੇਤ ਵਿਚ ਗਲਤੀ ਜਾਂ ਵਧੀਕੀ ਕਿਸੇ ਤੋਂ ਵੀ ਹੋਵੇ, ਕਟਹਿਰੇ ਵਿਚ ਮੈਨੂੰ ਖੜ੍ਹਨਾ ਪੈ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸਿਰ 'ਤੇ ਆ ਗਈਆਂ ਪੰਜਾਬ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਚੋਣਾਂ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਅਜਬ ਅਜਬ ਸਵਾਲਾਂ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਦਿਆਂ ਕਈ ਵਾਰ ਮੇਰੇ ਹਾਮੀ ਤੇ ਹਿਤੈਸ਼ੀ

ਪ੍ਰੋ. ਬਲਰਾਜ ਸਿੰਘ
ਫੋਨ: +91-93163-01328

ਨਾਰਾਜ਼ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਮੇਰੀ ਗੱਲਬਾਤ ਤੋਂ ਉਹ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਲਾ ਲੈਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਮੈਂ ਕੇਜਰੀਵਾਲ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਹਾਂ? ਇਹੋ ਜਿਹੇ ਵੇਲੇ ਸਭ ਨਾਲੋਂ ਵਧ ਇਹ ਸਵਾਲ ਪੁੱਛਿਆ ਜਾਣ ਲੱਗ ਪੈਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਕੇਜਰੀਵਾਲ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਕਿਉਂ ਹਾਂ? ਹੱਕ ਵਿਚ ਨਾ ਹੋਣ ਅਤੇ ਖਿਲਾਫ ਹੋਣ ਵਿਚ ਫਰਕ ਕਰਨ ਵਾਸਤੇ ਲੋੜੀਂਦੀ ਚੇਤਨਾ ਵੱਲ ਕੋਈ ਤੁਰਨਾ ਹੀ ਨਹੀਂ ਚਾਹੁੰਦਾ।

ਪੰਜਾਬ ਦੀ ਸਿਆਸਤ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਮੁੱਦੇ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਬਹੁਤ ਸਨ ਅਤੇ ਸਿਆਸੀ ਧੜਿਆਂ ਵੱਲੋਂ ਪੈਦਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਗਲਤ ਸਵਾਲਾਂ ਦਾ ਕੋਈ ਵੀ ਜਵਾਬ ਸਭ ਲਈ ਠੀਕ ਕਿਵੇਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ? ਕਿਸੇ ਵੀ ਰੰਗ ਦੇ ਸਿਆਸਤਦਾਨ ਨੂੰ ਹੱਕ ਵਿਚ ਨਾ ਭੁਗਤਣ ਵਾਲੀ ਸੁਰ ਬੁਰੀ ਲੱਗਣੀ ਕੁਦਰਤੀ ਹੈ। ਪਰ ਇਸ ਨੂੰ ਵਿਰੋਧ ਸਮਝਣ ਵਾਲਿਆਂ ਦਾ ਕੋਈ ਕੀ ਕਰੇ? ਸਿਆਸੀ ਮੁੱਦਿਆਂ 'ਤੇ ਚਰਚਾ ਚੰਗੀ ਗੱਲ ਹੈ। ਪਰ ਸਿਆਸੀ-ਮੁੱਦਿਆਂ ਦੀ ਥਾਂ ਸਿਆਸੀ-ਬੰਦਿਆਂ ਬਾਰੇ ਚਰਚਾ ਧੜੇਬੰਦੀ ਵੱਲ ਨੂੰ ਤੁਰ ਪੈਂਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਵੇਲੇ ਪੰਜਾਬ ਦੀ ਸਿਆਸਤ ਦੀ ਇਹੋ ਮਜ਼ਬੂਰੀ ਹੈ। ਮੁੱਦਾ ਇਹ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਦੀ ਸਿਆਸੀ ਜਿੰਮੇਵਾਰੀ ਅਕਾਲੀ, ਕਾਂਗਰਸ ਅਤੇ ਆਮ ਆਦਮੀ ਪਾਰਟੀ (ਆਪ) ਵਿਚੋਂ ਕਿਸ ਨੂੰ ਮਿਲਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ? ਮੁੱਦੇ ਦੀ ਥਾਂ ਤਿੰਨਾਂ ਹੀ ਪਾਰਟੀਆਂ ਦੀਆਂ ਆਗੂ ਸ਼ਖਸੀਅਤਾਂ ਚਰਚਾ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਬਣ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਮਸਲਾ ਇਥੋਂ ਹੀ ਪੈਦਾ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਲੋਕ ਸ. ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਸਿੰਘ ਬਾਦਲ ਅਤੇ ਕੈਪਟਨ ਅਮਰਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਦੇ ਭੇਤੀ ਹਨ, ਉਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕੇਜਰੀਵਾਲ ਦੇ ਭੇਤੀ ਨਹੀਂ ਹਨ।

ਕੇਜਰੀਵਾਲ ਨੂੰ ਤਬਦੀਲੀ ਦੀ ਰਾਜਨੀਤੀ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧ ਵਜੋਂ ਦੱਖਿਆ ਜ਼ਰੂਰ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ

ਪੰਜਾਬ ਦਾ ਸਿਆਸੀ ਭੇਤ

ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਸਥਾਪਤੀ ਵਿਰੁਧ ਬਦਲਾ ਲੈਣ ਦੀ ਮੁਹਿੰਮ ਵਾਂਗ ਉਸਾਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਵੀ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ। ਲੋਕ-ਫਤਵਾ ਜੋ ਵੀ ਹੋਏਗਾ, ਸਵੀਕਾਰ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਪਰ ਲੋਕਾਂ ਸਾਹਮਣੇ ਉਹ ਸਾਰੇ ਤੱਥ ਆਉਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ, ਜਿਹੜੇ ਪੰਜਾਬ ਦੀ ਵਰਤਮਾਨ ਸਥਿਤੀ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਹੋਏ ਹਨ। ਵਰਤਮਾਨ ਸਥਿਤੀ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿਚੋਂ ਲੰਘ ਕੇ ਇਥੇ ਪਹੁੰਚੀ ਹੈ। ਅੱਗੇ ਵੱਲ ਵਧਣ ਦੀ ਸਿਆਸਤ ਦੀ ਥਾਂ ਪਿੱਛੇ ਵੱਲ ਮੁੜਨ ਦੀ ਸਿਆਸਤ ਤੋਂ ਗੁਰੇਜ਼ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਸੁਤੰਤਰ ਭਾਰਤ ਵਿਚ ਪੰਜਾਬ ਦੀ ਰਾਜਨੀਤੀ ਸਿੱਖਾਂ ਦੀਆਂ ਸਿਆਸੀ ਅਕਾਂਖਿਆਵਾਂ ਦੇ ਇਰਦ-ਗਿਰਦ ਘੁੰਮਦੀ ਰਹੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਸਿੱਖਾਂ ਦੀ ਬਹੁਮੰਤਰੀ ਵਾਲੇ ਖਿੱਤੇ ਦੀ ਸਿਆਸਤ ਵਜੋਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਪੰਜਾਬੀ ਬੋਲਦੇ ਖਿੱਤੇ ਦੀ ਨਿਸ਼ਾਨਦੇਹੀ ਨਾਲ ਇਹ ਅਕਾਂਖਿਅਤ-ਖਿੱਤਾ ਪੰਜਾਬੀ ਸੂਬੇ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿਚ ਸਾਹਮਣੇ ਆ ਵੀ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਵਾਸਤੇ ਪੰਜਾਬੀਆਂ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਕੀਮਤ ਦੇਣੀ ਪਈ ਹੈ। ਹਿਮਾਚਲ ਅਤੇ ਪੰਜਾਬ ਨੂੰ ਬਿਨਾ ਮੰਗਿਆਂ ਅਤੇ ਬਿਨਾ ਕੋਈ ਕੀਮਤ ਦਿੱਤਿਆਂ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਕੁਦਰਤੀ ਅਤੇ ਸਨਅਤੀ ਅਸਾਸੇ ਜਿਸ ਮਾਤਰਾ ਵਿਚ ਮਿਲ ਗਏ ਹਨ, ਉਸੇ ਮਾਤਰਾ ਵਿਚ ਪੰਜਾਬੀ ਸੂਬਾ ਗਰੀਬ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ। ਜਿਹੋ ਜਿਹਾ ਭਾਸ਼ਾਈ ਸੂਬਾ, ਪੰਜਾਬ ਨੂੰ ਸਿਆਸੀ ਸੰਘਰਸ਼ ਨਾਲ ਮਿਲਿਆ ਹੈ, ਉਹੋ ਜਿਹਾ ਭਾਸ਼ਾਈ ਸੂਬਾ ਹਿਮਾਚਲੀ ਅਤੇ ਹਰਿਆਣਵੀ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਬਿਨਾ ਮੰਗਿਆਂ ਮਿਲ ਚੁਕਾ ਹੈ।

ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਪਾਣੀਆਂ ਦੀ ਲੜਾਈ ਵੀ ਸੂਬਾਈ ਹਿਤਾਂ ਨਾਲ ਹੀ ਜੁੜੀ ਹੋਈ ਹੈ। ਇਸ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿਚ ਰੱਖ ਕੇ ਹੀ ਪੰਜਾਬ ਦੀ ਸਿਆਸਤ ਬਾਰੇ ਸੋਚਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਹਾਲਤ ਵਿਚ ਇਹ ਤੱਥ ਵੀ ਅੱਖੋਂ ਓਹਲੇ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਕਿ ਕੇਂਦਰੀਕਰਣ ਦੀ ਸਿਆਸਤ ਸੂਬਾਈ ਸਿਆਸਤ ਨੂੰ ਨਾ ਕਦੇ ਪਹਿਲਾਂ ਰਾਸ ਆਈ ਸੀ, ਨਾ ਇਸ ਵੇਲੇ ਆ ਰਹੀ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਭਵਿੱਖ ਵਿਚ ਰਾਸ ਆ ਸਕਣੀ ਹੈ। ਅਕਾਲੀ, ਕਾਂਗਰਸ ਨੂੰ ਇਸੇ ਨੁਕਤੇ 'ਤੇ ਹਰਾਉਂਦੇ ਰਹੇ ਹਨ। ਪੰਜਾਬ ਵਿਚ ਕਾਂਗਰਸ, ਕੇਂਦਰੀ ਲੀਡਰਸ਼ਿਪ ਦੇ ਸਿਰ 'ਤੇ ਕਦੇ ਵੀ ਨਹੀਂ ਜਿੱਤੀ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਵੀ ਜਿੱਤੀ ਹੈ, ਕਾਂਗਰਸ ਦੀ ਸਥਾਪਤ ਸੂਬਾਈ ਲੀਡਰਸ਼ਿਪ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਵਿਚ ਹੀ ਜਿੱਤੀ ਹੈ। ਇਸ ਵੇਲੇ ਵੀ ਕਾਂਗਰਸ ਦੀ ਸਿਆਸਤ, ਕੈਪਟਨ ਅਮਰਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਦੇ ਆਸਰੇ ਨਾਲ ਹੀ ਖੜ੍ਹੀ ਹੈ।

ਸ. ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਸਿੰਘ ਬਾਦਲ ਵੀ ਬੇਸ਼ੱਕ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਕਾਲੀ ਸਿਆਸਤ ਦੀ ਧਰੋਹਰ ਹਨ। ਪਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਰੰਗ ਦੀ ਸਿੱਖ ਸਿਆਸਤ ਪੰਜਾਬ ਦੀ ਵਿਰਾਸਤੀ ਸਿਆਸਤ ਵਾਂਗ ਵੇਖੀ ਜਾਂਦੀ ਰਹੀ ਹੈ। ਸ. ਬਾਦਲ ਵੀ ਇਸ ਨੂੰ ਆ ਰਹੀਆਂ ਚੋਣਾਂ ਵਿਚ ਖਰਾ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਕੈਪਟਨ

ਦੀ ਸਿਆਸਤ, ਨਾਹਰੇਬਾਜ਼ੀ ਦੀ ਸਿਆਸਤ ਹੈ, ਉਧਤਪੁੰਜੀ ਦੀ ਸਿਆਸਤ ਹੈ ਅਤੇ ਅਪਹਰਣ ਦੀ ਸਿਆਸਤ ਹੈ। ਇਸ ਨਾਲ ਕਿਸੇ ਦਾ ਕੀ ਭਲਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਵਿਚਾਰੇ ਜਾਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਇਸ ਵਿਸਥਾਰ ਵਿਚ ਜਾਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਕਿ ਕੇਜਰੀਵਾਲ ਦੀ ਸਿਆਸਤ ਉਥੇ ਹੋਣੇ ਕੁਹਾੜੇ

ਅਮਰਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਇਸ ਦੇ ਬਦਲ ਵਜੋਂ ਲੋਕਾਂ ਵਿਚ ਜਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਦੋਵੇਂ ਲੀਡਰ, ਆਮ ਪੰਜਾਬੀ ਦੀ ਮਾਨਸਿਕਤਾ ਨਾਲ ਕਿਸੇ ਨਾ ਕਿਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜੁੜੇ ਹੋਏ ਹਨ ਅਤੇ ਮੁਕਾਬਲਾ ਵੀ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੋਹਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਨਾਲ ਮੁੱਦਾ ਇਹ ਪੈਦਾ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕੇਜਰੀਵਾਲ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਵਿਚ ਪੈਦਾ ਹੋ ਗਈ ਤੀਜੀ ਧਿਰ ਨੂੰ ਕਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵੇਖਿਆ ਜਾਵੇ? ਵਾਰਸੀ ਸਿਆਸਤ ਵਿਚ ਟਿਕਾ ਕੇ ਤਾਂ ਇਸ ਨੂੰ ਵੇਖਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਇਸ ਨਾਲ ਇਹ ਵੇਖੋ ਜਾਣ ਦੀ ਲੋੜ ਪੈ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਕੇਜਰੀਵਾਲ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਹੋਏ ਪੰਜਾਬੀਆਂ ਦੀ ਸਿਆਸਤ ਕੀ ਹੈ ਜਾਂ ਇਸ ਨੂੰ ਸਿਆਸਤ ਕਹਿ ਵੀ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਜਾਂ ਨਹੀਂ?

ਇਹ ਠੀਕ ਹੈ ਕਿ ਕੇਜਰੀਵਾਲ ਨੂੰ ਪੰਜਾਬੀਆਂ ਨੇ ਪਾਰਲੀਮੈਂਟ ਦੀਆਂ ਚਾਰ ਸੀਟਾਂ ਜਿਤਾ ਕੇ ਅਣਭੋਲ ਹੀ ਸੱਦਾ ਦੇ ਲਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਨਾਲ ਪੈਦਾ ਹੋ ਗਿਆ ਸਿਆਸੀ ਭਰਮ ਹੀ ਕੇਜਰੀਵਾਲ ਦੀ ਸਿਆਸਤ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ। ਸਿਧਾਂਤਮੁਕਤ ਸਿਆਸਤ ਦੀ ਇਸ ਨਾਲੋਂ ਵਧੀਆ ਮਿਸਾਲ ਹੋਰ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ। ਕੇਜਰੀਵਾਲ

ਵਾਂਗ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਈ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਕੁਹਾੜੇ ਦਾ ਦਸਤਾ ਦਿੱਲੀ ਦੀਆਂ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾਈ ਚੋਣਾਂ ਦੀ ਜਿੱਤ ਨਾਲ ਮਿਲ ਗਿਆ ਸੀ। ਜਿਸ ਭਾਲ ਵਿਚ ਉਹ ਭਟਕ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਉਹ ਉਸ ਨੂੰ ਦਿੱਲੀ ਨਾਲੋਂ ਵਧ ਪੰਜਾਬ ਵਿਚ ਨਜ਼ਰ ਆਉਣ ਲੱਗ ਪਈ ਸੀ।

ਪੰਜਾਬ ਵਿਚ 'ਆਪ' ਦੀ ਅਣਕਿਆਸੀ ਜਿੱਤ ਦਾ ਲੇਖਾ-ਜੋਖਾ ਅਜੇ ਹੋਣਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਨਾਲ ਮੁਦਾਹੀਨ ਸ਼ੇਰੀਲੀ ਸਿਆਸਤ ਦੀਆਂ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਪਰਤਾਂ ਸਾਹਮਣੇ ਆ ਵੀ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ। ਪਰ ਆ ਰਹੀਆਂ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਚੋਣਾਂ ਵਿਚ ਕੇਜਰੀਵਾਲ ਤੋਂ ਇਹ ਤਾਂ ਪੁੱਛਿਆ ਹੀ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਪੰਜਾਬ ਦੀ ਸਿਆਸਤ ਨੂੰ ਕਿਧਰ ਨੂੰ ਤੋਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ? ਚੰਗਾ ਹੋਵੇ ਜੇ ਤਿੰਨਾਂ ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਮੁਖੀਆਂ ਜਾਂ ਮੁਖੀਆਂ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਾਂ ਦਾ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਸੰਵਾਦ ਕਰਵਾ ਲਿਆ ਜਾਵੇ। ਪਰ ਇਸ ਵਾਸਤੇ ਸਮਾਂ ਹੀ ਕਿਥੇ ਰਹਿ ਗਿਆ ਹੈ!

ਮੁੱਦਾ ਇਹ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜਿਹੜੀਆਂ ਧਿਰਾਂ ਤੋਂ ਕੇਜਰੀਵਾਲ ਨੂੰ ਹੁੰਗਾਰਾ ਮਿਲ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਕੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਰੀਝਾਂ ਅਤੇ ਸੁਪਨਿਆਂ ਦੀ ਪਹਿਲਤਾਜ਼ਗੀ ਨੂੰ ਉਹ ਕਾਇਮ ਰੱਖ ਸਕੇਗਾ?

ਪੰਜਾਬ ਸਿਆਸਤ

ਪੰਜਾਬੀਆਂ ਦੀ ਸ਼ਰੀਕੇਬਾਜ਼ੀ ਤੋਂ ਉਹ ਜੇ ਵਾਕਫ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸ ਦੀ ਮਾਅਕੇਬਾਜ਼ੀ, ਉਸ ਨੂੰ ਪੁੱਠੀ ਵੀ ਪੈ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਪੰਜਾਬ, ਗੁਰੂ ਦੇ ਨਾਮ 'ਤੇ ਜਿਉਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕੇਜਰੀਵਾਲ ਦੀ ਜੁੱਡਲੀ ਨੂੰ ਇਸ ਦੀ ਬਿਲਕੁਲ ਸਮਝ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਦਾ ਪ੍ਰਗਟਾਵਾ ਲਗਾਤਾਰ ਹੁੰਦਾ ਆ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਪੰਜਾਬੀਆਂ ਨੂੰ ਜਿਹੋ ਜਿਹੇ ਸਿੱਧਤ ਉਸ ਦੀ ਜੁੱਡਲੀ ਨੇ ਸਮਝ ਲਿਆ ਹੈ, ਇਸ ਦੀ ਕੀਮਤ ਦੇਣ ਲਈ ਕੇਜਰੀਵਾਲ ਨੂੰ ਤਿਆਰ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਪੰਜਾਬੀਆਂ ਨੂੰ ਪੰਜਾਬ ਹਿਤੈਸ਼ੀ ਹੋਣ ਦੀ ਸਿਆਸਤ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ, ਪੰਜਾਬ ਹਿਤੈਸ਼ੀ ਹੋਣ ਲਈ ਸਿਰ ਦੇਣ ਵਾਲਿਆਂ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਅਜੇ ਤੱਕ ਕੇਜਰੀਵਾਲ ਨੇ ਇਸ ਪਾਸੇ ਤੁਰਨਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜੋ ਇਸ ਪਾਸੇ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਤੁਰੇ ਹੋਏ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮਹਿਜ਼ ਵੋਟ ਬੈਂਕ ਸਮਝ ਕੇ ਸਿਆਸੀ ਸ਼ੌਸ਼ਣ ਦੀ ਰਾਜਨੀਤੀ ਤੋਂ ਗੁਰੇਜ਼ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਕੇਜਰੀਵਾਲ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਪੰਜਾਬ ਦੀ ਸਿਆਸਤ ਵਿਚ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਤਜਰਬੇ ਹੋ ਚੁੱਕੇ ਹਨ। ਮਾਇਆਵਤੀ ਦੀ ਜਾਤੀਵਾਦੀ ਸਿਆਸਤ ਪੰਜਾਬ ਵਿਚ ਇਸ ਕਰਕੇ ਪੈਰ ਨਹੀਂ ਜਮਾ ਸਕੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਆਪਣੀ ਪਾਰਟੀ ਦਾ ਕੋਈ ਪੰਜਾਬੀ ਚਿਹਰਾ ਪੈਦਾ ਨਾ ਕਰ ਸਕੀ। ਖੱਬੇਪੱਖੀ ਸਿਧਾਂਤਕ ਸਿਆਸਤ ਵੀ ਪੰਜਾਬ ਵਿਚ ਇਸੇ ਕਰਕੇ ਫੇਲ੍ਹ ਹੋਈ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਵੀ ਪੰਜਾਬੀ ਚਿਹਰਾ ਪੈਦਾ ਨਾ ਕਰ ਸਕੇ। ਕੇਜਰੀਵਾਲ ਨੇ ਤਾਂ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੇ ਪੰਜਾਬੀ ਚਿਹਰਿਆਂ ਦਾ ਰਾਹ ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰੋਕਿਆ ਹੈ, ਉਸ ਨਾਲ ਉਹ ਘੁਸਪੈਠੀਆਂ ਸਿਆਸਤ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਸਮਝ ਉਸ ਦੇ ਪੰਜਾਬੀ ਸਮਰਥਕਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਆਉਣ ਲੱਗ ਪਈ ਹੈ। ਪੰਜਾਬ ਦੀ ਸਿਆਸਤ, ਸ਼ੇਰ ਦੀ ਸਵਾਰੀ ਕਰਨ ਵਰਗੀ ਸਿਆਸਤ ਰਹੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਸੰਭਾਲ ਕੇ ਹੱਥ ਪਾਏ ਜਾਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਕੇਜਰੀਵਾਲ ਦੀ ਸਿਆਸੀ ਜੁੱਡਲੀ ਇਹ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸਮਝ ਸਕੀ।

ਅਜੋਕੇ ਸਿਆਸਤਦਾਨਾਂ ਦੀ ਸਾਖ ਆਮ ਲੋਕਾਂ ਦੀਆਂ ਨਿਗਾਹਾਂ ਵਿਚ ਬਹੁਤ ਡਿੱਗ ਚੁੱਕੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਹਾਲਤ ਵਿਚ ਬਿਨਾ ਜਾਣਿਆਂ ਤੇ ਬਿਨਾ ਸਮਝਿਆਂ ਕੇਜਰੀਵਾਲ ਦੇ ਮਗਰ ਲੱਗਣਾ ਖਤਰਨਾਕ ਸਾਬਤ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਕਰਕੇ ਮੁੱਦਿਆਂ ਤੋਂ ਭਟਕੀ ਪੰਜਾਬ ਦੀ ਸਿਆਸਤ ਵਾਸਤੇ ਲੀਡਰਸ਼ਿਪ ਦੀ ਚੋਣ ਕਰਨ ਲੱਗਿਆਂ ਇਹ ਧਿਆਨ ਵਿਚ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਦਿੱਲੀ ਤੋਂ ਸਿੱਧੇ ਜਾਂ ਅਸਿੱਧੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਨਿਰਦੇਸ਼ਤ ਸਿਆਸਤ, ਨਾ ਪੰਜਾਬ ਨੂੰ ਕਦੇ ਰਾਸ ਆਈ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਆਉਣੀ ਹੈ।

ਸੁੱਤੀਆਂ-ਜਾਗਦੀਆਂ ਜਮੀਰਾਂ 'ਚ ਲੱਗੇਗੀ ਸਿਰ-ਧੜ ਦੀ ਬਾਜ਼ੀ

ਆਜ਼ਾਦੀ ਪਿਛੋਂ ਪੰਜਾਬ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੀਆਂ 14 ਚੋਣਾਂ ਦੇਖ ਚੁਕਾ ਹੈ ਅਤੇ ਹਰ ਵਾਰ ਅਕਾਲੀ, ਭਾਜਪਾ, ਜੋ ਕਦੇ ਜਨਸੰਘ ਅਖਵਾਉਂਦੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਕਾਂਗਰਸ ਹੀ ਸੱਤਾ 'ਤੇ ਕਾਬਜ਼ ਰਹੀਆਂ ਹਨ। ਹਰ ਸਿਆਸੀ ਪਾਰਟੀ ਖੁਦ ਨੂੰ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਹਿਤੈਸ਼ੀ ਗਰਦਾਨਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਦੂਜੀਆਂ ਨੂੰ ਲੋਕ ਦੀ ਦੁਸ਼ਮਣ ਸਿੱਧ ਕਰਨ ਵਿਚ ਕੋਈ ਕਸਰ ਬਾਕੀ ਨਹੀਂ ਛੱਡਦੀ। ਇਹ ਵਰਤਾਰਾ ਸਿਰਫ ਵੋਟਾਂ

ਲਖਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਮੌੜ
ਫੋਨ: 91-94177-52063

ਵੇਲੇ ਭਾਸ਼ਣਬਾਜ਼ੀ ਤੱਕ ਹੀ ਸਿਮਟ ਕੇ ਰਹਿ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸਭ ਭੁੱਲ-ਭੁੱਲਾ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਕਿਸੇ ਨੇ ਲਾਏ ਗਏ ਇਲਜ਼ਾਮਾਂ ਦੀ ਪੜਤਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ, ਭੋਲੇ ਲੋਕ ਸਿਰਫ ਤਾੜੀਆਂ ਵਜਾ ਕੇ ਹੀ ਲੱਗੀਆਂ ਤੁਹਮਤਾਂ 'ਤੇ ਅਪਣੀਆਂ ਸੀਮਤ ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਗਟਾਵਾ ਕਰ ਜਾਂਦੇ ਸਨ।

ਅਜੋਕੇ ਮੀਡੀਏ ਦੇ ਆਮਦ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਲਾਈਆਂ ਤੁਹਮਤਾਂ ਦੀ ਪੈਰਵੀ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਹੁੰਦੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿਸੇ ਸਿਆਸੀ ਨੇਤਾ ਨੇ ਕਿਸੇ 'ਤੇ ਤੁਹਮਤ ਲੱਗਾ ਦਿੱਤੀ ਉਸੇ ਉਤੇ ਯਕੀਨ ਕਰ ਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ। ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਅਤਿਕਥਨੀ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਸਿਆਸੀ ਦਲਾਂ ਦੀ ਇਲਜ਼ਾਮਬਾਜ਼ੀ ਵਿਚ ਵੀ ਮਿਲੀਭੁਗਤ ਸਾਫ਼ ਝਲਕਦੀ ਸੀ। ਸਾਰੀਆਂ ਸਿਆਸੀ ਧਿਰਾਂ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਦੇ ਗੰਭੀਰ ਔਗੁਣ ਛੁਪਾ ਕੇ ਹੀ ਬਿਆਨ ਦਾਗਦੀਆਂ ਸਨ ਜਾਂ ਆਗੂ ਅਜਿਹੇ ਬਿਆਨ ਦਿੰਦੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਸਪਸ਼ਟੀਕਰਨ ਦੇਣਾ ਆਸਾਨ ਹੁੰਦਾ।

ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਧਰਮ ਦੇ ਨਾਂ ਦੀ ਰੱਜਵੀਂ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਵੀ ਹੁੰਦੀ ਰਹੀ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਧਰਮ ਯੁੱਧ ਮੋਰਚੇ ਨੂੰ ਅਕਾਲੀਆਂ ਨੇ ਖੂਬ ਪ੍ਰਚਾਰਿਆ ਅਤੇ ਲਾਹਾ ਖੱਟਿਆ ਹੈ। ਪੰਜਾਬੀ ਸੂਬੇ ਦੇ ਨਾਮ 'ਤੇ ਬੇ-ਹਿਸਾਬੀ ਸਿਆਸਤ ਹੁੰਦੀ ਰਹੀ ਹੈ। ਸ. ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਸਿੰਘ ਬਾਦਲ ਨੇ ਜੇਲਾਂ ਕੱਟਣ ਦੀਆਂ ਸਾਖੀਆਂ ਸੁਣਾ ਕੇ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਕਾਫੀ ਹਮਦਰਦੀ ਖੱਟੀ ਹੈ ਪਰ ਖੁਦ ਕਦੇ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਹਮਦਰਦ ਨਾ ਬਣ ਸਕੇ ਜਿਸ ਦਾ ਭੇਦ ਬਹੁਤਾ ਲੰਮਾ ਸਮਾਂ ਬਰਕਰਾਰ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਿਆ ਅਤੇ ਅਖੀਰ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗ ਗਿਆ ਕਿ ਇਹ ਸਭ ਰਾਜ ਹਾਸਲ ਕਰਨ ਲਈ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਜਜ਼ਬਾਤ ਭੜਕਾਉਣ ਲਈ ਜਰੂਰੀ ਸੀ ਅਤੇ ਭੋਲੇ ਲੋਕ ਜਜ਼ਬਾਤੀ ਹੋ ਕੇ ਬਿਨਾ ਸੋਚੇ ਸਮਝੇ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਨੇਤਾ ਚੁਣ ਕੇ ਉਮਰਾਂ ਦਾ ਦੁੱਖ ਸਹੇਤ ਲੈਂਦੇ ਹਨ, ਜਿਸ ਦਾ ਇਲਾਜ ਪੰਜ ਸਾਲਾਂ ਤੱਕ ਮਿਲਦਾ ਹੀ ਨਹੀਂ।

ਜਦੋਂ ਦੀ ਆਮ ਆਦਮੀ ਪਾਰਟੀ ਹੋਂਦ ਵਿਚ ਆਈ ਹੈ, ਤਦ ਤੋਂ ਭਾਰਤ ਦੀਆਂ ਸਿਆਸੀ ਸਮੀਕਰਨਾਂ ਬਦਲ ਗਈਆਂ ਹਨ। ਹੁਣ ਸਥਿਤੀ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਲਜ਼ਾਮਾਂ ਦੀ ਵੀ ਪੜਤਾਲ ਹੋਣ ਲੱਗ ਪਈ ਹੈ ਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚ ਕਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਸੱਚਾਈ ਹੈ? ਇਸ ਪਾਰਟੀ ਦੇ ਸਿਆਸੀ ਖੇਤਰ ਵਿਚ ਉਭਰਨ ਨਾਲ ਅਨੇਕਾਂ ਗੁੱਝੇ ਤੱਥ ਉਜਾਗਰ ਹੋਏ ਹਨ, ਜੋ ਅੱਜ ਤੱਕ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਪਤਾ ਹੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਦਿੱਲੀ ਪੁਲਿਸ ਦਾ ਦਿੱਲੀ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਅਧੀਨ ਨਾ ਹੋ ਕੇ, ਕੇਂਦਰ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੋਣ ਵਾਲਾ ਗੁੱਝਾ ਤੱਥ ਆਮ ਆਦਮੀ ਪਾਰਟੀ ਦੀ ਆਮਦ ਨੇ ਹੀ ਜੱਗ ਜਾਹਰ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਦਿੱਲੀ ਵਿਚ ਪਾਣੀ ਦੇ

ਟੈਂਕਰਾਂ ਦੀ ਲੁੱਟ ਵਾਲਾ ਤੱਥ ਇਸ ਦੀਆਂ ਮਿਸਾਲਾਂ ਹਨ। ਪਰ ਆਮ ਆਦਮੀ ਪਾਰਟੀ ਦੇ ਬਹੁਤੇ ਉਮੀਦਵਾਰ ਲੋਕ ਮਨਾਂ ਦੇ ਨਾਇਕ ਨਹੀਂ ਬਣ ਸਕੇ।

ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਲੋਕ ਇਹ ਸੋਚਣ ਲਈ ਮਜ਼ਬੂਰ ਹਨ ਕਿ ਰਾਜ ਦੀਆਂ 22500 ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਨੂੰ 90 ਕਰੋੜ ਦੇ ਭਾਂਡੇ ਦੇ ਕੇ ਕਿਹੜੇ ਲੋਕ ਪੱਖੀ ਵਿਕਾਸ ਕਾਰਜ ਹੋ ਰਹੇ ਹਨ ਜਦਕਿ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਵੀ ਵਿਵਾਦਾਂ ਤੋਂ ਡਰਦਿਆਂ ਵਾਪਸ ਲੈਣਾ ਪੈ ਗਿਆ ਕਿਉਂਕਿ ਟੈਂਡਰ ਲੈਣ ਵਾਲੀ ਕੰਪਨੀ ਉਸ ਵੇਲੇ ਕਿਤਾਬਾਂ ਦੇ ਘਪਲੇ ਵਿਚ ਘਿਰੀ ਹੋਈ ਸੀ। ਮੌਜੂਦਾ ਪੰਚਾਇਤ ਮੰਤਰੀ ਸਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਮਲੂਕਾ ਉਸ ਸਮੇਂ ਸਿੱਖਿਆ ਮੰਤਰੀ ਸਨ। ਦੂਜਾ, ਭਾਂਡਿਆਂ ਦੀ ਕੁਆਲਿਟੀ ਅਤੇ ਕੀਮਤ ਵੀ ਸ਼ੱਕ ਦੇ ਘੇਰੇ ਵਿਚ ਆ ਗਏ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੋਰ ਵੀ ਕਈ ਨੌਕਰੀਆਂ ਵਿਚ ਘਪਲੇ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਮਨਹੂਸ ਕਾਰੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆਏ ਜੋ 'ਮਾਣ ਅਕਾਲੀ ਹੋਣ' ਤੋਂ ਨੂੰ ਦਾਗਦਾਰ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਇਹ ਸਭ ਕੁਝ ਮੀਡੀਆ ਅਤੇ ਆਰ.ਟੀ.ਆਈ. ਐਕਟ ਦੀ ਆਮਦ ਨੇ ਜੱਗ ਜਾਹਰ ਕੀਤਾ। ਜਾਗਦੀਆਂ ਜਮੀਰਾਂ ਵਾਲੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਰਤਾਰਿਆਂ ਤੋਂ ਅਣਜਾਣ ਨਹੀਂ। ਹਾਂ ਕੁੱਝ ਕੁ ਸੁੱਤੀਆਂ ਜਮੀਰਾਂ ਵਾਲੇ ਅੱਜ ਵੀ ਘਪਲਿਆਂ ਵਿਚ ਲਬਰੇਜ਼ ਹਾਕਮ ਜਮਾਤਾਂ ਨੂੰ ਸਹਿ ਦੇ ਕੇ ਸਮੁੱਚੇ ਪੰਜਾਬੀਆਂ ਦੇ ਗਲ ਛੁਰੀਆਂ ਚਲਾਉਣ ਲੱਗੇ ਹੋਏ ਹਨ।

ਹੱਕ-ਸੱਚ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਉਠਾਉਣ ਵਾਲੇ ਸਗੰਠਨਾਂ 'ਤੇ ਲਾਠੀਚਾਰਜ ਕਰਨ ਵੇਲੇ ਹਾਕਮ ਜਮਾਤਾਂ ਦਾ ਕਰੂਰ ਚਿਹਰਾ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਨਾਲ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮਿਲਦਾ-ਜੁਲਦਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਇਸ ਦਰਿੰਦੇ ਚਿਹਰੇ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਸਿਰਫ ਜਾਗਦੀਆਂ ਜਮੀਰਾਂ

ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਹੈ, ਸੁੱਤੀਆਂ ਜਮੀਰਾਂ ਵਾਲੇ ਇਸ ਨੂੰ ਹਾਕਮ ਜਮਾਤ ਵੱਲੋਂ ਕੀਤੀ ਗਈ 'ਸਰਕਾਰੀ' ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਾਰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ।

ਮੁਜਾਹਰਾਕਾਰੀਆਂ ਦੀਆਂ ਮੰਗਾਂ ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਦੇਣ ਦੀ ਥਾਂ ਮੱਛੀਆਂ ਮਾਸ ਕਰ ਦੇਣ ਵਿਚ ਕਾਂਗਰਸੀ-ਅਕਾਲੀ ਮਿਲਦੀ-ਜੁਲਦੀ ਰਾਇ ਦੇ ਮਾਲਕ ਹਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਹਾਕਮ ਜਮਾਤ ਬਦਲ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਮਾਨਸਿਕਤਾ ਉਹੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਪੁਲਿਸ, ਫੌਜ, ਸਰਕਾਰੀ ਡਾਂਗਾਂ, ਜਲ ਤੋਪਾਂ ਵੀ ਉਹੀ ਰਹਿੰਦੀਆਂ ਹਨ, ਜਿਸ ਦੇ ਇਸ਼ਾਰੇ 'ਤੇ ਇਹ ਆਪਣਾ 'ਕੰਮ' ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ, ਸਿਰਫ ਹਾਕਮ ਟੋਲੀ ਹੀ ਬਦਲਦੀ ਹੈ। ਬਦਲੀ ਹਾਕਮ ਟੋਲੀ ਦੀ ਦਿੱਖ ਜਾਗਦੀ ਅਤੇ ਸੁੱਤੀ ਜਮੀਰ ਦੀ ਨਜ਼ਰ ਵਿਚ ਵੱਖਰੀ-ਵੱਖਰੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।

'ਇੱਕ ਘਰ ਇੱਕ ਨੌਕਰੀ' ਦਾ ਫਾਰਮ ਭਰ ਕੇ ਬੇਰੁਜ਼ਗਾਰਾਂ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਰਿਵਾਰਾਂ ਦੀਆਂ ਵੋਟਾਂ ਬੋਟਰਨ ਦੇ ਰੌਅ ਵਿਚ ਬੈਠੀ ਕੈਪਟਨ ਦੀ ਕਾਂਗਰਸ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਕਿ ਉਸ ਵੇਲੇ ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਮੰਗਦੇ ਬੇਰੁਜ਼ਗਾਰਾਂ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਡਾਂਗਾਂ ਨਾਲ ਕੁੱਟਿਆ ਅਤੇ ਜੇਲ੍ਹਾਂ ਵਿਚ ਸੁੱਟਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ। ਅੱਜ ਉਮਰ ਹੱਦ 37 ਤੋਂ ਵਧਾ ਕੇ 42 ਸਾਲ ਕਰਨ ਦੇ ਵਾਅਦੇ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਕੈਪਟਨ ਹੀ ਉਮਰ ਸੀਮਾ 42 ਤੋਂ 37 ਸਾਲ ਕਰਨ ਲਈ ਜਿੰਮੇਵਾਰ ਹੈ। ਜਾਗਦੀਆਂ ਜਮੀਰਾਂ ਵਾਲੇ ਕਾਂਗਰਸ ਦੀ ਹਕੂਮਤ ਦੀਆਂ ਜ਼ਿਆਦਤੀਆਂ ਨੂੰ ਭੁੱਲੇ ਨਹੀਂ, ਸੁੱਤੀਆਂ ਜਮੀਰਾਂ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਕੁੱਝ ਯਾਦ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ। ਕਾਂਗਰਸ ਦੀ ਹਕੂਮਤ ਵੇਲੇ ਕੁੱਟੇ ਗਏ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਧੀਆਂ-ਪੁੱਤਾਂ ਦੇ ਸਿਰਾਂ ਵਿਚ ਲੱਗੇ ਟਾਂਕੇ ਅੱਜ ਵੀ ਕਾਂਗਰਸੀ ਕਹਿਰ ਦੀ ਖੂਨੀ ਗਵਾਹੀ

ਭਰਦੇ ਹਨ। ਕਿਸਾਨ/ਮਜ਼ਦੂਰ ਜਥੇਬੰਦੀਆਂ ਨੂੰ ਮਾਈਸਰਖਾਨਾ, ਰਾਏਪੁਰ-ਮਾਘਾ, ਧੌਲਾ-ਛੰਨਾ, ਭਾਈ ਬਖਤੌਰ, ਮਟਕਾ ਚੌਕ ਭੁੱਲੇ ਨਹੀਂ ਹੋਣੇ। ਜਾਗਦੀਆਂ ਜਮੀਰਾਂ ਵਾਲੇ ਅੱਜ ਵੀ ਉਸ ਕਹਿਰ ਨੂੰ ਚੇਤੇ ਵਿਚ ਵਸਾਈ ਬੈਠੇ ਹਨ ਅਤੇ ਸੁੱਤੀਆਂ ਜਮੀਰਾਂ ਵਾਲਿਆਂ ਨੇ ਹਕੂਮਤੀ ਕਹਿਰ ਦਾ ਨੰਗਾ ਨਾਚ ਵੇਖ ਕੇ ਵੀ ਅਣਡਿੱਠ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿਉਂਕਿ ਜੁਲਮ ਸਹਿਣ ਵਾਲਿਆਂ ਦਾ ਸੁੱਤੀਆਂ ਤੇ ਜਾਗਦੀਆਂ ਜਮੀਰਾਂ ਵਾਲਿਆਂ ਨਾਲ ਰਿਸ਼ਤੇ ਦਾ ਵਖਰੇਵਾਂ ਸੀ।

ਸਾਡਾ ਮਤਲਬ ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਸਿਆਸੀ ਦਲ ਨੂੰ ਹਮਾਇਤ ਦੇਣਾ ਜਾਂ ਨਿੰਦਣਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਬਲਕਿ ਸੱਚਾਈ ਜੱਗ ਜਾਹਰ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਸੱਚਾਈ ਇਹੋ ਹੈ ਕਿ ਗੁਲਾਮ ਭਾਰਤ ਸਾਡੀ ਥਾਲੀ ਵਿਚ ਜਿੰਨੀਆਂ ਰੋਟੀਆਂ ਰੱਖਦਾ ਸੀ, ਆਜ਼ਾਦ ਭਾਰਤ ਉਸ ਵਿਚੋਂ ਅੱਧੀਆਂ ਚੁੱਕ ਕੇ ਹੀ ਲੈ ਗਿਆ। ਇਸ ਦਾ ਸਿੱਧਾ ਦੋਸ਼ ਲੋਕ ਰਾਜ ਰਾਹੀਂ ਚੁਣ ਹੋਈਆਂ ਭਾਰਤ ਦੀਆਂ ਹਾਕਮ ਜਮਾਤਾਂ ਨੂੰ ਹੀ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸੁੱਤੀਆਂ-ਜਾਗਦੀਆਂ ਜਮੀਰਾਂ ਵਾਲੇ ਹੀ ਚੁਣਦੇ ਰਹੇ ਹਨ। ਭਾਰਤ ਨੂੰ ਗੁਲਾਮ ਰੱਖਣ ਲਈ ਐਨਾ ਧੱਕਾ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਜਿੰਨਾ ਅੱਜ ਆਜ਼ਾਦ ਰੱਖਣ ਲਈ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਇਹੀ ਸਿਆਸੀ ਦਲ ਵੋਟਾਂ ਮੰਗਣ ਵੇਲੇ ਲੋਕ ਚਿੱਤਾਂ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਆਜ਼ਾਦੀ ਪਿਛੋਂ ਸਾਡੀ ਥਾਲੀ 'ਚੋਂ ਗੁਲਾਮ ਭਾਰਤ ਵੇਲੇ ਦੀਆਂ ਰੋਟੀਆਂ ਕੌਣ ਲੈ ਗਿਆ? ਦਾ ਚਿਹਰਾ ਨੰਗਾ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਜਾਗਦੀਆਂ ਜਮੀਰਾਂ ਵਾਲੇ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਚਿਹਰਿਆਂ ਦੀ ਸ਼ਨਾਖਤ ਕਰ ਚੁੱਕੇ ਹਨ, ਪਰ ਸੁੱਤੀਆਂ ਜਮੀਰਾਂ ਵਾਲੇ ਅਜੇ ਵੀ 'ਮਿੱਠੀਆਂ ਗੱਲਾਂ' 'ਤੇ ਤੇਰਾ ਮਨ ਭਿੰਜ ਗਿਆ' ਵਾਲੀ ਅਵਸਥਾ ਵਿਚੋਂ ਗੁਜਰ ਰਹੇ ਹਨ।

ਬਾਹਰਲੇ ਗੇਟ ਨੂੰ ਲੱਗਿਆ ਤਾਲਾ। ਗੇਟ 'ਤੇ ਜੰਮੀ ਹੋਈ ਉਦਾਸੀ ਦੀ ਡੂੰਘੀ ਪਰਤ। ਕਿਸੇ ਦੇ ਕਦਮਾਂ ਨੂੰ ਉਡੀਕਦਿਆਂ, ਨੈਣਾਂ 'ਚ ਛਾਇਆ ਸਦੀਆਂ ਜੇਡਾ ਉਨੀਦਰਾ। ਗੇਟ ਦੀ ਵਿਥਿਆ, ਇਕ ਕਰੁਣਾਮਈ ਸੌਚ। ਆਪਣਿਆਂ ਦੀ ਉਡੀਕ 'ਚ ਖਾਰੇ ਪਾਣੀਆਂ 'ਚ ਖੁਰੇ ਹੋਏ ਦੀਦੇ। ਗੇਟ ਹੇਠ ਦੀ ਖਿਸਕਾਈਆਂ ਅਖਬਾਰਾਂ ਆਦਿ ਦੀਆਂ ਛਿੱਦੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਕਾਤਰਾਂ, ਆਪਣੀ ਕਹਾਣੀ ਆਪ ਬਿਆਨਦੀਆਂ। ਜਾਨਵਰਾਂ ਦੀਆਂ ਵਿੱਠਾਂ, ਵੀਰਾਨਗੀ ਦੀ ਮੂੰਹ ਬੋਲਦੀ ਤਸਵੀਰ। ਗੇਟ ਉਪਰ ਦੀ ਝਾਤੀ ਮਾਰਿਆਂ ਲੱਗਦਾ, ਘਰ ਨਿੱਖੜੀ ਜੂਨ ਹੰਢਾਵੇ। ਕਦੇ ਚਹਿਕਦਾ ਬਗੀਚਾ, ਉਦਾਸ ਪਲਾਂ ਨੂੰ ਜਿਉਣ ਲਈ ਲਾਚਾਰ। ਸੋਚਦਾ ਏ, ਕਿੱਥੇ ਤੁਰ ਗਏ ਬੂਟਿਆਂ ਨਾਲ ਬੂਟੇ ਬਣੇ ਲੰਮੀ ਉਮਰ ਦੀ ਦੁਆ ਕਰਨ ਵਾਲੇ, ਕਿੱਥੇ ਰਹਿ ਗਈ ਰੀਝਾਂ ਦੀ ਪਟਾਰੀ, ਕਿਸ ਨੇ

ਡਾ. ਗੁਰਬਖਸ਼ ਸਿੰਘ ਭੰਡਾਲ
ਫੋਨ: 647-702-5445

ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਕਿੱਥੇ ਚੋਗ ਖਿਲਾਰੀ ਕਿ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਆਪਣੇ ਅਰਥਾਂ ਤੋਂ ਹਾਰੀ।

ਗਮ 'ਚ ਡੁੱਬਿਆ ਘਰ, ਘਰ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਉਡੀਕਦਾ ਉਮਰੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਈ ਬੁੱਢ ਵਰੇਸ ਦੇ ਹਾਲ ਪਾਲਦਾ। ਘਰ ਦੀਆਂ ਸਿਸਕਦੀਆਂ ਕੰਧਾਂ 'ਤੇ ਉਖੜਿਆ ਪਲੱਸਤਰ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਹੱਥਾਂ ਦੀ ਉਡੀਕ 'ਚ ਅੱਖਾਂ ਭਰਦਾ, ਜੋ ਉਸ ਦੀ ਅਧਿਕ ਨੂੰ ਚਿਰੰਜੀਵਤਾ ਬਖਸ਼ੇ। ਘਰ ਵਾਲਿਆਂ ਤੋਂ ਬਗੈਰ, ਘਰ ਆਪਣੀ ਹੋਂਦ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਚਿਤਵ ਸਕਦਾ ਏ। ਵੀਰਾਨਗੀ ਤੇ ਬੇਗਾਨਗੀ 'ਚ ਡੁੱਬਿਆ ਘਰ, ਦਸਤਕ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਦੇ ਗਲ ਲਗ ਰੋਣ ਲੱਗ ਪਿਆ। ਇਕੱਲੀਆਂ ਕੰਧਾਂ ਘਰ ਨੂੰ ਤਾਮੀਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀਆਂ। ਬੂਹੇ-ਬਾਰੀਆਂ, ਰੋਸ਼ਨਦਾਨ ਆਦਿ ਰਲ ਕੇ ਕਮਰੇ ਨੂੰ ਸਿਰਜਦੇ ਅਤੇ ਜਿਉਣ ਜੋਗੇ ਹੀ ਕਮਰਿਆਂ ਨੂੰ ਘਰ ਦਾ ਰੁਤਬਾ ਦਿੰਦੇ।

ਘਰ ਬਣਾਉਣਾ ਹੈ ਤਾਂ ਕਦੇ ਬਿਜੜੇ ਵੰਨੀ ਦੇਖਿਓ। ਪਰ ਭੁੱਲ ਕੇ ਵੀ ਕਦੇ ਕਾ ਦੀ ਰੀਸ ਨਾ ਕਰਿਓ ਜਿਹੜਾ ਆਪਣਾ ਆਲ੍ਹਣਾ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਹੋਰਨਾਂ ਦੇ ਆਲ੍ਹਣੇ ਢਾਹੁੰਦਾ ਏ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਕੋਇਲ ਦੀ ਰੀਸ ਕਰਿਓ ਜੋ ਆਪਣੇ ਆਂਡੇ ਕਾ ਦੇ ਆਲ੍ਹਣੇ 'ਚ ਰੱਖ ਬੱਚੇ ਪੈਦਾ ਕਰਦੀ ਹੈ।

ਘਰ ਦੇ ਅੱਖਰਾਂ ਦਾ ਜੋੜ ਨਹੀਂ। ਇਹ ਦੋ ਜਿਸਮ, ਇਕ ਜਾਨ ਦਾ ਸੰਕਲਪ ਏ, ਮਨੁੱਖੀ ਹੋਂਦ ਦੀ ਨੀਂਹ ਏ, ਪਰਿਵਾਰਕ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਦਾ ਸ਼ੁਭ ਸ਼ਗਨ ਏ, ਇਕ ਦੂਜੇ ਦੇ ਸਾਹੀਂ ਜਿਉਣ ਦੀ ਅਗਨ ਏ, ਜੀਵਨ ਦੇ ਸੁਚਾਰੂ ਮੁੱਲਾਂ ਨੂੰ ਅਪਨਾਉਣ ਦੀ ਲਗਨ ਏ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਹਸਤੀ ਨੂੰ ਮਿਟਾ ਕੇ, ਦੂਸਰਿਆਂ 'ਚੋਂ ਹੀ ਆਪਾ ਭਾਲਣ ਦਾ ਧਰਮ ਏ।

ਘਰ ਸਮਾਜ ਦੀ ਉਹ ਇਕਾਈ ਏ ਜਿਸ ਦੇ ਬਗੈਰ ਸਮਾਜ ਸਿਰਜਣਾ ਕਿਵੇਂ ਕਿਆਸੋਗੇ, ਆਉਣ ਵਾਲੀਆਂ ਪੀੜ੍ਹੀਆਂ ਨੂੰ ਕੀ ਦਿਲਾਸਾ ਦਿਓਗੇ ਅਤੇ ਭਵਿੱਖ ਦੀਆਂ ਮਾਸੂਮ ਮੁਸਕੜੀਆਂ ਦੀ ਤਲੀ 'ਤੇ ਕੀ ਧਰੋਗੇ?

ਹਰ ਕੋਈ ਆਪਣੇ ਸੁਪਨਿਆਂ ਦਾ ਘਰ ਬਣਾਉਣਾ ਲੋਚਦਾ ਏ। ਕੋਈ ਮਹਿਲਨੁਮਾ ਘਰ ਦਾ ਤਸਵਰ ਕਰਦਾ ਏ। ਕੋਈ ਕੁੱਲੀ 'ਚੋਂ ਹੀ ਸਕੂਨ ਤਲਾਸ਼ੀ ਦਾ ਮੁੱਢ ਸਿਰਜਦਾ ਏ ਅਤੇ ਕੁੱਲੀ 'ਚੋਂ ਹੀ ਛੱਜੂ ਦੇ ਚੁਬਾਰੇ ਵਾਂਗ ਬਲਖ ਤੇ ਬੁਖਾਰੇ ਦਾ ਅਨੰਦ ਮਾਣਦਾ ਏ। ਕਿਸੇ ਲਈ ਬੁਨਿਆਦੀ ਸੁੱਖ-ਸਹੂਲਤਾਂ ਦੀ ਬਹੁਤਾਤ, ਸੁਖਾਵੇਂ ਘਰ ਲਈ ਬੇਹਦ ਜ਼ਰੂਰੀ ਏ ਅਤੇ ਕਈ ਆਪਣੇ ਪਰਿਵਾਰਕ ਜੀਆਂ ਦੇ ਆਪਸੀ ਮੋਹ-ਮੁਹੱਬਤ 'ਚੋਂ ਹੀ ਘਰ ਦੇ ਸੁੱਚੇ ਅਰਥਾਂ ਦੀ ਜਗਿਆਸਾ ਸੰਪੂਰਨ ਕਰਦੇ ਨੇ। ਇਹ ਤਾਂ ਮਨੁੱਖੀ ਸੋਚ, ਉਸ ਦੇ ਨਜ਼ਰੀਏ ਤੇ ਉਸ ਦੀਆਂ ਜੀਵਨ ਉਚੇਚਾਂ ਨੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨਾ ਹੈ ਕਿ ਘਰ ਕਿਹੋ ਜਿਹਾ ਹੋਵੇ।

ਤੀਲੇ ਇਕੱਠੇ ਕਰਕੇ ਲਿਆਉਂਦੇ ਪਹਿੰਦੇ ਦੇ ਮਨ 'ਚ ਵੱਸਿਆ ਹੁੰਦਾ ਏ ਨਿੱਕਾ ਜਿਹਾ ਸੁਪਨ-ਸੰਸਾਰ, ਆਪਣੇ ਸਾਥੀ ਨਾਲ ਦੁੱਖ-ਸੁੱਖ 'ਚ ਨਿਭਦਾ ਸਾਹਾਂ ਦਾ ਇਕਰਾਰ, ਬੋਟਾਂ ਦੀ ਗੁੱਟਕਣੀ 'ਚੋਂ ਡਲਕਦਾ ਨਿਰਫਲ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਇਕ-ਦੂਜੇ ਦੇ ਸਾਹਾਂ 'ਚ ਮਹਿਕਾਂ ਰਚਾਉਣ ਦਾ ਇਸਰਾਰ। ਕਦੇ ਤੁਸੀਂ ਪੰਛੀ ਦੇ ਆਲ੍ਹਣੇ ਦੇ ਨੇੜੇ ਜਾ ਕੇ ਆਲ੍ਹਣੇ ਨੂੰ ਛੋੜ ਕੇ ਦੇਖਿਓ, ਰੋਂਦੇ ਤੇ ਕੁਰਲਾਂਦੇ ਪੰਛੀ ਦੀ ਹੂਕ ਅੰਬਰ ਚੀਰਦੀ ਏ ਅਤੇ ਕਈ ਵਾਰ ਉਹ ਹਮਲਾਵਰ ਨੂੰ ਚੁੰਝਾਂ ਨਾਲ ਜਖਮੀ ਵੀ ਕਰ ਦਿੰਦੇ ਨੇ।

ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਘਰ ਦੇ ਰੂ-ਬਰੂ ਹੁੰਦੇ ਹਾਂ ਤਾਂ

ਘਰ ਅਰਦਾਸ ਕਰੇ

ਡਾ. ਗੁਰਬਖਸ਼ ਸਿੰਘ ਭੰਡਾਲ ਆਪਣੀ ਨਿਵੇਕਲੀ ਸ਼ੈਲੀ ਵਿਚ ਜੀਵਨ ਦੀਆਂ ਪਰਤਾਂ ਫਰੋਲਦੇ ਹਨ, ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦੇ ਨਾਦ ਦੀ ਤਲਾਸ਼ ਵਿਚ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਪਿਛਲੇ ਇਕ ਅਰਸੇ ਤੋਂ ਪੰਜਾਬ ਟਾਈਮਜ਼ ਦੇ ਪਾਠਕ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਲਿਖਤਾਂ ਪੜ੍ਹਦੇ ਆ ਰਹੇ ਹਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਨਿਵੇਕਲੀ ਸ਼ੈਲੀ ਤੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਵੀ ਹੋਏ ਹਨ। ਹਥਲੇ ਲੇਖ ਵਿਚ ਡਾ. ਭੰਡਾਲ ਨੇ ਘਰ ਦੀਆਂ ਬਰਕਤਾਂ ਦੀ ਵਾਰਤਾ ਸੁਣਾਈ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਆਖਿਆ ਹੈ ਕਿ ਘਰ ਜਦੋਂ ਘਰ ਦੇ ਸਮੁੱਚੇ ਅਰਥਾਂ 'ਚ ਸਾਡੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਬਣਦਾ ਏ ਤਾਂ ਉਹ ਸਾਡੀ ਝੋਲੀ 'ਚ ਹਰ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਨਿਆਮਤਾਂ ਪਾਉਂਦਾ, ਸਾਡੀ ਸਰਬ-ਸੁੱਖੀ ਖੁਸ਼ਹਾਲੀ ਦਾ ਸ਼ੁਭਚਿੰਤਕ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਏ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਸਵਾਲ ਹੈ ਕਿ ਹੱਸਦੇ ਖੇਡਦੇ, ਰੁੱਸਦੇ, ਮੰਨਦੇ, ਵਸਦੇ ਜੀਆਂ ਤੋਂ ਬਗੈਰ, ਘਰ ਨੂੰ ਘਰ ਦੇ ਅਰਥ ਕਿਵੇਂ ਦੇਵੋਗੇ ਅਤੇ ਕੰਧਾਂ ਦੇ ਗੁੰਗਾਰੇ ਨੂੰ ਸੁਣਨ ਤੇ ਮਾਣਨ ਦੀ ਭਾਵਨਾ ਕਿਵੇਂ ਉਪਜੇਗੀ? ਉਹ ਆਖਦੇ ਹਨ, ਘਰ ਸੁਪਨ ਸਿਰਜਨ ਏ, ਸ਼ਾਂਤੀ-ਸਰੂਪ ਏ, ਪ੍ਰੇਮ ਦਾ ਦੂਤ ਏ, ਮੋਹ ਦਾ ਜਗਦਾ ਦੀਪ ਏ, ਸਾਂਝ ਦੀ ਨਿੱਘੀ ਬੁੱਕਲ ਏ, ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦਾ ਠਾਠਾਂ ਮਾਰਦਾ ਦਰਿਆ ਏ ਅਤੇ ਫਿਜ਼ਾ 'ਚ ਖਿਲਰਿਆ ਚਾਅ ਏ। -ਸੰਪਾਦਕ

ਘਰ ਦੀ ਹਰ ਚੀਜ਼ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਅਹਿਸਾਸ ਸਾਡੇ 'ਤੇ ਭਾਰੂ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਨੇ। ਕਿੰਨੇ ਵੱਖੋ-ਵੱਖਰੇ ਪੰਦਿਆਂ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਨਾਲ ਪੈਂਦਾ ਏ ਵਾਹ, ਹਰ ਇੱਕ 'ਚ ਉਪਜਾਉਣਾ ਪੈਂਦਾ ਏ ਕੰਮ ਕਰਨ ਲਈ ਉਤਸ਼ਾਹ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮਨਾਂ 'ਚ ਘਰ ਉਸਾਰਨ ਦਾ ਚਾਅ। ਇੱਕ ਲੰਮਾ ਪੈਂਡਾ ਹੈ, ਘਰ ਦੀ ਮੰਜ਼ਿਲ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਣ ਦਾ।

ਘਰ ਸਭ ਨੂੰ ਪਿਆਰਾ ਹੁੰਦਾ ਏ। ਤਾਹੀਉਂ ਤਾਂ ਪੰਛੀ ਦਿਨ ਢਲਦਿਆਂ ਹੀ ਘਰਾਂ ਨੂੰ ਪਰਤਦੇ ਨੇ, ਆਦਮੀ ਦੁਨਿਆਵੀ ਝਮੇਲਿਆਂ ਦਾ ਉਕਤਾਇਆ, ਸਕੂਨ ਦੀ ਤਲਾਸ਼ 'ਚ ਘਰ ਵੱਲ ਨੂੰ ਦੌੜਦਾ ਏ, ਪਰਦੇਸੀ ਆਪਣੇ ਵਤਨ ਦੀ ਮਿੱਟੀ ਨੂੰ ਸਹਿਕਦਾ ਘਰ ਨੂੰ ਜਿਸਦਾ ਕਰਨ ਵਤਨਾਂ ਵੰਨੀ ਉਡਾਣ ਭਰਦਾ ਏ।

ਸਾਰੀ ਉਮਰ ਲੱਗੇ ਰਹੇ, ਘਰ ਕਦੀ ਸੰਪੂਰਨ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਤੁਸੀਂ ਜਿੰਨੇ ਮਰਜ਼ੀ ਪੈਸੇ ਖਰਚ ਸਕਦੇ ਹੋ, ਜਿੰਨੇ ਮਰਜ਼ੀ ਵੱਡੇ ਕਮਰੇ ਅਤੇ ਕਮਰੇ ਵਿਚਲੀਆਂ ਸਹੂਲਤਾਂ ਦਾ ਵਿਸਥਾਰ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਇਹ ਤਾਂ ਤੁਹਾਡੀ ਸਮਰੱਥਾ, ਤੁਹਾਡੀ ਪਹੁੰਚ ਤੇ ਤੁਹਾਡੀ ਮਾਨਸਿਕ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ 'ਤੇ ਹੀ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਕਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਘਰ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹੋ। ਜੇ ਘਰ ਦੇ ਅਰਥ ਹੋਣ, ਮਹਿਲ ਵਰਗੇ ਘਰ ਦੇ ਗੇਟ 'ਤੇ ਦਰਬਾਨ, ਵੱਡਾ ਸਾਰਾ ਲਾਅਨ, ਲਾਅਨ 'ਤੇ ਪਏ ਮੇਜ਼ ਉਤੇ ਕੁੱਤਿਆਂ ਦੇ ਬਿਸਕੁਟ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਖਾਣ-ਪੀਣ ਦਾ ਸਾਰਾ ਸਾਮਾਨ। ਪਰ ਖੱਬੜੀਆਂ ਹੋ ਕੇ ਬੈਠਾ ਪਰਿਵਾਰ, ਮਨਾਂ 'ਚ ਤਿਤਕੇ ਸੁਪਨਿਆਂ ਦਾ ਸੰਸਾਰ, ਰੋਂਦੇ ਬੋਲਾਂ ਦੀ ਗੁਫਤਾਰ ਤੇ ਮਸਨੂਈ ਮੁਸਕਾਨ ਦੀ ਮਰਨ-ਮਿੱਟੀ ਵੇਂਦੇ ਸੰਸਕਾਰ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਘਰ 'ਚ ਗੈਰਹਾਜ਼ਰ ਮਨੁੱਖ ਦਾ ਤ੍ਰਿਸਕਾਰ। ਤਾਂ ਘਰ, ਘਰ ਕਹਾਉਣ ਦਾ ਹੱਕ ਵੀ ਗੁਆ ਬੈਠਦਾ ਏ।

ਘਰ, ਘਰਦਿਆਂ ਦੇ ਸਾਹੀਂ ਜਿਉਂਦਾ ਏ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹਾਸੇ 'ਚ ਸ਼ਾਮਿਲ ਹੁੰਦਾ ਏ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਰਲ ਕੇ ਕਿੱਕਲੀ ਪਾਉਂਦਾ ਏ, ਖੁਸ਼ੀਆਂ-ਖੇਡਿਆਂ ਦਾ ਤਿਉਹਾਰ ਬਣਦਾ ਏ। ਸਾਡੇ ਗਮਾਂ 'ਚ ਸ਼ਰੀਕ ਹੋ, ਸਾਡੀ ਦੁੱਖਦੀ ਅੱਖ ਦਾ ਪਾਣੀ ਵੀ ਚੂਸਦਾ ਏ ਤੇ ਮੁੱਖੜੇ ਤੋਂ ਰੁੱਸ ਗਈ ਸੰਦਲੀ ਭਾਅ ਮੋਤ ਕੇ ਲਿਆਉਂਦਾ ਏ। ਸਾਡੇ ਬੱਚੇ ਹੋਏ ਕਦਮਾਂ 'ਚ ਨਵਾਂ ਜੋਸ਼ ਭਰਦਾ ਏ, ਸਾਡੀ ਆਮਦ 'ਤੇ ਤਲੀਆਂ ਉਤੇ ਦੀਪ ਧਰਦਾ ਏ, ਪੀੜ ਹਰਦਾ ਏ ਅਤੇ ਜਖਮੀ ਹਾਸਿਆਂ 'ਤੇ ਮੋਹ ਦੀ ਮਿੱਠੀ ਮਿੱਠੀ ਟਕੋਰ ਕਰਦਾ ਏ। ਘਰ ਸਾਨੂੰ ਗਲ ਨਾਲ ਲਾਉਂਦਾ, ਹਿੱਚਕੀਆਂ ਦੀ ਹੂਕ ਪੁਣ ਲੈਂਦਾ ਏ ਅਤੇ ਰੁਆਸੇ ਚਿਹਰੇ 'ਤੇ ਚਾਵਾਂ ਦੀ ਸਰਘੀ ਖੁਣ ਦੇਂਦਾ ਏ। ਸਾਡੀਆਂ ਲੋੜਾਂ ਤੇ ਬੁੜ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਦਾ ਜਿੰਮਾ ਆਪਣੇ ਸਿਰ ਲੈਂਦਾ, ਸਾਡੀਆਂ ਸੰਭਾਵਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਸੰਪੂਰਨਤਾ ਦਾ ਜਾਗ ਲਾਉਂਦਾ ਏ।

ਘਰ ਉਹ ਮੁਕੱਦਸ ਜਗ੍ਹਾ ਏ, ਜਿਥੇ ਸਾਡੀਆਂ ਰੀਝਾਂ ਪ੍ਰਵਾਨ ਚੜ੍ਹੀਆਂ, ਸੁਪਨਿਆਂ ਨੂੰ ਸੂਹਾ ਰੰਗਣ ਚੜ੍ਹੀਆਂ, ਸਫਲਤਾਵਾਂ ਦਾ ਪੱਲੂ ਘੁੱਟ ਕੇ ਫੜਿਆ ਅਤੇ ਹਰ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਸੰਗ, ਸਾਡਾ ਆਪਾ ਲੜਿਆ।

ਘਰ ਜਦੋਂ ਘਰ ਦੇ ਸਮੁੱਚੇ ਅਰਥਾਂ 'ਚ ਸਾਡੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਬਣਦਾ ਏ ਤਾਂ ਉਹ ਸਾਡੀ ਝੋਲੀ 'ਚ ਹਰ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਨਿਆਮਤਾਂ ਪਾਉਂਦਾ, ਸਾਡੀ ਸਰਬ-ਸੁੱਖੀ ਖੁਸ਼ਹਾਲੀ ਦਾ ਸ਼ੁਭਚਿੰਤਕ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਏ।

ਹੱਸਦੇ ਖੇਡਦੇ, ਰੁੱਸਦੇ, ਮੰਨਦੇ, ਵਸਦੇ ਜੀਆਂ ਤੋਂ ਬਗੈਰ, ਘਰ ਨੂੰ ਘਰ ਦੇ ਅਰਥ ਕਿਵੇਂ ਦੇਵੋਗੇ ਅਤੇ ਕੰਧਾਂ ਦੇ ਗੁੰਗਾਰੇ ਨੂੰ ਸੁਣਨ ਤੇ ਮਾਣਨ ਦੀ ਭਾਵਨਾ ਕਿਵੇਂ ਉਪਜੇਗੀ?

ਸ਼ੌਂਕ, ਕਲੇਸ਼, ਬੇਵਿਸ਼ਵਾਸੀ ਤੇ ਪਾਪ ਨੂੰ ਮਨਾਂ 'ਚ ਪਾਲਣ ਵਾਲੇ ਘਰ ਦੇ ਸਿਰਜਣਹਾਰੇ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੇ ਅਤੇ ਜੇ ਘਰ ਦਾ ਭਰਮ ਪਾਲ ਵੀ ਲੈਣ ਤਾਂ ਅਜਿਹਾ ਘਰ ਬੜੀ ਜਲਦੀ ਆਪਣੀ ਹੋਂਦ ਗਵਾ ਬਹਿੰਦਾ।

ਘਰੋਂ, ਬੇਘਰੇ ਹੋ ਕੇ ਬੇਗਾਨਗੀ 'ਚ ਵਿਚਰਦਿਆਂ ਨੂੰ, ਘਰ ਦੇ ਅਸਲੀ ਅਰਥਾਂ ਦਾ ਪਤਾ ਹੁੰਦਾ ਏ। ਸੰਤਾਲੀ ਜਾਂ ਚੌਰਾਸੀ ਦੇ ਉਜਾੜੇ ਦੌਰਾਨ, ਬੇਘਰਿਆਂ ਦੀ ਹੂਕ ਦੀ ਕਰੂਰ ਯਾਦ, ਜਦੋਂ ਵੀ ਦਸਤਕ ਦਿੰਦੀ ਏ ਤਾਂ ਵਖਤ ਦੇ ਸਤਾਇਆਂ 'ਤੇ ਆਪਣਿਆਂ ਦਾ ਢਾਹਿਆ ਕਹਿਰ, ਬਣਦਾ ਏ ਖਾਰੇ ਪਾਣੀਆਂ ਦੀ ਨਹਿਰ। ਪਰਵਾਸੀ ਨੂੰ ਜਦੋਂ ਘਰ ਦੀ ਯਾਦ ਸਤਾਉਂਦੀ ਏ, ਤਾਂ ਉਸ ਦੀ ਸੋਚ ਉਡਾਰੀ, ਘਰ ਦਾ ਸਵਰਗ ਲੋਚਦੀ, ਘਰੋਂ ਬਾਹਰਿਆਂ ਦੀ ਜੂਨ ਹੰਢਾਉਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰੀ ਦਾ ਪੱਲੂ ਪਕੜਦੀ ਏ। ਕਦੇ ਮੇਲੇ 'ਚ ਗੁਆਚੇ ਬਾਲ ਦੇ ਬੁੱਲ੍ਹਾਂ 'ਤੇ 'ਘਰ ਜਾਣ' ਦਾ ਵਾਸਤਾ ਸੁਣਿਓ, ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ 'ਘਰ' ਦੇ ਅਰਥ ਹੀ ਬਦਲ ਜਾਣਗੇ।

ਮਾਂ-ਪਿਓ, ਮੀਆਂ-ਬੀਵੀ, ਪੁੱਤਰ-ਧੀਆਂ, ਭੈਣ-ਭਰਾ ਆਦਿ ਰਲ ਕੇ ਘਰ ਨੂੰ ਸਿਰਜਦੇ ਨੇ। ਜਦੋਂ ਕਿਸੇ ਰਿਸਤੇ 'ਚ ਤਰੇਤ ਪੈਂਦੀ ਏ ਤਾਂ ਘਰ ਪੂਰੀ ਸਮਰੱਥਾ ਨਾਲ ਉਸ ਕੁਤਿਤਣ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰ, ਤਰੇਤੋਂ ਰਿਸਤਿਆਂ ਨੂੰ ਜੋੜਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦਾ ਏ। ਪਰ ਜੇਕਰ ਕਪਰੇ ਘਰ ਬੋਬਸ ਹੋ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਰਿਸਤਿਆਂ 'ਚ ਹੋਰ ਜ਼ਹਿਰ ਭਰ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਘਰ ਆਪਣੀ ਹੋਣੀ 'ਤੇ ਝੂਰਦਾ, ਹੁੱਬਕੀ ਰੋਂਦਾ ਏ। ਘਰ ਅੱਬਰੂਆਂ ਨੂੰ ਆਪੇ ਵਿਚ ਜੀਰਦਾ, ਆਪਣੀ ਕਬਰ ਪੁੱਟਣ ਲੱਗ ਪੈਂਦਾ ਏ।

ਘਰ ਨੂੰ ਕਦੇ ਤਰਸ ਦਾ ਪਾਤਰ ਨਾ ਬਣਾਓ। ਘਰ ਤਾਂ ਤੁਹਾਡੀ ਹੋਂਦ ਦਾ ਜਾਮਨ ਏ, ਤੁਹਾਡਾ ਉਹ ਅੰਗ ਏ ਜਿਸ ਦੇ ਬਿਨਾ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੀ ਹੋਂਦ ਕਿੱਥੋਂ ਬਿਆਵੋਗੇ ਅਤੇ ਜੀਵਨ ਵਿਹੜੇ ਬਹਾਰਾਂ ਦੀ ਆਮਦ ਨੂੰ ਕਿੱਥੇ ਉਡੀਕੋਗੇ?

ਘਰ ਦੇ ਲੇਖਾਂ ਨੂੰ ਗੰਧਲਾ ਨਾ ਕਰੋ, ਇਨ੍ਹਾਂ

ਨੂੰ ਚਲਾਕੀਆਂ, ਬੇਈਮਾਨੀਆਂ, ਨੱਗੀਆਂ ਤੇ ਝੂਠ ਦੇ ਭਵਸਾਗਰ 'ਚ ਨਾ ਡੋਬੋ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਇਸ ਦੇ ਮੱਥੇ 'ਤੇ ਨਮੋਸ਼ੀ ਦਾ ਟਿੱਕਾ ਲਾਓ।

ਘਰ ਨੂੰ ਘਰ ਹੀ ਰਹਿਣ ਦਿਓ। ਇਸ ਨੂੰ ਮੰਦਿਰ, ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਜਾਂ ਮਸਜਿਦ ਨਾ ਬਣਾਓ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਨਹੀਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਕਿ ਇਸ ਦੀ ਹਦੂਦ 'ਚ ਵੀ ਮਖੌਟਿਆਂ ਦੀ ਪਰੰਪਰਾ ਚਲਾਈ ਜਾਵੇ। ਨਾ ਹੀ ਇਹ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਦੀ ਫਿਜ਼ਾ ਨੂੰ ਗੰਧਲਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ ਕਿਉਂਕਿ ਨਿਰਫਲ, ਮਾਸੂਮ ਘਰ ਦੀ ਪੌਣ ਤਾਂ ਅਪਣਤ, ਤਾਂ

ਮੋਹ ਤੇ ਜਿੰਦਵਾਰੂ ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਦੀ ਜੋੜ ਨੂੰ ਪ੍ਰਚੰਡ ਕਰਨਾ ਲੋਚਦੀ ਏ ਤਾਂ ਕਿ ਚੁਫੇਰੇ ਚਾਨਣ ਤਰੋਕਿਆ ਜਾਂਦਾ ਰਹੇ।

ਘਰ 'ਚ ਸੁਪਨਿਆਂ ਦੇ ਬੀਜ ਪੁੰਗਰਦੇ ਨੇ, ਉਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਬਹਾਰ ਆਉਂਦੀ ਏ ਅਤੇ ਉਸ 'ਚੋਂ ਅਸੀਂ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦੀ ਸੰਪੂਰਨਤਾ ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਦੀ ਨਿਸ਼ਾਨਦੇਹੀ ਕਰਦੇ ਹਾਂ।

ਘਰ, ਬੁੱਕਲ ਦਾ ਨਿੱਘ ਹੈ, ਜਿਸ ਤੋਂ ਬਿਨਾ ਪੋਹ ਦੀਆਂ ਯੱਖ ਰਾਤਾਂ, ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਬੁੱਤ ਬਣਾ ਦਿੰਦੀਆਂ ਨੇ।

ਘਰ ਦੇ ਵਿਹੜੇ ਵਿਚ ਬੋਲਾਂ ਦੀ ਰਿਮਝਿਮ ਨਾਲ ਜੀਵਨ ਮੌਲਦਾ ਏ, ਮਨ ਉਚੇ ਅੰਬਰਾਂ ਲਈ ਪਰ ਤੋਲਦਾ ਏ ਅਤੇ ਹਰ ਜੀਅ ਉਚੇਚੇ ਨਿਸ਼ਾਨਿਆਂ ਲਈ ਅਹੁਲਦਾ ਏ।

ਘਰ ਦੇ ਵਿਹੜੇ 'ਚ ਜਦੋਂ ਢੋਲ ਵੱਜਦਾ ਏ ਤਾਂ ਉਸ ਦੇ ਪੈਰਾਂ 'ਚ ਨੱਚਣ ਦਾ ਚਾਅ ਮਚਲਦਾ ਏ। ਢੋਲਕੀ ਦੀ ਤਾਲ 'ਚ ਪੈਦੀਆਂ ਬੋਲੀਆਂ, ਗਾਏ ਜਾਂਦੇ ਸੁਹਾਗੇ ਤੇ ਘੋੜੀਆਂ, ਨੱਚ-ਨੱਚ ਕੇ ਪੁੱਟਿਆ ਵਿਹੜਾ ਘਰ ਦਾ ਧੰਨ-ਭਾਗ ਬਣਦਾ ਏ।

ਘਰ ਚਾਹੁੰਦਾ ਏ ਕਿ ਇਸ ਦੇ ਦਰੀਂ ਸ਼ਗਨਾਂ ਦੇ ਤੇਲ ਚੋਏ ਜਾਂਦੇ ਰਹਿਣ, ਪਾਣੀ ਡੋਲ੍ਹੇ ਜਾਂਦੇ ਰਹਿਣ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਬਨੇਰਿਆਂ 'ਤੇ ਚਾਵਾਂ ਦੀਆਂ ਮੋਮਬੱਤੀਆਂ ਜਗਦੀਆਂ ਰਹਿਣ।

ਘਰ ਦੇ ਬਾਸਿੰਦੇ ਵੱਲੋਂ ਸਿਰਜੀ ਹੋਈ ਪਛਾਣ ਘਰ ਦੀ ਹੀ ਪਛਾਣ ਹੁੰਦੀ ਏ। ਉਹ ਪਛਾਣ ਜਿਸ 'ਤੇ ਘਰ ਨਾਜ਼ ਕਰਦਾ ਏ ਜਾਂ ਸ਼ਰਮਸਾਰ ਹੁੰਦਾ ਏ। ਘਰ ਉਹ ਪੀਹੜਾ ਏ ਜਿੱਥੇ ਬੈਠ ਕੇ ਸੱਭਿਅਤਾ ਪ੍ਰਫੁਲਿਤ ਹੁੰਦੀ ਏ, ਵਿਰਸਾ ਵਿਗਸਦਾ ਏ, ਨਵੀਆਂ ਜੀਵਨ ਜਾਚਾਂ ਤੇ ਜੀਵਨ ਸ਼ੈਲੀਆਂ ਦਾ ਮੁਹਾਂਦਰਾ ਨਿਖਰਦਾ ਏ, ਨਵੇਂ ਵਿਚਾਰ ਪ੍ਰਵਾਨ ਚੜ੍ਹਦੇ ਨੇ, ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਨੂੰ ਕਦਰਾਂ-ਕੀਮਤਾਂ ਦੀ ਰਹਿਨੁਮਾਈ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੁੰਦੀ ਏ, ਜੀਵਨ ਦੇ ਪੈਂਡਿਆਂ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਹੁੰਦੀ ਏ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਵਿਹੜੇ, ਰਸਮਾਂ-ਰਿਵਾਜ਼ਾਂ ਦੀ ਰੁਸ਼ਨਾਈ ਹੁੰਦੀ ਏ।

ਘਰ ਦੀ ਕੁੱਖ, ਆਪਣਿਆਂ ਦੀਆਂ ਖੇਰਾਂ ਮਨਾਉਂਦੀ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਸਫਲਤਾਵਾਂ ਦੇ ਸੂਰਜਾਂ ਨੂੰ ਨਮਸਕਾਰਦੀ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਚੰਗੇਰੀ ਸਿਹਤ ਲਈ ਸ਼ੁਭ-ਕਾਮਨਾਵਾਂ ਮੰਗਦੀ, ਆਪਣੇ-ਆਪ ਨੂੰ ਸੁਲੱਖਣੀ ਸਮਝਦੀ ਏ।

ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦਾ ਨਾਦ

ਘਰ ਵਤਦਿਆਂ ਹੀ ਘਰ ਦੀ ਹਰ ਚੀਜ਼ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮੁਕ-ਭਾਸ਼ਾ 'ਚ ਜੀ ਆਇਆਂ ਕਹਿੰਦੀ, ਤੁਹਾਡੀ ਘਰ ਵਾਪਸੀ ਦਾ ਸ਼ੁਕਰਾਨਾ ਅਦਾ ਕਰਦੀ, ਤੁਹਾਡੀ ਚੰਗਿਆਈ 'ਚੋਂ ਹੀ ਆਪਣੀ ਪਕਿਆਈ ਦੀ ਆਸ ਕਰਦੀ ਏ ਕਿਉਂਕਿ ਜੇ ਘਰ ਵਾਲੇ ਹੀ ਨਾ ਰਹਿਣ ਤਾਂ ਘਰ ਅਤੇ ਘਰ ਦੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦੀ ਕੀ ਸਾਰਥਿਕਤਾ ਰਹਿ ਜਾਵੇਗੀ?

ਆਪਸ ਵਿਚ ਇਕਮਿਕ ਹੋਇਆ ਆਤਮ-ਵਿਸ਼ਵਾਸੀ ਪਰਿਵਾਰ, ਤਮਾਮ ਤਲਖੀਆਂ ਹੰਢਾਉਂਦਾ, ਘਰ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਨੂੰ ਰਤਾ ਵੀ ਆਂਚ ਨਹੀਂ ਆਉਣ ਦਿੰਦਾ। ਕਠੋਰ ਹਾਲਤਾਂ 'ਚ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਘਰ ਦੀ ਸਥਿਰਤਾ ਤੇ ਸਦੀਵਤਾ ਦਾ ਅਹਿਸਾਸ ਬਹੁਤ ਤੀਬਰਤਾ ਨਾਲ ਹੁੰਦਾ ਏ, ਜਦੋਂ ਹਰ ਪਾਸੇ ਤੋਂ ਪਿਰਕਾਰਿਆ ਤੇ ਤਿਤਕਿਆ ਮਨੁੱਖ ਘਰ ਦੇ ਆਗੋਸ਼ 'ਚੋਂ ਜਿਉਣ ਦਾ ਆਸਰਾ ਭਾਲਦਾ ਏ।

ਘਰ ਕਦੇ ਵੀ ਬੇਆਸ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ। ਤੁਸੀਂ ਕਿੰਨੇ ਵੀ ਨਿਰਾਸ਼ ਹੋਵੋ, ਸਮਾਜ ਦੀਆਂ ਬੇਇਨਸਾਫੀਆਂ ਦਾ ਸ਼ਿਕਾਰ ਹੋਵੋ, ਘਰ ਵਤਦਿਆਂ ਹੀ ਆਸ ਦੀ ਇਕ ਕਿਰਨ ਤੁਹਾਡੇ ਮਿਜਾਜ ਨੂੰ ਸੁਰਖ ਰੰਗਾਂ 'ਚ ਬਦਲ ਦਿੰਦੀ ਏ।

ਘਰ ਦੇ ਬਨੇਰਿਆਂ 'ਤੇ ਬੋਲਦਾ ਕਾਂ, ਵਸਦੇ ਘਰਾਂ ਦਾ ਨਾਂ, ਕਿਸੇ ਦੀ ਆਮਦ ਲਈ ਮਨ ਦੇ ਵਿਹੜੇ ਨੂੰ ਮੋਕਲਾ ਕਰ, ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਦੇ ਰਾਹਾਂ 'ਚ ਉਡੀਕ ਦਾ ਦੀਪਕ ਜਗਾਉਂਦਾ ਏ। ਘਰ ਦੇ ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਬੂਹੇ, ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਦਿਲਾਂ ਦੀ ਤਰਜਮਾਨੀ ਕਰਦੇ, ਹਰ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਲਈ ਤਾਬਿਆਦਾਰੀ ਦਾ ਸਬੰਧ ਬਣਦੇ ਨੇ। ਇਸੇ ਲਈ ਤਾਂ ਬੰਦ ਦਰਵਾਜ਼ੇ, ਕਿਸੇ ਦੀ ਦਸਤਕ ਲਈ ਵੀ ਤਰਸ ਜਾਂਦੇ ਨੇ।

ਅਸੀਂ ਭਾਵੇਂ ਘਰ ਨੂੰ ਭੁੱਲ ਜਾਈਏ, ਪਰ ਘਰ ਕਦੇ ਵੀ ਸਾਨੂੰ ਵਿਸਾਰਦਾ ਨਹੀਂ। ਉਸ ਦੇ ਚੇਤਿਆਂ 'ਚ ਸਾਂਭਿਆ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਸਮੁੱਚੀਆਂ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ਾਂ ਦਾ ਇਤਿਹਾਸ, ਤੁਹਾਡੇ ਮਨ ਦੇ ਜਾਗਦੇ ਅਹਿਸਾਸ। ਉਹ ਤੁਹਾਡੇ ਅਤੀਤ ਦਾ ਚਸ਼ਮਦੀਦ ਗਵਾਹ ਏ, ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਹੀ ਸੋਚਾਂ ਦਾ ਫੈਲਾਅ ਏ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਮਨ 'ਚ ਤੁਹਾਡੀ ਤੇ ਆਪਣੀ ਸਦੀਵਤਾ ਮਾਣਨ ਦਾ ਚਾਅ ਏ।

ਘਰ, ਘਰ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਅੱਡੀਆਂ ਚੁੱਕ ਕੇ ਉਡੀਕਦਾ ਏ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪੈਰਾਂ ਦਾ ਖੜਾਕ ਸੁਣ, ਚੁਫੇਰੇ ਮਹਿਕਾਂ ਤੇ ਬਹਾਰਾਂ ਦੀ ਹੱਟ ਲਾ ਬਹਿੰਦਾ ਏ।

ਜਦੋਂ ਜਵਾਨ ਬੱਚੇ, ਨਵੀਆਂ ਮੰਜ਼ਿਲਾਂ ਦੀ ਤਲਾਸ਼ ਵਿਚ ਦੂਰ ਉਡਾਰੀ ਮਾਰ ਜਾਂਦੇ ਨੇ, ਬਜ਼ੁਰਗ ਆਪੋ-ਆਪਣੇ ਘਰਨਿਆਂ ਵਿਚ ਵੜੇ, ਜੀਵਨ ਦੇ ਹਿਸਾਬ-ਕਿਤਾਬ 'ਚ ਗਵਾਚੇ ਹੁੰਦੇ ਨੇ, ਤਾਂ ਖੁੱਸੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਰੋਣਕਾਂ ਕਾਰਨ ਘਰ ਬਹੁਤ ਉਦਾਸ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਏ। ਘਰ ਸੋਚਣ ਲੱਗ ਪੈਂਦਾ ਹੈ, 'ਭਲਾ ਕੌਣ ਮਾਰੇਗਾ ਕੰਧਾਂ 'ਤੇ ਲੀਕਾਂ ਤੇ ਪਾਏਗਾ ਪੂਰਨੇ? ਕੌਣ ਦੇਵੇਗਾ ਹੱਸਣ-ਖੇਡਣ ਦਾ ਵਰਦਾਨ? ਕੌਣ ਨਿੱਕੀਆਂ ਨਿੱਕੀਆਂ ਸ਼ਰਾਰਤਾਂ 'ਚੋਂ ਖੁਸ਼ੀਆਂ ਦੇ ਵੱਡੇ ਅਰਥ ਪਹਿਚਾਣ ਸਕੇਗਾ? ਕਿਵੇਂ ਆਵੇਗਾ, ਰੁੱਸਣ ਤੇ ਮਨਾਉਣ 'ਚ ਰੁੱਝੇ ਸਮੇਂ ਦਾ ਜੁਗਰਾਫੀਆ ਤੇ ਕਿੱਥੋਂ ਲਿਆਵੇਗਾ ਝਿੜਕਾਂ ਤੇ ਉਲਾਂਭਿਆਂ 'ਚ ਲੰਘੇ ਵਕਤਾਂ ਦੀਆਂ ਯਾਦਾਂ ਦਾ ਅਸੀਮ ਭੰਡਾਰ ਅਤੇ ਕਿੰਜ ਮਿਲੇਗਾ, ਜੀਵਨ ਦਾ ਬੀਤਿਆ ਸੂਹਾ ਸੰਸਾਰ? ਘਰ ਬਹੁਤ ਉਪਰਾਮ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਏ, ਜਦੋਂ ਇਸ ਦੇ ਬਾਸਿੰਦੇ ਇਕ ਦੂਜੇ ਨਾਲ ਬੋਲ ਸਾਂਝੇ ਕਰਨ ਤੋਂ ਜੀ ਕਤਰਾਉਂਦੇ ਨੇ ਕਿਉਂਕਿ ਘਰ ਨੂੰ ਤਾਂ ਮਿੱਠੇ ਬੋਲਾਂ ਦੀ ਸ਼ਹਿਦ-ਧੂਨ 'ਚੋਂ ਹੀ ਜੀਵਨ-ਸੰਗੀਤ ਦਾ ਹੁਲਾਰਾ ਮਿਲਦਾ ਏ।

ਘਰ ਆਸ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਘਰ ਵਾਲੇ, ਘਰਾਂ 'ਚ ਸੋਹਦੇ ਰਹਿਣ। ਘਰਾਂ ਨੂੰ ਘਰਾਂ ਦਾ ਨੇੜ ਨਸੀਬ ਹੁੰਦਾ ਰਹੇ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਚਾਰੇ ਪਾਸੀਂ ਨਿੱਘ-ਹੁਲਾਸ ਦਾ ਪਹਿਰਾ ਰਹੇ।

ਘਰ ਸੁਪਨ ਸਿਰਜਨ ਏ, ਸ਼ਾਂਤੀ-ਸਰੂਪ ਏ, ਪ੍ਰੇਮ ਦਾ ਦੂਤ ਏ, ਮੋਹ ਦਾ ਜਗਦਾ ਦੀਪ ਏ, ਸਾਂਝ ਦੀ ਨਿੱਘੀ ਬੁੱਕਲ ਏ, ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦਾ ਠਾਠਾਂ ਮਾਰਦਾ ਦਰਿਆ ਏ ਅਤੇ ਫਿਜ਼ਾ 'ਚ ਖਿਲਰਿਆ ਚਾਅ ਏ।

ਘਰ ਅਰਦਾਸ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਦੀਆਂ ਕੰਧਾਂ ਕਦੇ ਵੀ ਹਿਚਕੀਆਂ ਦੀ ਜੂਨ ਨਾ ਹੰਢਾਉਣ, ਕਮਰਿਆਂ 'ਚ ਕਦੇ ਵੀ ਹੁੱਠਣੇ ਬੋਲ ਪੀਹੜਾ ਨਾ ਡਾਹੁਣ। ਇਸ ਦਾ ਚੌਕਾ ਵੈਰਾਗ ਨਾ ਹੰਢਾਵੇ। ਖੁਦਾ ਇਸ ਦੇ ਓਟਿਆਂ ਦੀਆਂ ਚਿੜੀਆਂ ਨੂੰ ਸਮੇਂ ਨੂੰ ਬਾਜ਼ ਅੱਖ ਤੋਂ ਬਚਾਵੇ। ਇਸ ਦੇ ਵਿਹੜੇ ਦੀ ਸੰਪੂਰੀ ਭਾਅ ਕਦੇ ਨਾ ਮੁਰਝਾਵੇ, ਬਾਗ-ਬਗੀਚੇ 'ਚ ਕਦੇ ਵੀ ਪਤਝੜ ਡੇਰਾ ਨਾ ਲਾਵੇ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਫੁੱਲਾਂ ਦੇ ਭਾਗੀਂ, ਰੰਗਾਂ ਤੇ ਖੁਸ਼ਬੂਆਂ ਦਾ ਸੰਧਾਰਾ ਆਵੇ।

ਭਾਰਤ-ਪੁਰਤਗਾਲ ਵੱਲੋਂ ਰੱਖਿਆ ਖੇਤਰ 'ਚ ਪੁਲਾਂਘ

ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ: ਪ੍ਰਧਾਨ ਮੰਤਰੀ ਨਰੇਂਦਰ ਮੋਦੀ ਤੇ ਪੁਰਤਗਾਲ ਦੇ ਪ੍ਰਧਾਨ ਮੰਤਰੀ ਅੰਟੋਨੀਓ ਕੋਸਟਾ ਨੇ 7 ਸਮਝੌਤਿਆਂ 'ਤੇ ਦਸਤਖਤ ਕੀਤੇ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚ ਰੱਖਿਆ ਸਹਿਯੋਗ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਮਝੌਤਿਆਂ ਵਿਚ ਸੂਚਨਾ ਤਕਨੀਕ, ਬਿਜਲੀ, ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਅਧਾਰਤ ਸੇਵਾਵਾਂ, ਸਮੁੰਦਰੀ

ਸੋਮਿਆਂ ਦੀ ਖੋਜ ਤੇ ਊਰਜਾ ਨੂੰ ਨਵਿਆਉਣ ਆਦਿ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ। ਪ੍ਰਧਾਨ ਮੰਤਰੀ ਮੋਦੀ ਨੇ ਸ੍ਰੀ ਅੰਟੋਨੀਓ ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਆਏ ਪੁਰਤਗਾਲੀ ਵਫਦ ਦਾ ਸਵਾਗਤ ਕਰਦਿਆਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵੱਲੋਂ ਪਰਵਾਸੀ ਭਾਰਤੀ ਸੰਮੇਲਨ ਦੌਰਾਨ ਮੁੱਖ ਮਹਿਮਾਨ ਬਣਨ ਉੱਤੇ ਧੰਨਵਾਦ ਕੀਤਾ।

ਇਸ ਮੌਕੇ ਪੁਰਤਗਾਲ ਦੇ ਪ੍ਰਧਾਨ ਮੰਤਰੀ ਅੰਟੋਨੀਓ ਨੇ ਮੋਦੀ ਨੂੰ ਪੁਰਤਗਾਲ ਦੇ ਵਿਸ਼ਵ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਫੁੱਟਬਾਲ ਖਿਡਾਰੀ ਰੋਨਾਲਡੋ ਦੀ ਜਰਸੀ ਗਿਫਟ ਕੀਤੀ। ਦੋਵੇਂ ਨੇਤਾਵਾਂ ਨੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ

ਵੱਖ ਖੇਤਰਾਂ ਵਿਚ ਆਪਸੀ ਸਹਿਯੋਗ ਦੀ ਸਮੀਖਿਆ ਕੀਤੀ ਤੇ ਵਿਸ਼ਵ ਨੂੰ ਦਰਪੇਸ਼ ਚੁਣੌਤੀਆਂ ਦੌਰਾਨ ਇਕ-ਦੂਜੇ ਨਾਲ ਸਹਿਯੋਗ ਕਰਨ ਦਾ ਭਰੋਸਾ ਦਿੱਤਾ। ਪੁਰਤਗਾਲ ਨੇ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਸ਼ਟਰ ਸੁਰੱਖਿਆ ਪ੍ਰੀਸ਼ਦ ਦੀ ਸਥਾਈ ਮੈਂਬਰੀ ਲਈ ਭਾਰਤੀ ਦਾਅਵੇ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਪੁਰਤਗਾਲੀ ਪ੍ਰਧਾਨ ਮੰਤਰੀ ਨੇ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਭਵਨ ਗਏ, ਜਿਥੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਪ੍ਰਣਾਬ ਮੁਖਰਜੀ ਤੇ ਉਪ-ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਹਾਮਿਦ ਅੰਸਾਰੀ ਨਾਲ ਮੁਲਾਕਾਤ ਕੀਤੀ। ਇਸ ਦੌਰਾਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੋਵੇਂ ਦੇਸ਼ਾਂ ਵਿਚਾਲੇ ਸਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਹੋਰ ਮਜ਼ਬੂਤ ਕਰਨ ਲਈ ਵਪਾਰ ਤੇ ਨਿਵੇਸ਼ ਨੂੰ ਵਧਾਉਣ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਉੱਤੇ ਜੋਰ ਦਿੰਦਿਆਂ ਭਾਰਤ-ਪੁਰਤਗਾਲ ਦੀ ਇਤਿਹਾਸਕ ਸਾਂਝ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕੀਤਾ।

ਪ੍ਰਧਾਨ ਮੰਤਰੀ ਮੋਦੀ ਤੇ ਸ੍ਰੀ ਕੋਸਟਾ ਵੱਲੋਂ ਜਾਰੀ ਸਾਂਝੇ ਐਲਾਨਨਾਮੇ 'ਚ ਦੁਪਾਸਤ ਆਰਥਿਕ ਤੇ ਵਪਾਰਕ ਸਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਮਜ਼ਬੂਤ ਕਰਨ ਤੇ ਤੀਜੇ ਦੇਸ਼ ਦੀ ਹਿੱਸੇਦਾਰੀ ਨਾਲ ਦੋਵੇਂ ਦੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਆਪਸੀ ਸਹਿਯੋਗ ਨਾਲ ਆਰਥਿਕ ਸਰਗਰਮੀਆਂ ਤੇ ਪ੍ਰਾਜੈਕਟਾਂ ਨੂੰ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਕਰਨ ਉੱਤੇ ਸਹਿਮਤੀ ਪ੍ਰਗਟਾਈ ਗਈ ਹੈ।

ਦੋਵੇਂ ਦੇਸ਼ਾਂ ਨੇ ਨਿੱਜੀ ਖੇਤਰ ਦੇ ਆਰਥਿਕ, ਵਪਾਰਕ, ਉਦਯੋਗਿਕ ਪ੍ਰਾਜੈਕਟਾਂ 'ਚ ਤੀਜੇ ਦੇਸ਼ ਵਿਚ ਨਿਵੇਸ਼ ਕਰ ਕੇ ਵਿਕਾਸ ਤੇ ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਨੂੰ ਵਧਾਉਣ ਲਈ ਪਹਿਲ ਕਰਨ ਲਈ ਵੀ ਹਮੀ ਭਰੀ ਹੈ। ਪ੍ਰਧਾਨ ਮੰਤਰੀ ਮੋਦੀ ਨੇ ਪੁਰਤਗਾਲੀ ਕੰਪਨੀਆਂ ਨੂੰ 'ਮੇਕ ਇਨ ਇੰਡੀਆ' ਮੁਹਿੰਮ ਵਿਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋ ਕੇ ਸਾਂਝੇ ਵਪਾਰਕ ਤੇ ਸੰਯੁਕਤ ਉਤਪਾਦਨ ਅਤੇ ਤਕਨੀਕੀ ਅਦਲਾ-ਬਦਲੀ 'ਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਦਾ ਸੱਦਾ ਦਿੱਤਾ।

ਡੰਗਰਾਂ ਦੇ ਵੀ ਬਣਨਗੇ ਆਧਾਰ ਕਾਰਡ

ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ: ਮੋਦੀ ਸਰਕਾਰ ਹੁਣ ਗਾਵਾਂ ਤੇ ਮੱਝਾਂ ਦਾ ਵੀ ਆਧਾਰ ਕਾਰਡ ਬਣਾਉਣ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ। ਦੇਸ਼ ਵਿਚ ਗਾਵਾਂ ਤੇ ਮੱਝਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਤੇ ਦੁੱਧ ਉਤਪਾਦਨ ਵਧਾਉਣ ਲਈ ਕੇਂਦਰੀ ਪਸ਼ੂ ਪਾਲਨ ਮੰਤਰਾਲੇ ਨੇ ਇਹ ਸਕੀਮ ਬਣਾਈ ਹੈ। ਇਸ ਤਹਿਤ ਹਰ ਗਾਂ ਤੇ ਮੱਝ ਦੇ ਟੈਗ ਲਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ ਜਿਸ ਵਿਚ 12 ਅੰਕਾਂ ਦਾ ਨੰਬਰ ਹੋਵੇਗਾ।

ਇਸ ਕੰਮ ਲਈ ਇਕ ਲੱਖ ਲੋਕ ਪੂਰੇ ਦੇਸ਼ ਵਿਚ ਘੁੰਮ ਕੇ ਪਸ਼ੂਆਂ ਦੇ ਟੈਗ ਲਾਉਣਗੇ। ਅੰਕੜਾ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਵਾਲੀਆਂ ਟੀਮਾਂ ਨੂੰ 50 ਹਜ਼ਾਰ ਟੈਬਲੇਟ ਵੀ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣਗੇ। ਸਰਕਾਰ ਵੱਲੋਂ ਇਸ ਸਾਲ 88 ਮਿਲੀਅਨ ਗਾਵਾਂ ਤੇ ਮੱਝਾਂ ਦਾ ਅੰਕੜਾ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਦਾ ਟੀਚਾ ਹੈ। ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਇਸ ਲਈ ਵੱਖਰਾ ਬਜਟ ਰੱਖਿਆ ਹੈ। ਇਕ ਟੈਗ ਲਾਉਣ ਦੀ ਕੀਮਤ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ

8 ਰੁਪਏ ਪ੍ਰਤੀ ਪਸ਼ੂ ਪਵੇਗੀ। ਪਸ਼ੂ ਦੇ ਟੈਗ ਲਾਉਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਸ ਉੱਤੇ ਲੱਗਿਆ ਨੰਬਰ ਤੁਰਤ ਕੰਪਿਊਟਰ ਵਿਚ ਦਰਜ ਕਰ ਲਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਪਸ਼ੂ ਦਾ ਸਿਹਤ ਕਾਰਡ ਵੀ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਸ ਵਿਚ ਦੁਧਾਰੂ ਪਸ਼ੂਆਂ ਦੀ ਵੱਖਰੀ ਪਛਾਣ ਹੋਵੇਗੀ ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਿਹਤ ਦਾ ਖਿਆਲ ਰੱਖਣ ਲਈ ਆਈ.ਡੀ. ਨੰਬਰ ਦਾ ਸਹਾਰਾ ਲਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਟੈਗ ਦੀ ਮਦਦ ਨਾਲ ਪਸ਼ੂਆਂ ਉੱਤੇ ਨਜ਼ਰ ਰੱਖਣੀ ਆਸਾਨੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਇਸ ਰਾਹੀਂ ਪਸ਼ੂਆਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀਆਂ ਜਾਣ ਵਾਲੀਆਂ ਦਵਾਈਆਂ ਤੇ ਟੀਕਾਕਰਨ ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ ਉੱਤੇ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਕਿ 2022 ਤੱਕ ਡੇਅਰੀ ਕਿਸਾਨਾਂ ਦੀ ਆਮਦਨ ਦੁੱਗਣੀ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ। ਟੈਗ ਅਜਿਹੇ ਸਾਮਾਨ ਨਾਲ ਬਣਾਇਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨਾਲ ਪਸ਼ੂਆਂ ਨੂੰ ਕੋਈ ਨੁਕਸਾਨ ਨਹੀਂ ਪਹੁੰਚੇਗਾ।

ਸਨਰਾਈਜ਼

ਟਰੱਕ ਡਰਾਈਵਿੰਗ ਸਕੂਲ

SUNRISE
TRUCK DRIVING SCHOOL
CALL US NOW TO GET ROLLING ON YOUR NEW CAREER PATH!
559-417-0877
2301 W. BELMONT AVE. FRESNO

***ਸਸਤੇ ਰੇਟਾਂ 'ਤੇ ਟਰੱਕ ਡਰਾਈਵਿੰਗ ਸਿੱਖੋ**
***ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਤਜਰਬੇਕਾਰ ਇੰਸਟ੍ਰਕਟਰ ਹਨ**
***ਰਿਹਾਇਸ਼ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਵੀ ਕਰਦੇ ਹਾਂ**

ਡਰਾਈਵਿੰਗ ਸਿੱਖਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਨੌਕਰੀ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਵੀ ਕਰਦੇ ਹਾਂ

Call us now to get rolling on your new career path.

ਏਅਰਪੋਰਟ ਤੋਂ ਲਿਆਉਣ ਅਤੇ ਲੈ ਜਾਣ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਵੀ ਕਰਦੇ ਹਾਂ

Call: Jaswinder Singh 559-417-0877

2301 W. Belmont Ave., Fresno, CA 93722

ਕੀ ਤੁਹਾਡੀ ਟਰੱਕਿੰਗ ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ ਕੈਸ਼ ਫਲੋ ਦੀ ਤੰਗੀ ਹੈ?

ਅਸੀਂ ਮਦਦ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ

ਅਸੀਂ ਤੁਹਾਡੇ ਫਰੇਟ ਬਿਲ ਖਰੀਦ ਕੇ ਤੁਹਾਡਾ ਕੈਸ਼ ਫਲੋ ਵਧਾ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣਾ ਲੋਡ ਪਹੁੰਚਦਾ ਕਰੋ ਤਾਂ ਫਰੇਟ ਬਿਲ ਸਾਨੂੰ ਭੇਜੋ, ਤੁਰੰਤ ਅਦਾਇਗੀ ਪਾਓ।

***ਸਸਤੀਆਂ ਦਰਾਂ *ਇਕ ਵਾਰ ਦਾ ਕਮਿਸ਼ਨ**
***ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਦੀ ਕੋਈ ਸ਼ਰਤ ਨਹੀਂ**

Rates as low as 2.0%

ਸੰਪਰਕ ਕਰੋ:

ਪਾਲ ਫੋਨ 1-800-705-3863

Transportation Funding Group, Inc. Minneapolis, MN 55426

Trucking Companies-Improve Your Cash Flow

***Low Rates *One-Time Discounts *No Minimums**

Call Paul at 1-800-705-3863

www.Transportationfunding.com

ਨਿਊ ਯਾਰਕ ਦੇ ਮੇਅਰ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਸਿੱਖ ਕਲਚਰਲ ਸੁਸਾਇਟੀ ਪਹੁੰਚੇ

ਨਿਊ ਯਾਰਕ (ਬਿਊਰੋ): ਦਸ਼ਮੇਸ਼ ਪਿਤਾ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਜੀ ਦਾ 350ਵਾਂ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਪੁਰਬ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਸਿੱਖ ਕਲਚਰਲ ਸੁਸਾਇਟੀ, ਰਿਚਮੰਡ ਹਿੱਲ ਵਿਖੇ ਲੰਬੇ ਐਤਵਾਰ ਸ਼ਰਧਾ ਭਾਵਨਾ ਨਾਲ ਮਨਾਇਆ ਗਿਆ। ਨਿਊ ਯਾਰਕ ਸਿਟੀ ਦੇ ਮੇਅਰ ਬਿਲ ਡੀ. ਬਲਾਸੀਓ ਗੁਰੂ ਘਰ ਪਹੁੰਚ ਕੇ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਅੱਗੇ ਨਤਮਸਤਕ ਹੋਏ। ਮੇਅਰ ਨੇ ਸਿੱਖ ਸੰਗਤ ਨੂੰ ਦਸਮ ਪਿਤਾ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਪੁਰਬ ਦੀ ਵਧਾਈ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਅਮਰੀਕਾ ਦੀ ਤਰੱਕੀ ਵਿਚ ਸਿੱਖ ਭਾਈਚਾਰੇ ਵਲੋਂ ਨਿਭਾਏ ਰੋਲ ਦੀ ਸ਼ਲਾਘਾ ਕੀਤੀ। ਇਸ ਮੌਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਿੱਖ ਨੌਜਵਾਨਾਂ ਨੂੰ ਪੁਲਿਸ ਵਿਚ ਭਰਤੀ ਹੋਣ ਦਾ ਸੱਦਾ ਵੀ ਦਿੱਤਾ। ਸਟੇਟ ਅਸੈਂਬਲੀਮੈਨ ਡੇਵਿਡ ਵੈਪਰਿਨ ਅਤੇ ਸਟੇਟ ਕਾਂਗਰਸਮੈਨ ਜੇਮਸ ਸੈਂਡਰਸ ਵੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਆਏ ਹੋਏ ਸਨ। ਪ੍ਰਬੰਧਕ ਕਮੇਟੀ ਨੇ ਮੇਅਰ ਨੂੰ ਸ਼੍ਰੀ ਸਾਹਿਬ ਅਤੇ ਸਨਮਾਨ ਚਿੰਨ੍ਹ ਦੇ ਕੇ ਮਾਣ-ਸਤਿਕਾਰ ਕੀਤਾ।

ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕਈ ਸਿੱਖ ਪੁਲਿਸ ਅਫਸਰ ਵੀ ਮੇਅਰ ਨਾਲ ਗੁਰੂ ਘਰ ਪਹੁੰਚੇ। ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਬੰਧਕ ਕਮੇਟੀ ਨੇ ਨਿਊ ਯਾਰਕ ਪੁਲਿਸ ਵਿਭਾਗ ਵਿਚ ਸਿੱਖ ਪੁਲਿਸ ਅਫਸਰਾਂ ਨੂੰ ਦਸਤਾਰ ਸਜਾ ਕੇ ਅਤੇ ਦਾੜ੍ਹੀ ਰੱਖ ਕੇ ਪੁਲਿਸ ਵਿਚ ਭਰਤੀ ਹੋਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਮਿਲਣ 'ਤੇ ਅਮਰੀਕੀ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਦਾ ਧੰਨਵਾਦ ਕਰਦਿਆਂ

ਆਖਿਆ ਕਿ ਇਸ ਨਾਲ ਨਾ ਸਿਰਫ ਅਮਰੀਕਾ ਵਿਚ, ਬਲਕਿ ਪੂਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿਚ ਸਿੱਖਾਂ ਦਾ ਮਾਣ

ਕਈ ਗੁਣਾਂ ਵਧ ਗਿਆ ਹੈ। ਜ਼ਿਕਰਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਵੇਲੇ ਕਰੀਬ 150 ਸਿੱਖ ਪੁਲਿਸ ਅਫਸਰ

ਨਿਊ ਯਾਰਕ ਪੁਲਿਸ ਵਿਚ ਸੇਵਾ ਨਿਭਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਪੁਰਬ ਵਾਲੇ ਦਿਨ 5 ਜਨਵਰੀ ਨੂੰ ਗੁਰੂ ਘਰ ਵਿਖੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਦੀਵਾਨ ਸਜਾਏ ਗਏ। ਰਾਤ ਦੇ 12 ਵਜੇ ਤੱਕ ਸਜੇ ਦੀਵਾਨਾਂ ਵਿਚ ਬਹੁਗਿਣਤੀ ਸੰਗਤਾਂ ਨੇ ਹਾਜ਼ਰੀਆਂ ਭਰੀਆਂ।

ਭਾਈ ਦਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਸੋਢੀ ਲੁਧਿਆਣਾ ਅਤੇ ਭਾਈ ਅਵਤਾਰ ਸਿੰਘ ਬੋਦਲਾਂ ਨੇ ਗੁਰਬਾਣੀ ਸ਼ਬਦ ਅਤੇ ਪ੍ਰਸਿਧ ਕਥਾਵਾਚਕ ਭਾਈ ਧਰਮਵੀਰ ਸਿੰਘ ਲੁਧਿਆਣਾ ਨੇ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਦਾ ਜੀਵਨ ਇਤਿਹਾਸ ਸਰਵਣ ਕਰਵਾਇਆ।

ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਵਿਚ ਇਲਾਕਾਈ ਭਾਸ਼ਾਵਾਂ ਦੀ ਹੋਂਦ ਨੂੰ ਖਤਰਾ

ਪਿਸ਼ਾਵਰ: ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਦੇ ਉਤਰ-ਪੱਛਮੀ ਸਰਹੱਦੀ ਸੂਬੇ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਨਵਾਂ ਨਾਂ ਖੈਬਰ ਪਖਤੂਨਖਵਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਦੀ ਰਾਜਧਾਨੀ ਪਿਸ਼ਾਵਰ ਦੇ ਕਮਿਊਨਿਟੀ ਸੈਂਟਰ ਵਿਚ ਛੇ ਕੁ ਸੌ ਲੋਕ ਇਕੱਠੇ ਹਨ। ਇਹ ਸਾਰੇ ਇਕ ਅਜਿਹੀ ਭਾਸ਼ਾ ਬੋਲ ਰਹੇ ਹਨ ਜੋ ਇਸ ਸੂਬੇ ਵਿਚ ਬਹੁਗਿਣਤੀ ਨਸਲੀ ਭਾਈਚਾਰੇ ਪਖਤੂਨ ਭਾਵ ਪਠਾਣਾਂ ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਪਸ਼ਤੋ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਇਹ ਅਸਲ ਇਸ ਇਲਾਕੇ ਦੀ ਜੱਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਹਿੰਦਕੋ (ਭਾਵ 'ਹਿੰਦ ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ') ਬੋਲ ਰਹੇ ਹਨ।

ਇਹ ਇਕੱਠ ਇਸ ਖਤਮ ਹੋ ਰਹੀ ਭਾਸ਼ਾ ਨੂੰ ਬਚਾਉਣ ਲਈ ਹੀ ਸੱਦੀ ਗਈ ਸੀ, ਜੋ ਕਾਫੀ ਹੱਦ ਤੱਕ ਪੰਜਾਬੀ ਨਾਲ ਮਿਲਦੀ-ਜੁਲਦੀ ਹੈ। ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਦੇ 2014 ਦੇ ਇਕ ਸੰਸਦੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਮੁਤਾਬਕ ਮੁਲਕ ਦੇ ਕਰੀਬ 20 ਕਰੋੜ ਬਾਸ਼ਿੰਦੇ 72 ਸੂਬਾਈ ਤੇ ਇਲਾਕਾਈ ਭਾਸ਼ਾਵਾਂ ਬੋਲਦੇ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ 'ਚ ਉਰਦੂ ਤੇ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚੋਂ 10 ਭਾਸ਼ਾਵਾਂ ਨੂੰ ਖਤਰਾ ਕਰਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਮਾਹਿਰਾਂ ਮੁਤਾਬਕ ਹਿੰਦਕੋ ਲਈ ਸਮੱਸਿਆ

1947 ਵਿਚ ਦੇਸ਼ ਦੀ ਵੰਡ ਨਾਲ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਈ, ਜਦੋਂ ਹਿੰਦੂ ਤੇ ਸਿੱਖ ਵਪਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਇਲਾਕਾ ਛੱਡਣਾ ਪਿਆ। ਆਪਣੀਆਂ ਦਿਲਕਸ਼ ਕਹਾਵਤਾਂ ਜਿਵੇਂ 'ਕਹਿੰਨੀ ਆਂ ਧੀਏ ਨੂੰ, ਨੂੰਹੋਂ ਕੰਨ ਧਰ' ਲਈ ਜਾਣੀ ਜਾਂਦੀ ਇਹ ਭਾਸ਼ਾ ਬੋਲਣ ਵਾਲੇ ਹੁਣ ਮਹਿਜ਼ 20 ਲੱਖ ਲੋਕ ਰਹਿ ਗਏ ਹਨ, ਜਦੋਂਕਿ ਪਸ਼ਤੋ ਬੋਲਣ ਵਾਲੇ ਢਾਈ ਕਰੋੜ ਤੋਂ ਵੱਧ ਹਨ।

ਇਹ ਤਾਂ ਆਪਣੇ ਜੱਦੀ ਸ਼ਹਿਰ ਪਿਸ਼ਾਵਰ ਵਿਚ ਹੀ ਘੱਟ ਗਿਣਤੀ ਬਣ ਗਈ ਹੈ। ਪਿਸ਼ਾਵਰ ਵਿਚ ਕਰੀਬ 30 ਲੱਖ ਅਜਿਹੇ ਪਸ਼ਤੋ ਭਾਸ਼ੀ ਪਠਾਣ

ਹਨ ਜੋ 35 ਸਾਲਾਂ 'ਚ ਜੰਗ ਮਾਰੇ ਅਫਗਾਨਿਸਤਾਨ ਤੋਂ ਆਏ ਹਨ ਤੇ ਬਾਕੀ ਖੈਬਰ ਪਖਤੂਨਖਵਾ ਦੇ ਦੂਜੇ ਹਿੱਸਿਆਂ ਤੋਂ ਆਏ ਹਨ।

ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਿਸ ਭਾਸ਼ਾ ਨੂੰ ਬਿਲਕੁਲ ਹੀ ਖਾਤਮੇ ਦੇ ਕਰੀਬ ਕਰਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਹ ਹੈ ਦੇਮਾਕੀ। ਇਹ ਇੰਡੋ-ਆਰੀਅਨ ਭਾਸ਼ਾ ਧੁਰ ਉਤਰੀ ਗਿਲਗਿਤ-ਬਾਲਟਿਸਤਾਨ ਖਿੱਤੇ ਦੇ ਕੁਝ ਉਂਗਲਾਂ ਉੱਤੇ ਗਿਣੇ ਜਾ ਚੁੱਕੇ ਪਿੰਡਾਂ ਦੇ ਕੁਝ ਸੈਂਕੜੇ ਲੋਕਾਂ ਵੱਲੋਂ ਬੋਲੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇੰਨਾ ਹੀ ਨਹੀਂ ਮੁਲਕ ਦੀ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਆਬਾਦੀ ਵੱਲੋਂ

ਬੋਲੀ ਜਾਂਦੀ ਪੰਜਾਬੀ ਅਤੇ ਇਕ ਹੋਰ ਵੱਡੀ ਭਾਸ਼ਾ ਸਿੰਧੀ ਦਾ ਵੀ ਹੁਣ ਪਹਿਲਾਂ ਵਾਲਾ ਦਬਦਬਾ ਨਹੀਂ ਰਿਹਾ। ਮਹਾਨ ਸੂਫੀ ਸ਼ਾਇਰਾਂ ਬੁੱਲ੍ਹੇ ਸ਼ਾਹ ਤੇ ਵਾਰਿਸ ਸ਼ਾਹ ਦੀ ਇਹ ਭਾਸ਼ਾ ਮੁਲਕ ਦੇ ਪ੍ਰਧਾਨ ਮੰਤਰੀ ਨਵਾਜ਼ ਸ਼ਰੀਫ ਦੀ ਵੀ ਮਾਂ-ਬੋਲੀ ਹੈ। ਮੁਲਕ ਦੀ ਕਾਇਮੀ ਤੋਂ ਹੀ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਕੁਲੀਨ ਵਰਗ ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਬਣੀ ਹੋਈ ਹੈ ਅਤੇ ਉਰਦੂ ਨੂੰ ਵੀ ਮਾਣ ਨਾਲ ਬੋਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਬਾਕੀ ਭਾਸ਼ਾਵਾਂ ਦੀ ਹਾਲਤ ਬਹੁਤੀ ਚੰਗੀ ਨਹੀਂ ਹੈ।

Noblesville Trucks and Trailers Repair Shop

15203 Stony Creek Way, Noblesville, IN 46060

ਇਥੇ ਹਰ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਟਰੱਕਾਂ ਦੀ ਤਸੱਲੀਬਖਸ਼ ਰਿਪੇਅਰ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ

ਵਧੀਆ ਤੇ ਭਰੋਸੇਯੋਗ ਸਰਵਿਸ

*Clutch transmtion differential drive line ਦੀ ਰਿਪੇਅਰ ਵੀ ਕਰਦੇ ਹਾਂ।

*ਟਰੱਕ ਅਤੇ ਰੀਫਲ ਆਇਲ ਚੇਂਜ

*ਟਰੱਕਾਂ ਅਤੇ ਟਰੇਲਰਾਂ ਦੀ ਸਸਪੈਂਸ਼ਨ ਬੁਸ਼ਿੰਗ

*ਏਅਰ ਡਰਾਇਰ, ਰੇਡੀਏਟਰ, ਕੰਪਰੈਸ਼ਰ ਅਤੇ ਕਿੰਗ ਪਿੰਨਜ਼ ਦਾ ਕੰਮ ਤਸੱਲੀਬਖਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ

24 ਘੰਟੇ ਰੋਡ ਸਰਵਿਸ

(150 ਮੀਲ ਦੇ ਏਰੀਏ ਵਿਚ)

ਡਰਾਈਵਰਾਂ ਦੇ ਰੋਟੀ-ਪਾਣੀ ਅਤੇ ਸ਼ਾਵਰ ਦਾ ਇੰਤਜ਼ਾਮ

ਨਵੇਂ ਅਤੇ ਪੁਰਾਣੇ ਟਾਇਰ ਵੀ ਵੇਚਦੇ ਹਾਂ

ਹੋਰ ਜਾਣਕਾਰੀ ਲਈ ਸੰਪਰਕ ਕਰੋ, ਗੁਰਬਖਸ਼ ਸਿੰਘ, ਫੋਨ: 317-800-2976

ਫੈਕਸ: 317-774-9665

ਇਨਾਇਤ ਹੁਸੈਨ ਭੱਟੀ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦਿਆਂ

ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਦੇ ਮਸ਼ਹੂਰ ਕਲਾਕਾਰ ਇਨਾਇਤ ਹੁਸੈਨ ਭੱਟੀ (12 ਜਨਵਰੀ 1928-31 ਮਈ 1999) ਨੇ ਅਦਾਕਾਰੀ ਅਤੇ ਗਾਇਨ, ਦੋਹਾਂ ਖੇਤਰਾਂ ਵਿਚ ਹੀ ਬਰਾਬਰ ਦਾ ਨਾਮਣਾ ਖੱਟਿਆ। ਫਿਲਮਾਂ ਵਿਚ ਉਹ ਆਪਣੇ ਗੀਤ ਖੁਦ ਹੀ ਗਾਉਂਦੇ ਸਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਗਾਏ ਗੀਤ ਅੱਜ ਵੀ ਕਿਤੇ ਨਾ ਕਿਤੇ ਕੰਨੀਂ ਪੈ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਰਸ ਘੋਲ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਭੱਟੀ ਦੇ ਬੋਲੀ ਹਰਨੇਕ ਸਿੰਘ ਘੜੂਆਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਇਸ ਲੇਖ ਵਿਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਕਲਾ ਅਤੇ ਜੀਵਨ ਉਤੇ ਚਾਨਣਾ ਪਾਇਆ ਹੈ, ਉਸ ਨਾਲ ਜੁੜੀਆਂ ਖੁਸ਼ੀਆਂ ਅਤੇ ਗਮਾਂ ਦੀ ਚਰਚਾ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਭੱਟੀ ਦੇ ਜਨਮ ਦਿਨ ਮੌਕੇ ਅਸੀਂ ਇਹ ਲੇਖ ਆਪਣੇ ਪਾਠਕਾਂ ਦੀ ਨਜ਼ਰ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ। -ਸੰਪਾਦਕ

ਸੋਹਣੀ ਦੇ ਸ਼ਹਿਰ ਗੁਜਰਾਤ ਦਾ ਜੰਮਿਆ ਇਨਾਇਤ ਹੁਸੈਨ ਭੱਟੀ ਪੂਰੇ ਤਿੰਨ ਦਹਾਕੇ ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਦੀ ਫਿਲਮ ਇੰਡਸਟਰੀ 'ਤੇ ਛਾਇਆ ਰਿਹਾ। ਕੁੰਦਨ ਲਾਲ ਸਹਿਗਲ ਵਾਂਗ ਭੱਟੀ ਇਕੋ ਇਕ ਕਲਾਕਾਰ ਸੀ ਜਿਸ ਨੇ ਫਿਲਮਾਂ ਦੀ ਅਦਾਕਾਰੀ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਗੀਤ ਵੀ ਆਪ ਗਾਏ। ਭੱਟੀ 40 ਫਿਲਮਾਂ ਵਿਚ ਹੀਰੋ ਅਤੇ 30 ਫਿਲਮਾਂ ਵਿਚ ਸਾਈਡ ਹੀਰੋ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਆਇਆ। ਉਸ ਨੇ ਤਕਰੀਬਨ 2500 ਫਿਲਮੀ ਗੀਤ ਗਾਏ। ਭੱਟੀ ਦੇ ਮਸ਼ਹੂਰ ਗੀਤ ਹਨ: ਝੂਠੀਏ ਜਹਾਨ ਦੀਏ, ਕੱਚੀਏ ਜੁਬਾਨ ਦੀਏ, ਨਹੀਂ ਸੀ ਪਿਆਰ ਜੇ ਨਿਭਾਇਣਾ, ਤੂੰ ਕਿਹੜੀ ਗੱਲੋਂ ਪਿਆਰ ਪਾ ਲਿਆ, ਸਾਡੀ ਨਜ਼ਰਾਂ ਤੋਂ ਹੋਈਓ ਕਾਹਨੂੰ ਦੂਰ ਦੱਸ ਜਾ, ਬੀਤਿਆਂ ਨੂੰ ਕਰ ਲੈ ਬੰਦ ਨੀ ਆਇ। ਉਸ ਨੇ ਹਿੰਦੋਸਤਾਨ ਦੇ ਬਟਵਾਰੇ ਬਾਰੇ ਬਣੀ ਫਿਲਮ 'ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘ' ਵਿਚ ਅੰਮ੍ਰਿਤਾ ਪ੍ਰੀਤਮ ਦੀ ਰਚਨਾ 'ਅੱਜ ਆਖਾਂ ਵਾਰਿਸ ਸ਼ਾਹ ਨੂੰ, ਕਿਤੇ

ਹਰਨੇਕ ਸਿੰਘ ਘੜੂਆਂ

ਕਬਰਾਂ ਵਿਚੋਂ ਬੋਲ' ਨੂੰ ਗਾਇਆ ਜੋ ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਬੱਚੇ-ਬੱਚੇ ਦੀ ਜੁਬਾਨ 'ਤੇ ਵਸ ਗਈ ਹੈ। ਵਾਰਿਸ ਸ਼ਾਹ ਦੀ ਹੀਰ ਗਾਉਣ ਵਿਚ ਭੱਟੀ ਦਾ ਕੋਈ ਸਾਨੀ ਨਹੀਂ ਸੀ।

ਲਾਹੌਰ ਵਿਚ ਵਕਾਲਤ ਪਾਸ ਕਰਨ ਆਇਆ ਭੱਟੀ ਫਿਲਮੀ ਦੁਨੀਆ ਵਾਲਿਆਂ ਨੇ ਇਕ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਗਵਾ ਕਰ ਲਿਆ। ਭੱਟੀ ਦਾ ਫਿਲਮੀ ਦੁਨੀਆ ਵਿਚ ਦਾਖਲਾ ਗੀਤਕਾਰ ਵਜੋਂ ਹੋਇਆ। ਬਾਅਦ ਵਿਚ ਹੀਰੋ ਅਤੇ ਸਾਈਡ ਹੀਰੋ ਦੀਆਂ ਭੂਮਿਕਾਵਾਂ ਵੀ ਕਰਦੇ ਰਹੇ। ਭੱਟੀ ਨੇ 30 ਦੇ ਕਰੀਬ ਫਿਲਮਾਂ ਆਪ ਬਣਾਈਆਂ। ਸ਼ਾਮਚੁਰਾਸੀ ਘਰਾਣੇ ਤੋਂ ਬਾਕਾਇਦਾ ਸੰਗੀਤ ਦੀ ਤਾਲੀਮ ਲਈ। ਭੱਟੀ ਨੇ ਕਾਫੀ ਸਾਰੇ ਦੋਗਾਣੇ ਨੂਰਜਹਾਂ ਤੇ ਜੁਬੈਦਾ ਖਾਨਮ ਨਾਲ ਵੀ ਗਾਏ। ਉਹ ਆਲਮ ਲੁਹਾਰ ਦੇ ਮੁਕਾਬਲੇ ਅਜੇ ਵੀ ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਵਿਚ ਮਸ਼ਹੂਰ ਹਨ। ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਵਿਚ ਇਕ ਪੁਰਾਣਾ ਬੀਏਟਰ ਕਲਚਰ ਮਸ਼ਹੂਰ ਹੈ ਜੋ ਅਜੇ ਕਾਇਮ ਹੈ। ਮੇਲਿਆਂ ਅਤੇ ਪੀਰਾਂ ਦੇ ਮਜ਼ਾਰਾਂ 'ਤੇ ਲੋਹੇ ਦੀਆਂ ਟੀਨਾਂ ਦੀ ਬਣਾਈ ਵਕਤੀ ਚਾਰਦੀਵਾਰੀ ਵਿਚ ਕਲਾਕਾਰ ਗੀਤ ਗਾਉਂਦੇ ਹਨ ਤੇ ਸਰੋਤੇ ਟਿਕਟਾਂ ਖਰੀਦ ਕੇ ਸੁਣਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਨੂੰ ਪੇਂਡੂ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿਚ ਠੇਠਰ ਆਖਦੇ

ਹਨ, ਬੀਏਟਰ ਦਾ ਵਿਗੜਿਆ ਰੂਪ। ਮੇਲਿਆਂ ਦੇ ਵਿਚ ਠੇਠਰਾਂ ਦੇ ਮੁਕਾਬਲੇ ਚੱਲਦੇ ਹਨ। ਜਿਸ ਠੇਠਰ ਵਾਲੇ ਨੇ ਪੱਕੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਆਲਮ ਲੁਹਾਰ ਨੂੰ ਬੁੱਕ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਉਹ ਦੂਜਿਆਂ ਨੂੰ ਉਠਣ ਨਹੀਂ ਸੀ ਦਿੰਦਾ। ਆਖਿਰ ਇਕ ਠੇਠਰ ਵਾਲੇ ਨੇ ਇਨਾਇਤ ਹੁਸੈਨ ਭੱਟੀ ਨੂੰ ਬੁੱਕ ਕਰਨ ਲਈ ਜ਼ੋਰ ਲਗਾਇਆ। ਭੱਟੀ ਨੇ ਟਾਲਣ ਲਈ ਇਕ ਹਜ਼ਾਰ ਰੁਪਏ ਹਰ ਰੋਜ਼ ਲੈਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ। ਇਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕਲਚਰ ਦੀ ਇਕ ਮਹੀਨੇ ਦੀ ਤਨਖਾਹ 50 ਰੁਪਏ ਹੁੰਦੀ ਸੀ। ਠੇਠਰ ਦੇ ਮਾਲਕ ਨੇ ਝੱਟ ਹਜ਼ਾਰ ਰੁਪਏ ਕੱਢ ਕੇ ਦੇ ਦਿੱਤੇ। ਹੁਣ ਭੱਟੀ ਨੂੰ ਭੱਜਣ ਲਈ ਕੋਈ ਰਸਤਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਉਧਰ ਆਲਮ ਲੁਹਾਰ ਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗਿਆ। ਉਸ ਨੇ ਭੱਟੀ ਨਾਲ ਰਾਬਤਾ ਕੀਤਾ। "ਛੱਡੋ ਭੱਟੀ ਸਾਹਿਬ! ਤੁਸੀਂ ਬਾਬੂ ਬੰਦੇ, ਇਥੇ ਸਾਰਾ ਦਿਨ ਘੱਟੇ ਵਿਚ ਰੁਲਣਾ ਪੈਂਦਾ। ਕਿਹੜੇ ਪਾਸੇ ਪੈਣ ਲੱਗੇ ਹੋ।" ਪਰ ਉਹ ਨਾ ਮੰਨੇ। ਆਲਮ ਲੁਹਾਰ ਅਤੇ ਭੱਟੀ ਦੇ ਸਾਰੀ-ਸਾਰੀ ਰਾਤ ਮੁਕਾਬਲੇ ਚੱਲਦੇ ਰਹਿੰਦੇ। ਅੱਛੇ ਕਲਾਕਾਰ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੇ ਲਿਖੇ ਹੋਣ ਕਰ ਕੇ ਭੱਟੀ ਸਾਹਿਬ ਕਈ ਵਾਰ ਆਲਮ ਲੁਹਾਰ 'ਤੇ ਭਾਰੀ ਪੈ ਜਾਂਦੇ।

ਉਮਰ ਦੇ ਪਿਛਲੇ ਸਾਲਾਂ ਵਿਚ ਭੱਟੀ ਨੇ ਪੀਰਾਂ ਫਕੀਰਾਂ ਉਤੇ ਟੀ.ਵੀ. ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ ਬਣੇ ਸੁਚੱਜੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਤਿਆਰ ਕੀਤੇ ਸਨ ਜੋ ਪੰਜਾਬੀ ਦਾ ਵਡਮੁੱਲਾ ਖਜ਼ਾਨਾ ਹਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚੋਂ ਬਾਬਾ ਫਰੀਦ, ਬਾਬਾ ਬੁੱਲ੍ਹੇ ਸ਼ਾਹ, ਹਜ਼ਰਤ ਮੀਆਂ ਮੀਰ, ਸਈਅਦ ਵਾਰਿਸ ਸ਼ਾਹ ਤੇ ਹਜ਼ਰਤ ਸੁਲਤਾਨ ਬਾਹੂ ਬਾਰੇ ਤਿਆਰ ਕੀਤੇ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ ਜ਼ਿਆਦਾ ਕਾਬਿਲ-ਏ-ਤਾਰੀਫ ਹਨ। ਭੱਟੀ ਸਾਹਿਬ ਕਲਾਕਾਰ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਸਮਾਜ ਸੇਵੀ ਸ਼ਖਸੀਅਤ ਵੀ ਸਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣੀਆਂ ਮਾਂ ਦੀ ਯਾਦ ਵਿਚ ਗੁਲਾਬ ਦੇਵੀ ਹਸਪਤਾਲ ਵਿਚ ਇਕ ਪੂਰਾ ਬਲਾਕ ਬਣਵਾਇਆ। ਇਕ ਵਾਰ ਪਾਕਿਸਤਾਨੀ ਕੱਟਤਪੰਥੀਆਂ ਨੇ ਸਰਕਾਰਾਂ 'ਤੇ ਦਬਾਅ ਪਾਇਆ ਕਿ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਤੇ ਗਲੀ-ਮੁਹੱਲਿਆਂ ਦਾ ਨਾਂ ਹਿੰਦੂ-ਸਿੱਖਾਂ ਦੇ ਨਾਂ ਉਤੇ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬਦਲਿਆ ਜਾਵੇ। ਭੱਟੀ ਸਾਹਿਬ ਨੇ ਦਰੁਸਤ ਸੋਚ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਪੜ੍ਹੇ-ਲਿਖੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਇਕੱਠੇ ਕਰ ਕੇ ਇਸ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਆਵਾਜ਼ ਬੁਲੰਦ ਕੀਤੀ ਜਿਸ ਦੇ ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ ਉਹ ਨਾਂ ਜਿਉਂਦੇ ਰਹਿਣ ਕਾਇਮ ਹਨ।

ਇਕ ਵਾਰ ਇਨਾਇਤ ਹੁਸੈਨ ਭੱਟੀ ਮੈਂਬਰ ਪਾਰਲੀਮੈਂਟ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦਾਨਾ ਚੋਣ ਲਈ ਜੋ ਸਿਰਫ ਦੋ ਹਜ਼ਾਰ ਵੋਟਾਂ ਨਾਲ ਹਾਰ ਗਏ। ਉਹ ਅਖਬਾਰ ਦੇ ਕਾਲਮ-ਨਵੀਸ ਵੀ ਸਨ। ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਦੇ

ਵੱਡੇ-ਵੱਡੇ ਅਖਬਾਰਾਂ ਵਿਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲੇਖ ਛਪਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਸਨ। ਇਨਾਇਤ ਹੁਸੈਨ ਭੱਟੀ ਬੜੇ ਅਣਖ ਦੇ ਮਾਲਕ ਸਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕੁਤਮ ਅਵਾਰੀ ਦਾ ਲਾਹੌਰ ਵਿਚ 50 ਏਕੜ ਰਕਬੇ ਵਿਚ ਸਟੂਡੀਓ ਹੈ ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਦੇ ਇਥੇ ਫਿਲਮ ਦੀ ਸ਼ੂਟਿੰਗ ਕਰ ਕੇ ਅਹਿਸਾਸ ਨਹੀਂ ਲਿਆ। ਉਹ ਮੁਹਾਲੀ ਵਿਚ ਕਰਵਾਏ ਲੋਕ ਸੰਗੀਤ ਮੇਲੇ ਵੇਲੇ ਪਾਕਿਸਤਾਨੀ ਕਲਾਕਾਰਾਂ ਦੇ ਗਰੁੱਪ ਲੀਡਰ ਬਣ ਕੇ ਆਏ। ਜਦੋਂ

ਲਾਹੌਰ ਵਕਾਲਤ ਪਾਸ ਕਰਨ ਆਇਆ ਭੱਟੀ ਫਿਲਮੀ ਦੁਨੀਆ ਵਾਲਿਆਂ ਨੇ ਅਗਵਾ ਕਰ ਲਿਆ। ਭੱਟੀ ਦਾ ਫਿਲਮੀ ਦੁਨੀਆ ਵਿਚ ਦਾਖਲਾ ਗੀਤਕਾਰ ਵਜੋਂ ਹੋਇਆ। ਮਗਰੋਂ ਹੀਰੋ ਅਤੇ ਸਾਈਡ ਹੀਰੋ ਦੀਆਂ ਭੂਮਿਕਾਵਾਂ ਵੀ ਕਰਦੇ ਰਹੇ। ਭੱਟੀ ਨੇ 30 ਦੇ ਕਰੀਬ ਫਿਲਮਾਂ ਆਪ ਬਣਾਈਆਂ। ਸ਼ਾਮਚੁਰਾਸੀ ਘਰਾਣੇ ਤੋਂ ਬਾਕਾਇਦਾ ਸੰਗੀਤ ਦੀ ਤਾਲੀਮ ਲਈ। ਭੱਟੀ ਨੇ ਕਾਫੀ ਸਾਰੇ ਦੋਗਾਣੇ ਨੂਰਜਹਾਂ ਤੇ ਜੁਬੈਦਾ ਖਾਨਮ ਨਾਲ ਵੀ ਗਾਏ।... ਉਮਰ ਦੇ ਪਿਛਲੇ ਸਾਲਾਂ ਵਿਚ ਭੱਟੀ ਨੇ ਪੀਰਾਂ ਫਕੀਰਾਂ ਉਤੇ ਟੀ.ਵੀ. ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ ਬਣੇ ਸੁਚੱਜੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਤਿਆਰ ਕੀਤੇ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚੋਂ ਬਾਬਾ ਫਰੀਦ, ਬਾਬਾ ਬੁੱਲ੍ਹੇ ਸ਼ਾਹ, ਹਜ਼ਰਤ ਮੀਆਂ ਮੀਰ, ਸਈਅਦ ਵਾਰਿਸ ਸ਼ਾਹ ਤੇ ਹਜ਼ਰਤ ਸੁਲਤਾਨ ਬਾਹੂ ਬਾਰੇ ਤਿਆਰ ਕੀਤੇ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ ਜ਼ਿਆਦਾ ਕਾਬਿਲ-ਏ-ਤਾਰੀਫ ਹਨ।

ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਗੀਤ ਗਾਉਣ ਦੀ ਵਾਰੀ ਆਈ, ਸਾਊਂਡ ਸਿਸਟਮ ਧੋਖਾ ਦੇ ਗਿਆ ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਗੀਤ ਖਰਾਬ ਹੋ ਗਿਆ। ਇਸ ਘਟਨਾ ਦਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਦਿਲ 'ਤੇ ਡੂੰਘਾ ਅਸਰ ਪਿਆ ਅਤੇ ਅਗਲੇ ਦਿਨ ਹੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦਿਲ ਦਾ ਦੌਰਾ ਪੈ ਗਿਆ। ਤਕਰੀਬਨ ਇਕ ਹਫ਼ਤਾ ਪੀ.ਜੀ.ਆਈ. ਵਿਚ ਦਾਖਲ ਰਹੇ। ਇਸ ਧੌਬੇ ਨੂੰ ਧੋਣ ਲਈ ਜਲਦੀ ਹੀ ਵਾਪਸ ਆ ਗਏ। ਕਈ ਮਹਿਫਲਾਂ ਅਤੇ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮਾਂ ਵਿਚ ਬਿਨਾ ਪੈਸਾ ਲਏ ਗੀਤ ਸੁਣਾਏ। ਇਸ ਫੇਰੀ ਦੌਰਾਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰੋ. ਮੋਹਨ ਸਿੰਘ ਮੇਲੇ 'ਤੇ ਤਕਰੀਬਨ 25-30 ਹਜ਼ਾਰ ਸਰੋਤਿਆਂ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਕਲਾ ਦੇ ਜੌਹਰ ਦਿਖਾਏ। ਸਰੋਤਿਆਂ ਨੇ ਬੜਾ ਸਲਾਹਿਆ। ਜਿੰਨੇ ਦਿਨ ਭੱਟੀ ਸਾਹਿਬ ਇਧਰ ਰਹੇ, ਅਖਬਾਰਾਂ ਵਿਚ

ਪਹਿਲੇ ਪੰਨਿਆਂ 'ਤੇ ਚਰਚਾ ਚੱਲਦੀ ਰਹੀ। ਇਸ ਨਾਲ ਭੱਟੀ ਸਾਹਿਬ ਨੂੰ ਬੜਾ ਸਕੂਨ ਮਿਲਿਆ ਅਤੇ ਉਹ ਖੁਸ਼ੀ-ਖੁਸ਼ੀ ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਚਲੇ ਗਏ। ਲਾਹੌਰ ਦੇ ਖੂਬਸੂਰਤ ਏਰੀਏ ਗੁਲਬਰਗ ਵਿਖੇ ਪੰਜ ਕਨਾਲ ਦੀ ਕੋਠੀ ਵਿਚ ਉਹ ਆਖਿਰੀ ਵੇਲੇ ਰਹਿ ਰਹੇ ਸਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਦੋ ਪੁੱਤਰ ਅਤੇ ਤਿੰਨ ਧੀਆਂ ਹਨ। ਵੱਡੇ ਪੁੱਤਰ ਵਸੀਮ ਅੱਬਾਸ ਦਾ ਫਿਲਮਾਂ ਅਤੇ ਡਰਾਮਿਆਂ ਵਿਚ ਬੜਾ ਨਾਂ ਹੈ।

ਕਰਨ ਜਾਂਦਾ। ਉਥੇ ਕਈ ਲੋਕਾਂ ਨਾਲ ਦੋਸਤੀ ਬਣਾ ਲਈ। ਲੰਮਾ ਸਮਾਂ ਗੱਪ-ਸੱਪ ਚਲਦੀ ਰਹਿੰਦੀ। ਬੋੜੇ ਦਿਨਾਂ ਬਾਅਦ ਚਿਹਰੇ 'ਤੇ ਫਿਰ ਸੱਜਰਾਪਣ ਆ ਜਾਂਦਾ। ਫਿਰ ਇਹ ਕਹਿ ਕੇ ਵਾਪਸ ਜਾਣ ਦੀ ਜ਼ਿੰਦ ਕਰਦਾ- "ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਪਿਛੇ ਵੀਨਾ ਦਾ ਕੀ ਹਾਲ ਹੋਵੇਗਾ।"

ਫਿਰ ਅਚਾਨਕ ਇਨਾਇਤ ਹੁਸੈਨ ਭੱਟੀ ਦੀ ਮੌਤ ਦੀ ਖਬਰ ਸੁਣ ਕੇ ਦੋਸਤਾਂ ਦੇ ਫੋਨ ਆਉਣ

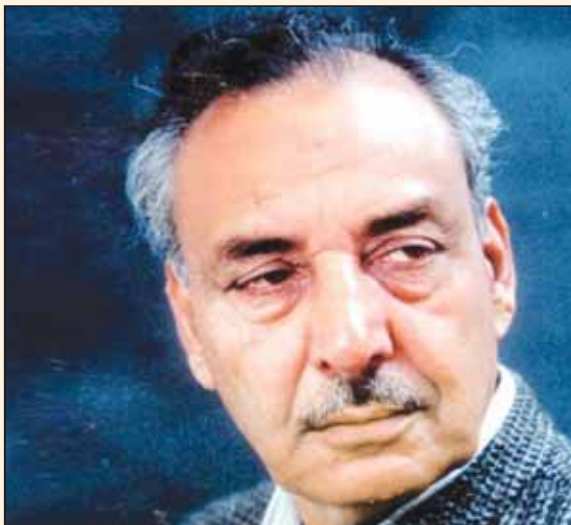
ਇਨਾਇਤ ਹੁਸੈਨ ਭੱਟੀ ਇਕ ਸਮਾਗਮ ਦੌਰਾਨ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਗਾਇਕਾ ਨੂਰ ਜਹਾਂ ਨਾਲ

ਬੱਸ ਇਕੋ ਦੁੱਖ ਨਾਲ ਭੱਟੀ ਕੱਚੀ ਕੰਧ ਵਾਂਗੂੰ ਦਿਨੋ-ਦਿਨ ਅੰਦਰੋ-ਅੰਦਰੀ ਖੁਚਦਾ ਗਿਆ ਕਿ ਉਸ ਦੀ ਵਿਚਕਾਰਲੀ ਲੜਕੀ ਵੀਨਾ ਕੁਝ ਅਰਸਾ ਪਹਿਲਾਂ ਵਿਧਵਾ ਹੋ ਗਈ। ਉਹ ਆਪਣੇ ਦੋ ਪੁੱਤਰ ਅਤੇ ਬੇਟੀ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਭੱਟੀ ਸਾਹਿਬ ਦੇ ਘਰ ਆ ਗਈ। ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬਲਰਾਜ ਸਾਹਨੀ ਧੀ ਦੇ ਦੁੱਖ ਨੂੰ ਸੀਨੇ ਵਿਚ ਲੈ ਕੇ ਅਧਖੜ੍ਹ ਉਮਰੇ ਅਲਵਿਦਾ ਕਹਿ ਗਿਆ, ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਭੱਟੀ ਵੀ ਜਵਾਨ ਧੀ ਦੇ ਦੁੱਖ ਨੇ ਖਾ ਲਿਆ।

ਕਈ ਵਾਰੀ ਭੱਟੀ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਮਹੀਨਾ-ਮਹੀਨਾ ਰਹਿ ਕੇ ਜਾਂਦਾ। ਜਦੋਂ ਕਦੇ ਬਹੁਤ ਉਦਾਸ ਹੁੰਦਾ ਤਾਂ ਇਧਰ ਆ ਜਾਂਦਾ। ਸਵੇਰੇ ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਦੇ 33 ਸੈਕਟਰ ਵਾਲੇ ਪਾਰਕ ਵਿਚ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਸੈਰ

ਲੱਗੇ। ਇਕਦਮ ਬਚਪਨ ਤੋਂ ਅੱਜ ਤੱਕ ਦੀਆਂ ਯਾਦਾਂ ਨੇ ਝੰਜੋੜ ਛੱਡਿਆ। ਕਦੇ ਉਹ ਸਮਾਂ ਸੀ ਜਦੋਂ ਪਿੰਡ ਵਿਚ ਰੇਡੀਓ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸਨ ਹੁੰਦੇ। ਜਦੋਂ ਕਿਧਰੇ ਮੁਹੱਲੇ ਵਿਚ ਵਿਆਹ-ਸਾਦੀ ਹੋਣੀ, ਰਾਤੀਂ ਕੋਠਿਆਂ 'ਤੇ ਪਏ ਲਾਊਡ ਸਪੀਕਰਾਂ ਦੇ ਗੀਤ ਸੁਣ ਕੇ ਆਨੰਦ ਮਾਣਦੇ ਰਹਿੰਦੇ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚ 70 ਫੀਸਦੀ ਗੀਤ ਭੱਟੀ ਦੇ ਹੁੰਦੇ ਸਨ। ਕਦੇ ਭੱਟੀ ਸਾਹਿਬ ਮੁਹਾਲੀ ਮੇਲੇ ਵਿਚ ਆਏ, ਕਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਾਹੌਰ ਮੇਲੇ ਵਿਚ ਵਧ-ਚੜ੍ਹ ਕੇ ਹਿੱਸਾ ਪਾਇਆ, ਤੇ ਕਦੇ ਇਧਰ ਆ ਕੇ ਦੋਸਤਾਂ ਦੀਆਂ ਮਹਿਫਲਾਂ ਦਾ ਸ਼ਿੰਗਾਰ ਬਣੇ। ਦੋਸਤੀ ਦੀ ਬਣੀ ਦੀਵਾਰ ਵਿਚ ਇਹ ਯਾਦਾਂ ਇਕ-ਇਕ ਇੱਟ ਵਾਂਗੂੰ ਚਿਣ੍ਹ ਹੁੰਦੀਆਂ ਰਹੀਆਂ।

ਮਸ਼ਹੂਰ ਬਾਪ, ਮਸ਼ਹੂਰ ਪੁੱਤਰ...

ਰਿਸ਼ਤੇ: ਗਾਇਕ ਤੇ ਅਦਾਕਾਰ ਇਨਾਇਤ ਹੁਸੈਨ ਭੱਟੀ (ਸੱਜੇ) ਅਤੇ ਉਸ ਦਾ ਅਦਾਕਾਰਾ ਪੁੱਤਰ ਵਸੀਮ ਅੱਬਾਸ

ਇਨਾਇਤ ਹੁਸੈਨ ਭੱਟੀ ਨੇ ਮਸ਼ਹੂਰੀ ਦੀਆਂ ਬੁਲੰਦੀਆਂ ਛੋਹੀਆਂ। ਪਿਛੋਂ ਉਸ ਦਾ ਪੁੱਤਰ ਵਸੀਮ ਅੱਬਾਸ ਵੀ ਇਸੇ ਰਾਹ ਪਿਆ। ਉਸ ਨੇ ਫਿਲਮਾਂ ਅਤੇ ਡਰਾਮਿਆਂ ਵਿਚ ਬੜਾ ਨਾਂ ਕਮਾਇਆ ਹੈ। ਅੱਜ ਉਸ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਚੋਟੀ ਦੇ ਕਲਾਕਾਰਾਂ ਵਿਚ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। 1960 ਵਿਚ ਜੰਮਿਆ ਵਸੀਮ ਅੱਬਾਸ 18 ਸਾਲ ਦੀ ਉਮਰ ਵਿਚ ਫਿਲਮੀ ਦੁਨੀਆ ਨਾਲ ਜੁੜ ਗਿਆ ਸੀ।

ਇਨਾਇਤ ਹੁਸੈਨ ਭੱਟੀ ਦੀਆਂ ਮਸ਼ਹੂਰ ਫਿਲਮਾਂ ਅਤੇ ਗਾਣੇ

ਫਿਲਮਾਂ

ਫੇਰੇ (1949)
ਹੀਰ (1955)
ਮੋਰਨੀ (1956)
ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘ (1959)
ਵਾਰਿਸ ਸ਼ਾਹ (1964)
ਚੰਨ ਮੱਖਣਾ (1968)
ਦੁਨੀਆ ਮਤਲਬ ਦੀ (1970)
ਸੱਚਾ ਸੌਦਾ (1971)
ਧੀਆਂ ਨਿਮਾਣੀਆਂ (1973)
ਰਾਣੇ (1974)
ਧਰਤੀ ਦੇ ਲਾਲ (1974)
ਪੇਸ਼ਾਵਰ ਬਦਮਾਸ਼ (1975)
ਜੱਗਾ ਗੁੱਜਰ (1976)
ਤਖ਼ਤ ਜਾਂ ਤਖ਼ਤਾ (1979)
ਦੰਗਲ (1979)
ਲਹੂ ਦੇ ਰਿਸ਼ਤੇ (1980)
ਇਸ਼ਕ ਰੋਗ (1989)

ਗਾਣੇ

ਅੱਖੀਆਂ ਲਾਵੀਂ ਨਾ...
ਤਾਰੀਖਾਂ ਭੁਗਤਣਗੇ ਤੇਰੇ ਮਾਪੇ...
ਡੋਲੀ ਚੜ੍ਹਦਿਆਂ ਮਾਰੀਆਂ ਹੀਰ ਦੀਕਾਂ...
ਅੱਜ ਮੁੱਕ ਗਈ ਏ ਗਮਾਂ ਵਾਲੀ ਸ਼ਾਮ...
ਅੱਜ ਆਖਾਂ ਵਾਰਿਸ ਸ਼ਾਹ ਨੂੰ...
ਕਦਮ ਬੜ੍ਹਾਓ ਸਾਥੀਓ...
ਐਥੇ ਵਗੇ ਨੇ ਰਾਵੀ ਤੇ ਝਨਾਂ...
ਦੁਨੀਆ ਚਲ ਚਲੀ ਦਾ ਮੇਲਾ...
ਦੁਸ਼ਮਣ ਮਰੇ 'ਤੇ ਖੁਸ਼ੀ ਨਾ ਕਰੀਏ...
ਜ਼ੁਲਫ ਦਾ ਕੁੰਡਲ ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਨਾ...
ਮੈਂਡਾ ਇਸ਼ਕ ਵੀ ਤੂੰ...
ਕੀ ਹਾਲ ਸੁਣਾਵਾਂ ਦਿਲ ਦਾ...
ਨੱਢੇ ਨਾਲ ਲਾ ਕੇ ਯਾਰੀ...
ਧਰਤੀ ਸਾਡੀ ਭਾਗਾਂ ਵਾਲੀ...
ਚਿੱਟੀ ਬਲੌਰ ਜਿਹੀ ਨਾਰ...
ਰਾਂਝਣ ਯਾਰਾ ਵਈ...
ਤੇਰਾ ਤੋੜਗਾ ਗਰੂਰ ਮੈਂ ਜ਼ਰੂਰ ਨੀ...

ਅਸਹਿਜ ਵਕਤ ਦੀ ਬਾਤ

ਮੀਨਾ ਕੰਦਾਸਾਮੀ ਦਾ ਨਾਵਲ 'ਦਿ ਜਿਪਸੀ ਗੋਡੈਸ'

ਮੀਨਾ ਕੰਦਾਸਾਮੀ ਚੇਨਈ (ਤਮਿਲਨਾਡੂ) ਤੋਂ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਲਿਖਾਰੀ, ਅਨੁਵਾਦਕ ਅਤੇ ਸਮਾਜਿਕ ਕਾਰਕੁਨ ਹੈ। ਮੀਨਾ ਦਾ ਕੰਮ ਨਾਰੀਵਾਦ ਅਤੇ ਜਾਤਪਾਤ ਵਿਰੋਧੀ ਸੰਘਰਸ਼ਾਂ ਨਾਲ ਸਾਂਝ ਭਿਆਲੀ ਰੱਖਦਾ ਹੋਇਆ ਸਮਾਜਿਕ, ਆਰਥਿਕ ਅਤੇ ਰਾਜਨੀਤਿਕ ਰੁਤੀਵਾਦ, ਜਗੀਰੂ ਮਾਨਸਿਕਤਾ ਅਤੇ ਸੰਕੀਰਨਤਾ ਨੂੰ ਤਿੱਖੀ ਵੰਗਾਰਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਦੇ

ਅਮਨਦੀਪ ਕੌਰ
ਫੋਨ: +91-94783-34242

ਦੋ ਕਾਵਿ ਸੰਗ੍ਰਹਿ 'ਛੋਹ' (Touch) ਅਤੇ 'ਮਿਸ ਮਿਲਿਟੈਂਸੀ' (Ms Militancy) ਕ੍ਰਮਵਾਰ 2006 ਅਤੇ 2010 ਵਿਚ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਹੋਏ। 'ਦਿ ਜਿਪਸੀ ਗੋਡੈਸ' 2014 ਵਿਚ ਲਿਖਿਆ ਉਸ ਦਾ ਪਲੇਠਾ ਨਾਵਲ ਹੈ।

ਨਾਵਲ 1968 ਵਿਚ ਤਮਿਲਨਾਡੂ ਦੇ ਤੰਜੋਰ ਜ਼ਿਲੇ ਦੇ ਪਿੰਡ ਕਿਲਵੇਨਮਣੀ ਵਿਚ ਦਲਿਤਾਂ ਦੇ ਕਤਲੇਆਮ ਦੁਆਲੇ ਘੁੰਮਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਉਹੀ ਸਮਾਂ ਸੀ ਜਦੋਂ ਹਰੇ ਇਨਕਲਾਬ ਨੇ ਖੇਤੀ ਨੂੰ ਹੁਲਾਰਾ ਦਿਤਾ ਸੀ, ਪਰ ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ ਹੀ ਮਾਰੂ ਅਮਰੀਕੀ ਕੀਟ-ਨਾਸ਼ਕਾਂ ਉਤੇ ਕਿਸਾਨਾਂ ਦੀ ਨਿਰਭਰਤਾ ਵੀ ਵਧਾ ਦਿਤੀ ਸੀ। ਇਸੇ ਖੇਤਰ ਵਿਚ ਕਮਿਊਨਿਸਟ ਪਾਰਟੀ ਨੇ ਕੁਲ ਉਤਪਾਦਨ ਵਿਚ ਜ਼ਿਆਦਾ ਹਿੱਸੇ ਦੀ ਮੰਗ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਖੇਤੀ ਮਜ਼ਦੂਰਾਂ (ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਦਲਿਤ ਸਨ) ਨੂੰ ਜੱਥੇਬੰਦ ਕੀਤਾ। ਕਈ ਪਿੰਡਾਂ ਵਿਚ ਲੰਮੀ ਹੜਤਾਲ ਪਿੱਛੋਂ ਜ਼ਿਮੀਂਦਾਰ ਵਿਦਰੋਹ ਦਬਾਉਣ 'ਚ ਸਫਲ ਹੋ ਗਏ, ਪਰ ਕਿਲਵੇਨਮਣੀ ਪਿੰਡ ਨੇ ਗੋਡੇ ਟੇਕਣ ਦੀ ਥਾਂ ਸੰਘਰਸ਼ ਦਾ ਰਾਹ ਚੁਣਿਆ। ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਅਤੇ ਉਚ ਜਾਤੀ ਜ਼ਿਮੀਂਦਾਰਾਂ ਨੇ ਪੁਲਿਸ ਅਤੇ ਤੰਤਰ ਦੇ ਜ਼ੋਰ ਨਾਲ 44 ਦਲਿਤਾਂ ਨੂੰ ਜਿਉਂਦੇ ਹੀ ਅੱਗ ਦੀ ਭੇਟ ਕਰ ਦਿਤਾ। ਬਾਅਦ ਵਿਚ ਪੱਖਪਾਤੀ ਜਾਂਚ ਅਤੇ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਹਾਰੇ ਸਭ ਦੋਸ਼ੀਆਂ ਨੂੰ ਬਰੀ ਕਰ ਦਿਤਾ ਗਿਆ।

1968 ਵਾਲੀ ਘਟਨਾ 'ਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਇਸ ਨਾਵਲ ਦੀ ਖਾਸੀਅਤ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਵਿਚ ਕੋਈ ਕੇਂਦਰੀ ਪਾਤਰ ਨਹੀਂ। ਬੜੇ ਦਿਲਚਸਪ ਸਿਰਲੇਖ ਹਨ। ਤ੍ਰਾਸਦੀ ਦਾ ਸਾਰਾ ਵਰਨਣ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਵਿਸਰਾਮ ਚਿੰਨ੍ਹ, ਕੌਮੇ ਤੇ ਬਿੰਦੀ ਦੇ ਸਹਾਰੇ ਲੰਮੇ ਵਾਕ ਵਿਚ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਇਤਿਹਾਸਕ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਤੇ ਸਮਾਚਾਰ ਪੱਤਰਾਂ ਦੀਆਂ ਰਿਪੋਰਟਾਂ ਵਾਰ-ਵਾਰ ਬੁਹਾਠਕੇਰਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਤ੍ਰਾਸਦੀ ਦਾ ਸ਼ਿਕਾਰ ਪਾਤਰਾਂ ਦੀਆਂ

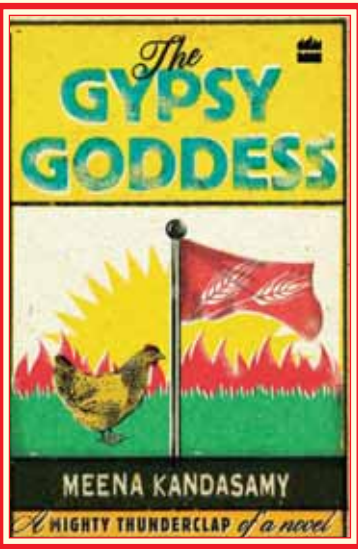
ਜ਼ਿੰਦਗਾਨੀਆਂ ਦੇ ਵਰਨਣ ਦੀ ਥਾਂ ਵਿਆਪਕ ਪ੍ਰਸੰਗ ਵਿਚ ਮਸਲਿਆਂ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਹੈ।

ਜਗੀਰੂ ਮਾਨਸਿਕਤਾ ਉਤੇ ਜਾਤੀ ਵਿਵਸਥਾ ਦੇ ਤਾਣੇ-ਬਾਣੇ ਵਿਚ ਗੁੰਦੇ ਸਿਆਸੀ-ਸਮਾਜਿਕ ਨਿਜ਼ਾਮ ਅਤੇ ਇੰਤਜ਼ਾਮੀਆ ਗੱਠਜੋੜ ਦੀਆਂ ਪਰਤਾਂ ਖੋਲ੍ਹਦਾ 'ਦਿ ਜਿਪਸੀ ਗੋਡੈਸ' ਰਵਾਇਤੀ ਨਾਵਲ ਲਿਖਤ ਦੀ ਸ਼ੈਲੀ ਨਹੀਂ ਅਪਨਾਉਂਦਾ, ਸਗੋਂ ਗੈਬਰੀਅਲ ਗਾਰਸੀਆ ਮਾਰਕੁਇਜ਼ ਦੇ ਨਾਵਲਿਟ 'ਕ੍ਰੋਨੀਕਲਜ਼ ਆਫ ਦਾ ਡੈੱਥ ਫੋਰਟੇਲਡ' (Chronicles of the Death Foretold) ਵਾਂਗ ਇਸ ਨਾਵਲ ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਵੀ ਪਾਠਕਾਂ ਦੇ ਜ਼ਿਹਨ ਵਿਚ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਹੀ ਖੁਣੀ ਹੈ, ਪਰ ਇਸ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਪੂਰੇ ਨਾਵਲ ਵਿਚ ਅਸਹਿਜ ਉਤਸੁਕਤਾ ਤੇ ਰਹੱਸ ਹੈ। ਇਸ ਘਟਨਾ ਨੂੰ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿਚ ਬੁਣਨ ਦੀ ਜਟਿਲਤਾ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦਿਆਂ (23 ਬੱਚਿਆਂ, 16 ਬੀਬੀਆਂ ਅਤੇ 3 ਪੁਰਸ਼ਾਂ ਦਾ ਕਤਲੇਆਮ) ਕੰਦਾਸਾਮੀ, ਪਾਠਕ ਨੂੰ ਪੂਰੇ ਘਟਨਾਕ੍ਰਮ ਦੀ ਵਜ਼ਿਤਰ ਪਿੱਠਭੂਮੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲੇ ਪਾਠ "ਨੋਟਸ ਆਨ ਸਟੋਰੀ ਟੈਲਿੰਗ" ਵਿਚ ਜਾਣੂ ਕਰਵਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਉਹ ਨਾਵਲ ਨੂੰ ਸਿੱਧੇ-ਸਪਾਟ ਖਾਕੇ ਵਿਚ ਨਹੀਂ ਬੰਨ੍ਹਦੀ।

ਨਾਗਪੱਟੀਨਮ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿਚ ਯੂਨਾਨੀ, ਭੱਚ, ਪੁਰਤਗਾਲੀ ਅਤੇ ਬ੍ਰਿਟਿਸ਼ ਬਸਤੀਆਂ ਦੇ

ਲਿਆਉਂਦੀ ਹੈ। ਇਸੇ ਨਿਜ਼ਾਮ ਦਾ ਨੁਮਾਇੰਦਾ ਗੋਪਾਲਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਨਾਇਡੂ ਹੈ ਜਿਸ ਨਾਲ ਮਿਲ ਕੇ ਹੋਰ ਉਚ ਜਾਤੀ ਜ਼ਿਮੀਂਦਾਰ ਆਪਣਾ ਦਾਬਾ ਕਾਇਮ ਰੱਖਣ, ਖੇਤ ਮਜ਼ਦੂਰਾਂ ਨੂੰ ਨੀਵੇਂ ਦਰਜੇ ਤੱਕ ਮਹਿਦੂਦ ਰੱਖਣ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਦੀ ਸਾਜ਼ਿਸ਼ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਕਾਮਰੇਡ ਸਿੰਕਲੀ ਪਕੀਰੀਸੰਮੀ ਦੇ ਕਤਲ, ਖੇਤ ਮਜ਼ਦੂਰਾਂ ਦੀ ਹੜਤਾਲ ਅਤੇ ਸੰਘਰਸ਼ ਵਿਚੋਂ ਹੀ ਬਗ਼ਾਵਤ ਅਤੇ ਨਾਬਰੀ ਦੇ ਸੂਰ ਉਭਰਦੇ ਹਨ। ਕੰਦਾਸਾਮੀ ਜਿਥੇ ਨਾਇਡੂ ਦੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧ ਬਣ ਕੇ ਪਾਤਰ ਵਜੋਂ ਚਿੱਠੀ ਲਿਖਦੀ ਹੈ, ਉਥੇ ਹੀ ਉਹ ਮੌਜੂਦਾ ਨਿਜ਼ਾਮ ਦੇ ਡਰ, ਅਸੁਰੱਖਿਆ ਅਤੇ ਸਹਿਮ ਨੂੰ ਵੀ ਬੇਪਰਦ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ ਹੀ ਉਹ ਆਪਣੀ ਭੂਮਿਕਾ ਦੀ ਵੀ ਪੜਚੋਲ ਕਰਦੀ ਹੈ।

ਇਹ ਨਾਵਲ ਸਿਰਫ ਨਾਵਲਿਸਟ ਦੇ ਕਰਾਫਟ ਅਤੇ ਨਵੇਂ ਪ੍ਰਯੋਗਾਂ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਿਤ ਨਹੀਂ। ਇਸ ਦੀ ਸਾਰਥਿਕਤਾ ਹੋਰ ਵੀ ਵਧ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਮੌਜੂਦਾ ਦੌਰ ਦੀਆਂ ਕਈ ਬਹਿਸਾਂ ਅਤੇ ਪ੍ਰਸ਼ਨਾਂ ਨੂੰ ਮੁਖਾਤਿਬ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਕੀ ਬੇ-ਜ਼ਮੀਨੇ ਦਲਿਤ ਅਤੇ ਖੇਤ ਮਜ਼ਦੂਰ ਭੌਂ ਮਾਲਕੀ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ? ਕੀ ਮੌਜੂਦਾ ਨਿਜ਼ਾਮ ਵਿਚ "ਉਹ" ਅਤੇ "ਅਸੀਂ" ਦੇ ਮਾਇਨੇ ਤਲਾਸ਼ਣੇ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ? ਵਰਗ ਸੰਘਰਸ਼ ਵਿਚ ਜਾਤ ਅਤੇ ਜਾਤ ਵਿਚ ਵਰਗ ਸੰਘਰਸ਼ ਦੇ ਕੀ ਅਰਥ ਹਨ? ਇਕ ਜਗ੍ਹਾ ਨਾਵਲਿਸਟ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ: "ਉਹ (ਪਾਠਕ) ਜਾਣੇਗੀ ਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਖਿੱਤਿਆਂ ਵਿਚ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਨਾ ਸਿਰਫ ਉਤਪਾਦਨ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਰਾਹੀਂ ਰਾਜ ਕਰਦੇ ਢਾਂਚਾਗਤ ਜਗੀਰੂ ਸਬੰਧਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸੰਚਾਲਿਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਸਗੋਂ ਜਾਤ ਪ੍ਰਬੰਧ ਦਾ ਖਾਸਾ ਵੀ ਵੱਡਾ ਰੋਲ ਅਦਾ ਕਰਦਾ ਹੈ।" (70) ਜਾਤ ਅਤੇ ਵਰਗ ਦੀ ਨਾ-ਬਰਾਬਰੀ ਦੀ ਨਿੰਦਾ ਕਰਦਾ ਇਹ ਨਾਵਲ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਗਵਾਹ ਬਣਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਦੌਰ ਵਿਚ ਜਦੋਂ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਸੈਕਟਰ ਫੈਲ ਰਿਹਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜਾਤੀ ਵਿਤਕਰੇ, ਜ਼ੁਲਮ ਅਤੇ ਹਿੰਸਾ ਦੀਆਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਕਿਤੇ ਲੋਪ ਨਹੀਂ ਹੋਈਆਂ, ਸਗੋਂ ਸਮਾਜ ਵਿਚ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਪਸਾਰ ਵੱਧ ਅਤੇ ਹੋਰ ਵੀ ਗੁੰਝਲਦਾਰ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ। 1968 ਤੋਂ ਹੁਣ ਤੱਕ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਬਦਲਿਆ, ਸਗੋਂ ਕਿਲਵੇਨਮਣੀ ਦੇ ਕਤਲੇਆਮ ਦੀਆਂ ਤੰਦਾਂ ਸਹਿਜੇ ਹੀ ਹਾਸਿਮਪੁਰਾ, ਮਿਰਚਪੁਰ, ਖੈਰਲਾਂਜੀ, ਸੰਕਰਬਿਘਾ ਨਾਲ ਜੁੜ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਹ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਵੀ ਗਵਾਹ ਬਣਦਾ ਹੈ ਕਿ "ਤਕੜਿਆਂ" ਦੇ ਸਾਫ-ਸਾਫ ਬਚ ਨਿਕਲਣ ਦੀ ਪਿਰਤ ਖਤਮ ਹੋਣ ਦੀ ਥਾਂ ਹੋਰ ਪੱਕੀ ਹੋ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਜ਼ੁਲਮ ਖਿਲਾਫ ਬੋਲਣ ਵਾਲਿਆਂ ਲਈ ਸੰਘਰਸ਼ ਦਾ ਰਸਤਾ ਬਹੁਤ ਲੰਬਾ ਹੈ।

ਪ੍ਰਭਾਵ ਨੂੰ ਤਲਾਸ਼ਦਿਆਂ ਅਤੇ ਤਮਿਲ ਵਾਰਤਕ ਦੇ ਉਦਭਵ ਦਾ ਖਾਕਾ ਖਿੱਚਦਿਆਂ ਉਹ ਆਪਣੀ ਭੂਮਿਕਾ ਨੂੰ ਵੀ ਕਿਸੇ ਪਰੰਪਰਾਗਤ ਸ਼ੈਲੀ ਤੱਕ ਸੀਮਿਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ। ਇਸੇ ਲਈ ਉਹ ਇਕੋ ਸਮੇਂ ਬਿਰਤਾਂਤਕਾਰ ਵੀ ਹੈ ਤੇ ਪਾਤਰ ਵੀ, ਆਲੋਚਕ ਵੀ ਹੈ ਤੇ ਭਾਰਤੀ ਨਾਵਲ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਦੀ ਵਕਤਾ ਵੀ। ਆਰੰਭ ਵਿਚ ਹੀ ਉਹ ਲੇਖਣੀ ਦਾ ਜਲਵਾ ਦਿਖਾਉਂਦੀ ਹੈ, ਪਰ ਦੋਸਤੋਵਸਕੀ, ਕਾਨਰਡ, ਸਟੀਨਬੈਕ, ਕੁਰਟ ਵੁਨੈਗਟ, ਕੁੰਦੇਰਾ, ਦੈਰਿਦਾ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਨਿੱਕੀ ਮਿਨਾਜ਼ ਅਤੇ ਮੈਡੋਨਾ ਸਹਿਜੇ ਹੀ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਨਾਵਲ ਦਾ ਕੈਨਵਸ ਵਿਸ਼ਾਲ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਉਤਰ-ਆਧੁਨਿਕਤਾਵਾਦੀ ਸ਼ੈਲੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰ ਕੇ ਮੀਨਾ ਬੀਤੇ ਸਮੇਂ ਨਾਲ ਸੰਵਾਦ ਰਚਾਉਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸੇ ਸੰਵਾਦ ਵਿਚੋਂ ਅਸਲ ਘਟਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਗਲਪ ਵਿਚ ਗੁੰਦ ਕੇ ਸਮਾਜਿਕ ਦਰਜਾਬੰਦੀ ਵਿਚ ਨਿਗੂਣੇ ਕੀਤੇ ਦਲਿਤਾਂ ਦੇ ਹੱਕਾਂ ਦੀ ਤਰਜਮਾਨੀ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਅਜਿਹਾ ਕਰਦਿਆਂ ਉਹ ਤਮਿਲਨਾਡੂ ਵਿਚ ਖੱਬੇਪੱਖੀਆਂ ਦੇ ਉਥਾਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਭੂਮਿਕਾ, ਵਰਗ ਸੰਘਰਸ਼, ਜਾਤੀ ਪ੍ਰਬੰਧ ਅਤੇ ਸਿਆਸੀ-ਸਮਾਜਿਕ ਨਿਜ਼ਾਮ ਨੂੰ ਸਵਾਲਾਂ ਦੇ ਘੇਰੇ ਹੇਠ

ਆਖ ਤਸਵੀਰਾਂ ਬੋਲਦੀਆਂ

ਕਾਲਮ 'ਆਖ ਤਸਵੀਰਾਂ ਬੋਲਦੀਆਂ' ਨੇ ਪਾਠਕਾਂ ਦੇ ਦਿਲਾਂ ਅੰਦਰ ਬੈਠੇ ਸ਼ਾਇਰ ਨੂੰ ਖੂਬ ਹਲੂਣਿਆ ਹੈ। ਤਸਵੀਰ ਦੇਖ ਕੇ ਤੁਹਾਡੇ ਮਨ ਵਿਚ ਜੋ ਵਲਵਲੇ ਉਠਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਕਵਿਤਾ ਦੀਆਂ ਇਕ-ਦੋ ਸਤਰਾਂ 'ਚ ਸਾਨੂੰ ਤਸਵੀਰ ਦੇ ਸਿਰਲੇਖ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਭੇਜੇ। 'ਗਾਗਰ ਵਿਚ ਸਾਗਰ' ਭਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਪਹਿਲ ਮਿਲੇਗੀ। ਪਾਠਕਾਂ ਦੀ ਸਹੂਲਤ ਲਈ, ਮਿਸਾਲ ਵਜੋਂ ਫੋਟੋ ਨਾਲ ਕਾਵਿ ਟੋਟਾ ਵੀ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਜੇ ਤੁਹਾਡੇ ਪਾਸ ਪੰਜਾਬੀ ਸਭਿਆਚਾਰ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਕੋਈ ਵਧੀਆ ਤਸਵੀਰ ਹੈ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਉਹ ਵੀ ਇਸ ਕਾਲਮ ਲਈ ਭੇਜ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਇਸ ਵਾਰ ਕੈਪਸ਼ਨ ਭੇਜਣ ਲਈ ਆਖਰੀ ਤਾਰੀਖ 21 ਜਨਵਰੀ 2017 ਹੈ। -ਸੰਪਾਦਕ

ਕੈਪਸ਼ਨ ਮੁਕਾਬਲਾ-256

ਫੱਗਣ ਵਿਚ ਜਿਵੇਂ ਮਨਾਉਂਦੇ ਹੋਣ ਭਾਰਤੀ ਹੋਲੀ।
ਕਾਦਰ ਦੀ ਬ੍ਰਹਿਮੰਡ 'ਚ ਦੇਖੋ ਰੰਗਾਂ ਦੀ ਰੰਗੋਲੀ।

ਕੈਪਸ਼ਨ ਮੁਕਾਬਲਾ-254

ਕੁਦਰਤ ਦੇ ਕਾਦਰ ਦੀ ਮਹਿਮਾ
ਜਿਹਬਾ ਕਹਿ ਨਾ ਪਾਵੇ।
ਜੇ ਸੋਚਾਂ ਸਿਫਤਾਂ ਲਿਖ ਦਈਏ
ਲਫਜ਼ ਕੋਈ ਨਾ ਬਿਆਵੇ।
ਕੈਸੀ ਘਾਤਤ ਘੜਦਾ 'ਘਾਤਾ'
ਕੈਸੀ ਬਣਤ ਬਣਾਵੇ।
ਕਿਥੋਂ ਲੈਂਦਾ ਰੰਗ ਉਧਾਰੇ
ਕਿਥੋਂ ਬੁਰਫ ਲਿਆਵੇ।
ਇੰਜ ਲੱਗਦਾ ਇਹ ਸੋਹਣਾ ਪੰਛੀ,
ਬੈਠਾ ਕਾਦਰ ਦੇ ਗੁਣ ਗਾਵੇ।
-ਜਗਜੀਤ ਕੌਰ
ਕੈਂਟਨ, ਮਿਸ਼ੀਗਨ।

ਕਾਲੇ ਖੰਭ ਤੇ ਸੁਰਖ ਰੰਗ ਦੀ
ਮਾਰ ਉਡਾਰੀ ਚਿਤੀ ਹੈ ਆਈ।
ਕੰਡਿਆਲੀ ਟਹਿਣੀ ਉਤੇ ਬਹਿ ਕੇ
ਜ਼ਰਦ ਫੁੱਲਾਂ ਦੀ ਸ਼ਾਨ ਵਧਾਈ।
ਸਾਂਭ ਲਵੇ ਕੁਦਰਤ ਦੀਆਂ ਦਾਤਾਂ
ਨਾ ਜਾਵੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਤਾਈਂ ਗਵਾਈ।
-ਜਗਜੀਤ ਸਿੰਘ ਪੰਧਰ
ਪਿੰਡ ਕਲਾਹੜ (ਲੁਧਿਆਣਾ)
ਫੋਨ: 91-98783-37222

ਲਾਲ ਰੰਗ ਤੋਂ ਦੁਨੀਆਂ ਡਰਦੀ
ਕਿਤੇ ਆ ਨਾ ਜਾਵੇ ਇਨਕਲਾਬ।
ਪਰ ਪਹਿੰਦੇ ਦਾ ਰੰਗ ਸੁਹਜ ਸੁਹੱਪਣ ਵਾਲਾ
ਜਿਵੇਂ ਖਿਤਿਆ ਸੂਹਾ ਫੁੱਲ ਗੁਲਾਬ।
ਰੱਬ ਨੇ ਕਾਲੀ ਪੂਛ ਲਗਾਈ ਨਜ਼ਰ ਤੋਂ
ਝੱਲੀ ਨਾ ਜਾਵੇ ਆਬ।
ਕੁਦਰਤੀ ਹਾਰ-ਸ਼ਿੰਗਾਰ ਵਿਚ ਬੈਠੀ
ਚਿਤੀ ਲੱਗਦੀ ਲਾ-ਜਵਾਬ।
-ਅਮਰਜੀਤ ਸਿੰਘ ਤੂਰ, ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ
ਫੋਨ: 91-98784-69639

ਭਾਂਤ ਭਾਂਤ ਦੇ ਜੀਵ ਉਪਾਏ
ਕਾਦਰ ਸ਼੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਰਚੀ ਹੈ ਫਾਨੀ।
ਸਭ ਦੇ ਵੱਖਰੇ ਰੂਪ ਤੇ ਰੰਗ ਨੇ
ਕਲਾ 'ਚ ਨਾ ਕੋਈ ਉਸ ਦਾ ਸਾਨੀ।
ਕਈ ਪਤਾਲੀ ਲਾਵਣ ਚੁੱਭੀਆਂ
ਕਈ ਭਰਦੇ ਉਚੀਆਂ ਪਰਵਾਜ਼ਾਂ।
ਕਈ ਬਾਗਾਂ ਵਿਚ ਰੌਣਕ ਲਾਉਂਦੇ
ਜਦੋਂ ਚਹਿਕਣ ਕੱਢ ਤਿੰਨ ਆਵਾਜ਼ਾਂ।
ਜੱਗ ਵਾਲਾ ਮੇਲਾ ਫਿੱਕਾ ਸੀ ਹੋਣਾ
ਜੇ ਕਿਧਰੇ ਰੱਬ ਰੰਗ ਨਾ ਭਰਦਾ।
ਕਾਲੇ ਗੋਰੇ ਦਾ ਭੇਦ ਸੀ ਮੁੱਕ ਜਾਣਾ
ਪਰ ਫਿਰ ਜੀਅ ਜੀਣ ਨੂੰ ਨਾ ਕਰਦਾ।
-ਸੇਵਾ ਸਿੰਘ ਨੂਰਪੁਰੀ
ਸੈਨ ਹੋਜੇ, ਕੈਲੀਫੋਰਨੀਆ।
ਫੋਨ: 408-912-3438

ਕੁਦਰਤ ਤੇਰੇ ਰੰਗਾਂ ਤੋਂ ਜਾਈਏ ਬਲਿਹਾਰ,
ਪਤਝੜ ਰੁਤੇ ਵੀ ਲਾਈ ਫੁੱਲਾਂ ਦੀ ਬਹਾਰ।
ਵੀਰ-ਵਹੁਟੀ ਵਰਗੀ ਲਾਲ ਚਿਤੀ ਨੇ ਵੀ,
ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਪੂਰਾ ਸ਼ਿੰਗਾਰ।

-ਦਵਿੰਦਰ ਕੌਰ

ਮਾਲੀ ਨੂੰ ਚਮਨ ਨਾਲ ਪਿਆਰ ਹੁੰਦਾ ਏ
ਤਾਹੀਓਂ ਬਾਗ ਦੇ ਫੁੱਲਾਂ ਦੀ ਖੁਸ਼ਬੂ ਦਾ
ਸਿਰਜਣਹਾਰ ਵੀ ਓਹੀਓਂ ਹੁੰਦਾ ਏ।
ਅਨੰਦ ਚਮਨ ਦਾ ਲੈਣ ਲਈ
ਰੰਗ-ਬਰੰਗੇ ਪਹਿੰਦੇ ਨਾਲ ਚਿਤੀਆਂ ਨੇ ਰਲ
ਗਾ ਗਾ ਗੀਤ ਮਸਤੀ 'ਚ
ਚੀਕ-ਚਿਹਾੜਾ ਪਾਉਂਦੇ
ਇਸੇ ਬਾਗ ਦਾ ਜਸ ਗਾਉਂਦੇ
ਚੁੰਡੇ ਦੇ ਉਸ ਮਾਲੀ ਨੂੰ
ਜਿਸ ਕਰ ਗੋਡੀਆਂ
ਰੰਗ-ਬਰੰਗੇ ਫੁੱਲ ਉਗਾਏ।
-ਦਰਸ਼ਨਪਾਲ ਦੇਸਾਂਝ

ਕੁਦਰਤ ਉਸ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੀ
ਜਿਸ ਨੇ ਸੁੰਦਰ ਜਹਾਨ ਬਣਾਇਆ।
ਜੀਵ-ਜੰਤੂ, ਪਸ਼ੂ-ਪੰਛੀਆਂ ਤੱਕ
ਉਸ ਵੱਖਰਾ ਰੂਪ ਸਜਾਇਆ।
ਕਾਲਾ, ਨੀਲਾ, ਪੀਲਾ, ਚਿੱਟਾ, ਹਰਾ,
ਕਿਸੇ 'ਤੇ ਲਾਲ ਰੰਗ ਚੜ੍ਹਾਇਆ।
-ਗੋਰਾ ਪ੍ਰਜਾਪਤ, ਨਿਊ ਯਾਰਕ
ਫੋਨ: 718-690-8403

ਯੂਰਪੀ ਯੂਨੀਅਨ ਵਿਚ ਬ੍ਰਿਟੇਨ ਦੇ ਸਫ਼ੀਰ ਸਰ ਇਵਾਨ ਰੋਜਰਜ਼ ਨੇ ਦੋ ਦਿਨ ਪਹਿਲਾਂ ਅਸਤੀਫ਼ਾ ਦੇ ਦਿੱਤਾ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਸੋਚਿਆ ਕਿ ਪ੍ਰਧਾਨ ਮੰਤਰੀ ਮੇਅ ਸਰਕਾਰ ਤੋਂ ਦੂਰੀ ਬਣਾਉਣੀ ਹੀ ਬਿਹਤਰ ਹੈ। ਰੋਜਰਜ਼ ਨੂੰ ਜਾਪਿਆ ਕਿ ਅਵਿਵਸਥਤ ਢੰਗ ਨਾਲ ਯੂਨੀਅਨ ਤੋਂ ਵੱਖ ਹੋਣ ਮਗਰੋਂ ਲੰਡਨ ਨਾਲ ਗੱਲਬਾਤ ਕਰਨ ਵਿਚ ਅਸਮਰੱਥ ਰਹਿਣ ਦੇ ਦੋਸ਼ਾਂ ਨਾਲ ਢਾਈਟ ਹਾਲ ਨਾਲ ਜੁੜਿਆ ਰਹਿਣਾ ਠੀਕ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਹੱਥੇ ਵਰਤੇ ਕੂਟਨੀਤਿਕ ਅਤੇ ਵਾਰਤਾਕਾਰ ਨੇ ਆਪਣੇ ਸਹਿਕਰਮੀਆਂ ਨੂੰ ਲਿਖੇ ਖ਼ਤ ਵਿਚ ਉਮੀਦ ਜਤਾਈ ਕਿ ਉਹ 'ਬੇਬੁਨਿਆਦ ਤਰਕਾਂ ਅਤੇ ਬੁਰੀ ਸੋਚ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣਾ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣਗੇ ਅਤੇ ਖ਼ੁਦ ਵੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤਾਕਤਾਂ ਸਾਹਮਣੇ ਸੱਚ ਬੋਲਣ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਡਰਨਗੇ।' ਸਰ ਇਵਾਨ ਨੇ ਆਪਣੇ ਸਾਥੀਆਂ ਨੂੰ ਸੱਦਾ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਉਹ

ਹਰੀਸ਼ ਖਰੇ

ਆਪਣਾ ਮੂਲ ਧਰਮ ਨਿਭਾਉਂਦੇ ਰਹਿਣ: "ਇਹ ਸੁਨੇਹਾ ਦਿਉ ਕਿ ਅਸਹਿਮਤੀ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਸੁਣੇ ਜਾਣ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੈ।"

ਇਸ ਸਪਸ਼ਟਵਾਦ ਦੇ ਉਲਟ ਭਾਰਤ ਵਿਚ ਬੇਹੱਦ ਤਬਾਹਕੁਨ 'ਨੋਟਬੰਦੀ' ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿਚ ਅਲੰਕਾਰਾਂ ਨਾਲ ਭਰੀ ਬੁਜ਼ਦਿਲੀ ਨਜ਼ਰ ਆਈ। ਸੀਨੀਅਰ ਅਫ਼ਸਰਸ਼ਾਹਾਂ, ਨੀਤੀ ਆਯੋਗ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਨਾਲ ਕੈਬਨਿਟ ਮੰਤਰੀ ਕਾਫ਼ੀ ਤਿਆਰ ਦਿਖਾਈ ਦਿੱਤੇ ਅਤੇ ਨੋਟਬੰਦੀ ਨਾਲ ਵਿਆਪਕ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਜ਼ਬਰ ਹੋਈ ਸੰਪਤੀ ਸਬੰਧੀ ਜ਼ਿਕਰ ਨੂੰ ਨਿੱਜੀ ਗੱਲਬਾਤ ਵਿਚੋਂ ਖਾਰਿਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਸੱਤਾ ਦੇ ਗਲਿਆਰਿਆਂ ਵਿਚ ਅਸਹਿਮਤੀ ਦੀ ਇੱਕ ਵੀ ਆਵਾਜ਼ ਸੁਣਾਈ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ। ਕਾਰਜ ਸਥਾਨ 'ਤੇ ਇਸ ਦੇ ਲਾਭ ਦੱਸਣ ਤੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਇਹ ਪਤਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਮੱਸਿਆਵਾਂ ਗਹਿਰੀਆਂ ਹਨ। ਇਸ ਦਾ ਕਾਰਨ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਵਿਚ ਖ਼ਤਰਨਾਕ ਸਬਕ ਇਹ ਪੜ੍ਹਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਨਾਗਰਿਕਾਂ ਦੀ ਬੱਚਤ ਅਤੇ ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਸਹਿਜ ਨਾਲ ਕਾਬੂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਕੋਈ ਵਿਰੋਧ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਦਰਅਸਲ, ਪ੍ਰਧਾਨ ਮੰਤਰੀ ਨੇ ਗੱਲਾਂ ਗੱਲਾਂ ਵਿਚ ਹੀ ਸਾਰੇ 'ਤੇਹਫ਼ੇ' ਦੇ ਦਿੱਤੇ ਅਤੇ 'ਸਵਾ ਸੋ ਕਰੋਤ ਨਾਗਰਿਕ' ਦੀ ਹਮਾਇਤ ਹਾਸਲ ਹੋਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ, ਜਦੋਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਹਰ ਨਾਗਰਿਕ ਦੀ ਨਿੱਜੀ ਬੱਚਤ ਖੋਹ ਲਈ।

ਜਮਹੂਰੀ ਤਵਾਜ਼ਨ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ

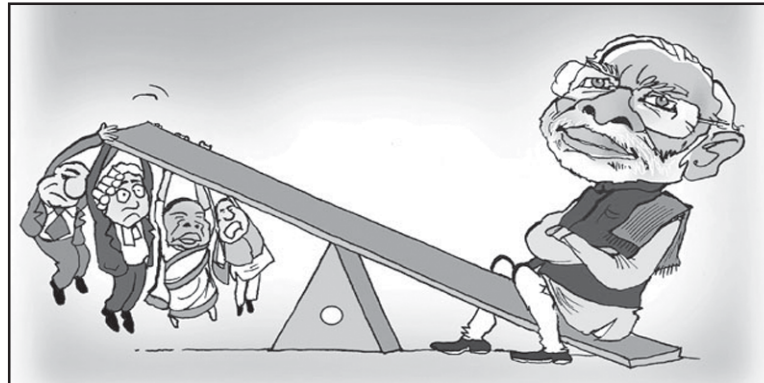
ਅੱਠ ਨਵੰਬਰ ਨੂੰ ਨੋਟਬੰਦੀ ਦੇ ਐਲਾਨ ਮਗਰੋਂ ਵੱਡੀ ਆਬਾਦੀ ਨੂੰ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਦੌਰ ਵਿਚੋਂ ਲੰਘਣਾ ਪੈ ਰਿਹਾ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵਾਰ ਵਾਰ ਰਾਸ਼ਟਰ ਨਿਰਮਾਣ ਦਾ ਭਰੋਸਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਦੇਸ਼ ਭਗਤੀ ਦਿਖਾਈ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ। ਪ੍ਰਧਾਨ ਮੰਤਰੀ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਲਾਹਕਾਰ ਨੋਟਬੰਦੀ ਦੇ ਆਲੋਚਕਾਂ ਦਾ ਇਹ ਕਹਿ ਕੇ ਮੌਜੂ ਬਣਾ ਰਹੇ ਹਨ ਕਿ ਕਿਧਰੇ ਵੀ ਕੋਈ ਹਿੰਸਾ ਨਹੀਂ ਹੋਈ ਜਾਂ ਲੋਕਾਂ ਵੱਲੋਂ ਵਿਰੋਧ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ।

ਇਹ ਕੋਈ ਭੇਤ ਦੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ। ਵੀਹਵੀਂ ਸਦੀ ਦਾ ਉਘਾ ਇਤਿਹਾਸਕਾਰ ਟੋਨੀ ਜੂਡ, ਲਿਓ ਟਾਲਸਟਾਏ (ਅੱਠਾ ਕਾਰਨਿਨ) ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਯੂਰਪ ਵਿਚ ਲੱਖਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਸ਼ਾਸਕਾਂ ਦੇ ਜ਼ੁਲਮ ਕਿਉਂ ਬਰਦਾਸ਼ਤ ਕੀਤੇ: "ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਵਿਚ ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਸਥਿਤੀ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਜਿਸ ਦਾ ਮਨੁੱਖ ਆਦੀ ਨਾ ਹੋ ਸਕੇ, ਖਾਸਕਰ ਅਜਿਹੇ ਸਮੇਂ ਵਿਚ ਜਦੋਂ ਉਹ ਦੇਖਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਦੇ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਹਰ ਕੋਈ ਉਸ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ।"

ਅਜਿਹੇ ਹਾਲਾਤ ਵਿਚ ਖ਼ਤਰਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਅਰਥਚਾਰੇ ਦੇ ਇਸ ਸਮੂਹਵਾਦੀ ਪ੍ਰਯੋਗ ਵਿਚ ਪੂਰਵ ਧਾਰਨਾ ਮੁਤਾਬਿਕ 'ਹਰਮਨ ਪਿਆਰੀ' ਮੌਨ ਸਵੀਕ੍ਰਿਤੀ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਤੇਜ਼ ਲੀਡਰਸ਼ਿਪ ਦੇ ਲਾਇਸੈਂਸ ਵਜੋਂ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ। ਇਹ ਸਾਨੂੰ ਸਿਰ ਜੋੜ ਕੇ ਬੈਠਣ ਦਾ ਆਧਾਰ ਮੁਹੱਈਆ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਜੇ ਭਾਜਪਾ ਅਗਲੇ ਮਹੀਨੇ ਹੋਣ ਵਾਲੀਆਂ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਚੋਣਾਂ ਵਿਚ ਸਾਰੇ ਪੰਜ ਸੂਬਿਆਂ ਦੀ ਹਰ ਸੀਟ ਜਿੱਤਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਕੀ ਇਹ ਬਹੁਮਤ ਉਸ ਨੂੰ ਸਿਹਤਮੰਦ ਜਮਹੂਰੀ ਤਵਾਜ਼ਨ ਵਿਗੜਨ ਦੀ ਕੀਮਤ ਉਤੇ ਬੇਇਜ਼ਕ ਅਤੇ ਅਸੀਮਿਤ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਦੇਵੇਗਾ?

ਪਰ, ਇਹ ਦਲੀਲ ਵੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ: ਤਵਾਜ਼ਨ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਕਿਸ ਨੂੰ ਹੈ? ਦਰਅਸਲ, 2014 ਦੀਆਂ ਲੋਕ ਸਭਾ ਚੋਣਾਂ ਸਮੇਂ ਭਾਜਪਾ ਨੇ ਵਾਅਦਾ ਕੀਤਾ ਸੀ ਕਿ ਜੇ ਉਸ ਨੂੰ ਸੱਤਾ ਵਿਚ ਆਉਣ ਲਈ ਵੋਟਾਂ ਪਾਈਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ ਤਾਂ ਭਾਜਪਾ, ਪ੍ਰਧਾਨ ਮੰਤਰੀ ਦਫ਼ਤਰ ਦੀ ਸਰਵਉਚਤਾ ਬਹਾਲ ਕਰੇਗੀ। ਉਸ ਸਰਵਉਚਤਾ ਨੂੰ ਬਹਾਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਸਲ ਵਿਚ ਅਜਿਹਾ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਪਾਰਟੀ ਨੇ ਲੋਕ ਸਭਾ ਵਿਚ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਬਹੁਮਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ। ਉਦੋਂ ਤੋਂ ਹੀ ਬਹੁਤ ਉਤਸ਼ਾਹੀ ਅਤੇ ਸਮਰੱਥ ਲੋਕ ਸੰਪਰਕ

ਏਜੰਸੀ ਵੱਲੋਂ ਨਰੇਂਦਰ ਮੋਦੀ ਦਾ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ 'ਕ੍ਰਿਸ਼ਮਈ' ਸ਼ਖ਼ਸੀਅਤ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਇਉਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਤਾਕਤ ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਆਪਣੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿਚ ਲੈਣੀ ਪਵੇਗੀ, ਜੋ ਦੇਸ਼ ਭਗਤੀ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਭੀੜ ਕਾਰਨ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨਾ ਪਵੇਗਾ। ਇਕ ਲੋਕ ਆਗੂ ਇਸ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ। ਦਲੀਲਾਂ ਤਾਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਹੀ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ, ਉਹ ਆਪਣੀ ਪ੍ਰਸਿੱਧੀ ਤੇ ਸਾਖ ਦੀ ਆਕੜ ਦਿਖਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਲੋਕਾਂ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਖਾਸ ਰਿਸ਼ਤੇ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਮਹਾਨ ਸ਼ਾਨ ਵੱਲ ਲੈ ਜਾਣ

ਲਈ ਉਰਜਾਵਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ ਕਿਸੇ ਆਗੂ ਨੂੰ ਸੰਸਥਾਗਤ ਅਸੁਵਿਧਾਵਾਂ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਬੰਨ੍ਹਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ।

ਇਥੇ ਇਹ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਦੁਬਿਧਾ ਕਾਰਜਸ਼ੀਲ ਹੈ: ਰਾਜਾ ਕਿੰਨਾ ਤਾਕਤਵਰ ਹੋਵੇਗਾ? ਆਧੁਨਿਕ ਜਮਹੂਰੀ ਦੌਰ ਵਿਚ ਇਸ ਸੁਆਲ ਦਾ ਜੁਆਬ ਹਾਲੇ ਨਹੀਂ ਮਿਲ ਸਕਿਆ: ਰਾਜ ਕੁਮਾਰ ਨੂੰ ਕਿੰਨੀ ਤਾਕਤ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੱਤੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ? ਅਲੈਗਜ਼ੈਂਡਰ ਹੈਮਿਲਟਨ ਨੇ ਅਮਰੀਕਾ ਦੀ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਵਿਵਸਥਾ ਵਿਚ 'ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਦੇ ਅੰਦਰਲੀ ਉਰਜਾ' ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਉੱਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਬਹੁਤ ਕਮਜ਼ੋਰ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਹੋਣਾ ਖ਼ਤਰ ਨੂੰ ਸੱਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਮਜ਼ਬੂਤ ਨੇਤਾ ਤੇ ਗਣਤੰਤਰ ਵੀ ਸਮੱਸਿਆਵਾਂ ਉਪਜਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆਵਾਂ ਅਤੇ ਜਮਹੂਰੀ ਉਰਜਾਵਾਂ ਉੱਤੇ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਸੰਤੁਲਨ ਕਾਇਮ ਕਰਨ। ਸਿਹਤਮੰਦ ਜਮਹੂਰੀਅਤ ਨੂੰ ਨਿਆਂਸੰਗਤ

ਸੰਤੁਲਨ ਦੀ ਉਸ ਦੀ ਸਮਰੱਥਾ ਰਾਹੀਂ ਪਰਿਭਾਸ਼ਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਬੀਤੇ ਦਿਨੀਂ ਭਾਰਤ ਵਿਚ ਅਸੀਂ ਇਹ ਤਵਾਜ਼ਨ ਬੁਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਗੁਆ ਚੁੱਕੇ ਹਾਂ। ਸਿਆਸੀ ਜਵਾਬਦੇਹੀ ਤਕਰੀਬਨ ਖ਼ਤਮ ਹੋ ਚੁੱਕੀ ਹੈ ਅਤੇ ਪ੍ਰਧਾਨ ਮੰਤਰੀ ਦੇ ਪੱਖ ਵਿਚ ਪੱਲੜੇ ਝੁਕ ਗਏ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਅਜਿਹਾ ਦਬਦਬਾ ਕਾਇਮ ਲਿਆ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿਚ ਉਹ ਸਾਰੀਆਂ ਸਮਰੱਥਾਵਾਂ, ਵਿਰੋਧ ਦੇ ਅਸਲੀ ਸਰੋਤਾਂ ਅਤੇ ਜਵਾਬਦੇਹੀ ਤੋਂ ਉਪਰ ਉੱਠ ਸਕਦੇ ਹਨ।

ਕੇਂਦਰੀ ਕੈਬਨਿਟ ਹੁਣ ਬਰਾਬਰ ਵਾਲਿਆਂ

ਦਾ ਦਲ ਨਹੀਂ ਰਹੀ। ਨਾ ਹੀ ਪ੍ਰਧਾਨ ਮੰਤਰੀ ਸਾਰੇ ਬਰਾਬਰ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਹਨ। ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਰੂਪ ਵਿਚ ਉਹ ਸਭ ਤੋਂ ਉਪਰ ਹਨ। ਉਹ ਭਾਜਪਾ ਨਾਲ ਸਬੰਧਿਤ ਸਾਬਕਾ ਪ੍ਰਧਾਨ ਮੰਤਰੀ ਅਟਲ ਬਿਹਾਰੀ ਵਾਜਪਾਈ ਤੋਂ ਵੱਖਰੇ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਰਾਜ ਕਾਲ ਵਿਚ ਉਹ ਪ੍ਰਧਾਨ ਮੰਤਰੀ ਅਤੇ ਮੁੱਖ ਆਗੂ ਜਸਵੰਤ ਸਿੰਘ, ਜੌਰਜ ਫਰਨਾਂਡੇਜ਼ ਅਤੇ ਯਸਵੰਤ ਸਿਨਹਾ ਵਰਗੇ ਸਾਥੀ ਸਨ। ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ ਮੋਦੀ ਕਮਜ਼ੋਰ ਸਹਿਯੋਗੀਆਂ ਵਿਚ ਘਿਰੇ ਹੋਏ ਹਨ। ਨਾਰਥ ਬਲਾਕ ਵਿਚ ਬੈਠੇ ਮੰਤਰੀਆਂ ਸਮੇਤ ਸਾਰੇ ਮੰਤਰੀਆਂ ਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਕਰਨਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸਭ ਤੋਂ ਅਹਿਮ ਇਹ ਕਿ ਕੀ ਕਹਿਣਾ ਹੈ। ਕੈਬਨਿਟ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧ ਵਿਚ ਕਿਸੇ ਸਮੇਂ ਸੰਸਦੀ ਦਲ ਨੂੰ ਪ੍ਰਧਾਨ ਦੇ ਕੰਮ ਦੇ ਵਧੇਰੇ ਦਬਾਅ ਲਈ ਉਚਿਤ ਸਮਝਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ ਜੋ ਹੁਣ ਮਹਿਜ਼ ਦਰਸ਼ਕ ਬਣ ਕੇ ਰਹਿ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਸੁਭਾਵਿਕ ਹੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਸੰਸਦ ਮੈਂਬਰ ਸਦਨ ਵਿਚ ਆਉਣ ਲਈ ਪ੍ਰਧਾਨ

ਮੰਤਰੀ ਦੇ ਕ੍ਰਿਸਮੇ ਉਤੇ ਨਿਰਭਰ ਹਨ। ਸੰਗਠਨਾਤਮਕ ਮੁਹਾਜ਼ ਉਤੇ ਮੁੱਠੀ ਭਰ ਹਲਕੇ ਲੋਕ ਭਾਜਪਾ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਹਰ ਤਾਕਤਵਰ ਪ੍ਰਧਾਨ ਮੰਤਰੀ ਇਹ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ 'ਸੰਗਠਨ' ਸੱਤਾ ਦੇ ਸ਼ਰੀਕ ਜਾਂ ਸਰਪ੍ਰਸਤ ਵਜੋਂ ਨਾ ਉਭਰ ਸਕੇ। ਪ੍ਰਧਾਨ ਮੰਤਰੀ ਮੋਦੀ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿਚ ਵੀ ਅਜਿਹਾ ਹੀ ਜਾਪਦਾ ਹੈ।

ਉਚ ਨਿਆਂਪਾਲਿਕਾ ਦੇ ਸੰਭਾਵੀ ਅਪਵਾਦ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਬਾਕੀ ਸਾਰੀਆਂ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਬ ਗਈਆਂ ਹਨ। ਇਸੇ ਕਾਰਨ ਨਿਆਂਪਾਲਿਕਾ ਦੀ ਖ਼ੁਦਮੁਖਤਾਰੀ ਦਾ ਬੁਰਾ ਮਨਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਹਰ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਵੀ ਤਾਲਮੇਲ ਬਿਠਾਵੇ। ਸਿਵਲ ਸੁਸਾਇਟੀ ਜੋ ਅੰਨਾ ਹਜ਼ਾਰੇ ਦਾ ਖੇਤਰ ਹੈ, ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਬੋਰੀ ਬਿਸਤਰਾ ਬੰਨ੍ਹ ਕੇ ਆਪਣੇ ਘਰ ਦਾ ਰੁਖ਼ ਕਰੇ। ਗ਼ੈਰ ਸਰਕਾਰੀ ਸੰਗਠਨਾਂ (ਐਨ.ਜੀ.ਓਜ਼) ਨੂੰ ਐਫ.ਆਰ.ਸੀ.ਏ. ਦਾ ਚਾਬੁਕ ਲੱਗ ਚੁੱਕਿਆ ਹੈ। ਸੂਬਾਈ ਸਰਕਾਰਾਂ ਸਨਮਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜ਼ਬੂਰ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾ ਰਹੀਆਂ ਹਨ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਸ਼ਾਹੀ ਪਹੁੰਚ ਦੀ ਮਜ਼ਬੂਰੀ ਕਾਰਨ ਅਜਿਹਾ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਤਾਮਿਲ ਨਾਡੂ ਦੇ ਮੁੱਖ ਸਕੱਤਰ ਦੇ ਟਿਕਾਣਿਆਂ 'ਤੇ ਛਾਪੇ ਮਾਰੇ ਗਏ ਅਤੇ ਤ੍ਰਿਣਮੂਲ ਕਾਂਗਰਸ ਦੇ ਸੰਸਦ ਮੈਂਬਰ ਨੂੰ ਗ੍ਰਿਫ਼ਤਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਤਾਂ ਉਥੇ ਕੇਂਦਰੀ ਬਲਾਂ ਦੀ ਤਾਇਨਾਤੀ ਹੋਈ। ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ, ਬੇਸ਼ੱਕ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿਚ ਰਸਮੀ ਮੁਖੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਨੇ ਆਪਣੇ ਦਫ਼ਤਰ ਦੀ ਨੈਤਿਕ ਸਮਰੱਥਾ ਦੀਆਂ ਸੰਭਾਵਨਾਵਾਂ ਤਲਾਸ਼ਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਕੁੱਲ ਮਿਲਾ ਕੇ ਸੰਸਥਾਗਤ ਕਮਜ਼ੋਰੀਆਂ ਅਤੇ ਸਿਆਸੀ ਖਾਮੀਆਂ ਨੇ ਪ੍ਰਧਾਨ ਮੰਤਰੀ ਨੂੰ ਸਭ ਤੋਂ ਉਪਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਇਹ ਸਿਰਫ਼ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀਜਨਕ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੋ ਸਾਡੇ ਮੌਜੂਦਾ ਬਿਪਤਾ ਭਰੇ ਰਾਜਨੀਤਿਕ ਇਤਿਹਾਸ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹਨ।

ਇਤਿਹਾਸਕਾਰ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੀ ਨੋਟਬੰਦੀ ਦੀ ਪ੍ਰਧਾਨ ਮੰਤਰੀ ਦੀ ਹਠਧਰਮੀ ਵਜੋਂ ਸਮੀਖਿਆ ਕਰਨਗੇ, ਭਾਵੇਂ ਕਿਸੇ ਤਰੀਕੇ ਇਹ ਕਾਰਜ ਮੁਕੰਮਲ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ। ਨੋਟਬੰਦੀ ਦੀ ਆਫ਼ਤ ਕਾਰਨ ਪੁਰਾਣੀ ਹਕੀਕਤ ਵਿਚ ਕਿਸੇ ਕਿਸਮ ਦਾ ਬਦਲਾਅ ਹੋਵੇਗਾ, ਇਸ ਦਾ ਕੋਈ ਸੰਕੇਤ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦਾ। ਲੋਕਤੰਤਰ ਉਤੇ ਭਾਵੇਂ ਅਜੀਬ ਕਿਸਮ ਦੀ ਲਾਚਾਰੀ ਅਤੇ ਖਿੱਚ ਭਾਰੂ ਹੋ ਗਈ ਹੈ, ਪਰ ਫਿਰ ਵੀ ਜਮਹੂਰੀਅਤ ਵਿਚ ਹਰਿਮੇ ਨੂੰ ਸਿਖਰ ਉਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਰੋਕਣ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੈ। ਭਾਰਤ ਨੂੰ ਵੀ ਤਵਾਜ਼ਨ ਕਾਇਮ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ।

ਸਾਲ 2016 ਦਾ ਆਖ਼ਰੀ ਦਿਨ ਸੀ। ਸਾਡੇ ਯੁੱਗ ਦੀ ਮਾਇਆ ਮਤਲਬ ਟੀ.ਵੀ. ਦਾ ਪਰਦਾ ਸੀ। ਪਰਦੇ 'ਤੇ ਦੇਸ਼ ਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡਾ ਜਾਦੂਗਰ ਸੀ। ਕੁੱਲ 43 ਮਿੰਟ ਦਾ ਜਾਦੂ ਦਾ ਸ਼ੋਅ ਸੀ। ਸਾਰੇ ਦੇਸ਼ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਮੈਂ ਵੀ ਦੇਖ ਰਿਹਾ ਸੀ।... ਅੱਜ ਹਰੱਸ ਖੁੱਲ੍ਹਣ ਵਾਲੇ ਸਨ, ਦੇਸ਼ ਸੱਚ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਸੀ। ਪੰਜਾਹ ਦਿਨ ਪਹਿਲਾਂ ਪ੍ਰਧਾਨ ਮੰਤਰੀ ਨੇ ਨੋਟਬੰਦੀ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਜਨਤਾ ਨੂੰ ਕੁਝ ਤਕਲੀਫ਼ਾਂ ਝੱਲਣ ਦੀ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਵਿਰੋਧੀ ਦਲ ਕੁਝ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਰਹਿਣ, ਪਰ ਜਨਤਾ ਨੇ ਆਪਣੀ ਦੁੱਖ ਤਕਲੀਫ਼ ਭੁੱਲ ਕੇ ਨੋਟਬੰਦੀ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕੀਤਾ। ਪ੍ਰਧਾਨ ਮੰਤਰੀ ਨੇ 50 ਦਿਨ

ਯੋਗੇਂਦਰ ਯਾਦਵ

ਮੰਗੇ, ਜਨਤਾ ਨੇ ਦਿਲ ਖੋਲ੍ਹ ਕੇ ਦਿੱਤੇ। ਆਪਣੇ ਕਿਸੇ ਲਾਲਚ ਵਿਚ ਨਹੀਂ, ਬਲਕਿ ਇਸ ਉਮੀਦ ਵਿਚ ਕਿ ਕੋਈ ਤਾਂ ਦੇਸ਼ ਦੇ ਕਾਲੇ ਧਨ ਨੂੰ ਕੱਢਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਅੱਜ ਪੰਜਾਹ ਦਿਨ ਦੇ ਬਾਅਦ ਹਿਸਾਬ ਦੇਣ ਦਾ ਵਕਤ ਹੈ।

ਜਾਦੂਗਰ ਨੇ ਛਤੀ ਘੁੰਮਾਈ। ਪਰਦੇ 'ਤੇ ਗਾਂਧੀ ਜੀ ਬੋਲ ਰਹੇ ਸਨ। "ਹਰ ਇਨਸਾਨ ਵਿਚ ਕਮਜ਼ੋਰੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਨੁਕਸ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਅਸੀਂ ਉਸ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਹੋਣ ਲਈ ਛਟਪਟਾਉਂਦੇ ਹਾਂ... ਪਿਛਲੇ ਪੰਜਾਹ ਦਿਨਾਂ ਵਿਚ ਦੇਸ਼ ਅਜਿਹੇ ਇਤਿਹਾਸਕ ਸ਼ੁੱਧੀ ਯੱਗ ਦਾ ਗਵਾਹ ਬਣਿਆ ਹੈ। ਨਾਗਰਿਕਾਂ ਨੇ ਸਬਰ, ਅਨੁਸ਼ਾਸਨ ਅਤੇ ਸੰਕਲਪ ਦੀ ਮਿਸਾਲ ਕਾਇਮ ਕੀਤੀ ਹੈ... ਜਦੋਂ ਸੱਚਾਈ ਅਤੇ ਚੰਗਿਆਈ ਸਰਕਾਰ ਦਾ ਸਹਿਯੋਗ ਕਰੇਗੀ ਤਾਂ ਦੇਸ਼ ਅੱਗੇ ਵਧੇਗਾ।" ਮੈਨੂੰ ਲੱਗ ਰਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਮੈਂ ਸਿਰਫ਼ ਨੇਤਾ ਨਹੀਂ, ਰਾਸ਼ਟਰ ਨਿਰਮਾਤਾ ਨੂੰ ਸੁਣ ਰਿਹਾ ਹਾਂ। ਦੇਸ਼ ਦੀ ਉਰਜਾ ਨੂੰ ਜਗਾਉਣ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਨਾਲ ਜੁੜਨ ਦਾ ਮਨ ਕੀਤਾ।

ਇੰਨੇ ਵਿਚ ਜਾਦੂਗਰ ਨੇ ਫਿਰ ਆਪਣੀ ਛਤੀ

ਜਾਦੂਗਰ ਦਾ ਭਾਸ਼ਣ

ਘੁੰਮਾ ਦਿੱਤੀ। ਹੁਣ ਮੇਰੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸਰਦਾਰ ਪਟੇਲ ਦਾ ਅਕਸ ਸੀ। ਸਹੀ ਨੂੰ ਸਹੀ ਅਤੇ ਗ਼ਲਤ ਨੂੰ ਗ਼ਲਤ ਕਹਿਣ ਵਾਲਾ ਸਪਸ਼ਟਵਾਦੀ ਨੇਤਾ ਜੋ ਜ਼ਰੂਰਤ ਪੈਣ 'ਤੇ ਸਖ਼ਤੀ ਨਾਲ ਪਰਹੇਜ਼ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ। "ਸੱਚ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਵੱਡੇ ਨੇਟਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਾਲੇ ਧਨ ਲਈ ਹੋ ਰਹੀ ਸੀ... ਦੇਸ਼ ਵਿਚ ਸਿਰਫ਼ 24 ਲੱਖ ਲੋਕ ਆਪਣੀ ਸਾਲਾਨਾ ਆਮਦਨ 10 ਲੱਖ ਰੁਪਏ ਤੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਐਲਾਨਦੇ ਹਨ। ਕੀ ਇਹ ਸੱਚ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ? ਸਰਕਾਰ ਸੱਜਣਾਂ ਦੀ ਮਿੱਤਰ ਹੈ, ਪਰ ਬੁਰਿਆਂ ਨੂੰ ਠੀਕ ਰਾਹ 'ਤੇ ਲਿਆਉਣਾ ਹੋਵੇਗਾ।... ਜੇ ਕਿਸੇ ਬੈਂਕ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੇ ਅਪਰਾਧ ਕੀਤਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਬਖ਼ਸ਼ਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾਵੇਗਾ।" ਚਾਹੇ ਮੈਂ ਹਰ ਗੱਲ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਪਰ ਸੁਣ ਕੇ ਚੰਗਾ ਲੱਗ ਰਿਹਾ ਸੀ।

ਮੇਰੇ ਵਰਗੇ ਸਾਰੇ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਉਮੀਦ ਵਧ ਗਈ ਸੀ। ਹੁਣ ਪ੍ਰਧਾਨ ਮੰਤਰੀ ਸਾਰੇ ਸੁਆਲਾਂ ਦੇ ਜੁਆਬ ਦੇਣਗੇ: ਪੰਜਾਹ ਦਿਨ ਦੇ ਤਿਆਗ ਨਾਲ ਦੇਸ਼ ਨੇ ਕਿੰਨਾ ਕਾਲਾ ਧਨ ਫੜਿਆ? ਕਿੰਨੇ ਨੋਟ ਬੈਂਕਾਂ ਵਿਚ ਜਮ੍ਹਾਂ ਹੋਏ? ਬੈਂਕਾਂ ਨੇ ਕਿੰਨੇ ਨਵੇਂ ਨੋਟ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ? ਹੁਣ ਕਿੰਨੇ ਦਿਨ ਵਿਚ ਲੋਕ ਆਪਣੇ ਹੀ ਖਾਤੇ ਤੋਂ ਪੈਸੇ ਕਢਾ ਸਕਣਗੇ? ਉਮੀਦ ਇਹ ਵੀ ਸੀ ਕਿ ਜਨਤਾ ਨੂੰ ਗ਼ੈਰ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੋਈ ਪੀੜ ਨੂੰ ਪ੍ਰਧਾਨ ਮੰਤਰੀ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨਗੇ। ਹਰ ਵੱਡੇ ਕੰਮ ਵਿਚ ਕੁਝ ਗ਼ਲਤੀ ਵੀ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਉਮੀਦ ਸੀ ਕਿ ਜੇ ਕੋਈ ਭੁੱਲ ਹੋ ਗਈ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਪ੍ਰਧਾਨ ਮੰਤਰੀ ਉਸ ਨੂੰ ਸਾਫ਼ਗੋਈ ਨਾਲ ਜਨਤਾ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਰੱਖਣਗੇ। ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਸੀ ਕਿ ਜਿਸ ਜਨਤਾ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕਹਿਣ 'ਤੇ ਪੰਜਾਹ ਦਿਨ

ਕਸਟ ਝੱਲਿਆ, ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਛੋਟੀ-ਛੋਟੀ ਭੁੱਲ ਨੂੰ ਵੀ ਅਣਦੇਹੀਆ ਕਰ ਦੇਣਗੇ।

ਇੰਨੇ ਵਿਚ ਬਰੇਕ ਆ ਗਈ। ਬਰੇਕ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪਰਦੇ 'ਤੇ ਇੰਦਰਾ ਗਾਂਧੀ ਦਾ ਅਕਸ ਸੀ। ਹੁਣ ਯੁੱਗ ਪੁਰਸ਼ ਜਾਂ ਰਾਸ਼ਟਰ ਨਿਰਮਾਤਾ ਦੀ ਥਾਂ ਲੋਕ ਲੁਭਾਵਣਾ ਆਗੂ ਬੋਲ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਲੱਗ ਰਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਮੈਂ ਬਜਟ ਭਾਸ਼ਣ ਜਾਂ ਲੋਨ ਮੇਲੇ ਦਾ ਐਲਾਨ ਸੁਣ ਰਿਹਾ ਹਾਂ। ਸੱਚਾਈ ਅਤੇ ਚੰਗਿਆਈ ਦੀ ਗੱਲ ਕਰਦੇ-ਕਰਦੇ ਲੌਲੀਪੋਪ ਵੰਡਣ ਲੱਗੇ... ਤੇ ਜਦੋਂ ਲੌਲੀਪੋਪ ਦਾ ਰੈਪਰ ਖੋਲ੍ਹਿਆ ਤਾਂ ਉਸ ਵਿਚ ਅੱਧੀ ਜੂਨੀ ਨਿਕਲੀ ਅਤੇ ਬਾਕੀ ਝੂਠੀ, ਮਤਲਬ ਕੁਝ ਯੋਜਨਾਵਾਂ ਤਾਂ ਪੁਰਾਣੀਆਂ ਸਨ ਅਤੇ ਬਾਕੀ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਵੱਡੇ ਸਨ ਤੇ ਹਰੀਕਤ ਛੋਟੀ। ਗਰਭਵਤੀ ਔਰਤ ਨੂੰ 6000 ਰੁਪਏ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਤੋਂ ਖਾਧ ਸੁਰੱਖਿਆ ਕਾਨੂੰਨ ਤਹਿਤ ਸਰਕਾਰ 'ਤੇ ਦੋ ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਬੇਦਿਸ਼ੀ ਸੀ। ਸੱਚਾਈ ਦੀ

ਗੱਲ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਪ੍ਰਧਾਨ ਮੰਤਰੀ ਇਸ ਮਜ਼ਬੂਰੀ ਨੂੰ ਨਵੀਂ ਯੋਜਨਾ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੇਸ਼ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ। ਛੋਟੇ ਉਦਯੋਗਪਤੀਆਂ ਦੀ ਕਰਜ਼ ਸੀਮਾ ਤਾਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਵਧ ਚੁੱਕੀ ਹੈ। ਗ਼ਰੀਬਾਂ ਲਈ ਆਵਾਸ ਯੋਜਨਾ ਵਿਚ ਬਸ ਕਰਜ਼ ਦੀ ਸੀਮਾ ਛੇ ਸਾਲ ਤੋਂ ਵਧਾ ਕੇ ਨੌਂ ਲੱਖ ਕਰ ਦੇਣ ਨਾਲ ਕੁਝ ਹੋਣ ਵਾਲਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਯੋਜਨਾ ਤਾਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਫੇਲ੍ਹ ਹੋ ਚੁੱਕੀ ਹੈ। ਕਿਸਾਨ ਦੇ ਲਈ ਤਾਂ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਬਸ ਪਿਛਲੀਆਂ ਦੋ ਫ਼ਸਲਾਂ ਦੇ ਕਰਜ਼ੇ ਵਿਚ 60 ਦਿਨ ਦੀ ਵਿਆਜ ਮੁਆਫ਼ੀ ਦਾ ਐਲਾਨ ਹੋਇਆ। ਉਹ ਤਾਂ ਕਰਨਾ ਹੀ ਪੈਂਦਾ ਕਿਉਂਕਿ 50 ਦਿਨ ਤਕ ਤਾਂ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਹੀ ਸਰਕਾਰੀ ਬੈਂਕਾਂ ਨੂੰ ਲਗਭਗ ਬੰਦ ਰੱਖਿਆ। ਕਿਸਾਨਾਂ ਨੂੰ ਨੋਟਬੰਦੀ ਕਾਰਨ ਫ਼ਸਲ ਦੀ ਕੀਮਤ ਅਤੇ ਬੀਜ-ਖਾਦ ਵਿਚ ਕਿਸਾਨ ਨੂੰ ਜੋ ਨੁਕਸਾਨ ਹੋਇਆ ਉਸ ਦਾ ਹਰਜਾਨਾ ਕੌਣ ਦੇਵੇਗਾ? ਮੇਰਾ ਮਨ ਬੁਝਣ ਲੱਗਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਉਮੀਦ ਦਾ ਦਾਮਨ ਨਹੀਂ ਛੱਡਿਆ ਸੀ। ਜਾਦੂ ਦੇ ਸ਼ੋਅ ਵਿਚ ਕੀ ਪਤਾ ਕਦੋਂ ਕੀ ਹੋ ਜਾਵੇ!

ਮੈਨੂੰ ਅਜੇ ਵੱਡੇ ਸੁਆਲ ਦੇ ਜੁਆਬ ਦਾ ਇੰਤਜ਼ਾਰ ਸੀ: ਨੋਟਬੰਦੀ ਤਾਂ ਹੋ ਗਈ, ਹੁਣ ਲੁੱਟਬੰਦੀ ਕਦੋਂ ਹੋਵੇਗੀ? ਕਾਲੇ ਧਨ ਦੇ ਰਾਖਸ਼ ਦੇ ਬਾਕੀ ਸਿਰਿਆ 'ਤੇ ਕਦੋਂ ਹਮਲਾ ਬੋਲਿਆ ਜਾਵੇਗਾ? ਕਾਲੇ ਧਨ ਨੂੰ ਹੀਰੋ-ਜਵਾਹਰਾਤ, ਪ੍ਰਾਪਰਟੀ ਅਤੇ ਸ਼ੇਅਰ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿਚ ਰੱਖਣ ਵਾਲਿਆਂ ਦਾ ਨੰਬਰ ਕਦੋਂ ਆਵੇਗਾ? ਵਿਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਕਾਲੇ ਧਨ ਨੂੰ ਸਫ਼ੈਦ ਕਰਨ ਦਾ ਧੰਦਾ ਕਦੋਂ ਰੁਕੇਗਾ? ਅਤੇ ਇਸ ਦਸ਼ਾਨ ਦੀ ਧੁੰਨੀ, ਮਤਲਬ ਰਾਜਨੀਤੀ ਦੀ ਫੰਡਿੰਗ 'ਤੇ ਕਦੋਂ ਹਮਲਾ ਹੋਵੇਗਾ? ਪਾਰਟੀਆਂ 'ਤੇ ਕਦੋਂ ਪਾਬੰਦੀ ਲੱਗੇਗੀ?

ਇਸ ਵਾਰ ਜਾਦੂਗਰ ਨੇ ਫਿਰ ਛਤੀ ਘੁੰਮਾਈ, ਪਰ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ। ਇਸ ਵਾਰ ਪਰਦੇ 'ਤੇ ਖੁਦ ਨਰੇਂਦਰ ਮੋਦੀ ਹੀ ਦਿਖਾਈ ਦੇ ਰਹੇ ਸਨ। ਤਰ੍ਹਾਂ-ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅੰਕੜੇ ਦੇ ਰਹੇ ਸਨ,

ਬਸ ਉਹ ਅੰਕੜੇ ਨਹੀਂ ਦੱਸ ਰਹੇ ਸਨ ਜੋ ਸਾਰਾ ਦੇਸ਼ ਪੁੱਛ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਪੰਜਾਹ ਦਿਨ ਦੇ ਬਾਅਦ ਜੁਆਬ ਦੇਣ ਦੀ ਬਜਾਏ ਸੁਆਲ ਪੁੱਛ ਰਹੇ ਸਨ। ਕਾਲੇ ਧਨ ਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡੇ ਸੁਆਲ 'ਤੇ ਚੁੱਪ ਸਨ। ਬਾਕੀ ਸਭ 'ਤੇ ਬੇਦਿਸ਼ੀ ਲਗਾਉਣ ਵਾਲੇ ਆਪਣੇ ਆਪ 'ਤੇ ਕੁਝ ਪਾਬੰਦੀ ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਗੱਲ ਤੋਂ ਕੰਨੀ ਕਤਰਾ ਰਹੇ ਸਨ। ਰਾਜਨੀਤੀ ਦੀ ਫੰਡਿੰਗ ਬਾਰੇ ਸਿਰਫ਼ ਇੰਨਾ ਕਿਹਾ ਕਿ ਸਾਰੀਆਂ ਪਾਰਟੀਆਂ ਮਿਲ ਕੇ ਇੱਕ ਰਾਏ ਬਣਾਉਣ, ਪਰ ਵਪਾਰੀਆਂ ਅਤੇ ਆਮ ਜਨਤਾ ਨੂੰ ਵੀ ਇਹ ਸਹੂਲਤ ਕਿਉਂ ਨਾ ਮਿਲੇ ਕਿ ਉਹ ਖੁਦ ਫ਼ੈਸਲਾ ਕਰਨ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਕੀ ਪਾਬੰਦੀ ਲੱਗੇ? ਰਾਜਨੀਤਕ ਸੁਧਾਰ ਦੇ ਮੁੱਦੇ ਨੂੰ ਘੁੰਮਾਉਣ ਲਈ ਪ੍ਰਧਾਨ ਮੰਤਰੀ ਨੇ ਲੋਕ ਸਭਾ ਅਤੇ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੀਆਂ ਚੋਣਾਂ ਇਕੱਠੀਆਂ ਕਰਾਉਣ ਦਾ ਸ਼ਗੂਫ਼ਾ ਦੁਹਰਾ ਦਿੱਤਾ। ਇਸ ਦਾ ਨੋਟਬੰਦੀ ਅਤੇ ਕਾਲੇ ਧਨ ਨਾਲ ਕੀ ਸਬੰਧ?

ਕਾਲੇ ਧਨ ਦਾ ਸੁਆਲ ਮੰਚ 'ਤੇ ਖੜ੍ਹਾ ਸੀ, ਜਾਦੂਗਰ ਉਸ ਨੂੰ ਗੁਣਿਬ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਕਾਲਾ ਜਾਦੂ ਲਗਾ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਪਰ ਗੱਲ ਬਣ ਨਹੀਂ ਰਹੀ ਸੀ। ਤਲਿਸਮ ਟੁੱਟ ਗਿਆ ਸੀ, ਹੱਥ ਦੀ ਸਫ਼ਾਈ ਫੜੀ ਗਈ ਸੀ। ਜਾਦੂਗਰ ਮੰਚ 'ਤੇ ਇਕੱਲਾ ਖੜ੍ਹਾ ਸੀ। ਹੁਣ ਵੀ ਕੁਝ-ਕੁਝ ਬੋਲ ਰਿਹਾ ਸੀ- 'ਚੰਪਾਰਣ ਦੇ ਗਾਂਧੀ' ਵਾਲਾ ਮੰਤਰ ਲੱਗ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਪਰ ਹੁਣ ਦਰਸ਼ਕ ਉਠ ਕੇ ਜਾਣ ਲੱਗੇ ਸਨ। ਜਾਦੂਗਰ ਨੇ ਅਚਾਨਕ ਸ਼ੋਅ ਖ਼ਤਮ ਕਰ ਦਿੱਤਾ।

ਮੈਂ ਵੀ ਉਠ ਖੜ੍ਹਾ ਹੋ ਗਿਆ। ਜਾਦੂਗਰ ਨੂੰ ਧੰਨਵਾਦ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਸਾਡੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਖੋਲ੍ਹ ਦਿੱਤੀਆਂ... ਕਾਲੇ ਧਨ ਦਾ ਮੁਕਾਬਲਾ ਕਾਲੇ ਜਾਦੂ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਦਸ ਸਿਰ ਵਾਲੇ ਇਸ ਰਾਖਸ਼ ਦੀ ਧੁੰਨੀ 'ਤੇ ਤੀਰ ਉਹ ਲੋਕ ਨਹੀਂ ਚਲਾਉਣਗੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਤਿਜੋਰੀ ਉਥੇ ਰੱਖੀ ਹੈ। ਇਹ ਕੰਮ ਤੁਹਾਨੂੰ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਹੀ ਕਰਨਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਹੀ ਨਵੇਂ ਸਾਲ ਦਾ ਸੰਕਲਪ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਨਾਟਕ ਨਗਰੀ ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਦਾ 2016

ਅਸੀਂ ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਨੂੰ ਪੰਜਾਬੀ ਰੰਗਮੰਚ ਦੀ ਰਾਜਧਾਨੀ ਕਹਿ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਇਥੇ ਆਏ ਦਿਨ ਕੋਈ ਨਾ ਕੋਈ ਨਾਟਕ ਖੇਡਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਗੁਰਸ਼ਰਨ ਸਿੰਘ ਦਾ ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਸਕੂਲ ਆਫ ਡਰਾਮਾ, ਸਾਹਿਬ ਸਿੰਘ ਦਾ ਅਦਾਕਾਰ ਮੰਚ, ਸੁਦੇਸ਼ ਸ਼ਰਮਾ ਦਾ ਥੀਏਟਰ ਫਾਰ ਥੀਏਟਰ, ਅਨੀਤਾ ਸ਼ਬਦੀਸ਼ ਦਾ ਸੁਚੇਤਕ ਰੰਗਮੰਚ ਤੇ ਸੰਗੀਤ ਦਾ ਰੂਪਕ ਕਲਾ ਮੰਚ ਚੰਡੀਗੜ੍ਹੀਆਂ ਦੇ ਅਗਪਣੇ ਗਰੁਪ ਹਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਤੋਂ ਕੇਵਲ ਧਾਲੀਵਾਲ ਦਾ ਮੰਚ ਰੰਗਮੰਚ, ਪਟਿਆਲਾ ਤੋਂ ਲਖਾ ਲਹਿਰੀ ਦਾ ਸਾਰਥਕ ਰੰਗਮੰਚ, ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਤੋਂ ਮੰਚ ਪ੍ਰੀਤ ਦੀ ਨਾਟਸ਼ਾਲਾ, ਚਮਕੌਰ ਸਾਹਿਬ ਦਾ ਚੇਤਨਾ ਕਲਾ ਮੰਚ ਆਦਿ ਜਾਣੇ-ਪਛਾਣੇ ਥੀਏਟਰ ਟੋਲੇ ਵੀ ਚੰਡੀਗੜ੍ਹੀਆਂ ਦੇ ਸੱਦੇ ਉਤੇ ਪੂਰੇ ਉਤਸ਼ਾਹ ਨਾਲ ਇਥੇ ਆ ਕੇ ਆਪਣੇ ਜੌਹਰ ਦਿਖਾਉਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ।

ਮੈਂ ਹੁਣ ਤੱਕ ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਰੰਗਮੰਚ ਦੀ ਦੁਨੀਆਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਸੀਨੀਅਰ ਮਿੱਤਰ ਗੁਰਸ਼ਰਨ ਸਿੰਘ ਦੇ ਨਾਟਕਾਂ ਰਾਹੀਂ ਵੇਖਦਾ ਆਇਆ ਹਾਂ ਤੇ ਜਾਂ ਫੇਰ ਆਪਣੇ ਗਰਾਈਂਡਰਾਂ ਸਾਹਿਬ ਸਿੰਘ ਦੇ ਨਾਟਕਾਂ ਰਾਹੀਂ। ਪਿਛਲੇ ਕੁਝ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਇਹ ਸਥਾਨ ਸੁਚੇਤਕ ਰੰਗਮੰਚ ਨੇ ਸਾਂਭ ਲਈ ਹੈ। ਮੈਂ 2016 ਦਾ ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਰੰਗਮੰਚ ਅਨੀਤਾ ਤੇ ਸ਼ਬਦੀਸ਼ ਦੀ ਦੇਣ ਰਾਹੀਂ ਵੇਖਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਲੈਂਦਾ ਹਾਂ।

ਸਾਲ ਦਾ ਅਰੰਭ ਪਾਲੀ ਭੁਪਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਦਾ ਲਿਖਤ ਤੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ਿਤ ਨਾਟਕ 'ਦਿੱਲੀ ਰੋਡ 'ਤੇ ਇਕ ਹਾਦਸਾ' ਨਾਲ ਹੋਇਆ ਜਿਸ ਵਿਚ ਇੱਕ

ਨਟੀ ਬਿਨੋਦਨੀ ਦੇ ਕਿਰਦਾਰ ਵਿਚ ਅਨੀਤਾ ਸ਼ਬਦੀਸ਼

ਰਾਣੀਨੁਮਾ ਇਸਤਰੀ ਸਿਆਸੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਏਨੀ ਭੁੱਖੀ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਦੇ ਪਰਿਵਾਰ ਦਾ ਜਿਹੜਾ ਵੀ

ਬੰਦਾ ਉਹਦੇ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਤੁਰਦਾ, ਉਹ ਭੇਤਭਰੀ ਹਾਲਤ ਵਿਚ ਅਲੋਪ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਦਾ ਪਤੀ ਕਿਵੇਂ ਅਲੋਪ ਹੋਇਆ, ਇਹ ਤਾਂ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਪਰ ਉਹ ਅਪਣੀ ਉਸ ਨੂੰ ਹੁਣ ਜਿਹੜੀ ਉਹਦੇ ਵਾਲਾ ਰਸਤਾ ਅਪਨਾਉਣ ਦੀ ਥਾਂ ਝੁੱਗੀ-ਝੱਪੜੀਆਂ ਦੇ ਵਸਨੀਕਾਂ ਦਾ ਸੁਧਾਰ ਕਰਨ ਵਿਚ ਡੁੱਘਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਰਖਦੀ ਹੈ, ਭੇਤ ਭਰੀ ਅਵਸਥਾ 'ਚ ਅਲੋਪ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਨਾਟਕ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ਨ ਪਾਲੀ ਨੇ ਸੁਚੇਤਕ ਰੰਗਮੰਚ ਲਈ ਕੀਤਾ ਸੀ।

ਸ਼ਬਦੀਸ਼ ਦੇ ਆਪਣੇ ਨਾਟਕ ਮਨ ਮਿੱਟੀ ਵਿਚ ਅਨੀਤਾ, ਚਾਰ ਪਾਤਰਾਂ-ਅਧਿਆਪਕਾ, ਅਭਿਨੇਤਰੀ, ਸ਼ਹਿਰ ਦੀ ਪੜ੍ਹੀ ਲਿਖੀ ਇਸਤਰੀ ਤੇ ਪਿੰਡ ਦੀ ਅਨਪੜ੍ਹ ਇਸਤਰੀ ਦਾ ਰੋਲ ਕਰਦਿਆਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਦੁਖਦਾਈ ਜੀਵਨ ਦਾ ਪਰਦਾ ਚੁਕਦੀ ਹੈ। ਨਾਟਕ ਦਾ ਅੰਤ ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਦੀ ਮੁਖਤਾਰ ਮਾਈ ਦੇ ਜੀਵਨ ਨਾਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਉਸ ਦੇ ਪਿੰਡ ਦੀ ਪੰਚਾਇਤ ਨੇ ਖੁਲ੍ਹੇਆਮ ਸਮੂਹਕ ਬਲਾਤਕਾਰ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਇਸ ਕਰਤੂਤ ਨੂੰ ਧੋਣ ਲਈ ਮੁਖਤਾਰ ਮਾਈ ਨੂੰ ਚੋਖੀ ਮਾਇਕ ਸਹਾਇਤਾ ਦੇਣੀ ਪਈ ਸੀ, ਜਿਹੜੀ ਉਸ ਨੇ ਲੈ ਤਾਂ ਲਈ ਪਰ ਇਹਦੇ ਨਾਲ ਪਿੰਡ ਵਿਚ ਕੁੜੀਆਂ ਦਾ ਅਜਿਹਾ ਸਕੂਲ ਖੋਲ੍ਹਿਆ ਜਿਹੜਾ ਉਸ ਦੀ ਮ੍ਰਿਤੁ ਉਪਰੰਤ ਵੀ ਗੱਜ ਵੱਜ ਕੇ ਚਲ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਅਨੀਤਾ ਇਹ ਸਾਰੇ ਰੋਲ ਖੁਦ ਨਿਭਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਇਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਸੂਤਰਧਾਰ ਵੀ ਖੁਦ ਹੀ ਹੈ। ਅਦਾਕਾਰੀ ਦੀ ਸਿਖਰ ਹੀ ਸਮਝੋ। ਨਾਟਕ '1084 ਦੀ ਮਾਂ' ਲੇਖਕ-

ਨਿਰਦੇਸ਼ਕ ਸ਼ਬਦੀਸ਼ ਵਲੋਂ ਮਹਾਸ਼ਵੇਤਾ ਦੇਵੀ ਦੇ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਨਾਵਲ ਦਾ ਪੰਜਾਬੀ ਰੂਪ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿਚ ਕਲਕੱਤਾ ਦੇ ਨਕਸਲੀ ਨੌਜਵਾਨ 1970 ਵਿਚ ਸੱਤਾਧਾਰੀ ਹਿੰਸਾ ਦਾ ਸ਼ਿਕਾਰ ਹੋਏ ਸਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚੋਂ ਇੱਕ ਨੌਜਵਾਨ ਨੂੰ ਸਮੇਂ ਦੀ ਸਰਕਾਰ ਜੇਲ੍ਹ ਵਿਚ ਬੰਦ ਕਰਕੇ ਇੰਨੇ ਤਸੀਹੇ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਨਾਟਕ ਉਸ 1084 ਨੰਬਰ ਕੈਦੀ ਦੀ ਮਾਂ ਦੇ ਦਰਦ ਨੂੰ ਉਭਾਰਦਾ ਹੈ ਤੇ ਅੰਤ ਵਿਚ ਇਹ ਮਾਂ ਆਪਣੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਬੇਟੇ ਲਈ ਕੱਢੇ ਗਏ ਜਲੂਸ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਕਰਦੀ ਦਿਖਾਈ ਗਈ ਹੈ।

2016 ਦਾ ਅੰਤ 1874 ਵਿਚ ਕਲਕੱਤਾ ਦੇ ਬੰਗਾਲੀ ਰੰਗਮੰਚ ਉਤੇ ਆਈ ਨਟੀ ਬਿਨੋਦਨੀ ਦੇ ਨਾਟਕੀ ਰੂਪਾਂਤਰ ਨਾਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਅਦਾਕਾਰ ਵੇਸਵਾ ਮਾਂ ਤੇ ਵੇਸਵਾ ਨਾਨੀ ਦੇ ਪਰਿਵਾਰ ਵਿਚੋਂ ਹੋਣ ਕਾਰਨ ਖੁਦ ਵੀ ਵੇਸਵਾ ਦਾ ਜੀਵਨ ਜਿਉਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਸੀ। ਪਰ ਉਹ ਇਸ ਜੀਵਨ ਵਿਚੋਂ ਨਾਟਕੀ ਜਗਤ ਵਿਚ ਜਾਣਾ ਚਾਹੁੰਦੀ ਸੀ, ਜਿਥੇ ਉਸ ਦੀ ਅਦਾਕਾਰੀ ਦੇ ਦਰਸ਼ਕਾਂ ਦਾ ਕੋਈ ਅੰਤ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਪਰ ਨਾਟਕ ਜਗਤ ਦੇ ਮੁਖੀਏ ਤੇ ਸਰਪ੍ਰਸਤ ਉਸ ਨੂੰ ਇਸ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿਚ ਦਾਖਲ ਹੋਣ ਦੇ ਰਾਹ ਵਿਚ ਏਨਾ ਵੱਡਾ ਅੜਿਕਾ ਬਣੇ ਹੋਏ ਸਨ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਰੰਗਮੰਚ ਦੀ ਦੁਨੀਆਂ ਨੂੰ ਸਦਾ ਲਈ ਤਿਆਗਣਾ ਪੈ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਨਾਟਕ ਦਾ ਮੂਲ ਧੁਰਾ ਨਟੀ ਬਿਨੋਦਨੀ ਦੀ 1931 ਵਿਚ ਲਿਖੀ ਆਤਮਕਥਾ ਹੈ। ਨਾਟਕ ਅਰੰਭ ਤੋਂ ਅੰਤ ਤੱਕ ਇਸਤਰੀ ਜਾਤ ਪ੍ਰਤੀ ਮਰਦ ਬਿਰਤੀ ਦੀ ਹੈਕਤ

ਨਿੱਕ
ਸੁੱਕ

ਗੁਲਜ਼ਾਰ ਸਿੰਘ ਸੰਧੂ
Sandhugulzar@yahoo.com

ਦੀ ਗਾਥਾ ਹੈ।

ਪਿਛਲਾ ਸਾਲ ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਰੰਗਮੰਚ ਸੰਸਾਰ ਵਲੋਂ ਇੱਕ ਨਵੇਂ ਅਨੁਭਵ ਵਜੋਂ ਵੀ ਚੇਤੇ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਜਿਸ ਤਿੰਨ ਰੋਜ਼ਾ ਨਾਟ ਉਤਸਵ ਦੇ ਅੰਤਲੇ ਦਿਨ ਨਟੀ ਬਿਨੋਦਨੀ ਖੇਡਿਆ ਗਿਆ, ਟੈਗੋਰ ਥੀਏਟਰ ਵਾਲਿਆਂ ਨੇ 100 ਰੁਪਏ ਪ੍ਰਤੀ ਦਰਸ਼ਕ ਟਿਕਟ ਲਾ ਰੱਖੀ ਸੀ। ਦੇਖ ਕੇ ਬੜੀ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋਈ ਕਿ ਚੰਦ ਇਕ ਖਾਲੀ ਕੁਰਸੀਆਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਸਾਰਾ ਹਾਲ ਦਰਸ਼ਕਾਂ ਨਾਲ ਭਰਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਇਹ ਤਜਰਬਾ ਕੁਝ ਵਰ੍ਹੇ ਪਹਿਲਾਂ ਆਤਮਜੀਤ ਨੇ ਆਪਣੇ ਨਾਟਕ 'ਮੈਂ ਤਾਂ ਇਕ ਸਾਰੰਗੀ ਹਾਂ' ਦੇ ਨਾਲ ਕੀਤਾ ਸੀ।

ਚੇਤੇ ਰਹੇ, ਰੰਗਮੰਚ ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਕਰੀਬ ਸਾਰੇ ਮੁਖੀ ਕ੍ਰਾਂਤੀਕਾਰੀ ਨਾਟਕਕਾਰ ਗੁਰਸ਼ਰਨ ਸਿੰਘ ਦੇ ਨਾਟਕਾਂ ਵਿਚ ਕੰਮ ਕਰਕੇ ਆਪੋ-ਆਪਣੀਆਂ ਨਾਟਕ ਮੰਡਲੀਆਂ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਰਾਹ ਤੁਰੇ ਹਨ।

ਅੰਤਿਕਾ: ਮਿਰਜ਼ਾ ਗਾਲਿਬ

ਬਨਾ ਕਰ ਫਕੀਰਾਂ ਕਾ ਹਮ ਭੇਸ ਗਾਲਿਬ
ਤਮਾਸ਼ਾ-ਏ-ਅਹਿਲ-ਏ-ਕਰਮ ਦੇਖਤੇ ਹੈਂ।

ਲੋਹੜੀ ਦੇ ਗੀਤ

ਰਵਾਇਤੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਲੋਹੜੀ ਖੁਸ਼ੀ ਦਾ ਦਿਨ ਦਿਹਾਰ ਹੈ। ਪੁਰਾਣੇ ਵੇਲਿਆਂ ਵਿਚ ਆਮ ਕਰ ਕੇ ਮੁੰਡੇ ਦੇ ਜੰਮਣ ਜਾਂ ਮੁੰਡਾ ਵਿਆਹੇ ਜਾਣ 'ਤੇ ਲੋਹੜੀ ਦਾ ਤਿਉਹਾਰ ਬੜੇ ਚਾਅਵਾਂ ਨਾਲ ਮਨਾਇਆ ਜਾਂਦਾ। ਮੁੰਡੇ-ਕੁੜੀਆਂ ਖੁਸ਼ੀ ਵਾਲੇ ਘਰ ਲੋਹੜੀ ਮੰਗਣ ਜਾਂਦੇ। ਉਸ ਘਰ ਦੇ ਜੀਅ ਵੀ ਲੋਹੜੀ ਮੰਗਣ ਆਏ ਮੁੰਡੇ-ਕੁੜੀਆਂ ਨੂੰ ਬੜੇ ਚਾਅ ਨਾਲ ਗੁੜ, ਰਿਓਤੀਆਂ, ਮੱਕੀ ਦੀਆਂ ਖਿਲਾਂ ਆਦਿ ਵੰਡਦੇ। ਪਰ ਅੱਜ ਸਮਾਂ ਬਦਲ ਚੁਕਾ ਹੈ। ਲੋਹੜੀ ਹੁਣ ਮਿਥ ਕੇ ਮਨਾਏ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ ਜਿਹੀ ਹੀ ਰਹਿ ਗਈ ਹੈ। ਇਹ 'ਹੈਪੀ ਲੋਹੜੀ' ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਰਹਿ ਗਈ ਹੈ। ਲੋਹੜੀ ਦੇ ਗੀਤ ਹੁਣ ਭੁੱਲਦੇ ਜਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਪਿੰਡਾਂ ਵਿਚ ਵੀ ਹੁਣ ਲੋਹੜੀ ਪਹਿਲੇ ਉਤਸ਼ਾਹ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਮਨਾਈ ਜਾਂਦੀ, ਨਾ ਹੀ ਕੋਈ ਮੁੰਡਾ-ਕੁੜੀ ਕਿਸੇ ਦੇ ਘਰ ਗੁੜ-ਪਾਈਆਂ ਮੰਗਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸੈਂਕੜਿਆਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਵਿਚ ਲੋਹੜੀ ਦੇ ਗੀਤ ਉਪਲਬਧ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਇੱਕ ਗੀਤ ਵੀ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦਾ ਜਿਸ ਵਿਚ ਨਵਜੰਮੀ ਕੁੜੀ ਦੀ ਵਧਾਈ ਮੰਗਣ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਹੋਵੇ। ਖੁਸ਼ੀ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ ਕਿ ਹੁਣ ਮੁੰਡੇ-ਕੁੜੀਆਂ ਵਿਚਲਾ ਫਰਕ ਕੁਝ ਘਟਦਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਕਿਤੇ ਨਾ ਕਿਤੇ ਕੁੜੀਆਂ ਦੀ ਲੋਹੜੀ ਮਨਾਈ ਜਾਣ ਲੱਗ ਪਈ ਹੈ।

ਪੰਜਾਬ ਵਿਚ ਗਾਏ ਜਾਂਦੇ ਲੋਹੜੀ ਦੇ ਗੀਤਾਂ ਵਿਚ 'ਸੁੰਦਰ ਮੁੰਦਰੀਏ' ਨਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਲੋਕ ਗੀਤ ਬੜਾ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਹੈ ਜੋ ਲੋਹੜੀ ਦੇ ਪਿਛੋਕੜ ਨਾਲ ਜੁੜੀ ਕਹਾਣੀ ਬਿਆਨ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਕਹਾਣੀ ਮੁਗਲ ਸਮਰਾਟ ਅਕਬਰ ਦੇ ਸਮਕਾਲੀ ਦੁੱਲੇ ਭੱਟੀ ਨਾਮੀ ਲੋਕ ਨਾਇਕ ਨਾਲ ਸਬੰਧ ਰੱਖਦੀ ਹੈ। ਬੱਚੇ 'ਸੁੰਦਰ ਮੁੰਦਰੀਏ' ਗੀਤ ਨੂੰ ਬੜੇ ਉਤਸ਼ਾਹ ਨਾਲ ਗਾਉਂਦੇ:

ਸੁੰਦਰ-ਮੁੰਦਰੀਏ, ਹੋ।
ਤੇਰਾ ਕੌਣ ਵਿਚਾਰਾ, ਹੋ।
ਦੁੱਲਾ ਭੱਟੀ ਵਾਲਾ, ਹੋ।
ਦੁੱਲੇ ਧੀ ਵਿਆਹੀ, ਹੋ।
ਸੇਰ ਸੱਕਰ ਪਾਈ, ਹੋ।
ਕੁੜੀ ਦਾ ਲਾਲ ਪਟਾਕਾ, ਹੋ।
ਕੁੜੀ ਦਾ ਸਾਲੂ ਪਾਟਾ, ਹੋ।
ਸਾਲੂ ਕੌਣ ਸਮੇਟੇ, ਹੋ।
ਚਾਚਾ ਗਾਲੀ ਦੇਸੇ, ਹੋ।
ਚਾਚੇ ਚੂਰੀ ਕੁੱਟੀ, ਹੋ।
ਜ਼ਿਮੀਂਦਾਰਾਂ ਲੁੱਟੀ, ਹੋ।
ਜ਼ਿਮੀਂਦਾਰ ਸੁਧਾਏ, ਹੋ।
ਗਿਣ ਗਿਣ ਪੌਲੇ ਲਾਏ, ਹੋ।
ਇੱਕ ਪੌਲ ਰਹਿ ਗਿਆ,
ਸਿਪਾਹੀ ਫੜ ਕੇ ਲੈ ਗਿਆ।
ਸਿਪਾਹੀ ਨੇ ਮਾਰੀ ਇੱਟ,
ਭਾਵੇਂ ਰੋ ਤੇ ਭਾਵੇਂ ਪਿੱਟ।
ਬੱਚਿਆਂ ਨੇ ਹੋਰਨਾਂ ਘਰਾਂ ਵਿਚ ਜਾ ਕੇ ਵੀ

ਲੋਹੜੀ ਮੰਗਣੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਜੋ ਕਿਸੇ ਘਰ ਵਾਲੇ ਲੋਹੜੀ ਦਾ ਗੁੜ ਦੇਣ ਵਿਚ ਦੇਰੀ ਕਰ ਦੇਣ ਤਾਂ ਬੱਚੇ ਉਚੀ-ਉਚੀ ਗਾਉਂਦੇ:

ਕੋਠੇ 'ਤੇ ਪਰਨਾਲਾ
ਸਾਨੂੰ ਖੜ੍ਹਿਆਂ ਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਪਾਲਾ
ਸਾਡੀ ਲੋਹੜੀ ਮਨਾ ਦਿਓ।
ਮੁੰਡਿਆਂ ਦੇ ਹੋਰ ਵੀ ਅਨੇਕਾਂ ਗੀਤ ਮਿਲਦੇ ਹਨ। ਮੁੰਡੇ ਅੱਧੀ ਰਾਤ ਤਕ ਪਿੰਡ ਵਿਚ ਗਾਹ ਪਾਈ ਰੱਖਦੇ।

ਕੁੜੀਆਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚ ਆਮ ਕਰਕੇ ਮੁਟਿਆਰਾਂ ਸ਼ਾਮਲ ਹੁੰਦੀਆਂ, ਨਵਜੰਮੇ ਮੁੰਡੇ

ਸਹੁਰਾ ਸਾਕ ਜੀਵੇਗਾ।

ਲੋਹੜੀਏ ਨੀ!
ਗਿੱਗੇ ਮੌਲੀਏ ਨੀ।
ਗਿੱਗਾ ਜੰਮਿਆ ਨੀ,
ਗੁੜ ਵੰਡਿਆ ਨੀ।
ਗੁੜ ਦੀਆਂ ਰੋੜੀਆਂ ਨੀ,
ਭੰਨ ਮਰੋੜੀਆਂ ਨੀ।
ਭਰਾਮਾਂ ਜੋੜੀਆਂ ਨੀ,
ਨੀ ਤੇਰਾ ਗਿੱਗੜਾ।
ਜੀਵੇ ਟੋਪੀ ਵਾਲੜਾ,

ਵਾਲਿਆਂ ਦੇ ਘਰ ਜਾ ਕੇ ਗੀਤ ਗਾਉਂਦੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਵਿਖਾਈਆਂ ਦਾ ਗੁੜ, ਗੁੜ ਦੀ ਭੇਲੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿਚ ਮੰਗਦੀਆਂ। ਉਹ ਬੜੀ ਸੁਰੀਲੀ ਅਤੇ ਠਰੁੱਠੇ ਵਾਲੀ ਸੁਰ ਵਿਚ ਗੀਤ ਗਾਉਂਦੀਆਂ:

ਤਿਲ ਛੱਟੇ ਛੱਡ ਛੱਡਾਏ
ਗੁੜ ਦੇਹ ਮੁੰਡੇ ਦੀਏ ਮਾਏ
ਅਸੀਂ ਗੁੜ ਨਹੀਂ ਲੈਣਾ ਬੋੜਾ
ਅਸੀਂ ਲੈਣਾ ਗੁੜ ਦਾ ਰੋੜਾ
ਤਿਲ ਚੌਲੀਏ ਨੀ
ਗੀਗਾ ਜੰਮਿਆ ਨੀ
ਗੁੜ ਵੰਡਿਆ ਨੀ
ਗੁੜ ਦੀਆਂ ਰੋੜੀਆਂ ਨੀ
ਭਰਾਵਾਂ ਜੋੜੀਆਂ ਨੀ
ਗੀਗਾ ਆਪ ਜੀਵੇਗਾ
ਮਾਈ ਬਾਪ ਜੀਵੇਗਾ

ਜੀਵੇ ਭੈਣ-ਭਤੀਜੜਾ।
ਇਹ ਮੇਰੀ ਲੋਹੜੀ ਸੁਲੱਖਣੀ,
ਲੋਹੜੀ ਨੂੰ ਗੁੜ ਦੀ ਰੋੜੀ ਪਾਇਓ ਜੀ।

ਸੋਟੀ ਨੀ ਇਕ ਸੋਟੀ ਨੀ,
ਰੱਬ ਦੇਵੇ ਵੀਰਾ ਵੈਂਟੂ ਨੀ।
ਇਸ ਵੈਂਟੂ ਵੇਲ ਵਧਾਈ ਜੀ,
ਘਰ ਵਿਹੜੇ ਮਹਿਕ ਲਗਾਈ ਜੀ।
ਇਸ ਵੈਂਟੂ ਦੇ ਲੰਮੇ ਵਾਲ,
ਸੀਸ ਗੁੰਦਾਵੇ ਚੰਬੇ ਨਾਲ।
ਸੋਈ ਚੰਬਾ ਲੋੜੀਦਾ,
ਇਕ ਬਾਲਣ ਚਾਹੀਏ ਲੋਹੜੀ ਦਾ।

ਨੀ ਲੋਹੜੀਏ ਪਕਾਵੇ ਇਹਦੀ ਅੰਮਾਂ,
ਨੀ ਲੋਹੜੀਏ ਜਿਹਦਾ ਜੂੜਾ ਲੰਮਾ।

ਕੰਡਾ ਨੀ, ਲੋਕਤੀਓ ਕੰਡਾ।
ਕੰਡਾ ਨੀ, ਲੋਕਤੀਓ ਕੰਡਾ।
ਇਸ ਕੰਡੇ ਦੇ ਨਾਲ ਕਲੀਰੇ,
ਜੁੱਗ ਜੀਵਣ ਨੀ ਭੈਣੇ ਤੇਰੇ ਵੀਰੇ।
ਇਨ੍ਹਾਂ ਵੀਰਾਂ ਨੇ ਪਾ ਲਈ ਹੱਟੀ,
ਇਸ ਹੱਟੀ ਦਾ ਬੂਹਾ ਉਚਾ,
ਇਸ ਭਾਬੇ ਦਾ ਚੂੜਾ ਸੁੱਚਾ।

ਸੁਣ ਲੋਹੜੀਏ! ਚਾਰ ਨਿੰਬੂ ਪੱਕੇ।
ਸੁਣ ਲੋਹੜੀਏ! ਭਾਬੇ ਚੜ੍ਹ ਗਈ ਯੱਕੇ।
ਸੁਣ ਲੋਹੜੀਏ! ਭਾਬੇ ਕੁੱਛੜ ਗਿੱਗਾ।
ਸੁਣ ਲੋਹੜੀਏ! ਮੈਂ ਸੁਣਿਆ ਭਤੀਜਾ।
ਸੁਣ ਲੋਹੜੀਏ! ਭਤੀਜੇ ਪੈਰੀਂ ਕੜੀਆਂ।
ਸੁਣ ਲੋਹੜੀਏ! ਕਿਸ ਸੁਨਿਆਰੇ ਘੜੀਆਂ।
ਸੁਣ ਲੋਹੜੀਏ! ਪਹਿਨਣ ਵਾਲਾ ਹੀਰਾ।
ਸੁਣ ਲੋਹੜੀਏ! ਦੀਵਾਲੀ ਵਾਲਾ ਦੀਵਾ।

ਲੋਹੜੀ ਦਾ ਮਹੀਨਾ ਚੜ੍ਹਿਆ,
ਵੀਰ ਮੇਰਾ ਘਰ ਆਇਆ।
ਨਾ ਮੇਰੀ ਨਣਦੇ ਲੱਸੀ ਦਿਤੀ,
ਨਾ ਮੇਰਾ ਵੀਰ ਬੁਲਾਇਆ।
ਲੱਸੀ ਛੱਡ ਮੈਂ ਦੁੱਧ ਪਿਲਾਮਾਂ,
ਪੀ ਮੇਰੀ ਅੰਮਾ ਜਾਇਆ।

ਅਸੀਂ ਆਈਆਂ ਕੁਤੇ!
ਅਸੀਂ ਆਈਆਂ ਕੁਤੇ!
ਆਈਆਂ ਲੰਬੜਾਂ ਦੇ ਵਿਹੜੇ ਕੁਤੇ!
ਲੰਬੜਾਂ ਨੇ ਕੀ ਕੁਛ ਦਿਤਾ ਕੁਤੇ!
ਦਿਤੀਆਂ ਲੇਫ਼ ਤਲਾਈਆਂ ਕੁਤੇ!
ਲੇਫ਼ੀਂ ਕੌਣ ਕੌਣ ਸੁੱਤਾ ਕੁਤੇ!
ਸੁੱਤਾ ਭੈਣ ਦਾ ਵੀਰਾ ਕੁਤੇ!
ਸੁੱਤੇ ਨੂੰ ਕੌਣ ਜਗਾਵੇ ਕੁਤੇ!
ਜਗਾਵੇ ਇਹਦੀ ਅੰਮਾਂ ਕੁਤੇ!
ਲਿਆਵੇ ਦੁੱਧ ਦਾ ਛੰਨਾ ਕੁਤੇ!
ਛੰਨੇ ਦੇ ਵਿਚ ਮੇਵਾ ਕੁਤੇ!
ਜੁੱਗ ਜੀਵੇ ਬੱਚੜਾ ਤੇਰਾ ਕੁਤੇ!

ਗੀਤਾਂ ਦੀ ਸੁਰ ਹੋਰ ਤਿੱਖੀ ਹੋਈ ਜਾਂਦੀ ਜਦੋਂ ਘਰ ਵਾਲੇ ਬਾਹਰ ਨਾ ਨਿਕਲਦੇ ਤੇ ਜਾਣ-ਬੁੱਝ ਕੇ ਦੇਰੀ ਕਰਦੇ। ਕੁੜੀਆਂ ਅਗਲਾ ਗੀਤ ਛੋਹ ਦਿੰਦੀਆਂ:

ਤਿਲੀ ਹਰੀਓ ਭਰੀ
ਤਿਲੀ ਮੋਤੀਆਂ ਜੜੀ
ਤਿਲੀ ਓਸ ਘਰ ਜਾ,
ਜਿੱਥੇ ਕਾਕੇ ਦਾ ਵਿਆਹ
ਕਾਕਾ ਜੰਮਿਆ ਸੀ
ਗੁੜ ਵੰਡਿਆ ਸੀ
ਗੁੜ ਦੀਆਂ ਰੋੜੀਆਂ ਜੀ
ਭਰਾਵਾਂ ਜੋੜੀਆਂ ਜੀ।
ਉਹ ਤਾਂ ਗੀਗੇ ਦੇ ਭਰ ਜਵਾਨ ਹੋ ਕੇ ਵਿਆਹੇ

ਜਾਣ ਦੀ ਵੀ ਕਾਮਨਾ ਕਰਦੀਆਂ:

ਮੂਲੀ ਦਾ ਖੇਤ ਹਰਿਆ ਭਰਿਆ
ਵੀਰ ਸੁਦਾਗਰ ਘੋੜੀ ਚੜ੍ਹਿਆ
ਆ ਵੀਰਾ ਤੂੰ ਜਾਹ ਵੀਰਾ
ਬੰਨੀ ਨੂੰ ਲਿਆ ਵੀਰਾ
ਬੰਨੀ ਤੋਰੀ ਹਰੀ ਭਰੀ
ਫੁੱਲਾਂ ਦੀ ਚੰਗੇਰ ਭਰੀ
ਇੱਕ ਫੁੱਲ ਡਿੱਗ ਪਿਆ
ਰਾਜੇ ਦੇ ਦਰਬਾਰ ਪਿਆ
ਰਾਜੇ ਬੇਟੀ ਸੁੱਤੀ ਸੀ
ਸੁੱਤੀ ਨੂੰ ਜਗਾ ਲਿਆ
ਰੱਤੇ ਡੋਲੇ ਪਾ ਲਿਆ
ਰੱਤਾ ਡੋਲਾ ਕਾਈ ਦਾ
ਸੱਤੇ ਵੀਰ ਵਿਆਹੀ ਦਾ।
ਉਹ ਮੁੰਡੇ ਦੀ ਮਾਂ ਨੂੰ ਅਸੀਸਾਂ ਦਿੰਦੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਕਾਮਨਾ ਕਰਦੀਆਂ:
ਪਾ ਨੀਂ ਮਾਏ ਪਾ
ਕਾਲੇ ਕੁੱਤੇ ਨੂੰ ਵੀ ਪਾ
ਕਾਲਾ ਕੁੱਤਾ ਦਏ ਵਧਾਈ
ਤੇਰੀ ਜੀਵੇ ਮੱਝੀਂ ਗਾਈਂ
ਮੱਝੀਂ ਗਾਈਂ ਨੇ ਦਿੱਤਾ ਦੁੱਧ
ਤੇਰੇ ਜੀਵਨ ਸੱਤੇ ਪੁੱਤ
ਸਾਨੂੰ ਸੇਰ ਸੱਕਰ ਪਾਈ
ਡੋਲੀ ਛਮ ਛਮ ਕਰਦੀ ਆਈ।

ਜਦੋਂ ਘਰ ਦੀਆਂ ਸੁਆਣੀਆਂ ਕੰਮ ਦੇ ਰੁਝੇਵਿਆਂ ਵਿਚ ਰੁੱਝੇ ਹੋਣ ਕਾਰਨ ਕੁੜੀਆਂ ਨੂੰ ਭੋਲੀ ਦੇਣ ਵਿਚ ਦੇਰੀ ਕਰ ਦਿੰਦੀਆਂ ਤਾਂ ਕੁੜੀਆਂ ਗਾਉਂਦੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਛੇਤੀ ਤੌਰਨ ਲਈ ਆਖਦੀਆਂ:

ਰੱਤੇ ਚੀਰੇ ਵਾਲੀ
ਸਾਡੇ ਪੈਰਾਂ ਹੇਠ ਸਲਾਈਆਂ
ਅਸੀਂ ਕਿਹੜੇ ਵੇਲੇ ਦੀਆਂ ਆਈਆਂ
ਸਾਡੇ ਪੈਰਾਂ ਹੇਠ ਰੋੜ
ਸਾਨੂੰ ਛੇਤੀ ਛੇਤੀ ਤੋਰ।

ਕਈ ਘਰ ਵਾਲੇ ਕੁੜੀਆਂ ਨੂੰ ਗਿੱਧਾ ਪਾਉਣ ਲਈ ਵੀ ਆਖਦੇ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨੱਚਦਿਆਂ-ਟੱਪਦਿਆਂ ਲੋਹੜੀ ਦੀਆਂ ਖੁਸ਼ੀਆਂ ਸਾਂਝੀਆਂ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ। ਕੁੜੀਆਂ ਵੱਲੋਂ ਘਰ ਘਰ ਜਾ ਕੇ 'ਕੱਠਾ ਕੀਤਾ ਗੁੜ ਸੱਥ ਵਿਚ ਲਿਆ ਕੇ ਸਭ ਨੂੰ ਇੱਕੋ ਜਿੰਨਾ ਵਰਤਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਅਤੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਥਾਵਾਂ 'ਤੇ ਬਲਦੀਆਂ ਧੂਣੀਆਂ ਉਤੇ ਤਿਲ ਸੁੱਟੇ ਜਾਂਦੇ ਜੋ ਪਟਾਕ ਪਟਾਕ ਕਰਕੇ ਅਨੁਪਮ ਰਾਗ ਉਤਪੰਨ ਕਰਦੇ।

ਪਰ ਇਹ ਸਭ ਕੁਝ ਹੋਰ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਪੰਜਾਬੀ ਲੋਕ ਰਵਾਇਤਾਂ ਵਾਂਗ ਹੁਣ ਅਲੋਪ ਹੁੰਦਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਘੱਟ ਹੀ ਕਿਤੇ ਬੱਚੇ ਲੋਹੜੀ ਮੰਗਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਘੱਟ ਹੀ ਕਿਤੇ ਲੋਹੜੀ ਬਾਲੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

-ਗੁਰਮੀਤ ਸਿੰਘ

ਗੁਰਮਤਿ ਵਿਚਾਰ

ਡਾ. ਗੁਰਨਾਮ ਕੌਰ, ਪਟਿਆਲਾ

ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਸਾਹਿਬ ਨੇ ਮਨੁੱਖ ਦੀ ਬਰਾਬਰੀ ਦਾ ਜੋ ਸਿਧਾਂਤ ਦਿੱਤਾ, ਉਸ ਦਾ ਆਧਾਰ ਹੈ, 'ਸਭ ਮਹਿ ਜੋਤਿ ਜੋਤਿ ਹੈ ਸੋਇ॥ ਤਿਸ ਦੇ ਚਾਨਣਿ ਸਭ ਮਹਿ ਚਾਨਣੁ ਹੋਇ॥' ਇਸ ਸਿਧਾਂਤ ਅਨੁਸਾਰ ਸਾਰੇ ਮਨੁੱਖਾਂ ਵਿਚ, ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਇਸਤਰੀ ਹੈ ਜਾਂ ਪੁਰਸ਼, ਉਸ ਇੱਕ ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਦੀ ਜੋਤਿ ਇਕਸਾਰ ਵਿਆਪਕ ਹੈ। ਇਸ ਸਿਧਾਂਤ 'ਤੇ ਆਧਾਰਤ ਜਿਸ ਨਵੇਂ ਧਰਮ ਦੀ ਨੀਂਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਰੱਖੀ, ਉਸ ਵਿਚ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਪਰਮ ਹਸਤੀ ਵਿਚ ਆਪਣਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦਿੱਤ ਕਰਨ ਦੇ ਨਾਲ ਨਾਲ ਉਸ ਦੇ ਉਚਤਮ ਗੁਣਾਂ ਨੂੰ ਅਪਨਾਉਂਦਿਆਂ ਨਿਰਭਉ ਤੇ ਨਿਰਵੈਰ ਹੋ ਕੇ ਸਵੈਮਾਣ ਨਾਲ ਜਿਉਣ ਦਾ ਰਸਤਾ ਦੱਸਿਆ ਅਤੇ ਨਾਲ ਹੀ ਇੱਕ ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਦੀ ਜੋਤਿ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਸਾਰੇ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੀ ਬਰਾਬਰੀ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ 'ਤੇ ਇੱਕ ਅਜਿਹੇ ਸਮਾਜ ਦਾ ਸੰਕਲਪ ਸਿਰਜਿਆ, ਜਿਸ ਵਿਚ ਕੋਈ ਉਚਾ ਜਾਂ ਨੀਵਾਂ, ਛੋਟਾ ਜਾਂ ਵੱਡਾ ਨਹੀਂ ਬਲਕਿ ਸਾਰੇ ਉਸ ਪਰਵਰਦਗਾਰ ਦੀ ਮਿਹਰ ਤੇ ਪ੍ਰੇਮ ਦੇ ਇੱਕੋ ਜਿਹੇ ਪਾਤਰ ਹਨ। ਸਾਰੇ ਮਨੁੱਖ ਇੱਕ ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ ਆਪਸੀ ਪ੍ਰੇਮ ਤੇ ਸਤਿਕਾਰ ਨਾਲ ਜਿਉਣ। ਸਾਰੇ ਉਸੇ ਇੱਕ ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਦੀ ਜੋਤਿ ਤੋਂ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਕੋਈ ਵੀ ਮਨੁੱਖ ਜਾਤਿ ਜਾਂ ਜਨਮ ਕਰਕੇ, ਇਸਤਰੀ ਜਾਂ ਪੁਰਸ਼ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ ਉਚਾ ਜਾਂ ਨੀਵਾਂ, ਛੋਟਾ ਜਾਂ ਵੱਡਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਜਿਉਣ ਦਾ ਇੱਕੋ ਜਿਹਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ।

ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਸਾਹਿਬ ਦੇ ਜੋਤਿ-ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਸਮੇਂ ਇਸਤਰੀ ਵਰਗ ਅਤੇ ਜਨਮ ਕਰਕੇ ਛੋਟੀਆਂ ਕਹੀਆਂ ਜਾਣ ਵਾਲੀਆਂ ਜਾਤਾਂ ਵਿਚ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਵਾਲਾ ਸਮਾਜ ਦਾ ਵੱਡਾ ਹਿੱਸਾ ਹਰ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹੱਕਾਂ ਤੋਂ ਮਹਿਰੂਮੀਅਤ ਦੀ ਹਾਲਤ ਵਿਚ ਜਿਉਂ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਨੇ ਜਿੱਥੇ ਜਨਮ 'ਤੇ ਆਧਾਰਤ ਵਰਗ-ਵੰਡ ਨੂੰ ਲਲਕਾਰਿਆ, ਉਥੇ ਨਾਲ ਹੀ ਇਸਤਰੀ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ ਸਮਾਜ ਦੇ ਇੱਕ ਵੱਡੇ ਵਰਗ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਜਿਉਣ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਤੋਂ ਮਹਿਰੂਮੀਅਤ ਨੂੰ ਵੀ ਲਲਕਾਰਿਆ ਤੇ ਨਕਾਰਿਆ। ਇਸੇ ਸੰਕਲਪ ਨੂੰ ਆਧਾਰ ਬਣਾਉਂਦਿਆਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਧਰਮ ਨੂੰ ਬੁੱਤ-ਪੁਜਾ ਤੇ ਕਰਮ-ਕਾਂਡੀ ਰਸਮਾਂ ਵਿਚੋਂ ਕੱਢ ਕੇ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੇ ਨਾਮ ਸਿਮਰਨ ਅਤੇ ਰੱਬੀ ਪ੍ਰੇਮ ਨਾਲ ਜੋਤਿਆ; ਅਧਿਆਤਮਕ ਅਨੁਭਵ ਨੂੰ ਏਕਾਂਤ ਵਿਚ ਜਾ ਕੇ ਜੰਗਲਾਂ ਵਿਚ ਤਪੱਸਿਆ ਕਰਨ, ਹੱਠ-ਯੋਗ ਵਰਗੀਆਂ ਕ੍ਰਿਆਵਾਂ ਨਾਲੋਂ ਤੋੜ ਕੇ ਗ੍ਰਹਿਸਥ ਵਿਚ ਰਹਿੰਦਿਆਂ ਤੇ ਸਮਾਜਿਕ ਫਰਜ਼ ਨਿਭਾਉਂਦਿਆਂ ਆਪਣੀ ਸੁਰਤਿ ਨੂੰ ਸ਼ਬਦ ਨਾਲ ਇੱਕਸੁਰ ਕਰਕੇ ਉਸ ਹਸਤੀ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕਰਨ ਨਾਲ ਜੋਤਿਆ।

ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਦੀ ਸਾਰੀ ਬਾਣੀ ਅਤੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਬਾਣੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਰਕੇ ਆਤਮਾ ਦੀ ਇਸਤਰੀ ਰੂਪ ਵਿਚ ਉਸ ਪਤੀ-ਪਰਮਾਤਮਾ ਨਾਲ ਮਿਲਾਪ ਤੇ ਜਗਿਆਸਾ ਦੀ ਤਾਘ ਦਾ ਰੂਹਾਨੀਅਤ ਗੀਤ-ਸੰਗੀਤ ਹੈ। ਸਿੱਖ ਧਰਮ ਦੀ ਸਿਧਾਂਤਕ ਰੂਹ ਤੋਂ ਅਣਜਾਣ ਵਿਦਵਾਨਾਂ ਵੱਲੋਂ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਸਮਝ ਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਸਾਹਿਬ ਦੀ ਆਸਾ ਦੀ ਵਾਰ ਵਿਚ ਰਚੇ ਇੱਕ ਸ਼ਬਦ 'ਸੋ ਕਿਉ ਮੰਦਾ ਆਖੀਐ ਜਿਤੁ ਜੰਮਹਿ ਰਾਜਾਨ' ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਹੀ ਕਹਿ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਿੱਖ ਧਰਮ ਵਿਚ ਇਸਤਰੀ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਅਹਿਮ ਅਤੇ ਪੁਰਸ਼ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਦਾ ਰੁਤਬਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ ਵਿਦਵਾਨ ਇਸ ਤੱਥ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਤੋਂ ਚੁੱਕ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਇਸ ਇੱਕ ਸ਼ਬਦ ਵਿਚ ਹੀ ਸਮਾਜ ਦੀ ਸਮੁੱਚੀ ਬਣਤਰ ਅਤੇ ਉਸ ਵਿਚ ਇਸਤਰੀ ਦਾ ਯੋਗਦਾਨ ਨਿਰੂਪਣ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਵਿਚ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਸਤਰੀ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਮਨੁੱਖ ਅਤੇ ਸਮਾਜ ਦੀ ਹੋਂਦ ਹੀ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਵਿਚ ਉਸ ਅਧਿਆਤਮਕ ਪਹੁੰਚ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਵੱਡੀ ਵੰਗਾਰ ਹੈ ਜੋ ਇਸਤਰੀ ਨੂੰ ਅਧਿਆਤਮਕ ਅਨੁਭਵ ਦੇ

ਸਿੱਖ ਇਸਤਰੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਪ੍ਰਤੀਕ ਮਾਈ ਭਾਗੋ

ਰਸਤੇ ਦਾ ਰੋਤਾ ਸਮਝ ਕੇ ਉਸ ਦੇ ਤਿਆਗ ਨੂੰ ਲਾਜ਼ਮ ਕਰਾਰ ਦੇ ਕੇ ਜੰਗਲਾਂ ਵਿਚ ਜਾ ਕੇ ਤਪੱਸਿਆ ਕਰਨ ਨੂੰ ਅਧਿਆਤਮਕ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦਾ ਰਸਤਾ ਦੱਸਦੀ ਸੀ।

ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਨੇ ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਰਾਹੀਂ ਇਹ ਸਿਧਾਂਤ ਦਿੱਤ ਕਰਵਾਇਆ ਹੈ ਕਿ ਇਸਤਰੀ ਅਤੇ ਸਮਾਜਿਕ ਫਰਜ਼ਾਂ ਦਾ ਤਿਆਗ ਕਰਕੇ ਨਾ ਸਿਰਫ ਅਧਿਆਤਮਕ ਅਨੁਭਵ ਹੀ ਅਸੰਭਵ ਹੈ ਬਲਕਿ ਮਨੁੱਖ ਦੀ ਸ਼ਖਸੀਅਤ ਤੇ ਸਮਾਜ-ਦੇਵੇਂ ਸੰਤੁਲਨ ਗੁਆ ਬੈਠਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਲਈ ਅਧਿਆਤਮਕਤਾ ਦਾ ਰਸਤਾ ਗ੍ਰਹਿਸਥੀ ਜੀਵਨ ਦੇ ਵਿਚ ਹੀ ਨਿਹਤ ਤੇ ਸੰਭਵ ਹੈ ਅਤੇ ਗ੍ਰਹਿਸਥ ਇਸਤਰੀ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਚੱਲ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਸਾਹਿਬ ਨੇ ਪਹਿਲੀਆਂ ਧਾਰਮਿਕ ਪਰੰਪਰਾਵਾਂ ਵੱਲੋਂ ਇਸਤਰੀ ਨਾਲ ਜੋੜੇ ਗਏ ਵਹਿਮਾਂ-ਭਰਮਾਂ, ਸੂਤਕ, ਅਪਵਿਤਰਤਾ ਆਦਿ ਦੇ ਹਰ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਦੀ ਨਿਖੇਧੀ ਕਰਦਿਆਂ ਇਸਤਰੀ ਨੂੰ ਪੁਰਸ਼ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੀ ਸੁਤੰਤਰ ਸਥਾਨ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ। ਇਸਤਰੀ ਵਿਚ ਹਰ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਸਮਰੱਥਾ ਹੈ ਇਸ ਦਾ ਸਬੂਤ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਸਾਹਿਬ ਦੀ ਵੱਡੀ ਭੈਣ ਬੇਬੇ ਨਾਨਕੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੇ ਹਰ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦਾ ਸਾਥ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਅੰਦਰ ਵਿਆਪਕ ਰੱਬੀ ਜੋਤਿ ਨੂੰ ਵੀ ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਬੇਬੇ ਨਾਨਕੀ ਨੇ ਹੀ ਪਛਾਣਿਆ। ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਸਾਹਿਬ ਦੇ ਇਸੇ ਸਿਧਾਂਤ ਨੂੰ ਅਮਲੀ ਰੂਪ ਵਿਚ ਪਰਗਟ ਕਰਦਿਆਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੋਤਿ ਦੇ ਵਾਰਸ ਗੁਰੂਆਂ ਨੇ ਹਰ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਇਸਤਰੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਮਜ਼ਬੂਤ ਕੀਤਾ।

ਦੂਸਰੀ ਨਾਨਕ ਜੋਤਿ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਦੇਵ ਨੇ ਜਦੋਂ ਖਡੂਰ ਸਾਹਿਬ ਵਸਾਇਆ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੇ ਦਿੱਤੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕੇਂਦਰ ਸਥਾਪਤ ਕਰਕੇ ਇਥੇ ਰੱਬੀ ਜੋਤਿ ਜਗਾਈ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੀਆਂ ਸਥਾਪਤ ਕੀਤੀਆਂ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਂਦਿਆਂ ਮਨੁੱਖ ਦੀ ਅਧਿਆਤਮਕ ਤ੍ਰਿਪਤੀ ਲਈ 'ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਲੰਗਰ' ਚਲਾਇਆ ਅਤੇ ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਪੇਟ ਦੀ ਭੁੱਖ ਨੂੰ ਸਰਚਾਉਣ ਲਈ ਲੰਗਰ ਦੀ ਸੰਸਥਾ ਨੂੰ ਹੋਰ ਵਿਸ਼ਾਲ ਤੇ ਮਜ਼ਬੂਤ ਕਰਦਿਆਂ ਮਾਤਾ ਖੀਵੀ ਨੇ ਇਸ ਦੀ ਸਾਰੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਸੰਭਾਲੀ ਕਿਉਂਕਿ ਭੁੱਖ ਦੇ ਸਤਾਏ ਮਨੁੱਖ ਦਾ ਧਿਆਨ ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਦੇ ਸਿਮਰਨ ਵਿਚ ਜੁੜ ਸਕਣਾ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਹੈ। ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਨੇ ਬਿਆਨ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇ ਮਨੁੱਖ ਦੀ ਰੋਟੀ ਵੱਲੋਂ ਭੁੱਖ ਨਹੀਂ ਮੁੱਕੀ, ਫਿਰ ਉਹ ਰੱਬ ਦੀ ਭਗਤੀ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ, ਅਜਿਹੀ ਭਗਤੀ ਦਿਖਾਵਾ ਬਣ ਕੇ ਹੀ ਰਹਿ ਜਾਵੇਗੀ, "ਭੂਖੇ ਭਗਤਿ ਨ ਕੀਜੈ॥ ਯਹ ਮਾਲਾ ਅਪਨੀ ਲੀਜੈ॥"

ਤੀਜੇ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਗੁਰੂ ਅਮਰਦਾਸ ਨੇ ਇਸਤਰੀ ਦੇ ਰੁਤਬੇ ਨੂੰ ਅਮਲੀ ਰੂਪ ਵਿਚ ਹੋਰ ਮਜ਼ਬੂਤ ਕਰਦਿਆਂ ਇਸਤਰੀ ਦੀ ਗੁਲਾਮੀ ਨਾਲ ਜੁੜੀਆਂ ਤਮਾਮ ਰਸਮਾਂ ਦੇ ਖਾਤਮੇ ਦਾ ਰਾਹ ਮੋਕਲਾ ਕੀਤਾ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨਖਿਧ ਰਸਮਾਂ ਜਿਵੇਂ ਪਤੀ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋਣ 'ਤੇ ਉਸ ਦੀ ਵਿਧਵਾ ਇਸਤਰੀ ਵੱਲੋਂ ਉਸ ਦੀ ਚਿਖਾ 'ਤੇ ਸਤ-ਮਰਨ ਦੀ ਅਣਮਨੁੱਖੀ ਪਰੰਪਰਾ ਜਿਸ ਨੂੰ 'ਸਤੀ ਹੋਣਾ' ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਸੀ, ਦੀ ਨਾ ਸਿਰਫ ਆਪਣੀ ਬਾਣੀ ਵਿਚ ਹੀ ਨਿਖੇਧੀ ਕੀਤੀ ਬਲਕਿ ਅਮਲੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਰਸਮ ਨੂੰ ਸਿੱਖ ਸਮਾਜ ਵਿਚੋਂ ਖਤਮ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਵਿਧਵਾਵਾਂ ਦੇ ਪੁਨਰ-ਵਿਆਹ ਦੀ ਅਗਿਆ ਕੀਤੀ। ਇਸਤਰੀ ਦੀ ਗੁਲਾਮੀ ਦੀ ਇੱਕ ਹੋਰ ਵੱਡੀ ਨਿਸ਼ਾਨੀ ਉਸ ਨੂੰ ਪਰਦਾ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜ਼ਬੂਰ ਕਰਨਾ ਸੀ। ਗੁਰੂ ਅਮਰਦਾਸ ਨੇ ਇਸ ਦੀ ਸਖਤੀ ਨਾਲ ਮਨਾਹੀ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਹੁਕਮ ਕੀਤਾ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਬੀਬੀ ਗੁਰੂ ਦਰਬਾਰ ਵਿਚ ਪਰਦਾ ਕਰਕੇ ਨਹੀਂ ਆਵੇਗੀ।

ਗੁਰੂ ਅਮਰਦਾਸ ਨੂੰ ਗੁਰੂ ਦਾ ਰਸਤਾ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਦੇਵ ਦੀ ਪੁੱਤਰੀ ਬੀਬੀ ਅਮਰੋ ਕੋਲੋਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੀ ਬਾਣੀ "ਭਇਆ ਮਨੁਰੁ ਕੰਚਨੁ ਫਿਰ ਹੋਵੈ ਜੇ ਗੁਰ ਮਿਲੈ ਤਿਨੇਹਾ" ਸੁਣਦਿਆਂ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਸੀ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਭਤੀਜੇ ਨਾਲ ਵਿਆਹ ਹੋਣ ਉਪਰੰਤ ਬਾਸਰਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਰਿਵਾਰ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਬਣੀ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਸਤਰੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦਾ ਅਹਿਸਾਸ ਵੀ ਸੀ ਅਤੇ ਸਿਧਾਂਤਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਹ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੋਤਿ ਦੇ ਵਾਰਿਸ ਵੀ ਸਨ। ਸਿੱਖ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਚਾਰ ਹਿਤ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਭਾਰਤ ਦੇ ਵੱਖ ਵੱਖ ਹਿੱਸਿਆਂ ਵਿਚ 22 ਵੱਡੇ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕੇਂਦਰ ਸਥਾਪਤ ਕੀਤੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮੰਜੀਆਂ ਦਾ ਨਾਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਛੋਟੇ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕੇਂਦਰ ਖੋਲ੍ਹੇ ਗਏ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਨਾਂ ਪੀੜ੍ਹੀਆਂ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕੇਂਦਰਾਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਸੰਭਾਲ ਦਾ ਕੰਮ

ਪੁਰਸ਼ ਪ੍ਰਚਾਰਕਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਨਾਲ ਬੀਬੀਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਸੰਭਾਲਿਆ ਗਿਆ। ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬ ਦੀ ਪੁੱਤਰੀ ਬੀਬੀ ਭਾਨੀ ਨੂੰ ਪੁੱਤਰਾਂ ਵਾਂਗ ਗੁਰੂ-ਪਿਤਾ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਨ ਦੀ ਆਗਿਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਸੀ। ਬੀਬੀ ਭਾਨੀ ਨੂੰ ਗੁਰੂ ਅਮਰਦਾਸ ਦੀ ਪੁੱਤਰੀ, ਗੁਰੂ ਰਾਮ ਦਾਸ ਦੀ ਪਤਨੀ ਅਤੇ ਗੁਰੂ ਅਰਜਨ ਦੇਵ ਦੀ ਮਾਤਾ ਹੋਣ ਦਾ ਸੁਭਾਗ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਇਆ। ਸਾਰੇ ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬਾਨ ਨੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੇ ਦਿੱਤੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤ ਕਰਵਾਉਂਦਿਆਂ ਸੰਸਾਰ ਦੀ ਗੀਤ ਚਲਾਈ, ਗ੍ਰਹਿਸਥ ਧਾਰਨ ਕੀਤਾ ਤੇ 'ਆਸਾ ਮਾਹਿ ਨਿਰਾਸਾ' ਦਾ ਰਾਹ ਤੋਰਿਆ। ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਨੇ ਇਸ ਰਸਤੇ ਦੀ ਜ਼ੋਰਦਾਰ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿਚ ਪ੍ਰੋਤਾ ਕੀਤੀ ਹੈ।

ਦਸਵੀਂ ਨਾਨਕ ਜੋਤਿ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਨੇ ਜਦੋਂ ਖਾਲਸਾ ਸਾਜਣ ਲਈ ਖੰਡੇ ਬਾਟੇ ਦਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਤਾਂ ਮਾਤਾ ਜੀਤੋ (ਕਈ ਇਤਿਹਾਸਕਾਰਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਮਾਤਾ ਸਾਹਿਬ ਦੇਵਾਂ) ਨੇ ਇਸ ਵਿਚ ਪਤਾਸੇ ਪਾ ਕੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨੂੰ ਮਿਠਾਸ ਤੇ ਮਾਤਰੀ ਪੱਖ ਦਿੱਤ ਕਰਨ ਦਾ ਬਿੱਬ ਸਾਹਮਣੇ ਲਿਆਂਦਾ ਅਤੇ ਸ਼ਕਤੀ ਨਾਲ ਖਾਲਸੇ ਨੂੰ ਮਿਠਾਸ ਬਖਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ। ਮਿਠਾਸ ਹਲੀਮੀ ਦੀ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ। ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਨੇ ਜਦੋਂ ਪੰਜ ਪਿਆਰਿਆਂ ਹੱਥੋਂ ਆਪ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪਾਨ ਕੀਤਾ ਤਾਂ ਮਾਤਾ ਸਾਹਿਬ ਦੇਵਾਂ ਵੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪਾਨ ਕਰਕੇ ਸਾਹਿਬ ਕੌਰ ਬਣੇ। ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਖਾਲਸੇ ਦਾ ਪਿਤਾ ਅਤੇ ਸਾਹਿਬ ਕੌਰ ਨੂੰ ਖਾਲਸੇ ਦੀ ਮਾਤਾ ਐਲਾਨਿਆ। ਇਹ ਸਿੱਖ ਇਸਤਰੀ ਦੇ ਸੰਪੰਨ ਹੋਣ ਦਾ ਬਹੁਤ ਵੱਡਾ ਸੰਕੇਤ ਹੈ।

ਮਾਈ ਭਾਗੋ ਗੁਰੂ ਅਰਜਨ ਦੇਵ ਦੇ ਸ਼ਰਧਾਲੂ ਸਿੱਖ ਭਾਈ ਲੰਗਾਹ ਦੇ ਛੋਟੇ ਭਰਾ ਪੈਰੋ ਸ਼ਾਹ ਦੇ ਪਰਿਵਾਰ ਵਿਚੋਂ ਸੀ ਜਿਸ ਦਾ ਜਨਮ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਜ਼ਿਲੇ ਦੇ ਪਿੰਡ ਬਾਲ ਵਿਚ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਉਸ ਦਾ ਵਿਆਹ ਪੱਟੀ ਦੇ ਨਿਧਾਨ ਸਿੰਘ ਨਾਲ ਹੋਇਆ ਜੋ ਜਨਮ ਤੇ ਪਾਲਣ-ਪੋਸਣ ਪੱਖੋਂ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਸਿਦਕੀ ਸਿੱਖ ਸੀ। ਪਹਾੜੀ ਰਾਜਿਆਂ ਨੇ ਕਰੀਬ 1700 ਈਸਵੀ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ 1705 ਈਸਵੀ ਤੱਕ ਲਗਾਤਾਰ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਨਾਲ ਕਈ ਯੁੱਧ ਕੀਤੇ ਅਤੇ ਹਰ ਵਾਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮੂੰਹ ਦੀ ਖਾਣੀ ਪਈ। ਅਖੀਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮੁਗਲ ਫੌਜਾਂ ਨਾਲ ਰਲ ਕੇ ਮਈ 1705 'ਚ ਅਨੰਦਪੁਰ ਦੇ ਕਿਲੇ ਨੂੰ ਘੇਰਾ ਪਾ ਲਿਆ ਅਤੇ ਕਿਲਾ ਖਾਲੀ ਕਰਾਉਣ ਦੀਆਂ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ਾਂ ਕਰਨ ਲੱਗੇ। ਇਹ ਘੇਰਾਬੰਦੀ ਅਤੇ ਯੁੱਧ ਲੰਬਾ ਹੁੰਦਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਇਤਿਹਾਸਕਾਰਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਐਲਾਨ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਜਿਹੜਾ ਵੀ ਕੋਈ ਸਿੱਖ ਇਹ ਕਹਿ ਦੇਵੇ ਕਿ ਉਹ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਦਾ ਸਿੱਖ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਸ 'ਤੇ ਮਹਾਂ ਸਿੰਘ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਵਿਚ 40 ਸਿੰਘ ਇਕੱਠੇ ਹੋ ਕੇ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਪਾਸ ਗਏ ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਹ

ਹੁਣ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਿੱਖ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਗੁਰੂ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ 'ਤੇ ਲਿਖ ਕੇ ਦੇਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਕਿ 'ਉਹ ਹੁਣ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਿੱਖ ਨਹੀਂ ਰਹੇ' ਅਤੇ ਇਸ ਉੱਤੇ ਆਪਣੇ ਦਸਤਖਤ ਕਰ ਦੇਣ। ਸਾਰੇ ਦੇ ਸਾਰੇ 40 ਸਿੱਖਾਂ ਨੇ 'ਬੇਦਾਵਾ' ਲਿਖ ਕੇ ਦੇ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਅਨੰਦਪੁਰ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ।

ਮਾਈ ਭਾਗੋ ਨੂੰ ਜਦੋਂ ਇਸ ਬੇਦਾਵੇ ਦਾ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਕਿ ਉਸ ਦੇ ਗਵਾਂਢ ਵਿਚੋਂ ਕੁਝ ਸਿੱਖ ਜੋ ਯੁੱਧ ਕਰਨ ਗਏ ਸੀ, ਇਸ ਔਖੇ ਸਮੇਂ ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਵਾਪਸ ਆ ਗਏ ਹਨ, ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਬੇਹੱਦ ਅਫਸੋਸ ਹੋਇਆ। ਮਾਈ ਭਾਗੋ ਦੇ ਮਿਹਣੇ ਸੁਣ ਕੇ ਉਹ ਆਪਣੀ ਕਰਤੂਤ 'ਤੇ ਬਹੁਤ ਸ਼ਰਮਿੰਦੇ ਹੋਏ। ਉਸ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰੇਰਿਆ ਕਿ ਇਕੱਠੇ ਹੋ ਕੇ ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬ ਨੂੰ ਮਿਲਣ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਕੀਤੇ ਦੀ ਮੁਆਫੀ ਮੰਗਣ। ਉਹ ਆਪਣੀ ਅਗਵਾਈ ਵਿਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਕੱਠਿਆਂ ਕਰਕੇ ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬ ਨੂੰ ਮਿਲਣ ਲਈ ਜਥੇ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿਚ ਤੁਰ ਪਈ।

ਇਸੇ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬ ਔਰੰਗਜ਼ੇਬ ਦੀਆਂ ਕੁਰਾਨ 'ਤੇ ਖਾਧੀਆਂ ਬੁਨੀਆਂ ਕਸਮਾਂ ਦਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਕੇ ਖਾਲਸੇ ਅਤੇ ਪਰਿਵਾਰ ਸਮੇਤ ਅਨੰਦਪੁਰ ਦਾ ਕਿਲਾ ਖਾਲੀ ਕਰਕੇ ਤੁਰ ਪਏ। ਮੁਗਲ ਫੌਜਾਂ ਨੇ ਆਪਣੀਆਂ ਕਸਮਾਂ ਤੋੜਦਿਆਂ ਪਿੱਛਾ ਕਰਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਮੀਂਹ, ਝੱਖੜ ਵਾਲੀ ਹਨੇਰੀ ਰਾਤ ਵਿਚ ਸਰਸਾ ਨਦੀ ਦੇ ਕੰਢੇ ਪਰਿਵਾਰ ਵਿਛੜ ਗਿਆ। ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਦੇ ਵੱਡੇ ਸਾਹਿਬਜ਼ਾਦਿਆਂ ਅਤੇ 40 ਸਿੰਘਾਂ ਸਮੇਤ ਮੁਗਲ ਫੌਜਾਂ ਨਾਲ ਝੜਪਾਂ ਲਾਉਂਦੇ ਚਮਕੌਰ ਦੀ ਕੱਚੀ ਗੜ੍ਹੀ ਵਿਚ ਜਾ ਪਹੁੰਚੇ। ਮਾਤਾ ਗੁਜਰੀ ਦੇ ਛੋਟੇ ਸਾਹਿਬਜ਼ਾਦਿਆਂ ਸਮੇਤ ਤੁਰਦੇ ਤੁਰਾਉਂਦੇ ਗੰਗੂ, ਜੋ ਗੁਰੂ ਘਰ ਦਾ ਰਸੋਈਆ ਸੀ, ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਮੰਨ ਕੇ ਉਸ ਦੇ ਘਰ ਸਹੇਤੀ ਚਲੇ ਗਏ। ਗੰਗੂ ਨੇ ਲਾਲਚ ਵਿਚ ਆ ਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮੋਰਿੰਡੇ ਦੀ ਮੁਗਲੀਆ ਪੁਲਿਸ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਸੂਬਾ ਸਰਹਿੰਦ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਹੀਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਮਾਤਾ ਗੁਜਰੀ ਨੇ ਵੀ ਪ੍ਰਾਣ ਤਿਆਗ ਦਿੱਤੇ।

ਚਮਕੌਰ ਦੇ ਯੁੱਧ ਵਿਚ ਚਾਲੀ ਸਿੰਘਾਂ ਅਤੇ ਦੋ ਸਾਹਿਬਜ਼ਾਦਿਆਂ ਦੇ ਸਾਥ ਵਿਚ ਲੱਖਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਵਿਚ ਮੁਗਲੀਆ ਤੇ ਪਹਾੜੀ ਰਾਜਿਆਂ ਨਾਲ ਯੁੱਧ ਹੋਇਆ ਜਿਸ ਵਿਚ ਸਾਹਿਬਜ਼ਾਦੇ ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਸਿੰਘ ਸ਼ਹੀਦ ਹੋ ਗਏ। ਪੰਜ ਪਿਆਰਿਆਂ ਦੇ ਕਹਿਣ 'ਤੇ ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬ ਨੂੰ ਚਮਕੌਰ ਦੀ ਗੜ੍ਹੀ ਤੋਂ ਕੂਚ ਕਰਨਾ ਪਿਆ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮਾਲਵੇ ਵੱਲ ਚਲੇ ਪਾ ਦਿੱਤੇ ਤੇ ਮੁਗਲ ਫੌਜਾਂ ਨੇ ਵੀ ਪਿੱਛਾ ਕਰਨਾ ਜਾਰੀ ਰੱਖਿਆ। ਜੰਗਲਾਂ ਵਿਚੋਂ ਹੁੰਦੇ ਹੋਏ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਖਿਦਰਾਣੇ ਪਹੁੰਚੇ। ਮੁਗਲ ਫੌਜਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਪਿੱਛਾ ਕਰ ਰਹੀਆਂ ਸਨ। ਮਾਈ ਭਾਗੋ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਵਿਚ

ਸਿੰਘ ਵੀ ਇੱਥੇ ਪਹੁੰਚੇ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਖਿਦਰਾਣੇ ਦੀ ਢਾਬ 'ਤੇ ਪੜਾਉ ਕੀਤਾ। ਇਸੇ ਹੀ ਸਮੇਂ ਮੁਗਲ ਫੌਜਾਂ ਵੀ ਇੱਥੇ ਪਹੁੰਚ ਗਈਆਂ ਅਤੇ ਇੱਥੇ ਸਿੰਘਾਂ ਨੇ ਸ਼ਾਹੀ ਫੌਜਾਂ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਗਹਿਗੱਚ ਯੁੱਧ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਫੌਜਾਂ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਣ ਤੋਂ ਰੋਕੀ ਰੱਖਿਆ। ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਆਪ ਉਥੇ ਟਿੱਲੇ ਤੋਂ ਤੀਰ ਵਰਸਾ ਕੇ ਮਾਈ ਭਾਗੋ ਅਤੇ ਜਥੇ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ। ਜਦੋਂ ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬ ਜੰਗ ਦੇ ਮੈਦਾਨ ਵਿਚ ਪਹੁੰਚੇ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਮਹਾਂ ਸਿੰਘ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਸਾਰੇ ਸਿੰਘ ਸ਼ਹੀਦੀਆਂ ਪਾ ਗਏ ਸਨ। ਮਾਈ ਭਾਗੋ ਨੂੰ ਵੀ ਕਾਫੀ ਜ਼ਖਮ ਆਏ ਸਨ। ਮਹਾਂ ਸਿੰਘ, ਜੋ ਬਹੁਤ ਜ਼ਖਮੀ ਹਾਲਤ ਵਿਚ ਸੀ, ਨੇ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਦੀ ਗੋਦ ਵਿਚ ਪ੍ਰਾਣ ਤਿਆਗੇ ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਆਖਰੀ ਇੱਛਾ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬੇਦਾਵਾ ਪਾਤਨ ਲਈ ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬ ਨੂੰ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰਵਾਨ ਕਰ ਲਈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ 'ਮੁਕਤੋ' ਹੋਣ ਦਾ ਖਿਤਾਬ ਬਖਸ਼ਿਸ਼ ਹੋਇਆ। ਉਪਰੰਤ ਮਾਈ ਭਾਗੋ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਦੀ ਛਤਰ ਛਾਇਆ ਹੇਠ ਹੀ ਰਹੀ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਅੰਗ-ਰਖਿਅਕ ਵਜੋਂ ਸੇਵਾ ਨਿਭਾਈ।

ਜਦੋਂ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਨਾਂਦੇੜ ਵਿਖੇ 1708 ਈਸਵੀ ਵਿਚ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਸਮਾ ਗਏ ਤਾਂ ਮਾਈ ਭਾਗੋ ਕਰਨਾਟਕ ਵਿਚ ਬਿਦਰ ਤੋਂ 11 ਕਿਲੋਮੀਟਰ ਦੂਰ ਹੋਰ ਦੱਖਣ ਵੱਲ ਜੀਨਵਾਰਾ ਦੇ ਸਥਾਨ 'ਤੇ ਚਲੀ ਗਈ ਅਤੇ ਉਥੇ ਕਾਫੀ ਬਿਰਧ ਅਵਸਥਾ ਤੱਕ ਜੀਵਨ ਸਫਰ ਪੂਰਾ ਕੀਤਾ। ਨਾਂਦੇੜ ਵਿਖੇ ਮਾਈ ਭਾਗੋ ਦੇ ਨਾਮ 'ਤੇ ਬੁੰਗਾ ਬਣਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਜੀਨਵਾਰਾ ਵਿਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਿਵਾਸ ਸਥਾਨ 'ਤੇ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਤਪ ਅਸਥਾਨ ਮਾਈ ਭਾਗੋ ਬਣਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ।

ਇਹ ਜਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਕਿ ਯੁੱਧ ਮੈਦਾਨ-ਏ-ਜੰਗ ਵਿਚ ਹੀ ਲੜਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸਾਹਮਣੇ ਔਰੰਗਜ਼ੇਬੀ ਫੌਜਾਂ ਹੀ ਹੋਣ। ਅੱਜ ਪੰਜਾਬ ਦੀ ਨੌਜੁਆਨ ਪੀੜ੍ਹੀ ਨੂੰ ਲੱਚਰ ਗਾਇਕੀ ਰਾਹੀਂ ਗੁਮਰਾਹ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਪੰਜਾਬੀ ਸਭਿਆਚਾਰ ਨੂੰ ਪਲੀਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਦੂਸਰੇ ਪਾਸੇ ਅਫਸਰਸ਼ਾਹੀ, ਪੁਲਿਸ, ਪੀਲੀ ਪੱਤਰਕਾਰੀ ਅਤੇ ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਅਪਵਿਤਰ ਗਠਜੋੜ ਸਦਕਾ ਪੰਜਾਬ ਨੂੰ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟਾਚਾਰ ਤੇ ਨਸ਼ਿਆਂ ਨੇ ਤਬਾਹ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਪੰਜਾਬ ਦਾ ਕਿਸਾਨ ਤੇ ਮਜ਼ਦੂਰ ਰੁਲ ਗਿਆ ਹੈ। ਅੱਜ ਸਖਤ ਜਰੂਰਤ ਹੈ ਕਿ ਪੰਜਾਬੀ ਇਸਤਰੀ ਮਾਈ ਭਾਗੋ ਵਾਂਗ ਅੱਗੇ ਆਵੇ ਅਤੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਬੁਰਾਈਆਂ ਨਾਲ ਯੁੱਧ ਕਰੇ। ਸਮੇਂ ਦੇ ਬਦਲਣ ਨਾਲ ਬੁਰੀਆਂ ਤਾਕਤਾਂ ਨੇ ਭੇਸ ਬਦਲ ਕੇ ਪੰਜਾਬ ਨੂੰ ਤਬਾਹੀ ਦੀ ਦੰਦੀ 'ਤੇ ਲੈ ਆਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਤਾਕਤਾਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਲਈ ਯੁੱਧ ਦੇ ਵੀ ਨਵੇਂ ਢੰਗ ਤਲਾਸ਼ ਕਰਨੇ ਪੈਣਗੇ।

ਤੂੰ ਮੇਰਾ ਪਿਤਾ ਤੂੰ ਹੈ ਮੇਰਾ ਮਾਤਾ॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
ਮਾਝ ਮਹਲਾ 5
ਤੂੰ ਮੇਰਾ ਪਿਤਾ ਤੂੰ ਹੈ ਮੇਰਾ ਮਾਤਾ॥
ਤੂੰ ਮੇਰਾ ਬੰਧਪੁ ਤੂੰ ਮੇਰਾ ਭਾਤਾ॥
ਤੂੰ ਮੇਰੀ ਰਾਖਾ ਸਭਨੀ ਬਾਈ
ਤਾ ਭਉ ਕੇਹਾ ਕਾਤਾ ਜੀਉ॥
ਤੁਮਰੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇ ਤੁਧੁ ਪਛਾਣਾ॥
ਤੂੰ ਮੇਰੀ ਓਟ ਤੂੰ ਹੈ ਮੇਰਾ ਮਾਣਾ॥
ਤੁਝ ਬਿਨ ਦੂਜਾ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ
ਸਭੁ ਤੇਰਾ ਖੇਲੁ ਅਖਾਤਾ ਜੀਉ॥
ਜਿਤੁ ਜਿਤੁ ਭਾਣਾ ਤਿਤੁ ਤਿਤੁ ਲਾਏ॥
ਸਭ ਕਿਛੁ ਕੀਤਾ ਤੇਰਾ ਹੋਵੈ
ਨਾਹੀ ਕਿਛੁ ਅਸਾਤਾ ਜੀਉ॥
ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ਮਹਾ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ॥
ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇ
ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਸੀਤਲਾਇਆ॥
ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਵਜੀ ਵਧਾਈ
ਨਾਨਕ ਜਿਤਾ ਬਿਖਾਤਾ ਜੀਉ॥

ਗੁਰਦੇਵ ਪਿਤਾ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਅਰਜਨ ਦੇਵ ਉਸ ਪ੍ਰਭੂ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਦਾ ਵਰਣਨ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਪ੍ਰਭੂ! ਆਪ ਹੀ ਮੇਰੇ ਪਿਤਾ ਹੋ, ਆਪ ਹੀ ਮੇਰੀ ਮਾਂ ਭੀ ਹੋ। ਆਪ ਹੀ ਮੇਰੇ ਸਭ ਰਿਸ਼ਤੇ ਨਾਤੇ ਹੋ ਅਤੇ ਆਪ ਹੀ ਮੇਰੇ ਭਰਾ ਭੀ ਹੋ। ਸੋ, ਹੋ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭੂ ਜੀਉ! ਜਦੋਂ ਆਪ ਹੀ ਮੇਰੇ ਹਰ

ਥਾਂ ਰਖਵਾਲੇ ਹੋ ਤਾਂ ਹੁਣ ਮੈਨੂੰ ਕੋਈ ਵੀ ਦੁਨਿਆਵੀ ਡਰ ਜਾਂ ਚਿੰਤਾ-ਫਿਕਰ ਨਹੀਂ ਸਤਾਉਂਦੇ, ਕਿਉਂਕਿ ਆਪ ਸਦਾ ਹੀ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਹੋ।

ਤੁਮਰੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇ ਤੁਧੁ ਪਛਾਣਾ॥
ਤੂੰ ਮੇਰੀ ਓਟ ਤੂੰ ਹੈ ਮੇਰਾ ਮਾਣਾ॥
ਤੁਝ ਬਿਨ ਦੂਜਾ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ
ਸਭੁ ਤੇਰਾ ਖੇਲੁ ਅਖਾਤਾ ਜੀਉ॥
ਹੋ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭੂ ਜੀਉ! ਆਪ ਜੀ ਦੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸਦਕਾ ਹੀ ਮੈਨੂੰ ਆਪ ਜੀ ਦੀ ਪਛਾਣ ਹੋਈ ਹੈ। ਆਪ ਜੀ ਹੀ ਮੇਰੀ ਓਟ, ਮੇਰਾ ਆਸਰਾ ਹੋ ਅਤੇ ਆਪ ਦੇ ਨਾਲ ਹੀ ਮੇਰਾ ਮਾਣ ਭੀ ਹੈ। ਹੋ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭੂ ਜੀਉ! ਆਪ ਜੈਸਾ ਹੋਰ ਕੋਈ ਦੂਸਰਾ ਤਾਂ ਹੈ ਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਜੋ ਸੰਸਾਰ ਦਾ ਖੇਡ ਅਖਾਤਾ ਚੱਲ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਇਹ ਭੀ ਤਾਂ ਆਪ ਦਾ ਹੀ ਚਲਾਇਆ ਹੋਇਆ ਚੱਲ ਰਿਹਾ ਹੈ।

ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਭ ਤੁਧੁ ਉਪਾਏ॥
ਜਿਤੁ ਜਿਤੁ ਭਾਣਾ ਤਿਤੁ ਤਿਤੁ ਲਾਏ॥
ਸਭ ਕਿਛੁ ਕੀਤਾ ਤੇਰਾ ਹੋਵੈ
ਨਾਹੀ ਕਿਛੁ ਅਸਾਤਾ ਜੀਉ॥

ਹੋ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭੂ ਜੀਉ! ਇਸ ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਜਿੰਨੇ ਵੀ ਜੀਅ-ਜੰਤ ਹਨ, ਇਹ ਵੀ ਤਾਂ ਸਭ ਆਪ ਜੀ ਦੇ ਹੀ ਪੈਦਾ ਕੀਤੇ ਹੋਏ ਹਨ ਅਤੇ ਜਿਸ ਕੰਮ ਵਿਚ ਜਿੱਥੇ ਜਿਵੇਂ ਆਪ ਜੀ ਦੀ ਮਰਜ਼ੀ ਹੋਈ, ਉਦੋਂ ਉਦੋਂ ਹੀ ਆਪ ਜੀ ਨੇ ਕੰਮਾਂ 'ਤੇ ਲਾਇਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਹੋ ਪ੍ਰਭੂ ਜੀਉ! ਇਸ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਵਿਚ ਜੋ ਵੀ ਹੋ

ਗੁਰਬਾਣੀ ਗਿਆਨ

ਰਿਹਾ ਹੈ, ਉਹ ਵੀ ਸਭ ਆਪ ਜੀ ਦਾ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਆਪ ਦੇ ਹੁਕਮ ਵਿਚ ਹੀ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਸਾਡਾ ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਜੀਵਾਂ ਦਾ ਤਾਂ ਕੋਈ ਵੀ ਕਿਤੇ ਜ਼ੋਰ ਨਹੀਂ ਚੱਲ ਸਕਦਾ। ਸੋ, ਇਹ ਜੋ ਦਿਖਾਈ ਦੇ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਸਭ ਆਪ ਹੀ ਤਾਂ ਹੋ।

ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ਮਹਾ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ॥
ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇ
ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਸੀਤਲਾਇਆ॥
ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਵਜੀ ਵਧਾਈ
ਨਾਨਕ ਜਿਤਾ ਬਿਖਾਤਾ ਜੀਉ॥

ਹੁਣ ਗੁਰਦੇਵ ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਜੀਵਾਂ ਨੂੰ ਸੰਬੋਧਨ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਹੋ ਭਾਈ! ਉਸ ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਦਾ ਨਾਮ ਸਿਮਰਨ ਕਰਕੇ ਮੈਨੂੰ ਬਹੁਤ ਵੱਡਾ ਆਤਮਿਕ ਸੁੱਖ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਵਰ ਪਿਤਾ ਦੇ ਗੁਣਾਂ ਦਾ ਗਾਇਨ ਕਰ ਕਰਕੇ ਮੇਰਾ ਮਨ ਸੀਤਲਾਇਆ ਭਾਵ ਠੰਢਾ-ਠਾਰ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਨਾਨਕ ਆਖਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪੂਰੇ ਗੁਰੂ ਦੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸਦਕਾ ਹੀ ਵਜੀ ਵਧਾਈ, ਭਾਵ ਮੇਰੇ ਅੰਦਰ ਪ੍ਰਭੂ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਲਈ ਉਤਸ਼ਾਹ ਅਤੇ ਉਮਾਹ ਦਾ ਢੋਲ ਵੱਜ ਰਿਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮੈਂ ਵਿਸ਼ਿਆਂ-ਵਿਕਾਰਾਂ ਦੇ ਅਖਾਤੇ ਵਿਚ ਜਿੱਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਲਈ ਹੈ।

ਆਉ ਗੁਰੂ ਪਿਆਰਿਓ! ਸ਼ਬਦ ਗੁਰੂ ਨਾਲ ਜੁੜੀਏ।

—ਬੀਬੀ ਸੁਰਜੀਤ ਕੌਰ, ਸੈਕਟਰਮੈਂਟੇ
ਫੋਨ: 916-687-3536

ਸ. ਅਜਮੇਰ ਸਿੰਘ ਡੇਢ ਕੁ ਦਹਾਕੇ ਤੋਂ ਸਿੱਖ ਹਲਕਿਆਂ ਅਤੇ ਖਾਸ ਕਰ ਕੇ ਖਾਲਿਸਤਾਨੀ ਹਲਕਿਆਂ ਅੰਦਰ ਸਿੱਖ ਚਿੰਤਕ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮਕਬੂਲ ਹੋਏ ਹਨ। ਜਦ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਸਿੱਖ ਚਿੰਤਨ ਦੇ ਮੰਚ 'ਤੇ ਆਗਾਜ਼ ਹੋਇਆ, ਉਦੋਂ ਖਾਲਿਸਤਾਨ ਦੀ ਲਹਿਰ ਸਿਖਰ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚ ਕੇ ਬਿਖਰ ਚੁਕੀ ਸੀ। ਬਹੁਤ ਸਾਰਾ ਜਾਨੀ ਅਤੇ ਜਥੇਬੰਦਕ ਨੁਕਸਾਨ ਹੋ ਚੁਕਾ ਸੀ। ਲਹਿਰ ਦੀ ਆਲੋਚਨਾ ਹੋ ਰਹੀ ਸੀ। ਕੋਈ ਚੰਗਾ ਪੱਖ ਉਘਾੜਨਾ ਤਾਂ ਦੂਰ ਦੀ ਗੱਲ, ਸੰਘਰਸ਼ ਦੇ ਇਸ ਸਮੇਂ ਨੂੰ ਕਾਲਾ ਦੌਰ, ਬੁਰੇ ਦਿਨ ਜਾਂ ਮਾੜਾ ਸਮਾਂ ਕਹਿ ਕੇ ਮਸਾਂ ਪਰਤੀ 'ਸ਼ਾਂਤੀ' ਦਾ ਗੁਣਗੁਣ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਸਿੱਖਾਂ ਦੇ ਡੁੱਲੇ ਲਹੂ ਅਤੇ ਹਕੂਮਤੀ ਜ਼ੁਲਮਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਸਿਆਸਤ ਦਾ ਨੁੰਮਣਾ ਬਣਾ ਕੇ ਰਾਜ ਭਾਗ 'ਤੇ ਕਾਬਜ਼ ਹੋਈ ਅਕਾਲੀ ਸਰਕਾਰ ਪੰਜ ਸਾਲ ਰਾਜ

ਹਜਾਰਾ ਸਿੰਘ, ਮਿਸੀਸਾਗਾ

ਫੋਨ: 905-795-3428

hazara.hsindhar@gmail.com

ਕਰ ਕੇ ਜਾ ਚੁਕੀ ਸੀ ਅਤੇ ਕਾਂਗਰਸ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਰਾਜ ਭਾਗ 'ਤੇ ਮੁੜ ਕਾਬਜ਼ ਹੋ ਚੁਕੀ ਸੀ। ਸਿਆਸੀ ਤਬਦੀਲੀ ਦਾ ਘਟਨਾਕ੍ਰਮ ਪੂਰਾ ਚੱਕਰ ਕੱਟ ਚੁਕਾ ਸੀ। ਖਾਤਰੂ ਜਾਂ ਖਾਲਿਸਤਾਨੀ ਧਿਰਾਂ ਨਾਇਕ ਤੋਂ ਖਲਨਾਇਕ ਅਤੇ ਦੋਸ਼ੀ ਬਣਾ ਕੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾ ਰਹੀਆਂ ਸਨ।

ਉਸ ਵਕਤ ਸਮੁੱਚੀ ਖਾਲਿਸਤਾਨ ਲਹਿਰ ਸਿਧਾਂਤਕ ਅਤੇ ਇਖਲਾਕੀ ਸਵਾਲਾਂ ਦੀ ਬੁਝਾਤ ਹੇਠ ਸੀ। ਲਹਿਰ ਦੀ ਚੜ੍ਹਤਲ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਦਾ ਦੌਰ ਸੀ। ਲਹਿਰ ਬਾਰੇ ਸਿਧਾਂਤਕ ਸਵਾਲਾਂ ਅਤੇ ਦੋਸ਼ਾਂ ਦਾ ਢੁਕਵਾਂ ਉਤਰ ਦੇ ਕੇ ਲਹਿਰ ਦਾ ਪੱਖ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਸੀ। ਲਹਿਰ ਕੋਲ ਇਸ ਬਾਰੇ ਆਪਣਾ ਕੋਈ ਪ੍ਰਬੰਧ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਲਹਿਰ ਨੇ ਤਾਂ ਆਪਣਾ ਸੰਘਰਸ਼ ਵੀ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਸਿਧਾਂਤਕ ਅਤੇ ਬੌਧਿਕ ਤਿਆਰੀ ਦੇ ਹੀ ਲੜਿਆ ਸੀ ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਮਾਹੌਲ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਤੋਂ ਨਮੋਸ਼ੀ ਵਾਲਾ ਬਣਿਆ ਪਿਆ ਸੀ। ਐਸੇ ਸਮੇਂ ਖਾਲਿਸਤਾਨੀ ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ ਕੋਈ ਐਸਾ ਬੁੱਧੀਮਾਨ ਬੰਦਾ ਲੋੜੀਂਦਾ ਸੀ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਗੱਲ ਕਰਨ ਜੋਗੇ ਤਾਂ ਕਰ ਦੇਵੇ। ਐਸੇ ਸਮੇਂ ਸ. ਅਜਮੇਰ ਸਿੰਘ ਨੇ ਵਿਤਕਰਿਆਂ ਭਰਪੂਰ ਭਾਰਤੀ ਉਚ ਜਾਤੀ ਪਰੰਪਰਾ, ਘੱਟ ਗਿਣਤੀਆਂ ਨੂੰ ਕੁਚਲਣ ਵਾਲੀ ਭਾਰਤੀ ਰਾਸ਼ਟਰਵਾਦੀ ਸੋਚ, ਭਾਰਤੀ ਰਾਸ਼ਟਰਵਾਦ ਅਤੇ ਭਾਰਤੀ ਸਟੇਟ ਨੂੰ ਇਤਿਹਾਸਕ ਪ੍ਰਸੰਗ ਵਿਚ ਦੋਸ਼ੀ ਗਰਦਾਨ ਕੇ ਸਵਾਲਾਂ ਦੇ ਘੇਰੇ ਵਿਚ ਖੜ੍ਹਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਇਸ ਨਾਲ ਭਾਵੇਂ ਖਾਲਿਸਤਾਨੀ ਧਿਰਾਂ ਦਾ ਸਿੱਧਾ ਬਚਾਅ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਸੀ ਹੋਇਆ, ਪਰ ਵਿਰੋਧੀ ਧਿਰ ਨੂੰ ਸਿਧਾਂਤਕ ਪੈਂਤੜੇ ਤੋਂ ਹੀਣੇ ਹੋਇਆ ਜਾਣ ਕੇ ਆਪਣੀ ਇਖਲਾਕੀ ਮਜ਼ਬੂਤੀ ਦਾ ਅਹਿਸਾਸ ਖਾਲਿਸਤਾਨੀ ਧਿਰਾਂ ਨੇ ਜ਼ਰੂਰ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ।

ਜਦ ਅਜਮੇਰ ਸਿੰਘ ਨੇ ਖਾਲਿਸਤਾਨੀ ਧਿਰਾਂ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਧਿਰ ਨੂੰ ਗੁਰੂ ਕਾਲ ਤੋਂ ਚੱਲੀ ਆਉਂਦੀ ਗੁਰੂ ਘਰ ਵਿਰੋਧੀ ਬਿਪਰ ਧਾਰਾ ਨਾਲ ਜੋੜ ਕੇ ਮੌਜੂਦਾ ਦੁਸ਼ਮਣੀ ਨੂੰ 'ਪੰਜ ਸਦੀਆਂ ਦੇ ਵੈਰ' ਦੀ ਨਿਰੰਤਰਤਾ ਵਜੋਂ ਉਘੇੜ ਕੇ ਖਾਲਿਸਤਾਨੀ ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਸੰਘਰਸ਼ ਨੂੰ ਗੁਰੂਆਂ ਵੇਲੇ ਤੋਂ ਬਿਪਰਵਾਦ ਖਿਲਾਫ ਚਲਦੇ ਆ ਰਹੇ ਵੱਡੇ ਇਤਿਹਾਸਕ ਸੰਘਰਸ਼ ਦੀ ਨਿਰੰਤਰਤਾ ਵਜੋਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਤਾਂ ਖਾਲਿਸਤਾਨੀ ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਚਿਹਰਿਆਂ 'ਤੇ

ਅਜਮੇਰ ਸਿੰਘ ਖਾਲਿਸਤਾਨ ਦਾ ਨਕਸ਼-ਨਿਗਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ

ਵਿਚਾਰ-ਚਰਚਾ

ਕਮਿਊਨਿਸਟ (ਨਕਸਲੀ) ਆਗੂ ਤੋਂ ਸਿੱਖ ਵਿਦਵਾਨ ਬਣੇ ਸ. ਅਜਮੇਰ ਸਿੰਘ ਨੇ ਇਕ ਟੀ.ਵੀ. ਚੈਨਲ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਇੰਟਰਵਿਊ (ਯੂਟਿਊਬ 'ਤੇ <https://www.youtube.com/watch?v=ZyhB110udBE&t=1437s>) ਦੌਰਾਨ ਇਹ ਕਹਿ ਕੇ, ਕਿ ਕਾਮਰੇਡ ਤੇ ਖਾਲਿਸਤਾਨੀ ਇਕੋ ਸਿੱਕੇ ਦੇ ਦੋ ਪਹਿਲੂ ਹਨ ਅਤੇ ਉਹ ਖਾਲਿਸਤਾਨੀਆਂ ਨਾਲ ਦੋ ਮਿੰਟ ਵੀ ਨਹੀਂ ਬੈਠ ਸਕਦੇ, ਸਿੱਖ ਹਲਕਿਆਂ ਵਿਚ ਤਰਬੱਲੀ ਮਚਾ ਦਿੱਤੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ 'ਨੇਸ਼ਨ ਸਟੇਟ' ਦੇ ਮੁੱਦੇ ਉੱਤੇ ਸਮੁੱਚੇ ਖਾਲਿਸਤਾਨੀਆਂ ਬਾਰੇ ਅਜਿਹੀ ਰਾਏ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੀ ਜਿਸ ਤੋਂ ਕੁਝ ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ ਮਾਯੂਸੀ ਅਤੇ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਹੋਣੀ ਹੀ ਸੀ। ਹੁਣ ਜਦੋਂ ਉਹ ਇਕ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਨੇਸ਼ਨ ਸਟੇਟ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਆਣ ਡਟੇ ਹਨ ਤਾਂ ਕੁਝ ਸਿੱਖ ਹਲਕਿਆਂ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਉੱਤੇ ਸਵਾਲਾਂ ਦੀ ਵਾਛੜ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਇਸੇ ਪ੍ਰਸੰਗ ਵਿਚ ਪੰਜਾਬੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨ (ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ) ਦੇ ਸਾਬਕਾ ਅਸਿਸਟੈਂਟ ਐਡੀਟਰ ਅਤੇ ਸਿੱਖ ਵਿਦਵਾਨ ਸ. ਕਰਮਜੀਤ ਸਿੰਘ ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਦਾ ਲੇਖ 'ਪੰਜਾਬ ਟਾਈਮਜ਼' ਦੇ ਪਿਛਲੇ ਅੰਕ ਵਿਚ ਛਾਪਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸ. ਅਜਮੇਰ ਸਿੰਘ ਦੇ ਸਿਆਸੀ ਪੈਂਤੜਿਆਂ ਨੂੰ ਖੁੱਲ੍ਹੀ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ। ਸਾਡਾ ਲੇਖਕਾਂ ਦੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹੋਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ। ਸਾਡਾ ਮਨਸ਼ਾ ਇਸ ਮਸਲੇ ਬਾਰੇ ਸੰਜੀਦਾ ਬਹਿਸ ਚਲਾਉਣਾ ਹੈ। 'ਪੰਜਾਬ ਟਾਈਮਜ਼' ਪਹਿਲਾਂ ਵੀ ਅਜਿਹੇ ਗੰਭੀਰ ਮਸਲਿਆਂ ਬਾਰੇ ਵਿਚਾਰ-ਚਰਚਾ ਛੇੜਨ ਦੇ ਮਨੋਰਥ ਨਾਲ ਲਿਖਤਾਂ ਛਾਪਦਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਇਸ ਅੰਕ ਵਿਚ ਉਪਰੋਕਤ ਚਰਚਾ ਦੀ ਲੜੀ ਹੇਠ ਸ. ਕਰਮਜੀਤ ਸਿੰਘ ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ, ਸ. ਹਜਾਰਾ ਸਿੰਘ ਮਿਸੀਸਾਗਾ (ਕੈਨੇਡਾ) ਅਤੇ ਸ. ਤਰਲੋਕ ਸਿੰਘ ਨਿਊ ਜਰਸੀ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਛਾਪੇ ਜਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਇਸ ਮਸਲੇ 'ਤੇ ਆਈਆਂ ਹੋਰ ਲਿਖਤਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਬਣਦੀ ਥਾਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਬੱਸ ਇਕ ਹੀ ਬੇਨਤੀ ਹੈ ਕਿ ਧੀਰਜ ਤੇ ਸ਼ਾਇਸਤਗੀ ਦਾ ਪੱਲਾ ਨਾ ਛੱਡਿਆ ਜਾਵੇ। -ਸੰਪਾਦਕ

ਹੱਕੀ ਅਤੇ ਉਚੇ ਇਖਲਾਕੀ ਆਦਰਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਨਾਏ ਇਤਿਹਾਸਕ ਸੰਘਰਸ਼ ਦੇ ਵਾਰਿਸ ਹੋਣ ਦਾ ਮਾਣ ਚਮਕ ਉਠਿਆ। ਇਕ ਵਾਰ ਤਾਂ ਗੱਲ 'ਬਾਰਾਂ ਬਰਸ ਦੀ ਔੜ ਸੀ ਮੀਂਹ ਵੱਢਾ', ਲੱਗਾ ਰੰਗ ਫਿਰ ਖੁਸ਼ਕ ਬਰੀਚਿਆਂ ਨੂੰ ਵਾਲੀ ਹੋ ਗਈ। ਚਿਰਾਂ ਬਾਅਦ ਪੰਥ ਵਿਚ ਪਸਰੇ ਬੌਧਿਕ ਮਾਰੂਥਲ ਵਿਚ ਹੋਈ

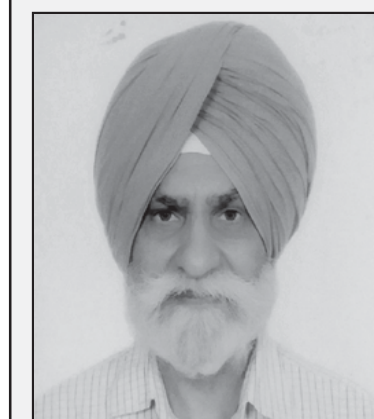
ਉਸ ਨੇ ਖਾਲਿਸਤਾਨੀ ਧਿਰਾਂ ਵੱਲੋਂ ਰਵਾਇਤੀ ਲੀਡਰਸ਼ਿਪ ਖਿਲਾਫ ਦਿਖਾਏ ਰੋਹ ਭਰੇ ਵਤੀਰੇ ਨੂੰ ਵਾਜਬ ਠਹਿਰਾ ਕੇ ਖਾਲਿਸਤਾਨੀਆਂ ਨੂੰ ਸਿਧਾਂਤਕ ਲੜਾਈ ਲੜਨ ਵਾਲੇ ਯੋਧੇ ਹੋਣ ਦਾ ਮਾਣ ਬਖਸ਼ਿਆ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਧਿਰਾਂ ਨੇ ਵੀ ਸ. ਅਜਮੇਰ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਸਿੱਖ ਚਿੰਤਕ ਹੋਣ ਦਾ ਮਾਣ ਬਖਸ਼ਿਆ।

ਜਦ ਅਜਮੇਰ ਸਿੰਘ ਨੇ ਖਾਲਿਸਤਾਨੀ ਧਿਰਾਂ ਪ੍ਰਤੀ ਖਰੂਵੀਂ ਟਿੱਪਣੀ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਤਾਂ ਕਈਆਂ ਨੂੰ ਅਚੰਭਾ ਲੱਗਣਾ ਸੁਭਾਵਿਕ ਸੀ।

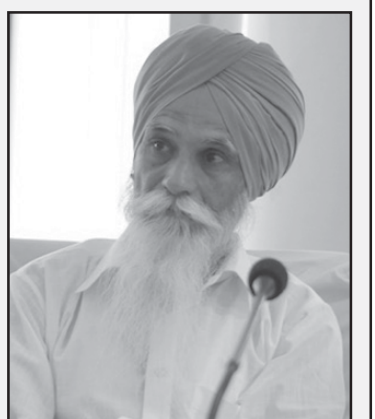
ਪਿਛਲੇ ਡੇਢ ਦਹਾਕੇ ਦੌਰਾਨ ਅਜਮੇਰ ਸਿੰਘ ਵਿਚ ਆਈ ਰੂਹਾਨੀ ਤੇ ਬੌਧਿਕ ਤਬਦੀਲੀ ਅਤੇ ਸਪਸ਼ਟਤਾ ਕਾਰਨ ਵੀ ਇਹ ਹੋਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੀ। ਬੱਸ, ਇਸ ਨਾਲ ਹੀ ਖਿਲਾਰਾ ਪੈ ਗਿਆ। ਸਭ ਸਬੰਧਾਂ ਦਾ ਮੁੜ ਮੁਲਾਂਕਣ ਹੋਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਗਿਆ। ਖਾਲਿਸਤਾਨੀ ਧਿਰਾਂ ਅਜਮੇਰ ਸਿੰਘ ਕੋਲੋਂ ਖਾਲਿਸਤਾਨ ਦੀ ਸਿਧਾਂਤਕਾਰੀ ਦੀ ਆਸ ਰੱਖਦੀਆਂ ਜਾਪਦੀਆਂ ਸਨ, ਪਰ ਅਜਮੇਰ ਸਿੰਘ ਨੇ ਇਹੋ ਮੋੜਵਾਂ ਸਵਾਲ ਖਾਲਿਸਤਾਨੀ ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ ਹੀ ਪੁੱਛ ਕੇ ਡੌਰ-ਭੌਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਖਾਲਿਸਤਾਨੀ ਧਿਰਾਂ ਤਾਂ ਅਜਮੇਰ ਸਿੰਘ ਸਮੇਤ ਹੋਰ ਸਿੱਖ ਵਿਦਵਾਨਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਇਹੋ ਕਹਿੰਦੀਆਂ ਹਨ ਕਿ ਜੇ ਖਾਲਿਸਤਾਨ ਦੀ ਸਿਧਾਂਤਕਾਰੀ ਸਾਡੇ ਕੋਲੋਂ ਹੀ ਪੁੱਛਣੀ ਹੈ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਵਿਦਵਾਨ ਕਾਹਦੇ?

ਸੱਚ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਖਾਲਿਸਤਾਨ ਦਾ ਸਿਧਾਂਤ ਜਾਂ ਸਿੱਖ ਰਾਜ ਦਾ ਸਿਧਾਂਤਕ ਮਾਡਲ ਅਜੇ ਤੱਕ ਘੜਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਿਆ। ਰਾਜ ਦਾ ਮਾਡਲ ਤਾਂ ਕੀ, ਅਜੇ ਤੱਕ ਤਾਂ ਕੈਲੰਡਰ ਵੀ ਨਹੀਂ ਘੜਿਆ ਜਾ ਸਕਿਆ। ਅਜਮੇਰ ਸਿੰਘ ਦੀ ਖਾਲਿਸਤਾਨੀ ਧਿਰਾਂ ਪ੍ਰਤੀ ਹਮਦਰਦੀ, ਵਜਾਹਤ ਅਤੇ ਹਮਾਇਤ ਦਾ ਦੌਰ ਲੰਘਣ ਬਾਅਦ ਭਵਿੱਖ ਦੀ ਨੀਤੀ ਉਲੀਕਣ ਬਾਰੇ ਖੜ੍ਹੇ ਵਾਲੇ ਹਾਲਾਤ ਤੋਂ ਖਾਲਿਸਤਾਨੀ ਧਿਰਾਂ ਬਾਰੇ ਚੁਭਵੀਂ ਟਿੱਪਣੀ ਉਪਰੰਤ ਸ. ਕਰਮਜੀਤ ਸਿੰਘ (ਪੱਤਰਕਾਰ) ਨੇ ਅਜਮੇਰ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਅਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਖਾਲਿਸਤਾਨ ਤੋਂ ਭਗੌੜਾ ਐਲਾਨ ਕੇ ਉਸ ਦੇ ਚਿੰਤਨ ਨੂੰ ਹੀ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇ ਕੇ ਸਵਾਲਾਂ ਦੇ ਘੇਰੇ ਵਿਚ ਲੈ ਆਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਦਾ ਸਿੱਧਾ ਜਿਹਾ ਭਾਵ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਜੇ ਕੋਈ ਖਾਲਿਸਤਾਨੀ ਧਿਰਾਂ ਦੀ ਧੁਰ ਖਾਲਿਸਤਾਨ ਤੱਕ ਹਮਾਇਤ ਜਾਰੀ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦਾ ਤਾਂ ਉਸ ਵੱਲੋਂ ਕੀਤਾ ਬਾਕੀ ਕਾਰਜ ਵੀ ਸ਼ੱਕੀ ਹੈ।

ਸ. ਕਰਮਜੀਤ ਸਿੰਘ ਨੇ 'ਪੰਜਾਬ ਟਾਈਮਜ਼' ਦੇ 7 ਜਨਵਰੀ ਦੇ ਅੰਕ ਵਿਚ ਛਪੇ ਆਪਣੇ ਲੇਖ ਰਾਹੀਂ ਅਜਮੇਰ ਸਿੰਘ ਵੱਲੋਂ ਨੇਸ਼ਨ

ਕਰਮਜੀਤ ਸਿੰਘ

ਅਜਮੇਰ ਸਿੰਘ

ਬਰਸਾਤ ਨੇ ਖਾਲਿਸਤਾਨੀ ਧਿਰਾਂ ਬਾਗੋ-ਬਾਗ ਕਰ ਦਿੱਤੀਆਂ। ਫਿਰ ਕੀ ਸੀ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਧਿਰਾਂ ਨੇ ਅਜਮੇਰ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਪਲਕਾਂ 'ਤੇ ਬਿਠਾ ਲਿਆ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਲਿਖਤਾਂ ਨੂੰ ਭਰਪੂਰ ਪਿਆਰ ਤੇ ਸਤਿਕਾਰ ਦਿੱਤਾ। ਦੇਸ਼-ਵਿਦੇਸ਼ ਵਿਚ ਸਮਾਗਮ ਕਰਵਾਏ ਗਏ।

ਅਜਮੇਰ ਸਿੰਘ ਸੱਚੀਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਖਾਲਿਸਤਾਨੀ ਧਿਰਾਂ ਵਾਸਤੇ ਔਖੇ ਸਮੇਂ ਵਕੀਲ ਵਜੋਂ ਬਹੁਤਿਆ ਸੀ ਜਿਸ ਨੇ ਤੱਬਾਂ ਅਤੇ ਦਲੀਲਾਂ ਨਾਲ ਹਮਲਾਵਰ ਧਿਰ ਨੂੰ ਕਟਹਿਰੇ ਵਿਚ ਖੜ੍ਹਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਧਿਰਾਂ ਵਾਸਤੇ ਇਹ ਸਕੂਨ ਦੇਣ ਵਾਲੀ ਗੱਲ ਸੀ। ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ ਹੀ ਅਜਮੇਰ ਸਿੰਘ ਨੇ ਪਿਛਲੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਸਿੱਖ ਲੀਡਰਸ਼ਿਪ ਵੱਲੋਂ ਕਮਜ਼ੋਰੀ ਅਤੇ ਲਾਲਚ ਕਾਰਨ ਸਿੱਖ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਨੂੰ ਪਿੱਠ ਦਿਖਾਏ ਜਾਣ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਦੀ ਜੋ ਤਸਵੀਰ ਖਿੱਚੀ,

ਸ. ਅਜਮੇਰ ਸਿੰਘ ਨੇ ਖਾਲਿਸਤਾਨੀ ਧਿਰਾਂ ਲਈ ਨਾ ਤਾਂ ਕੋਈ ਭਵਿੱਖ ਦੀ ਸਿਧਾਂਤਕਾਰੀ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ, ਨਾ ਕੋਈ ਆਪਣੀ ਧਿਰ ਸਿਰਜੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਖਾਲਿਸਤਾਨੀ ਜਾਂ ਖਾਤਰੂ ਸੰਘਰਸ਼ ਦੀ ਕੋਈ ਵਧਵੀਂ ਆਲੋਚਨਾ ਕੀਤੀ। ਉਸ ਦੀਆਂ ਲਿਖਤਾਂ ਦੀ ਤਰਤੀਬ ਅਨੁਸਾਰ ਅਜੇ ਉਸ ਨੇ ਮੌਜੂਦਾ ਦੌਰ ਬਾਰੇ ਲਿਖਣਾ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਲਿਖਤਾਂ ਦੌਰਾਨ ਸ. ਅਜਮੇਰ ਸਿੰਘ ਦਾ ਆਪਣਾ ਰੂਹਾਨੀ ਅਤੇ ਬੌਧਿਕ ਸਫਰ ਵੀ ਜਾਰੀ ਰਿਹਾ। ਲਿਖਦਿਆਂ ਲਿਖਦਿਆਂ ਉਹ ਹੁਣ ਉਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਆ ਗਿਆ ਜਿਥੇ ਖਾਲਿਸਤਾਨੀ ਲਹਿਰ ਬਾਰੇ ਲਿਖਣ ਲੱਗਿਆਂ ਕੁਝ ਤਲਖ ਸੱਚਾਈਆਂ ਨਾਲ ਵੀ ਦੋ ਚਾਰ ਹੋਣਾ ਪੈਣਾ ਸੀ। ਸੱਚ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਹਮਦਰਦੀ ਜਾਂ ਸਿਫਤਾਂ ਤਾਂ ਹਰ ਕੋਈ ਖੁਸ਼ ਹੋ ਕੇ ਪ੍ਰਵਾਨ ਕਰ ਲੈਂਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਆਲੋਚਨਾ ਸਹਿਣ ਕਰਨੀ ਸੌਖੀ ਨਹੀਂ। ਇਸ ਲਈ

ਸਿੱਖ ਚਿੰਤਕ/ਲੇਖਕ ਅਜਮੇਰ ਸਿੰਘ ਵੱਲੋਂ ਹਾਲ ਹੀ ਵਿਚ ਇਕ ਟੀ.ਵੀ. ਚੈਨਲ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਇੰਟਰਵਿਊ ਪਿਛੋਂ ਸੀਨੀਅਰ ਪੱਤਰਕਾਰ ਤੇ ਸਿੱਖ ਚਿੰਤਕ ਕਰਮਜੀਤ ਸਿੰਘ ਨੇ ਲਿਖੇ ਆਪਣੇ ਲੇਖ ਵਿਚ ਅਜਮੇਰ ਸਿੰਘ ਦੇ ਚਿੰਤਨ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੰਦਿਆਂ ਉਸ ਨੂੰ ਕੁਝ ਗੰਭੀਰ ਸਵਾਲਾਂ ਦੇ ਸਨਮੁਖ ਖੜ੍ਹਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਅਜਮੇਰ ਸਿੰਘ ਨੇ ਆਪਣੀਆਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਅਤੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਚਾਰ

ਤਰਲੋਕ ਸਿੰਘ, ਨਿਊਜਰਸੀ

ਲਈ ਪਿਛਲੇ 15 ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਅਮਰੀਕਾ, ਕੈਨੇਡਾ, ਇੰਗਲੈਂਡ ਅਤੇ ਆਸਟਰੇਲੀਆ ਦੇ ਅਣਗਿਣਤ ਚੱਕਰ ਲਾਏ ਹਨ, ਤੇ ਇੰਜ ਆਪਣੇ ਸਮਥਕਾਂ ਦਾ ਕਾਫਲਾ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਇਸ ਕਾਫਲੇ ਵਿਚ ਵੱਡੀ ਗਿਣਤੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਹੈ ਜੋ ਖਾਲਿਸਤਾਨ ਦੀ ਮੰਜ਼ਿਲ ਦੇ ਪਾਂਧੀ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸ ਉੱਤਰੀ ਵਿਚ ਸਨ ਕਿ ਉਹ ਵਕਤ ਵੀ ਆਏਗਾ, ਜਦੋਂ ਅਜਮੇਰ ਸਿੰਘ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਦਰਦ ਕਹਾਣੀ ਨੂੰ ਖਾਲਿਸਤਾਨ ਦੇ ਏਜੰਡੇ ਰਾਹੀਂ ਪੇਸ਼ ਕਰਨਗੇ। ਉਸ ਵੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਪੁਸਤਕਾਂ ਵਿਚ ਪੇਸ਼ ਸਮੱਗਰੀ

ਅਜੇ ਦੂਰ ਹੈ ਅਨੰਦਪੁਰ ਦੀ ਮੰਜ਼ਿਲ

ਉਸ ਦਿਸ਼ਾ ਵੱਲ ਜਾਣ ਦੀ ਆਸ ਵੀ ਬੰਨ੍ਹਾਉਂਦੀ ਸੀ, ਪਰ ਜਦੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇੰਟਰਵਿਊ ਦੌਰਾਨ ਇਹ ਐਲਾਨ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਉਹ ਖਾਲਿਸਤਾਨੀਆਂ ਨਾਲ ਦੋ ਮਿੰਟ ਵੀ ਨਹੀਂ ਬੈਠ ਸਕਦੇ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਡਿਸਗਸਟਿੰਗ (ਕਚਿਆਣ ਭਰਿਆ) ਹੈ, ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਮਰਥਕਾਂ ਵਿਚ ਤਰਬੱਲੀ ਜਿਹੀ ਮੱਚ ਗਈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮਹਿਸੂਸ ਹੋਇਆ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਕੋਈ ਵੱਡਾ ਧੋਖਾ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ। ਅਜਮੇਰ ਸਿੰਘ ਨੇ ਹਾਲਾਤ ਨੂੰ ਭਾਪਦਿਆਂ ਇਕ ਹੋਰ ਇੰਟਰਵਿਊ ਵਿਚ ਆਪਣਾ ਪੱਖ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ, ਪਰ ਉਹ ਇੰਟਰਵਿਊ ਇੰਨੀ ਕਮਜ਼ੋਰ ਹੋ ਨਿਬੜੀ ਕਿ ਅਸਲ ਨਿਸ਼ਾਨੇ 'ਤੇ ਕੇਂਦਰਤ ਹੀ ਨਾ ਹੋ ਸਕੀ।

ਸ. ਕਰਮਜੀਤ ਸਿੰਘ ਦਾ ਤਰਕ ਹੈ ਕਿ ਅਜਮੇਰ ਸਿੰਘ ਨੇ ਸਿੱਖਾਂ ਨੂੰ ਖਾਲਿਸਤਾਨ ਦੇ ਮੁੱਦੇ ਤੋਂ ਭਟਕਾਉਣ ਲਈ 'ਨੇਸ਼ਨ ਸਟੇਟ' ਦਾ

ਮੋਢਾ ਵਰਤਿਆ ਅਤੇ ਇਹ ਰਣਨੀਤੀ ਇਕ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਅਸਿੱਧੇ ਰੂਪ ਵਿਚ ਖਾਲਿਸਤਾਨ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕਰਨਾ ਹੀ ਸੀ। ਖਾਲਿਸਤਾਨੀ ਸਫਾਂ ਵਿਚੋਂ ਕਿਸੇ ਨੇ ਵੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅਜਿਹੇ ਗੁੱਝੇ ਯਤਨਾਂ ਨੂੰ ਬੇਨਕਾਬ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ। ਇਸ ਵਿਚ ਖਾਲਿਸਤਾਨੀ ਸਮਰਥਕਾਂ ਦਾ ਵੀ ਦੋਸ਼ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਹ ਪਤਾ ਲਾਉਣ ਦੀ ਕਦੇ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਹੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਕਿ 'ਨੇਸ਼ਨ ਸਟੇਟ' ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੀ ਨੀਤੀ ਤੇ ਇਸ ਨਾਲ ਜੁੜੀਆਂ ਸੂਖਮ ਤੇ ਬਰੀਕ ਤੱਦਾਂ ਕਿਸ ਦਿਸ਼ਾ ਵੱਲ ਲੈ ਕੇ ਜਾਣਗੀਆਂ।

ਹੁਣ ਖਾਲਿਸਤਾਨੀਆਂ ਬਾਰੇ ਸ. ਅਜਮੇਰ ਸਿੰਘ ਦੀ ਟਿੱਪਣੀ ਤੋਂ ਸਾਰੀ ਗੱਲ ਸਾਹਮਣੇ ਆ ਰਹੀ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਸ. ਕਰਮਜੀਤ ਸਿੰਘ ਦੇ ਲੰਮੇ ਲੇਖ ਨੇ ਦੱਬੀਆਂ ਪਰਤਾਂ ਨੂੰ ਸਾਹਮਣੇ ਲਿਆਂਦਾ ਹੈ। ਸ਼ੋਸ਼ਲ ਮੀਡੀਏ ਉੱਤੇ ਵੀ ਬਹਿਸ ਚੱਲੀ ਹੋਈ ਹੈ। ਇਥੇ ਇਹ ਯਾਦ ਕਰਾਉਣਾ ਵੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ

ਖਾਲਿਸਤਾਨ ਨਾਲ ਜੁੜੀਆਂ ਜਥੇਬੰਦੀਆਂ ਅਤੇ ਇਸ ਨਿਸ਼ਾਨੇ ਨੂੰ ਪ੍ਰਣਾਏ ਸਰਗਰਮ ਜ਼ਿਆਰਤੀਆਂ ਵਿਚ ਵੀ ਅਜਮੇਰ ਸਿੰਘ ਦੀਆਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਉਸ ਦੇ ਅਸਲ ਮਕਸਦ ਪ੍ਰਤੀ ਨਾ ਤਾਂ ਕੋਈ ਗੰਭੀਰ ਬਹਿਸ ਹੋਈ ਹੈ, ਨਾ ਹੀ ਤਿੱਖਾ ਵਿਰੋਧ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਇਹ ਬਹਿਸ ਜਾਂ ਹਿਲਜੁਲ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਹੋਈ?

ਸ. ਕਰਮਜੀਤ ਸਿੰਘ ਦੀ ਦਲੀਲ ਹੈ ਕਿ ਦਰਅਸਲ ਸਿੱਖ ਸਾਵਰਨ ਸਟੇਟ ਦੀ ਹਕੀਕਤ ਨੂੰ ਅਮਲੀ ਜਾਮਾ ਪਹਿਨਾਉਣ ਲਈ ਨਾ ਕੋਈ ਬੌਧਿਕ ਸੰਸਥਾ ਹੈ, ਨਾ ਹੀ ਬੌਧਿਕ ਮਾਹੌਲ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਬੌਧਿਕ ਲਹਿਰ ਦੀ ਸਿਰਜਣਾ ਲਈ ਕੋਈ ਜਥੇਬੰਦਕ ਯਤਨ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਕਿਸੇ ਦੀ ਇਸ ਕਾਰਜ ਵਿਚ ਕੋਈ ਦਿਲਚਸਪੀ ਜੁੜੀ ਹੈ। ਸਿੱਖਾਂ ਦੀ 'ਸਰਬ ਸਾਂਝੀ ਸੋਚ' ਨੇ ਕਿਸੇ ਮਹਾਨ ਅਤੇ ਯਾਦਗਾਰੀ ਬੌਧਿਕ ਰਵਾਇਤ ਨੂੰ ਵੀ ਸਥਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ। ਇਸੇ ਲਈ ਅਚਾਨਕ ਕੋਈ

ਸਟੇਟ ਦੀ ਆਲੋਚਨਾ ਦੇ ਪੈਂਤੜੇ ਨੂੰ ਸਿੱਖ ਨੇਸ਼ਨ ਸਟੇਟ ਦੇ ਵਿਰੋਧ ਦਾ ਮੁੱਢ ਦੱਸਿਆ ਹੈ। ਕਰਮਜੀਤ ਸਿੰਘ ਅਨੁਸਾਰ, ਅਜਮੇਰ ਸਿੰਘ ਵੱਲੋਂ ਜਿਸ ਤਰਕ ਨਾਲ ਹਿੰਦੂ ਨੇਸ਼ਨ ਸਟੇਟ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਉਸ ਨਾਲ ਤਾਂ ਸਿੱਖ ਨੇਸ਼ਨ ਸਟੇਟ ਦੀ ਅਗਾਊਂ ਹੀ 'ਸਿਧਾਂਤਕ ਘੇਰਾਬੰਦੀ' ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਜਾਪਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਅੱਗੇ ਕਰਮਜੀਤ ਸਿੰਘ ਵੱਲੋਂ ਅਜਮੇਰ ਸਿੰਘ ਦਾ ਸਿੱਖਾਂ ਨੂੰ ਦੂਜੀ ਗੁਲਾਮੀ ਦੇਣ ਵਾਲਿਆਂ ਨਾਲ ਰਲ ਜਾਣ ਦਾ ਪ੍ਰਗਟਾਇਆ ਤੋੜਕਾ ਗੱਦਾਰੀ ਦਾ ਤਮਗਾ ਦੇਣ ਨਾਲੋਂ ਐਵੇਂ ਹਵਾ ਕੁ ਭਰ ਈ ਬੋਲੇ ਰਹਿ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਕਰਮਜੀਤ ਸਿੰਘ ਦੇ ਇਹ ਕਹਿਣ, ਕਿ 'ਅਜਮੇਰ ਸਿੰਘ ਰੂਪੀ ਲੋਕਤ ਉਪਰ ਹੁਣ ਖਾਲਿਸਤਾਨ ਦੀ ਨਕਾਸ਼ੀ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਹੈ' ਤੋਂ ਤਾਂ ਇਹ ਲਗਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕੋਈ ਹੋਰ ਨਕਸ਼-ਨਿਗਾਰ ਅਜਮੇਰ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਖਾਲਿਸਤਾਨੀ ਸਾਂਚੇ ਵਿਚ ਢਾਲਣ ਵਾਸਤੇ ਜ਼ੋਰ ਲਾ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਪਰ ਉਸ ਦੇ ਯਤਨਾਂ ਨੂੰ ਬੂਰ ਨਾ ਪਿਆ ਹੋਵੇ। ਕੀ ਖਾਲਿਸਤਾਨੀ ਧਿਰਾਂ ਨੇ ਅਜਮੇਰ ਸਿੰਘ ਰੂਪੀ 'ਪੱਤੋਦਾਰ' ਬੂਟੇ ਤੋਂ ਸੰਘਣੀ ਛਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਨਾਲ ਖਾਲਿਸਤਾਨ ਦੀ ਨਕਸ਼-ਨਗੀਰੀ ਦੇ 'ਰਸੀਲੇ' ਫਲ ਦੀ ਵੀ ਆਸ ਰੱਖੀ ਸੀ ਅਤੇ ਅਜਮੇਰ ਸਿੰਘ ਉਸ 'ਤੇ ਖਰਾ ਨਹੀਂ ਉਤਰਿਆ? ਜੇ ਐਸਾ ਹੈ ਤਾਂ ਇਹ ਉਕਾਈ ਖਾਲਿਸਤਾਨੀ ਧਿਰਾਂ ਦੀ ਹੈ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵੱਲੋਂ ਬੂਟਾ ਲਾਉਣ ਵੇਲੇ ਬੂਟੇ ਦੀ ਪਰਖ ਕਰਨੀ ਵੀ ਬਣਦੀ ਸੀ। ਖਾਲਿਸਤਾਨੀ ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਕੁਝ ਸਵਾਲਾਂ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਤਾਂ ਕਰਨਾ ਹੀ ਪਵੇਗਾ। ਪੰਜਾਬ ਵਿਚਲੇ ਸਿਆਸੀ ਖਲਾਅ ਨੂੰ ਜਿਵੇਂ ਆਮ ਆਦਮੀ ਪਾਰਟੀ ਨੇ ਆਣ ਮੱਲਿਆ ਹੈ, ਉਸ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਖਾਲਿਸਤਾਨੀ ਧਿਰ ਨੂੰ ਸਵਾਲ ਤਾਂ ਕੀ, ਕੋਈ ਇਹ ਮਿਹਣਾ ਵੀ ਮਾਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ 'ਬੇਰੀਆਂ' ਨੂੰ ਬੇਰ ਲੱਗ ਗਏ, ਤੈਨੂੰ ਕੁਝ ਨਾ ਲੱਗਾ ਮੁਟਿਆਰੇ।

ਸੱਚ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਖਾਲਿਸਤਾਨੀ ਧਿਰਾਂ ਖਾਲਿਸਤਾਨ ਨੂੰ ਸਬਦਾਂ ਦੀਆਂ ਝਾੜੀਆਂ ਵਿਚੋਂ ਬਾਹਰ ਨਹੀਂ ਕੱਢ ਸਕੀਆਂ (ਸਿ. ਗੁਰਤੇਜ ਸਿੰਘ ਦੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਅਨੁਸਾਰ)। ਬਹੁਤੇ ਵਿਸਥਾਰ ਵਿਚ ਨਾ ਜਾਂਦਿਆਂ ਸੰਖੇਪ ਵਿਚ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਘੜੀ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਖਾਲਿਸਤਾਨੀ ਧਿਰਾਂ ਅਜਮੇਰ ਸਿੰਘ ਦੇ ਖਾਲਿਸਤਾਨ ਦਾ ਨਕਸ਼-ਨਿਗਾਰ ਹੋਣ ਦਾ ਟਪਲਾ ਖਾ ਗਈਆਂ। ਕੀ ਅਜਮੇਰ ਸਿੰਘ ਨੇ ਕਦੇ ਐਸਾ ਹੋਣ ਦਾ ਭਰਮ ਪੈਦਾ ਵੀ ਕੀਤਾ ਸੀ? ਇਸ ਬਾਰੇ ਜਾਂ ਅਜਮੇਰ ਸਿੰਘ ਜਾਣਦੇ ਹੋਣਗੇ ਜਾਂ ਬਾਕੀ ਧਿਰਾਂ, ਪਰ ਉਹ ਖਾਲਿਸਤਾਨ ਦਾ ਨਕਸ਼-ਨਿਗਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਹੁਣ ਖਾਲਿਸਤਾਨੀ ਧਿਰਾਂ ਸਾਹਮਣੇ ਸਵਾਲ ਇਹ ਵੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਅਜਮੇਰ ਸਿੰਘ ਵੱਲੋਂ ਖਾਲੀ ਕੀਤੀ ਥਾਂ ਨੂੰ ਭਰ ਕੇ ਭਵਿੱਖ ਦੀ ਨਕਸ਼-ਨਗੀਰੀ ਦਾ ਕਾਰਜ ਕਿਸ ਹਵਾਲੇ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ?

ਸ. ਕਰਮਜੀਤ ਸਿੰਘ ਵੱਲੋਂ ਲਹਿਰ ਦੇ ਜੁਝਾਰੂਆਂ ਵੱਲੋਂ ਹਕੂਮਤੀ ਜਬਰ ਝੱਲਦਿਆਂ ਦਿਖਾਈ ਗਈ 'ਰੂਹਾਨੀ ਮਜ਼ਬੂਤੀ' ਦੀ ਕੀਤੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਖੋਜ ਭਵਿੱਖ ਦੀ ਉਹ ਨਕਸ਼-ਨਗੀਰੀ, ਜਿਸ ਤੋਂ ਅਜਮੇਰ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਖਹਿਤਾ ਛੁਡਾਉਣ ਵਾਲਾ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਨਹੀਂ ਸਗੋਂ ਅਤੀਤ ਦੇ ਝਿਰਿਆਂ ਵਿਚ ਹੀ ਘੁੰਮਣ ਵਾਲੀ ਗੱਲ ਹੋਵੇਗੀ।

ਵਿਦਵਾਨ ਉਠਦਾ ਹੈ ਤੇ ਆਪਣੀ ਮਨਮਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਸੰਗਤਾਂ ਉੱਤੇ ਠੋਸਣ ਦਾ ਯਤਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕੋਈ ਵੀ ਕਿਸੇ ਸਰਬਪੱਖੀ ਬਹਿਸ ਲਈ ਅੱਗੇ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ ਜਾਂ ਚੁਣੌਤੀ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ। ਅੱਜ ਹਾਲਤ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਖਾਲਿਸਤਾਨੀ ਵਿਦਵਤਾਂ ਨੂੰ ਖਾਸ ਦਿਸ਼ਾ ਦੇਣ ਦਾ ਮੈਦਾਨ ਖਾਲੀ ਪਿਆ ਹੈ।

ਮੈਂ ਕਰਮਜੀਤ ਸਿੰਘ ਦੀ ਇਸ ਧਾਰਨਾ ਨਾਲ ਕਿਸੇ ਹੱਦ ਤੱਕ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ ਕਿ ਵਿਚਾਰਾਂ ਦੀ ਚੋਧਰ ਕਿਸੇ ਇਕ ਬੰਦੇ ਉੱਤੇ ਕੇਂਦਰਤ ਨਹੀਂ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ, ਸਗੋਂ ਵਿਦਵਾਨਾਂ ਦੀ ਵੱਡੀ ਟੀਮ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜੋ ਪੰਥ ਦੀ ਬੌਧਿਕ ਅਗਵਾਈ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਲਏ, ਪਰ ਸਾਡਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਔਖੇ ਕੰਮ ਲਈ ਵੱਡਾ ਪ੍ਰਾਜੈਕਟ ਤਿਆਰ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਫਿਲਹਾਲ ਇਸ ਪਹਿਲੂ ਤੋਂ ਸਾਡੇ ਪੱਲੇ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਹੀ ਹੈ। ਅਜੇ ਮੰਜ਼ਿਲ ਦੂਰ ਜਾਪਦੀ ਹੈ ਤੇ ਹਨੇਰੇ ਗਝੇ ਹਨ। ਇਸੇ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਤੋਂ ਉਦਾਸੀ 'ਚ ਹੀ ਹਰਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਮਹਿਬੂਬ ਦਸਮੇਸ਼ ਪਿਤਾ ਨੂੰ ਆਵਾਜ਼ਾਂ ਮਾਰਦੇ ਰਹੇ ਹਨ:

ਤੂੰ ਬਹੁਤੀ ਕਲਗੀ ਵਾਲਿਆ,
ਕੋਈ ਦੇਸ ਨਾ ਸਾਡਾ।
ਸੁਪਨਾ ਪੂਰੀ ਅਨੰਦ ਦਾ, ਬੇਨੂਰ, ਦੁਰਾਡਾ।

ਐਸਕੇਪ ਰੂਟ ਦੀ ਤਲਾਸ਼ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ ਅਜਮੇਰ ਸਿੰਘ

ਪਿਛਲੇ ਕਰੀਬ 15 ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਖਾਲਿਸਤਾਨ ਦੀ ਹਮਾਇਤ ਕਰਦੇ ਆ ਰਹੇ ਸਿੱਖ ਚਿੰਤਕ ਸ. ਅਜਮੇਰ ਸਿੰਘ ਵਲੋਂ ਖਾਲਿਸਤਾਨੀਆਂ ਬਾਰੇ ਕੀਤੀ ਗਈ ਟਿੱਪਣੀ ਪਿਛੋਂ 'ਪੰਜਾਬ ਟਾਈਮਜ਼' ਵਿਚ ਛਪੇ ਮੇਰੇ ਲੇਖ 'ਬਿਤਕ ਗਏ ਹਨ ਅਜਮੇਰ ਸਿੰਘ ਆਪਣੀ ਮੰਜ਼ਿਲ ਤੋਂ' ਬਾਰੇ ਸੋਸ਼ਲ ਮੀਡੀਏ 'ਤੇ ਅਖਬਾਰ 'ਕੌਮਾਂਤਰੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਟਾਈਮਜ਼' ਦੇ ਮਾਲਕ ਸ. ਜਸਜੀਤ ਸਿੰਘ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਮੈਂ ਡੂੰਘੇ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੇ ਹਨ। ਦਰਅਸਲ ਮੈਂ ਇਹ ਕਦਾਚਿਤ ਨਹੀਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਚਲਦੇ ਰੋਲੇ ਵਿਚ ਅਸਲ ਨੁਕਤੇ ਹੀ ਗੁਆਚ ਜਾਣ ਅਤੇ ਬਹਿਸ ਆਪਣੇ ਨਿਸ਼ਾਨੇ ਤੋਂ ਹੀ ਭਟਕ ਜਾਵੇ। ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਸਾਰੇ ਜਾਗਦੇ ਅਤੇ ਅੱਧ-ਸੁੱਤੇ ਵੀਰਾਂ ਨੂੰ ਵਾਰ-

ਕਰਮਜੀਤ ਸਿੰਘ ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ
ਫੋਨ: 91-99150-91063

ਵਾਰ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦਾ ਆ ਰਿਹਾ ਹਾਂ ਕਿ ਭਰਾਵੇ! ਨੇਸ਼ਨ ਸਟੇਟ ਦੇ ਸੰਕਲਪ ਨੂੰ ਸਮਝੋ। ਆਪਣੇ ਰੁਝੇਵਿਆਂ ਵਿਚੋਂ ਕੁਝ ਵਿਹਲ ਕੱਢੋ ਅਤੇ ਨੇਸ਼ਨ ਸਟੇਟ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਧਿਆਨ ਦਾ ਕੇਂਦਰ ਬਣਾਵੇ। ਇਹ ਬੇਹੱਦ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਸ. ਅਜਮੇਰ ਸਿੰਘ ਨੇਸ਼ਨ ਸਟੇਟ ਦਾ ਮੋਢਾ ਵਰਤ ਕੇ ਹੀ ਅਸਲ ਵਿਚ ਸਿੱਖ ਸੌਵਰਨ (ਖੁਦਮੁਖਤਾਰ) ਸਟੇਟ (ਖਾਲਿਸਤਾਨ) ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕਰਨ ਵਿਚ ਲੱਗੇ ਹੋਏ ਹਨ। ਇਹ ਕੰਮ ਵਿੰਗੇ-ਟੇਢੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ ਤੇ ਕਈ ਵਾਰ ਅਣਦਿਸਦਾ ਤੇ ਅਣਪਛਾਤਾ ਹੀ ਰਹਿ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਯੋਜਨਾਬੱਧ ਕੰਮ ਅਚਾਨਕ ਹੀ ਨਹੀਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਗਿਆ, ਸਗੋਂ ਦੋ-ਤਿੰਨ ਸਾਲ ਤੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ ਹੋਇਆ ਹੈ।

ਸਾਡੀ ਚਿੰਤਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਨੇਸ਼ਨ ਸਟੇਟ ਦਾ ਮੁੱਦਾ ਐਨਾ ਬਾਰੀਕ, ਗੁੰਝਲਦਾਰ, ਬਹੁਪੱਖੀ ਤੇ ਬਹੁਦਿਸ਼ਾਵੀ ਹੈ ਕਿ ਛੇਤੀ ਕੀਤੀਆਂ ਇਸ ਦੀਆਂ ਸੂਖਮ ਤੰਦਾਂ ਫੜ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀਆਂ। ਉਤੋਂ ਇਕ ਹੋਰ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਇਹ ਬਣੀ ਹੋਈ ਹੈ ਕਿ ਸੁਲਝੇ ਹੋਏ ਖਾਲਿਸਤਾਨੀ ਵੀ ਇਹ ਬੁਝਣ ਲਈ ਘੱਟ ਹੀ ਵਿਹਲ ਕੱਢਦੇ ਹਨ ਕਿ ਅਜਮੇਰ ਸਿੰਘ ਕਿਹੜੇ 'ਟੇਸ਼ਨ ਤੋਂ' ਬੋਲ ਰਹੇ ਹਨ, ਪਰ ਅਜਮੇਰ ਸਿੰਘ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚ 15 ਸਾਲ ਕੰਮ ਕਰ ਕੇ ਇਹ ਪਤਾ ਲਾ ਲਿਆ ਹੈ ਕਿ ਖਾਲਿਸਤਾਨੀ ਡੂੰਘੇ ਨਹੀਂ ਹਨ ਅਤੇ ਉਹ ਅਜੇ ਗਿੱਟੇ-ਗਿੱਟੇ ਪਾਣੀਆਂ ਵਿਚ ਹੀ ਤਰਨ ਦੀ ਜਾਚ ਸਿੱਖ ਰਹੇ ਹਨ।

ਕੀ ਸ. ਜਸਜੀਤ ਸਿੰਘ ਵੀ ਜਾਣੇ ਜਾਂ ਅਣਜਾਣੇ ਆਪਣਾ ਨਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚ ਦਰਜ ਕਰਵਾਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ? ਸੋਸ਼ਲ ਮੀਡੀਏ 'ਤੇ ਸਾਡੇ ਬਾਰੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਤਾਜ਼ਾ ਟਿੱਪਣੀ ਤੋਂ ਤਾਂ ਇਹੋ ਇਸ਼ਾਰੇ ਮਿਲ ਰਹੇ ਹਨ। ਖੇਡਾਂ ਦੀ ਉਤਮ ਕਲਾ ਨੂੰ ਸਿਆਸਤ ਨਾਲ ਜੋੜਨ ਅਤੇ ਇਸ ਹੁਨਰ ਵਿਚ ਪਿਛਲੇ ਕਈ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਬੇਮਿਸਾਲ ਸਫਲਤਾ ਹਾਸਲ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਇਹ ਵੀਰ ਸਾਡੇ ਉਤੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਅਜਮੇਰ ਸਿੰਘ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਮੁਲਾਕਾਤ ਨੂੰ ਤਾਂ ਆਪਣੀ ਬਹਿਸ ਦਾ ਆਧਾਰ ਬਣਾਇਆ ਅਤੇ ਛਪਵਾਇਆ ਵੀ ਹੈ, ਪਰ ਦੂਜੀ ਮੁਲਾਕਾਤ ਵਿਚ ਅਜਮੇਰ ਸਿੰਘ ਵਲੋਂ ਦਿੱਤੇ ਸਪਸ਼ਟੀਕਰਨ ਨੂੰ 'ਅਣਗੋਲਿਆਂ' ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਇਸ ਵੀਰ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਦੱਸੀਏ ਕਿ ਕਰੀਬ ਇਕ ਘੰਟੇ ਦੀ ਇਸ ਦੂਜੀ ਮੁਲਾਕਾਤ ਨੂੰ ਮੈਂ ਤਿੰਨ ਵਾਰ ਸੁਣਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੁਣਿਆ ਹੈ, ਪਰ ਜਿਸ ਵਿਅਕਤੀ ਨੇ ਪਹਿਲੀ ਮੁਲਾਕਾਤ ਨੂੰ ਤੀਜੀ ਅੱਖ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਿਆ ਤੇ ਸੁਣਿਆ ਹੋਵੇ,

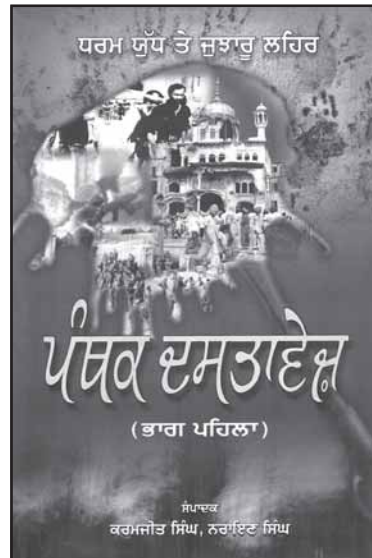
ਸ. ਅਜਮੇਰ ਸਿੰਘ ਦੀਆਂ ਖਾਲਿਸਤਾਨੀਆਂ ਬਾਰੇ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਤੋਂ ਛਿੜੀ ਬਹਿਸ ਦੇ ਸਿਲਸਿਲੇ ਵਿਚ ਸੋਸ਼ਲ ਮੀਡੀਏ ਉਤੇ ਸ. ਜਸਜੀਤ ਸਿੰਘ (ਮਾਲਕ 'ਕੌਮਾਂਤਰੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਟਾਈਮਜ਼') ਦੀਆਂ ਕੁਝ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਆਈਆਂ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਉਤੇ ਪ੍ਰਤੀਕਰਮ ਵਜੋਂ ਸ. ਕਰਮਜੀਤ ਸਿੰਘ ਦਾ ਇਹ ਲੇਖ ਛਾਪ ਰਹੇ ਹਾਂ। -ਸੰਪਾਦਕ

ਉਸ ਨੂੰ ਸਹਿਜੇ ਹੀ ਪਤਾ ਲੱਗ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿ ਦੂਜੀ ਮੁਲਾਕਾਤ ਵਿਚ ਅਜਮੇਰ ਸਿੰਘ ਮੁੱਦਿਆਂ ਤੋਂ ਲਾਂਭੇ ਜਾ ਕੇ ਕਿਸੇ ਬਚਾਉ ਵਾਲੇ ਰਸਤੇ (ਐਸਕੇਪ ਰੂਟ) ਦੀ ਤਲਾਸ਼ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਬਚਾਅ ਲਈ ਨਿਸ਼ਾਨਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮਾਨ ਦਲ ਦੇ ਖਾਲਿਸਤਾਨੀਆਂ ਵੱਲ ਸੋਧ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਜਦਕਿ ਹਕੀਕਤ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਅਜਮੇਰ ਸਿੰਘ ਨੇ ਖਾਲਿਸਤਾਨ ਹਮਾਇਤੀਆਂ ਵਿਰੁਧ ਨਫਰਤ ਦਾ ਰਿਉੜੀ-ਪ੍ਰਸ਼ਾਦ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਵਿਤਕਰੇ ਤੋਂ ਸਾਰੇ ਖਾਲਿਸਤਾਨੀਆਂ ਨੂੰ ਬਰਾਬਰ ਵੰਡਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਜਸਜੀਤ ਸਿੰਘ ਵੀ ਉਨ੍ਹਾਂ 'ਚ ਸ਼ਾਮਿਲ ਹਨ, ਪਰ ਹੈਰਾਨੀ ਹੈ ਕਿ ਅਜਮੇਰ ਸਿੰਘ ਵਲੋਂ ਸਰਬ-ਸਾਂਝੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੀਤੇ ਅਪਮਾਨ ਦਾ ਰੂਪ ਇਸ ਸਾਬਕਾ ਖਿਡਾਰੀ ਨੂੰ ਮਹਿਸੂਸ ਨਹੀਂ ਹੋ ਰਿਹਾ!

ਹੋਰ ਸੁਣੋ, ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਗੱਲ ਨੇਸ਼ਨ ਸਟੇਟ ਵੱਲ ਘੁਮਾਈ ਸੀ ਅਤੇ ਉਮੀਦ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਵੀਰ ਨੇਸ਼ਨ ਸਟੇਟ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਗਹਿਰ ਗੰਭੀਰ, ਸੁਖਤ ਸਿਆਣੀ ਗੱਲ ਕਰੇਗਾ। ਜੇ ਨੇਸ਼ਨ ਸਟੇਟ ਬੁਰੀ ਹੈ ਤਾਂ ਵੀ ਦੱਸੇਗਾ ਅਤੇ ਜੇ ਚੰਗੀ ਹੈ ਤਾਂ ਵੀ, ਸਾਡੀ ਮਿਹਨਤ ਤੇ ਸਾਡੇ ਨਜ਼ਰੀਏ ਦੀ ਕੁਝ ਤਾਂ ਦਾਦ ਦੇਵੇਗਾ, ਪਰ ਨੇਸ਼ਨ ਸਟੇਟ ਬਾਰੇ ਇਕ ਅੱਧੀ ਲਾਈਨ ਲਿਖ ਕੇ ਅੱਖ ਦੇ ਫੇਰ ਵਿਚ ਝਕਾਨੀ ਦਿੰਦਿਆਂ ਹੋਰ ਪਾਸੇ ਨਿਕਲ ਗਿਆ ਤੇ ਅਨਾੜੀ ਖਿਡਾਰੀਆਂ ਵਾਂਗ ਫਾਉਲ ਗੇਮ ਖੇਡਣ ਤੁਰ ਪਿਆ। ਉਹ ਇਹ ਭੁੱਲ ਗਿਆ ਕਿ ਕੋਈ 'ਰੈਫਰੀ' ਵੀ ਉਸ ਨੂੰ ਵੇਖ ਰਿਹਾ ਹੈ।

ਸ. ਜਸਜੀਤ ਸਿੰਘ ਨੇ ਅਜਮੇਰ ਸਿੰਘ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿਚ ਸਫਾਈਆਂ ਦੇਣ ਲਈ ਵੀਡੀਓ ਵੀ ਪੇਸ਼ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਜੋ ਦੋ ਮੁਲਾਕਾਤਾਂ ਨੂੰ ਕੱਟ-ਵੱਢ ਕੇ ਜੋੜੀ ਗਈ ਸੀ, ਪਰ ਇਥੇ ਵੀ ਜਸਜੀਤ ਸਿੰਘ ਦਾ ਇਹ ਦਾਅ ਚੱਲ ਨਹੀਂ ਸਕਿਆ, ਕਿਉਂਕਿ ਅਜਮੇਰ ਸਿੰਘ ਨੇ ਤਾਂ ਇਸੇ ਵੀਡੀਓ ਵਿਚ ਹੀ ਨੰਗੇ-ਚਿੱਟੇ ਰੂਪ ਵਿਚ ਨੇਸ਼ਨ ਸਟੇਟ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਇਉਂ ਕਰ ਕੇ ਜਸਜੀਤ ਸਿੰਘ ਨੇ ਸਿੱਧ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਉਹ ਅਜਮੇਰ ਸਿੰਘ ਦੇ ਕਮਜ਼ੋਰ ਤੇ ਮਾੜੇ ਵਕੀਲ ਹਨ। ਚੰਗੇ ਵਕੀਲ ਤਿਆਰੀ ਕਰ ਕੇ ਅਦਾਲਤ ਵਿਚ ਆਉਂਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਬਦਕਿਸਮਤੀ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਸਾਡਾ ਇਹ ਵੀਰ ਅਜਮੇਰ ਸਿੰਘ ਦਾ ਵਕੀਲ ਵੀ ਬਣ ਗਿਆ ਅਤੇ ਨਾਲ ਹੀ ਜੱਜ ਦੀ ਕੁਰਸੀ ਵੀ ਸਾਂਝ ਲਈ। ਫੇਰ ਤਾਂ ਹਰ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਪਤਾ ਸੀ, "ਹਮਰਾ ਕਸੂਰ ਨਿਕਲੇਗਾ।"

ਸ. ਜਸਜੀਤ ਸਿੰਘ ਇਹ ਇਤਰਾਜ਼ ਵੀ ਉਠਾ ਰਹੇ ਹਨ ਕਿ ਅਸੀਂ ਨੇਸ਼ਨ ਸਟੇਟ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਮਾਡਲ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ? ਸਾਰੇ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਕਿ ਜਸਜੀਤ ਸਿੰਘ ਖੁਦ ਵੱਡੇ ਅਖਬਾਰ ਦੇ ਮਾਲਕ ਹਨ ਅਤੇ ਕਦੇ-ਕਦੇ ਕਲਮ ਚਲਾਉਣ ਦਾ ਅਭਿਆਸ ਵੀ ਕਰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਵੈਸੇ ਵੀ ਇਹ ਅਖਬਾਰ ਸਿੱਖ ਸੌਵਰਨ ਸਟੇਟ (ਖਾਲਿਸਤਾਨ) ਦੇ ਪ੍ਰਚਾਰ ਤੇ ਪ੍ਰਸਾਰ ਲਈ ਸੱਚੇ ਦਿਲੋਂ ਵਚਨਬੱਧ ਹੋਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਵੀ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਬੜੀ ਹਲੀਮੀ ਨਾਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪੁੱਛਦੇ ਹਾਂ ਕਿ

ਜਸਜੀਤ ਸਿੰਘ ਇਹ ਇਤਰਾਜ਼ ਵੀ ਉਠਾ ਰਹੇ ਹਨ ਕਿ ਅਸੀਂ ਨੇਸ਼ਨ ਸਟੇਟ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਮਾਡਲ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ? ਸਾਰੇ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਕਿ ਜਸਜੀਤ ਸਿੰਘ ਖੁਦ ਵੱਡੇ ਅਖਬਾਰ ਦੇ ਮਾਲਕ ਹਨ ਅਤੇ ਕਦੇ-ਕਦੇ ਕਲਮ ਚਲਾਉਣ ਦਾ ਅਭਿਆਸ ਵੀ ਕਰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਵੈਸੇ ਵੀ ਇਹ ਅਖਬਾਰ ਸਿੱਖ ਸੌਵਰਨ ਸਟੇਟ (ਖਾਲਿਸਤਾਨ) ਦੇ ਪ੍ਰਚਾਰ ਤੇ ਪ੍ਰਸਾਰ ਲਈ ਸੱਚੇ ਦਿਲੋਂ ਵਚਨਬੱਧ ਹੋਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਵੀ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਬੜੀ ਹਲੀਮੀ ਨਾਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪੁੱਛਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਜੇ ਕਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸਿੱਖ ਸਟੇਟ ਦੇ ਮਾਡਲ ਬਾਰੇ ਆਪਣੇ ਅਖਬਾਰ ਵਿਚ ਕੋਈ ਵੱਡੀ ਤੇ ਯਾਦਗਾਰੀ ਬਹਿਸ ਚਲਾਉਣ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਕੀਤਾ ਹੋਵੇ ਤੇ ਅਸੀਂ ਉਸ ਬਹਿਸ ਵਿਚ ਜੇ ਕਦੇ ਸ਼ਾਮਿਲ ਹੋਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਸਾਨੂੰ ਜ਼ਰੂਰ ਦੋਸ਼ੀਆਂ ਦੇ ਕਟਹਿਰੇ ਵਿਚ ਖੜ੍ਹਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ।

ਸਿੰਘ ਵੀ ਤਾਂ ਇਸ ਅਖਬਾਰ ਦੇ ਮੁੱਖ ਸੰਪਾਦਕ ਰਹੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਹ ਬਹਿਸ ਕਦੇ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਚਲਾਈ?

ਇਸ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਖਾਲਿਸਤਾਨ ਦੀ ਮੰਜ਼ਿਲ ਬਾਰੇ 101 ਸਵਾਲ ਮੈਂ ਪੰਥ ਦੀ ਝੋਲੀ ਪਾਏ ਸਨ ਤੇ ਉਹ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਤੋਂ ਨਿਕਲਦੇ ਮੈਗਜ਼ੀਨ 'ਵੰਗਾਰ' ਵਿਚ ਛਪ ਵੀ ਚੁੱਕੇ ਹਨ। ਸ. ਜਸਜੀਤ ਸਿੰਘ ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਮਿਹਣੇ ਵੀ ਅਕਸਰ ਮਾਰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਮੈਂ ਕੋਈ ਕਿਤਾਬ ਨਹੀਂ ਲਿਖੀ ਅਤੇ ਸ. ਅਜਮੇਰ ਸਿੰਘ ਨੇ ਕਈ ਕਿਤਾਬਾਂ ਲਿਖ ਛੱਡੀਆਂ ਹਨ, ਤੇ ਅਸੀਂ ਈਰਖਾ ਵਸ ਅਜਮੇਰ ਸਿੰਘ ਦੀ ਮੁਖਾਲਫਤ ਕਰਨ ਵਿਚ ਲੱਗੇ ਹੋਏ ਹਾਂ। ਇੰਜ ਕਿਤਾਬਾਂ ਦੀ ਦਹਿਸ਼ਤ ਪਾ ਕੇ ਸਾਨੂੰ ਚੁੱਪ ਕਰਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ, ਪਰ ਜਸਜੀਤ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਤਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਅਜਮੇਰ ਸਿੰਘ ਦੀਆਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਦੀ ਭਰਪੂਰ ਮਹਿਮਾ 6-7 ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਕਰ ਚੁੱਕੇ ਹਾਂ ਤੇ ਇਹ ਮਹਿਮਾ ਕਰ ਕੇ ਅਜਮੇਰ ਸਿੰਘ ਦੇ ਵਿਰੋਧੀਆਂ ਦਾ ਮੂੰਹ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਫੇਰ ਜਦੋਂ ਅਜਮੇਰ ਸਿੰਘ ਨੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਛਕਿਆ ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਫੇਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਕਸੀਦਾ ਪੜ੍ਹਿਆ। ਇਹ ਸਾਰਾ ਕੁਝ ਉਚ-ਪੱਧਰ ਦੇ ਲੇਖਾਂ ਸਮੇਤ ਬਾਕਾਇਦਾ ਰਿਕਾਰਡ ਵਿਚ ਦਰਜ ਹੈ। ਹਾਂ, ਮੈਂ ਖੁਸ਼ਾਮਦ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਕਿਉਂਕਿ ਖੁਸ਼ਾਮਦੀ ਲੁਕਵੇਂ ਦੁਸ਼ਮਣ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਜਰਮਨੀ ਦੇ ਸਿਆਣਿਆਂ ਨੇ ਲੰਮੀ ਬਹਿਸ ਕਰ ਕੇ ਇਹ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਿਆ ਹੈ, ਪਈ ਖੁਸ਼ਾਮਦੀ ਦੇ ਇਕ ਹੱਥ ਵਿਚ ਪਾਣੀ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਹੱਥ ਵਿਚ ਅੱਗ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਹੁਣ ਜੇ ਮੈਂ ਅਜਮੇਰ ਸਿੰਘ ਦੇ ਚਿੰਤਨ ਦੀ ਆਲੋਚਨਾ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਹੋਇਆ ਹਾਂ ਤਾਂ ਜਸਜੀਤ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਦਿਮਾਗ ਉਤੇ ਬੋਝ ਪਾ ਕੇ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਇਹ ਤਾਂ ਪਛਾਣ ਕਰਨੀ ਹੀ ਚਾਹੀਦੀ ਸੀ ਕਿ ਇਸ ਆਲੋਚਨਾ ਦਾ ਕੋਈ ਖਾਸ ਕਾਰਨ ਹੋਵੇਗਾ। ਮੈਨੂੰ ਐਵੇਂ ਹਵਾ ਵਿਚ ਤੀਰ ਛੱਡਣ ਦਾ ਕੋਈ ਸ਼ੌਕ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਮੈਂ ਸਪਸ਼ਟ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਹੁਣ ਫੇਰ ਸਪਸ਼ਟ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹਾਂ ਕਿ ਅਜਮੇਰ ਸਿੰਘ ਦੇ ਚਿੰਤਨ ਵਿਚ ਕੋਈ ਗਤਬਤ ਆ ਚੁੱਕੀ ਹੈ। ਗਤਬਤ ਹੀ ਨਹੀਂ, ਸਗੋਂ ਵੱਡੀ ਗਤਬਤ ਹੈ। ਉਹ ਵਲ-ਵਿੰਗ ਪਾ ਕੇ ਨੇਸ਼ਨ ਸਟੇਟ ਦੇ ਨਾਂ ਹੇਠ ਖਾਲਿਸਤਾਨ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ, ਪਰ ਜਸਜੀਤ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਇਤਰਾਜ਼ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਇਹ ਬਹਿਸ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਆਪਣੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿਚ 'ਚੋਰਾਹੇ' ਵਿਚ ਕਿਉਂ ਲੈ ਆਇਆ, ਜਦਕਿ ਚੋਰਾਹੇ ਵਿਚ ਲਿਆਉਣ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਅਜਮੇਰ ਸਿੰਘ ਨੇ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਮੈਂ ਤਾਂ ਕੇਵਲ ਜਵਾਬ ਹੀ ਦੇ ਰਿਹਾ ਹਾਂ; ਫਿਰ ਵੀ ਉਹ ਪੱਥਰਾਂ ਦੀ ਵਾਛੜ ਮੇਰੇ ਵੱਲ ਹੀ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਹੈਰਾਨੀ ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਹੈ ਕਿ ਪੱਥਰ 'ਇਧਰ' ਹੀ ਕਿਉਂ ਆ ਰਹੇ ਹੈ, 'ਉਧਰ' ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਜਾ ਰਹੇ।

ਜਿਥੋਂ ਤਕ ਕਿਤਾਬਾਂ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਅਸੀਂ ਜੇਲ੍ਹ ਵਿਚ ਨਜ਼ਰਬੰਦ ਭਾਈ ਨਰੈਣ ਸਿੰਘ ਚੌਰਾ ਨਾਲ ਰਲ ਕੇ ਪੰਜ ਸੌ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਫਿਆਂ ਦੀ ਕਿਤਾਬ 'ਪੰਥਕ ਦਸਤਾਵੇਜ਼' ਛਪਵਾ ਚੁੱਕੇ ਹਾਂ ਜਿਸ ਵਿਚ ਸ਼ਹੀਦ ਹੋਏ ਸਿੰਘਾਂ ਨੇ ਆਪਣੀ ਜੱਦੋਜਹਿਦ ਦੌਰਾਨ ਖੁਦ ਗਵਾਹੀਆਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਸੰਘਰਸ਼ ਕੇਵਲ ਤੇ ਕੇਵਲ ਖਾਲਿਸਤਾਨ ਲਈ ਸੀ, ਪਰ ਹੈਰਾਨੀ ਤੇ ਰੋਸ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਜਸਜੀਤ ਸਿੰਘ ਆਪ ਵੀ ਉਸ ਦੌਰ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਰਹੇ ਹਨ, ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਕਿਸ ਮਜਬੂਰੀ ਵਿਚ ਉਹ ਅਜਮੇਰ ਸਿੰਘ ਦੀ ਇਸ ਟਿੱਪਣੀ ਉਤੇ ਰਤਾ ਮਾਸਾ ਵੀ ਕਿੰਤੂ ਨਹੀਂ ਕਰ ਰਹੇ ਕਿ ਉਹ ਖਾਲਿਸਤਾਨੀਆਂ ਨਾਲ

ਵਿਚਾਰ-ਚਰਚਾ

ਦੇ ਮਿੱਟ ਵੀ ਨਹੀਂ ਬੈਠ ਸਕਦੇ, ਕਿ ਖਾਲਿਸਤਾਨੀ ਤੇ ਕਾਮਰੋਡ ਇਕੋ ਸਿੱਕੇ ਦੇ ਦੋ ਪਾਸੇ ਹਨ, ਕਿ ਜਿਹੜੀ ਖਾਲਿਸਤਾਨ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ, ਇਹ ਸਿੱਖ ਧਰਮ ਦੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ, ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਖਾਲਿਸਤਾਨੀਆਂ ਤੋਂ ਕਚਿਆਣ (ਡਿਸਗਸਟਿੰਗ) ਆਉਂਦੀ ਹੈ। ਕੀ ਇਹ 'ਅਣਚਿਤਵੇ ਕਹਿਰ' ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਨਹੀਂ ਜਿਸ ਨੂੰ ਜਸਜੀਤ ਸਿੰਘ ਨੇ ਅਣਗੋਲਿਆਂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ।

ਸ. ਜਸਜੀਤ ਸਿੰਘ ਨੇ ਸ. ਅਜਮੇਰ ਸਿੰਘ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿਚ ਵੀਡੀਓ ਪੇਸ਼ ਕਰ ਕੇ ਇਹ ਸਮਝਾਉਣ ਦੀ ਵੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਹੈ ਕਿ ਅਜਮੇਰ ਸਿੰਘ 'ਰਾਜ' ਦੀ ਗੱਲ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਅਖੇ, ਉਹ

ਜਦਕਿ ਹਕੀਕਤ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਅਜਮੇਰ ਸਿੰਘ ਨੇ ਖਾਲਿਸਤਾਨ ਹਮਾਇਤੀਆਂ ਵਿਰੁਧ ਨਫਰਤ ਦਾ ਰਿਉੜੀ-ਪ੍ਰਸ਼ਾਦ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਵਿਤਕਰੇ ਤੋਂ ਸਾਰੇ ਖਾਲਿਸਤਾਨੀਆਂ ਨੂੰ ਬਰਾਬਰ ਵੰਡਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਜਸਜੀਤ ਸਿੰਘ ਵੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚ ਸ਼ਾਮਿਲ ਹਨ। ਪਰ ਹੈਰਾਨੀ ਹੈ ਕਿ ਅਜਮੇਰ ਸਿੰਘ ਵਲੋਂ ਸਰਬ-ਸਾਂਝੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੀਤੇ ਅਪਮਾਨ ਦਾ ਰੂਪ ਇਸ ਸਾਬਕਾ ਖਿਡਾਰੀ ਨੂੰ ਮਹਿਸੂਸ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਹੋ ਰਿਹਾ।

ਕਦੇ ਖਾਲਿਸਤਾਨ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ? ਜਸਜੀਤ ਸਿੰਘ ਜੀ! ਇਹੋ ਤਾਂ ਭੇਤ ਹੈ ਜੋ ਛੇਤੀ ਕੀਤੀਆਂ ਸਮਝ ਵਿਚ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ। ਉਹ ਇਹ ਸਮਝਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਹੀ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਕਿ ਰਾਜ ਦੀ ਗੱਲ ਦੇ ਨਾਲ ਹੀ ਇਕ ਦਮ ਸਵੈ-ਵਿਰੋਧ ਦਾ ਭਰਵਾਂ ਮੇਲਾ ਵੀ ਲਾ ਰਹੇ ਹਨ। 'ਰਾਜ' ਦੀ ਗੱਲ ਕਰਦਿਆਂ ਉਹ ਲੰਮੀਆਂ ਉਡੀਕਾਂ ਕਰਨ ਦਾ ਵੀ ਉਪਦੇਸ਼ ਦਿੰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਉਡੀਕ ਸੌ ਸਾਲ ਵੀ ਲੰਮੀ ਕਿਉਂ ਨਾ ਹੋ ਜਾਵੇ। ਨਾਲ ਹੀ ਨੇਸ਼ਨ ਸਟੇਟ ਦਾ ਵੀ ਭੋਗ ਪਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਪਈ ਖਾਲਿਸਤਾਨ ਸਿੱਖ ਧਰਮ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਯਾਨਿ ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿਚ ਉਹ ਸਿੱਖ ਧਰਮ ਵਿਚੋਂ ਸੋਵਰੈਨਿਟੀ ਦੇ ਉਤਮ ਤੱਤ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਵੀ ਕਰਦੇ ਜਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਰਾਜ ਕਿਵੇਂ ਕਰਨਾ ਹੈ, ਇਸ ਦੀਆਂ ਕੁਝ ਮਿਸਾਲਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਬੰਗਲੌਰ ਵਿਚ ਅਤੇ ਕੈਨੇਡਾ ਵਿਖੇ ਹਰਜਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਬਿੰਦ ਨਾਲ ਕੀਤੀ ਇੰਟਰਵਿਊ ਵਿਚ ਦਿੱਤੀਆਂ ਹਨ ਜਿਸ ਦਾ ਵਿਆਖਿਆ ਸਹਿਤ ਖੁਲਾਸਾ ਫਿਰ ਕਰਾਂਗੇ।

ਵੈਸੇ ਅਜਮੇਰ ਸਿੰਘ ਨੇ ਸੀਨੀਅਰ ਪੱਤਰਕਾਰ ਯਾਦਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ (ਕਰਫਿਊ) ਨਾਲ ਇੰਟਰਵਿਊ ਕਰ ਕੇ ਸੁੱਤੇ ਹੋਏ ਖਾਲਿਸਤਾਨੀਆਂ ਦੇ ਦਿਲਾਂ ਤੇ ਦਿਮਾਗਾਂ ਉਤੇ ਵੱਡਾ ਬੋਝ ਤਾਂ ਪਾ ਹੀ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਜਸਜੀਤ ਸਿੰਘ ਵੀ ਇਸ ਬੋਝ ਤੋਂ ਖਹਿਤਾ ਨਹੀਂ ਛੁਡਾ ਸਕਣਗੇ। ਹੁਣ ਉਹ ਘੜੀ ਆਣ ਪਹੁੰਚੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਜਸਜੀਤ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨਾ ਪਵੇਗਾ ਕਿ ਉਹ ਲਕੀਰ ਦੇ ਕਿਸ ਪਾਸੇ ਖੜ੍ਹੇ ਹਨ।

ਸੰਪਾਦਕ ਦੀ ਡਾਕ

ਲਈ ਪ੍ਰੇਰਿਆ। ਉਸ ਦੀ ਇਹ ਗੱਲ ਮੈਨੂੰ ਬੜੀ ਜਚੀ ਅਤੇ ਹੁਣ ਮੈਨੂੰ ਪਾਠਕ ਬਣ ਕੇ ਹੀ ਤਸੱਲੀ ਹੈ, ਬਲਕਿ ਅਖਬਾਰ ਵਿਚਲੇ ਮੈਟਰ ਦੀ ਚਰਚਾ ਕਰ-ਕਰ ਕੇ ਮੈਂ ਤਾਂ ਆਪਣੇ ਕੁਝ ਹੋਰ ਸਾਥੀਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਇਹ ਚੇਟਕ ਲਾ ਦਿੱਤੀ ਹੈ।

ਉਂਜ ਮੇਰੀਆਂ ਭੇਜੀਆਂ ਦੇ ਕੈਪਸ਼ਨਾਂ ਤੁਸੀਂ 'ਤਸਵੀਰਾਂ ਬੋਲਦੀਆਂ' ਵਾਲੇ ਸਫੇ ਉਤੇ ਛਾਪੀਆਂ ਸਨ। ਉਦੋਂ ਮੇਰੀ ਖੁਸ਼ੀ ਦਾ ਕੋਈ ਟਿਕਾਣਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਰਿਹਾ। ਹੁਣ ਨਾਲੇ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਬੱਚੇ ਖਿਡਾਈਏ ਨੇ, ਨਾਲੇ ਅਖਬਾਰ ਪੜ੍ਹ ਛੱਡੀਦਾ ਹੈ। ਚੰਗਾ ਦਿਨ ਲੰਘ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਪਹਿਲਾਂ-ਪਹਿਲ ਤਾਂ ਇਤਨੀ ਅੱਖ ਸੀ ਕਿ ਪੁੱਛੇ ਕੁਝ ਨਾ।

-ਕੇਸਰ ਸਿੰਘ
ਨਿਊ ਯਾਰਕ।

ਦਲੇਰ ਪੱਤਰਕਾਰ ਰਾਣਾ ਅਯੂਬ ਦੀ 'ਪੰਜਾਬ ਟਾਈਮਜ਼' ਵਿਚ ਛਪਦੀ ਕਿਤਾਬ 'ਗੁਜਰਾਤ ਫਾਈਲਾਂ' ਨਿੱਠ ਕੇ ਪੜ੍ਹ ਰਿਹਾ ਹਾਂ। ਪਿਛਲੇ ਸਾਲ ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਕਿਤਾਬ ਬਾਰੇ ਲਗਾਤਾਰ ਦੋ-ਤਿੰਨ ਲੇਖ ਛਾਪੇ ਸਨ, ਤਾਂ ਇਸ ਕਿਤਾਬ ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਆਪ-ਮੁਹਾਰੇ ਹੀ ਖਿੱਚਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਕਿਤਾਬ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਵਿਚ ਲਿਖੀ ਹੋਈ ਸੀ, ਸੋ ਮੈਂ ਪੜ੍ਹ ਨਹੀਂ ਸਾਂ ਸਕਿਆ। ਇਹ ਤਲਬ ਤੁਸੀਂ ਹੁਣ ਇਹ ਕਿਤਾਬ ਲੜੀਵਾਰ ਛਾਪਣੀ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਕੇ ਪੂਰੀ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਸੱਚਮੁੱਚ ਇਸ ਕੁੜੀ ਨੇ ਸੱਚ ਦਾ ਖੁਰਾ ਨੱਪਦਿਆਂ ਬਹੁਤ ਦਲੇਰੀ ਦਾ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਜਾਅਲੀ ਫਿਲਮ ਵਾਲੀ ਬਣ ਕੇ ਸ਼ੇਰ ਦੇ ਪਿਤ ਵਿਚ ਕੁੱਦਣ ਦਾ ਕੰਮ ਕੋਈ ਦਿਲ-ਗੁਰਦੇ ਵਾਲਾ ਬੰਦਾ ਹੀ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਕਿਤਾਬ ਵਿਚਲੀਆਂ ਕਈ ਗੱਲਾਂ ਭਾਵੇਂ

ਰਾਣਾ ਅਯੂਬ ਦੀਆਂ 'ਗੁਜਰਾਤ ਫਾਈਲਾਂ'

ਅਖਬਾਰਾਂ ਅਤੇ ਟੈਲੀਵਿਜ਼ਨ ਚੈਨਲਾਂ ਰਾਹੀਂ ਸਾਹਮਣੇ ਆ ਚੁੱਕੀਆਂ ਹਨ, ਪਰ ਰਾਣਾ ਅਯੂਬ ਜਿਸ ਢੰਗ ਨਾਲ ਸਾਰੇ ਹਾਲਾਤ ਦੀਆਂ ਪਰਤਾਂ ਇਕ-ਇਕ ਕਰ ਕੇ ਫਰੇਲਦੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਉਹ ਬੜੀ ਮੁੱਲਵਾਨ ਚੀਜ਼ ਬਣ ਗਈ ਹੈ। ਬੂਟਾ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਇਹ ਕਿਤਾਬ ਅਨੁਵਾਦ ਕਰਨ ਲਈ ਅਤੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਕਿਤਾਬ ਲੜੀਵਾਰ ਛਾਪਣ ਲਈ ਵਧਾਈ।

ਅਜਿਹੀਆਂ ਹੀ ਕੁਝ ਗੱਲਾਂ-ਬਾਤਾਂ ਹਨ ਜਿਸ ਕਰ ਕੇ 'ਪੰਜਾਬ ਟਾਈਮਜ਼' ਨੂੰ ਪੜ੍ਹੇ ਬਗ਼ੈਰ ਤਸੱਲੀ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਸਾਡਾ ਤਾਂ ਸਾਰਾ ਪਰਿਵਾਰ ਹੀ ਵਾਰੀ-ਵਾਰੀ ਇਹ ਅਖਬਾਰ ਪੜ੍ਹਦਾ ਹੈ। ਇਕ

ਅੰਕ ਵਿਚ ਹੀ ਕਿੰਨੀਆਂ ਵੰਨਗੀਆਂ ਪੜ੍ਹਨ ਨੂੰ ਮਿਲ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਹਰ ਵਾਰ ਕੁਝ ਨਾ ਕੁਝ ਅਸਲੋਂ ਨਵਾਂ ਪੜ੍ਹਨ ਤੇ ਸਿੱਖਣ ਨੂੰ ਮਿਲ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਤਾਂ ਸਿਰਲੇਖ ਬਹੁਤ ਧਿਆਨ ਖਿੱਚਦੇ ਹਨ। ਫਿਰ ਸਿਰਲੇਖ ਪੜ੍ਹ ਕੇ ਸਾਰਾ ਮੈਟਰ ਪੜ੍ਹੇ ਬਗ਼ੈਰ ਰਿਹਾ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦਾ। ਪੰਜਾਬ ਰਹਿੰਦਿਆਂ ਮੈਂ ਕਦੀ ਫਿਲਮਾਂ ਬਾਰੇ ਨਹੀਂ ਸੀ ਪੜ੍ਹਦਾ ਹੁੰਦਾ, ਪਰ ਤੁਹਾਡੀ ਅਖਬਾਰ ਦੇ ਸਿਰਲੇਖ ਪੜ੍ਹ-ਪੜ੍ਹ ਕੇ ਮੈਂ ਫਿਲਮੀ ਮੈਟਰ ਵੀ ਪੜ੍ਹਨ ਲੱਗ ਪਿਆ ਹਾਂ। ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਸੀ ਪਤਾ ਕਿ ਫਿਲਮਾਂ ਬਾਰੇ ਵੀ ਇਤਨਾ ਦਿਲਚਸਪ ਲਿਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਲਗਦਾ ਹੁੰਦਾ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਵੀ ਕੋਈ ਪੜ੍ਹਨ ਵਾਲੀਆਂ

ਗੱਲਾਂ ਹਨ!

ਇਤਨਾ ਸਾਰਾ ਕੁਝ ਪੜ੍ਹਦਿਆਂ ਚਿਰ ਪਹਿਲਾਂ, ਇਕ ਵਾਰ ਤਾਂ ਮੈਂ ਆਪ ਹੀ ਕੁਝ ਲਿਖ ਮਾਰਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਡਾਕ ਵਿਚ ਪਾ ਨਹੀਂ ਸਕਿਆ। ਇਹ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਪਿੰਡ ਬਾਰੇ ਲਿਖਿਆ ਸੀ। ਪਿੰਡ ਛੁਟਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪਿੰਡ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਕਿਉਂ ਇਤਨਾ ਚੇਤੇ ਆਉਂਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਪਿੰਡ ਰਹਿੰਦਿਆਂ ਤੇ ਨੌਕਰੀ ਕਰਦਿਆਂ ਕਦੀ ਇਨ੍ਹਾਂ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਗੋਲਿਆਂ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਫੇਰ ਸੋਚਿਆ, ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਆਪ ਜੀ ਨੂੰ ਇਹ ਲੇਖ ਪਸੰਦ ਆਵੇਗਾ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਆਪਣੇ ਇਕ ਮਿੱਤਰ ਨਾਲ ਇਸ ਬਾਰੇ ਗੱਲ ਸਾਂਝੀ ਕੀਤੀ ਤਾਂ ਉਸ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਸਿਰਫ ਪਾਠਕ ਹੀ ਬਣੇ ਰਹਿਣ

ਸਵੇਰੇ ਚੰਗਾ-ਭਲਾ, ਹੱਸਦਾ-ਖੇਡਦਾ ਉਹ ਮੰਡੀ ਗਿਆ ਸੀ ਤੇ ਦੁਪਹਿਰ ਵੇਲੇ ਉਹ ਸਾਰੇ ਹਸਪਤਾਲੋਂ ਉਸ ਦੀ ਲਾਸ਼ ਚੁੱਕ ਲਿਆਏ ਸਨ। ਡਾਕਟਰ, ਨਾਣੇਦਾਰ ਤੇ ਕੁਝ 'ਸਰਦਾਰਾਂ' ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਡਰਾਇਆ, ਪਰ ਫੇਰ ਦੋ ਸੌ ਰੁਪਈਆ ਦੇ ਕੇ 'ਸਮਝੌਤਾ' ਕਰ ਲਿਆ ਸੀ। ਉਹ ਸ਼ਰਾਬੀ ਸਰਦਾਰਾਂ ਦੀ ਜੀਪ ਹੇਠ ਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਜੀਪ ਹੇਠ ਆਉਣ ਤੋਂ ਉਹਦੀ ਲਾਸ਼ ਟਿੱਬੀ ਉੱਤੇ, ਡੇਰੇ ਲਿਆਉਣ ਤਕ ਕੁੱਲ ਇਕ ਪਹਿਰ ਦਾ ਫਰਕ ਸੀ। ਤੇ ਇਕੋ ਪਹਿਰ ਵਿਚ ਹੀ ਸਭ ਕੁਝ ਮੁੱਕ-ਚੁੱਕ ਗਿਆ ਸੀ। ਹੋਰ ਅੱਧੇ ਪਹਿਰ ਮਗਰੋਂ ਜਦੋਂ ਉਹ ਲਾਂਬ ਲਾ ਕੇ ਆਏ ਤਾਂ ਕੁਝ ਚਿਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੀਵੀਆਂ ਨੂੰ ਰੋਣ ਦਿਤਾ, ਤੇ ਆਪ ਪਾਸੇ ਬਹਿ ਕੇ ਏਥੋਂ ਤੁਰਨ ਦੀਆਂ ਸਲਾਹਾਂ ਕਰਨ ਲੱਗ ਪਏ।

“ਪਰ ਗੱਭਰੂ ਸੀ, ਫੁੱਲ ਚੁਗ ਕੇ ਜਾਂਦੇ ਤਾਂ ਚੰਗਾ ਸੀ।” ਮਾਂਢੇ ਨੇ ਸਰਸਰੀ ਸਲਾਹ ਦਿਤੀ।

“ਕਮਲਿਆ, ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਦਾ ਵੇਲ਼ੇ। ਪਰਸੋਂ ਦੀ ਸਾਈ ਫੜੀ ਬੈਠੇ ਆਂ। ਫੁੱਲ ਕਿਧਰੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਲੈ ਜਾਣੇ-ਦੇ ਦਿਨ ਅੱਗੋਂ ਕੀ ਤੇ ਦੋ ਦਿਨ ਪਿੱਛੋਂ ਕੀ!” ਬਾਬੇ ਧੀਦੇ ਨੇ ਰਤਾ ਤਲਖੀ

ਗੁਰਦਿਆਲ ਸਿੰਘ

ਨਾਲ ਜੁਆਬ ਦਿੱਤਾ। ਤੇ ਅੱਗੋਂ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਗੱਲ ਨਾ ਅਹੁਤੀ।

ਡੇਰੇ ਆਏ ਤਾਂ ਸਾਰਿਆਂ ਬਹਿ ਕੇ ਮਸ਼ਵਰਾ ਕੀਤਾ। ਸਲਾਹ ਇਹੋ ਬਣੀ ਕਿ ਜਿਹੜੇ ਨਾਲ ਦੇ ਪਿੰਡ ਵਾਲੇ ਦੇ ਜ਼ਿਮੀਂਦਾਰ ਕੱਲ੍ਹ ਦਿਹਾੜੀ ਲਈ ਸਾਈ ਫੜਾ ਗਏ ਸਨ, ਵੇਲੇ ਸਿਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕੰਮ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਵੇਲੇ ਸਾਰੇ 'ਖੇਮੇ' ਪੁੱਟ ਕੇ ਗਧੀਆਂ ਉੱਤੇ ਲੱਦ ਲਏ ਗਏ। ਬੁੱਢੇ-ਠੇਰੇ, ਨਿਆਣੇ, ਲੱਦੇ ਹੋਏ ਸਾਮਾਨ ਉੱਤੇ ਬਹਿ ਗਏ। ਜੁਆਨ ਮੁੰਡੇ ਤੇ ਕੁੜੀਆਂ ਪੈਦਲ ਤੁਰ ਪਏ। ਧੀਦੇ ਬਾਬਾ ਆਪਣੀ ਹੁੱਕੀ ਚੁੱਕ ਕੇ ਅੱਗੇ ਲੱਗ ਤੁਰਿਆ।

ਅਜੇ ਦਿਨ ਅੰਦਰ-ਬਾਹਰ ਸੀ, ਪਰ ਅਸਮਾਨ ਉੱਤੇ ਚੜ੍ਹੀ ਧੂੜ ਕਰ ਕੇ ਹਨੇਰਾ ਹੋਇਆ ਜਾਪਦਾ ਸੀ। ਧਰਤੀ ਇੰਜ ਤਪ ਰਹੀ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਭੱਠ ਦਾ ਰੇਤ ਪਾ-ਪਾ ਭੁੰਨ ਦਿੱਤੀ ਹੋਵੇ। ਟਿੱਬੇ ਤੋਂ ਹੇਠ ਲਹਿੰਦਿਆਂ, ਕਾਫਲੇ ਦੀਆਂ ਤੀਵੀਆਂ ਫੇਰ ਰੋਣ ਲੱਗ ਪਈਆਂ।

“ਮੂੰਹ ਲਗਾਮ ਦੇਓ ਨੂੰ, ਸੂਰ ਦੀਓ ਸੂਰੀਓ।” ਬਾਬੇ ਧੀਦੇ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਝਿੜਕਿਆ, “ਰੁਜ਼ਗਾਰ 'ਤੇ ਚੱਲੋ ਆਂ, ਇਹ ਬੂਕਣ ਡਰੀਆਂ ਹੋਈਆਂ।”

ਬਾਬੇ ਅੱਗੇ ਕੋਈ ਨਾ ਕੁਸਕਿਆ। ਪਰ ਸਿਰਫ ਪਹਿਰ ਡੇਢ ਪਹਿਰ-ਭਰ ਦੀ ਵਿਧਵਾ ਹੋਈ ਛੱਨੋਂ ਨੇ ਘੁੰਡ ਵਿਚੋਂ ਬਾਬੇ ਵੱਲ ਘੁਰ ਕੇ ਵੇਖਿਆ ਤੇ ਪਿਛਾਂਹ ਹਟ ਗਈ। ਫੇਰ ਉਹਦੀ ਨਿਗ੍ਹਾ ਸਿਵੇ ਦੀਆਂ ਲਾਟਾਂ ਉੱਤੇ ਪਈ। ਇਕ ਵਾਰ ਮੁੜ ਉਹਦੀ ਹਾਅ ਨਿਕਲੀ, ਪਰ ਮੂੰਹ ਅੱਗੇ ਦੋਵੇਂ ਹੱਥ ਦੇ ਕੇ ਉਸ ਨੀਵੀਂ ਪਾ ਲਈ। ਸਿਰਫ ਹੱਥਾਂ ਦੇ ਅੰਗੂਣੇ ਤੇ ਉਂਗਲਾਂ ਹੰਝੁਆਂ ਨਾਲ ਭਿੱਜਦੇ ਰਹੇ।

“ਦਿਲ ਹੋਲਾ ਕਿਉਂ ਕਰਦੀ ਆਂ ਭਰਜਾਈ।” ਨੀਵੀਂ ਪਾ ਕੇ ਕੋਲ ਆਉਂਦਿਆਂ ਛੱਨੋਂ ਦੇ ਦਿਓਰ ਤਾਪੇ ਨੇ ਧਰਵਾਸ ਦਿਤਾ।

ਦੂਜੀਆਂ ਤੀਵੀਆਂ ਉਹਨੂੰ ਛੱਨੋਂ ਦੇ ਕੋਲ ਆਇਆ ਵੇਖ ਕੇ, ਲੰਮੀਆਂ ਪੁਲਾਘਾਂ ਨਾਲ ਅਗਾਂਹ ਹੋ ਗਈਆਂ।

ਹਾਰ ਗਿਐਂ ਰਤਨਿਆਂ

ਗੁਰਦਿਆਲ ਸਿੰਘ ਪੰਜਾਬੀ ਸਾਹਿਤ ਦਾ ਅਜਿਹਾ ਨਾਵਲਕਾਰ ਸੀ ਜਿਸ ਨੇ ਪੰਜਾਬੀ ਨਾਵਲ ਦਾ ਮਹਾਂਦਰਾ ਮੂਲੋਂ ਹੀ ਬਦਲ ਦਿੱਤਾ। ‘ਮੜ੍ਹੀ ਦਾ ਦੀਵਾ’ ਨੇ ਪੰਜਾਬੀ ਸਾਹਿਤ ਵਿਚ ਨਵੇਂ ਰਾਹ ਬਣਾਏ ਅਤੇ ਨਵੀਆਂ ਮੱਲਾਂ ਮਾਰੀਆਂ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ‘ਅਣਹੋਏ’, ‘ਅੰਨ੍ਹੇ ਘੋੜੇ ਦਾ ਦਾਨ’ ਅਤੇ ਹੋਰ ਨਾਵਲਾਂ ਰਾਹੀਂ ਉਸ ਨੇ ਭਰਪੂਰ ਹਾਜ਼ਰੀ ਲਗਵਾਈ। ਉਸ ਨੇ ਕਈ ਯਾਦਗਾਰੀ ਕਹਾਣੀਆਂ ਵੀ ਲਿਖੀਆਂ। ਇਥੇ ਅਸੀਂ ਉਸ ਦੀ ਕਹਾਣੀ ‘ਹਾਰ ਗਿਐਂ ਰਤਨਿਆਂ’ ਛਾਪ ਰਹੇ ਹਾਂ ਜਿਸ ਵਿਚਲੇ ਪਾਤਰ ਹਰ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦੀ ਚਿਣਗ ਲਗਾਤਾਰ ਬਾਲੀ ਰੱਖਦੇ ਹਨ। -ਸੰਪਾਦਕ

ਛੱਨੋਂ ਨੇ ਤਾਪੇ ਵੱਲ ਗਹੁ ਨਾਲ ਵੇਖਿਆ ਤੇ ਘੁੰਡ ਸੂਤ ਕਰਦਿਆਂ ਅੱਖਾਂ ਪੂੰਝ ਲਈਆਂ। ਤਾਪੇ ਦੇ ਪੱਕੇ ਪੀਡੇ ਮੋਟੇ-ਮੋਟੇ ਨਕਸ਼ ਇਕ ਵਾਰ ਉਹਨੂੰ ਧੁੰਦਲੇ ਲੱਗੇ, ਪਰ ਫੇਰ ਸਾਫ ਦਿਸਣ ਲੱਗ ਪਏ। ਸੱਜੇ ਮੋਰ ਕੋਲੋਂ ਪਾਏ ਕੁਤਤੇ ਵਿਚੋਂ ਉਹਦੇ ਨਰੋਂਦੇ ਹੱਥਾਂ 'ਤੇ ਨਜ਼ਰ ਪੈਂਦਿਆਂ ਉਹਦੇ ਪਿੰਡੇ ਵਿਚ ਝਰਨਾਹਟ ਛਿੜਦੀ ਜਾਪੀ। ਆਪਣੇ ਨਿਆਣਿਆਂ ਵੱਲ ਤੱਕਿਆ। ਉਹ ਦੋਵੇਂ ਆਪੋ ਵਿਚ ਖੇਡ ਲੱਗੇ ਹੋਏ ਸਨ। ਸੂਏ ਉਤਲੀਆਂ ਕਿੱਕਰਾਂ ਦੀ ਲੁੰਗ ਉੱਤੇ ਜੰਮਿਆ ਘੱਟਾ-ਮਿੱਟੀ ਕਿਰ-ਕਿਰ ਹੇਠ ਡਿੱਗੀ ਜਾਂਦਾ ਸੀ। ਬੁਈਆਂ, ਅਧ-ਸੁੱਕਾ ਘਾਹ, ਮਲ੍ਹੇ ਤੇ ਬੂਟੀਆਂ, ਸਭ ਧੂੜ ਨਾਲ ਅੱਟੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਸਨ। ਸੂਏ ਦਾ ਪਾਣੀ ਵੀ ਬੜਾ ਗੰਧਲਾ ਸੀ। ਸੂਏ ਦੀ ਪਟੜੀ ਦੇ ਨਾਲ ਨਾਲ ਜਿਹੜੇ ਪਹੇ ਉੱਤੇ 'ਕਾਫਲਾ' ਤੁਰਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਉਹਦੀ ਪੀਕ ਪੈਰ ਮਾਰਿਆਂ ਸਿਰ ਨੂੰ ਚੜ੍ਹਦੀ ਸੀ। ਜੁੱਤੀਆਂ, ਛਿੱਤਰਾਂ ਦੇ ਤਲਿਆਂ ਵਿਚ ਜਿਵੇਂ ਭੁੱਬਲ ਪਾਈ ਹੋਏ ਹੋਵੇ- ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਨਿਰੀ ਅੱਗ ਵਿਚੋਂ ਲੰਘ ਰਹੇ ਹੋਣ।

“ਤੂੰ ਗਮ ਨਾ ਲਾਈਂ, ਸਭ ਠੀਕ ਹੋ ਜਾਣੈ!” ਛੱਨੋਂ ਨੂੰ ਚੁੱਪ ਵੇਖ ਕੇ ਤਾਪੇ ਨੇ ਆਪਣੀ ਢੱਠੀ ਪੱਗ ਦਾ ਲੜ ਟੰਗਿਆ ਤੇ ਛੱਨੋਂ ਦੀਆਂ ਸਿੱਲ੍ਹੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਦੀਆਂ ਕਾਲੀਆਂ ਝਿਮਟੀਆਂ ਉੱਤੇ ਨਿਗ੍ਹਾ ਟਿਕਾ ਲਈ।

“ਤੂੰ ਮੇਰੇ ਨਿਆਣਿਆਂ ਨੂੰ ਸਾਂਭ ਲਏਂਗਾ?” ਛੱਨੋਂ ਨੇ ਘੱਗੀ ਆਵਾਜ਼ ਵਿਚ ਪੁੱਛਿਆ।

“ਸਾਂਭਣ ਨੂੰ ਹੋਰ ਕਿਧਰੇ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਕਬੀਲਿਓਂ ਬਾਹਰਲਿਆਂ ਦੇ ਦੁਆਰੇ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਸੁੱਟ ਆਉਣਾ!” ਤਾਪਾ ਮੋਢੇ ਧਰੀ ਖੋਸੀ ਦੇ ਦੋ ਬੁੰਬਲਾਂ ਨੂੰ ਉਂਗਲਾਂ ਨਾਲ ਵੱਟ ਦੇਣ ਲੱਗ ਪਿਆ। ਡਾਂਗ ਉਸ ਕੱਛੇ ਮਾਰ ਲਈ। ਮੂੰਹ ਉਹਦਾ ਤਾਂਬੇ ਵਰਗਾ ਹੋ ਗਿਆ।

“ਸੋਚ ਲੈ।”

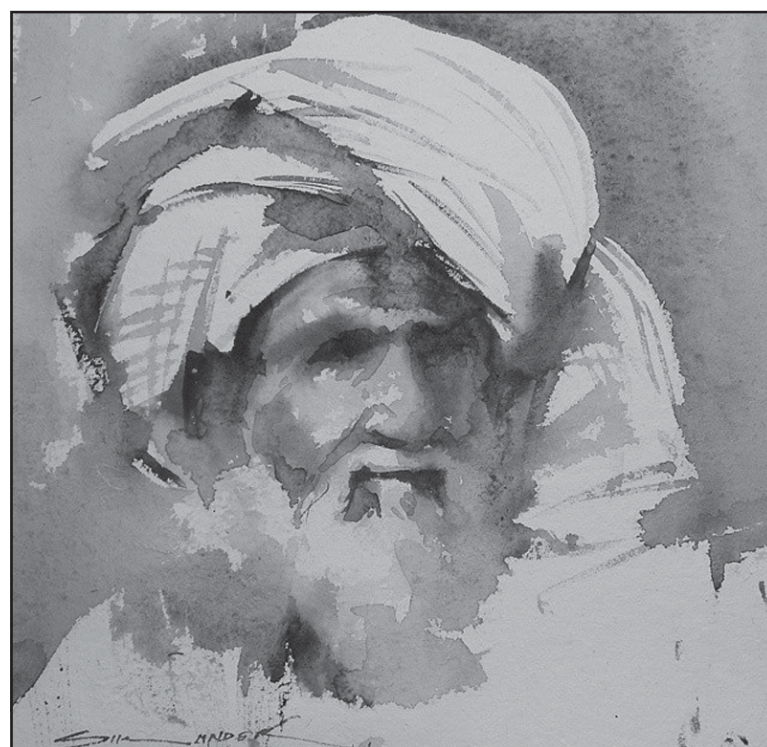
“ਸੋਚ ਕੇ ਤੁਰਿਆ ਸਾਂ ਕਿ- ਆਥਣੇ।” ਛੱਨੋਂ ਨੇ ਉਹਦੇ ਲੰਮੇ, ਪੀਡੇ ਸਰੀਰ ਨੂੰ ਜਿਵੇਂ ਸਿਰ ਤੋਂ ਪੈਰਾਂ ਤਕ ਜੋਹ ਲਿਆ। ਫੇਰ ਆਪਣੀ ਛੀਟ ਦੀ ਘੱਗਰੀ ਉੱਤੇ ਝਟਕਾ ਕੇ ਰੇਤਾ ਝਾੜਿਆ।

“ਇਕ ਵਾਰੀ ਫੇਰ ਸੋਚ ਲੈ!” ਛੱਨੋਂ ਨੇ ਰਤਾ ਪੈਰ ਮਲ ਕੇ ਜੁੱਤੀ ਝਾੜਦਿਆਂ, ਸਿਰੋਂ ਚੁੰਨੀ ਲਾਹ ਕੇ, ਦੋਹਾਂ ਹੱਥਾਂ ਨਾਲ ਉਤਾਂਹ ਹੁਲਾਰੀ ਤੇ ਉਹਦਾ ਘੱਟਾ-ਮਿੱਟੀ ਵੀ ਝਾੜ ਲਿਆ।

“ਤੂੰ ਕੀ ਅਖਵਾਨੀ ਆਂ ਹੋਰ?” ਤਾਪੇ ਨੇ ਬੁੰਬਲਾਂ ਨੂੰ ਜੋਰ ਨਾਲ ਮਲਦਿਆਂ, ਉਸ ਵੱਲ ਤਾਤ ਕੇ ਵੇਖਿਆ।

ਸੱਚੀਂ ਹੀ, ਹੋਰ ਉਹ ਕੀ ਅਖਵਾਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦੀ ਸੀ?

ਛੱਨੋਂ ਨੇ ਪਲ ਦਾ ਪਲ ਸੋਚਿਆ ਤੇ ਉਹਦੀਆਂ ਕਾਲੀਆਂ ਸ਼ਾਹ ਅੱਖਾਂ ਦੀ ਸਿੱਲ੍ਹਾ ਅਲੋਪ ਹੋ ਗਈ। ਅਸਮਾਨ ਉੱਤੇ ਧੂੜ ਹੋਰ ਸੰਘਣੀ ਹੁੰਦੀ ਦਿਸੀ। ਕਾਫਲਾ ਅਗਾਂਹ ਲੰਘ ਗਿਆ ਸੀ। ਕੋਈ ਬੰਦਾ,

ਤੀਵੀਂ ਸਾਫ ਵਿਖਾਈ ਨਹੀਂ ਸੀ ਦਿੰਦਾ। ਸੂਏ ਦੇ ਨਾਲ ਨਾਲ ਲੋਕਾਂ ਸਭ ਕਣਕਾਂ ਵੱਢ ਕੇ ਮੰਡਲੀਆਂ ਲਾ ਦਿਤੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਸਨ। ਖੇਤ ਸੁੱਤੇ ਸਨ।

“ਚੰਗਾ, ਮੇਰੀ ਬਾਂਹ ਫੜ੍ਹ।” ਛੱਨੋਂ ਨੇ ਸੱਖਣੀ ਬਾਂਹ ਅਗਾਂਹ ਕਰਦਿਆਂ ਕਿਹਾ।

“ਲੈ!”

ਛੱਨੋਂ ਦੇ ਪਿੰਡੇ ਵਿਚੋਂ ਸੇਕ ਨਿਕਲਿਆ। ਉਹਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਤਪਣ ਲੱਗ ਪਈਆਂ। ਸਿਰ ਤੋਂ ਪੈਰਾਂ ਤਕ ਲਹੂ ਨਾੜਾਂ ਵਿਚ ਰਿੜਦਾ ਜਾਪਿਆ ਤੇ ਕੰਬਦੇ ਹੋਠਾਂ ਨਾਲ ਸਿਰਫ “ਬੱਸ” ਕਹਿ ਕੇ ਉਹ ਉਹਦੇ ਮੋਢੇ ਲੱਗ ਗਈ।

ਅਗਾਂਹ ਜਾ ਕੇ ਉਹ ਪਟੜੀ ਚੜ੍ਹ ਗਏ। ਕਾਫਲੇ ਦੇ ਨਿਆਣੇ ਸੂਏ ਵਿਚ ਨਹਾਉਣ ਲੱਗ ਪਏ ਸਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਕਿਲਕਾਰੀਆਂ ਤੇ ਚੀਕਾਂ

ਅਸਮਾਨ ਦੀ ਧੂੜ ਨੂੰ ਖਿੰਡਾ ਰਹੀਆਂ ਜਾਪਦੀਆਂ ਸਨ। ਗਧੀਆਂ ਨਾਲ ਜਾਂਦੇ ਬੰਦੇ-ਤੀਵੀਆਂ, ਦਾਣੇ-ਫੱਕੇ ਤੇ ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਵਿਚ ਰੁਝ ਗਏ ਸਨ। ਛੱਨੋਂ ਤੇ ਤਾਪਾ ਦੋਵੇਂ ਹੌਲੀ-ਹੌਲੀ ਤੁਰਦੇ, ਏਸ ਧੂੜ ਅੱਟੇ ਵਾਤਾਵਰਣ ਵਿਚ ਦੋ ਪਰਛਾਵਿਆਂ ਵਾਂਗ ਜਿਵੇਂ ਅਲੋਪ ਹੋ ਰਹੇ ਸਨ, ਪਰ ਪੁਲ ਕੋਲ,

ਚਾਣਚਕ ਛੱਨੋਂ ਨੱਲ੍ਹ ਉੱਤੇ ਚੜ੍ਹ ਕੇ ਪਿਛਾਂਹ ਝਾਕਣ ਲੱਗ ਪਈ। ਏਨੀ ਧੂੜ ਵਿਚੋਂ ਵੀ ਅੱਗ ਦੀ ਲਾਲੀ ਅਜੇ ਦਿਸਦੀ ਸੀ।

“ਕੀ ਗੱਲ?” ਤਾਪੇ ਨੇ ਡਾਂਗ ਦਾ ਅਗਲਾ ਸਿਰਾ ਪਟੜੀ 'ਤੇ ਮਾਰਦਿਆਂ ਪੁੱਛਿਆ।

“ਕੋਈ ਨਹੀਂ।” ਛੱਨੋਂ ਨੱਲ੍ਹ ਤੋਂ ਹੇਠ ਉਤਰ ਆਈ ਤੇ ਪਹਿਲਾਂ ਵਾਂਗ ਹੀ ਚੁੰਨੀ ਤੋਂ ਧੂੜ ਛੰਡ ਕੇ ਉਸ ਤਾਪੇ ਦਾ ਹੱਥ ਫੇਰ ਫੜ੍ਹ ਲਿਆ।

ਕਾਫਲਾ ਅਗਲੇ ਪਿੰਡ ਅੱਪੜਨ ਵਾਲਾ ਸੀ, ਪਰ ਅਜੇ ਤਕ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਇਹ ਖਿਆਲ ਨਹੀਂ ਸੀ ਆਇਆ ਕਿ ਛੱਨੋਂ ਦਾ ਸਹੁਰਾ ਸੂਏ ਦੇ ਪੁਲ ਦੀ ਓਸੇ ਨੱਲ੍ਹ 'ਤੇ ਬੈਠਾ ਸੀ ਜਿਸ ਉੱਤੇ ਚੜ੍ਹ ਕੇ ਛੱਨੋਂ ਨੇ ਪਿਛਾਂਹ ਤੱਕਿਆ ਸੀ। ਉਹਦੇ ਬੁੱਢੇ ਗੋਡੇ ਤੁਰਨੋਂ ਜੁਆਬ ਦੇ ਗਏ ਸਨ। ਉਹ 'ਰਾਹਾਂ ਵਿਚ' ਪੰਜਾਂ

ਵਿਚੋਂ ਅੱਜ ਤੀਜਾ ਪੁੱਤਰ ਗੁਆ ਕੇ, ਚੁੱਪ-ਚੁਪੀਤਾ, ਕਾਫਲੇ ਪਿੱਛੇ ਤੁਰ ਆਇਆ ਸੀ, ਤੇ ਆਪਣੀ ਹੁੱਕੀ ਦੀ ਅੱਗ ਦੇ ਆਸਰੇ, ਪੁਲ ਤਕ ਪਹੁੰਚ ਗਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਏਥੇ ਆ ਕੇ ਹੁੱਕੀ ਦੀ ਅੱਗ ਬੁਝ ਗਈ ਸੀ। ਹੁੱਕੀ ਦੀ ਅੱਗ ਵਾਂਗ ਹੀ ਹੁਣ ਧੂੜ ਤੇ ਰਾਤ ਦਾ ਹਨੇਰਾ ਏਨਾ ਸੰਘਣਾ ਹੋ ਚੁਕਾ ਸੀ ਕਿ ਹੱਥ ਨੂੰ ਹੱਥ ਮਾਰਿਆ ਨਹੀਂ ਸੀ ਦਿਸਦਾ।

“ਇਉਂ ਢੇਰੀ ਢਾਹਿਆਂ ਕੀ ਬਣਦੇ ਰਤਨਿਆਂ!” ਉਸ ਹੰਭਲਾ ਮਾਰ ਕੇ ਉਠਣ ਦਾ ਯਤਨ ਕਰਦਿਆਂ ਆਪਣੇ ਉਸ 'ਮਨੀ ਰਾਮ' ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਿਸ ਨਾਲ ਗੱਲਾਂ ਕਰਨ ਦੀ ਆਦਤ ਉਹਨੂੰ ਜਿਵੇਂ ਕਈ 'ਜਨਮਾਂ' ਤੋਂ ਪਈ ਹੋਈ ਸੀ।

ਪਰ ਉਠ ਕੇ ਤੁਰਿਆ ਨਹੀਂ ਗਿਆ। ਇਕ ਵਾਰ ਜੀਅ ਕੀਤਾ ਮੁੜ ਨੱਲ੍ਹ ਉੱਤੇ ਬਹਿ ਜਾਏ, ਫੇਰ ਉਸ ਹੱਥ ਵਿਚ ਫੜੀ ਹੁੱਕੀ ਨੂੰ ਵੇਖਿਆ ਤੇ ਚਿਲਮ ਦੀ ਅੱਗ ਟੋਹ ਕੇ, ਪਹੀ ਕੋਲ ਖੜੋਤੇ ਇਕ ਵਣ ਹੇਠ ਜਾ ਬੈਠਾ। ਡੱਕੇ 'ਕੱਠੇ ਕਰ ਕੇ ਜੇਬ ਵਿਚੋਂ ਡੱਬੀ ਕੱਢੀ ਤੇ ਅੱਗ ਬਾਲ ਲਈ। ਹੁੱਕੀ ਉੱਤੇ ਅੱਗ ਧਰ ਕੇ ਜਦੋਂ ਦੋ ਤਿੰਨ ਸੂਟੇ ਲਾਏ ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਆਪਣੀਆਂ ਕੜਕਦੀਆਂ ਹੱਡੀਆਂ ਵਿਚ ਤਾਅ ਆਉਂਦਾ ਜਾਪਿਆ। ਬਚਦੀ ਅੱਗ ਉੱਤੇ ਉਸ ਪੈਰ ਮਾਰਿਆ ਤੇ ਖੰਘਦਿਆਂ, ਪਟੜੀ ਆ ਚੜ੍ਹਿਆ, ਪਰ ਨੱਲ੍ਹ ਕੋਲ ਆ ਕੇ ਸੱਜੇ ਗੋਡੇ ਵਿਚ ਅੰਤਾਂ ਦੀ ਪੀੜ ਹੋਈ।

“ਹਾਰ ਗਿਐਂ ਰਤਨਿਆਂ!” ਉਸ ਜਿਵੇਂ ਕਚੀਚੀ ਵੱਟੀ ਤੇ ਹੁੱਕੀ ਦੀ ਨੜੀ ਮੂੰਹ ਨਾਲ ਜੋੜ ਕੇ, ਪੀੜ ਕਰਦੇ ਗੋਡੇ ਨੂੰ ਧਰੀਕਦਾ ਅਗਾਂਹ ਤੁਰ ਪਿਆ। ਕਾਫਲਾ ਬੜਾ ਦੂਰ ਲੰਘ ਗਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਬਾਬੇ ਧੀਦੇ ਦੇ ਹੋਕਰੇ ਉਹਨੂੰ ਸੁਣ ਰਹੇ ਸਨ।

“ਵਗੇ ਆਓ, ਵਗੇ ਆਓ ਕੋਹੜੀਓ- ਦਿਨ ਛਿਪਦੇ ਕਿ ਚੜ੍ਹਦੇ!”

ਕਿੱਤਾ ਉਚਾ, ਗੜ੍ਹਕੇ ਵਾਲਾ ਬੋਲ ਸੀ। ਧੀਦੇ ਨੇ ਵੀ ਤਾਂ ਆਪਣੇ ਚਾਰੇ ਪੁੱਤਰ ਇਉਂ 'ਰਾਹਾਂ ਵਿਚ' ਗੁਆ ਲਏ ਸਨ, ਪਰ ਉਹ ਹਾਰਿਆ ਨਹੀਂ ਸੀ।

“ਮੈਂ ਵੀ ਕਿਹੜਾ ਹਾਰਿਆ!” ਉਹ ਦ੍ਰਿੜਤਾ ਨਾਲ ਬੋਲਿਆ।

“ਨਹੀਂ! ਤੂੰ ਤਾਂ ਹਾਰ ਗਿਐਂ ਰਤਨਿਆਂ!” ‘ਮਨੀ ਰਾਮ’ ਬੋਲ ਪਿਆ।

ਰੁਕ ਕੇ ਰਤਨਾ ਸੱਜੇ ਹੱਥ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਖੀਸੇ ਵਿਚ ਨੋਟ ਟੋਹਣ ਲੱਗ ਪਿਆ, ਤੇ ਖੱਬੇ ਨਾਲ ਹੁੱਕੀ ਨੀਵੀਂ ਕਰ ਕੇ ਉਹਦੇ ਮੁੜ ‘ਸੌਂਦੇ ਜਾਂਦੇ’ ਚੰਗਿਆੜਿਆਂ ਨੂੰ ਘੁਰਨ ਲੱਗ ਪਿਆ। ਤੇ ਫੇਰ ਚਾਣਚਕ ਉਹਨੇ ਹੁੱਕੀ ਸੂਏ ਵਿਚ ਵਗਾਹ ਮਾਰੀ।

“ਮੈਂ ਜੋ ਕਹਿਨੈ ਤੂੰ ਹਾਰ ਗਿਐਂ!” ਉਹ ਕਚੀਚੀ ਵੱਟ ਕੇ ਚੀਕਿਆ ਤੇ ਖੀਸੇ ਵਿਚ ਪਾਏ ਹੱਥ ਨੇ ਨਵੇਂ ਨੋਟ ਮਰੋੜ ਕੇ ਕਰੂੰਡਾ ਕਰ ਦਿਤੇ। ‘ਕਾਫਲਾ’ ਬੜੀ ਦੂਰ, ਜਿਵੇਂ ‘ਮੰਜ਼ਲ’ 'ਤੇ ਵੀ ਅੱਪੜ ਗਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਰਤਨਾ ਓਥੇ ਈ ਖੜੋਤਾ ਹਨੇਰੇ ਨੂੰ ਘੁਰ ਰਿਹਾ ਸੀ।

ਜੀਵਨ ਸਾਥੀ

“ਦਿਮਾਗ ਫਿਰ ਗਿਆ ਬੁੜੇ ਦਾ! ਕੀ ਆਖਰ ਆ ਗਈ ਜੇ ਬੁੱਢੀ ਮਰ ਗਈ? ਹੁਣ ਮਰਨਾ ਨੂੰ ਸੀ ਓਹਨੇ? ਸੁਆਹ ਚੱਕ ਲਿਆਇਆ।” ਬਚਿੱਤਰ ਸਿਉਂ ਖਫਾ-ਖੁਨ ਹੋਇਆ ਆਪਣੀ ਪਤਨੀ ਗੁਰਬਚਨ ਕੌਰ (ਬਚਨੋ) ਨਾਲ ਖਹਿ ਰਿਹਾ ਸੀ।

“ਜੀ ਆਵਦਾ ਜੀਵਨ ਸਾਥੀ ਕਿਹੜਾ ਬੋੜੀ

ਸ਼ਮਿੰਦਰ ਕੌਰ

shaminderbrar83@gmail.com

ਚੀਜ਼ ਹੁੰਦਾ?” ਨੀਵੀਂ ਪਾ ਕੇ ਚੁੰਨੀ ਮੂੰਹ ਉੱਤੇ ਰੱਖੀ ਬੈਠੀ ਬਚਨੋ ਬਸ ਇੰਨਾ ਹੀ ਬੋਲ ਸਕੀ। ਬਚਿੱਤਰ ਸਿੰਘ ਤੇ ਬਚਨੋ-ਦੋਵੇਂ ਪੱਕੀ ਉਮਰ ਵਿਚ ਪਹੁੰਚ ਗਏ ਸਨ। ਤਿੰਨ ਧੀਆਂ ਤੇ ਦੋ ਪੁੱਤਰ ਵਿਆਹ ਕੇ ਸੁਰਖਰੂ ਹੋ ਗਏ ਸਨ। ਬਚਿੱਤਰ ਸਿੰਘ ਬੜਾ ਰੋਅਬ ਵਾਲਾ ਬੰਦਾ ਸੀ ਪਰ ਸੁਭਾਅ ਦਾ ਰੁੱਖਾ। ਜ਼ਮੀਨ ਠੋਕੇ ਉੱਤੇ ਦੇ ਦਿੰਦਾ ਤੇ ਹਰ ਵੇਲੇ ਟੌਹਰ ਕੱਢ ਕੇ ਰੱਖਦਾ। ਦਾੜ੍ਹੀ ਬੰਨ ਕੇ ਲਹਿਰੀਆ ਪੱਗ ਬੰਨਦਾ। ਮੁੱਛਾਂ ਜਿੰਨੀਆਂ ਕੁੰਡੀਆਂ ਹੋ ਸਕਦੀਆਂ, ਕਰ ਕੇ

ਰੱਖਦਾ। ਗੱਲ ਕਰਦਾ ਵਾਰ-ਵਾਰ ਦਾੜ੍ਹੀ 'ਤੇ ਹੱਥ ਫੇਰਦਾ। ਕੰਮ ਦਾ ਡੱਕਾ ਨਾ ਤੋੜਦਾ। ਜਦੋਂ ਕਰਜ਼ਾ ਚੜ੍ਹ ਜਾਂਦਾ ਤਾਂ ਕਿੱਲਾ ਜ਼ਮੀਨ ਵੇਚ ਕੇ ਲਾਹ ਦਿੰਦਾ। ਪੁੱਤ ਭਾਵੇਂ ਵਿਆਹ ਲਏ ਸਨ ਪਰ ਘਰ ਵਿਚ ਅਜੇ ਵੀ ਉਸੇ ਦੀ ਚਲਦੀ ਸੀ। ਸ਼ਾਮ ਨੂੰ ਪੰਜ ਵਜੇ ਹੀ ਬੋਤਲ ਖੋਲ੍ਹ ਲੈਂਦਾ, ਸ਼ਰਾਬ ਪੀਤੋ ਬਿਨਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਰਹਿ ਸਕਦਾ। ਇਸੇ ਲਈ ਬਚਨੋ ਦੁਪਹਿਰ 3 ਵਜੇ ਹੀ ਰੋਟੀ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਲੱਗ ਜਾਂਦੀ। 5 ਵਜੇ ਤੱਕ ਚਟਣੀ, ਸਬਜ਼ੀ, ਸਲਾਦ-ਸਭ ਕੁਝ ਤਿਆਰ ਕਰ ਲੈਂਦੀ। ਬਚਿੱਤਰ ਸਿਉਂ ਆ ਕੇ ਆਵਾਜ਼ ਮਾਰਦਾ, ‘ਬਚਨੋ! ਲਿਆ ਰੋਟੀ।’ ਤਾਂ ਗਰਮ ਫੁਲਕੇ ਲਾਹ ਕੇ ਨਾਲ ਦੀ ਨਾਲ ਖਵਾਈ ਜਾਂਦੀ।

ਬਚਨੋ ਪਤੀ ਦੀ ਬਹੁਤ ਸੇਵਾ ਕਰਦੀ ਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਡਰਦੀ ਵੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਜੇ ਆਵਾਜ਼ ਮਾਰਦੇ ਸਾਰ ਰੋਟੀ ਹਾਜ਼ਰ ਨਾ ਹੁੰਦੀ ਤਾਂ ਬਚਿੱਤਰ ਸਿਉਂ ਲੋਹਾ-ਲਾਖਾ ਹੋ ਜਾਂਦਾ। ਬਚਨੋ ਪਤੀ ਦੇ ਮਾੜੇ ਬੋਲਾਂ ਤੋਂ ਵੀ ਕੋਈ ਜਵਾਬ ਨਾ ਦਿੰਦੀ। ਨੂੰਹਾਂ ਟੋਕਦੀਆਂ

ਵੀ ਕਿ ਬੁੜੀ ਦੁਪਹਿਰੇ ਹੀ ਕੁੰਡਾ-ਸੋਟਾ ਖੜਕਾਉਣ ਲੱਗ ਜਾਂਦੀ ਆ...

ਅੱਜ ਬਚਿੱਤਰ ਸਿਉਂ ਤੇ ਬਚਨੋ-ਦੋਵੇਂ ਬਚਨੋ ਦੀ ਮਾਂ ਦੇ ਫੁੱਲਾਂ ਤੋਂ ਹੋ ਕੇ ਆਏ ਸਨ। ਬਚਨੋ ਦੇ ਪਿਤਾ ਨੇ ਆਪਣੀ ਪਤਨੀ ਦੇ ਫੁੱਲ ਚੁਗਣ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੇ ਸਨ। ਉਸ ਨੇ ਸਾਰੀ ਸੁਆਹ ਇਕੱਠੀ ਕਰਕੇ ਆਪਣੇ ਮੰਜੇ ਹੇਠਾਂ ਰੱਖ ਲਈ ਸੀ ਤੇ ਉੱਤੇ ਕੱਪੜਾ ਪਾ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਸਭ ਨੇ ਬਹੁਤ ਰੋਲਾ ਪਾਇਆ ਪਰ ਬੁੜੇ ਨੇ ਕਿਸੇ ਦੀ ਨਾ ਸੁਣੀ।

ਇਸੇ ਗੱਲੋਂ ਔਖਾ ਹੋਇਆ ਬਚਿੱਤਰ ਸਿਉਂ ਬਚਨੋ ਨਾਲ ਖਫਾ ਹੋ ਰਿਹਾ ਸੀ।

ਪਤਨੀ ਦੇ ਵਿਛੋੜੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਬਚਨੋ ਦਾ ਪਿਤਾ ਵੀ ਜਿਆਦਾ ਚਿਰ ਜਿਉਂਦਾ ਨਾ ਰਿਹਾ। ਛੇ ਮਹੀਨੇ ਬਾਅਦ ਉਹ ਵੀ ਚੱਲ ਵਸਿਆ ਤੇ ਦੋਹਾਂ ਪਤੀ-ਪਤਨੀ ਦੇ ਫੁੱਲ ਇਕੱਠੀਆਂ ਹੀ ਜਲ-ਪ੍ਰਵਾਹ ਕਰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ।

ਬਚਨੋ ਤੇ ਬਚਿੱਤਰ ਸਿਉਂ ਆਪਣੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ

ਵਿਚ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮਗਨ ਸਨ ਕਿ ਇਕ ਦਿਨ ਬਚਨੋ ਆਪਣੇ ਪੋਤਰੇ ਨੂੰ ਪਿੰਡ ਵਾਲੇ ਸਕੂਲੋਂ ਛੁੱਟੀ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਘਰ ਲੈ ਕੇ ਆ ਰਹੀ ਸੀ। ਦੁਪਹਿਰ ਦੇ ਵਜੇ ਦਾ ਸਮਾਂ ਸੀ, ਗਰਮੀ ਸਿਖਰ 'ਤੇ ਸੀ ਕਿ ਰਸਤੇ ਵਿਚ ਬਚਨੋ ਨੂੰ ਤਰੇਲੀ ਆਈ, ਉਸ ਦਾ ਦਮ ਉਖੜ ਗਿਆ ਤੇ ਉਹ ਉਥੇ ਹੀ ਡਿੱਗ ਪਈ। ਉਸ ਨੂੰ ਚੱਕ ਕੇ ਘਰੇ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ, ਡਾਕਟਰ ਨੂੰ ਬੁਲਾਇਆ ਗਿਆ ਪਰ ਬਚਨੋ ਹੁਣ ਰਹੀ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਦਿਲ ਦਾ ਦੌਰਾ ਪੈਣ ਕਰਕੇ ਡਿੱਗਦਿਆਂ ਹੀ ਉਸ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ ਸੀ। ਗਰਮੀਆਂ ਦੇ ਵੱਡੇ ਦਿਨ ਸਨ, ਸੂਰਜ ਛਿਪਣ ਵਿਚ ਅਜੇ ਕਾਫੀ ਸਮਾਂ ਸੀ। ਸਾਰੀ ਤਿਆਰੀ ਕਰਕੇ ਛੇ ਵਜੇ ਤੱਕ ਅੰਤਿਮ ਸੰਸਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ।

ਇਹ ਸਭ ਇੰਨਾ ਛੇਤੀ ਹੋ ਗਿਆ ਕੇ ਬਚਿੱਤਰ ਸਿਉਂ ਕੁਝ ਸਮਝ ਹੀ ਨਾ ਸਕਿਆ। ਸੱਤਵੇਂ ਦਿਨ ਬਚਨੋ ਦਾ ਭੋਗ ਪੈ ਗਿਆ।

ਬਚਿੱਤਰ ਸਿਉਂ ਬਹੁਤ ਰੋਇਆ। ਸਭ ਨੇ ਅੱਜ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰੀ ਉਸ ਨੂੰ ਰੋਦਿਆਂ ਵੇਖਿਆ ਸੀ। ਪਰ ਰੋਣ ਨਾਲ ਵੀ ਉਸ ਦੇ ਮਨ ਦਾ ਭਾਰ ਹੌਲਾ ਨਾ ਹੋਇਆ।

ਬਚਿੱਤਰ ਸਿਉਂ ਹੁਣ ਪਹਿਲਾਂ ਵਾਲਾ ਨਹੀਂ

ਸੱਚੇ ਸੱਚ

ਸੀ ਰਹਿ ਗਿਆ, ਉਸ ਨੂੰ ਟੌਹਰਾਂ ਭੁੱਲ ਗਈਆਂ ਸਨ। ਕੁਤਤੇ ਦੇ ਬਟਨ ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਹੁੰਦੇ ਸਨ। ਘਬਰਾਹਟ ਕਰਕੇ ਉਹ ਵਾਰ ਵਾਰ ਦਿਲ ਅਤੇ ਗਲੇ ਉੱਤੇ ਹੱਥ ਫੇਰਦਾ। ਕਿਤੇ ਵੀ ਟਿਕ ਕੇ ਨਾ ਬੈਠਦਾ। ਘਰ ਤੋਂ ਕਾਹਲੀ-ਕਾਹਲੀ ਸੱਬ ਵੱਲ ਭੱਜਿਆ ਜਾਂਦਾ। ਸਭ ਬੈਠਣ ਲਈ ਆਖਦੇ ਪਰ ਉਹ ਨਾ ਬੈਠਦਾ। ਫਿਰ ਭੱਜਿਆ-ਭੱਜਿਆ ਘਰ ਨੂੰ ਆਉਂਦਾ, ਆ ਕੇ ਆਵਾਜ਼ਾਂ ਮਾਰਦਾ, ਬਚਨੋ! ਬਚਨੋ!

ਪਰ ਅੱਗੋਂ ਕੋਈ ਜਵਾਬ ਨਾ ਮਿਲਦਾ ਫਿਰ ਕਮਰੇ ਵਿਚ ਜਾ ਕੇ ਬਚਨੋ ਦੀ ਫੋਟੋ ਨਾਲ ਗੱਲਾਂ ਕਰਨ ਲੱਗਦਾ, ਰੋਂਦਾ ਰਹਿੰਦਾ। ਉਹ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਘਰ ਤੋਂ ਸੱਬ, ਸੱਬ ਤੋਂ ਘਰ ਤੇ ਬਚਨੋ ਦੀ ਫੋਟੋ ਤੱਕ ਗੋੜਾ ਬੰਨੀ ਰੱਖਦਾ। ਬਚਨੋ! ਬਚਨੋ! ਕੁਰਲਉਂਦਾ ਰਹਿੰਦਾ। ਉਸ ਦੇ ਅੰਦਰ ਜਿਵੇਂ ਤੂਫਾਨ ਆਇਆ ਹੋਇਆ ਸੀ।

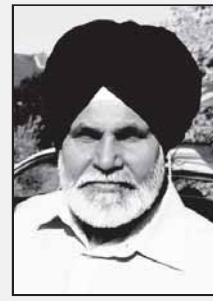
ਬਚਨੋ ਦੀ ਫੋਟੋ ਨਾਲ ਗੱਲਾਂ ਕਰਦਾ, ਰੋਂਦਾ ਤੇ ਘਰ ਤੋਂ ਸੱਬ ਦੇ ਗੋੜੇ ਕੱਢਦਾ ਬਚਿੱਤਰ ਸਿਉਂ ਜਿਵੇਂ ਪੂਰਾ ਪਾਗਲ ਹੋ ਚੁਕਾ ਸੀ।

ਮੈਂ ਤਸਲੀਮਾ: ਨਾ ਰਸ਼ਦੀ ਤੇ ਨਾ ਹੁਸੈਨ...

ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਲੋਕ ਮੇਰਾ ਨਾਮ ਸਲਮਾਨ ਰਸ਼ਦੀ ਦੇ ਨਾਂ ਨਾਲ ਜੋੜ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਦੇਸ-ਵਿਦੇਸ਼ ਸਭ ਥਾਵਾਂ; ਪਰ ਜਦੋਂ ਦੋ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਦੇਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚ ਕਾਫੀ ਅਸਮਾਨਤਾ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਇਤਰਾਜ਼ ਸੁਭਾਵਕ ਹੈ। ਅੱਜ ਕੱਲ੍ਹ ਧੜੇ ਨਾਲ ਮੈਨੂੰ 'ਔਰਤ ਰਸ਼ਦੀ' ਕਹਿ ਦਿਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਪੁੱਛਦੀ ਹਾਂ ਕਿ ਸਲਮਾਨ ਰਸ਼ਦੀ ਨੂੰ ਮਰਦ ਨਸਰੀਨ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਕਹਿ ਸਕਦੇ? ਫਤਵੇ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿਉ ਤਾਂ ਸਾਡੇ ਵਿਚਕਾਰ ਕੋਈ ਸਮਾਨਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਮਰਦ ਹੋਣ ਕਰ ਕੇ ਉਹ ਸਭ ਸੁੱਖ-ਸੁਹਾਵਾਂ ਭੋਗ ਰਹੇ ਹਨ, ਔਰਤ ਹੋਣ ਕਰ ਕੇ ਮੈਂ ਮੁਸ਼ਕਿਲਾਂ ਵਿਚ ਘਿਰੀ ਹੋਈ ਹਾਂ।

ਮੈਂ ਇਕ ਇਕ ਕਰ ਕੇ ਪਹਿਲਾਂ ਅਸਮਾਨਤਾਵਾਂ ਗਿਣਾਉਂਦੀ ਹਾਂ। ਫਤਵਾ ਜਾਰੀ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕੱਟੜਪੰਥੀਆਂ ਤੋਂ ਮੁਆਫੀ ਮੰਗੀ। ਤੋੜਾ ਕਰ ਕੇ ਚੰਗੇ ਮੁਸਲਮਾਨ ਬਣੇ ਰਹਿਣ ਦੀ ਕਸਮ ਖਾਧੀ। ਮੈਂ ਮੁਆਫੀ ਨਹੀਂ ਮੰਗੀ, ਮੁਸਲਮਾਨ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੁੰਦੀ। ਮੈਂ ਬਚਪਨ

ਬੰਗਲਾ ਲਿਖਾਰੀ ਤਸਲੀਮਾ ਨਸਰੀਨ ਆਪਣੇ ਨਾਵਲ 'ਲੱਜਾ' ਨਾਲ ਸੰਸਾਰ ਦੀਆਂ ਨਜ਼ਰਾਂ ਵਿਚ ਆਈ। ਇਸ ਨਾਵਲ ਦੀ ਪਿੱਠਭੂਮੀ ਵਿਚ ਉਸ ਹਿੰਦੂ ਪਰਿਵਾਰ ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਹੈ ਜੋ ਦੰਗਿਆਂ ਦੌਰਾਨ ਬੁਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਫਸ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਕੱਟੜਪੰਥੀਆਂ ਨੇ ਇਸ ਰਚਨਾ ਤੋਂ ਖਿੜ ਕੇ ਉਸ ਖਿਲਾਫ ਫਤਵਾ ਜਾਰੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਇਹ 1994 ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ-ਬਾਤਾਂ ਹਨ। ਉਦੋਂ ਤੋਂ ਹੀ ਤਸਲੀਮਾ ਜਲਾਵਤਨੀ ਦੀ ਜੂਨੇ ਪਈ ਹੋਈ ਹੈ, ਪਰ ਉਸ ਨੇ ਔਰਤ ਅਤੇ ਮਨੁੱਖ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਦਾ ਮਸਲਾ ਬੜੇ ਪ੍ਰਚੰਡ ਰੂਪ ਵਿਚ ਉਠਾਇਆ ਹੈ। ਇਸ ਲੇਖ ਵਿਚ ਉਹਨੇ ਮਸ਼ਹੂਰ ਲਿਖਾਰੀ ਸਲਮਾਨ ਰਸ਼ਦੀ ਤੇ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਚਿੰਤਕਾਰ ਮਕਬੂਲ ਫਿਦਾ ਹੁਸੈਨ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਆਪਣੇ ਹਵਾਲੇ ਨਾਲ ਕੀਤੀਆਂ ਹਨ। ਇਸ ਲੇਖ ਦਾ ਤਰਜਮਾ 'ਪੰਜਾਬ ਟਾਈਮਜ਼' ਦੇ ਪਾਠਕਾਂ ਲਈ ਜਰਮਨੀ ਵਸਦੇ ਲਿਖਾਰੀ ਕੇਹਰ ਸ਼ਰੀਫ ਨੇ ਕੀਤਾ ਹੈ। -ਸੰਪਾਦਕ

ਕੇਹਰ ਸ਼ਰੀਫ

ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਗੱਲ ਕਰਦੀ, ਲਿਖਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹ "ਵੇਸਵਾ" ਹੈ। ਜਦੋਂ ਤੋਂ ਲਿਖਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ ਹੈ ਤਾਂ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਨਿੰਦਿਆ ਸੁਣਦੀ ਆ ਰਹੀ ਹਾਂ। ਔਰਤ ਦੀ ਯੋਨ ਆਜ਼ਾਦੀ ਦਾ ਸਵਾਲ ਉਠਾ ਕੇ ਜਿਵੇਂ ਮੈਂ ਸਮਾਜ ਵਿਗਾੜ ਦਿਤਾ ਹੋਵੇ। ਰਸ਼ਦੀ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਵਿਚਕਾਰ ਇਕ ਹੋਰ ਅਜੀਬ ਸਮਾਨਤਾ

ਨਹੀਂ, ਪੱਛਮੀ ਬੰਗਾਲ ਤੋਂ ਵੀ ਮੈਨੂੰ ਕੱਢਿਆ ਜਾ ਚੁੱਕਾ ਹੈ। ਇਹੀ ਨਹੀਂ, ਦੇਸ ਵਿਚੋਂ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸਾਡੇ ਸੱਤ ਮਹੀਨੇ ਤੱਕ ਮੈਨੂੰ ਕੋਲਕਾਤਾ ਅਤੇ ਦਿੱਲੀ ਵਿਖੇ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਦੀ ਹਾਲਤ ਵਿਚ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ, ਪਰ ਮੇਰੇ ਇਤਿਹਾਸ ਨੂੰ ਧੋਖੇ, ਧੱਕੇ ਅਤੇ ਚਤੁਰਾਈ ਨਾਲ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦੇ

ਚੁੱਕੀ ਹੈ, ਪਰ ਹਕੀਕਤ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਫਤਵੇ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਉਸ ਨਾਲ ਮੇਰਾ ਕੋਈ ਮੇਲ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਪਿਛਲੇ ਤਕਰੀਬਨ ਦੋ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਇਕ ਹੋਰ ਬੰਦੇ ਨਾਲ ਮੇਰਾ ਨਾਮ ਜੋੜਿਆ ਜਾਣ ਲੱਗਾ ਹੈ, ਉਹ ਹਨ ਮਕਬੂਲ ਫਿਦਾ ਹੁਸੈਨ। ਉਹ ਵੱਡੇ ਚਿੰਤਕਾਰ ਹਨ। ਭਾਰਤ ਵਿਚ ਉਸ ਦੇ ਚਿੰਤਰ

ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਹੈ। ਇਸਲਾਮ ਤੋਂ ਬਿਨਾ ਕਿਸੇ ਦੂਜੇ ਧਰਮ ਵਿਚ ਉਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ। ਹਿੰਦੂਤਵ ਵੱਲ ਅਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਾਰਨ ਹੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੱਛਮੀ ਅਤੇ ਸਰਸਵਤੀ ਨੂੰ ਨੰਗਿਆਂ ਚਿੱਤਰਿਆ। ਕੀ ਉਹ ਮੁਹੰਮਦ ਨੂੰ ਨੰਗਿਆਂ ਚਿੱਤਰ ਸਕਦੇ ਹਨ? ਮੈਨੂੰ ਯਕੀਨ ਹੈ, ਨਹੀਂ। ਮੈਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਧਰਮ ਦੇ ਦੇਵੀ-ਦੇਵਤੇ ਜਾਂ ਪੈਗੰਬਰ ਬਗ਼ੈਰਾ ਨੂੰ ਨੰਗਾ ਚਿੱਤਰਨ ਵਿਚ ਕੋਈ ਹਿਚਕਚਾਟ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਦੁਨੀਆ ਦੇ ਹਰ ਧਰਮ ਪ੍ਰਤੀ ਮੇਰੇ ਮਨ ਵਿਚ ਬਰਾਬਰ ਦਾ ਅਵਿਸ਼ਵਾਸ ਹੈ। ਮੈਂ ਕਿਸੇ ਧਰਮ ਨੂੰ ਉਪਰ ਰੱਖ ਕੇ ਦੂਜੇ ਨਾਲ ਨਫਰਤ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਨ, ਕਿਸੇ ਵੱਲ ਲਗਾਉ ਜਾਂ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦਿਖਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ।

ਹੁਸੈਨ ਵੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਧਾਰਮਿਕ ਲੋਕਾਂ ਵਾਂਗ ਹਨ ਜੋ ਆਪਣੇ ਧਰਮ ਵਿਚ ਤਾਂ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਰੱਖਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਦੂਜੇ ਲੋਕਾਂ ਵਲੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਧਰਮ ਵਿਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨ ਦੀ ਨਿੰਦਿਆ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਫਿਦਾ ਹੁਸੈਨ ਨਾਲ ਮੇਰਾ ਨਾਮ ਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਕਿਥੇ ਉਹ ਵਿਸ਼ਾਲ ਵੱਡਾ ਦਰੱਖਤ ਅਤੇ ਕਿਥੇ ਮੈਂ ਛੋਟਾ ਜਿਹਾ ਤਿਣਕਾ। ਦੋਹਾਂ ਵਿਚ ਕੀ ਮੇਲ! ਕਿਥੇ ਮੈਂ ਨਾਸਤਿਕ ਅਤੇ ਕਿਥੇ ਉਹ ਆਸਤਿਕ ਨਾ ਸਹੀ, ਪਰ ਆਪਣੇ ਰੱਬ ਪ੍ਰਤੀ ਤਾਂ ਆਸਤਿਕ ਹੈ।

ਫਿਦਾ ਹੁਸੈਨ ਨਾਲ ਮੇਰੀ ਇਕ ਹੀ ਸਮਾਨਤਾ ਹੈ। ਧਰਮੀ ਲੋਕਾਂ ਵਲੋਂ ਹਮਲਾਵਰ ਹੋ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਤਕਰੀਬਨ ਇਕੋ ਹੀ ਸਮੇਂ ਸਾਨੂੰ ਦੋਹਾਂ ਨੂੰ ਦੇਸ ਛੱਡਣ ਲਈ ਮਜ਼ਬੂਰ ਹੋਣਾ ਪਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਿਨਾ ਬਾਕੀ ਸਭ ਅਸਮਾਨਤਾ ਹੈ। ਪਹਿਲੀ ਅਸਮਾਨਤਾ ਤਾਂ ਇਹ ਹੀ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣੀ ਮਰਜ਼ੀ ਨਾਲ ਦੇਸ ਛੱਡਿਆ ਹੈ, ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਮਰਜ਼ੀ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਛੱਡਿਆ। ਫਿਰ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੇ ਕੋਲਕਾਤਾ ਵਾਲੇ ਘਰ ਤੋਂ ਹੀ ਨਹੀਂ, ਸਮੁੱਚੇ ਭਾਰਤ ਤੋਂ ਹੀ ਬਾਹਰ ਕਰ ਦਿਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਕਿਸੇ ਕੱਟੜਪੰਥੀ ਨੇ ਨਹੀਂ, ਖੁਦ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕੱਢਿਆ। ਹੁਸੈਨ ਕੋਲ ਤਾਂ ਵਿਦੇਸ਼ ਵਿਚ ਰਹਿਣ ਲਈ ਆਪਣਾ ਘਰ ਹੈ, ਮੇਰਾ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਹੁਸੈਨ ਦੀ ਦੇਸ ਵਾਪਸੀ ਲਈ ਸਰਕਾਰ ਪੂਰੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰ ਰਹੀ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਤਾਂ ਨਾ ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਵਾਪਸ ਪਰਤਣ ਦੇ ਰਹੀ ਹੈ, ਨਾ ਬੰਗਲਾ ਦੇਸ ਦੀ ਸਰਕਾਰ। ਭਾਰਤ ਵਿਚੋਂ ਕੱਢੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮੈਂ ਜਿੰਨੀ ਵਾਰ ਵੀ ਉਥੇ ਵਾਪਸ ਜਾਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ, ਮੈਨੂੰ ਹਠਧਰਮੀ ਨਾਲ ਰੋਕ ਦਿਤਾ ਗਿਆ। ਹੁਸੈਨ ਤਾਂ ਇਕ ਧਰਮ 'ਤੇ ਹੀ ਵਿਅੰਗ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਮੈਂ ਔਰਤਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਗੱਲ ਕਰਦਿਆਂ ਦੁਨੀਆ ਦੇ ਸਾਰੇ ਧਰਮਾਂ ਵਿਚ ਵਰਨਣ ਕੀਤੇ ਗਏ ਔਰਤਾਂ ਦੇ ਵਿਰੋਧੀ ਸ਼ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਆਲੋਚਨਾ ਕਰਦੀ ਹਾਂ। ਔਰਤਾਂ ਦੀ ਵਿਰੋਧੀ ਸੰਸਕ੍ਰਿਤੀ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਖਤਮ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। ਜਦੋਂ ਧਰਮ ਦੀ ਆਲੋਚਨਾ ਕਰਦੀ ਹਾਂ ਤਾਂ ਸਾਰੇ ਧਰਮਾਂ ਦੀ ਕਰਦੀ ਹਾਂ। ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਕਿ ਆਪਣੇ ਜਨਮ ਵਾਲੇ ਅਤੇ ਹੋਰਨਾਂ ਦੇ ਧਰਮ ਇਸਲਾਮ ਨੂੰ ਵੱਖ ਰੱਖ ਕੇ ਕਰਦੀ ਹਾਂ।

ਰਸ਼ਦੀ ਅਤੇ ਫਿਦਾ ਹੁਸੈਨ ਵਾਂਗ ਮੈਨੂੰ ਨਾਮ, ਪ੍ਰਸਿੱਧੀ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਮੇਰਾ ਨਾਮ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਲੰਮੇ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਮੈਂ ਧਾਰਮਿਕ ਕੱਟੜਵਾਦੀਆਂ ਅਤੇ ਤਾਕਤਵਰ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਅੱਤਿਆਚਾਰ ਸਹਿਣ ਕੀਤੇ ਹਨ, ਉਹੋ ਜਿਹਾ ਇਨ੍ਹਾਂ 'ਚੋਂ ਕਿਸੇ ਨਹੀਂ ਝੱਲਿਆ। ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬੇ-ਘਰ ਹਾਲਤ ਵਿਚ ਬੇ-ਯਕੀਨੀ ਅਤੇ ਇਕੱਲਤਾ ਵਿਚ ਇਕੱਲੀ ਖੁਦ ਨੂੰ ਬਚਾਉਣ ਲਈ ਵਿਦੇਸ਼ ਵਿਚ ਰਹਿ ਕੇ ਦਿਨ ਪ੍ਰਤੀ ਦਿਨ ਸੰਘਰਸ਼ ਕਰਨਾ ਪੈ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਜੇ ਕੋਈ ਨਾਲ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹ ਮੇਰਾ ਆਦਰਸ਼ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਜਿਸ ਦੇ ਸਿਰਤ ਅਤੇ ਤਾਕਤ ਨਾਲ ਸੰਘਰਸ਼ ਕਰੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹਾਂ। ਇਹ ਸਭ ਨਜ਼ਰ-ਅੰਦਾਜ਼ ਕਰਨ ਦੀ ਚੀਜ਼ ਨਹੀਂ। ਰਸ਼ਦੀ ਅਤੇ ਹੁਸੈਨ ਨੂੰ ਇੰਨੀ ਦੁੱਖ ਭਰੀ ਹਾਲਤ ਵਿਚ ਕਦੇ ਦਿਨ ਨਹੀਂ ਗੁਜ਼ਾਰਨੇ ਪਏ।

ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੋਹਾਂ ਦੀਆਂ ਰਚਨਾਵਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਅਥਾਹ ਸ਼ਰਧਾ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਕਹਿ ਰਹੀ ਹਾਂ ਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੋਹਾਂ ਮਰਦਾਂ ਨਾਲ ਇਕੋ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਮੇਰਾ ਨਾਮ ਰੱਖਣਾ ਠੀਕ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਧਰਮ ਮੁਕਤ, ਨਫਰਤ ਤੋਂ ਮੁਕਤ, ਬਰਾਬਰੀ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਵਾਲੇ ਸਮਾਜ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਲਈ ਮੈਂ ਸੰਘਰਸ਼ ਕਰ ਰਹੀ ਹਾਂ; ਜੇ ਉਹ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵਿਖਾਈ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ ਤਾਂ ਉਹ ਭਾਵੇਂ ਕਿੰਨਾ ਵੱਡਾ ਰਚਨਾਕਾਰ ਕਿਉਂ ਨਾ ਹੋਵੇ, ਮੇਰੇ ਆਦਰਸ਼ ਦੇ ਨੇੜੇ ਆਉਣ ਦੀ ਉਸ ਵਿਚ ਕੋਈ ਯੋਗਤਾ ਨਹੀਂ।

ਤਸਲੀਮਾ ਨਸਰੀਨ
ਅਨੁਵਾਦ: ਕੇਹਰ ਸ਼ਰੀਫ
E-mail: ksharif@arcor.de

ਤੋਂ ਹੀ ਨਾਸਤਿਕ ਹਾਂ, ਭਾਵੇਂ ਕਿੰਨੀਆਂ ਹਨੇਰੀਆਂ-ਤੂਫਾਨ ਆਏ, ਹਮੇਸ਼ਾ ਸਿਰ ਉਚਾ ਕਰ ਕੇ ਨਾਸਤਿਕ ਬਣੀ ਰਹੀ।

ਜਿਸ ਇਰਾਨ ਨੇ ਸਲਮਾਨ ਰਸ਼ਦੀ ਖਿਲਾਫ ਫਤਵਾ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਉਹ ਉਸ ਦੇਸ ਵਿਚ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਰਹੇ; ਪਰ ਜਿਸ ਦੇਸ ਵਿਚ ਮੈਨੂੰ ਫਾਂਸੀ 'ਤੇ ਲਟਕਾਉਣ ਦੇ ਮਕਸਦ ਨਾਲ ਸਾਲਾਂ ਬੱਧੀ ਖਰੂਦੀਆਂ ਦੇ ਜਲੂਸ ਨਿਕਲਦੇ ਰਹੇ, ਜਿਥੇ ਅਸਹਿਣਸ਼ੀਲ ਮੁਸਲਮਾਨ ਮੇਰੀ ਹੱਤਿਆ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਸਨ, ਜਿਥੇ ਦੀ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਖੁਦ ਮੇਰੇ ਖਿਲਾਫ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਜਿਸ ਦੇ ਚੱਲਦਿਆਂ ਮੇਰਾ ਹੁਲੀਆ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਮਹੀਨਿਆਂ ਬੱਧੀ ਹਨੇਰੇ ਵਿਚ ਲੁਕ-ਛਿਪ ਕੇ ਰਹਿਣਾ ਪਿਆ ਸੀ; ਜਿਸ ਦੇਸ ਦੇ ਕੱਟੜਪੰਥੀ ਆਪਣੇ ਹੱਥਾਂ ਨਾਲ ਮੇਰੀ ਗਰਦਨ ਮਰੋਤਨ ਲਈ ਬਜ਼ਿਦ ਸਨ; ਉਸ ਦੇਸ ਵਿਚ, ਅਜਿਹੇ ਹਿੰਸਕ ਮਹੌਲ ਵਿਚ ਵੀ ਮੈਂ ਸ਼ਖਸੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਥੇ ਹਾਜ਼ਰ ਰਹੀ। ਸਰਕਾਰ ਅਤੇ ਕੱਟੜਪੰਥੀਆਂ ਦੇ ਅੱਤਿਆਚਾਰ ਮੈਂ ਇਕੱਲੀ ਨੇ ਹੀ ਝੱਲੇ।

ਫਤਵੇ ਦੌਰਾਨ ਸਲਮਾਨ ਰਸ਼ਦੀ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਦੇਸ ਵਿਚ ਕਿਸੇ ਨੇ ਤੰਗ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ। ਉਸ ਨੂੰ ਦੇਸ ਨਿਕਾਲੇ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਨਹੀਂ ਦਿਤੀ ਗਈ। ਰਸ਼ਦੀ ਦਾ ਦੇਸ ਹੈ ਇੰਗਲੈਂਡ। ਉਹ ਉਥੇ ਹੀ ਰਹੇ ਅਤੇ ਉਥੇ ਹੀ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਸਿਰਫ ਇਕ ਫਤਵਾ ਜਾਰੀ ਹੋਇਆ। ਮੇਰੇ ਖਿਲਾਫ ਬੰਗਲਾਦੇਸ਼ ਵਿਚ ਤਿੰਨ ਅਤੇ ਭਾਰਤ ਵਿਚ ਪੰਜ ਫਤਵੇ ਜਾਰੀ ਹੋਏ। ਸਾਰਿਆਂ ਵਿਚ ਮੇਰੇ ਸਿਰ ਦੀ ਕੀਮਤ ਦਾ ਐਲਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਸਲਮਾਨ ਰਸ਼ਦੀ ਨੂੰ ਤਾਂ ਕਿਸੇ ਦੇਸ ਤੋਂ ਨਹੀਂ, ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਮੇਰੇ ਲਿਖਣ ਦੇ ਕਾਰਨ ਦੇ ਦੇਸਾਂ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਕੱਢ ਦਿਤਾ ਗਿਆ। ਉਸ ਦੀ ਇਕ ਕਿਤਾਬ ਉਤੇ ਪਾਬੰਦੀ ਲੱਗੀ ਹੈ, ਪਰ ਮੇਰੀਆਂ ਪੰਜ ਕਿਤਾਬਾਂ 'ਤੇ ਪਾਬੰਦੀ ਹੈ-ਲੱਜਾ, ਮੇਰਾ ਬਚਪਨ, ਉਤਾਲ ਹਵਾ, ਦਿਖੰਡਿਤ ਅਤੇ ਸਾਰਾ ਅੰਧਕਾਰ। ਧਰਮ ਦੀ ਨਿੰਦਿਆ ਕਰਨ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਸਲਮਾਨ ਰਸ਼ਦੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਧਰਮ ਨਿਰਪੱਖ ਮਨੁੱਖੀ ਅਧਿਕਾਰ ਸੰਗਠਨ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਜੁੜੇ ਹੋਏ, ਮੈਂ ਸਰਗਰਮੀ ਨਾਲ ਜੁੜੀ ਹੋਈ ਹਾਂ।

ਉਹ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਜੀਵਨ ਵਿਚ ਅਤਿਅੰਤ ਸਾਮੰਤਵਾਦੀ (ਜਗੀਰੂ) ਹਨ। ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਉਲਟ ਹਾਂ। ਸਲਮਾਨ ਰਸ਼ਦੀ ਇਕ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਕ ਲੜਕੀਆਂ ਨੂੰ ਪਕੜਦੇ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਭੋਗਦੇ ਅਤੇ ਫੇਰ ਛੱਡ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਬੁੱਢੀ ਉਮਰ ਵਿਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਇਸ ਕਾਮੁਕਤਾ (ਯੌਨ ਇੱਛਾ) ਨੂੰ ਕੋਈ ਬੁਝਾਏ ਦੇ ਸੁਪਨੇ ਵਜੋਂ ਨਹੀਂ ਦੇਖਦਾ, ਸਗੋਂ ਉਸ ਨੂੰ ਵਧੇਰੇ ਸਮਰੱਥ, ਖੁਬਸੂਰਤ, ਪ੍ਰੇਮੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿਚ ਸਨਮਾਨ ਦਿਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਬਹੁਤੇ ਮਰਦਾਂ ਵਾਸਤੇ ਉਹ ਈਰਖਾ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਬਣੇ ਹੋਏ ਹਨ; ਜਦੋਂਕਿ ਇਸ ਪਾਸੇ ਮਰਦ ਸਾਥੀ ਤੋਂ ਬਿਨਾ ਜੀਵਨ ਗੁਜ਼ਾਰਦੇ ਰਹਿਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਮੇਰੀ ਕਾਮੁਕਤਾ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਤਰ੍ਹਾਂ-ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕਿਸੇ-ਕਹਾਣੀਆਂ ਲਿਖੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਮੈਨੂੰ ਵੇਸਵਾ ਅਤੇ ਵਿਗੜੀ ਹੋਈ ਔਰਤ ਦੱਸਣ ਵਾਲਿਆਂ ਦਾ ਵੀ ਕੋਈ ਘਾਟਾ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਮਰਦ ਯੌਨ ਜੀਵਨ ਦਾ ਆਨੰਦ ਲੈ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਔਰਤ ਜਦੋਂ ਅਜਿਹਾ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਕਰਨ

ਤਸਲੀਮਾ ਨਸਰੀਨ

ਜਾਂ ਅਸਮਾਨਤਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਜਿਹੜੇ ਰਸ਼ਦੀ ਨੂੰ ਚੰਗਾ ਲੇਖਕ ਮੰਨਦੇ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚੋਂ ਬਹੁਤਿਆਂ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਲਿਖਤਾਂ ਨਹੀਂ ਪੜ੍ਹੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਅਤੇ ਜੋ ਲੋਕ ਮੈਨੂੰ ਖਰਾਬ ਲੇਖਕ ਮੰਨਦੇ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚੋਂ ਬਹੁਤਿਆਂ ਨੇ ਮੇਰਾ ਲਿਖਿਆ ਪੜ੍ਹਿਆ ਹੀ ਨਹੀਂ।

ਰਸ਼ਦੀ ਨਾਲ 1993 ਤੋਂ ਮੇਰਾ ਨਾਮ ਜੋੜਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਇਰਾਨ ਵਲੋਂ ਫਤਵਾ ਜਾਰੀ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਰਸ਼ਦੀ ਇਕ ਬਹੁਤ ਵੱਡਾ ਨਾਮ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ। ਮੇਰੇ ਸਿਰ ਦੀ ਕੀਮਤ ਐਲਾਨੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਬੰਗਲਾ ਦੇਸ ਅਤੇ ਭਾਰਤ ਦੀ ਸੀਮਾ ਨੇੜਲੇ ਕੁਝ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਮੇਰਾ ਨਾਮ ਜਾਣਿਆ। ਜਿਸ ਸਮੇਂ ਬੰਗਲਾ ਦੇਸ ਵਿਚ ਮੈਂ ਨਜ਼ਰਬੰਦ ਸੀ, ਉਸ ਵਕਤ ਮੇਰੇ ਹੱਕ ਵਿਚ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਖੁਤ ਲਿਖ ਕੇ ਅੰਦੋਲਨ ਚਲਾਉਣ ਵਾਲੇ ਯੂਰਪੀ ਲੇਖਕਾਂ ਵਿਚ ਰਸ਼ਦੀ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਸਨ। ਪਰਵਾਸ ਦੌਰਾਨ ਜਰਮਨੀ ਦੇ ਇਕ ਪਰਚੇ ਵਿਚ ਛਪੇ ਮੇਰੇ ਬਿਆਨ ਪੜ੍ਹ ਕੇ ਉਹ ਭੜਕ ਉਠੇ। ਉਸ ਪਰਚੇ ਵਿਚ ਮੈਂ ਗੁੱਸਾ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਦਿਆਂ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਜੇ ਫਤਵੇ ਦੇ ਡਰ ਤੋਂ ਰਸ਼ਦੀ ਨੇ ਮੁਆਫੀ ਮੰਗੀ ਹੈ ਤਾਂ ਇਹ ਉਸ ਦੀ ਕਾਇਰਤਾ ਹੈ।

ਫਿਲਹਾਲ ਰਸ਼ਦੀ ਨਿਊ ਯਾਰਕ ਸ਼ਹਿਰ ਵਿਚ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਮੈਂ ਵੀ ਉਥੇ ਹੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹਾਂ। ਫਿਰ ਸਾਡੇ ਦੋਹਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਮੁਲਾਕਾਤ ਦੀ ਕੋਈ ਸੰਭਾਵਨਾ ਨਹੀਂ। ਉਹ ਅਮਰੀਕੀ ਲੇਖਕਾਂ, ਕਵੀਆਂ ਦੇ ਵੱਡੇ ਸੰਗਠਨ ਪੈਨ ਕਲੱਬ ਦੇ ਪ੍ਰਧਾਨ ਹਨ। ਦੋ ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਪੈਨ ਕਲੱਬ ਵੱਲੋਂ ਲਿਖਣ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਕਾਫੀ ਵੱਡਾ ਇਕੱਠ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਉਸ ਵਿਚ ਏਸ਼ੀਆ, ਅਫਰੀਕਾ ਦੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਲੇਖਕ ਇਕੱਠੇ ਹੋਏ ਸਨ, ਸਾਰੇ ਹੀ ਅਣਜਾਣੇ ਜਿਹੇ।

ਸਲਮਾਨ ਰਸ਼ਦੀ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਕਿ ਮੈਂ ਭਾਰਤ ਵਿਚੋਂ ਕੱਢੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਥੇ ਆਈ ਹਾਂ। ਮੇਰੀ ਲਿਖਣ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਉਤੇ ਹਮਲੇ ਹੋਏ ਹਨ, ਉਸ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਨਫਰਤ ਅਤੇ ਅਵਿਸ਼ਵਾਸ ਹੈ। ਬੰਗਲਾ ਦੇਸ ਵਿਚ ਮੇਰੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਸਮਾਜਿਕ ਭਾਵ ਤੋਂ ਨਹੀਂ, ਸਰਕਾਰੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪਾਬੰਦੀਸ਼ੁਦਾ ਹਨ। ਸਿਰਫ ਬੰਗਲਾ ਦੇਸ ਤੋਂ ਹੀ

ਰਸ਼ਦੀ ਨਾਲ 1993 ਤੋਂ ਮੇਰਾ ਨਾਮ ਜੋੜਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਇਰਾਨ ਵਲੋਂ ਫਤਵਾ ਜਾਰੀ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਰਸ਼ਦੀ ਇਕ ਬਹੁਤ ਵੱਡਾ ਨਾਮ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ। ਮੇਰੇ ਸਿਰ ਦੀ ਕੀਮਤ ਐਲਾਨੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਬੰਗਲਾ ਦੇਸ ਅਤੇ ਭਾਰਤ ਦੀ ਸੀਮਾ ਨੇੜਲੇ ਕੁਝ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਮੇਰਾ ਨਾਮ ਜਾਣਿਆ। ਜਿਸ ਸਮੇਂ ਬੰਗਲਾ ਦੇਸ ਵਿਚ ਮੈਂ ਨਜ਼ਰਬੰਦ ਸੀ, ਉਸ ਵਕਤ ਮੇਰੇ ਹੱਕ ਵਿਚ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਖੁਤ ਲਿਖ ਕੇ ਅੰਦੋਲਨ ਚਲਾਉਣ ਵਾਲੇ ਯੂਰਪੀ ਲੇਖਕਾਂ ਵਿਚ ਰਸ਼ਦੀ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਸਨ। ਪਰਵਾਸ ਦੌਰਾਨ ਜਰਮਨੀ ਦੇ ਇਕ ਪਰਚੇ ਵਿਚ ਛਪੇ ਮੇਰੇ ਬਿਆਨ ਪੜ੍ਹ ਕੇ ਉਹ ਭੜਕ ਉਠੇ। ਉਸ ਪਰਚੇ ਵਿਚ ਮੈਂ ਗੁੱਸਾ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਦਿਆਂ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਜੇ ਫਤਵੇ ਦੇ ਡਰ ਤੋਂ ਰਸ਼ਦੀ ਨੇ ਮੁਆਫੀ ਮੰਗੀ ਹੈ ਤਾਂ ਇਹ ਉਸ ਦੀ ਕਾਇਰਤਾ ਹੈ।

ਸਲਮਾਨ ਰਸ਼ਦੀ

ਹੋਏ ਸਲਮਾਨ ਰਸ਼ਦੀ ਲੇਖਕ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਦਾ ਉਤਸਵ ਮਨਾ ਰਹੇ ਹਨ।

ਉਹ ਜੋ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਕਰਦੇ ਹਨ। ਉਹਦੇ ਸੁਰੱਖਿਆ ਗਾਰਡਾਂ ਵਿਚੋਂ ਇਕ ਨੇ ਉਸ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਕਿਤਾਬ ਲਿਖੀ। ਉਹਨੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਕਾਂ ਨਾਲ ਗੱਲਬਾਤ ਕਰ ਕੇ ਉਸ ਨੂੰ ਨਾ ਛਪਣ ਦੇਣ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕਰ ਲਿਆ ਹੈ। ਹਾਂ! ਉਹ ਪੇਸ਼ਕਾਰੀ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਦਾ ਜਸ਼ਨ ਮਨਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਉਹ ਸੱਠ ਪਾਰ ਕਰ ਚੁੱਕੇ ਹਨ, ਪਰ ਲੜਕੀਆਂ ਨੂੰ ਲਲਚਾਈਆਂ ਨਜ਼ਰਾਂ ਨਾਲ ਦੇਖਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕੋਈ ਬੁਰਾ ਨਹੀਂ ਕਹਿੰਦਾ। ਲੜਕੀਆਂ ਉਹਦੇ 'ਤੇ ਇਲਜ਼ਾਮ ਲਾ ਚੁੱਕੀਆਂ ਹਨ ਕਿ ਰਸ਼ਦੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਾਮੁਕ ਖਿਡੌਣੇ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦੇ; ਤਦ ਵੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਮਨਾਂ ਵਿਚ ਨਫਰਤ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ। ਇਸ ਪ੍ਰਚੰਡ ਮਰਦਵਾਦੀ ਲੇਖਕ ਦਾ ਖੂਬ ਨਾਮ ਹੈ, ਯਸ਼ ਹੈ। ਉਹਨੂੰ ਖੂਬ ਪ੍ਰਸਿੱਧੀ ਮਿਲ

ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕੀਮਤ 'ਤੇ ਵਿਕਦੇ ਹਨ। ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਲੋਕ ਉਸ ਨੂੰ ਭਾਰਤ ਦੇ ਨੰਬਰ ਇਕ ਚਿੰਤਕਾਰ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿਚ ਵੇਖਦੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸਰਸਵਤੀ ਦੀ ਨੰਗੀ ਤਸਵੀਰ ਬਣਾ ਕੇ ਧਾਰਮਿਕ ਹਿੰਦੂ ਮਨ 'ਤੇ ਜ਼ਖਮ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਹਿੰਦੂਆਂ ਨੇ ਉਸ ਦੇ ਚਿੰਤਰ ਨਸ਼ਟ ਕਰ ਦਿਤੇ। ਉਹਨੂੰ ਧਮਕੀ ਦਿਤੀ ਗਈ। ਉਹ ਦੇਸ ਛੱਡਣ ਲਈ ਮਜ਼ਬੂਰ ਹੋਏ। ਮੈਂ ਰਚਨਾਕਾਰ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਵਿਚ ਸੌ ਫੀਸਦੀ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਰੱਖਦੀ ਹਾਂ। ਮੇਰਾ ਮੰਨਣਾ ਹੈ ਕਿ ਮਕਬੂਲ ਫਿਦਾ ਹੁਸੈਨ ਜੋ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਹ ਹੀ ਰਚਣ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਪੱਖੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਅੱਤਿਆਚਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਕੋਈ ਹੱਕ ਨਹੀਂ।

ਜਦੋਂ ਹੁਸੈਨ ਵਰਗੇ ਵੱਡੇ ਚਿੰਤਕਾਰ ਨਾਲ ਮੇਰੇ ਵਰਗੇ ਛੋਟੇ ਇਨਸਾਨ ਦਾ ਨਾਮ ਜੋੜਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਮੈਂ ਬੇਚੈਨੀ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦੀ ਹਾਂ। ਇਸ ਕਰ ਕੇ ਕਿ ਛੋਟੀ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਦਰਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਮੁੱਲਵਾਨ ਮੰਨਦੀ ਹਾਂ। ਮੇਰੇ ਆਦਰਸ਼ਾਂ ਦੀ ਤੁਲਨਾ ਕਿਸੇ ਦੂਜੇ ਬੰਦੇ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ; ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਇਸ ਦੁਨੀਆਂ ਦਾ ਕਿੰਨਾ ਵੀ ਮਸ਼ਹੂਰ ਬੰਦਾ ਕਿਉਂ ਨਾ ਹੋਵੇ, ਉਸ ਪ੍ਰਤੀ ਮੇਰੇ ਮਨ ਵਿਚ ਕੋਈ ਪੱਖਪਾਤ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਉਹਦੇ ਨਾਲ ਮੇਰਾ ਨਾਮ ਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਮੈਂ ਸਨਮਾਨਿਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ।

ਹੁਸੈਨ ਵਲੋਂ ਸਰਸਵਤੀ ਦੀ ਨੰਗੀ ਤਸਵੀਰ ਬਣਾਉਣ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਭਾਰਤ ਵਿਚ ਵਿਵਾਦ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਇਆ ਤਾਂ ਸੁਭਾਵਿਕ ਰੂਪ ਵਿਚ ਮੈਂ ਚਿੰਤਕਾਰ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿਚ ਸੀ। ਮੁਸਲਮਾਨਾਂ ਵਿਚ ਨਾਸਤਕਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਬਹੁਤ ਥੋੜ੍ਹੀ ਹੈ। ਮੈਂ ਮਕਬੂਲ ਫਿਦਾ ਹੁਸੈਨ ਦੇ ਚਿੰਤਰਾਂ ਨੂੰ ਹਰ ਜਗ੍ਹਾ ਤੋਂ ਲੱਭ ਕੇ ਦੇਖਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਕਿ ਹਿੰਦੂ ਧਰਮ ਤੋਂ ਬਿਨਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਧਰਮ, ਖਾਸ ਕਰ ਆਪਣੇ ਧਰਮ ਇਸਲਾਮ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕੋਈ ਵਿਅੰਗ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਨਹੀਂ; ਪਰ ਮੈਂ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਬਿਲਕੁਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ, ਪਰ ਉਹ ਕੈਨਵਸ 'ਤੇ ਅਰਬੀ ਵਿਚ ਲਫਜ਼ ਔਲਾਹ ਲਿਖਦੇ ਹਨ। ਮੈਂ ਇਹ ਵੀ ਸਪਸ਼ਟ ਰੂਪ ਵਿਚ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਇਸਲਾਮ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਭੁੱਖੀ ਸ਼ਰਧਾ ਅਤੇ

ਰਸ਼ਦੀ ਤੇ ਫਿਦਾ ਹੁਸੈਨ ਵਾਂਗ ਮੈਨੂੰ ਨਾਮ, ਪ੍ਰਸਿੱਧੀ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਮੇਰਾ ਨਾਮ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਲੰਮੇ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਮੈਂ ਧਾਰਮਿਕ ਕੱਟੜਵਾਦੀਆਂ ਅਤੇ ਤਾਕਤਵਰ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਅੱਤਿਆਚਾਰ ਸਹਿਣ ਕੀਤੇ ਹਨ, ਉਹੋ ਜਿਹਾ ਇਨ੍ਹਾਂ 'ਚੋਂ ਕਿਸੇ ਨਹੀਂ ਝੱਲਿਆ। ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬੇ-ਘਰ ਹਾਲਤ ਵਿਚ ਬੇ-ਯਕੀਨੀ ਅਤੇ ਇਕੱਲਤਾ ਵਿਚ ਇਕੱਲੀ ਖੁਦ ਨੂੰ ਬਚਾਉਣ ਲਈ ਵਿਦੇਸ਼ ਵਿਚ ਰਹਿ ਕੇ ਦਿਨ ਪ੍ਰਤੀ ਦਿਨ ਸੰਘਰਸ਼ ਕਰਨਾ ਪੈ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਜੇ ਕੋਈ ਨਾਲ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹ ਮੇਰਾ ਆਦਰਸ਼ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਜਿਸ ਦੇ ਸਿਰਤ ਅਤੇ ਤਾਕਤ ਨਾਲ ਸੰਘਰਸ਼ ਕਰੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹਾਂ। ਇਹ ਸਭ ਨਜ਼ਰ-ਅੰਦਾਜ਼ ਕਰਨ ਦੀ ਚੀਜ਼ ਨਹੀਂ। ਰਸ਼ਦੀ ਅਤੇ ਹੁਸੈਨ ਨੂੰ ਇੰਨੀ ਦੁੱਖ ਭਰੀ ਹਾਲਤ ਵਿਚ ਕਦੇ ਦਿਨ ਨਹੀਂ ਗੁਜ਼ਾਰਨੇ ਪਏ।

ਤਵਾਰੀਖ-ਏ-ਗ਼ਦਰ

ਹਫ਼ਤਾਵਾਰੀ ‘ਗ਼ਦਰ’ ਪਹਿਲੀ ਨਵੰਬਰ 1913 ਨੂੰ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਦੋਂ ਉਰਦੂ ਵਿਚ ਤਿੰਨ ਪਰਚੇ ਹੀ ਛਪੇ ਸਨ। ਪਰਚੇ ਦੀ ਮੰਗ ਇੰਨੀ ਵਧੀ ਕਿ ਬਿਜਲੀ ਨਾਲ ਚੱਲਣ ਵਾਲੀ ਨਵੀਂ ਮਸ਼ੀਨ ਲਿਆ ਕੇ ਲਾਈ ਗਈ। ਪੰਜਾਬੀ ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਪਰਚਾ 9 ਦਸੰਬਰ 1913 ਨੂੰ ਛਪਿਆ। ਹਫ਼ਤਾਵਾਰੀ ਹੋਣ ਕਰ ਕੇ ਇਸ ਦੇ ਦੂਜੇ ਪੰਜਾਬੀ ਅੰਕ ਦੀ ਤਰੀਕ 16 ਦਸੰਬਰ 1913 ਬਣਦੀ ਸੀ, ਪਰ ਲਾਲਾ ਹਰਦਿਆਲ (ਜੋ ਪਰਚੇ ਦੇ ਬਾਨੀ ਸੰਪਾਦਕ ਸਨ) ਨੇ 16 ਦਸੰਬਰ ਵਾਲਾ ਪਰਚਾ 23 ਦਸੰਬਰ ਨੂੰ ਛਾਪਣ ਲਈ ਕਿਹਾ, ਕਿਉਂਕਿ 23 ਦਸੰਬਰ 1912 ਨੂੰ ਕ੍ਰਾਂਤੀਕਾਰੀ ਗਰੁਪ ਵੱਲੋਂ ਵਾਇਸਰਾਇ ਉਤੇ ਬੰਬ ਸੁੱਟਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਉਂ ਪੰਜਾਬੀ ਦਾ ਤੀਜਾ ਅੰਕ 30 ਦਸੰਬਰ 1913 ਨੂੰ ਛਪਿਆ ਸੀ। 1913 ਵਿਚ ਦਸੰਬਰ ਮਹੀਨੇ ਦੇ ਦਿਨਾਂ ਤਿੰਨ ਅੰਕਾਂ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਬਾਕੀ ਅਖਬਾਰ ਹਰ ਹਫ਼ਤੇ ਛਪਦਾ ਰਿਹਾ। ਪੰਜਾਬੀ ‘ਗ਼ਦਰ’ ਦੇ 9 ਅਤੇ 23 ਦਸੰਬਰ 1913 ਵਾਲੇ ਦੋ ਅੰਕ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਪਾਠਕਾਂ ਲਈ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਲੜੀਵਾਰ ਛਾਪ ਚੁੱਕੇ ਹਾਂ। ਪਿਛਲੀ ਵਾਰ ਪਾਠਕਾਂ ਨੇ ਤੀਜੇ ਅੰਕ (30 ਦਸੰਬਰ 1913) ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਚਾਰ ਸਫੇ ਪੜ੍ਹੇ ਸਨ, ਐਤਕੀਂ ਇਸ ਅੰਕ ਦੇ ਆਖਰੀ ਚਾਰ ਸਫੇ ਛਾਪੇ ਜਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਸ਼ਬਦਜੋੜ ਉਦੋਂ ਛਪਦੇ ‘ਗ਼ਦਰ’ ਵਾਲੇ ਹੀ ਰੱਖੇ ਹਨ, ਤਾਂਕਿ ਉਸ ਵਕਤ ਪ੍ਰਚਲਿਤ ਪੰਜਾਬੀ ਦੇ ਦੀਦਾਰ ਵੀ ਹੋ ਸਕਣ। ਇਹ ਸਾਰੀ ਸਮੱਗਰੀ ‘ਪੰਜਾਬ ਟਾਈਮਜ਼’ ਦੇ ਸਾਥੀ ਕਸ਼ਮੀਰ ਸਿੰਘ ਕਾਂਗਣਾ, ਬੇਕਰਜ਼ਫੀਲਡ (ਫੋਨ: 661-331-5651) ਨੇ ਮੁਹੱਈਆ ਕਰਵਾਈ ਹੈ। -ਸੰਪਾਦਕ

‘ਗ਼ਦਰ’ ਦਾ ਤੀਜਾ ਪੰਜਾਬੀ ਅੰਕ

ਭਾਗ ਦੂਜਾ

ਅੰਗਾਂ ਦੀ ਗੁਆਹੀ ਪੰਜਾਬ ਵਿਚ ਬਿਮਾਰੀ

ਪਿਛਲੇ ਸਾਲਾਂ ਵਿਚ ਪੰਜਾਬ ਵਿਚ ਬਿਮਾਰੀਆਂ ਸਨ। ਬੜੇ ਅਫਸੋਸ ਦੀ ਬਾਤ ਹੈ ਕਿ ਪੰਜਾਬੀ ਮਜ਼ਬੂਤ ਬੀ ਹਨ। ਪਰ ਫੇਰ ਵੀ ਬਮਾਰੀ ਦੀ ਹਦ ਹੋ ਗਈ। ਏਸ ਦੀ ਕੀ ਵਜ੍ਹਾ ਹੈ। 1907 ਵਿਚ ਪਲੇਗ ਏਸ ਜ਼ੋਰ ਦੀ ਰਹੀ ਕਿ ਪਿੰਡਾਂ ਦੇ ਪਿੰਡ ਖਪ ਗਏ ਅਤੇ ਸੈਹਰਾਂ ਦੇ ਸੈਹਰਾਂ ਵਿਚ ਮੁਰਦਿਆਂ ਦੇ ਢੇਰ ਲਗ ਗਏ। ਇਕ ਇਕ ਜਿਲੇ ਵਿਚ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਮਰਦ ਔਰਤਾਂ ਤੇ ਬੱਚੇ ਮਰ ਗਏ। ਜਿਲਾ ਗੁਜਰਾਂਵਾਲੇ ਵਿਚ 71 ਹਜ਼ਾਰ 8 ਸੌ ਮੌਤਾਂ ਹੋਈਆਂ। ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਸਿਆਲਕੋਟ ਵਿਚ 62 ਹਜ਼ਾਰ 6 ਸੌ, ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜਲੰਧਰ ਵਿਚ 39 ਹਜ਼ਾਰ ਸੱਤ ਸੌ। ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਹੁਸ਼ਿਆਰਪੁਰ ਵਿਚ 39 ਹਜ਼ਾਰ 7 ਸੌ ਪੰਜ। ਲਾਹੌਰ ਵਿਚ 47 ਹਜ਼ਾਰ ਚਾਰ ਸੌ। ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਵਿਚ 24 ਹਜ਼ਾਰ। ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਲੁਧਿਆਣਾ ਵਿਚ 22 ਹਜ਼ਾਰ ਤਿੰਨ ਸੌ। ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਫੀਰੋਜ਼ਪੁਰ ਵਿਚ 29 ਹਜ਼ਾਰ ਪੰਜ ਸੌ। 6 ਲੱਖ ਪੰਜ ਹਜ਼ਾਰ ਮੌਤਾਂ ਸਿਰਫ 1907 ਵਿਚ ਹੀ ਪੰਜਾਬ ਵਿਚ ਹੋਈਆਂ। ਕੈਹੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਪਲੇਗ ਕਮਜ਼ੋਰ ਆਦਮੀਆਂ ਨੂੰ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਪਰ ਪੰਜਾਬ ਵਿਚ ਤਾਂ ਖਿਲਕਤ ਏਤਨੀ ਜ਼ਿਆਦਾ ਕਮਜ਼ੋਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਮੌਤਾਂ ਪਿੰਡਾਂ 'ਚ ਬਹੁਤ ਹੋਈਆਂ, ਸ਼ਹਿਰਾਂ ਵਿਚ ਤਾਂ ਤਦ ਹੋ ਗਈਆਂ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ 1907 ਯਾਦ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਦਿਲਾਂ ਨੂੰ ਅੱਗ ਲੱਗੀ ਹੋਈ ਹੈ।

1908 ਵਿਚ ਪਲੇਗ ਕਮ ਰਹੀ ਪਰ ਬੁਖਾਰ ਦਾ ਬੜਾ ਜ਼ੋਰ ਹੋਇਆ। ਤਾਪ ਤਾਂ ਅਸਲ ਵਿਚ ਬਹੁਤੀਆਂ ਮੌਤਾਂ ਹੋਣ ਦਾ ਸਬੱਬ ਹੈ। ਪਰ ਅਸੀਂ ਜਰਾ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹਿਲਦੇ। 1908 ਵਿਚ ਤਾਪ ਨੇ ਸੈਹਰਾਂ ਵਿਚ ਕੰਮ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤੇ। ਖਿਲਕਤ ਬਿਲਕੁਲ ਬੇ ਬਸ ਤੇ ਹਰਾਨ ਰਹੀ। 1908 ਵਿਚ ਤਾਪ ਨਾਲ ਕੁੱਲ ਮੌਤਾਂ 6 ਲੱਖ 90 ਹਜ਼ਾਰ ਹੋਈਆਂ। ਅਤੇ 1907 ਵਿਚ ਪਲੇਗ ਨਾਲ 6 ਲੱਖ 5 ਹਜ਼ਾਰ ਹੋਈਆਂ। ਏਨ੍ਹਾਂ ਮੌਤਾਂ ਤੋਂ ਪਤਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤਾਪ ਪਲੇਗ ਤੋਂ ਘਟ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜ਼ਿਆਦਾ ਅਫਸੋਸ ਦੀ ਬਾਤ ਹੈ ਕਿ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਮੌਤਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਵਧ ਗਈ ਹੈ। ਏਸ ਸਾਲ ਵਿਚ ਦਸ ਸਾਲ ਤੇ ਕਮ ਉਮਰ ਦੇ 3 ਲੱਖ 62 ਹਜ਼ਾਰ ਬੱਚੇ ਮਰ ਗਏ। ਜਾਣੀ ਕੁੱਲ ਮੌਤਾਂ ਵਿਚੋਂ ਅੱਧੀਆਂ ਤੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀਆਂ ਹੋਈਆਂ। ਕੀ ਇਹ ਕੌਮ ਦੇ ਆਖਰੀ ਦਿਨ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਜੁਦਾ ਜੁਦਾ ਜ਼ਿਲਿਆਂ ਦਾ ਹੇਠਾਂ ਹਾਲ ਹੈ:

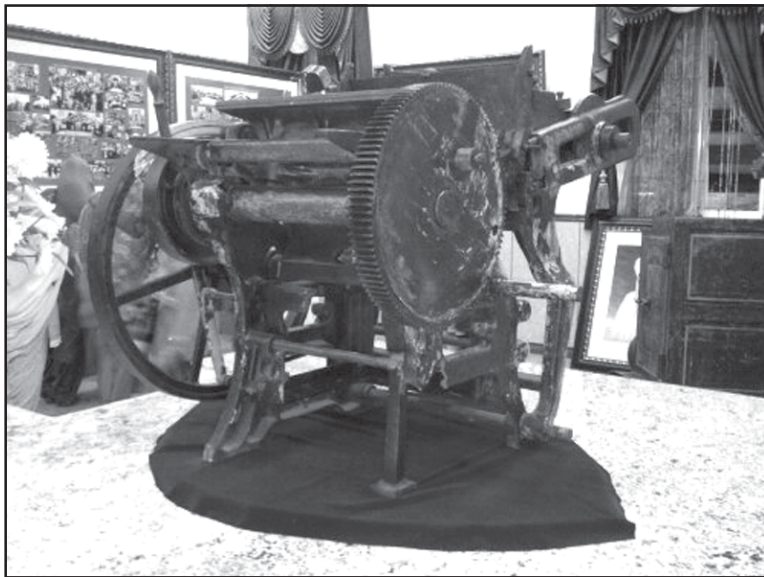
1908 ਵਿਚ ਤਾਪ ਨਾਲ ਮੌਤਾਂ:
ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜਲੰਧਰ... 22 ਹਜ਼ਾਰ
ਹੁਸ਼ਿਆਰਪੁਰ... 30 ਹਜ਼ਾਰ
ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ... 45 ਹਜ਼ਾਰ
ਲੁਧਿਆਣਾ... 10 ਹਜ਼ਾਰ ਪੰਜ ਸੌ।
ਫੀਰੋਜ਼ਪੁਰ... 28 ਹਜ਼ਾਰ
ਲਾਹੌਰ... 42 ਹਜ਼ਾਰ 5 ਸੌ।

ਕਿਸੇ ਮੁਲਕ ਵਿਚ ਏਨੀਆਂ ਬਮਾਰੀਆਂ ਨਹੀਂ ਹੋਈਆਂ ਕਿਉਂਕਿ ਉਥੇ ਦੀ ਸਰਕਾਰ ਅੱਛਾ ਬੰਦੋਬਸਤ ਰੱਖਦੀ ਹੈ। ਲੋਕ ਜ਼ਿਆਦਾ ਪੈਸਾ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਸਾਡੇ ਨਾਲੋਂ ਖੁਰਾਕ ਖਾਂਦੇ ਹਨ। ਅੱਛੇ ਕਪੜੇ ਪੈਹਨਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਹਿੰਦੋਸਤਾਨੀਆਂ ਨੂੰ ਸੋਚਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਾਡਾ ਕੀ ਹਾਲ ਹੈ।

ਮਕਸੀਕੋ ਵਿਚ ਜ਼ਿਮੀਂਦਾਰਾਂ ਤੇ ਮਜ਼ਦੂਰਾਂ ਦੀ ਹਾਲਤ

ਮੈਕਸੀਕੋ ਦੇ ਗ਼ਦਰ ਦਾ ਹਾਲ ਸਮਝਣ ਦੇ ਜੋਗ ਹੈ ਕਿ ਏਸ ਮੁਲਕ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਹਾਲਤ ਪੂਰ ਨਿਗਾ ਮਾਰੀ ਜਾਵੇ। ਜਿਸ ਮੁਲਕ ਵਿਚ ਖਿਲਕਤ ਗੁਲਾਮੀ ਤੇ ਗਰੀਬੀ ਵਿਚ ਫਸੀ ਹੋਵੇ, ਉਸੇ ਜ਼ਰੂਰ

ਗ਼ਦਰ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿਉਂਕਿ ਆਦਮੀ ਦਾ ਦਿਲ ਬਹੁਤ ਦੇਰ ਜੁਲਮ ਨਹੀਂ ਸਹਿ ਸਕਦਾ। ਬਾਤ ਤਾਂ ਏਹ ਹੈ ਕਿ ਲੋਕ ਇਕ ਦਿਨ ਬੀ ਏਸ ਹਾਲ ਵਿਚ ਨਹੀਂ ਰਹਿ ਸਕਦੇ। ਅਮਰੀਕਨ ਲੇਖਕ ‘ਜਾਨ ਕਥ ਵਰਨਰ’ ਨੇ ਇਕ ਕਤਾਬ ‘ਜੰਗਲੀ ਮਕਸੀਕੋ’ ਨਾਮੇ ਕਿਤਾਬ ਲਿਖੀ ਹੈ। ਜਿਸ ਵਿਚ ਮਕਸੀਕੋ ਦੇ ਜੁਲਮ ਦਾ ਹਾਲ ਹੈ। ਉਹ ਲਿਖਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੁਲਕ ਦੀ ਇਕ ਤਿਹਾਈ ਪਰਜਾ ਗੁਲਾਮੀ ਦੀ ਹਾਲਤ ਵਿਚ ਹੈ। ਸੈਕਤੋ ਸਰਕਾਰੀ ਅਫਸਰ ਗੁਲਾਮੀ ਦੀ ਹਾਲਤ ਵਿਚ ਹੈ। ਸੈਕਤੋ ਸਰਕਾਰੀ ਅਫਸਰ ਗੁਲਾਮੀ ਨੂੰ ਕੱਠੇ ਕਰਕੇ ਇਕ ਥਾਂ ਤੋਂ ਦੂਜੀ ਥਾਂ ਲੈ ਜਾ ਕੇ ਬੈਠਣ ਵਿਚ ਲੱਗੇ ਹੋਏ ਹਨ। ਮਜ਼ਦੂਰਾਂ ਨੂੰ ਸਪਾਹੀਆਂ ਦੀ ਗਾਰਦ ਦੇ ਪੈਹਰੇ ਹੇਠਾਂ ਭੇਜਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਭਈ ਭਜ ਨਾ ਜਾਣ। ਜੇ ਸਪਾਹੀਆਂ ਦੀ ਬੰਦੂਕਾਂ ਦਾ ਜ਼ੋਰ ਨਾ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਮਜ਼ਦੂਰ ਇਕ ਮੀਲ ਬੀ ਨਾ ਜਾਣ, ਮਜ਼ਦੂਰ ਭੁਖੇ ਮਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਚਾਬਕਾਂ ਨਾਲ ਮਾਰਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਜਿਸ ਮਸ਼ੀਨ ਉਤੇ ‘ਗ਼ਦਰ’ ਛਪਦਾ ਹੁੰਦਾ ਸੀ

ਮੈਕਸੀਕੋ ਵਿਚ ਸਾਢੇ ਸੱਤ ਲੱਖ ਆਦਮੀ ਜਾਨਵਰਾਂ ਵਾਂਗ ਵੇਚੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਬਾਕੀ ਜ਼ਿਮੀਂਦਾਰ ਗੁਲਾਮੀ ਵਿਚ ਫਸੇ ਹੋਏ ਹਨ। ਮਜ਼ਦੂਰਾਂ ਨੂੰ ਸਰਕਾਰਾਂ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਪਰ ਕੰਮ ਕਰਨਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਜਿਹੜੀ ਮਜ਼ਦੂਰੀ ਸਰਕਾਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਲੈਣੀ ਪੈਂਦੀ ਹੈ। ਪਰ ਮਜ਼ਦੂਰ ਉਤੇ ਸਰਦਾਰ ਦਾ ਕਰਜ਼ਾ ਬੀ ਚੜ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਕਰਜ਼ਾ ਕਦੇ ਉਤਰਦਾ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਮੈਕਸੀਕੋ ਵਿਚ ਸੌ ਵਿੱਚੋਂ 80 ਅਜੇਹੇ ਹਨ ਜਿਹੜੇ ਅਪਨੇ ਦਿਲ ਦੀ ਬਾਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ। ਅਤੇ 20 ਅਜੇਹੇ ਹਨ ਜਿਹੜੇ ਅਮੀਰ ਬਨੇ ਹੋਏ ਹਨ ਤੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਮੁਲ ਖਰੀਦ ਲੈਂਦੇ ਹਨ। ਇਕ ਬਾਰ ਦੀ ਇਕ ਕਹਾਣੀ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਹੈ ਕਿ ਇਕ ਘਰ ਛੇ ਆਦਮੀ ਸਨ। ਮੈਂ ਉਥੇ ਬਾਜ਼ਾ ਬਜਾਇਆ ਤੇ ਗੀਤ ਗਾਏ ਪਰ ਉਸ ਟੱਬਰ ਵਿਚੋਂ ਕੋਈ ਖੁਸ਼ ਨਾ ਹੋਇਆ। ਅਤੇ ਇਕ ਬੁੱਢਾ ਆਦਮੀ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲਿਆ। ਉਸ ਦੇ ਕੋਲ ਪਾਟਿਆਂ ਕੋਟ ਸੀ। ਜਿਸ ਨੂੰ ਕਈ ਟਾਕੀਆਂ ਲੱਗੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਸਨ। ਉਸ ਦੀ ਔਰਤ ਦਾ ਚਿਹਰਾ ਉਦਾਸ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਬੱਚਿਆਂ ਵਿਚੋਂ ਇਕ ਸਭ ਤੋਂ ਛੋਟਾ ਇਕ ਵਾਰ ਹੱਸਿਆ ਪਰ ਚੁਪ ਹੋ ਗਿਆ ਤੇ ਬੁੱਢੇ ਨੇ ਇਹ ਰਾਮ ਕਹਾਣੀ ਸੁਣਾਈ- ਅਸੀਂ ਖੇਤਾਂ ਵਿਚ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਹਾਂ। ਸਾਰੀ ਉਮਰ ਏਸ ਮੌਕੀ ਤੇ ਖਰਬੂਜੇ ਦੇ ਖੇਤਾਂ ਵਿਚ ਮੋਹਨਤ ਕਰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਾਂ। ਸਰਦਾਰ ਪੂਰੀ ਤਨਖਾਹ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੇ। ਅਸੀਂ ਕੁਛ ਨਹੀਂ ਕਰ

ਸਕਦੇ। ਵਕੀਲ ਸਾਡੀ ਮਦਦ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ। ਸਰਦਾਰ ਸਾਨੂੰ ਕੈਦ ਕਰ ਦੇਵੇਗਾ। ਅਸੀਂ ਸੁਸਤ ਨਹੀਂ ਹਾਂ। ਪਰ ਰੋਜ਼ ਕਰਜ਼ਾ ਵਧਦਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਮੈਕਸੀਕੋ ਵਿਚ ਅਜਿਹੀ ਗਰੀਬੀ ਹੈ ਕਿ ਇਕ ਗ਼ਦਰ ਨਹੀਂ, ਹਜ਼ਾਰ ਗ਼ਦਰ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ।

ਸੱਚੀ ਪੁਕਾਰ ਬੈਂਤ

ਸਾਰੀ ਖਲਕ ਖੁਦਾਇ ਬੇਕਾਰ ਬੈਠੀ, ਸੁਤਾ ਜਾਗਦਾ ਤੂੰ ਹਿੰਦੋਸਤਾਨ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ। ਪਾਟੇ ਕੱਪੜੇ ਜਿਸਮ ਕਮਜ਼ੋਰ ਹੋਇਆ, ਜੁਸੇ ਜੋਸ਼ ਤੇ ਜਿਗਰ ਦਾ ਤਾਣ ਕਿਉਂ ਨੀਂ। ਕਾਲਾ ਚੋਰ ਆਖੇ ਸਾਰਾ ਜਗ ਸਾਨੂੰ, ਸੁਖੀ ਵਸਦੀ ਤੇਰੀ ਸੰਤਾਨ ਕਿਉਂ ਨੀਂ। ਨਾ ਉਹ ਰੰਗ ਤੇਰਾ ਨਾ ਉਹ ਰੂਪ ਤੇਰਾ, ਨਾ ਉਹ ਸ਼ਾਨ ਤੇ ਨਾਲੇ ਗੁਮਾਨ ਕਿਉਂ ਨੀਂ।

ਹੀਰਾ ਚਮਕਦਾ ਨੂੰਰ ਇਨਸਾਨ ਕਿਉਂ ਨੀਂ। “ਹਰਦਿਆਲ” ਜਿਥੇ ਹਰਦਿਆਲ ਹੋਇਆ, ਪਿਆਰਾ ਯਾਰ “ਅਜੀਤ” ਕੁਰਬਾਨ ਕਿਉਂ ਨੀਂ। ਸਮਾਂ ਆਵਸੀ ਅੱਖੀਆਂ ਵੇਖ ਲੈਸਨ, ਭਾਰਤ ਏਨਾਂ ਨੂੰ ਕਰੂ ਪਰਵਾਨ ਕਿਉਂ ਨੀਂ। ਜਿਨਾਂ ਵਿਚ ਮੁਸੀਬਤਾਂ ਉਮਰ ਗਾਲੀ, ਬਦਲਾ ਦੇਵੰਦਾ ਤੁਰਤ ‘ਭਗਵਾਨ’ ਕਿਉਂ ਨੀਂ। ਖੰਡਾਂ ਸਾਰ ਦਾ ਅਸਾਂ ਤੋਂ ਅਲੋਪ ਹੋਇਆ, ਬਿਜਲੀ ਲਿਸ਼ਕਦੀ ਹਥ ਕਰਪਾਨ ਕਿਉਂ ਨੀਂ। ਉਨੇ ਸ਼ੇਰ ਮਰਦੇ ਵੇਲਾ ਸੌਣ ਦਾ ਨਹੀਂ, ਜਾ ਕੇ ਦੇਖਦੇ ਕੁਲ ਜਹਾਨ ਕਿਉਂ ਨੀਂ। ਬੰਦਰ ਬਾਟ ਕਰਦਾ ਜ਼ਾਲਮ ਨਾਲ ਸਾਡੇ, ਬੇਈਮਾਨ ਦੀ ਕੱਢਦੇ ਜਾਨ ਕਿਉਂ ਨੀਂ। ਟਰਕੀ ਅਤੇ ਈਰਾਨ ਨੂੰ ਹਜ਼ਮ ਕੀਤਾ, ਸਮਝੋ ਹਿੰਦਵਾਸੀ ਮੁਸਲਮਾਨ ਕਿਉਂ ਨੀਂ। ਬੱਚਾ ਕੱਲ ਦਾ ਚੀਨ ਹੁਣ ਮਰਨ ਲੱਗਾ, ਸੁਤਾ ਜਾਗਦਾ ਸ਼ੇਰ ਜਪਾਨ ਕਿਉਂ ਨੀਂ। ਮੇਰੇ ਬਾਪ ਬਜ਼ੁਰਗ ਦੇ ਖੂਨ ਜਿਗਰੋਂ, ਮਿਲੇ ਜਲਦ ਤਾਂ ਮਰੂ ਸੈਤਾਨ ਕਿਉਂ ਨੀਂ। ਕਰੋ ਆਪ ਹਿੰਮਤ ਕੌਮ ਸੌਰ ਜਾਸੀ, ਪਰੀਤਮ ਪਿਆਰ ਪਾ ਕੇ ਦਿੰਦਾ ਜਾਨ ਕਿਉਂ ਨੀਂ। ਜਿਧਰ ਜਾਂਵਦੇ ਮਾਰ ਦੁਰਕਾਰ ਪੈਂਦੀ, ਕੋਈ ਅਸਾਂ ਉਤੇ ਮੋਹਰਬਾਨ ਕਿਉਂ ਨੀਂ। ਮੰਜ਼ਲ ਦੂਰ ਤੇ ਚਾਲ ਮਸਤਾਨਿਆਂ ਦੀ, ਅੱਠੇ ਪੈਹਰ ਹੁੰਦੇ ਗਲਤਾਨ ਕਿਉਂ ਨੀਂ। ਸੁਕਾ ਖੂਨ ਬਾਕੀ ਪਿਆ ਪਿੰਜਰਾ ਜੇ, ਜਾ ਕੇ ਫੂਕਦੇ ਵਿਚ ਸ਼ਮਸ਼ਾਨ ਕਿਉਂ ਨੀਂ। ਲੱਗੀ ਅੱਗ ਤੇ ਜਲੇ ਘਰ ਬਾਰ ਸਾਡਾ, ਉਨਦੇ ਉਸ ਨੂੰ ਅਸੀਂ ਬਚਾਨ ਕਿਉਂ ਨੀਂ। ਧਰਤੀ ਵੇਹਲ ਨਾ ਦੇਵੰਦੀ ਗਰਕ ਜਾਈਏ, ਬਿਜਲੀ ਸੁਟਦਾ ਕਿਸਰੋਂ ਅਸਮਾਨ ਕਿਉਂ ਨੀਂ। ਏਸ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਤੋਂ ਸਾਨੂੰ ਮਰਨ ਚੰਗਾ, ਮੌਤ ਕਢਦੀ ਅਸਾਂ ਦੀ ਜਾਨ ਕਿਉਂ ਨੀਂ। ਐਵੇਂ ਵਾਂਗ ਦਵਾਨਿਆਂ ਪਏ ਫਿਰਦੇ, ਲਾਉਂਦੇ ਉਨ ਕੇ ਆਪਣਾ ਤਾਨ ਕਿਉਂ ਨੀਂ। ਜਬੀ ਬਾਨ ਲਾਗੇ ਤਬੀ ਰੋਸ ਜਾਗੇ, ਸੀਨੇ ਵੱਜਦੇ ਅਸਾਂ ਦੇ ਬਾਨ ਕਿਉਂ ਨੀਂ। ਢਾਈ ਟੋਟਰੂ ਖਾ ਗਏ ਖੇਤ ਸਾਡਾ, ਹਿੰਦੋਸਤਾਨ ਦਾ ਕੋਈ ਕਿਰਸਾਨ ਕਿਉਂ ਨੀਂ। ਬੱਚੇ ਤਤਫਦੇ ਵਿਦਿਆ ਬਾਬ ਸਾਡੇ, ਕਾਲਜ ਖੁਲਦੇ ਸਦਾ ਵਗਿਆਨ ਕਿਉਂ ਨੀਂ। ਸਾਰਾ ਜਗ ਰੋਸ਼ਨ ਦਿਨ ਰਾਤ ਰੋਸ਼ਨ, ਸਾਡੇ ਜਿਹਾ ਕਿਧਰੇ ਸੁਨ ਸਾਨ ਕਿਉਂ ਨੀਂ। ਜੇ ਸੂਰਮੇ ਅਸੀਂ ਬਲਵਾਨ ਬਨੀਏ, ਖੇਲਣ ਵਾਸਤੇ ਭਲਾ ਮੈਦਾਨ ਕਿਉਂ ਨੀਂ। ਜੇਕਰ ਅਸੀਂ ਪਤੰਗ ਦਾ ਰੂਪ ਹੋਈਏ, ਸਾਡਾ ਮੁਲਕ ਯਾਰੋ ਸ਼ਮਾਂਦਾਨ ਕਿਉਂ ਨੀਂ। ਜੇਕਰ ਮਾਪਿਆਂ ਨੂੰ ਪੁੱਤਰ ਹੈਨ ਪਿਆਰੇ, ਭਾਰਤ ਵਰਸ ਦੀ ਅਸੀਂ ਸੰਤਾਨ ਕਿਉਂ ਨੀਂ। ਜੇਕਰ ਕੰਵਲ ਵਰਗੀ ਸਾਡੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਹੈ, ਸੂਰਜ ਵਾਂਗ ਰੋਸ਼ਨ ਹਿੰਦੋਸਤਾਨ ਕਿਉਂ ਨੀਂ।

ਰੂਸ ਦੇ ਗ਼ਦਰ ਦੀ ਤਿਆਰੀ

ਹਰਜਨ ਨਾਮੇ ਇਕ ਸੂਰ ਬੀਰ ਦਾ ਜੀਵਨ ਬ੍ਰਤਾਂਤ

ਉਨਵੀਂ ਸਦੀ ਵਿਚ “ਐਲਗਜ਼ੈਂਡਰ ਹਰਜਨ” ਨਾਮੇ ਇਕ ਰਈਸ ਨੇ ਰੂਸ ਵਿਚ ਅਜ਼ਾਦੀ ਦੇ ਖਿਆਲਾਂ ਦੀ ਜੜ੍ਹ ਰੱਖੀ। ਏਹ ਦੇਸ਼ ਭਗਤ ਇਕ ਦੌਲਤਮੰਦ ਦਾ ਪੁੱਤਰ ਸੀ। ਛੋਟੀ ਉਮਰ ਵਿਚ ਪੜ੍ਹਨ ਦਾ ਬੜਾ ਸ਼ੌਕੀਨ ਸੀ। ਕਤਾਬਾਂ ਪੜ੍ਹਦੇ ਪੜ੍ਹਦੇ ਰੂਸ ਦੀ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਜੁਲਮ ਤੋਂ ਉਸ ਦੇ ਦਿਲ ਉਤੇ ਬੜੀ ਸਟ ਲੱਗੀ। ਬਾਪ ਦੇ

ਮਰਨ ਪਿਛੋਂ ਸਾਰੀ ਜੈਦਾਦ ਬੇਚ ਕੇ ਜਰਮਨੀ ਨੂੰ ਚਲਿਆ ਗਿਆ। ਉਥੋਂ ਗਿਆਨ ਸਿੱਖ ਕੇ ਫੇਰ ਪੈਰਸ ਵਿਚ ਜਾ ਕੇ ਉਸ ਵੇਲੇ ਦੇ ਅਜ਼ਾਦੀ ਦੇ ਬੜੇ ਵੱਡੇ ਗਿਆਨੀਆਂ ਨੂੰ ਮਿਲ ਕੇ ਇਕ ਮਸ਼ੂਰ ਪਰਜਾ ਭਗਤ “ਪੂਰਦੌਨ” ਦਾ ਚੇਲਾ ਬਣ ਗਿਆ। ਜਦ ਫਰਾਂਸ ਦੀ ਗਵਰਨਿੰਟ ਨੇ “ਪੂਰਦੌਨ” ਦੇ ਅਖਬਾਰ ਦੀ ਚੌਵੀ ਹਜ਼ਾਰ ਫਰਾਂਕ (ਫਰੈਂਕ) ਦੀ ਜ਼ਮਾਨਤ ਮੰਗੀ, ਤਦ ‘ਹਰਜਨ’ ਨੇ ਆਪਣੇ ਪਾਸ ਤੋਂ ਸਾਰੀ ਰਕਮ ਦੇ ਦਿਤੀ ਤੇ ਗਵਰਨਿੰਟ ਅਖਬਾਰ ਬੰਦ ਨਾ ਕਰ ਸਕੀ। ਏਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹਰ ਇਕ ਪਾਰਟੀ ਦੀ ਮਦਦ ਕਰਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਸੀ। ਇਟਲੀ ਦੇ ਦੇਸ਼ ਭਗਤ “ਮੇਜਨੀ” ਨੂੰ ਵੀ ਕਈਵਾਰ ਬੜੀ ਵਡੀ ਰਕਮਾਂ ਨਾਲ ਮਦਦ ਦਿਤੀ। ਹਰ ਮੁਲਕ ਦੀ ਅਜ਼ਾਦੀ ਦੇ ਪ੍ਰੇਮੀ ਏਸ ਦੀ ਬੜੀ ਕਦਰ ਕਰਦੇ ਸੀ। “ਹਰਜਨ” ਇਉਂ ਤਾਂ ਸਾਰੇ ਮੁਲਕਾਂ ਦੀ ਪਾਰਟੀਆਂ ਨਾਲ ਮੋਹ ਰੱਖਦਾ ਸੀ। ਪਰ ਦਿਲ ਵਿਚ ਰੂਸ ਦੀ ਅੱਗ ਲੱਗੀ ਹੋਈ ਸੀ। ਲੰਦਨ ਵਿਚ ਉਸ ਦੇ ਪਹਿਲਾ ਛਾਪਾਖਾਨਾ ਬਣਾਇਆ। ਜਿਸ (ਵਿਚ) ਰੂਸ ਦੇ ਰਾਜ ਦੇ ਵਿਰੁਧ ਉਪਦੇਸ਼ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਕਤਾਬਾਂ ਛਾਪੀਆਂ ਗਈਆਂ। ਕਤਾਬਾਂ ਤੇ ਅਖਬਾਰਾਂ ਦੇ ਵੇਰ ਜਮ੍ਹਾਂ ਹੋ ਗਏ। ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਜਵਾਨ ਅਪਨੀ ਜਾਨ ਤਲੀ ਉਤੇ ਰੱਖ ਕੇ ਏਨਾਂ ਨੂੰ ਰੂਸ ਵਿਚ ਲੈ ਜਾਨ ਲੱਗ ਪਏ। ਫੇਰ ਉਸ ਸੈਹਰ ਸੈਹਰ ਵੰਡ ਦਿੱਤੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਸਨ। ਰੂਸ ਦੇ ਸਾਰੇ ਪੜ੍ਹਨ ਵਾਲੇ “ਹਰਜਨ” ਦੇ ਲੇਖਾਂ ਨੂੰ ਦੇਖ ਕੇ ਹੈਰਾਨ ਹੋ ਗਏ। ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਖਿਆਲਾਂ ਦਾ ਰੋਂ ਹਰ ਪਾਸੇ ਫੇਲ ਗਿਆ। (ਪਾਠਕ ਜ਼ਰਾ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ। ਸਾਡਾ ਛਾਪਾਖਾਨਾ ਬੀ ਉਸ ਵਰਗਾ ਹੈ। ਪਰ ਸਾਡੇ ਪਾਸ ਅਜੇ ਉਤਨਾ ਰੁਪਿਆ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਤਨਾ ਲੱਖਪਤੀ ਹਰਜਨ ਪਾਸ ਸੀ। ਉਮੇਦ ਹੈ ਅਸੀਂ ਬੀ ਛੇਤੀ ਹੀ ਲੱਖਾਂ ਅਖਬਾਰ ਤੇ ਕਤਾਬਾਂ ਛਾਪਾਂਗੇ।) ਪਰ ਸਾਡੀ ਕਤਾਬਾਂ ਨਾਲੋਂ ਵਧ ਕੇ “ਹਰਜਨ” ਦੇ ਅਖਬਾਰਾਂ “ਕੋਲ ਕੋਲ” ਨਾਮੇ ਨੇ ਹਿਲਚਲ ਮਚਾ ਦਿਤੀ। “ਕੋਲ ਕੋਲ” ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਘੜੀਆਲ ਜਾਂ ਘੰਟਾ ਹੈ। ਬੇਸ਼ਕ ਏਸ ਅਖਬਾਰ ਨੇ ਸੁੱਤੇ ਹੋਏ ਰੂਸੀਆਂ (ਨੂੰ) ਜਗਾ ਦਿੱਤਾ। ਲੰਦਨ ਵਿਚ ਘੰਟਾ ਵਜਦਾ ਸੀ। ਪਰ ਰੂਸ ਦੀ ਰਾਜਧਾਨੀ “ਮਾਸਕੋ” ਵਿਚ ਅਵਾਜ਼ ਪੁਜਦੀ ਸੀ। ਏਸ ਅਖਬਾਰ ਦੀ ਏਤਨੀ ਧੂਮ ਸੀ ਕਿ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਵੀ ਉਸ ਨੂੰ ਮੰਗ ਕੇ ਪੜ੍ਹਦਾ ਸੀ। ਏਸ ਅਖਬਾਰ ਵਿਚ ਸਾਰੇ ਹਾਕਮਾਂ ਦੇ ਜੁਲਮ ਦਾ ਹਾਲ ਛਪਦਾ ਸੀ। ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਦੇ ਦਰਬਾਰ ਦਾ ਕੱਚਾ ਚਿੱਠਾ ਲਿਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ। ਐਹਲਕਾਰਾਂ ਦੀ ਗਲਤੀ ਤੇ ਧੱਕੇ ਨੂੰ ਖੋਲ੍ਹ ਖੋਲ੍ਹ ਕੇ ਦੱਸਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ। ਇਹ ਅਖਬਾਰ ਕੀ ਸੀ ਚਾਬਕ ਸੀ ਜਿਸ ਦੇ ਲਟਕਾਉਣ ਤੋਂ ਹੀ ਗਵਰਨਿੰਟ ਦਾ ਦਮ ਨਿਕਲ ਜਾਂਦਾ ਸੀ। ਜ਼ਿਮੀਂਦਾਰਾਂ ਤੇ ਮਜ਼ਦੂਰਾਂ ਦੇ ਹਾਲ ਦਾ ਅਜੇਹਾ ਦੁਖ ਭਰਿਆ ਨਕਸ਼ਾ ਖਿਚਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ ਕਿ ਪੱਥਰ ਦਿਲ ਬੀ ਮੋਮ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਸੀ। ਅਤੇ ਜੁਆਨਾਂ ਦੇ ਦਿਲਾਂ ਵਿਚ ਗੁਸੇ ਦੀ ਅੱਗ ਭੜਕ ਪੈਂਦੀ ਸੀ। ਏਸ ਅਖਬਾਰ ਦੇ ਅਸਰ ਨਾਲ ਰੂਸ ਦੀ ਗਵਰਨਿੰਟ ਨੇ 1861 ਵਿਚ ਕਿਰਸਾਣਾਂ ਨੂੰ ਗੁਲਾਮੀ ਤੋਂ ਕੁਝ ਅਜ਼ਾਦੀ ਦਿਤੀ। ਅਤੇ ਹੁਕਮ ਦਿਤਾ ਕਿ ਸਰਕਾਰ ਕਿਰਸਾਣਾਂ ਨੂੰ ਅਪਨੀ ਜੈਦਾਤ ਵਾਂਗ ਗੁਲਾਮ ਨਹੀਂ ਰੱਖ ਸਕਦੇ। ਉਹ ਸਿਰਫ ਮਾਮਲਾ ਦਿਆ ਕਰਨਗੇ। ਬਾਕੀ ਕੰਮਾਂ ਵਿਚ ਆਪ ਮੁਖਤਿਆਰ ਰਹਿਣਗੇ। ਏਹ ਕੰਮ ਰੂਸ ਦੀ ਤਵਾਰੀਖ ਵਿਚ ਪਰਜਾ ਦੀ ਫਤੇ ਦਾ ਇਕ ਬੜਾ ਨਸ਼ਾਨ ਹੈ। “ਹਰਜਨ” ਨੇ ਜੇਹਤਾ ਕੰਮ ਅਪਨੀ ਕਲਮ ਤੇ ਰੁਪੈਏ ਨਾਲ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਉਹ ਮਨੁਸ਼ ਜਾਤੀ ਦੀ ਤਵਾਰੀਖ ਵਿਚ ਸੋਨੇ ਦੇ ਹਰਫ਼ਾਂ ਵਿਚ ਲਿਖਿਆ ਦੇ ਲੈਕ ਹੈ। ਛੇਕੜ 1870 ਵਿਚ ਪਰਦੇਸਾਂ ਵਿਚ ਹੀ ਮੁਕਾਮ ਨੀਲ (ਫਰਾਂਸ)

(ਬਾਕੀ ਅਗਲੇ ਸਫੇ ‘ਤੇ)

ਇਸ ਵਾਰੀ ਅਮਰੀਕਾ ਦਾ ਵਾਈ ਦਾ ਤਿਉਹਾਰ ਬੈਂਕਸਗਿਵਿੰਗ ਡੇਅ (ਪੰਜਾਬੀ ਵਿਚ ਸ਼ੁਕਰਾਨਾ ਦਿਵਸ) ਅਸੀਂ ਬੜੇ ਚਾਅ ਨਾਲ ਅਮਰੀਕੀਆ ਦੀ ਰੀਸੇ ਭਰਵੀਂ ਟਰਕੀ ਬਣਾ ਕੇ ਮਨਾਇਆ। ਪਰ ਇਸ ਦੇ ਕੁਸ਼ਲੇ ਜਿਹੇ ਸੁਆਦ ਕਾਰਨ ਬਹੁਤਾ ਮਜ਼ਾ ਨਾ ਆਇਆ। ਮਸਾਂ ਚੌਥਾ ਹਿੱਸਾ ਹੀ ਖਾਧਾ ਹੋਵੇਗਾ, ਬਾਕੀ ਦਾ ਤਿੰਨ ਚਾਰ ਦਿਨਾਂ ਵਿਚ ਕੁਝ ਖਾ ਕੇ, ਕੁਝ ਇਸ ਦਾ ਸੂਪ ਬਣਾ ਕੇ ਤੇ ਕੁਝ ਸੁੱਟ ਕੇ ਬਿਲੇ ਲਾਇਆ। ਬਚੇ ਟਰਕੀ ਤੋਂ ਬਣਾਏ ਸੂਪ ਨੂੰ ਵੀ ਟਰਕੀ ਸੂਪ ਹੀ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸਾਡੇ ਗੁਆਂਢੀ ਸ਼ਹਿਰ ਲਿਵੇਨੀਆ (ਮਿਸ਼ੀਗਨ ਸਟੇਟ) ਵਿਚ ਟਰਕੀ ਦਾ ਵੱਡਾ ਤੇ ਮਸ਼ਹੂਰ ਫਾਰਮ ਹੈ, ਜਿਥੋਂ ਇਸ ਦਿਨ ਮਿਸ਼ੀਗਨ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੋਰ ਲਾਗਲੇ ਰਾਜਾਂ ਦੇ ਲੋਕ ਵੀ ਧੜਾ ਧੜ ਟਰਕੀਆਂ ਖਰੀਦਣ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਸਿਤਮ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ ਕਿ ਟਰਕੀ ਨੂੰ ਵਢਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਅੱਗੇ ਕਿੰਨਾ ਚਿਰ ਇਕ ਸਾਜ਼ ਵਜਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਇਸ ਤਿਉਹਾਰ ਦੌਰਾਨ ਲੱਖਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਵਿਚ ਟਰਕੀਆਂ ਵੱਢੀਆਂ ਤੇ ਪਕਾਈਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਸੇ ਕਾਰਨ ਇਸ ਨੂੰ ਟਰਕੀ ਡੇਅ ਵੀ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਵਾਰੀ ਤਾਂ ਮੇਰੇ ਅੰਦਰਲਾ ਬੁੱਧ ਵੀ ਅਹਿੰਸਾ ਦੇ ਭਾਵਾਂ ਨਾਲ ਭਰ ਗਿਆ। ਇਹ ਵੱਖਰੀ ਗੱਲ ਹੈ ਕਿ ਟਰਕੀ ਪੰਛੀ ਵੀ ਕਈ ਵਾਰੀ ਹਿੰਸਕ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤੇ ਕੁੱਕੜ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬੰਦਿਆਂ ਨੂੰ ਵੱਢ ਵੀ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਾ ਅਮਰੀਕੀ ਸਿਰਫ ਟਰਕੀ ਨਹੀਂ ਖਾਂਦੇ, ਟਰਕੀ ਨਾਂ ਦਾ ਦੇਸ਼ ਹੀ ਖਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਯੂਰਪੀ ਤੋਂ ਆਏ ਯੂਰਪੀਆਂ ਨੇ ਅਮਰੀਕਾ ਦੇ ਰੈਡ ਇੰਡੀਅਨ ਦੇ ਨਾਂ ਨਾਲ ਜਾਣੇ ਜਾਂਦੇ ਇਥੋਂ ਦੇ ਮੂਲ ਵਾਸੀਆਂ ਦਾ ਵੀ ਖੂਬ ਵੱਢ-ਵਢਾਗਾ ਕਰਕੇ ਖਾਤਮਾ ਕੀਤਾ। ਅੱਜ ਵੀ ਇਹ ਹੋਰ ਦੇਸ਼ਾਂ ਨਾਲ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਮਰੀਕਾ ਦੇ ਮੂਲਵਾਸੀ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਘਾਤਕ ਨੌਆਬਾਦਕਾਰ ਯੂਰਪੀ ਮਿਲ ਬੈਠ ਕੇ ਗੋਮਾਸ ਅਤੇ ਟਰਕੀ ਦਾ ਭੋਜ ਕਰਿਆ ਕਰਦੇ ਸਨ। ਬੈਂਜਾਮਿਨ ਫ੍ਰੈਂਕਲਿਨ ਨੇ ਤਾਂ ਇਕ ਵਾਰੀ ਟਰਕੀ ਨੂੰ ਹੀ ਅਮਰੀਕਾ ਦਾ ਕੌਮੀ ਪੰਛੀ ਗਰਦਾਨਣ ਦਾ ਸੁਝਾਅ ਦਿੱਤਾ ਸੀ।

ਟਰਕੀ ਅਮਰੀਕੀ ਮਹਾਂਦੀਪ ਦਾ ਇਕ ਵੱਡਾ ਸਾਰਾ ਜਮਾਂਦਰੂ ਪੰਛੀ ਹੈ। ਇਸ ਦਾ ਸਿਰ ਗੰਜਾ

ਟਰਕੀ, ਹਿੰਦ ਦਾ ਕੁੱਕੜ?

ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਦੀ ਚੁੰਜ ਨਾਲ ਮਾਸ ਦਾ ਇਕ ਲੋਬੜਾ ਲਮਕਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਤੇ ਇਸ ਦੇ ਖੰਭ ਵੀ ਉਘੜ-ਦੁਘੜੇ ਜਿਹੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਕਰਕੇ ਇਹ ਕੁਝ ਭੱਦਾ ਜਿਹਾ ਵੀ ਜਾਪਦਾ ਹੈ। ਮੇਰੇ ਦਿਮਾਗ ਵਿਚ ਝਲ-ਕੁੱਕੜ ਸ਼ਬਦ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਤਿੱਤਰ ਭਟਿੱਟਰ ਦੀ ਜੱਦ ਵਿਚੋਂ ਹੈ। ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਸਥਾਨਾਂ ਦੇ ਨਾਂ ਜਾਨਵਰਾਂ ਦੇ ਨਾਂ 'ਤੇ ਪਏ ਹਨ ਜਿਵੇਂ ਅਮਰੀਕਾ ਵਿਚ ਬਫਲੋ, ਵਾਈਟ ਪਿਜਨ ਅਤੇ ਪੰਜਾਬ ਵਿਚ ਮੋਰਾਂਵਾਲੀ, ਗਿੰਦੜਬਾਹਾ ਪਰ ਕੁਝ ਹੱਦ ਤੱਕ ਇਸ ਤੋਂ ਉਲਟ ਵਰਤਾਰਾ ਵੀ ਹੈ ਅਰਥਾਤ ਜਾਨਵਰਾਂ ਦੇ ਨਾਂ ਸਥਾਨਾਂ ਦੇ ਨਾਂ 'ਤੇ ਹਨ। ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬਨਸਪਤੀਆਂ ਦੇ ਨਾਂ ਇਸ ਦੇ ਮੂਲ ਸਥਾਨ ਦੇ ਨਾਂ ਜਾਂ ਮੂਲ ਭਾਸ਼ਾ ਵਾਲੇ ਨਾਂ ਪਿਛੇ ਪਏ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਜਿਵੇਂ ਹਦਵਾਣਾ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਹਿੰਦੁਸਤਾਨ ਦਾ ਫਲ। ਇਸ ਦਾ ਕਾਰਨ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਬਨਸਪਤੀ ਜੜ ਚੀਜ਼ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਕੁਦਰਤੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਦਾ ਇਕ ਜਗ੍ਹਾ ਤੋਂ ਦੂਜੀ ਜਗ੍ਹਾ ਤੱਕ ਪਸਰਨ ਵਿਚ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਸਦੀਆਂ ਲੱਗ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ ਪਰ ਜਾਨਵਰ ਗਤੀਸ਼ੀਲ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਛੇਤੀ ਦੁਰਾਡੇ ਥਾਂ ਪਰਵਾਸ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਪ੍ਰਸੰਗ ਵਿਚ ਟਰਕੀ ਪੰਛੀ ਨੂੰ ਛੋਟਾ ਹੈ।

ਟਰਕੀ ਸ਼ਬਦ ਟਰਕੀ ਦੇਸ਼ ਦੇ ਨਾਂ 'ਤੇ ਹੀ ਪਿਆ ਹੈ ਪਰ ਹੈਰਾਨੀ ਵਾਲੀ ਗੱਲ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਪੰਛੀ ਟਰਕੀ ਵਿਚ ਨਾ ਕਦੇ ਸੀ ਤੇ ਨਾ ਹੀ ਹੁਣ ਹੈ। ਪਹਿਲਾਂ ਟਰਕੀ ਦੇਸ਼ ਦੀ ਗੱਲ ਹੀ ਕਰ ਲਈਏ। ਮਿਸਰ ਦੇ ਉਤਰ ਵਾਲੇ ਪਾਸੇ ਦੇ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਲਈ ਟਰਕੀ ਸ਼ਬਦ ਚੌਧਵੀਂ ਸਦੀ ਤੋਂ ਪ੍ਰਚਲਿਤ ਹੈ। ਇਸ ਦਾ ਭਾਵ ਹੁੰਦਾ ਸੀ, 'ਤੁਰਕਾਂ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਹੇਠਲਾ ਪ੍ਰਦੇਸ਼।' ਟਰਕ ਸ਼ਬਦ ਅਰਬੀ, ਫਾਰਸੀ, ਇਤਾਲਵੀ, ਚੀਨੀ ਅਤੇ ਭਾਰਤ ਦੀਆਂ ਕਈ ਭਾਸ਼ਾਵਾਂ ਸਮੇਤ ਕਈ ਹੋਰ ਭਾਸ਼ਾਵਾਂ ਵਿਚ ਉਚਾਰਣ ਦੇ ਬੋਝੇ ਬਹੁਤੇ ਫਰਕ ਨਾਲ ਬੋਲਿਆ/ਲਿਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। 1922 ਤਕ ਇਹ ਭੂਮੀ

ਉਸਮਾਨੀ ਸਾਮਰਾਜ ਨਾਲ ਜਾਣੀ ਜਾਂਦੀ ਸੀ। ਪਰ ਪਹਿਲੇ ਸੰਸਾਰ ਯੁਧ ਪਿਛੋਂ ਉਸਮਾਨੀ ਸਾਮਰਾਜ ਦੇ ਭੋਗ ਪੈਣ ਨਾਲ ਇਸ ਨਵੇਂ ਦੇਸ਼ ਦਾ ਨਾਂ ਟਰਕੀ ਰੱਖ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ।

ਪੰਜਾਬੀ ਵਿਚ ਤੁਰਕ ਸ਼ਬਦ ਚਿਰਾਂ ਤੋਂ ਪ੍ਰਚਲਿਤ ਹੈ। ਤੁਰਕ ਲੋਕ ਖਾਨਾਬਦੋਸ਼ ਸਨ। ਇਸ ਲਈ ਕਠੋਰ ਅਤੇ ਨਿਰਦਈ ਸਮਝੇ ਜਾਂਦੇ ਸਨ।

ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਅਜਿਹਾ ਬਿੰਬ ਯੂਰਪੀ ਦੇਸ਼ਾਂ ਵਿਚ ਹੈ। ਸਾਡੇ ਦੇਸ਼ ਵਿਚ ਵੀ ਅਜਿਹਾ ਹੀ ਪ੍ਰਭਾਵ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਭਾਰਤ 'ਤੇ ਵੀ ਹਮਲੇ ਕਰਕੇ ਹਕੂਮਤਾਂ ਕਾਇਮ ਕੀਤੀਆਂ। ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਪੰਜਾਬ ਤੇ ਹੋਰਨਾਂ ਥਾਂਵਾਂ 'ਤੇ ਤੁਰਕ ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੀ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਹੋ ਗਿਆ ਤੇ ਮੁਸਲਮਾਨ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਤੁਰਕ ਦਾ ਮਤਲਬ ਮੁਸਲਮਾਨ ਵੀ ਹੋ ਗਿਆ। ਗੁਰੂ ਅਰਜਨ ਦੇਵ ਦਾ ਵਾਕ ਹੈ, 'ਕੋਈ ਕਹੈ ਤੁਰਕੁ ਕੋਈ ਨਹੈ ਹਿੰਦੂ।' ਸਾਰੇ ਮੁਸਲਮਾਨਾਂ

ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਨੂੰ ਵੀ ਤੋਰਕੀ ਕਿਹਾ ਜਾਣ ਲੱਗਾ। ਪੁਰਾਤਨ ਜਨਮਸਾਖੀ ਅਨੁਸਾਰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਨੂੰ ਤੋਰਕੀ ਪੜ੍ਹਨ ਮੁਲਾਂ ਪਾਸ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ।

ਟਰਕੀ, ਜਿਵੇਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੱਸਿਆ ਜਾ ਚੁੱਕਾ ਹੈ, ਅਮਰੀਕਾ ਦਾ ਜੱਦੀ ਪੰਛੀ ਹੈ। ਪੂਰਬੀ ਅਫਰੀਕਾ ਦਾ ਇਸ ਪੰਛੀ ਨਾਲ ਮਿਲਦਾ-ਜੁਲਦਾ ਇਕ ਹੋਰ ਪੰਛੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਗਿਨੀਫਊਲ (ਭਟਿੱਟਰ) ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਪੁਰਾਣੇ ਵੇਲਿਆਂ ਵਿਚ ਇਹ ਪੰਛੀ ਉਸਮਾਨੀ ਰਾਜ ਦੇ ਰਸਤੇ ਯੂਰਪੀ ਦੇਸ਼ਾਂ ਵਿਚ ਲਿਆਇਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਵਿਚ ਗਿਨੀਫਊਲ ਦਾ ਨਾਂ ਟਰਕੀ-ਕੋਕ (ਟਰਕੀ-ਕੁੱਕੜ) ਪੈ ਗਿਆ। ਅਮਰੀਕਾ ਵਿਚ ਨਵੇਂ ਨਵੇਂ ਵਸੇ ਯੂਰਪੀਆਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਪਿਛਲੇ ਯੂਰਪੀ ਦੇਸ਼ਾਂ ਵਿਚ ਅਮਰੀਕੀ ਟਰਕੀਆਂ ਭੇਜਣੀਆਂ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤੀਆਂ। ਗੋਰਿਆਂ ਨੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸ਼ਕਲ ਟਰਕੀ ਕਹਾਉਂਦੇ ਗਿਨੀਫਊਲ ਨਾਲ ਮਿਲਦੀ ਹੋਣ ਕਾਰਨ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨਵੇਂ ਪੰਛੀਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਟਰਕੀ ਹੀ ਸਮਝਿਆ ਤੇ ਇਹੋ ਨਾਂ ਧਰ ਦਿੱਤਾ। ਹੋਰ ਤਾਂ ਹੋਰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਜਹਾਜ਼ਾਂ ਵਿਚ ਲਿਆਉਣ ਵਾਲੇ ਸੌਦਾਗਰਾਂ ਨੂੰ ਵੀ 'ਟਰਕੀ ਮਰਚੈਂਟਸ' ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਸੀ। ਇਸੇ ਕਰਕੇ ਮੱਕੀ ਨੂੰ ਵੀ ਟਰਕੀ ਕੋਰਨ, ਟਰਕੀ ਵ੍ਹੀਟ ਜਾਂ ਇੰਡੀਅਨ ਵ੍ਹੀਟ ਕਿਹਾ ਜਾਣ ਲੱਗਾ। ਹੁਣ ਟਰਕੀ ਸ਼ਬਦ ਇਸ ਨਕਲੀ ਟਰਕੀ ਲਈ ਹੀ ਪ੍ਰਚਲਿਤ ਹੋ ਗਿਆ। ਉਂਜ, ਜਿਵੇਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੱਸਿਆ ਜਾ ਚੁੱਕਾ ਹੈ, ਗੋਰਿਆਂ ਦੇ ਮਨ ਵਿਚ ਟਰਕ ਲੋਕਾਂ ਬਾਰੇ ਚੰਗਾ ਬਿੰਬ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਵੀ ਭੱਦੀ ਟਰਕੀ ਲਈ ਇਹ ਨਾਂ ਜਚਿਆ ਹੋਵੇਗਾ।

ਪਰ ਟਰਕੀ ਸ਼ਬਦ ਬਾਰੇ ਉਲਟਬਾਂਸੀ ਹੋਰ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵੀ ਹੈ। ਜਿਸ ਦੇਸ਼ ਦੇ ਨਾਂ 'ਤੇ ਇਸ ਪੰਛੀ ਦਾ ਨਾਂ ਪਿਆ ਹੈ, ਉਸ ਦੇਸ਼ ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਤੁਰਕ ਵਿਚ ਇਸ ਲਈ ਜੋ ਨਾਂ ਪ੍ਰਚਲਿਤ ਹੈ, ਉਹ ਹਿੰਦੁਸਤਾਨ ਨਾਲ ਸਬੰਧ ਰੱਖਦਾ ਹੈ, ਅਰਥਾਤ ਹਿੰਦੀ। ਅਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਕੋਲੰਬਸ ਹਿੰਦੁਸਤਾਨ

ਸ਼ਬਦ
ਝਰੋਖਾ

ਬਲਜੀਤ ਬਾਸੀ

ਫੋਨ: 734-259-9353

ਦੀ ਖੋਜ ਲਈ ਤੁਰਿਆ ਸੀ ਪਰ ਖੋਜ ਮਾਰਿਆ ਅਮਰੀਕਾ ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਸ ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਹਿੰਦੁਸਤਾਨ ਹੀ ਸਮਝਿਆ। ਇਸ ਲਈ ਇਥੋਂ ਦੇ ਮੂਲ ਵਾਸੀਆਂ ਨੂੰ ਅੱਜ ਤੱਕ ਇੰਡੀਅਨ ਹੀ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਥੋਂ ਦੇ ਕਈ ਸਥਾਨਾਂ ਦੇ ਨਾਂਵਾਂ ਵਿਚ ਇੰਡੀਅਨ ਸ਼ਬਦ ਲਗਦਾ ਹੈ। ਇਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਇਕ ਸਟੇਟ ਦਾ ਨਾਂ ਹੀ ਇੰਡੀਆਨਾ ਹੈ। ਖੈਰ, ਫਰਾਂਸੀਸੀ ਵਿਚ ਟਰਕੀ ਪੰਛੀ ਦਾ ਨਾਂ ਹੈ, 'ਕੋਕ ਦੀ ਇੰਦੇ' ਜਿਸ ਦਾ ਸ਼ਾਬਦਿਕ ਅਰਥ ਹੋਇਆ 'ਹਿੰਦ ਦਾ ਕੁੱਕੜ।' ਇਸ ਨੂੰ ਛੋਟਾ ਕਰਕੇ 'ਦਿੰਦੇ' (ਅੱਜ ਕਲ੍ਹ Dindon) ਸ਼ਬਦ ਬਣਿਆ। ਇਹ ਨਾਮ ਇਸ ਲਈ ਪਿਆ ਕਿਉਂਕਿ ਆਮ ਹੀ ਇਹ ਗਲਤ ਧਾਰਨਾ ਹੈ ਕਿ ਹਿੰਦੁਸਤਾਨ ਅਤੇ ਅਮਰੀਕਾ ਇਕ ਹੀ ਹੈ। ਅਮਰੀਕਾ ਦੇ ਮੂਲ ਵਾਸੀਆਂ ਨੂੰ ਇੰਡੀਅਨ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਫਰਾਂਸੀਸੀ ਵਿਚ ਇਹ ਨਾਂ ਇਸ ਲਈ ਪਿਆ ਕਿ ਉਸ ਵੇਲੇ ਯੂਰਪ ਵਿਚ ਕੋਲੰਬਸੀ ਗਲਤ ਧਾਰਨਾ ਫੈਲੀ ਹੋਈ ਸੀ ਕਿ ਨਵਾਂ ਲਭਿਆ ਦੇਸ਼ (ਅਮਰੀਕਾ) ਪੂਰਬੀ ਏਸ਼ੀਆ ਅਰਥਾਤ ਹਿੰਦੁਸਤਾਨ ਹੈ। ਫਰਾਂਸੀਸੀ ਪ੍ਰਭਾਵ ਅਧੀਨ ਇਹੀ ਗਲਤ ਧਾਰਨਾ ਤੁਰਕੀ ਵਿਚ ਫੈਲ ਗਈ, ਇਸ ਲਈ ਇਸ ਦਾ ਨਾਂ ਉਥੇ ਹਿੰਦੀ ਪੈ ਗਿਆ। ਅਰਬ ਦੇਸ਼ਾਂ ਵਿਚ ਇਸ ਪੰਛੀ ਨੂੰ 'ਦੀਕ ਹਿੰਦੀ' ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਰੂਸੀ ਵਿਚ 'ਇਦਕ', ਪੋਲਿਸ਼ ਵਿਚ ਹਿੰਦੀ, ਅਜ਼ਰਬਾਈਜਾਨੀ ਵਿਚ ਹਿੰਦੁਸਕਾ। ਪੁਰਤਗੀਜ਼ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿਚ ਇਸ ਨੂੰ ਪੇਰੂ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਸਹੀ ਧਾਰਨਾ ਅਧੀਨ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਪੇਰੂ ਦਾ ਪੰਛੀ ਹੈ। ਕੁਝ ਹਿੰਦੀ ਸ਼੍ਰੋਤਾਂ ਵਿਚ ਵੀ ਇਸ ਨੂੰ ਪੇਰੂ ਪੰਛੀ ਲਿਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।

ਤਵਾਰੀਖ-ਏ-ਗ਼ਦਰ (ਪਿਛਲੇ ਸਫੇ ਤੋਂ ਜਾਰੀ)

ਵਿਚ ਸੁਰਗਵਾਸ ਕਰ ਗਏ। ਹੁਣ ਇਕ ਪੱਥਰ ਦੀ ਮੂਰਤੀ ਉਸ ਦੀ ਕਬਰ ਪੁਰ ਰੱਖੀ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਦੇਖਣ ਨੂੰ ਸਾਰੇ ਰੂਸ ਦੇ ਦੇਸ਼ ਭਗਤ ਦੂਰ ਦੂਰ ਤੋਂ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਰੂਸ ਦੇ ਦੇਸ਼ ਭਗਤਾਂ ਨੇ ਇਕ ਆਵਾਜ਼ ਹੋ ਕੇ ਏਸ ਦੇ ਮਰਨ ਪਿਛੋਂ ਏਹ ਕਿਹਾ: “ਦੀਵਾ ਬਲਦਾ ਬੁਝ ਗਿਆ, ਵਿਚ ਅੰਧੇਰੀ ਰਾਤ। ਚਤਰ ਸਿਆਣਾ ਤੁਰ ਗਿਆ, ਕਿਸ ਸੇ ਕਰੀਏ ਬਾਤ।” ਹਿੰਦੋਸਤਾਨ ਨੂੰ ਵੀ ਅਜਿਹੇ ਰਈਸਾਂ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਗ਼ਦਰ ਦਾ ਕੰਮ ਬਹੁਤ ਵਧੂਗਾ।

ਤੁਰਕੀ ਦੀ ਫੌਜ

ਤੁਰਕੀ ਨੂੰ ਬਲਕਾਨੀਆਂ ਦੀ ਲੜਾਈ ਤੋਂ ਏਹ ਸਿਖਿਆ ਮਿਲੀ ਹੈ ਕਿ ਫੌਜ ਦੀ ਦਰੁਸਤੀ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਏਸ ਵਾਸਤੇ ਤੁਰਕੀ ਦੀ ਗਵਰਮਿੰਟ ਨੇ ਜਰਮਨੀ ਦੇ ਅਫ਼ਸਰ ਬੁਲਾਏ ਹਨ, ਭਈ ਉਸ ਦੀ ਫੌਜ ਨੀਕ ਹੋ ਜਾਵੇ। ਅੰਗਰੇਜ਼, ਫਰੰਚ ਤੇ ਰੂਸ ਤਿੰਨੇ ਤੁਰਕੀ ਦੇ ਵਰੁਧ ਹਨ। ਅਤੇ ਤਿੰਨਾਂ ਨੇ ਜੰਗ ਬਲਕਾਨੀਆਂ ਵਿਚ ਤੁਰਕੀ ਨੂੰ ਨੁਕਸਾਨ ਪੁਜਾਇਆ ਸੀ। ਬਲਕਾਨੀਆਂ ਦੀ ਫੌਜ ਨੂੰ ਫਰੰਚਾਂ ਨੇ ਨੀਕ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਜੰਗੀ ਬੋਤਾ ਇਕ ਅੰਗਰੇਜ਼ ਦੇ ਹੇਠ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੁਰਕੀ ਜਰਮਨੀ ਦੀ ਮਦਦ ਨਾਲ ਅਪਨੀ ਤਾਕਤ ਨੂੰ ਵਧਾਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਏਹ ਤਿੰਨੇ ਝਗੜਦੇ ਹਨ। ਜਰਮਨੀ ਬੀ ਅਪਨੇ ਬਪਾਰ ਦੇ ਹੱਕ ਮੰਗਦੀ ਹੈ। ਅਤੇ “ਬਗਦਾਦ” ਦੀ ਰੇਲ ਪਰ ਅਪਨਾ ਹੱਥ ਪਾਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਏਸ ਵਕਤ ਤਾਂ ਦੂਜੀ ਗਵਰਮਿੰਟਾਂ ਦੇ ਬਰਖਲਾਫ਼ ਤੁਰਕੀ ਦੀ ਵਲ ਦਾ ਹੈ। ਬੱਸ ਹੁਣ ਜਰਮਨੀ ਅਫ਼ਸਰਾਂ ਦੇ ਆਉਂਦੇ ਹੀ ਦੂਜੀ ਗਵਰਮਿੰਟਾਂ ਨੇ ਰੋਲਾ ਪਾ ਦਿਤਾ ਕਿ ਤੁਰਕੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅਫ਼ਸਰ ਨਾ ਲਵੇ। ਭਲਾ ਜੀ ਕਿਸੇ ਗਵਰਮਿੰਟ ਦੇ ਕੰਮਾਂ ਵਿਚ ਦੂਜਿਆਂ ਦਾ ਹੱਥ ਪਾਉਣਾ ਕੀ ਹੱਕ ਹੈ। ਯੂਰਪ ਦੇ ਆਪੋ ਵਿਚ ਝਗੜਿਆਂ ਵਿਚੋਂ ਏਸੀਆ ਨੂੰ ਹੁਣ ਫੈਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਤੁਰਕੀ ਦੇ ਕੰਮ ਵਿਚ ਹੱਥ ਪਾਉਣ ਤੋਂ ਪਤਾ ਲਗ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਅੰਗਰੇਜ਼ਾਂ ਦੀ ਸ਼ੈਤਾਨੀ ਹੈ। ਏਸੀਆ

ਦੀ ਸਾਰੀ ਕੌਮਾਂ ਨੂੰ ਜਾਗਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਭਈ ਯੂਰਪ ਦੀ ਕੌਮਾਂ ਦੀ ਗੁਲਾਮੀ ਤੋਂ ਛੁਟ ਜਾਣ।

ਤਵਾਰੀਖ ਗ਼ਦਰ 1857 ਲੇਖਕ ਬੀਰ ਸਵਰਕਰ

(ਦੇਖੋ ਪਿਛਾ ਪ੍ਰਚਾਰ): ਏਨੀ ਹੀ ਨਹੀਂ ਹੁਣ ਅੰਗਰੇਜ਼ਾਂ ਨੇ ਏਹ ਠਾਣ ਲਿਆ ਕਿ ਨਵੀਂ ਬੰਦੂਕਾਂ ਨਵੇਂ ਕਾਰਤੂਸਾਂ ਨੂੰ ਮੂੰਹ ਨਾਲ ਤੋੜ ਕੇ ਚਲਾਉਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿਤਾ ਜਾਵੇ। ਜਗਾ ਜਗਾ ਕਾਰਤੂਸ ਬਣਾਉਣਦੇ ਕਾਰਖਾਨੇ ਖੋਲ੍ਹ ਦਿਤੇ। ਕਾਰਤੂਸਾਂ ਨੂੰ ਚਿਕਨੇ ਬਣਾਉਣ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਉਤੇ ਗਊ ਤੇ ਸੂਰ ਦੀ ਚਰਬੀ ਲਾ ਦਿਤੀ। ਏਸ ਬਾਤ ਦਾ ਪਤਾ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਲੱਗ ਗਿਆ। ਇਕ ਦਿਨ ਇਕ ਬਰਾਹਮਣ ਸਿਪਾਹੀ ਲੋਟੇ ਵਿਚ ਪਾਣੀ ਲਈ ਜਾਂਦਾ ਸੀ। ਤਦ ਇਕ ਭੰਗੀ ਨੇ ਉਸ ਤੋਂ ਪਾਣੀ ਮੰਗਿਆ। ਬਰਾਹਮਣ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿਤਾ ਕਿ ਤੈਨੂੰ ਪਾਣੀ ਪਿਆ ਕੇ ਮੇਰਾ ਲੋਟਾ ਖਰਾਬ ਹੋ ਜਾਊਗਾ। ਤਾਂ ਪਿਆਸੇ ਭੰਗੀ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿਤਾ ਕਿ ਰੱਸੀ ਬਲ ਗਈ ਪਰ ਵੱਟ ਨਾ ਜਲਿਆ। ਕੀ ਜਾਤ ਪਾਤ ਦਾ ਨਾਉਂ ਹੁਣ ਬੀ ਬਾਕੀ ਹੈ? ਕੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮਲਮ ਨਹੀਂ? ਕਿ ਛੇਤੀ ਹੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸੂਰ ਤੇ ਗਊ ਦੀ ਚਰਬੀ ਨਾਲ ਚੋਪੜੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਕਾਰਤੂਸਾਂ ਮੂੰਹ ਨਾਲ ਤੋੜਨੀਆਂ ਪੈਣਗੀਆਂ। ਛੇਕੜ ਏਹ ਬਾਤ ਸਭ ਥਾਈਂ ਫੈਲ ਗਈ। ਅੰਗਰੇਜ਼ ਅਫ਼ਸਰਾਂ ਨੇ ਐਵੇਂ ਝੂਠੇ ਹੁਕਮ ਭੇਜਣੇ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿਤੇ ਕਿ ਕਾਰਤੂਸਾਂ ਵਿਚ ਭੇਡਾਂ ਤੇ ਬੱਕਰੀਆਂ ਦੀ ਚਰਬੀ ਹੈ। ਪਰ ਸਪਾਹੀਆਂ ਨੂੰ ਕਾਰਖਾਨੇ ਵਿਚ ਚਰਬੀ ਪੁਜਾਉਣ ਵਾਲੇ ਠੇਕੇਦਾਰਾਂ ਤੋਂ ਪਤਾ ਮਿਲ ਗਿਆ ਕਿ ਭੰਗੀ ਦੀ ਬਾਤ ਨੀਕ ਹੈ। ਅੰਗਰੇਜ਼ ਅਫ਼ਸਰ ਝੂਠੇ ਤੇ ਬੇਈਮਾਨ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹੁਕਮ ਤੋਂ ਬੀ ਸਾਬਤ ਹੋ ਗਿਆ ਕਿਉਂਕਿ ਕਿਤੇ ਤਾਂ ਆਖਦੇ ਸਨ ਕਿ ਭੇਡ ਤੇ ਬੱਕਰੀ ਦੀ ਚਰਬੀ ਹੈ, ਕਿਤੇ ਆਖਦੇ ਸਨ ਸੂਰ ਤੇ ਗਊ ਦੀ ਚਰਬੀ ਫੇਰ ਨਾ ਵਰਤਾਂਗੇ।

ਦੂਜਾ ਭਾਗ

ਅੰਗਰੇਜ਼ਾਂ ਦੀ ਬੇਇਮਾਨੀ ਲੁਟਮਾਰ ਅਗੇ ਮਜ਼ਬੂਬੀ ਕੰਮਾਂ ਵਿਚ ਦਖਲ ਦੇਣ ਤੋਂ ਜਦ ਲੋਕ ਤੰਗ ਹੋ ਗਏ ਤਾਂ ਕੁਛ ਵਿਦਵਾਨ ਤੇ ਮਹਾਂਪੁਰਸ਼ਾਂ ਨੇ ਸੋਚਿਆ ਕਿ ਗ਼ਦਰ ਕਰਕੇ ਏਨਾਂ ਬਦਮਾਸ਼ਾਂ ਦੇ ਜ਼ੁਲਮ ਵਿਚੋਂ ਦੇਸ਼ ਦਾ ਛੁਟਕਾਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ।

ਏਸ ਤੋਂ ਮਗਰੋਂ ਐਮਰੀਕਾ ਵਾਂਗ ਸੰਮਲਤ ਸੂਬੇ ਹਿੰਦੋਤਸਾਨ ਦੇ ਬਣਾਏ ਜਾਣ। ਰਾਜ ਵਿਚ ਹਿੰਦੂ ਮੁਸਲਮਾਨਾਂ ਦੇ ਹੱਕ ਇਕੋ ਜਿਹੇ ਹੋਣ। ਕੋਈ ਹਾਕਮ ਨਾ ਹੋਵੇਗਾ ਸਗੋਂ ਸਾਰੇ ਭਾਈ ਭਾਈ ਬਣ

ਸੀ। 1951 ਵਿਚ ਨਾਨਾ ਸਾਹਿਬ ਨੂੰ ਬਾਜੀ ਰਾਓ ਅਪਨੀ ਗੱਦੀ ਪਰ ਬਹਾ ਕੇ ਮਰ ਗਿਆ। ਪਰ ਅੰਗਰੇਜ਼ਾਂ ਨੇ ਨਾਨਾ ਸਾਹਿਬ ਦੇ ਹਕ ਨੂੰ ਨਾ ਮੰਨਿਆ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਔਠ ਲੱਖ ਸਾਲ ਦੀ

ਪਿਨਸ਼ਨ ਜੇਹਤੀ ਅੰਗਰੇਜ਼ ਬਾਜੀ ਰਾਓ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਮੁਲਕ ਬਦਲੇ ਦਿੰਦੇ ਸੀ, ਦਬ ਲਈ ਤਾਂ ਨਾਨਾ ਸਾਹਿਬ (ਨੇ) ਆਪਣੇ ਵਜ਼ੀਰ ਅਜ਼ਮੀ ਉਲਾ ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਕਰਨ ਵਾਸਤੇ ਭੇਜਿਆ ਅਤੇ ਲੱਖਾਂ ਰੁਪਏਆਂ ਅੰਗਰੇਜ਼ ਵਕੀਲਾਂ ਨੂੰ ਖੁਲਾ ਕੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਵਾਇਆ ਪਰ ਕਿਸੇ ਨੇ ਕੁਝ ਨਾ ਸੁਣਿਆ। ਅਜ਼ੀਮ ਉਲਾ ਖਾਂ ਏਸ ਬੇਈਮਾਨੀ ਤੋਂ ਹੈਰਾਨ ਰਹਿ ਗਿਆ। ਅਤੇ ਅੰਗਰੇਜ਼ਾਂ ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿਚੋਂ ਮੁਲਕ ਨੂੰ ਕੱਢਣ ਦੀ ਖਾਤਰ ਦੂਜੀ ਯੂਰਪ ਦੀ ਕੌਮਾਂ ਦਾ ਪਤਾ ਲਾਉਂਦਾ ਹੋਇਆ 1854 ਵਿਚ ਵਾਪਸ ਦੇਸ਼ ਆਇਆ। ਨਾਨਾ ਸਾਹਿਬ ਨੇ ਕਿਹਾ ਜੇ ਅੰਗਰੇਜ਼ ਪਿਨਸ਼ਨ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੇ ਤਾਂ ਸਾਡਾ ਰਾਜ ਵਾਪਸ ਦੇ ਦੇਣਾ ਹੋਵੇਗਾ।

ਰਾਣੀ ਝਾਂਸੀ ਭੀ ਏਸੇ ਮੁਸੀਬਤ ਵਿਚ ਸੀ। 1853 ਵਿਚ ਝਾਂਸੀ ਦਾ ਰਾਜਾ ਬੇ ਉਲਾਦ ਮਰ ਗਿਆ। ਰਾਣੀ ਨੇ ਝਟ ਏਕ ਲੜਕੇ ਨੂੰ ਮੁਤਬੰਨਾ ਕਰਕੇ ਗੱਦੀ ਉਤੇ ਬਿਠਾ ਦਿਤਾ। ਅੰਗਰੇਜ਼ਾਂ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਗੱਦੀ ਤੋਂ ਉਤਾਰ ਕੇ ਆਪ ਰਿਆਸਤ ਸੰਭਾਲ ਲਈ। ਅਤੇ ਆਪ ਮਾਲਕ ਬਣ ਬੈਠੇ। ਰਾਣੀ ਝਾਂਸੀ ਦੀ ਉਮਰ ਉਸ ਵਕਤ ਕੁਲ 18 ਸਾਲ ਦੀ ਸੀ। ਪਰ ਉਹ ਬੜੀ ਅਕਲਮੰਦ ਸੀ। ਉਸ ਨੇ ਸੋਚਿਆ ਅੰਗਰੇਜ਼ ਵਕੀਲਾਂ ਨੂੰ ਪੈਸਾ ਖੁਲਾ ਕੇ ਅਪੀਲਾਂ ਕਰਨ ਨਾਲ ਕੁਛ ਨਹੀਂ ਬਹੂਗਾ, ਬਸ ਅਪਨੇ ਰਾਜ

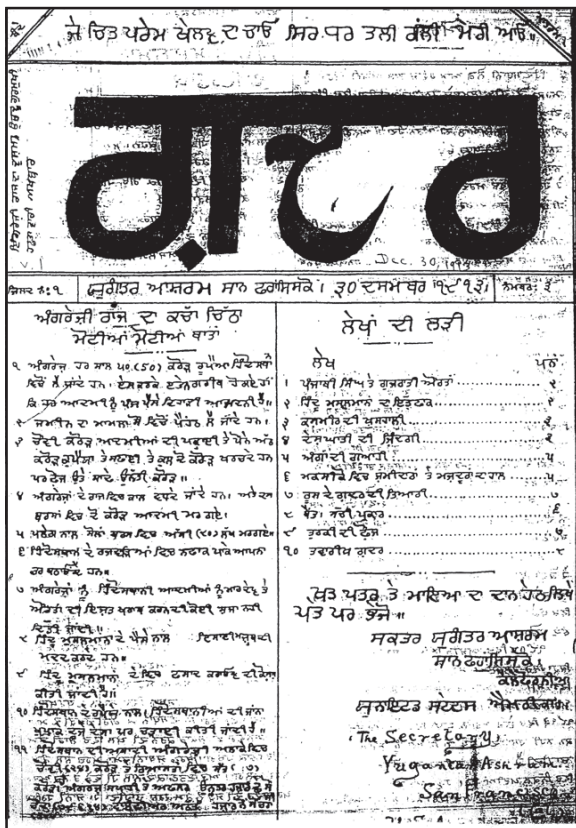
ਦੇ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਦਾ ਇਲਾਜ ਗ਼ਦਰ ਹੈ। ਅੰਗਰੇਜ਼ਾਂ ਦੇ ਲਹੂ ਬਹਾਉਣ ਬਿਨਾਂ ਕੁਛ ਨਾ ਬਣੂਗਾ। ਬਸ ਫੇਰ ਕੀ ਸੀ। ਝੱਟ ਸ਼ੇਰ ਔਰਤ ਨੇ ਅਪਨੇ ਦਿਲ ਵਿਚ ਗ਼ਦਰ ਦੀ ਲੜਾਈ ਦਾ ਠਾਣ ਠਾਨ ਕੇ ਨਾਨਾ ਸਾਹਿਬ ਨਾਲ ਖਤ ਪੱਤਰ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿਤੇ। ਅੰਗਰੇਜ਼ਾਂ ਹਿਕ ਦੇ ਜ਼ੋਰ ਨਾਲ 1856 ਵਿਚ ਅਵਧ ਉਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰ ਲਿਆ। ਅਤੇ ਵਾਜ਼ਦ ਅਲੀ ਸ਼ਾਹ ਤੇ ਉਸ ਦੇ ਵਜ਼ੀਰ ਅਲੀ ਨਕੀ ਖਾਂ ਨੂੰ ਕੈਦ ਕਰਕੇ ਕਲਕੱਤੇ ਭੇਜ ਦਿਤਾ।

ਗ਼ਦਰ ਪਰਚਾਰ

ਗ਼ਦਰ ਦੀ ਫਤੋ ਖਾਤਰ ਦੇ ਬਾਤਾਂ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਪਹਿਲਾਂ ਤਾਂ ਲੋਕਾਂ ਵਿਚ ਅਜ਼ਾਦੀ ਦੀ ਚਾਹ ਪੈਦਾ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਫੇਰ ਉਸ ਦੀ ਖਾਤਰ ਸਾਰੇ ਮੁਲਕ ਵਿਚ ਲੜਾਈ ਛੇੜ ਦਿਤੀ ਜਾਵੇ। ਏਹ ਸਾਰਾ ਕੰਮ ਚੋਰੀ ਚੋਰੀ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ। ਤੇ ਅੰਗਰੇਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਏਸ ਦਾ ਪਤਾ ਬੀ ਨਾ ਲੱਗੇ। ਬਸ ਗ਼ਦਰ ਪਰਚਾਰ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਗਿਆ ਅਤੇ ਪ੍ਰਚਾਰ ਤਿੰਨ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਨ।

ਅਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਹਿ ਚੁੱਕੇ ਹਾਂ ਕਿ ਹਿੰਦੋਤਸਾਨ ਦਾ ਤੀਜਾ ਹਿੱਸਾ ਅਜੇ ਰਾਜਿਆਂ ਤੇ ਨਵਾਬਾਂ ਦੇ ਹੇਠ ਸੀ। ਏਨਾ ਰਾਜਿਆਂ ਪਾਸ ਚੋਰੀ ਕਾਸਦ ਭੇਜੇ ਗਏ। ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਾਫ਼ ਦੱਸ ਦਿਤਾ ਕਿ ਅੰਗਰੇਜ਼ ਕਿਸੇ ਬਹਾਨੇ ਸਾਰੀ ਰਿਆਸਤਾਂ ਪਰ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰਨਾ ਚਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਜੇ ਹੁਣ ਗ਼ਦਰ ਨਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਤਾਂ ਬੜੇ ਬੜੇ ਰਾਜੇ ਦਰ ਦਰ ਭੀਖ ਮੰਗਦੇ ਫਿਰਨਗੇ। ਬਹੁਤ ਸਮਝਦਾਰ ਰਾਜੇ ਗ਼ਦਰ ਦਾ ਪੱਖ ਕਰਨ ਲਗ ਪਏ ਅਤੇ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਬਹਾਦੁਰ ਸ਼ਾਹ ਦੇ ਮੈਹਲਾਂ ਵਿਚ ਖੁਲਮ ਖੁਲਾ ਗ਼ਦਰ ਦੇ ਮਤਲਕ ਸਭਾ ਹੋਣ ਲੱਗ ਪਈਆਂ ਤੇ ਸ਼ਾਹਜਾਦੇ ਫਰੰਗੀਆਂ ਨੂੰ ਬੁਰੀ ਨਜ਼ਰ ਨਾਲ ਦੇਖਣ ਲੱਗ ਪਏ। ਅੰਗਰੇਜ਼ਾਂ ਦੀ ਹਿੰਦੋਤਸਾਨੀ ਫੌਜ ਵਿਚ ਬਹੁਤ ਪ੍ਰਚਾਰ ਹੋਇਆ। ਵਜ਼ੀਰ ਅਲੀ ਨਕੀ ਖਾਂ ਨੇ ਬੰਗਾਲ ਦੀ ਫੌਜ ਨੂੰ ਬੈਰਾਤ ਦਿੱਤਾ। ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਫਕੀਰ ਅਤੇ ਸਾਧੂਆਂ ਦੇ ਭੇਸ ਵਿਚ ਗ਼ਦਰ ਦੇ ਉਪਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਤਿਆਰ ਕਰਕੇ ਪਰਚਾਰ ਦੀ ਖਾਤਰ ਭੇਜਿਆ। ਉਪਦੇਸ਼ ਸੁਨ ਕੇ ਸਿਪਾਹੀ ਅੰਗਰੇਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਗਾਲਾਂ ਦੇਣ ਲੱਗ ਪਏ ਤੇ ਲੜਾਈ ਦੀ ਖਾਤਰ ਤਿਆਰ ਹੋ ਗਏ।

(ਸਮਾਪਤ)

ਪੰਜਾਬੀ ‘ਗ਼ਦਰ’ ਦੇ ਤੀਜੇ ਅੰਕ (30 ਦਸੰਬਰ 1913) ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਸਫਾ

ਕੇ ਰੇਹਨਗੇ ਅਤੇ ਏਸ ਗ਼ਦਰ ਦੇ ਆਗੂ ਨਾਨਾ ਸਾਹਿਬ, ਰਾਣੀ ਝਾਂਸੀ, ਨਵਾਬ ਅਲੀ ਨਕੀ ਖਾਂ। ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਬਹਾਦਰ ਸ਼ਾਹ ਅਤੇ ਮੌਲਵੀ ਐਹਮਦ ਸ਼ਾਹ ਸਨ।

ਨਾਨਾ ਸਾਹਿਬ ਨੂੰ 1828 ਵਿਚ ਬਾਜੀ ਰਾਓ, ਮਰਹੱਟਿਆ ਦੇ ਰਾਜੇ ਨੇ ਮੁਤਬੰਨਾਂ ਕਰ ਲਿਆ ਸੀ। ਉਸ ਵੇਲੇ ਉਸ ਦੀ ਉਮਰ ਵਾਈ ਸਾਲ ਦੀ

ਸਾਡੀਆਂ ਰਸਮਾਂ ਸਾਡੇ ਗੀਤ

ਨੀਲਮ ਸੈਣੀ
ਫੋਨ: 510-502-0551

ਵਿਆਹ ਵਾਲੇ ਘਰ ਮੁੰਡੇ ਲਈ ਗਾਏ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਸ਼ਗਨਾਂ ਦੇ ਗੀਤ ਘੋੜੀਆਂ ਅਖਵਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਜੱਸ ਗੀਤ ਵੀ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਪਹਿਲੇ ਸਮਿਆਂ ਵਿਚ ਰਾਤ ਨੂੰ ਬਕਾਇਦਾ ਗਾਉਣ ਦਾ ਸੱਦਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਸੀ। ਰਾਤ ਨੂੰ ਸਭ ਚਾਚੀਆਂ-ਤਾਈਆਂ, ਮਾਮੀਆਂ-ਮਾਸੀਆਂ, ਭੈਣਾਂ-ਭਰਜਾਈਆਂ ਮਿਲ ਕੇ ਘੋੜੀਆਂ ਗਾਉਂਦੀਆਂ ਸਨ।

ਵਿਆਹ ਵਾਲੇ ਦਿਨ ਵਿਆਹ ਵਾਲਾ ਮੁੰਡਾ ਘੋੜੀ 'ਤੇ ਚੜ੍ਹਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ। ਇਸੇ ਕਰ ਕੇ ਮੁੰਡੇ ਦੇ ਵਿਆਹ ਵਾਲੇ ਗੀਤਾਂ ਨੂੰ ਘੋੜੀਆਂ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਘੋੜੀਆਂ ਵਿਚ ਘੋੜੀ ਦਾ ਮੁੱਲ ਪਾਇਆ ਅਤੇ ਤਾਰਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਘੋੜੀਆਂ ਵਿਚ ਘੋੜੀ ਦੇ ਖਰੀਦਦਾਰ ਅਕਸਰ ਲਾਭ ਦੇ ਵਡੇਰੇ, ਭਾਵ ਬਾਬਾ, ਨਾਨਾ, ਬਾਪ, ਮਾਮਾ, ਚਾਚਾ ਅਤੇ ਤਾਇਆ ਆਦਿ ਹੁੰਦੇ ਸਨ। ਘੋੜੀ ਦੀਆਂ ਸਿਫਤਾਂ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ। ਸਿਹਰਾ ਗੁੰਦਣ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਹੁੰਦਾ। ਲਾਗੀਆਂ ਦੇ ਲਾਗਾਂ ਦੀ ਸਿਫਤ ਹੁੰਦੀ ਸੀ। ਸ਼ਗਨਾਂ ਦੀ ਵਿਸਥਾਰ ਸਹਿਤ ਵਿਆਖਿਆ ਹੁੰਦੀ ਸੀ। ਭੈਣਾਂ ਵਲੋਂ ਸਹੁਰੇ ਘਰ ਢੁੱਕਣ ਉਪਰੰਤ ਵੀਰ ਲਈ ਧਿਆਨ ਦੇਣ ਯੋਗ ਹਦਾਇਤਾਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਸਨ। ਖੁਸ਼ੀ ਦਾ ਪ੍ਰਗਟਾਵਾ ਹੁੰਦਾ ਸੀ। ਘਰ ਵਿਚ ਨਵਾਂ ਮੈਂਬਰ ਆਉਣ ਦਾ ਚਾਅ ਹੁੰਦਾ ਸੀ। ਨਵੀਂ ਬੰਨੇ ਦੇ ਰੂਪ ਅਤੇ ਹੁਸਨ ਦਾ ਚਰਚਾ ਹੁੰਦਾ ਸੀ। ਉਸ ਦੇ ਜ਼ੋਰਾਂ ਅਤੇ ਵਰੀ ਦੀ ਦਿਲ ਖੋਲ੍ਹ ਕੇ ਸਿਫਤ ਹੁੰਦੀ ਸੀ।

ਇਨ੍ਹਾਂ ਘੋੜੀਆਂ ਵਿਚ ਵਿਆਹ ਮੁੰਡੇ ਦੇ ਘਰ ਦਾ ਰੁਤਬਾ ਉਚਾ ਦਰਸਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ। ਉਸ ਦੇ ਸਕੇ ਸੰਬੰਧੀਆਂ ਦੀ ਭਰਵੀਂ ਵਡਿਆਈ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਸੀ। ਇਸ ਰਸਮ ਦਾ ਮਹੱਤਵ ਵੀ ਸਦਭਾਵਨਾ, ਭਾਈਚਾਰਕ ਸਾਂਝ, ਰਿਸ਼ਤਿਆਂ ਦਾ ਮਹੱਤਵ ਸਮਝਾਉਣ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਮਨੋਰੰਜਨ ਕਰਨਾ ਸੀ। ਇਥੇ ਜ਼ਿਕਰਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਜਿਥੇ ਘਰ ਦੀਆਂ ਔਰਤਾਂ ਰਾਤ ਨੂੰ ਨੱਚਦੀਆਂ-ਗਾਉਂਦੀਆਂ ਆਪਣਾ ਮਨੋਰੰਜਨ ਕਰਦੀਆਂ ਸਨ, ਉਥੇ ਮਰਦ ਵੀ ਕਿਸੇ ਬੈਠਕ ਜਾਂ ਦਲਾਨ ਵਿਚ ਬੈਠੇ ਪੀਣ-ਪਿਲਾਉਣ ਵਿਚ ਮਸਤ ਹੁੰਦੇ ਸਨ। ਇਹ ਰਸਮ ਅਜੇ ਵੀ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ। ਪਰਦੇਸਾਂ ਵਿਚ ਮੁੰਡੇ ਵਾਲੇ ਘਰ ਵੀ 'ਲੋਡੀ ਸੰਗੀਤ' ਹੀ ਰੱਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਮੌਕੇ ਕੁੱਝ ਘੋੜੀਆਂ ਅਤੇ ਢੋਲਕੀ ਦੇ ਗੀਤ ਗਾਉਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਡੀ.ਜੇ. ਚੱਲਦਾ ਹੈ। ਸਮੂਹਿਕ ਰੂਪ ਵਿਚ ਡਾਂਸ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਘੋੜੀ ਤਾਂ ਮੇਰੇ ਵੀਰ ਦੀ

ਘੋੜੀ ਤਾਂ ਮੇਰੇ ਵੀਰ ਦੀ,
ਨੀ ਬਿੰਦਾ ਵਣ ਵਿਚੋਂ ਆਈ।
ਆਉਂਦੀ ਮਾਤਾ ਨੇ ਰੋਕ ਲਈ,
ਦੇ ਜਾ ਢੋਲ ਧਰਾਈ।
ਜੇ ਕੁਝ ਮੰਗਣਾ ਮੰਗ ਲਾ,
ਨੀ ਮਾਤਾ ਦੇਰ ਨਾ ਲਾਈ।
ਸਵਾ ਰੁਪਈਆ ਰੋਕ ਦਾ,
ਰੱਖ ਜਾ ਢੋਲ ਧਰਾਈ।

ਧੁਰ ਮੁਲਤਾਨੇ ਘੋੜੀ ਆਈ ਵੀਰਾ

ਧੁਰ ਮੁਲਤਾਨੇ ਘੋੜੀ ਆਈ ਵੀਰਾ,
ਕਿਨ ਮੰਗੀ ਕਿਨ ਮੰਗਾਈ ਭੈਣੋਂ।
ਪੋਤੇ ਮੰਗੀ ਬਾਬੇ ਮੰਗਾਈ ਵੀਰਾ,
ਇਸ ਘੋੜੀ ਦਾ ਕੀ ਆ ਮੁੱਲ ਭੈਣੋਂ।
ਇਕ ਲੱਖ ਆ ਡੇਢ ਹਜ਼ਾਰ ਵੀਰਾ,
ਲੱਖ ਦਏਗਾ ਲਾਭੇ ਦਾ ਬਾਬਾ ਭੈਣੋਂ।

ਸਿਰ ਬੰਨਿਆਂ ਤੇਰੇ ਚੀਰਾ ਰੇ ਬਣਦਾ

ਸਿਰ ਬੰਨਿਆਂ ਤੇਰੇ ਚੀਰਾ ਰੇ ਬਣਦਾ,
ਤੇਰੇ ਚੀਰੇ ਨੇ ਤੇਰੀ ਕਲਗੀ ਨੇ,
ਬਿੰਦਾ ਵਣ ਮੋਹਿਆ।
ਮਾਏ ਨੀ ਰੰਗ ਕੇਸਰ ਡੋਲ੍ਹਾਂ,
ਕੇਸਰ ਡੋਲ੍ਹਾਂ, ਮੈਂ ਰੰਗ ਵਰੇਲਾਂ।
ਹਾਂ ਨੀ! ਇਹ ਕੇਸਰ, ਹਾਂ ਨੀ! ਇਹ ਵਟਣਾ!

ਘੋੜੀਆਂ

ਨੀਲਮ ਸੈਣੀ ਦੀ ਕਾਨੀ ਨੇ ਪੰਜਾਬੀ ਸਭਿਆਚਾਰ ਨਾਲ ਗਰੁੰਦ 'ਸਾਡੀਆਂ ਰਸਮਾਂ ਸਾਡੇ ਗੀਤ' ਦੀ ਰਚਨਾ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਇਸ ਵਿਚ ਪੰਜਾਬੀ ਸਭਿਆਚਾਰ ਠਾਠਾਂ ਮਾਰ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਪੰਜਾਬੀ ਜੀਵਨ ਦਾ ਪਲ-ਪਲ ਲੋਕ ਗੀਤਾਂ ਵਿਚ ਪਰੋਇਆ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਰਸਮਾਂ-ਰਿਵਾਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਨਾਏ ਲੋਕ ਗੀਤ ਸਾਡੇ ਸਭਿਆਚਾਰ ਦਾ ਸਰਮਾਇਆ ਹਨ। ਲਿਖਾਰੀ ਨੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਗੀਤਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਸੰਗ ਵਿਚ ਲੋਕ ਗੀਤਾਂ ਬਾਰੇ ਸੱਦ ਲਾਈ ਹੈ ਜਿਹੜੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਮੌਕਿਆਂ 'ਤੇ ਸਾਡੇ ਸਮਾਗਮਾਂ ਦਾ ਸ਼ਿੰਗਾਰ ਵੀ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਵਾਰ ਲਿਖਾਰੀ ਨੇ ਵਿਆਹ ਮੌਕੇ ਗਾਈਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਘੋੜੀਆਂ ਬਾਰੇ ਤਫਸੀਲ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। -ਸੰਪਾਦਕ

ਭਾਈਆਂ ਪਿਆਰੇ ਦੇ ਲਾਇਓ।
ਮਾਏ ਨੀ ਰੰਗ ਕੇਸਰ ਡੋਲ੍ਹਾਂ,
ਗਲ ਬੰਨਿਆਂ ਤੇਰੇ ਵਰਦੀ ਵੇ ਬਣਦੀ,
ਤੇਰੀ ਵਰਦੀ ਨੇ, ਤੇਰੇ ਬਟਨਾਂ ਨੇ,
ਬਿੰਦਾ ਵਣ ਮੋਹਿਆ।

ਘੋੜੀ ਚੜ੍ਹ ਬੰਨਿਆ

ਘੋੜੀ ਚੜ੍ਹ ਬੰਨਿਆ ਤੈਨੂੰ ਬਾਬਾ ਬੁਲਾਵੇ,
ਮੈਂ ਸਦਕੇ ਵੀਰਾ ਦਾਦੀ ਸ਼ਗਨ ਮਨਾਵੇ,
ਮੈਂ ਸਦਕੇ ਵੀਰਾ ਦਾਣਾ ਮੋਤੀਆਂ ਦਾ ਖਾਵੇ।
ਘੋੜੀ ਚੜ੍ਹ ਬੰਨਿਆ ਤੈਨੂੰ ਬਾਪ ਬੁਲਾਵੇ,
ਮੈਂ ਸਦਕੇ ਵੀਰਾ ਮਾਤਾ ਸ਼ਗਨ ਮਨਾਵੇ,
ਮੈਂ ਸਦਕੇ ਵੀਰਾ ਦਾਣਾ ਮੋਤੀਆਂ ਦਾ ਖਾਵੇ।
ਘੋੜੀ ਚੜ੍ਹ ਬੰਨਿਆ ਤੈਨੂੰ ਮਾਮਾ ਬੁਲਾਵੇ,
ਮੈਂ ਸਦਕੇ ਵੀਰਾ ਮਾਮੀ ਸ਼ਗਨ ਮਨਾਵੇ,
ਮੈਂ ਸਦਕੇ ਵੀਰਾ ਦਾਣਾ ਮੋਤੀਆਂ ਦਾ ਖਾਵੇ।
ਘੋੜੀ ਚੜ੍ਹ ਬੰਨਿਆ ਤੈਨੂੰ ਵੀਰਾ ਬੁਲਾਵੇ,
ਮੈਂ ਸਦਕੇ ਵੀਰਾ ਭਾਬੇ ਸ਼ਗਨ ਮਨਾਵੇ,
ਮੈਂ ਸਦਕੇ ਵੀਰਾ ਦਾਣਾ ਮੋਤੀਆਂ ਦਾ ਖਾਵੇ।

ਨੀਲੀ ਸੀ ਘੋੜੀ

ਨੀਲੀ ਸੀ ਘੋੜੀ, ਲਾਲ ਵਛੇਰਾ।
ਬੰਨ੍ਹੀ ਵੇ ਲਾਤਿਆ! ਬਾਬੇ ਦੇ ਬਾਗੀ।
ਬਾਬੇ ਦੇ ਬਾਗੀ, ਦਾਦੀ ਦੀ ਡਿਓਤੀ।
ਨੀਲੀ ਸੀ ਘੋੜੀ, ਲਾਲ ਵਛੇਰਾ।

ਬੰਨਰਾ

ਚੀਰਾ ਪਹਿਨ ਕੇ ਬੰਨਰਾ,
ਨੀ ਜਾਂਦਾ ਮਾਤਾ ਦੇ ਵਿਹੜੇ।
ਨੀ ਜਾਂਦਾ ਮਾਤਾ ਦੇ ਵਿਹੜੇ,
ਨੀ ਪਾਉਂਦਾ ਪੰਜ-ਸੱਤ ਫੇਰੇ।
ਨੀ ਸਈਆਂ ਪੁੱਛਣ ਲੱਗੀਆਂ,
ਨੀ ਇਹ ਕੀ ਲੱਗਦਾ ਤੇਰਾ।
ਇਹ ਮੇਰੇ ਨੱਕ ਦੀ ਤੀਲੀ,
ਨੀ ਸੁੱਚੇ ਲੋਂਗ ਦਾ ਮੋਤੀ।

ਵੀਰਾ ਘੋੜੀ ਆਈ

ਵੀਰਾ ਘੋੜੀ ਆਈ ਤੇਰੇ ਚੜ੍ਹਨੇ ਨੂੰ,
ਆਪਣੀ ਦਾਦੀ ਮੰਗਵਾ ਲਾ,
ਪੂਰੇ ਸ਼ਗਨ ਕਰਨੇ ਨੂੰ।
ਆਪਣਾ ਬਾਬਾ ਮੰਗਵਾ ਲਾ,
ਦੰਮਾਂ ਬੋਰੀ ਫੜਨੇ ਨੂੰ।
ਵੀਰਾ ਘੋੜੀ ਆਈ ਤੇਰੇ ਚੜ੍ਹਨੇ ਨੂੰ,
ਆਪਣੀ ਮਾਤਾ ਮੰਗਵਾ ਲਾ,
ਪੂਰੇ ਸ਼ਗਨ ਕਰਨੇ ਨੂੰ।

ਵਰਦੀ ਪਹਿਨੋਂ ਵੀਰਾ ਜੀ

ਵਰਦੀ ਪਹਿਨੋਂ ਵੀਰਾ ਜੀ
ਕਿ ਅੱਜ ਤੁਸੀਂ ਸਹੁਰੇ ਜਾਣਾ।
ਜੇਬੀ ਪਾ ਲਓ ਵੀਰਾ ਜੀ
ਕਿ ਲੋਂਗ ਲਾਚੀ ਦਾਣਾ।
ਉਹ ਕੀ ਕਰਨਾ ਭੈਣੋਂ ਨੀ,
ਲੋਂਗ ਲਾਚੀ ਦਾਣਾ।
ਸਾਲੀਆਂ ਮੰਗਦੀਆਂ ਵੀਰਾ ਜੀ
ਕਿ ਲੋਂਗ ਲਾਚੀ ਦਾਣਾ।
ਲੋਂਗ ਦੇਣਾ ਵੀਰਾ ਜੀ
ਕਿ ਲਾਚੀਆਂ ਮੋੜ ਲਿਆਉਣਾ।

ਘੋੜਾ ਮੰਗਾਇਆ ਵੀਰਾ

ਘੋੜਾ ਮੰਗਾਇਆ ਵੀਰਾ,
ਤੇਰੀ ਵੇ ਰੀਝ ਦਾ, ਤੇਰੀ ਦਲੀਲ ਦਾ,
ਚੜ੍ਹਨੇ ਦੇ ਵੇਲੇ ਹਾਜ਼ਰ ਹੋਣਾ ਵੀਰਾ।
ਚੜ੍ਹਨੇ ਦੇ ਵੇਲੇ ਭੈਣੋਂ ਨੌਕਰ ਸਰਕਾਰ ਦਾ,
ਮੇਰਾ ਪਹਿਰਾ ਸੀ ਰਾਤ ਦਾ,
ਬੰਗਲੇ ਦੇ ਮੂਹਰੇ ਹਾਜ਼ਰ ਹੋਣਾ ਭੈਣੋਂ।
ਵੇ ਵੀਰਾ ਕਾਲਤੀਆਂ ਘਟਾਵਾਂ,
ਵੇ ਚੜ੍ਹ ਆਈਆਂ ਚੁਫੇਰੇ,

ਭਾਵੇਂ ਮੀਂਹ ਵਰੇਸੇ, ਗਲੀਏ ਚਿੱਕੜ ਹੋਵੇ,
ਜੰਦੀ ਚੜ੍ਹਨਾ ਸਵੇਰੇ।
ਵੇ ਵੀਰਾ ਭਿੱਜ ਜਾਊਗਾ ਜੋਤਾ,
ਵੇ ਵੀਰਾ ਭਿੱਜ ਜਾਊਗਾ ਘੋੜਾ,
ਸੂਹਿਆਂ ਵਾਲੀ ਦਾ ਡੋਲਾ।

ਲਟਕੇਂਦੇ ਵਾਲ ਸੁਹਣੇ ਦੇ

ਜਦੋਂ ਲੱਗਿਆ ਵੀਰਾ ਤੈਨੂੰ ਮਾਈਆਂ ਵੇ,
ਤੇਰੀ ਮਾਂ ਨੂੰ ਮਿਲਣ ਵਧਾਈਆਂ ਵੇ।
ਲਟਕੇਂਦੇ ਵਾਲ ਸੁਹਣੇ ਦੇ।
ਸੁਹਣਿਆਂ ਵੀਰਾ ਵੇ ਤੈਨੂੰ ਘੋੜੀ ਚੜ੍ਹਨੀ ਆਂ।
ਜਦ ਚੜ੍ਹਿਆ ਵੀਰਾ ਘੋੜੀ ਵੇ,
ਤੇਰੇ ਨਾਲ ਭਰਾਵਾਂ ਦੀ ਜੋਤੀ ਵੇ।
ਲਟਕੇਂਦੇ ਵਾਲ ਸੁਹਣੇ ਦੇ।
ਸੁਹਣਿਆਂ ਵੀਰਾ ਵੇ ਤੈਨੂੰ ਘੋੜੀ ਚੜ੍ਹਨੀ ਆਂ।
ਮੇਰੇ ਚੰਨ ਨਾਲੋਂ ਸੁਹਣਿਆਂ ਵੀਰਾ ਵੇ,
ਤੇਰੇ ਸਿਰ 'ਤੇ ਸਜੇ ਸੁਹਣਾ ਚੀਰਾ ਵੇ।
ਲਟਕੇਂਦੇ ਵਾਲ ਸੁਹਣੇ ਦੇ।
ਸੁਹਣਿਆਂ ਵੀਰਾ ਵੇ ਤੈਨੂੰ ਘੋੜੀ ਚੜ੍ਹਨੀ ਆਂ।

ਦੰਮਾਂ ਦੀ ਬੋਰੀ ਤੇਰਾ ਬਾਬਾ ਫੜੇ।
ਦੰਮਾਂ ਦੀ ਬੋਰੀ ਤੇਰਾ ਬਾਬਾ ਫੜੇ।

ਘੋੜੀ ਰਾਂਗਲੀ ਸਹੀਓ

ਨੀ ਘੋੜੀ ਰਾਂਗਲੀ ਸਹੀਓ!
ਘੋੜੀ ਬਾਬੇ ਵਿਹੜੇ ਜਾਹ।
ਘੋੜੀ ਚਰਦੀ ਹਰਾ ਘਾਹ।
ਘੋੜੀ ਪੀਂਦੀ ਠੰਢਾ ਨੀਰ।
ਘੋੜੀ ਚੜ੍ਹੇ ਸੁਹਣਾ ਵੀਰ।
ਨੀ ਘੋੜੀ ਰਾਂਗਲੀ ਸਹੀਓ!
ਘੋੜੀ ਬਾਪੂ ਵਿਹੜੇ ਜਾਹ।
ਘੋੜੀ ਚਰਦੀ ਹਰਾ ਘਾਹ।
ਘੋੜੀ ਪੀਂਦੀ ਠੰਢਾ ਨੀਰ।
ਘੋੜੀ ਚੜ੍ਹੇ ਸੁਹਣਾ ਵੀਰ।
ਨੀ ਘੋੜੀ ਰਾਂਗਲੀ ਸਹੀਓ!

ਵੀਰਾ ਘੋੜੀਆਂ ਵਿਕੇਂਦੀਆਂ ਵੇ

ਵੀਰਾ ਘੋੜੀਆਂ ਵਿਕੇਂਦੀਆਂ ਵੇ,
ਗੰਗਾ ਯਮੁਨਾ ਤੋਂ ਪਾਰ।

ਜਦ ਚੜ੍ਹਿਆ ਵੀਰਾ ਖਾਰੇ ਵੇ,
ਤੇਰਾ ਬਾਪ ਰੁਪਈਏ ਵਾਰੇ ਵੇ।
ਲਟਕੇਂਦੇ ਵਾਲ ਸੁਹਣੇ ਦੇ।
ਸੁਹਣਿਆਂ ਵੀਰਾ ਵੇ ਤੈਨੂੰ ਘੋੜੀ ਚੜ੍ਹਨੀ ਆਂ।
ਜਦ ਲਈਆਂ ਵੀਰਾ ਲਾਵਾਂ ਵੇ,
ਤੇਰੇ ਕੋਲ ਖਲੋਤੀਆਂ ਗਾਵਾਂ ਵੇ।
ਲਟਕੇਂਦੇ ਵਾਲ ਸੁਹਣੇ ਦੇ।
ਸੁਹਣਿਆਂ ਵੀਰਾ ਵੇ ਤੈਨੂੰ ਘੋੜੀ ਚੜ੍ਹਨੀ ਆਂ।
ਜਦ ਲਿਆਂਦੀ ਵੀਰਾ ਡੋਲੀ ਵੇ,
ਤੇਰੀ ਡੋਲੀ ਵਿਚ ਮਮੋਲੀ ਵੇ।
ਲਟਕੇਂਦੇ ਵਾਲ ਸੁਹਣੇ ਦੇ।
ਸੁਹਣਿਆਂ ਵੀਰਾ ਵੇ ਤੈਨੂੰ ਘੋੜੀ ਚੜ੍ਹਨੀ ਆਂ।

ਤੇਰੀ ਘੋੜੀ ਸਾਡੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਖੜ੍ਹੀ

ਮੱਲਾ ਤੇਰੀ ਘੋੜੀ ਸਾਡੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਖੜ੍ਹੀ,
ਤੇਰੇ ਬਾਬੇ ਹਜ਼ਾਰੀ ਨੇ ਮੁੱਲ ਲਈ।
ਤੇਰੀ ਦਾਦੀ ਰਾਣੀ ਵਾਰੇ ਮੋਤੀਆਂ ਦੀ ਲੜੀ,
ਮੋਤੀਆਂ ਦੀ ਲੜੀ-ਹੀਰਿਆਂ 'ਨਾ ਜੜੀ।

ਸੋਨੇ ਦੀ ਘੋੜੀ ਤੇ ਰੇਸ਼ਮ ਡੋਰਾਂ

ਸੋਨੇ ਦੀ ਘੋੜੀ ਤੇ ਰੇਸ਼ਮ ਡੋਰਾਂ,
ਚਾਂਦੀ ਦੇ ਪੈਂਖੜ ਪਾਏ ਰਾਮਾ,
ਬਾਬਾ ਵਿਆਹੁਣ ਪੋਤੇ ਨੂੰ ਚੱਲਿਆ,
ਲੱਠੇ ਨੇ ਖੜ-ਖੜ ਲਾਈ ਰਾਮਾ।

ਨਿੱਕੀ ਨਿੱਕੀ ਬੂੰਦੇ

ਨਿੱਕੀ ਨਿੱਕੀ ਬੂੰਦੇ,
ਵੇ ਨਿੱਕਿਆਂ ਮੀਂਹ ਵੇ ਵਰ੍ਹੇ।
ਵੇ ਨਿੱਕਿਆਂ...
ਮਾਂ ਵੇ ਸੁਹਾਗਣ ਤੇਰੇ ਸ਼ਗਨ ਕਰੇ।
ਮਾਂ ਵੇ ਸੁਹਾਗਣ ਤੇਰੇ ਸ਼ਗਨ ਕਰੇ।

ਵੀਰਾ ਬਾਬੇ ਨੂੰ ਕਹਿ ਦੇਈਂ ਵੇ,
ਲੈ ਦੇ ਦੇ ਅਤੇ ਚਾਰ।
ਵੀਰਾ ਘੋੜੀਆਂ ਵਿਕੇਂਦੀਆਂ ਵੇ,
ਗੰਗਾ ਯਮੁਨਾ ਤੋਂ ਪਾਰ।
ਵੀਰਾ ਨਾਨੇ ਨੂੰ ਕਹਿ ਦੇਈਂ ਵੇ,
ਲੈ ਦੇ ਦੇ ਅਤੇ ਚਾਰ।
ਵੀਰਾ ਘੋੜੀਆਂ ਵਿਕੇਂਦੀਆਂ ਵੇ,
ਗੰਗਾ ਯਮੁਨਾ ਤੋਂ ਪਾਰ।
ਵੀਰਾ ਬਾਪ ਨੂੰ ਕਹਿ ਦੇਈਂ ਵੇ,
ਲੈ ਦੇ ਦੇ ਅਤੇ ਚਾਰ।

ਮਹਿਲਾਂ ਵਿਚੋਂ ਉਤਰੀ ਸ਼ਿਮਲਾਪਤੀ

ਮਹਿਲਾਂ ਵਿਚੋਂ ਉਤਰੀ ਸ਼ਿਮਲਾਪਤੀ,
ਨੀ ਕਿਤੇ ਮੇਰਾ ਵੀ ਬੰਨਤਾ ਦੇਖਿਆ।
ਦੇਖਿਆ ਸੀ ਭੈਣੋਂ ਦੇਖਿਆ ਸੀ,
ਨਦੀਓਂ ਪਾਰ ਖੜ੍ਹਾ ਦੇਖਿਆ।
ਘੋੜੀ ਖਰੀਦੇ ਮੇਰਾ ਨਿੱਕਤਾ ਜਿਹਾ,
ਨੀ ਜਿਹਦੀ ਅੱਖ ਮੋਟੀ ਨੱਕ ਪਤਲਾ ਜਿਹਾ।
ਮਹਿਲਾਂ ਵਿਚੋਂ ਉਤਰੀ ਸ਼ਿਮਲਾਪਤੀ,
ਨੀ ਕਿਤੇ ਮੇਰਾ ਵੀ ਬੰਨਤਾ ਦੇਖਿਆ।
ਦੇਖਿਆ ਸੀ ਭੈਣੋਂ ਦੇਖਿਆ ਸੀ,
ਪੰਸਾਰੀ ਦੀ ਹੱਟ ਪੁਰ ਦੇਖਿਆ।
ਰਸਦ ਤੁਲਾਵੇ ਮੇਰਾ ਨਿੱਕਤਾ ਜਿਹਾ,
ਨੀ ਜਿਹਦੀ ਅੱਖ ਮੋਟੀ ਨੱਕ ਪਤਲਾ ਜਿਹਾ।

ਸੁਹਣੀ ਨੀ ਘੋੜੀ ਵੀਰ ਦੀ

ਉਚੇ ਨੂੰ ਪਾਣੀ ਡੋਲ੍ਹੀਏ,
ਪਾਣੀ ਨੀਵੇਂ ਨੂੰ ਆਵੇ।
ਨੀ ਸਹੀਓ ਪਾਣੀ ਨੀਵੇਂ ਨੂੰ ਆਵੇ।
ਸੁਹਣੀ ਨੀ ਘੋੜੀ ਵੀਰ ਦੀ
ਬਾਗਾਂ ਚਰ ਘਰ ਆਵੇ।

ਉਚੇ ਨੂੰ ਪਾਣੀ ਡੋਲ੍ਹੀਏ,
ਪਾਣੀ ਨੀਵੇਂ ਨੂੰ ਆਵੇ।
ਸੁਹਣਾ ਨੀ ਚੀਰਾ ਵੀਰ ਦਾ,
ਸਿਹਰੇ ਨਾਲ ਸੁਹਾਵੇ।

ਧੰਨ ਘੋੜੀ

ਘੋੜੀ ਤਾਂ ਮੇਰੇ ਕਾਨ੍ਹ ਦੀ, ਨੀ ਦੀਵਾਨ ਦੀ,
ਧੰਨ ਘੋੜੀ।
ਸੋਹੇ ਤਾਂ ਬਾਬੇ ਦੇ ਵਾਰ ਨੀ,
ਧੰਨ ਘੋੜੀ।

ਨੀਲੀ ਜੀ ਘੋੜੀ

ਵੀਰਾ ਵੇ ਤੇਰੀ ਨੀਲੀ ਜੀ ਘੋੜੀ,
ਵਾਗ ਛੁੱਟੇ ਘਰ ਆਵੇ।
ਵੀਰਾ ਵੇ ਤੇਰੀ ਪਤਲੀ ਜਿਹੀ ਨਾਜੇ,
ਸੱਗੀ ਨਾਲ ਸੁਹਾਵੇ।
ਵੀਰਾ ਵੇ ਤੇਰੀ ਨੀਲੀ ਜੀ ਘੋੜੀ,
ਵਾਗ ਛੁੱਟੇ ਘਰ ਆਵੇ।
ਵੀਰਾ ਵੇ ਤੇਰੀ ਪਤਲੀ ਜਿਹੀ ਨਾਜੇ,
ਛੁੱਲਾਂ ਨਾਲ ਸੁਹਾਵੇ।
ਵੀਰਾ ਵੇ ਤੇਰੀ ਨੀਲੀ ਜੀ ਘੋੜੀ,
ਵਾਗ ਛੁੱਟੇ ਘਰ ਆਵੇ।
ਵੀਰਾ ਵੇ ਤੇਰੀ ਪਤਲੀ ਜਿਹੀ ਨਾਜੇ,
ਕੈਠੀ ਨਾਲ ਸੁਹਾਵੇ।

ਵੀਰਾ ਸੁਹਣੇ ਘੋੜੇ ਵਾਲਿਆ

ਵੀਰਾ ਸੁਹਣੇ ਘੋੜੇ ਵਾਲਿਆ,
ਵੇ ਵੀਰਾ ਸੁਹਣੇ ਘੋੜੇ ਵਾਲਿਆ।
ਤੇਰੇ ਘੋੜੇ ਨੂੰ ਲੱਗਤੇ ਜਰਦ ਭਾਈਆ,
ਗੱਡੀ ਹੌਲੀ-ਹੌਲੀ ਤੋਰਿਓ।
ਗੱਡੀ ਸਹਿਜੇ-ਸਹਿਜੇ ਤੋਰਿਓ,
ਦੋ ਨੈਣਾਂ ਦੇ ਝਗਤੇ ਮੋੜ ਭਾਈਆ।
ਵੇ ਗੱਡੀ ਸਹਿਜੇ-ਸਹਿਜੇ ਮੋੜਿਓ,
ਗੱਡੀ ਸਹਿਜੇ-ਸਹਿਜੇ ਤੋਰਿਓ।

ਘੋੜੀ ਤੇਰੀ ਅੰਬਰਸਰ ਦੀ

ਘੋੜੀ ਤਾਂ ਤੇਰੀ ਅੰਬਰਸਰ ਦੀ ਵੀਰਾ,
ਕਾਨੀ ਬਣੀ ਪਟਿਆਲੇ।
ਘੋੜੀ ਚੜ੍ਹਦੇ, ਕਾਨੀ ਕੱਸਦੇ ਵੀਰਾ,
ਲਿਸ਼ਕ ਪਈ ਵੇ ਅੰਬਾਲੇ।
ਚੀਰਾ ਤਾਂ ਤੇਰਾ ਅੰਬਰਸਰ ਦਾ ਵੀਰਾ,
ਕਲਗੀ ਬਣੀ ਪਟਿਆਲੇ।
ਚੀਰਾ ਬੰਨ੍ਹਦੇ, ਕਲਗੀ ਸਜਾਉਂਦੇ ਵੀਰਾ,
ਲਿਸ਼ਕ ਪਈ ਵੇ ਅੰਬਾਲੇ।
ਵਰਦੀ ਤਾਂ ਤੇਰੀ ਅੰਬਰਸਰ ਦੀ ਵੀਰਾ,
ਬਟਨ ਬਣੇ ਪਟਿਆਲੇ।
ਵਰਦੀ ਪਾਉਂਦੇ, ਬਟਨ ਲਾਉਂਦੇ ਵੀਰਾ,
ਲਿਸ਼ਕ ਪਈ ਵੇ ਅੰਬਾਲੇ।

ਘੋੜੀ ਬਾਬੇ ਵਿਹੜੇ ਜਾ

ਨੀ ਘੋੜੀ ਬਾਬੇ ਵਿਹੜੇ ਜਾ,
ਤੇਰੇ ਬਾਬੇ ਦੇ ਮਨ ਸ਼ਾਦੀਆਂ।
ਤੇਰੀ ਦਾਦੀ ਦੇ ਮਨ ਚਾਅ,
ਨੀ ਘੋੜੀ ਚੁਗਦੀ ਹਰਿਆ ਘਾਹ।
ਨੀ ਘੋੜੀ ਪਈ ਕੁਵੱਲਤੇ ਰਾਹ,
ਨੀ ਘੋੜੀ ਰਾਵਲੀ ਕਹੀਏ।
ਨੀ ਘੋੜੀ ਨਾਨੇ ਵਿਹੜੇ ਜਾ,
ਤੇਰੇ ਨਾਨੇ ਦੇ ਮਨ ਸ਼ਾਦੀਆਂ।
ਤੇਰੀ ਨਾਨੀ ਦੇ ਮਨ ਚਾਅ,
ਨੀ ਘੋੜੀ ਚੁਗਦੀ ਹਰਿਆ ਘਾਹ।
ਨੀ ਘੋੜੀ ਪਈ ਕੁਵੱਲਤੇ ਰਾਹ,
ਨੀ ਘੋੜੀ ਰਾਵਲੀ ਕਹੀਏ।

ਬਾਗਾਂ ਵੱਲ ਜਾਵੀਂ ਵੇ

ਘੋੜਾ ਤਾਂ ਬੀੜੀਂ ਵੇ ਵੀਰਾ,
ਬਾਗਾਂ ਵੱਲ ਜਾਮੀਂ ਵੇ।
ਉਥੇ ਤਾਂ ਬੈਠੀ ਵੇ ਵੀਰਾ,
ਬਾਗਾਂ ਦੀ ਮਾਲਣ ਵੇ।
ਉਹਨੂੰ ਤਾਂ ਜਾ ਕੇ ਵੀਰਾ,
ਸੀਸ ਨਿਵਾਮੀਂ ਵੇ।
ਮਾਲਣ ਨੇ ਬਖਸ਼ਿਆ ਵੀਰਾ,
ਫੁੱਲਾਂ ਦਾ ਸਿਹਰਾ ਵੇ।
ਘੋੜਾ ਤਾਂ ਬੀੜੀਂ ਵੇ ਵੀਰਾ,
ਖੂਹੇ ਵੱਲ ਜਾਮੀਂ ਵੇ।
ਉਥੇ ਤਾਂ ਬੈਠੀ ਵੇ ਵੀਰਾ,
ਖੂਹੇ ਦੀ ਮਹਿਰਮ ਵੇ।
ਉਹਨੂੰ ਤਾਂ ਜਾ ਕੇ ਵੀਰਾ,
ਸੀਸ ਨਿਵਾਮੀਂ ਵੇ।
ਮਹਿਰਮ ਨੇ ਬਖਸ਼ਿਆ ਵੀਰਾ,
ਸੋਨੇ ਦਾ ਗੜਵਾ ਵੇ।
ਘੋੜਾ ਤਾਂ ਬੀੜੀਂ ਵੇ ਵੀਰਾ,
ਸਹੁਰਿਆਂ ਵੱਲ ਜਾਮੀਂ ਵੇ।

ਗੁਜਰਾਤ ਫਾਈਲਾਂ

ਪਰਦਾਪੋਸ਼ੀ ਦੀ
ਚੀਰਫਾੜ

‘ਗੁਜਰਾਤ ਫਾਈਲਾਂ’ ਦਲੇਰ ਪੱਤਰਕਾਰ ਰਾਣਾ ਅਯੂਬ ਦੀ ਅਜਿਹੀ ਲਿਖਤ ਹੈ ਜਿਸ ‘ਚ ਗੁਜਰਾਤ ਵਿਚ ਮੁਸਲਮਾਨਾਂ ਦੇ ਕਤਲੇਆਮ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਇਹ ਕਿਤਾਬ ਛਾਪਣ ਲਈ ਕਿਸੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਕ ਨੇ ਹਾਮੀ ਨਹੀਂ ਭਰੀ, ਉਹਨੇ ਇਹ ਕਿਤਾਬ ਆਪੇ ਛਾਪ ਲਈ। ਇਸ ਕਿਤਾਬ ਦਾ ਪੰਜਾਬੀ ਤਰਜਮਾ ਸਾਡੇ ਕਾਲਮਨਵੀਸ ਬੂਟਾ ਸਿੰਘ ਨੇ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਵੀ ਇਹ ਕਿਤਾਬ ਖੁਦ ਹੀ ਛਪਵਾਈ ਹੈ। -ਸੰਪਾਦਕ

ਤੁਸੀਂ ਪੜ੍ਹ ਚੁੱਕੇ ਹੋ...

ਹਫ਼ਤਾਵਾਰੀ ‘ਤਹਿਲਕਾ’ ਲਈ ਪੱਤਰਕਾਰੀ ਕਰਦਿਆਂ ਰਾਣਾ ਅਯੂਬ ਨੇ ਸਿਸਟਮ ਦਾ ਸੱਚ ਦੇਖਿਆ ਅਤੇ ਬੇਵੱਸ ਹੋਏ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਖਾਮੋਸ਼ੀ ਵਿਚੋਂ ਬੁਲੰਦ ਆਵਾਜ਼ ਲੱਭਦਿਆਂ-ਲੱਭਦਿਆਂ ਉਹ ਖੁਦ ਡਿਪਰੈਸ਼ਨ ਦੇ ਗੇੜ ਵਿਚ ਜਾ ਪਸੀ। ਇਕ ਦਿਨ ਅਚਾਨਕ ਮੁੰਬਈ ਦੇ ਡਾਕਟਰ ਚਿਟਨਿਸ ਦੇ ਮਸ਼ਵਰੇ ਨੇ ਉਸ ਅੰਦਰ ਫਿਰ ਚਿਣਗ ਬਾਲੀ। ਫਿਰ ਜਦੋਂ ਅੰਮੜੀ ਵਲੋਂ ਅਖਬਾਰ ਪੜ੍ਹਦਿਆਂ ਸੋਹਰਾਬੁਦੀਨ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਆਇਆ ਤਾਂ ਰਾਣਾ ਦੇ ਜ਼ਿਹਨ ਅੰਦਰ ਉਹ ਨਰੇਂਦਰ ਮੋਦੀ ਘੁੰਮ ਗਿਆ ਜਿਹੜਾ ਸਵਾਲ ਪੁੱਛਣ ‘ਤੇ ਉਸ ਵੱਲ ਬਿਨਾ ਅੱਖ ਝਪਕਾਏ ਅਤੇ ਬਿਨਾ ਕੁਝ ਬੋਲੇ ਲਗਾਤਾਰ ਤਿੱਖਾ ਝਾਕਦਾ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਇਸੇ ਮੋਦੀ ਦੇ ਬਖੀਏ ਉਧੇੜਨ ਲਈ ਫਿਰ ਰਾਣਾ ਨੇ ਲੱਕ ਬੰਨ੍ਹ ਲਿਆ ਅਤੇ ਅਮਰੀਕੀ ਫਿਲਮਸਾਜ਼ ਮੈਥਿਲੀ ਤਿਆਗੀ ਦਾ ਭੇਸ ਵਟਾ ਕੇ ਸਬੂਤ ਜੁਟਾਉਣ ਲੱਗੀ। ਉਸ ਨੇ ਐਂਟੀ-ਟੈਰਰਿਸਟ ਸਕ੍ਰਾਐਡ ਦੇ ਮੁਖੀ ਜੀ.ਐਲ. ਸਿੰਘਲ ਤੋਂ ਅੰਦਰ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਕਢਵਾਈਆਂ। ਫਿਰ ਸਿੰਘਲ ਵੱਲੋਂ ਸੁਝਾਏ ਸਾਬਕਾ ਪੁਲਿਸ ਅਫਸਰ ਰਾਜਨ ਪ੍ਰਿਯਾਦਰਸ਼ੀ ਵੱਲ ਰੁਖ ਕੀਤਾ। ਹੁਣ ਪੜ੍ਹੋ ਅੱਗੇ...

ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿਚ ਸ਼ਬਦ ‘takeaway’ (ਟੇਕਅਵੇਅ-ਲਾਹਾ) ਬੋਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕੋਈ ਲਾਹੇਵੰਦੀ ਚੀਜ਼ ਜੋ ਕਿਸੇ ਸੰਮੇਲਨ, ਮੀਟਿੰਗ ਜਾਂ ਚਰਚਾ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਬੰਦਾ ਉਥੋਂ ਲੈ ਕੇ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਰਾਜਨ ਪ੍ਰਿਯਾਦਰਸ਼ੀ ਮੇਰੇ ਲਈ ਇਤਫਾਕੀਆ ਲਾਹਾ ਸੀ। ਜਿਵੇਂ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਸੇਵਾ-ਮੁਕਤ ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀ ਮੇਰੀ ਛਾਣਬੀਣ ਲਈ ਬੇਬਾਹ ਅਹਿਮੀਅਤ ਵਾਲੀ ਬਹੁਮੁੱਲੀ ਸੁਗਾਤ ਹੋ ਨਿਬੜਿਆ। ਮੈਨੂੰ ਲਾਜ਼ਮੀ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲੈਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਰਾਜਨ ਪ੍ਰਿਯਾਦਰਸ਼ੀ ਨਾਂ ਦੇ ਪੁਲਿਸ ਅਫਸਰ ਦੀ ਉਕਾ ਹੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਉਸ ਦੇ ਜੂਨੀਅਰ ਗਿਰੀਸ਼ ਸਿੰਘਲ ਨਾਲ ਗੱਲਬਾਤ ਦੌਰਾਨ ਹੀ ਉਸ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਆਇਆ ਸੀ। ਮੈਂ ਗੁਜਰਾਤ ਤੋਂ ਵਾਹਵਾ ਰਿਪੋਰਟਿੰਗ ਕਰਦੀ ਰਹੀ ਸੀ ਅਤੇ ਉਥੋਂ ਦੇ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਪੁਲਿਸ ਅਫਸਰਾਂ ਨੂੰ ਜਾਣਦੀ ਸੀ, ਜਾਂ ਮੈਂ ਇੰਝ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦੀ ਸੀ। ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਨਾਲ ਮੇਰੀ ਮੁਲਾਕਾਤ ਨਹੀਂ ਹੋਈ ਸੀ, ਪਰ ਨਿਊਜ਼ ਰਿਪੋਰਟਾਂ ਅਤੇ ਪੁਲਿਸ ਭਾਈਚਾਰੇ ਨਾਲ ਮੁਲਾਕਾਤਾਂ ਹੁੰਦੇ ਰਹਿਣ ਨਾਲ ਇਹ ਯਕੀਨੀ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਅਹਿਮ ਅਫਸਰਾਂ ਬਾਰੇ ਮੈਨੂੰ ਚੋਖੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਹੈ।

ਲਿਹਾਜ਼ਾ ਜਦੋਂ ਸਿੰਘਲ ਨੇ ਇਸ ਨਾਂ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਮੈਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਣਜਾਣ ਸੀ, ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਹੈਰਾਨੀ ਤਾਂ ਹੋਣੀ ਹੀ ਸੀ। ਉਸ ਨੂੰ ਮਿਲਣ ਜਾਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਮੈਂ ਉਸ ਬਾਰੇ ਪਹਿਲਾਂ ਕੋਈ ਖੋਜ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਉਸ ਨੂੰ ਮਿਲਣ ਦੀ ਹਾਮੀ ਭਰਨ ਦੀ ਇੱਕੋ ਇਕ ਵਜ੍ਹਾ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਸਿੰਘਲ ਦੇ ਦਿਮਾਗ ਵਿਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਪੈਦਾ ਨਾ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਤਸੱਲੀ ਰਹੇ ਕਿ ਮੈਂ ਉਸ ਦੀ ਸਲਾਹ ਅਨੁਸਾਰ ਤਨਦੇਹੀ ਨਾਲ ਜੁਟੀ ਹੋਈ ਸੀ। ਇਸ ਨੇ ਮੇਰੇ ਵਿਚ ਸਿੰਘਲ ਦਾ ਭਰੋਸਾ ਪੱਕਾ ਕਰਨ ਵਿਚ ਮਦਦ ਕੀਤੀ ਕਿ ਮੈਂ ਹੋਰ ਆਹਲਾ ਅਫਸਰਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਮਿਲ ਰਹੀ ਸੀ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ

ਅਫਸਰ, ਅਛੂਤ ਅਤੇ ਚਾਕਰੀ

ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਜੋ ਵਿਵਾਦਾਂ ‘ਚ ਘਿਰੇ ਨਹੀਂ ਅਤੇ ਸੁਰਖੀਆਂ ਵਿਚ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਰਾਜਨ ਪ੍ਰਿਯਾਦਰਸ਼ੀ ਬਾਰੇ ਇਕ ਹੋਰ ਰੋਚਕ ਤੱਥ ਵੀ ਸੀ। ਜੂਨ 2004 ਵਿਚ ‘ਟਾਈਮਜ਼ ਆਫ ਇੰਡੀਆ’ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਇੰਟਰਵਿਊ ਵਿਚ ਪ੍ਰਿਯਾਦਰਸ਼ੀ (ਜੋ 1980 ਬੈਚ ਦੇ ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀ ਸਨ) ਨੇ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਸੂਬੇ ਦੇ ਆਹਲਾ ਦਰਜੇ ਦੇ ਪੁਲਿਸ ਅਫਸਰਾਂ ਵਿਚੋਂ ਇਕ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਉਸ ਨਾਲ ਅਜੇ ਵੀ ਉਸ ਦੇ ਪਿੰਡ ਵਿਚ ਅਛੂਤ ਵਾਲਾ ਵਰਤਾਓ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ। ‘ਟਾਈਮਜ਼ ਆਫ ਇੰਡੀਆ’ ਦੀ ਖ਼ਬਰ ਵਿਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ:

ਤਰ੍ਹਾਂ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲੋਕ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮਸਲੇ ਲੈ ਕੇ ਅਕਸਰ ਹੱਥ ਜੋੜ ਕੇ ਉਸ ਕੋਲ ਆਉਂਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਜਦੋਂ ਉਹੀ ਪ੍ਰਿਯਾਦਰਸ਼ੀ ਦੇਹਗਾਮ ਤਾਲੁਕਾ ਵਿਚ ਆਪਣੇ ਜੱਦੀ ਪਿੰਡ ਕਤਗਰਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਸਮੀਕਰਨ ਨਾਟਕੀ ਤੌਰ ‘ਤੇ ਬਦਲ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਇਹ ਸੀਨੀਅਰ ਪੁਲਿਸ ਅਫਸਰ ਅਜੇ ਵੀ ਪਿੰਡ ਦੇ ਉਚੀਆਂ ਜਾਤਾਂ ਦੇ ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਇਲਾਕੇ ਵਿਚ ਘਰ ਨਹੀਂ ਖਰੀਦ ਸਕਦਾ। ਉਸ ਦਾ ਘਰ ਹੁਣ ਵੀ ਕਤਗਰਾ ਦੇ ‘ਦਲਿਤ ਵਾਸ’ ਵਿਚ ਹੈ। ਪ੍ਰਿਯਾਦਰਸ਼ੀ ਭਾਵੇਂ ਇਸ ਬਾਰੇ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਕਰਨੀ ਚਾਹੁੰਦਾ, ਸੂਤਰਾਂ ਦਾ ਕਹਿਣਾ ਹੈ ਕਿ ਪਿਛਲੇ ਸਾਲ ਵੀ ਪਿੰਡ ਦਾ ਹਜ਼ਾਮ ਦਲਿਤ ਗਾਹਕਾਂ ਦੀ ਹਜ਼ਾਮਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਸੀ।

ਤਕਨੀਕੀ ਤੌਰ ‘ਤੇ ਗੱਲ ਕਰਨੀ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਇਸ ਨੇ ਫਿਲਮ ਦੇ ਨਜ਼ਰੀਏ ਤੋਂ ਮੇਰਾ ਕੰਮ ਸੌਖਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਲੱਗਦੇ ਹੱਥ, ਛਾਣਬੀਣ ਦੇ ਅਖੀਰ ਵਿਚ ਚੋਖੀ ਸਮੱਗਰੀ ਇਹ ਦਰਸਾ ਰਹੀ ਸੀ ਕਿ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਵਲੋਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਅਫਸਰਾਂ ਨੂੰ ਖੱਲ-ਖੁਆਰ ਅਤੇ ਜ਼ਲੀਲ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਉਹ ਪੱਛਤੀਆਂ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ ਦੇ ਸਨ। ਉਂਜ ਇਕ ਬਹੁਤ ਅਹਿਮ ਚੀਜ਼ ਵੱਲ ਮੇਰਾ ਧਿਆਨ ਨਹੀਂ ਸੀ ਗਿਆ। ਜਦੋਂ ਗੁਜਰਾਤ ਸੀ.ਆਈ.ਡੀ. ਵਲੋਂ ਫਰਜ਼ੀ ਮੁਕਾਬਲਿਆਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਹੱਥ ਲਈ ਗਈ, ਉਦੋਂ 2007 ਵਿਚ ਗੁਜਰਾਤ ਏ.ਟੀ.ਐਸ. ਦਾ ਡੀ.ਜੀ. (ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਜਨਰਲ) ਰਾਜਨ ਪ੍ਰਿਯਾਦਰਸ਼ੀ ਸੀ। ਇਹੀ ਨਹੀਂ, 2002 ਦੀ ਹਿੰਸਾ ਦੌਰਾਨ ਉਹ ਬੌਤੋਰ ਰਾਜਕੋਟ ਆਈ.ਜੀ. ਬਹੁਤ ਅਹਿਮ ਅਹੁਦੇ ਉਪਰ ਸੀ।

ਇਉਂ ਮਾਈਕ ਅਤੇ ਮੈਂ ਰਾਜਨ ਪ੍ਰਿਯਾਦਰਸ਼ੀ ਨੂੰ ਮਿਲੇ। ਮੈਂ ਨਹੀਂ ਸੋਚਦੀ ਕਿ ਅਸੀਂ 60 ਕੁ ਸਾਲ ਦੀ ਉਮਰ ਦੇ ਇਸ ਬੰਦੇ ਨਾਲ ਆਪਣੀ ਪਹਿਲੀ ਮਿਲਣੀ ਨੂੰ ਕਦੇ ਭੁੱਲ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਅਹਿਮਦਾਬਾਦ-ਨਰੋਦਾ ਪਾਟੀਆ ਦੇ ਮੱਧ ਵਰਗੀ ਇਲਾਕੇ ਵਿਚ ਉਸ ਦਾ ਇਕ ਮੰਜ਼ਿਲਾ ਬੰਗਲਾ ਸੀ। ਇਹ ਉਹੀ ਵੋਟਰ ਹਲਕਾ ਸੀ ਜਿਥੋਂ ਸਾਡੀ ਇਕ ਹੋਰ ਪਾਤਰ ਮਾਇਆ ਕੋਂਡਨਾਨੀ ਐਮ.ਐਲ.ਏ. ਸੀ। ਇਹ ਉਹ ਇਲਾਕਾ ਵੀ ਸੀ ਜਿਥੇ ਸਭ ਤੋਂ ਘਿਨਾਉਣੀ ਫਿਰਕੂ ਹਿੰਸਾ ਹੋਈ ਸੀ ਅਤੇ ਜਿਥੇ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਜਾਨੀ ਨੁਕਸਾਨ ਹੋਇਆ ਸੀ।

ਪ੍ਰਿਯਾਦਰਸ਼ੀ ਦਾ ਘਰ ਲੱਭਣ ਵਿਚ ਸਾਨੂੰ ਕਾਫ਼ੀ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਆਈ; ਅਸਲ ਵਿਚ ਇਹ ਕਲਪਨਾ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਸੀ ਕਿ ਏ.ਟੀ.ਐਸ. ਦਾ ਸਾਬਕਾ ਮੁਖੀ ਇਥੇ ਰਹਿ ਰਿਹਾ ਸੀ ਜੋ ਤੀਹ ਵਰ੍ਹੇ ਗੁਜਰਾਤ ਦੇ ਕਈ ਸਭ ਤੋਂ ਅਹਿਮ ਅਹੁਦਿਆਂ ਉਪਰ ਕੰਮ ਕਰ ਚੁੱਕਾ ਸੀ। ਉਸ ਦੇ ਰੈਣ ਬਸੇਰੇ ਤਕ ਪਹੁੰਚਣ ਲਈ ਸਰਕਾਰੀ ਸਕੂਲ ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਚਾਲ ਤੇ ਨਾਲੇ ਪਾਰ ਕਰਨੇ ਪੈਂਦੇ ਸਨ। ਬਹੁਤੇ ਉਸ ਦੀ ਹੋਂਦ ਤੋਂ ਅਣਜਾਣ ਸਨ, ਅਸਲ ਵਿਚ ਉਸ ਦੇ ਨਾਲ ਦੋ ਗੁਆਂਢੀ ਵੀ ਉਸ ਨੂੰ ਐਸੇ ਪੁਲਸੀਏ ਦੇ ਤੌਰ ‘ਤੇ ਜਾਣਦੇ ਸਨ ਜਿਸ ਨੇ

ਆਪਣੀ ਫੋਟੋ ਸ਼ੀਸ਼ੇ ਵਿਚ ਜੜਾ ਕੇ ਆਪਣੇ ਘਰ ਦੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਉਪਰ ਲਗਾਈ ਹੋਈ ਸੀ।

ਪ੍ਰਿਯਾਦਰਸ਼ੀ ਬੇਤਾਬੀ ਨਾਲ ਸਾਡੀ ਇੰਤਜ਼ਾਰ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਸਾਡੀ ਟੈਕਸੀ ਉਸ ਦੀ ਗਲੀ ਵਿਚ ਦਾਖ਼ਲ ਹੋਈ ਤਾਂ ਉਹ ਉਥੇ ਖੜ੍ਹ ਕੇ ਸਾਨੂੰ ਹੱਥ ਨਾਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ‘ਜੀ ਆਇਆਂ ਨੂੰ’ ਉਹ ਆਪਣੀ ਰਿਹਾਇਸ਼ ਦੀ ਛੱਤ ਤੋਂ ਚਾਈ-ਚਾਈ ਬੋਲਿਆ। ਉਸ ਦੇ ਘਰ ਦੀਆਂ ਕਲਪਨਾ ਤੋਂ ਬਾਹਰੀਆਂ ਬਾਰੀਕੀਆਂ ਵਿਚ ਮਗਨ ਹੋਏ ਅਸੀਂ ਦੋਵੇਂ ਅੰਦਰ ਚਲੇ ਗਏ। ਮੁੱਖ ਦੁਆਰ ਦੇ ਸੱਜੇ ਪਾਸੇ ਤਖ਼ਤੀ ਲੱਗੀ ਹੋਈ ਸੀ ਜਿਸ ਉਪਰ ਪ੍ਰਿਯਾਦਰਸ਼ੀ ਦੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਅਹੁਦਿਆਂ ਉਪਰ ਰਹੇ ਹੋਣ ਦੀ ਤਫ਼ਸੀਲ ਦਿਤੀ ਹੋਈ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਅੰਦਰ ਵੜੇ ਤਾਂ ਪੇਂਡੂ ਭਲਵਾਨੀ ਮੁੱਛਾਂ ਅਤੇ ਧੌਲੀ ਦਾੜ੍ਹੀ ਵਾਲੇ ਫੁਰਤੀਲੇ ਸੱਜਣ ਨੇ ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਹੱਥ ਮਿਲਾਏ। ਸਾਨੂੰ ਦੋ ਸੂਤੀ ਦੁਪੱਟੇ, ਪੈੱਨ ਅਤੇ ਕਾਪੀਆਂ ਭੇਟ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ।

ਅਗਲੇ ਕੁਝ ਮਿੰਟਾਂ ਵਿਚ ਜੋ ਵਾਪਰਿਆ, ਉਹ ਹੁਲਾਸਪੂਰਨ ਸੀ। ਪ੍ਰਿਯਾਦਰਸ਼ੀ ਨੇ ਝਟਪਟ ਮਾਈਕ ਦੀ ਮਨਪਸੰਦ ਗੱਲ ਕੀਤੀ। ਸ਼ਕੰਜਵੀ ਆ ਗਈ। ਜਿਸ ਫ਼ਰਾਖ਼ਦਿਲੀ ਨਾਲ ਸਾਡੀ ਆਉ-

ਪ੍ਰਧਾਨ ਮੰਤਰੀ ਰਾਜੀਵ ਗਾਂਧੀ ਨਾਲ ਪ੍ਰਿਯਾਦਰਸ਼ੀ ਦੀ ਫੋਟੋ ਲੱਗੀ ਹੋਈ ਸੀ।

‘ਤੁਸੀਂ ਸਾਡੀ ਫੋਟੋ ਜੜਾ ਕੇ ਇਥੇ ਟੰਗਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ, ਸਰ’, ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਫੋਟੋ ਲਏ ਜਾਣ ਦਾ ਮਨੋਰਥ ਜਾਣਨ ਦੀ ਉਤਸੁਕਤਾ ਵਿਚੋਂ ਗੁਸਤਾਖੀ ਨਾਲ ਕਿਹਾ। ਸਾਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਉਹ ਹਰ ਮਹੀਨੇ ਸਥਾਨਕ ਖ਼ਬਰਾਂ ਦਾ ਸਪਲੀਮੈਂਟ ਕੱਢਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਆਪਣੀ ਜਾਣ-ਪਛਾਣ ਵਾਲੇ ਲੋਕਾਂ ਵਿਚ ਮੁਫ਼ਤ ਵੰਡਦਾ ਸੀ। ਇਹ ਰਾਹਤ ਵਾਲੀ ਗੱਲ ਸੀ। ਅਸੀਂ ਇਹ ਗੱਲ ਇਸ ਯਕੀਨ-ਦਹਾਨੀ ਉਪਰ ਛੱਡ ਦਿਤੀ ਕਿ ਜਦੋਂ ਗੁਜਰਾਤ ਵਿਚ ਫਿਲਮ ਦੇ ਸਾਰੇ ਪਾਤਰਾਂ ਨਾਲ ਸਾਡਾ ਤੁਆਰਫ਼ ਹੋ ਗਿਆ ਤਾਂ ਉਹ ਫੋਟੋ ਨੂੰ ਇਸਤੇਮਾਲ ਕਰ ਲੈਣ। ‘ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਸਰ, ਅਸੀਂ ਨਹੀਂ ਚਾਹੁੰਦੇ ਕਿ ਅਣਚਾਹੇ ਹੀ ਨਜ਼ਰਾਂ ‘ਚ ਚੜ੍ਹਿਆ ਜਾਵੇ। ਅਸੀਂ ਮਸ਼ਹੂਰੀ ਤੋਂ ਗੁਰੇਜ਼ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਾਂ।’ ਮੈਂ ਇਹ ਗੁਜ਼ਾਰਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਨਿਮਰਤਾ ਨਾਲ ਮੰਨ ਲਈ।

ਗੱਲਬਾਤ ਇਕ-ਪਾਤਰੀ ਸੀ। ਘੰਟੇ ਕੁ ਵਿਚ ਅਸੀਂ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰ ਲਿਆ ਕਿ ਪ੍ਰਿਯਾਦਰਸ਼ੀ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਆਪਣੀ ਜੀਵਨੀ ਦਾ

ਨਰੋਦਾ ਪਾਟੀਆ ਵਿਚ ਹਿੰਸਾ ਦੀ ਮਾਰ ਹੇਠ ਆਈ ਇਕ ਗਰਭਵਤੀ ਔਰਤ ਜਿਸ ਦਾ ਢਿੱਡ ਹਮਲਾਵਰ ਬਜ਼ਰੰਗੀ ਬਾਬੂ ਨੇ ਪਾੜ ਘੱਤਿਆ ਸੀ।

ਭਗਤ ਹੋ ਰਹੀ ਸੀ, ਉਸ ਦੇ ਸਦਮੇ ਵਿਚੋਂ ਅਜੇ ਅਸੀਂ ਨਿਕਲੇ ਹੀ ਸੀ ਕਿ ਜਦੋਂ ਤੀਹ ਕੁ ਸਾਲ ਦਾ ਬੰਦਾ 10 ਸਾਲ ਦੇ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਕਮਰੇ ਵਿਚ ਆ ਗਿਆ। ਉਹ ਪ੍ਰਿਯਾਦਰਸ਼ੀ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਤੇ ਪੋਤਰਾ ਸਨ ਅਤੇ ਮਗਰਲੇ ਨੇ ਡਿਜੀਟਲ ਕੈਮਰਾ ਫੜਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ‘ਸਾਡੇ ਘਰ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਫਿਲਮਸਾਜ਼ਾਂ ਨੇ ਰੋਜ਼ ਰੋਜ਼ ਨਹੀਂ ਆਉਣਾ, ਇਹ ਸਾਡੇ ਲਈ ਮਾਣ ਵਾਲੀ ਗੱਲ ਹੈ। ਬਸ ਇਕ ਫੋਟੋ ਲੈਣੀ ਏ’, ਸਾਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ।

ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਓਹਲੇ ਵਿਚ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਜੋ ਆਖਰੀ ਚੀਜ਼ ਕਰਨਾ ਚਾਹ ਰਹੇ ਹੁੰਦੇ ਹੋ, ਉਹ ਹੈ ਲੋਕਾਈ ਦੀਆਂ ਨਜ਼ਰਾਂ ਵਿਚ ਨਾ ਆਉਣਾ ਜਾਂ ਆਪਣੀ ਓਹਲੇ ਵਾਲੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦੇ ਕੋਈ ਨਿਸ਼ਾਨ ਨਾ ਛੱਡਣਾ, ਪਰ ਇਸ ਹਾਲਤ ਵਿਚ ਫੋਟੋ ਖਿਚਵਾਉਣ ਤੋਂ ਨਾਂਹ ਕਰਨ ਨੇ ਸਾਡੀ ਕੋਈ ਮਦਦ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਰਨੀ। ਨਾਲ ਹੀ ਤਖ਼ਤੀ ਉਪਰ ਦਿਤੀ ਉਸ ਦੇ ਜੀਵਨ-ਪੰਧ ਦੇ ਗ੍ਰਾਫ ਦੀ ਤਰਤੀਬ ਇਹੋ ਦੱਸਦੀ ਸੀ ਕਿ ਪ੍ਰਿਯਾਦਰਸ਼ੀ ਸਾਡੇ ਲਈ ਬਹੁਤ ਸਹਾਈ ਹੋ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਮਾਈਕ ਨੇ ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਸ ਦੇ ਪੋਤੇ ਦੀਆਂ ਇਛਾਵਾਂ ਪੂਰੀਆਂ ਕਰ ਦਿਤੀਆਂ ਅਤੇ ਦੋ ਫੋਟੋ ਖਿਚੀਆਂ ਗਈਆਂ। ਫਿਰ ਸਾਨੂੰ ਬੈਠਕ ਵਿਚ ਲਿਜਾਇਆ ਗਿਆ। ਬੈਠਕ ਵਿਚ ਰਾਜ ਤੇ ਵਜ਼ਾਰਤ ਦੇ ਵਜ਼ੀਰਾਂ ਅਤੇ ਸਾਬਕਾ

ਸੰਖੇਪ ਵੇਰਵਾ ਲਿਖਣ ਜੋਗੀ ਵਾਹਵਾ ਸਮੱਗਰੀ ਦੇ ਦਿਤੀ ਸੀ। ਉਹ ਹਰ ਲਿਹਾਜ਼ ਨਾਲ ਇਕ ਪਾਤਰ ਸੀ, ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਾਤਰ ਦੀ ਝਲਕ ਤੁਸੀਂ ਕਿਸੇ ਫਿਲਮ ਜਾਂ ਨਾਵਲ ਵਿਚ ਦੇਖਦੇ ਹੋ। ਦਰਅਸਲ ਇਹ ਮਿਲਣੀ ਮੈਨੂੰ ਉਸ ਤੌਰ-ਤਰੀਕੇ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਹੀ ਅਹਿਮ ਪੱਖ ਤੋਂ ਘੋਖਣ ਵਿਚ ਸਹਾਈ ਹੋਵੇਗੀ ਜਿਵੇਂ ਗੁਜਰਾਤ ਵਿਚ ਰਾਜ ਮਸ਼ੀਨਰੀ ਕੰਮ ਕਰ ਰਹੀ ਸੀ। ਉਸ ਦੇ ਮੂੰਹੋਂ ਉਸ ਦੇ ਪਿੰਡ ਦੇ ਹਜ਼ਾਮ ਦੇ ਰਵੱਈਏ ਬਾਰੇ ਸੁਣ ਕੇ ਸਾਨੂੰ ਸਦਮਾ ਪਹੁੰਚਿਆ ਜਿਸ ਨੇ ਉਸ ਦੀ ਹਜ਼ਾਮਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਨਾਂਹ ਕਰ ਦਿਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸੇ ਕਰ ਕੇ ਗੁਜਰਾਤ ਦੇ ਬਾਰਡਰ ਰੋਜ਼ ਦੇ ਆਈ.ਜੀ. ਦੇ ਅਹੁਦੇ ਉਪਰ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਉਸ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਘਰ ਦਲਿਤ ਬਸਤੀ ਵਿਚ ਬਣਾਉਣਾ ਪਿਆ ਸੀ। ਦਲਿਤ ਹੋਣ ਦੀ ਪਛਾਣ ਨੇ ਉਸ ਦਾ ਖਹਿਤਾ ਨਾ ਛੱਡਿਆ। ਗੁਜਰਾਤ ਵਿਚ ਪੁਲਿਸ ਦੀ ਨੌਕਰੀ ਦੌਰਾਨ ਉਸ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਸੀਨੀਅਰਾਂ ਦੇ ਘਟੀਆ ਕੰਮ ਕਰਨੇ ਪਏ; ਪਰ ਉਹ ਐਸੇ ਕੰਮ ਕਰਨ ਤੋਂ ਨਾਂਹ ਕਰ ਦਿੰਦਾ ਸੀ। ‘ਇਹ ਬਹੁਤ ਹੀ ਅਜੀਬ ਸੀ, ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਇਸ ਦਾ ਮਤਲਬ ਸੀ ਕਿ ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਦਲਿਤ ਹੋ ਤਾਂ ਕੋਈ ਵੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕੁਝ ਵੀ ਕਹਿ ਦੇਵੇ ਉਹ ਸਾਫ਼ ਬਚ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਉਥੇ ਕੋਈ ਮਾਣ-ਸਨਮਾਨ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਮੇਰਾ ਕਹਿਣ ਦਾ ਭਾਵ,

ਦਲਿਤ ਅਫਸਰ ਨੂੰ ਬੇਰਹਿਮੀ ਨਾਲ ਕਤਲ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਦਾ (ਜ਼ਾਹਰਾ ਤੌਰ ‘ਤੇ) ਕੋਈ ਸਵੈਮਾਣ, ਕੋਈ ਆਦਰਸ਼ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਗੁਜਰਾਤ ਪੁਲਿਸ ਵਿਚ ਉਹ ਜਾਤੀਆਂ ਹਰ ਕਿਸੇ ਦੀਆਂ ਨਜ਼ਰਾਂ ਵਿਚ ਚੰਗੀਆਂ ਹਨ।’

ਜਿਉਂ ਹੀ ਸਾਡੀ ਗੱਲਬਾਤ ਦਾ ਸਿਲਸਿਲਾ ਅੱਗੇ ਵਧਿਆ, ਪ੍ਰਿਯਾਦਰਸ਼ੀ ਹੋਰ ਵੀ ਉਤਸੁਕ ਜਾਪਦਾ ਸੀ, ਪਰ ਉਦੋਂ ਤਕ ਉਹ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਬਹੁਤ ਕੁਝ ਦੱਸ ਚੁੱਕਾ ਸੀ। ਆਪਣੀ ਤੀਜੀ ਮੁਲਾਕਾਤ ਦੌਰਾਨ, ਮੈਂ ਉਸ ਨੂੰ ਇਕੱਲੀ ਮਿਲਣ ਗਈ। ਮੈਂ ਤੈਅ ਕੀਤਾ ਕਿ ਮਾਈਕ ਅਰਾਮ ਕਰ ਲਵੇ ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਸਾਡੇ ਫਿਲਮਾਉਣ ਦੇ ਕੰਮ ਬਾਬਤ ਮਾਇਆ ਕੋਂਡਨਾਨੀ ਦੇ ਦਫ਼ਤਰ ਜਾ ਸਕੇ। ਇਹ ਸੁਝਾਅ ਖੁਦ ਮਾਈਕ ਨੇ ਦਿਤਾ ਸੀ। ‘ਕੀ ਸਾਨੂੰ ਕੁਝ ਐਸਾ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਜਿਸ ਤੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਭਰੋਸਾ ਬੱਝ ਜਾਵੇ ਕਿ ਅਸੀਂ ਸੱਚੀਮੁੱਚੀ ਫਿਲਮਸਾਜ਼ ਹਾਂ?’ ਕੋਂਡਨਾਨੀ ਦਾ ਅਮਲਾ ਉਸ ਨੂੰ ਆਲਾ-ਦੁਆਲਾ ਦਿਖਾ ਕੇ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ ਸੀ। ਸ਼ਾਮ ਨੂੰ ਉਸ ਦਾ ਸੁਨੇਹਾ ਆ ਗਿਆ: ਕੀ ਮੈਂ ਉਸ

ਮਾਈਕ ਅਤੇ ਮੈਂ ਰਾਜਨ ਪ੍ਰਿਯਾਦਰਸ਼ੀ ਨੂੰ ਮਿਲੇ। ਮੈਂ ਨਹੀਂ ਸੋਚਦੀ ਕਿ ਅਸੀਂ 60 ਕੁ ਸਾਲ ਦੀ ਉਮਰ ਦੇ ਇਸ ਬੰਦੇ ਨਾਲ ਆਪਣੀ ਪਹਿਲੀ ਮਿਲਣੀ ਨੂੰ ਕਦੇ ਭੁੱਲ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਅਹਿਮਦਾਬਾਦ-ਨਰੋਦਾ ਪਾਟੀਆ ਦੇ ਮੱਧ ਵਰਗੀ ਇਲਾਕੇ ਵਿਚ ਉਸ ਦਾ ਇਕ ਮੰਜ਼ਿਲਾ ਬੰਗਲਾ ਸੀ। ਇਹ ਉਹੀ ਵੋਟਰ ਹਲਕਾ ਸੀ ਜਿਥੋਂ ਸਾਡੀ ਇਕ ਹੋਰ ਪਾਤਰ ਮਾਇਆ ਕੋਂਡਨਾਨੀ ਐਮ.ਐਲ.ਏ. ਸੀ। ਇਹ ਉਹ ਇਲਾਕਾ ਵੀ ਸੀ ਜਿਥੇ ਸਭ ਤੋਂ ਘਿਨਾਉਣੀ ਫਿਰਕੂ ਹਿੰਸਾ ਹੋਈ ਸੀ ਅਤੇ ਜਿਥੇ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਜਾਨੀ ਨੁਕਸਾਨ ਹੋਇਆ ਸੀ।

ਦੇ ਘਰ ਦੀ ਕੋਈ ਖਾਸ ਲੋਕੇਸ਼ਨ ਫਿਲਮਾਉਣਾ ਚਾਹਾਂਗੀ, ਤੇ ਕੀ ਅਸੀਂ ਐਤਵਾਰ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਘਰ ਦੁਪਹਿਰ ਦਾ ਖਾਣਾ ਲੈਣਾ ਚਾਹਾਂਗੇ?’ ਮੈਂ ਝਟਪਟ ‘ਹਾਂ’ ਵਿਚ ਜਵਾਬ ਭੇਜ ਦਿਤਾ।

ਉਸ ਦਿਨ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਪ੍ਰਿਯਾਦਰਸ਼ੀ ਨੂੰ ਮਿਲੀ, ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਅਖ਼ਬਾਰ ਦੀਆਂ ਕਾਪੀਆਂ ਮੇਰੇ ਲਈ ਛਾਟ ਕੇ ਕੱਢ ਰੱਖੀਆਂ ਸਨ। ‘ਤੁਸੀਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚੋਂ ਜੋ ਵੀ ਚਾਹੋ, ਲੈ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਮੇਰੀ ਸੋਚ ਹੈ ਕਿ ਹੁਣ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮੇਰੇ ਬਾਰੇ ਸਾਰੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਫਿਲਮ ਕਦੋਂ ਸ਼ੂਟ ਕਰਨ ਜਾ ਰਹੇ ਹੋ?’ ਉਹ ਪੂਰਾ ਉਤਸੁਕ ਸੀ, ਉਸ ਦੀ ਜਿਸਮਾਨੀ ਨਕਲੋ-ਹਰਕਤ ਤੋਂ ਇਹ ਸਾਫ਼ ਜ਼ਾਹਿਰ ਹੋ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਲਾਹੇ ਲਈ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਕੁਝ ਵਧੇਰੇ ਹੀ ਉਗਲ ਦਿਤਾ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਉਸ ਨੂੰ ਸੂਬੇ ਦੇ ਏ.ਟੀ.ਐਸ. ਦਾ ਮੁਖੀ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ, ਤਤਕਾਲੀ ਗ੍ਰਹਿ ਮੰਤਰੀ ਅਮਿਤ ਸ਼ਾਹ ਨਾਲ ਉਸ ਦੇ ਬੰਗਲੇ ਵਿਚ ਦੇਰ ਰਾਤ ਉਸ ਦੀਆਂ ਜੋ ਖੁਫ਼ੀਆ ਮੀਟਿੰਗਾਂ ਹੋਈਆਂ ਅਤੇ ਜਿਸ ਨੇ ਇਕ ਵਾਰ ਉਸ ਨੂੰ ਇਕ ਹਵਾਲਾਤੀ ਨੂੰ ਮਾਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ, ਇਸ ਸਭ ਕਾਸੇ ਦੇ ਸਮੇਂ ਦਾ ਵੇਰਵਾ। ਹਰ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਰਾਜਨ ਪ੍ਰਿਯਾਦਰਸ਼ੀ ਨੂੰ ਮਿਲੀ, ਮੈਨੂੰ ਮਹਿਸੂਸ ਹੁੰਦਾ ਕਿ ਮੈਂ ਵਧੇਰੇ ਹੀ ਹਾਸਲ ਕਰਕੇ ਮੁੜੀ ਸੀ।

(ਚਲਦਾ)

ਪੰਜਾਬ ਤੋਂ ਉਠਿਆ ਉਮਦਾ ਕਲਾਕਾਰ ਓਮ ਪੁਰੀ ਮੁੰਬਈ ਜਾ ਕੇ ਆਪਣੀ ਕਹਾਣੀ ਆਪ ਕਹਿਣ ਵਿਚ ਬੜਾ ਕਾਮਯਾਬ ਰਿਹਾ, ਪਰ 6 ਜਨਵਰੀ 2017 ਦੀ ਸਵੇਰ ਨੂੰ ਜਦੋਂ ਉਸ ਦਾ ਸਰੀਰਕ ਅੰਤ ਹੋਇਆ ਤਾਂ ਵੀ ਉਸ ਨਾਲ ਕਈ ਕਥਾ-ਕਹਾਣੀਆਂ ਜੁੜ ਗਈਆਂ। ਉਸ ਦੀ ਮੌਤ, ਖੁਦ ਇਕ ਕਹਾਣੀ ਬਣ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਅਖਬਾਰਾਂ ਵਿਚ ਉਸ ਬਾਰੇ ਨਿੱਤ ਨਵੇਂ ਕਿੱਸੇ ਛਪ ਰਹੇ ਹਨ।

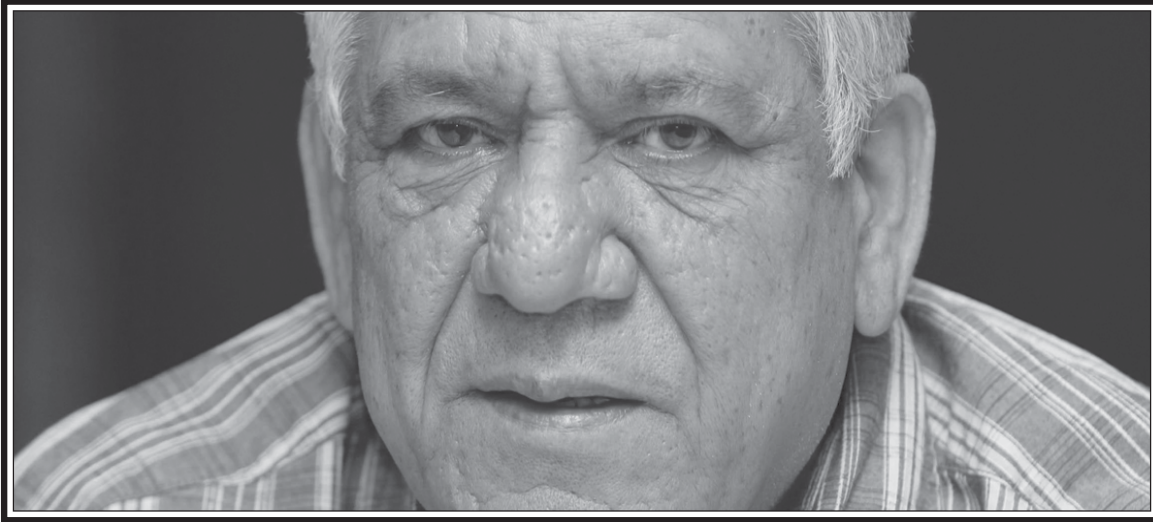
ਓਮ ਪੁਰੀ ਜਿਸ ਦਾ ਪੂਰਾ ਨਾਂ ਓਮ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਪੁਰੀ ਸੀ, ਦਾ ਜਨਮ 18 ਅਕਤੂਬਰ 1950 ਨੂੰ ਹੋਇਆ। ਉਸ ਦੇ ਪਿਤਾ ਨੇ ਰੇਲਵੇ ਅਤੇ ਫੌਜ ਵਿਚ ਕੰਮ ਕੀਤਾ, ਪਰ ਘਰ ਦੇ ਹਾਲਾਤ ਅਜਿਹੇ ਬਣੇ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਪਟਿਆਲਾ ਨੇੜਲੇ ਆਪਣੇ ਨਾਨਕੇ ਪਿੰਡ ਸਨੌਰ ਵਿਚ ਆਪਣੇ ਮਾਮਿਆਂ ਕੋਲ ਡੇਰਾ ਲਾਉਣਾ ਪਿਆ।

ਗੁਰਜੰਟ ਸਿੰਘ

ਉਥੋਂ ਹੀ ਉਹਦੀ ਅਦਾਕਾਰੀ ਦਾ ਆਰੰਭ ਹੋਇਆ, ਇਸੇ ਸ਼ੌਕ ਕਰ ਕੇ ਉਹਨੇ ਦਿੱਲੀ ਵਿਚ ਨੈਸ਼ਨਲ ਸਕੂਲ ਆਫ ਡਰਾਮਾ ਅਤੇ ਪੁਣੇ ਦੀ ਵੱਕਾਰੀ ਫਿਲਮ ਐਂਡ ਟੈਲੀਵਿਜ਼ਨ ਇੰਸਟੀਚਿਊਟ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਤੋਂ ਅਦਾਕਾਰੀ ਦੇ ਗੁਰ ਸਿੱਖੇ, ਆਪਣੀ ਸਾਧਾਰਨ ਸੂਰਤ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਆਪਣੀ ਅਦਾਕਾਰੀ ਦੇ ਸਿਰ ਉਤੇ ਫਿਲਮ ਸੰਸਾਰ ਵਿਚ ਹੁੰਮਾਂ ਪਾਈਆਂ, ਸਿਰਫ ਭਾਰਤ ਵਿਚ ਹੀ ਨਹੀਂ ਸਗੋਂ ਦੇਸ਼-ਵਿਦੇਸ਼ ਵਿਚ ਵੀ। ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਦੀ ਘੱਟ ਮੁਹਾਰਤ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਉਸ ਨੇ ਤਕਰੀਬਨ ਦੋ ਦਰਜਨ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਫਿਲਮਾਂ ਵਿਚ ਆਪਣੀ ਕਲਾ ਦੇ ਜੌਹਰ ਦਿਖਾਏ।

ਓਮ ਪੁਰੀ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਫਿਲਮ 'ਘਾਸੀਰਾਮ ਕੋਤਵਾਲ' ਸੀ ਜੋ 1972 ਵਿਚ ਬਣੀ ਸੀ। ਇਹ ਮਰਾਠੀ ਫਿਲਮ ਸੀ ਅਤੇ ਨਾਟਕ

ਅਲਵਿਦਾ ਓਮ...

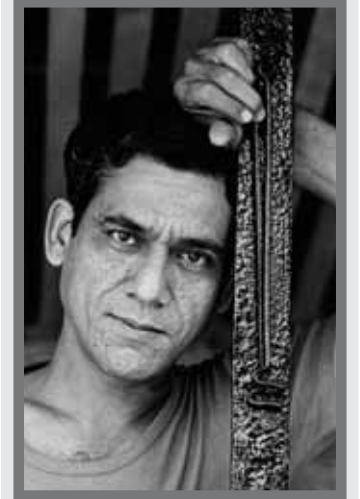
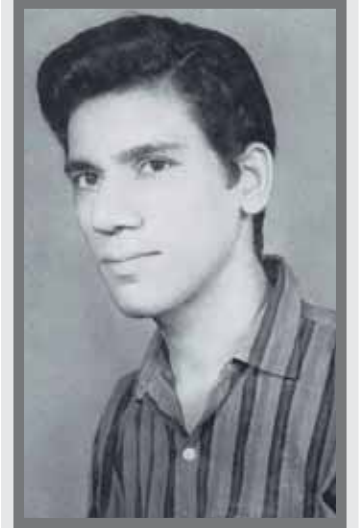
'ਘਾਸੀਰਾਮ ਕੋਤਵਾਲ' ਉਤੇ ਹੀ ਆਧਾਰਤ ਸੀ। 1977 ਵਿਚ ਉਸ ਦੀਆਂ ਤਿੰਨ ਫਿਲਮਾਂ 'ਗੋਧੂਲੀ', 'ਭੂਮਿਕਾ' ਤੇ 'ਤਬਲਿਊ ਨੀਨਾਦੇ ਮਗਨੇ' (ਕੰਨੜ) ਰਿਲੀਜ਼ ਹੋਈਆਂ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ 1978 ਅਤੇ 1980 ਵਿਚ ਆਈਆਂ ਫਿਲਮਾਂ, ਕ੍ਰਮਵਾਰ 'ਅਰਵਿੰਦ ਦੇਸਾਈ ਦੀ ਅਜੀਬ ਦਾਸਤਾਨ' ਅਤੇ 'ਅਲਬਰਟ ਪਿੰਟੋ ਕੋ ਗੁੱਸਾ ਕਿਉਂ ਆਤਾ ਹੈ' ਵਿਚ ਉਸ ਨੇ ਅਹਿਮ ਕਿਰਦਾਰ ਨਿਭਾਏ, ਪਰ ਉਸ ਦੀ ਅਸਲੀ ਪਛਾਣ ਗੋਵਿੰਦ ਨਿਹਲਾਨੀ ਦੀ 1980 ਵਿਚ ਹੀ ਬਣੀ ਫਿਲਮ ਫਿਲਮ 'ਆਕ੍ਰੋਸ਼' ਨਾਲ

ਬਣੀ। ਇਸ ਫਿਲਮ ਲਈ ਉਸ ਨੂੰ ਫਿਲਮਫੇਅਰ ਦਾ ਸਰਵੋਤਮ ਸਹਾਇਕ ਅਦਾਕਾਰ ਦਾ ਪੁਰਸਕਾਰ ਵੀ ਮਿਲਿਆ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਤਾਂ ਫਿਰ ਚੱਲ ਸੇ ਚੱਲ! ਫਿਰ ਉਸ ਨੇ ਕਦੀ ਪਿਛੇ ਮੁੜ ਕੇ ਨਹੀਂ ਦੇਖਿਆ ਅਤੇ ਸਦਗਤੀ, ਅਰਧ ਸੱਤਿਆ, ਮਿਰਚ ਮਸਾਲਾ, ਆਘਾਤ, ਘਾਇਲ, ਸਿਟੀ ਆਫ ਜੁਆਏ, ਮਾਇਆ ਮੇਮ ਸਾਹਿਬ, ਪਤੰਗ, ਧ੍ਰੋਹ ਕਾਲ, ਵੇਹ ਛੋਕਰੀ ਵਰਗੀਆਂ ਯਾਦਗਾਰੀ ਫਿਲਮਾਂ ਵਿਚ ਕੰਮ ਕੀਤਾ। ਉਹ ਸਾਰਥਕ ਸਿਨੇਮਾ ਵਜੋਂ ਮਸ਼ਹੂਰ ਹੋਈਆਂ ਕਲਾ ਫਿਲਮਾਂ ਦਾ ਸਾਹਸਵਾਹ ਸੀ, ਪਰ

ਉਸ ਨੇ ਵਾਪਰਕ ਫਿਲਮਾਂ ਵਿਚ ਵੀ ਸਫਲਤਾ ਦੇ ਝੰਡੇ ਖੂਬ ਗੱਡੇ।

ਉੱਝ ਉਸ ਦੇ ਬਚਪਨ ਵਾਂਗ ਉਸ ਦਾ ਵਿਆਹੁਤਾ ਜੀਵਨ ਬਹੁਤਾ ਸੁਖਾਲਾ ਨਹੀਂ ਰਿਹਾ। ਉਸ ਨੇ ਦੋ ਵਿਆਹ ਕਰਵਾਏ; ਪਹਿਲਾ ਸੀਮਾ ਕਪੂਰ ਨਾਲ ਅਤੇ ਫਿਰ ਨੰਦਿਤਾ ਸੀ। ਪੁਰੀ ਨਾਲ ਪਰ ਗੱਲ ਬਣ ਨਾ ਸਕੀ। ਨੰਦਿਤਾ ਤੋਂ ਉਸ ਦਾ ਪੁੱਤਰ ਈਸ਼ਾਨ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ। ਈਸ਼ਾਨ ਅਤੇ ਨੰਦਿਤਾ ਅੱਜ ਕੱਲ੍ਹ ਵੱਖਰੇ ਰਹਿ ਰਹੇ ਸਨ ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਮੌਤ ਤੋਂ ਇਕ ਦਿਨ ਪਹਿਲਾਂ ਉਹ ਆਪਣੇ ਪੁੱਤਰ ਨੂੰ ਮਿਲਣ ਲਈ ਤੜਫ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਉਸ ਦੀ ਮੌਤ ਬਾਰੇ ਪਹਿਲਾਂ ਇਹ ਖ਼ਬਰ ਆਈ ਕਿ ਮੌਤ ਦਿਲ ਦੇ ਦੌਰੇ ਕਾਰਨ ਹੋਈ ਹੈ, ਪਰ ਮਗਰੋਂ ਇਹ ਗੱਲ ਸਾਹਮਣੇ ਆਈ ਕਿ ਉਸ ਦੇ ਸਿਰ ਉਤੇ ਸੱਟ ਦਾ ਡੂੰਘਾ ਨਿਸ਼ਾਨ ਸੀ। ਹੁਣ ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀ ਉਸ ਦੇ ਨੇੜਲਿਆਂ ਅਤੇ ਪਤਨੀ ਤੋਂ ਇਸ ਬਾਰੇ ਛਾਣ-ਬੀਣ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ।

ਕੁਝ ਵੀ ਹੋਵੇ ਫਿਲਮ ਸੰਸਾਰ ਵਿਚ ਓਮ ਪੁਰੀ ਦਾ ਯੋਗਦਾਨ ਭੁੱਲਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕੇਗਾ ਅਤੇ ਆਉਣ ਵਾਲੀਆਂ ਪੀੜ੍ਹੀਆਂ ਉਸ ਦੀ ਅਦਾਕਾਰੀ ਤੋਂ ਪ੍ਰੇਰਨਾ ਲੈਂਦੀਆਂ ਰਹਿਣਗੀਆਂ। ਅਸਲ ਵਿਚ ਯਾਦਗਾਰੀ ਫਿਲਮਾਂ ਵਿਚ ਯਾਦਗਾਰੀ ਕਿਰਦਾਰ ਅਦਾ ਕਰ ਕੇ ਓਮ ਪੁਰੀ ਨੇ ਆਪਣਾ ਨਾਂ ਫਿਲਮ ਸੰਸਾਰ ਵਿਚ ਅਮਰ ਕਰ ਲਿਆ ਹੈ। ਉਸ ਦਾ ਮਿੱਤਰ ਅਤੇ ਅਦਾਕਾਰ ਨਸੀਰੂਦੀਨਸ਼ਾਹ ਤਾਂ ਉਸ ਦੀ ਅਦਾਕਾਰੀ ਤੋਂ ਵਾਰੇ-ਵਾਰੇ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੋਵਾਂ ਨੇ ਕਈ ਫਿਲਮਾਂ ਵਿਚ ਇਕੱਠਿਆਂ ਕੰਮ ਕੀਤਾ।

ਵੱਖਰੇ ਅੰਦਾਜ਼ ਵਾਲੇ ਅਦਾਕਾਰ ਓਮ ਪੁਰੀ ਦੀਆਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਤਸਵੀਰਾਂ।

ਫਿਲਮ 'ਸਿਟੀ ਆਫ ਜੁਆਏ' ਅਤੇ 'ਸਦਗਤੀ' ਦੀਆਂ ਦੋ ਝਲਕੀਆਂ।

ਹਿੰਦੀ ਮੀਡੀਅਮ: ਇਰਫਾਨ ਤੇ ਸਬਾ ਦੀ ਗੱਲ

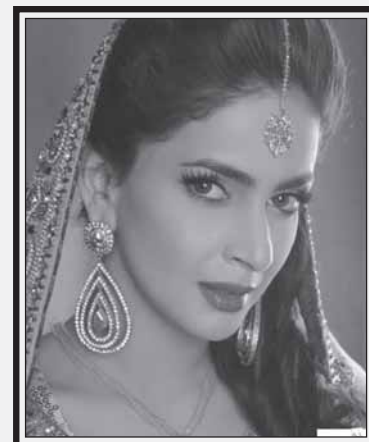
ਫਿਲਮ 'ਹਿੰਦੀ ਮੀਡੀਅਮ' ਵਿਚ ਸਬਾ ਕਮਰ ਅਤੇ ਇਰਫਾਨ ਖਾਨ।

ਵੱਖਰੇ ਕਿਰਦਾਰਾਂ ਵਾਲੀਆਂ ਅਲੱਗ ਜਿਹੀਆਂ ਫਿਲਮਾਂ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਮਸ਼ਹੂਰ ਅਦਾਕਾਰ ਇਰਫਾਨ ਖਾਨ ਦੀ ਇਕ ਹੋਰ ਵੱਖਰੀ ਫਿਲਮ 'ਹਿੰਦੀ ਮੀਡੀਅਮ' ਆ ਰਹੀ ਹੈ। ਸਾਕੇਤ ਚੌਧਰੀ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ਨ ਹੇਠ ਬਣੀ ਇਹ ਫਿਲਮ ਇਸੇ ਸਾਲ 31 ਮਾਰਚ ਨੂੰ ਰਿਲੀਜ਼ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ। ਇਸ ਫਿਲਮ ਵਿਚ ਇਰਫਾਨ ਦੀ ਜੋੜੀ ਪਾਕਿਸਤਾਨੀ ਅਦਾਕਾਰਾ ਸਬਾ ਕਮਰ ਜ਼ਮਾਨ ਨਾਲ ਹੈ। ਯਾਦ ਰਹੇ ਕਿ ਸਿਆਸੀ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰ ਕੇ ਪਾਕਿਸਤਾਨੀ ਕਲਾਕਾਰਾਂ ਖਿਲਾਫ ਕਾਫੀ ਰੋਸ ਉਠਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਫਿਲਮਾਂ ਰਿਲੀਜ਼ ਹੋਣ ਬਾਰੇ ਅੱਜ ਕੱਲ੍ਹ ਖਦਸ਼ਾ ਹੀ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਇਰਫਾਨ ਖਾਨ ਆਖਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਫਿਲਮਾਂ ਉਤੇ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਪੈਸਾ ਲੱਗਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਫਿਲਮਾਂ ਨੂੰ ਇਉਂ ਨਿਸ਼ਾਨਾ ਨਹੀਂ ਬਣਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਉੱਝ ਵੀ ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਨਾਲ ਸਿਆਸੀ ਦੁਸ਼ਮਣੀ ਦਾ ਅਸਰ ਕਲਾਕਾਰਾਂ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਪੈਣਾ ਚਾਹੀਦਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਕਲਾਕਾਰ ਸਭ ਦੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਸਾਂਝੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ; ਇਸ ਲਈ ਹੁਣ ਸਾਨੂੰ ਪਾਕਿਸਤਾਨੀ ਕਲਾਕਾਰਾਂ ਦਾ ਸਵਾਗਤ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਚੇਤੇ ਰਹੇ ਕਿ ਸ਼ਾਹਰੁਖ ਖਾਨ ਦੀ ਫਿਲਮ 'ਰਈਸ' ਵੀ 25 ਜਨਵਰੀ ਨੂੰ ਰਿਲੀਜ਼ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ। ਇਸ ਫਿਲਮ ਵਿਚ ਨਾਇਕਾ ਵਜੋਂ ਪਾਕਿਸਤਾਨੀ ਸਟਾਰ ਅਦਾਕਾਰਾ ਮਹੀਰਾ ਖਾਨ ਨੇ ਕਿਰਦਾਰ ਨਿਭਾਇਆ ਹੈ।

ਸਬਾ ਕਮਰ ਜਿਸ ਦਾ ਜਨਮ 5 ਅਪਰੈਲ 1984 ਨੂੰ ਹੈਦਰਾਬਾਦ (ਪਾਕਿਸਤਾਨ) ਵਿਚ

ਕੀਰਤ ਕਾਸ਼ਨੀ

ਹੋਇਆ, ਗੁਜਰਾਂਵਾਲਾ ਤੋਂ ਲਾਹੌਰ ਪੜ੍ਹਨ ਗਈ ਸੀ, ਪਰ ਉਥੇ ਉਸ ਦਾ ਸ਼ੌਕ ਅਦਾਕਾਰੀ ਵੱਲ ਹੋ ਗਿਆ। ਸਾਲ 2004 ਵਿਚ ਨਾਟਕ 'ਮੈਂ ਔਰਤ

ਸਬਾ ਕਮਰ

ਹੂੰ' ਨਾਲ ਉਸ ਨੇ ਆਪਣਾ ਕਰੀਅਰ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਛੇਤੀ ਹੀ ਆਪਣੀ ਸਫਲਤਾ ਲਈ ਰਾਹ ਮੋਕਲਾ ਕਰ ਲਿਆ। ਉਸ ਨੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਇਨਾਮ ਹਾਸਲ ਕੀਤੇ। 2013 ਵਿਚ ਉਸ ਨੇ ਟੈਲੀਫਿਲਮ 'ਆਈਨਾ' ਵਿਚ ਆਪਣੀ ਛਾਪ ਛੱਡੀ ਅਤੇ ਫਿਰ 2014 ਵਿਚ ਉਸ ਨੇ ਪ੍ਰਸਿਧ ਫਿਲਮਸਾਜ਼ ਸਰਮਦ ਸੁਲਤਾਨ ਖੁਸ਼ਟ ਦੀ ਫਿਲਮ 'ਮੈਂ ਮੰਟੋ' ਵਿਚ ਅਹਿਮ ਕਿਰਦਾਰ ਨਿਭਾਇਆ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਹ 'ਲਾਹੌਰ ਸੇ ਆਗੇ' ਫਿਲਮ ਵਿਚ ਵੀ ਦਿਖਾਈ ਦਿੱਤੀ। 'ਹਿੰਦੀ ਮੀਡੀਅਮ' ਉਸ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਹਿੰਦੀ/ਬੋਲੀਵੁੱਡ ਫਿਲਮ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਫਿਲਮ ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ ਵਿਚ ਚਾਂਦਨੀ ਚੌਕ ਵਿਚ ਰਹਿੰਦੇ ਇਕ ਜੋੜੇ ਦੁਆਲੇ ਬੁਣੀ ਗਈ ਹੈ।

ਸਬਾ ਕਮਰ ਨੇ ਦਾਸਤਾਨ, ਮਾਤ, ਬਕਾਨ, ਪਾਣੀ ਜੈਸਾ ਪਿਆਰ, ਮੈਂ ਚਾਦ ਸੀ ਵਰਗੇ ਟੈਲੀਵਿਜ਼ਨ ਲੜੀਵਾਰਾਂ ਵਿਚ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਉਸ ਦੀ ਅਗਲੀ ਫਿਲਮ 'ਕਮਬਖ਼ਤ' ਬਣ ਕੇ ਤਿਆਰ ਹੈ। ਇਹ ਪਾਕਿਸਤਾਨੀ ਫਿਲਮ ਇਕ ਅੱਧਖ਼ਤ ਬੰਦੇ ਦੁਆਲੇ ਘੁੰਮਦੀ ਹੈ ਜੋ ਪਖਤੂਨਖਵਾ ਦੇ ਪਛੜੇ ਇਲਾਕੇ ਵਿਚੋਂ ਆਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਦਾ ਮੇਲ ਸ਼ਹਿਰੀ ਨੌਜਵਾਨ ਨਾਲ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਫਿਲਮ ਦੋਹਾਂ ਦੀ ਦੋਸਤੀ ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਹੈ।

ਅਲੱਗ ਅਦਾ ਵਾਲਾ ਓਮ

ਅਦਾਕਾਰ ਓਮ ਪੁਰੀ ਨੇ ਪੌੜੀ ਦੇ ਐਨ ਹੇਠਲੇ ਪੌਡੇ ਤੋਂ ਆਪਣੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਅਤੇ ਕਰੀਅਰ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਕੀਤੀ, ਪਰ ਉਹ ਆਪਣੀ ਮਿਹਨਤ ਅਤੇ ਲਗਨ ਨਾਲ ਗੁਰਬਤ ਦੀਆਂ ਗਲੀਆਂ ਵਿਚੋਂ ਉਠ ਕੇ ਕੌਮਾਂਤਰੀ ਪੱਧਰ ਉੱਤੇ ਛਾ ਗਿਆ। ਉਸ ਦੀ ਪੱਤਰਕਾਰ/ਲੇਖਕ ਪਤਨੀ ਨੰਦਿਤਾ ਸੀ। ਪੁਰੀ ਨੇ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਜ਼ੁਬਾਨ ਵਿਚ ਉਸ ਦੀ ਜੀਵਨੀ 'ਅਨਲਾਈਕਲੀ ਹੀਰੋ: ਓਮ ਪੁਰੀ' ਲਿਖੀ ਹੈ। ਇਸ ਕਿਤਾਬ ਦਾ ਪੰਜਾਬੀ ਤਰਜਮਾ (ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦਾ ਨਾਇਕ: ਓਮ ਪੁਰੀ) ਅਰਵਿੰਦਰ ਜੌਹਲ ਨੇ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਇਸ ਕਿਤਾਬ ਵਿਚ ਓਮ ਪੁਰੀ ਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਅਤੇ ਫਿਲਮੀ ਕਰੀਅਰ ਬਾਰੇ ਵੱਖਰੇ ਹੀ ਦਰਸ਼ਨ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਪਾਠਕਾਂ ਲਈ ਇਸ ਕਿਤਾਬ ਦੇ ਕੁਝ ਅੰਸ਼ ਪੇਸ਼ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ। -ਸੰਪਾਦਕ

ਓਮ ਪੁਰੀ ਦਾ ਜਨਮ ਅੰਬਾਲਾ (ਉਸ ਸਮੇਂ ਪੰਜਾਬ, ਹੁਣ ਹਰਿਆਣਾ) ਵਿਚ ਹੋਇਆ, ਪਰ ਉਸ ਦੀ ਜਨਮ ਤਾਰੀਖ ਅਤੇ ਸਾਲ ਬਾਰੇ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਕੁਝ ਪੱਕਾ ਪਤਾ ਨਹੀਂ। ਨਾ ਤਾਂ ਉਸ ਦੇ ਕੋਲ ਕੋਈ ਜਨਮ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਕੋਈ ਹੋਰ ਰਿਕਾਰਡ। ਘਰੇਲੂਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਇਹ ਪੱਕਾ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਕਿ ਉਸ ਦਾ ਜਨਮ 1949 ਵਿਚ ਹੋਇਆ ਜਾਂ 1950 ਵਿਚ। ਓਮ ਜਦੋਂ ਵੀ ਆਪਣੀ ਮਾਂ ਤਾਰਾ ਦੇਵੀ ਤੋਂ ਆਪਣੇ ਜਨਮ ਦੀ ਤਾਰੀਖ ਬਾਰੇ ਪੁੱਛਦਾ ਤਾਂ ਉਸ ਦਾ ਜਵਾਬ ਹੁੰਦਾ, "ਤੇਰਾ ਜਨਮ ਦਸਹਿਰੇ ਤੋਂ ਦੋ ਦਿਨ ਬਾਅਦ ਹੋਇਆ ਸੀ।"

ਬਾਅਦ ਵਿਚ ਜਦੋਂ ਓਮ ਨੂੰ ਪਟਿਆਲਾ ਨੇੜਲੇ ਪਿੰਡ ਸਨੌਰ ਦੇ ਸਰਕਾਰੀ ਸਕੂਲ ਵਿਚ ਦਾਖਲ ਕਰਵਾਇਆ ਗਿਆ ਤਾਂ ਉਸ ਦੇ ਕਿਸੇ ਮਾਮੇ ਨੇ ਸਕੂਲ ਦੇ ਦਾਖਲਾ ਰਜਿਸਟਰ ਵਿਚ ਉਸ ਦੀ ਜਨਮ ਤਾਰੀਖ 9 ਮਾਰਚ 1950 ਲਿਖਵਾ ਦਿਤੀ। ਸਰਕਾਰੀ ਰਿਕਾਰਡ ਵਿਚ ਓਮ ਦੀ ਜਨਮ ਤਾਰੀਖ ਇਹੀ ਚੱਲਦੀ ਰਹੀ। ਕੁਝ ਸਾਲਾਂ ਮਗਰੋਂ ਜਦੋਂ ਓਮ ਬੰਬਈ ਪੁੱਜ ਗਿਆ ਤਾਂ ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੀ ਨਵੀਂ ਜਨਮ ਤਾਰੀਖ ਤੈਅ ਕਰਨ ਬਾਰੇ ਸੋਚਿਆ। ਉਸ ਸਾਲ ਉਸ ਨੇ ਦਸਹਿਰੇ ਤੋਂ ਦੋ ਦਿਨ ਬਾਅਦ ਦੀ ਤਾਰੀਖੀ ਦੇਖ ਕੇ 18 ਅਕਤੂਬਰ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਜਨਮ ਦਿਨ ਮਨਾਉਣ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ। ਉਦੋਂ ਤੋਂ ਉਹ ਇਸੇ ਦਿਨ ਆਪਣੇ ਪਰਿਵਾਰ ਤੇ ਮਿੱਤਰਾਂ ਨਾਲ ਆਪਣਾ ਜਨਮ ਦਿਨ ਮਨਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਉਦੋਂ ਤੋਂ ਸਾਲ ਵਿਚ ਦੋ ਵਾਰ ਓਮ ਨੂੰ ਜਨਮ ਦਿਨ ਦੀਆਂ ਵਧਾਈਆਂ ਮਿਲਦੀਆਂ ਹਨ। ਆਪਣੇ ਜਨਮ ਦਿਨ ਦੀ ਤਾਰੀਖ ਖੁਦ ਮਿਥਣ ਲਈ ਉਸ ਨੂੰ ਲੰਬਾ ਅਰਸਾ ਲੱਗਿਆ, ਕਿਉਂਕਿ ਸਕੂਲ ਕਾਲਜ ਦੇ ਦਿਨਾਂ ਦੌਰਾਨ ਤਾਂ ਓਮ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਜਨਮ ਦਿਨ ਮਨਾਉਣ ਦਾ ਕਦੇ ਚੇਤਾ ਹੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਆਇਆ। ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਮਾਂ ਜਿਉਂਦੀ ਸੀ ਤਾਂ ਉਸ ਹਰ ਸਾਲ ਦਸਹਿਰੇ ਤੋਂ ਦੋ ਦਿਨ ਬਾਅਦ ਉਸ ਲਈ ਖੀਰ ਬਣਾਉਂਦੀ ਸੀ। ਇਸੇ ਮੌਕੇ ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕਦੇ ਕੋਈ ਹੋਰ ਜਸ਼ਨ ਨਹੀਂ ਸੀ ਮਨਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇਸ਼ ਦੇ ਇਸ ਮਹਾਨ ਕਲਾਕਾਰ ਦਾ ਜਨਮ ਦਿਨ ਖੀਰ ਬਣਾ ਕੇ ਹੀ ਮਨਾ ਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ। ਓਮ ਦੇ ਦੋਸਤ ਅਤੇ ਸਾਥੀ ਕਲਾਕਾਰ ਨਸੀਰੂਦੀਨ ਸ਼ਾਹ ਦਾ ਕਹਿਣਾ ਹੈ ਕਿ ਓਮ ਬਾਰੇ ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਬਿਲਕੁਲ ਢੁੱਕਵਾਂ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਉਹ ਮੂੰਹ ਵਿਚ

ਕਾਠ ਦਾ ਚਮਚਾ ਲੈ ਕੇ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ।

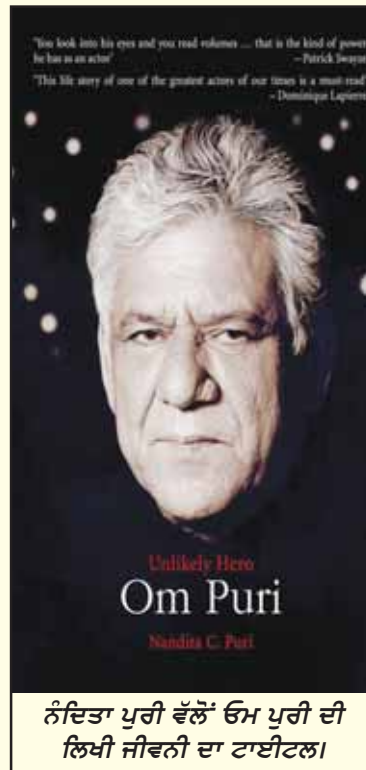
ਓਮ, ਟੇਕ ਚੰਦ ਪੁਰੀ ਅਤੇ ਤਾਰਾ ਦੇਵੀ ਦੀ ਸਭ ਤੋਂ ਛੋਟੀ ਸੰਤਾਨ ਸੀ। ਉਸ ਦੇ ਹੋਰ ਅੱਠ ਭੈਣਾਂ ਅਤੇ ਭਰਾ ਹੋਏ, ਪਰ ਜਿਉਂਦਾ ਸਿਰਫ਼ ਵੇਦ ਹੀ ਬਚਿਆ। ਉਸ ਦੇ ਬਾਕੀ ਭੈਣ ਭਰਾ ਬਚਪਨ ਵਿਚ ਹੀ ਇਲਾਜ ਖੁਣੇ ਰੱਬ ਨੂੰ ਪਿਆਰੇ ਹੋ ਗਏ।

ਜਦੋਂ ਓਮ ਦਾ ਪਰਿਵਾਰ ਬਠਿੰਡਾ ਆਇਆ ਤਾਂ ਉਸ ਦੀ ਉਮਰ ਸੱਤ ਕੁ ਸਾਲ ਸੀ। ਇਸ ਵੇਲੇ ਓਮ ਦੇ ਪਿਤਾ ਜੋ ਰੇਲਵੇ ਸਟੋਰ ਦੇ ਇੰਚਾਰਜ ਸਨ, ਨੂੰ ਚੋਰੀ ਦੇ ਇਲਾਜ਼ਾ ਵਿਚ ਗ੍ਰਿਫ਼ਤਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਗਿਆ। ਇਹ ਚਾਰ ਮਹੀਨੇ ਓਮ ਦੇ ਪਰਿਵਾਰ 'ਤੇ ਬਹੁਤ ਭਾਰੀ ਸਨ। ਇਸ ਵੇਲੇ ਦੀ ਇਕ ਹੋਰ ਘਟਨਾ ਓਮ ਨੂੰ ਯਾਦ ਹੈ ਜਦੋਂ ਉਹ ਆਪਣੀ ਮਾਂ ਨਾਲ ਰੇਡ ਗੱਡੀ ਵਿਚ ਸਫ਼ਰ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਤਾਂ ਮਾਂ ਨੇ ਰਾਹ ਵਿਚ ਜ਼ੋਰ-ਜ਼ੋਰ ਨਾਲ ਰੋਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿਤਾ। ਜਦੋਂ ਹੋਰ ਮੁਸਾਫਰਾਂ ਨੇ ਉਸ ਦੀ ਮਾਂ ਤੋਂ ਰੋਣ ਦਾ ਕਾਰਨ ਪੁੱਛਿਆ ਤਾਂ ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੀ ਦੁੱਖ ਭਰੀ ਕਹਾਣੀ ਸੁਣਾ ਦਿਤੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚੋਂ ਕਿਸੇ ਸੱਜਣ ਪੁਰਸ਼ ਨੇ ਖੜ੍ਹੇ ਹੋ ਕੇ ਹੋਰ ਮੁਸਾਫਰਾਂ ਤੋਂ ਕੁਝ ਪੈਸੇ ਇਕੱਠੇ ਕਰ ਕੇ ਉਸ ਦੀ ਮਾਂ ਨੂੰ ਦਿਤੇ ਤਾਂ ਜੋ ਸੰਕਟ ਦੇ ਇਸ ਮੌਕੇ ਉਹ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਆਪਣੇ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਮੂੰਹ ਰੋਟੀ ਦਾ ਟੁਕੜਾ ਤਾਂ ਪਾ ਸਕੇ।

ਇਸੇ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ ਦੋ ਅਜਿਹੀਆਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਵਾਪਰੀਆਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਚੀਸ ਉਸ ਨੂੰ ਅੱਜ ਵੀ ਮਹਿਸੂਸ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਕ ਚਿੱਟੀਆਂ ਮੁੱਛਾਂ ਵਾਲੇ ਬਜ਼ੁਰਗ ਪਿੰਡਿਤ ਨੇ ਸੱਤ ਸਾਲਾ ਓਮ ਦਾ ਜਿਨਸੀ ਸ਼ੋਸ਼ਣ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ। ਛੋਟਾ ਹੋਣ ਕਾਰਨ ਓਮ ਨੂੰ ਭਾਵੇਂ ਕੁਝ ਸਮਝ ਤਾਂ ਨਾ ਆਇਆ, ਪਰ ਉਸ ਨੂੰ ਏਨਾ ਜ਼ਰੂਰ ਲੱਗਿਆ ਕਿ ਪਿੰਡਿਤ ਵੱਲੋਂ ਕੁਝ ਗਲਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਉਸ ਨੇ ਭਾਵੇਂ ਇਸ ਬਾਰੇ ਆਪਣੀ ਮਾਂ ਕੋਲ ਤਾਂ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਨਾ ਕੀਤੀ, ਪਰ ਉਸ ਨੇ ਪਿੰਡਿਤ ਦੇ ਘਰ ਜਾਣਾ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿਤਾ।

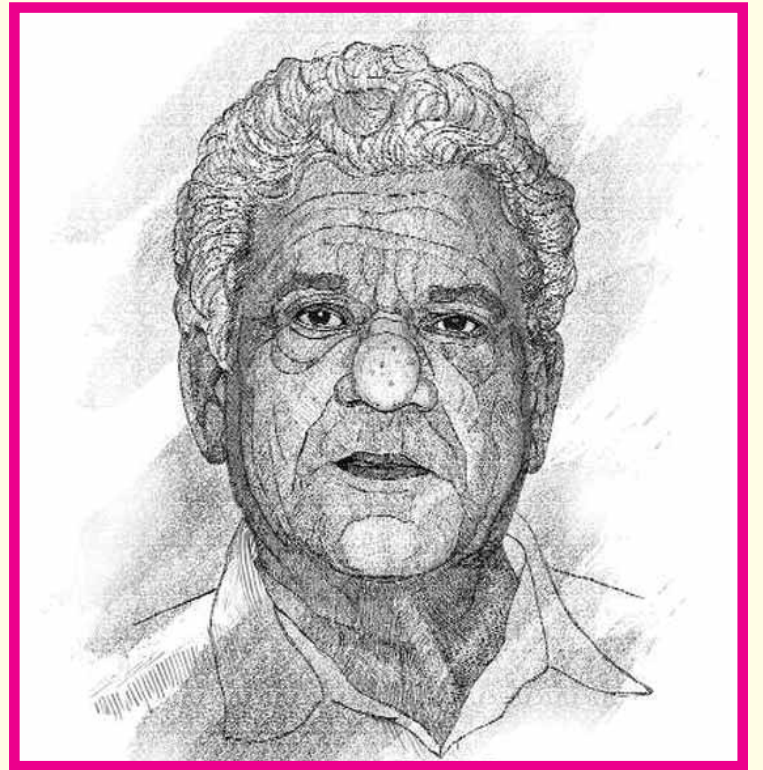
ਇਸ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ ਇਕ ਹੋਰ ਘਟਨਾ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਮਾਨਸਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰੇਸ਼ਾਨ ਕਰ ਦਿਤਾ ਅਤੇ ਉਹ ਬਹੁਤ ਰੋਇਆ। ਉਸ ਦੇ ਬਾਉ ਜੀ ਅਜੇ ਜੇਲ੍ਹ ਵਿਚ ਹੀ ਬੰਦ ਸਨ ਕਿ ਰੇਲਵੇ ਵਾਲਿਆਂ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕੁਆਰਟਰ ਖਾਲੀ ਕਰਨ ਲਈ ਕਹਿ ਦਿਤਾ। ਉਸ ਦੀ ਮਾਂ ਤਾਰਾ ਦੇਵੀ ਅਜੇ ਰੇਲਵੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਕੋਲ ਆਪਣੀ ਫਰਿਆਦ ਲੈ ਕੇ ਜਾਣ ਹੀ ਵਾਲੀ ਸੀ ਕਿ ਉਪਰਲੇ ਅਫਸਰਾਂ ਨੇ

ਸਵੀਪਰ ਦੇ ਨਾਲ ਕੋਈ ਬੰਦਾ ਭੇਜ ਕੇ ਪਰਿਵਾਰ ਨੂੰ ਧਮਕੀ ਦਿਤੀ ਕਿ ਜੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਛੋਟੀ ਘਰ ਖਾਲੀ ਨਾ ਕੀਤਾ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਘਰ ਜਬਰੀ ਖਾਲੀ ਕਰਵਾ ਲਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਖੀਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਾਹਲੀ ਕਾਹਲੀ ਘਰ ਖਾਲੀ ਕਰ ਕੇ 5 ਰੁਪਏ ਮਹੀਨੇ ਦੇ ਕਿਰਾਏ 'ਤੇ ਘਰ ਲੈਣਾ ਪਿਆ। ਆਖਰ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦੀਆਂ ਤਲਖ ਹਕੀਕਤਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਉਸ ਦੇ ਭਰਾ ਵੇਦ ਨੇ ਰੇਲਵੇ ਕੁਲੀ ਅਤੇ ਮਜ਼ਦੂਰ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿਤਾ ਜਦੋਂ ਕਿ ਓਮ ਨੂੰ

ਚਾਹ ਦੀ ਦੁਕਾਨ ਵਿਚ ਕੰਮ ਕਰਨਾ ਪਿਆ।

ਇਉਂ ਸੱਤ ਸਾਲ ਦੀ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਉਮਰ ਵਿਚ ਹੀ ਓਮ ਚਾਹ ਦੀ ਦੁਕਾਨ ਵਿਚ ਗਿਲਾਸ ਅਤੇ ਕੱਪ ਧੋ ਕੇ ਪਰਿਵਾਰ ਦੀ ਗੱਡੀ ਤੋਰਨ ਵਿਚ ਆਪਣਾ ਮਾਲੀ ਯੋਗਦਾਨ ਪਾਉਣ ਲੱਗਾ। ਇਕ ਸ਼ਾਮ ਚਾਹ ਦੀ ਦੁਕਾਨ ਦਾ ਮਾਲਕ ਦਾਰੂ ਪੀ ਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਘਰ ਆਇਆ ਤੇ ਉਸ ਦੀ ਮਾਂ ਨਾਲ ਨੇੜਤਾ ਕਾਇਮ ਕਰਨ ਦਾ ਯਤਨ ਕਰਨ ਲੱਗਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਦਾ ਪਿਤਾ

ਜੇਲ੍ਹ ਵਿਚ ਹੈ। ਓਮ ਦੀ ਮਾਂ ਨੇ ਚੰਗੀ ਝਾੜ-ਝੰਝ ਕਰ ਕੇ ਉਸ ਨੂੰ ਘਰੋਂ ਬਾਹਰ ਕੱਢ ਦਿਤਾ। ਓਮ ਨੂੰ ਅੱਜ ਵੀ ਯਾਦ ਹੈ ਕਿ ਜਾਂਦਾ ਹੋਇਆ ਉਹ ਬੰਦਾ ਉਸ ਦੀ ਮਾਂ ਨੂੰ ਕਹਿ ਰਿਹਾ ਸੀ- "ਕੱਲ੍ਹ ਤੋਂ ਆਪਣੇ ਪੁੱਤਰ ਨੂੰ ਮੇਰੀ ਦੁਕਾਨ ਉੱਤੇ ਨਾ ਭੇਜੀ।"

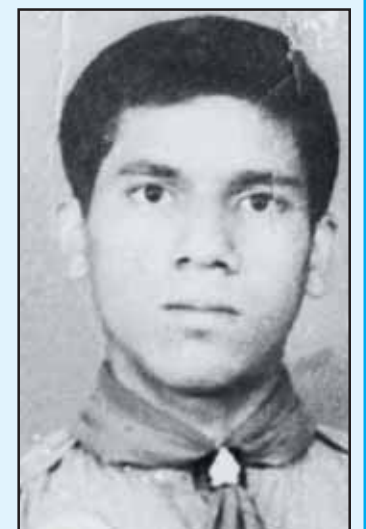
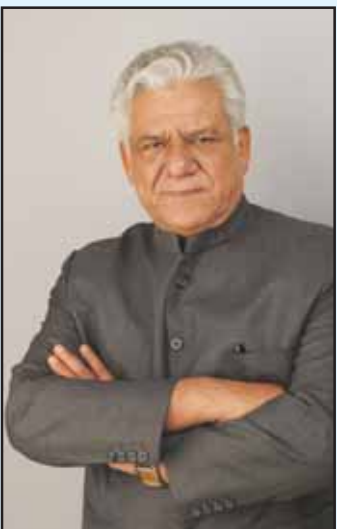
ਓਮ ਨੇ 1967 ਵਿਚ ਪਟਿਆਲਾ ਦੇ ਖਾਲਸਾ ਕਾਲਜ ਵਿਚ ਦਾਖਲਾ ਲਿਆ। ਉਸ ਦਾ ਮੁਖ ਮਕਸਦ ਕਿਸੇ ਨਾ ਕਿਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬੀ.ਏ. ਕਰਨਾ ਸੀ। ਉਹ ਟਿਊਸ਼ਨ ਪੜ੍ਹਾਉਣ ਦੇ ਨਾਲ ਨਾਲ ਕਿਸੇ ਵਕੀਲ ਕੋਲ ਮੁਨਸ਼ੀ ਵਜੋਂ ਵੀ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਸੀ ਜਿਸ ਨਾਲ ਉਸ ਨੂੰ ਹਰ ਮਹੀਨੇ 80 ਰੁਪਏ ਮਿਲ ਜਾਂਦੇ ਸਨ। ਅੱਠ ਮਹੀਨੇ ਮਗਰੋਂ ਜਦੋਂ ਵਕੀਲ ਨੇ ਓਮ ਨੂੰ ਨਾਟਕ ਖੇਡਣ ਲਈ ਦੇ ਮਹੀਨੇ ਦੀ ਛੁੱਟੀ ਦੇਣ ਤੋਂ ਨਾਂਹ ਕਰ ਦਿਤੀ ਤਾਂ ਉਸ ਨੇ ਨਾਟਕ 'ਸਮੁੰਦਰ ਪਾਰ' ਵਿਚ ਮੁੱਖ ਕਿਰਦਾਰ ਨਿਭਾਉਣ ਲਈ ਨੌਕਰੀ ਛੱਡ ਦਿਤੀ। ਉਸ ਦੇ ਕੁਝ ਦੋਸਤਾਂ ਨੇ ਇਹ ਗੱਲ ਕਾਲਜ ਦੇ ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ ਨੂੰ ਦੱਸ ਦਿਤੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਕਾਲਜ ਵਿਚ ਹੀ ਉਸ ਨੂੰ ਲੈਬ ਅਸਿਸਟੈਂਟ ਦੀ ਨੌਕਰੀ ਦੇ ਦਿਤੀ। ਹੁਣ ਉਸ ਨੂੰ 80 ਰੁਪਏ ਮਹੀਨੇ ਦੇ ਥਾਂ 120 ਰੁਪਏ ਮਿਲਣ ਲੱਗੇ, ਪਰ ਉਸ ਦੇ ਜੀਵਨ ਦਾ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਸਮਾਂ ਯੂਥ ਫੈਸਟੀਵਲ ਦੌਰਾਨ ਆਇਆ। ਉਦੋਂ ਉਹ ਬੀ.ਏ. ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਸਾਲ ਦਾ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਸੀ। ਯੂਥ ਫੈਸਟੀਵਲ ਦੌਰਾਨ ਪੇਸ਼ ਨਾਟਕ ਵਿਚ ਉਸ ਵੱਲੋਂ ਕੀਤੀ ਅਦਾਕਾਰੀ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਨਵੇਂ ਸਵੈ-ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਾਲ ਭਰ ਦਿਤਾ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਕਰੀਅਰ ਦੀ ਦਿਸ਼ਾ ਤੈਅ ਕਰਨ ਵਿਚ ਅਹਿਮ ਭੂਮਿਕਾ ਨਿਭਾਈ।

ਆਧੁਨਿਕ ਪੰਜਾਬੀ ਨਾਟਕ ਦੇ ਪਿਤਾਮਾ ਹਰਪਾਲ ਟਿਵਾਣਾ ਨੇ ਓਮ ਦੇ ਕਰੀਅਰ ਨੂੰ ਅਹਿਮ ਮੋੜ ਦਿੱਤਾ। ਖਾਲਸਾ ਕਾਲਜ ਵਿਚ ਯੂਥ ਫੈਸਟੀਵਲ ਦੌਰਾਨ ਟਿਵਾਣਾ ਨੇ ਓਮ ਨੂੰ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਨਾਟਕ 'ਅਣਹੋਣੀ' ਵਿਚ ਅਦਾਕਾਰੀ ਕਰਦਿਆਂ ਦੇਖਿਆ। ਇਹ ਨਾਟਕ ਕਪੂਰ ਸਿੰਘ ਘੁੰਮਣ ਦਾ ਲਿਖਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਟਿਵਾਣਾ ਓਮ ਦੀ ਅਦਾਕਾਰੀ ਤੋਂ ਕਾਫੀ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੋਏ। ਉਹ 'ਪੰਜਾਬ ਕਲਾ ਪੰਚ' ਨਾਮੀ ਨਾਟਕ ਗਰੁੱਪ ਚਲਾਉਂਦੇ ਸਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਓਮ

ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕਰਨ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਕੀਤੀ। ਓਮ ਆਪਣੀ ਮਾਲੀ ਹਾਲਤ ਕਾਰਨ ਟਿਵਾਣਾ ਦੇ ਨਾਟਕ ਗਰੁੱਪ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕਰਨ ਤੋਂ ਝਿਜਕ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਉਸ ਦੀ ਸਮੱਸਿਆ ਪਤਾ ਲੱਗਣ 'ਤੇ ਟਿਵਾਣਾ ਉਸ ਨੂੰ ਤਨਖਾਹ ਵਜੋਂ ਡੇਢ ਸੌ ਰੁਪਏ ਮਹੀਨਾ ਦੇਣ ਲਈ ਰਾਜ਼ੀ ਹੋ ਗਏ।

ਓਮ 1976 ਵਿਚ ਬੰਬਈ ਪੁੱਜਿਆ। ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਉਹ ਸ਼ਾਂਤਾਕਰੂਜ਼ ਵਿਚਲੇ ਨਸੀਰ ਦੇ ਪੀ.ਜੀ. ਪਹੁੰਚਿਆ। ਇਸ ਜਗ੍ਹਾ ਨੂੰ ਮਾਰਟਿਨ ਵਿਲਾ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਸੇਕਰਡ ਹਾਰਟ ਚਰਚ ਦੇ ਪਿਛੇ ਪੈਂਦੀ ਸੀ। ਨਸੀਰ ਦੇ ਨਾਲ ਇਸ ਕਮਰੇ ਵਿਚ ਫਿਲਮ ਐਂਡ ਟੈਲੀਵਿਜ਼ਨ ਇੰਸਟੀਚਿਊਟ ਆਫ ਇੰਡੀਆ (ਐਫ.ਟੀ.ਆਈ.ਆਈ.) ਦਾ ਹੀ ਇਕ ਲੜਕਾ ਟਿੱਕਾ ਸਿੰਘ ਰਹਿੰਦਾ ਸੀ। ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਬੇਨਤੀ ਕਰਨ 'ਤੇ ਉਸ ਨੇ ਓਮ ਨੂੰ ਇਕ ਹਫ਼ਤੇ ਲਈ ਉਥੇ ਰਹਿਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦੇ ਦਿਤੀ, ਪਰ ਜਦੋਂ ਇਕ ਹਫ਼ਤੇ ਦੀ ਥਾਂ 15 ਦਿਨ ਲੰਘ ਗਏ ਤਾਂ ਘਰ ਦੀ ਮਾਲਕਣ ਨੇ ਓਮ ਨੂੰ ਉਥੋਂ ਚਲੇ ਜਾਣ ਲਈ ਕਿਹਾ। ਨਸੀਰ ਨੇ ਆਪਣੇ ਇਕ ਦੋਸਤ ਚਾਵਲਾ ਨੂੰ ਬੁਲਾਇਆ ਜੋ ਮਕਾਨ ਦਿਵਾਉਣ ਵਾਲਾ ਏਜੰਟ ਸੀ। ਉਸ ਨੇ ਓਮ ਨੂੰ ਬਾਂਦਰਾ ਵਿਚ ਪੀ.ਜੀ. ਦਿਵਾ ਦਿਤਾ। ਇਹ ਸੇਂਟ ਐਂਡਰਿਊਜ਼ ਚਰਚ ਦੇ ਨੇੜੇ ਸੇਂਟ ਫਰਾਂਸਿਸ ਰੋਡ 'ਤੇ ਇਕ ਗਲੀ ਵਿਚ ਸੀ।

ਹਰ ਕਲਾਕਾਰ ਦੇ ਜੀਵਨ ਵਿਚ ਅਜਿਹਾ ਵੇਲਾ ਵੀ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਉਸ ਵੱਲੋਂ ਕੀਤਾ ਖਾਸ ਕੰਮ ਉਸ ਦੀ ਪ੍ਰਤਿਤਾ ਦੀ ਪਛਾਣ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਓਮ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿਚ ਇਹ ਗੱਲ ਫਿਲਮ 'ਅਰਧ ਸੱਤਿਆ' ਉੱਤੇ ਬਿਲਕੁਲ ਢੁਕਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਫਿਲਮ ਨੇ ਨਾ ਕੇਵਲ ਓਮ ਨੂੰ ਜਾਨਦਾਰ ਕਲਾਕਾਰ ਵਜੋਂ ਸਥਾਪਤ ਕੀਤਾ, ਸਗੋਂ ਇਸ ਨੇ ਓਮ ਦੇ ਜੀਵਨ ਨੂੰ ਬੇਹੱਦ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਮੋੜ ਵੀ ਦਿੱਤਾ।

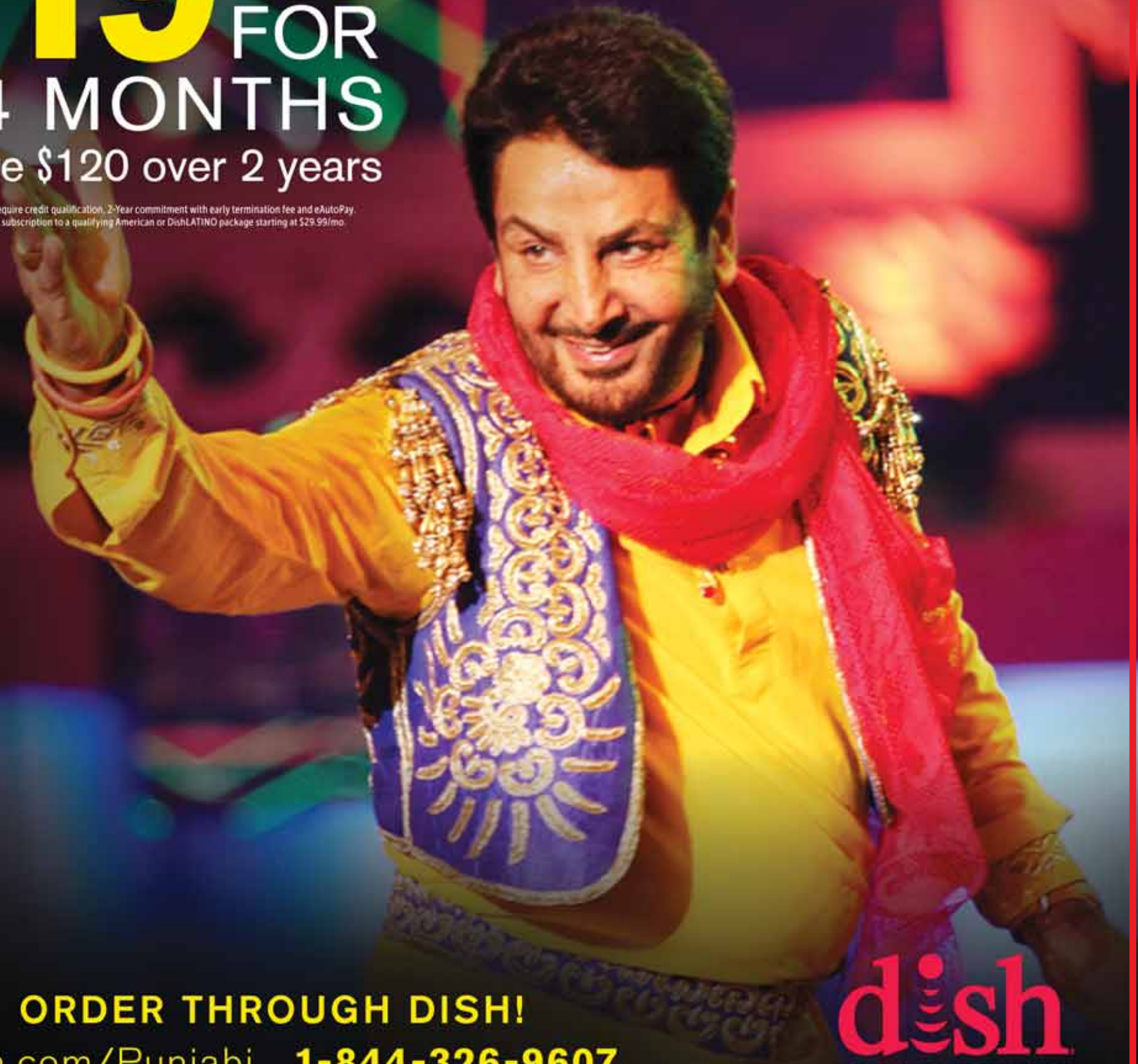
ਖੱਬਿਓ: ਫਿਲਮ ਅਦਾਕਾਰ ਓਮ ਪੁਰੀ, ਪਤਨੀ ਨੰਦਿਤਾ ਪੁਰੀ ਅਤੇ ਪੁੱਤਰ ਈਸ਼ਾਨ ਪੁਰੀ ਨਾਲ; ਪਹਿਲੀ ਪਤਨੀ ਸੀਮਾ ਕਪੂਰ ਅਤੇ (ਐਨ ਸੱਜੇ) ਅੱਲੁੜ ਉਮਰ ਵੇਲੇ ਦੀ ਇਕ ਦਰਲੱਭ ਤਸਵੀਰ।

20% OFF PUNJABI MEGA PACK

\$19.99 FOR 24 MONTHS

Save \$120 over 2 years

All offers require credit qualification, 2-Year commitment with early termination fee and eAutoPay. Requires subscription to a qualifying American or DishLATINO package starting at \$29.99/mo.

ORDER THROUGH DISH!

Dish.com/Punjabi 1-844-326-9607

dish
YOUR CULTURE AT HOME

Offer for new and qualifying former customers only. Important Terms and Conditions:

Qualification: Advertised price requires credit qualification and eAutoPay. Upfront activation and/or receiver upgrade fees may apply based on credit qualification. **Offer ends 4/05/17.** **2-Year Commitment:** Early termination fee of \$20/mo. remaining applies if you cancel early. **\$120 Savings Offer:** Receive a monthly credit of \$5 for the first 24 months. Requires subscription to International package and qualifying American or DishLATINO package (starting at \$29.99/mo). **NOT included in advertised price (and subject to change):** Taxes & surcharges, add-on programming (including premium channels), Protection Plan, and transactional fees. **Other:** All packages, programming, features, and functionality are subject to change without notice. After 6 mos., you will be billed \$9.99/mo. for Protection Plan unless you call to cancel. After 2 years, then current everyday prices for all services apply. For business customers, additional monthly fees may apply. Free standard professional installation only.

© 2017 DISH Network L.L.C. All rights reserved.